

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

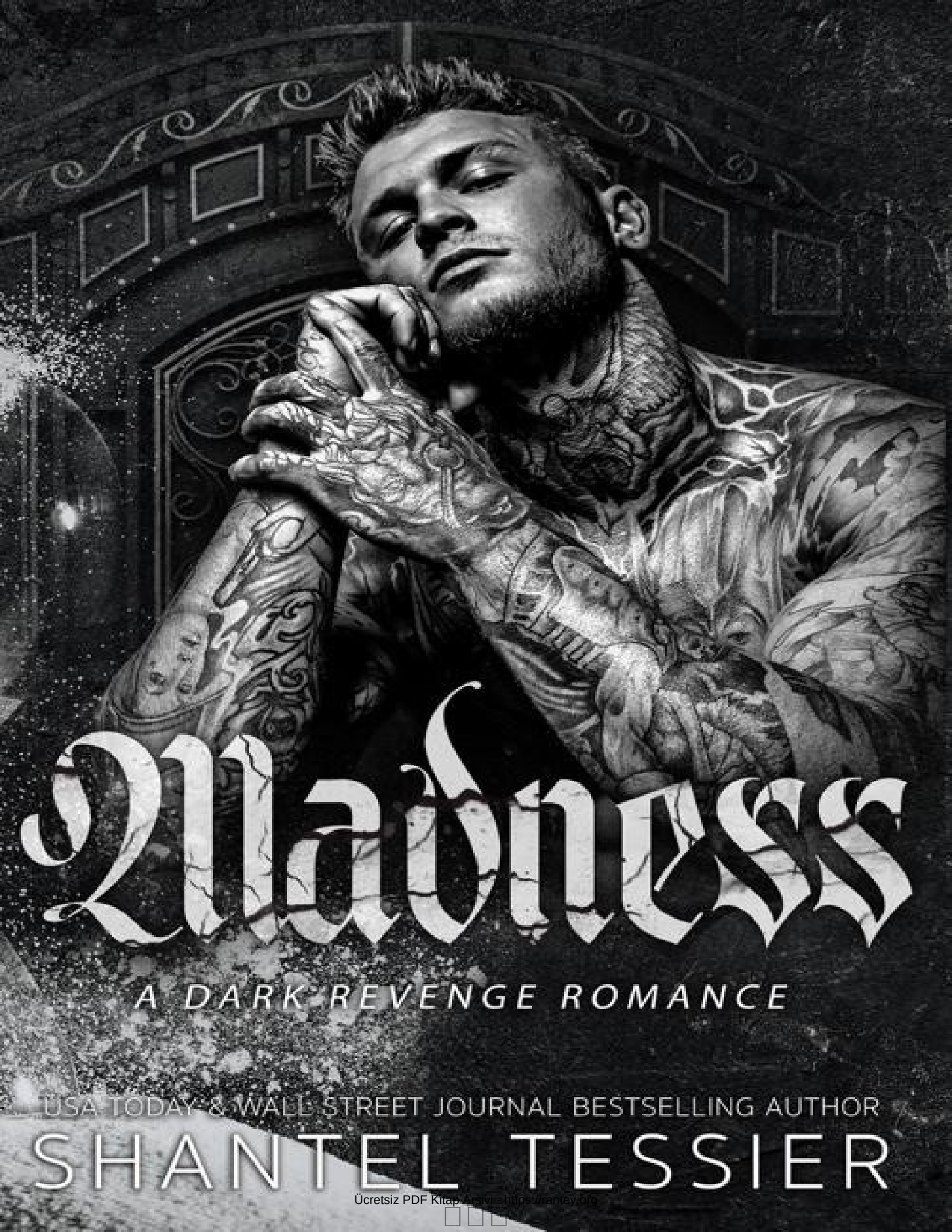
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Madness

A DARK REVENGE ROMANCE

USA TODAY & WALL STREET JOURNAL BESTSELLING AUTHOR

SHANTEL TESSIER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://trantey.org>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

© 2023

Delilik

Telif hakkı © 2024 Shantel Tessier Tüm
hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir şekilde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz veya aktarılamaz, ancak kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariçtir.

kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek kişiler, ya da ölü, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için web sitesini ziyaret edin: <https://shanteltessier.com/>

Onun okuyucu grubuna katılabilirsiniz. Özel tanıtımları alabileceğiniz, güncel projeler ve yayın tarihlerini ilk öğrenebileceğiniz

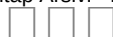
<https://www.facebook.com/groups/TheSinfulSide>

Editör: Jenny Sims

Kapak/iç tasarımcı ve formatlayıcı: Booklovedesigns- Melissa Cunningham Kapak modeli:

Kallym Grimmond

Fotoğrafçı: Lanefotograf

İÇİNDEKİLER

UYARI

ÇALMA

LİSTESİ

I. BİRİNCİ

BÖLÜM ÖNSÖZ

1. Haidyn
2. Haidyn
3. Haidyn
4. Haidyn

II. İKİNCİ BÖLÜM

5. Annabelle
6. Haidyn
7. Annabelle
8. Annabelle
9. Annabelle
10. Annabelle
11. Annabelle
12. Annabelle
13. Annabelle
14. Haidyn
15. Haidyn
16. Haidyn
17. Haidyn
18. Haidyn
19. Haidyn
20. Haidyn
21. Haidyn
22. Haidyn
23. Haidyn
24. Haidyn

25. [Haidyn](#)
26. [Haidyn](#)
27. [Haidyn](#)
28. [Haidyn](#)
29. [Haidyn](#)
30. [Haidyn](#)
31. [Haidyn](#)
32. [Haidyn](#)
33. [Haidyn](#)
34. [Charlotte](#)
35. [Charlotte](#)
36. [Charlotte](#)
37. [Charlotte](#)
38. [Charlotte](#)
39. [Charlotte](#)
40. [Charlotte](#)
41. [Charlotte](#)
42. [Charlotte](#)
43. [Charlotte](#)
44. [Charlotte](#)
45. [Charlotte](#)
46. [Charlotte](#)
47. [Charlotte](#)
48. [Charlotte](#)
49. [Haidyn](#)
50. [Haidyn](#)
51. [Charlotte](#)
52. [Charlotte](#)
53. [Charlotte](#)
54. [Charlotte](#)
55. [Charlotte](#)
56. [Charlotte](#)
57. [Charlotte](#)
58. [Charlotte](#)

59. [Charlotte](#)
60. [Charlotte](#)
61. [Charlotte](#)
62. [Charlotte](#)
63. [Charlotte](#)
64. [Charlotte](#)
65. [Charlotte](#)
66. [Charlotte](#)
67. [Charlotte](#)
68. [Charlotte](#)
69. [Haidyn](#)
70. [Haidyn](#)
71. [Haidyn](#)
72. [Haidyn](#)
73. [Haidyn](#)
74. [Haidyn](#)
75. [Haidyn](#)
76. [Charlotte](#)
77. [Charlotte](#)
78. [Charlotte](#)
79. [Charlotte](#)
80. [Charlotte](#)
81. [Charlotte](#)
82. [Charlotte](#)
83. [Haidyn](#)
84. [Haidyn](#)
85. [Haidyn](#)
86. [Haidyn](#)
87. [Haidyn](#)
88. [Haidyn](#)
89. [Haidyn](#)
90. [Haidyn](#)
91. [Haidyn](#)

[Epilog Bir](#)

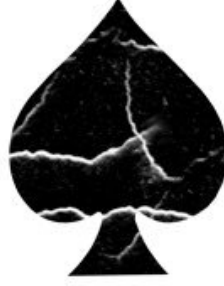
[Epilog İki](#)

[Ayrıca](#)

[Benim](#)

[Taraşımdan](#)

[Bana Ulaşın](#)

UYARI

Bu kitabı önceden bilgi sahibi olmadan okumayı tercih edenler için, bu karanlık intikam romanının bir kurgu eseri olduğunu ve bu karakterler arasında geçen hiçbir durumu veya eylemi onaylamadığımı lütfen unutmayın. Bu kitap size BDSM'yi öğretmek için yazılmamıştır, bu yüzden lütfen bir rehber olarak görmeyin. Kitapta, sonrasına özen gösterilmeyen birçok bağlama sahnesi bulunmaktadır. Benim FMC'lerim (kadın ana karakterlerim) kahramanlarını oldukları gibi seviyorlar, pişmanlık duymadan. Eğer yalvaran bir kahraman istiyorsanız, bu kitap size göre değil.

Bununla birlikte, bu hikayede her karakter bir noktada bir tür travma (fiziksel ve duygusal) yaşar. Önceki Lords kitaplarını okuduysanız (spoiler nedeniyle *Madness*'i okumadan önce okumanızı şiddetle tavsiye ederiz), onların dünyasının nasıl bir yer olduğu hakkında bir fikriniz vardır. Ama size söz veriyorum, Spade kardeşlerin yanında onlar hiçbir şey kalır. Kitabı yazdılar ve sonra şeytana sattılar. Öyleyse kemerlerinizi bağlayın ve müthiş bir yolculuğa hazır olun.

Eğer benim gibi tetikleyici unsurlar sizi rahatsız etmiyorsa ve sürprizleri seviyorsanız, prolog'a geçebilirsiniz, ancak sizi uyardığımı unutmayın. Eğer körü körüne okumak istemiyorsanız, lütfen aşağıda listelenen tetikleyici uyarıları ve kinkleri okuyun.

Madness bazıları için tetikleyici unsurlar içerebilir.

Tetikleyici uyarılar arasında şunlar bulunur, ancak bunlarla sınırlı değildir:

Cinayet ve işkence (her ikisi de ayrıntılı olarak), CNC (rıza-rıza yok), DUB CON (şüpheli rıza), zorla tutma lavmanı, zor durumda bağlanma, ip tavşanı, BDSM (güvenli kelime kullanılmaz veya

verilmez), anal, yüz sikme, sık ısınma, aşağılama, küçük düşürme, zorla orgazm, övgü kink, uyuşturucu, alkol kullanımı, tükürme, zorla piercing, damgalama, zorla kısırlaştırma, su işkencesi, halüsinasyonlar, zorla yakınlaşma, intihar girişimi, doğum kontrolüyle oynama, düşük hakkında konuşma, tecavüz, şantaj.

Herhangi bir sorunuz varsa, bana e-posta gönderebilirsiniz, asistanlarımdan biri veya ben [size geri dönüş yapacağız.](mailto:darkangelcreationsllc@gmail.com)

YAZARIN NOTU:

Bu kitapta yer alan hiçbir şey ciddiye alınmamalıdır. Bu kitap tamamen kurgusal bir eserdir ve müstehcen zevklerin için yazılmıştır.

Madness, USA Today ve Wall Street Journal'ın en çok satan yazarı Shantel Tessier'in Lords dünyasında geçen yepyeni bir karanlık romantizm romanıdır. *Madness*, Amazon'un en çok satan Lords dünyasında geçmektedir ve *The Ritual* ile başlamanız şiddetle tavsiye edilir. Daha önce Lords kitaplarını okumadıysanız, *Madness* size spoiler içerecektir.

Lords kitaplarının okuma sırası şu şekildedir

The Ritual

The Sinner

The Sacrifice

Sabotaj (H bir Lord değildir ama bir Lord için çalışır)

Katliam

Çılgınlığı

Delilik hakkında bilinmesi gerekenler

Gizli topluluk

MF

J/P (kıskanç/sahiplenici) Kahraman

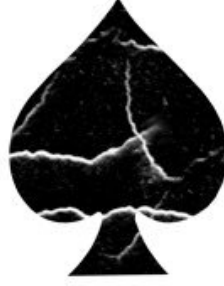
OTT (abartılı) Kahraman

Karanlık intikam romantizmi

Çift bakış açısıyla anlatılan

Bakire h

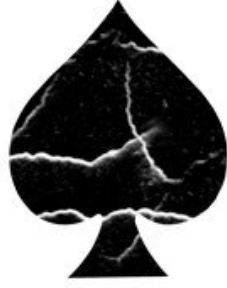
*Feminizmini kapıda bırak. Haidyn Reeves seni her yönden onun iyi küçük
kirli fahişesi yapacak.*

ÇALMA LİSTESİ

“Hallelujah” by No Resolve
“Cradle to the Grave” by Five Finger Death Punch “SKELETON LORDS” by HALLOW
“In My Mind” Dynoro ve Gigi D’Agostino “Bullet Train” Stephen Swartz
“Painkiller” by Three Days Grace
Adam Jensen’in “I Can Hold a Grudge Like Nobody’s Business”
Hollywood Undead’in “Bloody Nose”
Mellina Tey’den “O.M.W.”
Citizen Soldier’in “Beni Nefret Ettiğin İçin Teşekkürler” Natalia Kills’in “Asit Annie”
Korn’dan “Coming Undone”
Chloe Adams’in “Dirty Thoughts”
“Sen Sebebisin” Calum Scott “Sessizlik”
Marshmello ve Khalid
Lady Gaga’nın “Always Remember Us This Way” Seether ve Amy Lee’nin “Broken”
Five Finger Death Punch ve Maria Brink’in “Anywhere But Here”
YUNGBLUD ve Halsey’in “11 Minutes”
Cleffy’nin “Meet you at the Graveyard”

Part One

PROLOG

L.O.R.D.

*ALord alır yemin yeminini ciddiye Sadece kan
katılaştacaktır onların onların tam bağlılık talep edenlere
hizmet etme taahhütlerini sağlamlaştıırır.*

O bir Liderdir, Düzen'e inanır, ne zaman hüküm süreceğini bilir ve bir Tanrıdır.

Bir Lord, üye olmak için inisiyasyona tabi tutulmalıdır, ancak herhangi bir nedenle herhangi bir zamanda görevden alınabilir. Üç inisiyasyon sınavını geçerse, sonsuza kadar güç ve zenginlik sahibi olacaktır. Ancak tüm Lordlar aynı değildir. Bazıları diğerlerinden daha güçlü, daha zeki ve daha hırslıdır.

Sadakatlerinin ne kadar ileri gidebileceğini görmek için zorlanıyorlar.

Sadakatlerini kanıtlamak için sınırlarına kadar zorlanıyorlar.

Bağlılıklarını göstermeye hazırlar.

Hayatları dışında hiçbir şey yeterli olmayacaktır.

Sınırlar test edilecek ve ahlak unutulacaktır.

Bir Lord yargıç, jüri ve cellat olabilir. Kardeşi dışında hiç kimsenin sahip olmadığı bir güce sahiptir.

Seçilmiş kişi:

Bir Lord, Barrington Üniversitesi'ndeki ilk üç yılında bekar kalmalıdır. Lordlar arasına kabul edildiğinde, son sınıfında bir seçilmiş kişi hediye edilir.

BirLeydi:

Barrington'dan mezun olduktan sonra, bir Leydi ile evlenmeleri gerekir — ona hizmet edecek bir eş. Eğer o eşinden önce ölürse, sırların gizli topluluk içinde kalmasını sağlamak için başka bir Lord'a verilir.

Bir Spade kardeşi:

[illegible]

sonsuzu kadar yanıp tutuşmanızı izlerler. Hiçbir şeyi umursamazlar ve sınır tanımazlar. Size verilen isimleri toplarlar ve sizi dünyadan sanki hiç var olmamışsınız gibi silerler ve bunun gerçek olmasını dilemenizi sağlarlar.

İNCELEME

azınlık. Dördümüz var ve bugün benim üye olma yolculuğuma başlayacağım gün. Babam hayatımın her günü benden ne beklediğini bana hatırlatıyor. Oraya gitmemin tek nedeni hayatta kalmak. Lordlar umurumda bile değil. Ama çoğu kişi umurunda değil. Lordlar sana özel olduğunu düşündürmeye çalışıyor. Çoğumuz gerçeği biliyoruz ve onu olduğu gibi görüyoruz: bir lanet.

Kiminle yatabileceğinizi, kiminle evleneceğinizi ve ne iş yapacağınızı onlar belirler.

Katliam benim geleceğim. Savaşı kabul etmeyi ve kanı arzulamayı öğreneceğim.

"Haidyn Jamison Reeves." Adım okunduğunda, arenanın ortasında diz çöktüğüm yerden başımı kaldırıp baktım. Kırk sekiz saat boyunca karanlık bir beton hücrede tutulduktan sonra buraya sürüklendim. Az miktarda yiyecek ve su verildi. Seni test ederken en zayıf halinle olmanı istiyorlar. "Hizmet etmek için çağrıldın. Devam etmek istiyor musun?"

Neden hayır diyeyim ki? Ölmek istemiyorum. "Evet, efendim."

O başını sallar ve platformdan bir adım geri çekilir. "O tamamen senin." Dönerek arenadan çıkar ve yan kapıdan kaybolur.

"Ellerini arkada tut," arkamdan bir adam emir verir.

Talimatı yerine getirirken, kelepçelenirken her iki bileğime soğuk metalin yerleştirildiğini hissediyorum. Boynuma bir ip dolanıyor ve baskıyı hafifletmek için boynumu geriye doğru eğiyorum, ama bir işe yaramıyor.

Nefesimi yavaşlatmam ve kaçınılmaz olanla savaşmamam gerektiğini kendime söylüyorum. Bunun nasıl olacağını biliyorum ve bu sadece gösteriye hazırlanmam için. Pelerinler ve maskeler giymiş tüm Lordlar, kendimi kanıtlayıp geçip geçemeyeceğimi görmek için arenanın ikinci katındaki koltukları dolduruyorlar.

Bir adam önüme gelip "Ağzını aç" diye emrediyor.

Ağzıma bir top gag sokuyor. Ne olacağını bildiğim için burnumdan nefesim hızlanıyor. Şırıngayı alıyor ve şeffaf sıvıyla dolduruyor, sonra göğsüme batırıyor. *Adrenalin*.

Dişlerim lastiğe batarken, vücudumda bir ağrı patlaması yaşıyorum — sanki sıcak lav cildimi kaplıyor gibi.

"Hazır" diye bağıır ve geri çekilir.

Bileklerim kelepçelerden kurtulur ve ağızımdaki topu tükürdüğümde boynumdaki ip çıkarılır. Başımı eğip gözlerimi kapatırım. Kalbim göğsümde çarpıyor, nabzım hızlanıyor. Damarlarımdan kanın aktığını hissedebiliyorum. Parmaklarım karıncalanıyor ve ellerimi yumruk yapıyorum.

Siktir! Kendimi yenilmez hissediyorum. Bu bir yanılsama. Senin Tanrı olduğunu düşünmeni istiyorlar ki, senin onların lanet hizmetkari olduğunu hatırlatabilsinler.

"İyi beslenen bir şeytan, açlıktan ölen bir azizden daha sadıktır" sözü, Lordlar söz konusu olduğunda hiç bu kadar doğru olmamıştı.

Bir kapının açılıp kapanmasıyla başımı kaldırıyorum ve bir adamın arenaya girdiğini görüyorum. Kurşun geçirmez yelek, kot pantolon ve savaş botları giymiş. Benim giydiğim tek şey kot pantolon ve botlarım.

Yavaşça ayağa kalkıyorum, vücudumu kontrol ediyorum ve heyecandan titrediğini seviyorum. Sanki az önce çalıştırılmışım gibi, yoluma çıkan herkesi yok etmek için şartlandırılmışım gibi.

Sağ elinde bir zincir, diğer elinde bir bıçak var. Haksız bir maç olmasını istiyorlar. Hayatta kalmak için ne kadar ileri gidebiliriz?

"Bakalım neyin var, koca adam." Adam gülüyor, tam o sırada başka bir adam içeri girip yanına geliyor. O da aynı giysileri giymiş ve aynı silahları tutuyor.

Annem hep derdi ki, *bağıırıp çağıran erkeklerin dünyasında sessiz kalan ol. Seni duyamazlarsa, seni görmezler.*

Ben her zaman anlamsız sohbetlere sessizliği tercih etmişimdir. Fark edilmeden kalmak istediğim için değil, çünkü onlar hiçbir anlamı olmayan sözcüklerdir. Kimse senin ne hissettiğini veya ne düşündüğünü umursamaz. Önemli olan kurallara uymak ve eylemlerdir. Bir hizmetçi söyleneni yapar.

Platformdan iniyorum, bu lanet olası işi bitirmeye hazırım. Oda daha aydınlık, hava daha sıcak ve sırtımdan terin aktığını hissedebiliyorum.

Soldaki adam sağ elini kaldırıp zinciri döndürüyor. *Vın... vın...*

Kulaklarım, o birkaç metre uzaktayken sanki başımın yanında gibi sesi algılar. Düşünmeden, bacaklarına saldırırım. *Bir dev*

düşürmek için dizlerinden vurmak gerekir.

Ona doğru koşarak eğildim ve kollarımı dizlerine doladım, onu yerden kaldırdım. Onu geriye doğru taşıırken çığlık attı ve ikimiz de yere düştük, bir saniye boyunca nefesini kesti. Eminim ikisi de adrenalin doludur, bu yüzden hepimiz bayılmadan önce bunu çabucak halletmeliyim.

Diğeri bu fırsatı değerlendirip bıçağını yan tarafıma sapladı. Şu anda hissetmesem de, çok yakında hissedeceğimi biliyorum.

Yerdeki adamdan kalkıp diğeriye dönüyorum. Gözleri, belime saplanmış bıçağıma düşüyor ve gülümsüyor. Zinciri kaldırmaya çalışırken, bıçağı çıkarıp yüzüne fırlatıyorum. Bıçak sağ gözüne saplanıyor ve bıçaktan kan damlamaya başlayınca dizlerinin üzerine çöküyor.

Bıçağı silah olarak kullanmak için aldım. Onlar bizim savunmasız olmamızı istiyorlar. Bazen fedakarlık yapmayı seçmek zorundasın.

Bu kısa bir zafer çünkü diğeri adam zinciri arkadan boynuma dolamış ve beni geriye doğru çekiyor. Elimi uzatıp zinciri avuçlarımla kavriyorum — parmaklarımı zincir ile boğazımın arasına sıkıştırıyorum — ve eğilip adamı sırtımın üzerinden çekip yere çarpıyorum.

O yuvarlanırken, ben de diğeri adam ayağa kalkarken ölü adamın yanına doğru ilerliyorum. Bıçağı yüzünden çekip, ayağa kalkan adama doğru fırlatıyorum. Son anda kaçıyor ve bıçak yeleğine saplanıyor.

Siktir. Şimdi iki bıçağı ve bir zinciri var.

Kulağımda kan basıncı yükseliyor ve düşünmek için gürültüyü kesmeye çalışarak başımı sallıyorum. Her şey çok hızlı ilerliyor. Zihnim kalbim gibi hızla çalışıyor. Her şey gözümün önünden geçip gidiyor ve bir şeye bir saniyeden fazla odaklanmakta zorlanıyorum.

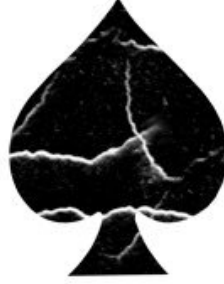
Ölü adamdan zinciri alıp eğildim, zinciri diğeri adamın ayak bileklerine dolayarak çekip onu bir kez daha sırt üstü yere düşürdüm. Onu kendime doğru çektim, o da bıçaklardan birini fırlattı, bıçak kafamı kıl payı ıskaladı. İkincisi uyluğuma saplandı, acıdan dişlerimi sıktım. Adrenalin etkisi geçmeye başlamış, acı hissetmeye başlamıştım.

Karnının üzerine dönerek, sanki biri ona yardım edecekmiş gibi küçük bir orospu gibi bağıırıyor. Bacağımdan bıçağı çıkarıp boynunun arkasına saplayarak ikinci pisliğı de öldürüyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp, kanlı ellerimi kanla kaplı kot pantolonuma koyuyorum. *Siktir, hızla bayılıyorum.*

Sağımdaki kapı açılır ve babamın birkaç Lord ile birlikte bana doğru geldiğini görürüm. Benim sınavı geçmemden gururlu ya da mutlu görünmüyor. Sadece onu utandırmadığım için memnun. O piç, bunu onun için yapmadığımı biliyor.

İKİ

HAIDYN

İNCİL

ADANMIŞLIK
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİ'NDE İKİNCİ SENE

Herkes bir şeylerden korkar. Bu, yalnız ölmek kadar küçük bir şey de olabilir, boğularak ölmek kadar korkunç bir şey de. Bu, hayatın bir parçasıdır. Özellikle de Lordlar için. Her yerde karşımıza çıkar. Ama ben bundan korkmuyorum. Bu kaçınılmaz bir şey ve pazarlık yapabileceğiniz bir şey değil.

Bizler, dünyamızda ya öldür ya da öl olduğunu bilerek yetiştirildik. Bu yüzden, böyle bir duruma düştüğümüzde, karar vermek çok kolay. Nasıl öleceğimi düşündüm mü? Elbette. Belki kafamın arkasına bir kurşun? Ya da yavaş ve acı verici bir şekilde, derimin kemiklerimden koparılıp alınması? Belki biri beni ateşe verir? Kim bilir. Ama her halükarda, o an geldiğinde, kabulleneceğim.

Öyleyse ölümden korkmuyorsam neden korkuyorum? Sevdiklerimi hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyorum. Kardeşlerimi yüzüstü bırakıp kendi başlarına kalmalarını istemiyorum. Bana güvenenleri koruyamamaktan nefret ediyorum. Bu lanet olası inisiyasyonları yapmamın tek nedeni bu. Çünkü biri bizi buradan çıkarana kadar yaşamaya mahkum olduğumuz bu boktan hayatta onlara yardım etmem gerekiyor.

Babamı Carnage'ın bodrumunda takip ediyorum. Gece yarısı gelip beni uyandırdı ve giyinmemi söyledi. *Zamanı geldi*. Bir yıl daha geçti, onun soyadını taşımaya ve bir gün bu cehennemi yönetmeye layık olduğumu kanıtlamak için bir sınav daha.

Plastik şerit perdelerin arasından geçip ilerlerken, açık odada tavandan sarkan iki kadın görürüm ve dururum. Birbirlerinden birkaç metre uzakta duran kadınlar, çıplak ve kollarını başlarının üzerine kaldırmış, bileklerine sarılmış zincirlerle sabitlenmiş durumdadırlar. İkisinin de başları siyah başlıklarla örtülüdür ve boyunlarına, başlarını eğmelerini engellemek için sabitlenmiş büyük metal tasmalar takılmıştır.

Derin bir nefes alıp sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. *Bu da ne lan?* Bu tören benim için olmalıydı. Benim korkum için. Başka kimse için değil.

Bir Lord, bana sırtını dönmüş, pelerin ve maske giymiş olarak ikisinin arasında duruyor. Bir bıçağı biliyor. Normalde bu ses beni rahatsız etmezdi, ama şu anda ensemdeki tüyleri diken diken ediyor.

Babam bana dönüyor. "Bir seçeneğin var."

"Seçim mi?" Onun sözlerini tekrar ediyorum. Ne kadar yabancı bir kavram. Çünkü seçim şansım olsaydı, burada olmazdım.

Bıçağını bilen Lord, elindeki bıçakla bize doğru döner. *Ya ben ya onlar*. Aklıma gelen tek açıklama bu. Onları ya da beni kesecekler. "Ben." Düşünmeye bile gerek duymadan öne çıkarım.

Babam homurdanır ve maskeli Lord konuşurken başımdan ter damlaları akar. "Bu tür bir seçim değil. Bu kadınlardan biri masum... diğeri değil." Bıçağın ucunu sağda asılı duran kadına dayadı ve bıçağı kalçasından kaburgalarına doğru kaydırды. Kadın nefes nefeseydi, vücudu bağlarından kurtulmaya çalışırken titriyordu. Boğuk hıçkırıkları bodrumu doldurdu, ayak parmaklarının ucunda durmaya çalışırken ayaklarını tekmeledi, ama onu tam da pembe boyalı ayak parmaklarının yere zar zor değeceği yükseklikte asmışlardı. "Hangisinin yaşayacağını, hangisinin öleceğini sen seç."

Babama bakıyorum.

"Kararını ver, Haidyn." Sesi oda kadar soğuk, sanki onu sorguladığını biliyormuş gibi. Gözleri soldakini izliyor. O daha küçük, hastalıklı görünüyor. Boyu daha kısa ve kontrolsüz bir şekilde titreyen vücuduyla, ağzındaki tıkaç ve başındaki kapüşonla hıçkırarak ağlıyor.

İkisi de morluklar ve kirle kaplı. Bu durum, onları bu bodruma sürüklemekten önce onlara ne olduğunu merak etmeme neden oluyor.

"Anlamıyorum..."

"Anlamana gerek yok." Babam bana sertçe cevap veriyor. "Hangisinin öleceğini, hangisinin yaşayacağını sen seç."

Saçımı agresif bir şekilde elime alıp geçiriyorum. Beni canlı canlı gömeceklerini düşünmüştüm... yılanlarla dolu bir çukura atacıklarını. Bunu değil. Bu mantıklı değil.

"Bir dakikan var," diyor maskeli Lord ve kum saatini çeviriyor. Kumun ortadan akmaya başladığını görünce kalbim hızla atmaya başlıyor. "Zaman dolduğunda kararını vermezsen, ikisi de ölecek."

Kızlar başlıklarının ve ağızlıklarının içinden çığlık atmaya başlarlar ve ben bir adım geri çekilirim. Gözlerim ikisi arasında gidip gelir. Lord, bıçağının ucuyla ikisini de taciz eder, kızarmış tenlerinin üzerinde yavaşça gezdirir, ikisini de çeşitli yerlerinden keser. Onları öldürecek kadar derin değil, ama kanatacak kadar.

Gözlerim kum saatine kayar ve zamanın neredeyse dolduğunu görürüm. Babama bakarım, o hala soldaki kıza bakmaktadır. Kız diyorum çünkü diğerinden daha genç görünüyor. Cildi yıllarca süren istismarın izlerini daha az taşımaktadır. Diğerinin kollarında ve bacaklarında izler vardır.

Öne çıkıp konuşuyorum. "Sağımdakini öldür."

Lord bir saniye bile düşünmeden harekete geçer. Bıçağı kadının göğsüne saplar ve sonra çekip çıkarır, kan zincirlerde sarkan kadının vücuduna akmaya başlar. Elini uzatır ve diğer kadının beton zemine düşmesine izin verir. Kadın yanına yuvarlanır, top gibi kıvrılır ve zincirlenmiş bilekleri metal tasmasına uzanır, onu çıkarmaya çalışır ama tasma yerine kilitlenmiştir.

Babam yerde yatan kadına doğru yürür ve onu sırt üstü çevirmek için tekmeler. Botuyla terle kaplı ve

kanlı göğsüne basar. Kadına bakar ve sonra Lord'a döner. "Onu bir daha görmek istemiyorum."

"Evet, efendim," der Lord ve kadını fazla zincirinden tutup odadan ve koridordan sürükler, kadın ise bacaklarını tekmeliyor.

Yanlış kişiyi öldürdüğümü düşünüyorum. Hâlâ tavandan sarkan ölü kız kolay kurtuldu. Diğerinin akıbetini bilmiyorum. İşkence görecektir mi? Onu Carnage'da bir mahkum olarak ömür boyu hapis cezasına mı çarptırdım? Önemli değil. Artık çok geç. Bir karar verdim ve uzun zaman önce kendime pişmanlık duymayacağımı söyledim.

Bana doğru döndü. Gözlerini benimkilere dikti. "Beni hayal kırıklığına uğrattın, Haidyn."

İyi. Doğru kararı verdim. "Yanlış olanı seçtiğimi mi söylüyorsun?" Sağdaki olanı seçtim çünkü, nedense, babam diğerini hor görüyor.

Bana doğru adım attı ve göğsünü eğdi. "İkisini de ölmesine izin vermeliydin."

Bu düşünce hiç aklıma gelmemişti. Bir seçim yapmam söylendi ve ben de öyle yaptım. "Başarısız mı oldum?" diye soruyorum, kaşlarımı kaldırarak. Buradan gitmeye hazırım.

"Kadınlar, onlarla yatmadığın sürece sana bir faydaları yok," diye homurdanıyor. "Onlar senin zevk ve üreme için varlar. Ne zaman bunu anlayacaksın?"

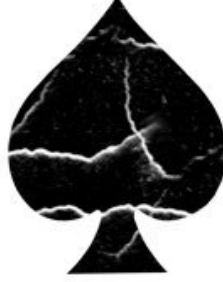
"Sanırım birini tekrar becerebildiğim zaman," diye karşılık verdim.

Üç yıl boyunca cinsel ilişkiden uzak durmamız gerekiyor. Bu, duyduğum en aptalca şey. Belki de bunu sürekli yüzümüze vurmasalardı o kadar da kötü olmazdı. Başarısız olman için sana bolca fırsat veriyorlar.

O homurdanır, arkasını döner ve bodrumdan çıkar, beni zincirlenmiş bileklerinden asılı duran ölü kadınla yalnız bırakır.

Başımı eğip derin bir nefes alıyorum. Siktir, bir yıl daha ve bir başlangıç daha.

ÜÇ

HAIDYN

İNCİL

TAAHHÜT
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİNDE ÜÇÜNCÜ SENE

Patek Philippe saatime bakıyorum. Bu yatta dört saattir bulunuyoruz.

Dördümüz bu inisiyasyon için birlikte çalışmalıyız. Her birimize üzerinde bir isim yazılı bir kart verildi ve Saint az önce kendininkini bitirdi. Ben bu işi çabucak halletmek istiyordum. Ama belli ki bütün gece sürecek. "Temizle" diyorum, balkondaki kanı gözden geçirip ve sırt çantamı omzumdan indiriyorum. "Sıradakine geçelim."

Saint'in kendisine verilen adamı öldürmesine yardım ettik. İşler karışık hale geldi. Ama poker oyunundan sonra onun icabına bakabildik ve ben de krupiyeyi ortadan kaldırdım. Tanık bırakamayız.

"Nasılsın Kash?" diye sorar Adam, sırtını ovuşturarak. "İyi misin?"

Kashton başını sallayarak onu iter. "Kadının verdiği sakız yardımcı oldu."

Daha önce deniz tutmuştu. Şimdiye kadar kusmamışsa, iyi olacağını söyleyebilirim.

"Hemen dönerim. Tuvalete gidiyorum," diyorum onlara.

"Tamam. İşimiz bittiğinde sana mesaj atarız."

Asansörle aşağı inip tuvalet arıyorum. Bu mega yat yaklaşık yüz metre, yani üç yüz fit uzunluğunda, bu yüzden seçeneklerim olduğunu biliyorum. Sadece bir tane bulmam gerekiyor.

Asansörden inip kendimi ana güvertede buluyorum. Atlantik'teyiz ve yataın ışıkları geceyi aydınlatıyor.

Partiye katılanlar, iki adamın öldürüldüğünü ve denize atıldığını bilmiyorlar. Ve işimiz bittiğinde, en az üç kişi daha denizin dibinde olacak. Yataı sahibi Lord da dahil.

O benim inisiyasyonum. Bu gece okyanusun dibinde yeni evlerini bulacak diğer adamlar gibi, o da her şeyi mahvetti. Yeminini hafife aldı ve açgözlü oldu. Şimdi bedelini ödemek zorunda: hayatı.

Herkesin, para piyasası hesapları ve en son yatırımları hakkında anlamsız sohbetler sürdürdüğünü, kendileri dışında başkalarına ilgi göstermeye çalıştıklarını izliyorum. Hepsi birbirlerinin sırtını kaşırken, birbirlerinin karılarını sikiyorlar.

Sağ tarafımdan gelen kahkahalar dikkatimi çeker ve dönüp baktığımda birkaç kişiyle birlikte duran bir kadın görürüm. Beyaz bir elbise giymektedir. Masum rengi, tenini güneşin öptüğü gibi gösterir. Elbise, narin boynuna kadar uzanır ve yere kadar iner. Yan tarafındaki yırtmaç, ince sağ bacağını ve ayak bileğini saran ve tokalı kırmızı yüksek topuklu ayakkabılarını gösterir.

Açık saçık değil, ama küçük vücuduna tam oturan kıyafeti, omurgasının kıvrımlarını ve yuvarlak kalçalarını ortaya çıkarıyor. Koyu kahverengi saçları omuzlarından yukarıya toplanmış, bana güzel bebek yüzünün yan görünüşünü gösteriyor. Bana bakmadığı için gözlerinin rengini bilmiyorum, ama önemi yok. O muhteşem. Hiç birine bakıp onun senin için fazla iyi olduğunu anladığın oldu mu? Senin liginin dışında olan birini kastetmiyorum. Bu evrenden bahsediyorum. Kardeşlerim ve ben çok zengin olacağız ve hayatımız boyunca rahat yaşayacağız, çocuklarımız ve torunlarımız da öyle. Ama bizim dünyamızda para bile aşkı satın alamaz. Davranışlarından, onun New York'ta bir gökdelende yaşayacak bir prenses olduğunu, benimse kimsenin varlığından haberdar olmadığı bir hapishanenin bodrumunda yaşayacak bir canavar olacağımı anlayabiliyorum. Biz aynı değiliz.

Başını geriye atarak gülüyor ve şampanyasından bir yudum alıyor.

Sikim çok sertleşmiş. Üç yıldır seks yapmadım ve delirmek üzereyim. Ellerim onun mükemmel saçlarına dolanmak, onu eğmek ve herkesin önünde onu sikerken kumaşı yırtmak için kaşınıyor.

Bize öğretilen budur: başkalarının önünde istediğimizi almak. Kendimizi kanıtlamak için. Gücümüzü göstermek için. Ama öyle miyiz? Aslında değil.

Lordlar belirli alanlarda kontrol sahibi olmamıza izin veriyorlar, ama çoğu zaman değil. Bu, bir köpeğin tasmaına biraz daha uzunluk vermek gibi bir şey. Birkaç metre daha ileri gidebilirsin, ama yine de aynı bahçede zincirli kalırsın. Ve aç köpekler asla sadık olmazlar.

Bu yüzden bizleri, yani inisiyasyon sürecinden geçen Lordları, onları kemirip kaçmayı başaranları ortadan kaldırmak için kullanıyorlar.

Bir adam onlara doğru yürürken dikkatimi çeker. Kızıl saçlı kadına sarılır ve sonra izlediğim esmer kadının yanağına bir öpücük kondurur, ardından kalabalığın içinden geçer. Gözlerimle onu takip ederim, içeride kaybolmadan önce burada orada birkaç adamla konuşmasını izlerim.

Esmer kıza baktığımda, artık orada olmadığını görüyorum. Hızla güverteyi taradığımda, onu kalabalığın içinde göremiyorum. Muhtemelen bir kadeh şampanya daha almaya gitmiştir.

Dönerek, adamı takip ediyorum ve birkaç kişiyle daha el sıkışıp birkaç Lordla daha konuşmak için dururken mesafemi koruyorum. Bu mega yatın üzerindeki herkes, yaptıkları işte en iyinin en iyisi. En tepedekiler.

Şirketlerin sahibi olan ve sizin günlük hayatta kalmanızı sağlayan yüzde birlik kesim. Şimdi, onlar sizi kollamıyorlar. Kesinlikle para için bu işin içindeler. Ama siz ölürseniz, onlar da işsiz kalırlar. Bu yüzden sizi memnun etmek için asgari düzeyde çaba göstereceklerdir.

Kalabalıktan uzaklaşarak bir merdiveni tırmanıyoruz. O bir kapıyı açıyor ve ben de kimse beni takip ettiğimi görmediğinden emin olmak için hızlıca etrafa bakınıyorum. Cep telefonumu cebimden çıkarıp grup sohbetine bir mesaj gönderiyorum ve sonra geri koyuyorum.

Sonra kapıyı açıp içeri giriyorum. O, karanlık suyu gören balkonuna açılan sürgülü cam kapının yanında duruyor. Kıyıya o kadar yakınız ki, karşıdaki karadan gelen ışıkları görebiliyorsunuz.

Takım elbisenin düğmesini açıp ceketimi açtım ve elimi silahın kabzasına doladım.

"Güzel, değil mi?" diyor.

Ve ofisinde onunla birlikte tek başıma olduğum için, fark edilmeden kalmaya çalışırken berbat bir iş çıkardım galiba. Esmer kadın beni oyundan düşürdü. Normalde kadınların işime engel olmasına izin vermem. Ama çok uzun zaman oldu ve o, kimsenin görmezden gelemeyeceği türden bir kadın. Bir erkeğin hayalini kurduğu türden bir kadın: onu giydirip arkadaşlarına göster, sahip oldukların için onları kışkandır. Sonra onu eve götür, bağla ve onu senin küçük fahişen yap. Ona sahip olmanın ne demek olduğunu göster.

Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırarak, silahı çıkarıp yanıma koyuyorum.

O dönüp bir bardak alır ve bourbonla doldurur. "Bir içki ister misin?" diye sorar.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap veriyorum.

Bardağı dudaklarına götürür ve bir yudum alır, sonra mavi gözleri elimdeki, uyluğumun yanına dayadığım silaha düşer. Bourbonu masaya bırakır, bana sırtını döner ve tekrar pencereden dışarıya bakmaya başlar. "Hepimiz ödünç alınmış zamanı yaşıyoruz."

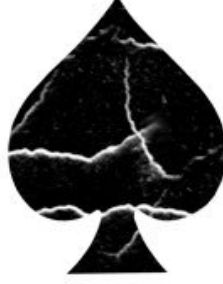
Onu öldürmek için burada olduğumu biliyor. Buna şaşırmadım. Bir Lord, işleri batırdığında, çok ileri gittiğinde ve zamanının dolduğunda her zaman farkındadır.

"Evet." Onunla küçük bir sohbet yapıyorum. Telefonumun titrediğini hissediyorum, önceki mesajıma cevap verenlerin onlar olduğunu biliyorum. Onlara kendi işimi kendim halledeceğimi söyledim. Muhtemelen ben bu odada dururken beni arıyorlar.

Adam içkisini tekrar eline alır, bir yudum alır ve ben sürgülü cam kapıda yansımasını izlerken sırtarak gülümser. Tekrar bana dönerek, içkinin geri kalanını bir dikişte içer ve bardağı yuvarlak masanın üzerine bırakır. İki elini de uzatarak konuşur. "Ona iyi bak."

Ona doğru adım atarak silahı kaldırıyorum, göğsüne
doğrultuyorum ve "Onu yakacağız" diyorum. Sonra tetiği çekiyorum.

DÖRT

HAIDYN

İNCELEME

ONLARDAN BİRİ
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİ'NDE SON SENE

Erimek üzereyim. Üstüm çıplak ve dışarıda tahta bir direğe bağlanmış durumdayım. Güneşin üzerime vurduğunu hissedebiliyorum. Uzun süredir başımda siyah bir başlık var ve nefes almamı zorlaştırıyor.

Terliyorum ve nefes almakta zorlanıyorum.

Arkamdaki tahta direk, açıkta kalan cildime batıyor. Bileklerim arkada bağlı, boynumda bir ip var ve ayak bileklerimi de bir ip bağlıyor. Hareketlerimizi olabildiğince kısıtlamayı seviyorlar. Bunun bizim güvenliğimiz için olduğunu söylüyorlar ama ben buna inanmıyorum. Bu, bizi küçük düşürmek için. Bizi savunmasız hale getirmek için.

Duman kokusu havayı dolduruyor ve yaklaştığımızı biliyorum.

Başımdan başlık çekiliyor ve sert güneş ışığına gözlerimi kırpyorum. Üç kardeşim ve ben Carnage'ın avlusundayız. Her birimiz direklere bağlanmışız ve önümüzde bir ateş çukuru var.

"Efendiler," diye sesleniyor bir adam ve ben boynuma bağlanan ipi yutuyorum.

O, içinde dört adet damgalama demiri bulunan bir ateş çukurunun yanında duruyor. Bunlar bizi damgalamak için. Hayatımızın geri kalanında kim olduğumuzu ve nereye ait olduğumuzu hatırlatmak için. Lordlar, sanki zaten sahip değillermiş gibi bizi sahiplenecekler.

"Bugün yemin ettiğiniz gün. Ve bu yeminle birlikte büyük bir sorumluluk da geliyor." Lordların duyabilmesi için sesini gereğinden fazla yükseltiyor, böylece balkonda duranlar da onu duyabilir.

Bugün pelerinlerini ve maskelerini takmıyorlar. Topluluğa yeni üyeleri kabul ederken görünürler. Onların masasında yerimizi hak ettik. Açlıktan ölmeyi tercih ederim.

"Spade kardeşleri olarak, yeminlerine uymayanları cezalandırmak zorunda olanlar sizler olacaksınız. Onlara hayatımızı hafife almadığımızı göstereceksiniz. Sizler onların jürisi ve celladı olacaksınız. Anladınız mı?"

"Evet, efendim," diye hepimiz bir ağızdan cevap veriyoruz.

Bu noktaya geldiğim için mutlu olmam gerekir. *"Lordlara hizmet etmek bir onurdur,"* demişti babam bir keresinde, ama ben onun coşkusunu neden paylaşmadığımı anlayamıyordum.

Lord başını sallar ve ateş çukurundan uzaklaşır. Ateş şiddetle yanar ve duman etrafımızı sarar, boynumdaki ip kadar beni boğar.

Babam önüme geçer ve içimden bir parçanın bu kadarını başardığı için kendimden nefret ederim. "Haidyn Jamison Reeves, tüm giriş sınavlarını tamamladın. Devam etmek istiyor musun?"

Hayatta olmaz! Ama kardeşlerimin arasında dururken, "Evet, baba" diye cevap veriyorum. Onları terk etmeyeceğim. Bu işte birlikteyiz. Bu yemini onlar için ediyorum, başka kimse için değil.

Çenesi sıkı, göğsü eğik. "Bir lord, unvanı için her şeyi yapmaya hazır olmalıdır. Güçlü olmalı ve gerekli niteliklere sahip olmalıdır. Lord olarak görevini yerine getiremezsen, kardeşin senin kazandıklarını alır."

Kardeşlerimden birinin elinde ölmek, hak etmediğimi bildiğim bir onur olurdu.

Dönüp ateş çukuruna doğru yürüdü. Ben de bu arada sıkı iplerin arasında kendimi yeniden ayarlamaya çalıştım. Kahretsin, kaşınıyorlar ve güneş

O kadar terliyorum ki ip yanıyor.

Ateş çukurundan bir odun parçası alıp bana dönüyor. "Onu bağla," diye emrediyor.

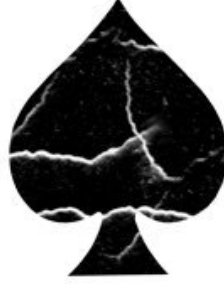
Ağzımı açıyorum, arkamdan biri ağzıma lastik bir şey sokarken ne olacağını biliyorum. Onu ısıriyorum, kaçınılmaz sona hazırlanıyorum. Bundan sonra geri dönüş yok. Zaten öyle bir seçenek hiç olmadı ki.

"Haidyn Jamison Reeves." Piç kurusu, sanki benimle gurur duyuyormuş gibi gülümsüyor. Sanki benim, sahiplenmek istediği oğluymuşum gibi. "Oğlum..." Bir kez başını salladı. "Lordlara hoş geldin. Çünkü fedakarlığının karşılığını alacaksın." Sonra, kendi çıkarları için tek varisini feda etmeye hazır bir adam gibi, sıcak demiri terli göğsüme bastırdı ve bana, sığ bir mezarda çürüyene kadar derimde kalacak bir iz bıraktı.

Part Two

DÖRT YIL SONRA...

BEŞ

ANNABELLE

İNCELEME

ONLARDAN BİRİ

Barrington Üniversitesi'nde üçüncü sınıf

Erkeklerin dünyasında yaşadığımızı söylerler. Eğer kadınsan, sahip olduğun tek şey bacaklarının arasındadır.

Ben de bundan farksız bir gizli topluluğa doğdum. Hatta daha da kötüsü. Kadınlar hiçbir değerleri yokmuş gibi kullanılıp atılıyorlar. Erkekler ise penislerini kullanmayı bildikleri için övülüyorlar.

Bu iğrenç bir şey.

Dünyayı değiştirmeye çalıştığımı söylemiyorum; sadece kendiminkini değiştirmeye çalışıyorum. O tür bir gücü tanımak istiyorum. Kadınların ve erkeklerin benden korkmasını istiyorum. Yatak odası dışında da yararlı olabileceğimi kanıtlamak için adil bir şans istemem çok mu fazla?

Lordlar bana bir şans verdi. Annem, bir daha böyle bir şansın olmayacağını, bu şansını boşa harcamamamı söyledi. Bizim dünyamızda hatalar hoş görülmez. Hata yaparsan, ölürsün. Hayat, kendini sorgulamak için çok kısa. Kendi değerini bil ve başkalarının da bunu görmesini sağla.

Ben de bunu yapıyorum.

Başımda bir kapüşonla oturmuş, ağır nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Bir Lord bunu yapabiliyorsa, ben de yapabilirim diye kendime hatırlatmam gerekiyor.

Lordlar sana b u n u yapar, seni sınarlar. Ben zayıf değilim. Ben her yerde, herkese ve her şeye göğüs gerebilen bir kadıyım.

Ellerim arkamda plastik kelepçeyle bağlanmış. Parmaklarımı hissetmiyorum artık.

Biri başımdan kapüşonu çekip alır. Görmek için yüzümdeki saçları üflerim, ama ensemden tutulurum. Öne doğru itilirim, oturduğum yerde ikiye katlanırım ve kablo bağı kesilir. El saçımı yumruklar, ayağa çekilip öne doğru itilirken çığlık atarım.

Kalçalarım sert bir şeye çarptığında inlerim ve saçlarımı geriye atarak bunun Lordların sunağı olduğunu görürüm. Ellerim karıncalanmaya başlayınca sıkıp açarım — parmaklarıma kan dolaşımı geri gelir.

Yavaşça dönüp Lords katedralinde olduğumu görünce kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Pennsylvania ormanlarının ortasında gizlenmiş olan bu katedral, gizli topluluk için birçok amaca hizmet ediyor. Gençken babamla bir kez buraya gelmiştim.

Gördüklerim yüzünden onunla birlikte ayrılırken midem bulanmıştı. *Bu sefer farklı olacak.*

Eski ahşap sıralar Lordlarla doludur. Hepsi pelerin ve maske giymişlerdir — beyaz üzerine siyah çizgilerle, gözlerin etrafında siyah daireler ve uyumlu dudaklar varmış gibi görünürler. Bacaklarım gergin bir şekilde titremeye başlar, boğazım daralır.

Nefes al, Annabelle. Çeneni kaldır, göğüslerini dışarı çıkar ve onlara gülümse. Boğazlarını parçalamadan önce dişlerini göster.

Bir ses dikkatimi çeker ve ikinci kattaki balkona bakmak için arkamı dönerim. Daha iyi görebilmek için birkaç adım geriye, koridorun ortasına doğru ilerlerim ve üçüncü sıra sıraların arasında dururum. Birisi sandalyede oturuyor, bilekleri kolçaklara, ayak bilekleri de sandalyenin ayaklarına bağlanmış. Çıplak ve başında bir başlık var. Boğuk çığlıklarından, başlığının altında ağzının tıklandığını anlayabiliyorum.

"Annabelle Schults." Bir Lord adımı çağırıyor ve onu ilk sıradan ayakta dururken görüyorum. "İnisiyasyonunu kabul ediyor musun?"

Omuzlarımı dikleştirip boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Kabul ediyorum, Lordum."

Maskesi başını salladı. "O zaman ne yapacağını biliyorsun."

Ona daha fazla talimat vermesini bekliyorum çünkü hiçbir fikrim yok. Ama bunun yerine, başımı sallayıp merdivenlerden birine doğru yürüyerek üst kata çıkıyorum. Gözlerim, Lordların yemin törenleri için ritüellerini gerçekleştirdikleri vaftiz havuzuna düşüyor ve şu anda havuzun tüm suyunun boşaltıldığını görüyorum.

Barrington Üniversitesi'ne giden yaşlılar, erkek olduklarını kanıtlamak için orada sevişiyorlar. Bence bu acınası ve barbarca. Ama bu, onların başardıklarını doğruluyor. Öyleyse, erkeklerin hakim olduğu bu dünyada ilerlemek için bacaklarımı açmam gerekiyorsa, bunu yapacağım. Ne kadar zor olabilir ki? Alt tarafı seks.

Sandalyeye yaklaşarak kadının etrafında dolaşıyorum ve her şeyi gözlemliyorum. Soluk teninde zaten görünür morluklar var. Bilekleri, plastik kelepçelerin sıkı bağlanmasından dolayı kanıyor. Elllerinde kan dolaşımı yetersizliğinden dolayı morarma var. İç uyluklarında bir dövme görüyorum, ama ne olduğunu anlamak zor... Birbirini takip eden çok sayıda dikey çizgi. Daha önce böyle bir şey görmemiştim.

Buraya nasıl geldiğini merak ediyorum, ama soramıyorum. Emirleri yerine getiriyorsun, hepsi bu. Yanında küçük bir tekerlekli araba var ve üzerinde mavi bir peçeteye yerleştirilmiş eşyalar var.

Makas, bıçak ve zımba. Metal sandalyenin yanındaki yerde, sadece benzinle doldurulabilen küçük kırmızı bir bidon duruyor.

"Onun markasını bul," diye birisi bağılıyor ve başımı kaldırıp aşağıdaki sıralara bakıyorum. Az önce konuşan Lord hala ayakta duruyor, ama sesleri her zaman bozuk olduğu için kim olduklarını anlayamıyorsunuz. Sanki onları şahsen tanıyacaktım gibi. Dünyada binlerce Lord var ve ne kadar sevişmeyi sevdiklerini düşünürsek, her gün fareler gibi çoğalıyorlar.

Gözlerim tekrar kadına kayıyor ve başını ve sırtının üst kısmını kaplayan aşırı büyük başlığın altından gözetlediğini görüyorum. Ağır kumaşı, Lordların

markasını görebilecek kadar kaldırıyorum — ortasından üç paralel çizgi geçen bir daire. Garip, neden onda bu marka var? Sadece Lordlara bu marka verilir. Tabii bir Lord'a aitse ve Lord onu damgalamışsa başka. Lordların bir başka özelliği de budur — kendilerine ait olanı işaretlemeyi severler. Kadınlarına kazılar da dövme yapsalar da fark etmez. O, seni arkadaşlarına dağıtmayı seçse bile, sen onun ömür boyu fahişesisin. Her zaman sana sahip olana geri dönersin.

Boğazımı temizleyip yüksek sesle "Görüyorum" diyorum. Burada zaten azınlıktayım. Görülmek istiyorsan, duyulman gerekir.

Sesini yükselt, canım. Kimse fısıltıyı duyamaz. Babam bana hep böyle derdi.

Aşağıdaki maske başını sallar. "Ya kes ya da aynı yere bir tane yap." Gözlerim büyür ve o sandalyede çırpınmaya başlar.

"Beş dakikan var." Lord ilk sıraya oturur. Ellerim anında terlemeye başlar ve dizlerim titremeye başlar.

Nefesimi düzenlemeye ve tüm bu Lordların önünde zayıf görünmemeye çalışıyorum. Herhangi bir zayıflık gösterirsem, bir sonraki çıplak ve sandalyeye bağlanan kişi ben olacağım.

Ya sen ya onlar. Benim olmamı istemiyorum.

Ellerimi kot pantolonumun üzerinde ovuşturup bıçağı alıyorum. Küçük olmasına rağmen elimde ağır geliyor. Kız çığlık atıyor ve sandalyeyi sallıyor ama sandalye sabitlendiği için deviremiyor.

Kapüşonunun arkasını tutup başını öne doğru itiyorum, o da ne yapacağımı anlayarak başını düzeltmeye çalışarak bana direniyor.

Hiç düşünmeden, bıçağın ucunu derisine bastırıp damgayı kesmeye başladım, kanı ellerimi kaplarken onun hıçkırıklarını görmezden geldim.

Göründüğünden daha zor. Ya da bu nedenle bıçağın keskin olmadığından emin olmuşlar. Çok derine kazdığımda kemiği hissediyorum ve deriyi yakaladığımda, geri kalanını olabildiğince hızlı kesiyorum.

Balkonun kenarına yürüyüp kanla kaplı deriyi birinci kata atıyorum. Lordun ayaklarının dibine düşüyor ve maskesi bana bakmadan önce ona bakıyor. "Şimdi onu öldür."

Onun sözleri midemi bulandırıyor. Neden önce onu öldürmeme izin vermediler? Neden onu acı çekmeye zorluyorlar? Acı çekmesini istedikleri kişi benim. Kanayan o, ama onlar benim birini öldürdüğüm bilinciyle yaşamamı istiyorlar.

Seni tuzağa düşürdüler. Seni ele geçirmek için böyle yapıyorlar. O her şeyi mahvetti ve günahlarının bedelini ödemek zorunda. Öte yandan, bir gün başkasına beni öldürmesi emrini verene kadar, ellerimde onun kanıyla yaşamak zorunda kalacağım.

Bir kez daha kapüşonlu kadına dönüyorum ve ağzındaki tıkaçtan nefes almaya çalıştığını duyabiliyorum. Terliyor ve titriyor. Kan, kemikli omuzlarından, küçük göğüslerinden ve anoreksik karnından aşağı akıyor. Bizim dünyamızda bile, her zaman onların mükemmeliyet anlayışına uymamız söylenir.

Fahişe olmak için yetiştiriliyoruz ama bunu asla isteyerek yapmıyoruz. Erkekler bize kırıntılar veriyor ve biz de bunlarla yetinip hayatta kalmamız bekleniyor. Bize asgari düzeyde bir şey için bile minnettar olmamız öğretiliyor.

Bir kadın karanlıkta tutulup hiç sulanmadığında nasıl gelişebilir? Bu hanımların anlamadıkları şey, bizim sadece kendimize sahip olduğumuzdur. Ben sadece kendime güvenebilirim.

Ona doğru geri yürürken, gözlerimi bir kez daha arabaya indiriyorum ve alt sepetin içinde bir silah görüyorum.

Onu alıyorum. *Hızlı olacak.* Sürgüyü geri çekmeye çalışıyorum, ama düşündüğümde daha zor. Babamın silahları vardı. Hatta, her zaman silah taşırdı. Onların arasında büyüdüm ve beni atış yapmaya götürdü. Ama daha önce hiç bir silahı alıp birine doğrultmamıştım. Derin bir nefes alıp, onu geri çekiyorum ve mermi yuvasında bir mermi olduğunu görüyorum. Onun arkasına geçip aşağıdaki izleyicilerime bakıyorum. Namlunun ucunu kafasının arkasına dayayıp, gözlerimi açık tutarak titrek vücuduna bakıyorum ve tetiği çekiyorum, onların beni izlediğini biliyorum.

Silah sesi büyük katedralde yankılanırken, başı öne eğilmiş durumda ve ruhum bedenimden ayrıldığını hissediyorum. O öldü, benim bir parçam da öldü. Artık bir parçam yok. Onu neye karşılık sattığımı bilmiyorum. Ve içten içe, bunun değmediğini biliyorum.

Nefesimi toparlamaya çalışarak, çıkmak için merdivenlere doğru ilerliyorum, ama bana siparişleri veren Lord'u gördüğümde duruyorum

emirleri veren Lord'un ayağa kalktığını, yanında oturan kişinin de ayağa kalktığını ve sonra onun yanındaki kişinin de ayağa kalktığını görünce duruyorum.

Bir adım geri çekiliyorum, bacaklarım şimdi başka bir nedenden dolayı titriyor. Gözlerim sandalyedeki ölü kadına kayıyor — ortalık dağınık değildi. Kadın kanlar içinde, ama bu daha çok kafasına ateş etmekten ziyade damgasını çıkarmaktan kaynaklanıyor. Damga tam ortasından çıkmış. Kadın öne eğildiği için, başlığundan yere ince bir kan damlası sızıyor.

Kendime, sadece onu almaya geldiklerini söylüyorum. Onun cesedini katedralin arkasındaki mezarlığa götürmek için - yeminlerine ihanet eden tüm üyelerin gömüldüğü yere. Ama zihnimin derinliklerindeki bir ses, benim her şeyi mahvettiğimi ve benim için buraya geldiklerini söylüyor.

Üç lord ayrılır. İlki sağdaki merdivenleri, diğer ikisi ise soldaki merdivenleri kullanır. Yavaşça balkona çıkarlar ve ben silahı arabaya koyarım, böylece beni ateş edeceklerini düşünmesinler.

Soldaki ikisi balkona önce ulaşır. İkisi de arkama gelir. "Diz çök," diye emreder içlerinden biri.

Kaçmak istiyorum ama emirle bacaklarım titriyor ve dediklerini aynen yapıyorum, vaftiz havuzunun önünde diz çöküyorum.

Emri veren adam yanıma gelir ve daha önce fark etmediğim arabadan bir çift kelepçe alır. Onları arkamda duran adamlardan birine atar. "Onu kelepçele."

Ben bir şey söyleyemeden, biri sırtıma ayağını vurur. Yüzümü kanlı zemine bastırarak, bükülmüş bacaklarımı altımda ezerek nefes almamı zorlaştırır. Kollarım arkamdan yakalanır ve kelepçelenir. Sonra gömleğim yırtılır ve hızla vücudumdan çıkarılır. Terliyor olmama rağmen, tüm bu adamların önünde bu kadar savunmasız olduğum düşüncesi beni titretir.

Saçımdan tutulan ve sadece sütyenim ve kanlı kot pantolonumla oturmaya zorlandığımda iç yanağımı ısıriyorum. Aşağıdan Lordlar izlerken. En azından vaftiz havuzu boş diye hızlıca düşünüyorum, çünkü boğulmaktansa kurşunla ölmeyi tercih ederim.

Kararları veren kişi önüme gelir ve ben ona dik dik bakarak, gözlerimi yakıp kavuran gözyaşlarının akmasına izin vermem. Onların önünde zayıf görünmeyeceğim.

"Bir damga aldın. Şimdi bir tane hak ettin."

Onun sözleriyle kulaklarım kan basıyor, ne olacağını çok iyi biliyorum. Bu bir test miydi? Kendime damga vurmak yerine ona zarar vermem mi? Öyleyse, başarısız oldum.

Gözlerimi kapatıp nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum, böylece arkamda bir lehim lambasının açıldığını ve damgalama demirini ısıttığını duyduğumda bayılmayayım.

Sen bunu istemiştin, Annabelle. Onlardan biri olmak. Onların lanet kültüne kabul edilmek.

Bizim dünyamızdaki her kadın bu fırsatı yakalayamıyor. Biz sadece bacaklarımızı açıp üremek için iyiyiz. Ben bundan daha fazlasını hak ediyorum.

Ben, Lordların istediğin her şeyi sana vereceğini anlayarak büyütüldüm. Sadece bunun için kendini feda etmeye hazır olman gerekir.

Öyle olsun.

SIX HAIDYN

" Haidyn?"

Masamdan başımı kaldırıp ofisimizde duran sarışını izliyorum. Saint, Kashton ve ben burayı neredeyse dört yıldır yönetiyoruz. Babalarımız vefat ettikten sonra burayı bize devrettiler. Aslında, devretmek doğru kelime değil. Doğduğumuzdan beri yapmamız gereken şeyi yapmak için "eğitim" almamız gerekti. Lordlar, bu hapishaneyi devralmaya hazır olmadığımızı düşünüyorlardı. Bu, bizi cezalandırmanın bir yoluydu. Bizi ne kadar zorlayabileceklerini görmek için. Lordlar, insanı kırmaya çalışmakla ünlüdür.

Kahverengi gözleri bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Uzun süredir orada duruyor ve onu görmezden gelmeme sinirlenmiş.

Saatine bakıyor. "Yarım saat önce başlamamız gerekiyordu."

"Meşgulüm."

Kashton'a, benim masamın karşısındaki masasında oturan Kashton'a bakar ve o omuz silker. Ondan ne yapmasını bekliyor? O benim koruyucum değil ki.

"Haidyn..."

"Geçen sefer buraya geldiğinde ve ondan önceki sefer de söyledim. Kovuldun, Lana." Masamdan kalkıyorum ve o bir adım geri atıyor, sanki üzerine atlayacakmışım gibi elini göğsüne koyuyor. Onu sikmek mi, öldürmek mi... Hangisi onu daha çok korkutur, emin değilim.

"Lordlar..."

"Lordlara kendilerini siktiklerini söyle," diyorum gülümseyerek.

O nefes nefese kalır ve Kashton gözlerini devirir. Lana bir sineği bile incitmez. Kadın ellili yaşlarının başında ve bir Leydi olarak hayatını nefret ediyor.

Lordları kızdıracak bir şey yapmış ve onu benimle uğraşmam için buraya getirmişler. Onun yerinde olmak istemezdim.

Sol elindeki elmas, totem direğinin en altında yer alan bir Lord ile evli olduğunu gösteriyor - çok güçlü biri değil ama yine de bir Lord. İşte burada, toplum için üzerine düşeni yapıyor ve ben işini zorlaştırıyorum. Gerçekten umurumda değil.

"İşimi yapmaya geldim." Sanki ona bağıracakmışım gibi yumuşak bir sesle konuşuyor.

Bugün o saçmalıklara hiç havamda değilim. Sadece yalnız kalmak istiyorum. Onun bakışlarına karşılık vererek ekliyorum, "Beş saniyen var, gözümün önünden kaybol."

İki kez söylememe gerek yok. Arkasını dönüp ofisten çıkar ve kapıyı arkasında çarpar.

Kashton gülerek başını sallar. "Başka birini göndereceklerini biliyorsun."

Her zamanki gibi onu dinlemiyorum. Hayat olması gerektiği gibi gitmedi. Her şey yıllar önce mahvoldu. Her şeyi mahvetmek için tek bir kadın yeterliydi. Aslında bu onun suçu değildi. Benim suçumdu. Ama ne derler bilirsiniz, anlatmaya değer her hikaye bir kızla başlar.

Ashtyn Lane Price, hayatımızın gidişatını değiştiren kişiydi.

Mezara götüreceğime yemin ettiğim sırlarım var. *Kardeşlerimi* aldatacağımı hiç düşünmemiştim, ama başka seçeneğim yoktu. Ayrıca Saint de bizden büyük bir sır saklıyordu, eminim Kashton'ın haberi yoktur.

Kapı açılır ve Saint içeriye koşar. Masasına gider, oturur ve bilgisayarda yazmaya başlar. Yalnız kalmak istediğim için ofisten çıkarım. Her zaman kendi alanımı sevmişimdir, ancak Lord olarak bunu elde etmek zordur. Barrington Üniversitesi'nde okurken dört yıl boyunca Lordlar'ın evinde yaşarsınız. Mezun olduktan sonra, biz hariç Lordlar ayrı yollara giderler. Spade kardeşler Carnage'da birlikte yaşarlar.

Burası bizim hapishanemiz. Bu cehenneme zincirlenmiş durumdayız. Ne yaparsak yapalım, burada öleceğiz ve burada gömüleceğiz. Lordlar, üç kişi kalmış olsak da, dördümüz için bu hayatı seçti.

Bodruma iniyorum. Burası bir anlamda benim kilisem ve dua etmeye geldiğim yer. Tanrı'ya değil, çünkü inanmıyorum.

Ama manevi olabilir.

Babam benim geleceğimi planladığını düşünüyordu, ama ben onun istediğini vermeyi reddettim.

Barrington'da son sınıf

Ritüele yaklaşıyoruz — yemin törenine, yani diğerlerinin önünde bir kadınla sevişerek Lord olmak için üzerimize düşen görevi başarıyla yerine getirdiğimizi göstereceğimiz törene.

Bu bir geçiş ritüeli, diyorlar. Kıdemli Lordlar üç yıl boyunca bekarlık yemini ettiler ve kadınlar kendilerini bize sunmaya hazırlar.

Marka o kadar yeni ki, ailemin evindeki merdivenlerden inerken her hareketimde gömleğime sürtünüyor. Bu gece bir partide kardeşlerimle buluşacağım. Babamın ofisinin kapısının aralık olduğunu görüyorum.

"O hazır," diyor odanın içinden bir erkek sesi. Bu sesi iyi tanıyorum, onunla büyüdüm. Bu ses, babamın kardeşlerinden birine ait.

"Emin misin?" diye soruyor babam.

"Kesinlikle." Sanki onu sorgulamak bir hakaretmiş gibi alaycı bir şekilde gülüyor. "Annesi öyle düşünmüyor, ama ben gerçeği biliyorum. Ayrıca, onun terapisti de delinin teki."

"Onunla iş yapmak isteyen sendin." Babam kıkırdar, ben ise kaşlarımı çatırım. Kimden bahsediyorlar?

Boğazımı temizleyerek kapıyı açtım ve babamın masasının arkasında oturduğunu, Bay Price'ın ise kanepede dinlendiğini gördüm.

"Haidyn." Babam gülümsedi ve yüksek sırtlı sandalyelerden birini işaret etti. "Otur. Senin geleceğini konuşuyoruz."

Elbette öyle. Hayatım üzerinde hiçbir söz hakkım yok. Lordlar beni kontrol etmiyorsa, babam ediyor. Her zaman böyle oldu ve o ölene kadar da böyle devam edecek. O gün bir an önce gelsin istiyorum.

"Törene üç hafta kaldı," diye hatırlatır babam.

Gözlerimi devirmek istiyorum ama kendimi tutuyorum. Sanki bunun nasıl işlediğini bilmiyormuşum gibi davranıyor. Sanki yemin töreninde bir seçilmişim almam gerektiğini unutabilmişim gibi.

"Ashtyn..."

"Onu seçmeyeceğim." Babamı kesiyorum.

Bay Price'a, Ashtyn'in babasına bakar, sonra tekrar bana döner. "Oğlum..."

"O bana ait değil." Onu istiyor muyum? Hayır. Ashtyn Lane Price ile birlikte büyüdüm. Babalarımız ikisi de Spade kardeşler. Ama kardeşlerimden biri ona aşık. Onu ondan alamam. Onu en iyi arkadaşlarımdan biri olarak görüyorum ve onu kendime ait ilan edersem işler değişecek. Hayatımdan nefret etsem de kardeşlerimi seviyorum. Onlara asla kötülük yapmam ya da ihanet etmem, ve onun kızını çalmak onların gözünde affedilemez bir şey olur.

"O, benim verdiğim kişiye aittir," diyor Bay Price.

"Sana bir şey söyleyeyim, evlat." Babam masasından kalkar ve ceketinin düğmelerini ilikler. "Sen bizim istediğimizi alırsın. 'O bana ait değil' gibi saçmalıklar yok. Beni duyuyor musun?"

"Onu istemiyorum," diyorum dişlerimi sıkarak ve Bay Price'a bakıyorum.

Fiyat. "Saint onu istiyor. Onu alabilir."

"Hayır. Bir anlaşmamız var." Babam başını sallar. "O önemli... bu da seni önemli kılıyor."

Bu ne anlama geliyorsa gelsin. Fikrimi değiştirmeyecek. Masasına doğru yürüyerek, ellerimi masanın üzerine koyuyorum ve "Onunla ne tür bir anlaşma yaptığın umurumda değil; onu seçtiğim kişi olarak almayacağım." diyorum. Masadan ellerimi çekip Bay Price'a dönüyorum. O da ayağa kalkmış. "Saint ile yeni bir anlaşma yap. O onun için her şeyi yapar." Ve bununla birlikte ofisten çıkıp kapıyı arkamdan çarpıyorum.

Ashtyn'i kendim bile açıklayamayacağım bir şekilde seviyorum. Onunla sevişmeyi hayal ettim mi? Tabii ki, ama üç yıldır cinsel aktiviteden mahrum kaldığında bu kaçınılmazdır. Onu hayatımın neredeyse her günü gördüm. Ama ben aynı zamanda azgın bir piçim. Dün eve gidip benzin istasyonunda gördüğüm bir kadına mastürbasyon yaptım çünkü kot pantolonunun üstünden pembe tangası görünüyordu.

Ben de insanım.

Eğer benim istediğim gibi olsaydı, hiç bir seçilmişşi almazdım. Bir kadınla sevişmek için mahkum olmayı tercih etmem. Son üç yıldır diğer Lordların bunu yaptığını gördüm ve her zaman sorunlar çıkıyor. uğraşmak istemediğim bir şey daha. Bu bencilce gelebilir, ama Lordlar kendilerini ön planda tutmak için eğitilirler. Bir kadın, kullanılacak bir oyuncaktan başka bir şey değildir.

Ritüel bunu doğruluyor. Bir kadını çıplak soyup Lordların sunaklarına bağlayıp, toplumun önünde erkek olduğumuzu kanıtlamak için onu sikiyoruz. Bizim için kanaması gerekiyor. Bir Spade kardeşi sadece en iyisini kabul eder: bir bakire.

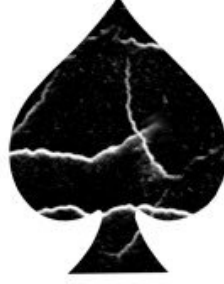
Diğer Lordlar hangi deliği sikmek istediklerini seçebilirler. Ve onun bakire olması gerekmez. Seçim hakkı bana verilseydi, ben kıcını seçerdim. Kadınların kıcını beni tahrik eden bir şey var. Her kadın bacıklarını açabilir, bakire olsun ya da olmasın. Ama eğilip kıcını havaya kaldırmak ve sikmeni yalvarmak, bu farklı bir kadın türü gerektirir. Özellikle de çoğu kadın bunu yapmak istemediği için. Bunu kirli, aşağılayıcı ve tabu buluyorlar.

O anıyı kafamdan silip atıyorum. O zaman önemli değildi, şimdi de önemli değil. O bana ait olmadı ve ben onu hiç istemedim.

Asansörden inerken, cebimden anahtarları çıkarır ve buradaki birçok hücreden birine yaklaşıyorum. Lord, sırtını duvara dayamış, dizlerini göğsüne çekmiş oturmaktadır.

Işığı açtığımda gözlerini kapatıyor. Kanlı bir ruh hali içinde gülümsüyorum. "Günaydın," diyorum, cebimden cep telefonumu çıkarıp bir şarkı seçiyorum. No Resolve'un "Hallelujah" şarkısı çalmaya başlayınca vücudum gevşiyor. Bu, ortalığı dağıtmak istediğimde dinlediğim şarkıdır.

YEDİ

ANNABELLE

Kasvetli bir pazar günü kız arkadaşlarımla yuvarlak bir masada oturuyorum. Önümüzdeki hafta, üçüncü sınıfın ikinci yarısı için Barrington'a geri döneceğiz. Okul yılının başında kabul töreninden geçtim ve bu olay aklımı çok meşgul ediyor. Yaptığım şey yüzünden ne kadar uykusuz kaldığımı söylemek istemiyorum. Bana ne yaparlarsa yapsınlar üstesinden gelebileceğimi düşünmüştüm, ama gözlerimi her kapattığımda o çıplak kadını görüyorum. Beş ay oldu ama hala kolaylaşmadı.

Hannah gülerken dikkatimi çekiyor. Bu sadece gösteriş için. Onu çok seviyorum, ama onunla ilgili her şey sahte. Ve fiziksel olarak görebileceğiniz şeylerden bahsetmiyorum. Diğer her şeyi kastediyorum. Dünyadan sakladığı kısmını.

Kocasını nefret ediyor. O bir lord. O, onun seçtiği kadındı ve kocası onu hamile bıraktığında evlenmek zorunda kaldılar. Gebe kaldığı gece, kocasının onu arkadaşlarına dolaştırdığı seks partisi hafta sonu ile aynı zamana denk geldiği için, bebeğin onun bile olmayabileceğine yemin ediyor. Ama aileleri umursamadı. Önemli olan, dünyaya nasıl görüldüğün, gerçekte ne olduğun değil. Ne olmasını beklediklerini bilmiyorum. Kocası, karısının doğum kontrol hapi almasına izin vermiyordu ve arkadaşlarına prezervatif kullanmalarını söylemiyordu. Bebekler böyle yapılır.

Onu Bahamalar'a uçurdu, lüks bir evlilik teklifi hazırladı ve birinin tüm bunları kaydetmesini sağladı. Kız, ertesi gün sosyal medyada

"EVET DEDİM" yazısıyla paylaştı. Ardından, mutlu çifti gösteren, sahilde öpüşen, sonsuzluk havuzunda sarılan ve romantik akşam yemekleri paylaşan yüzlerce fotoğraf geldi.

Kız süpermodel podyumundaki gibi muhteşem, erkek ise "loafer giyerim, Rolls Royce sürerim ve babam için çalışırım" tarzında yakışıklı. Birbirlerinden nefret etmeleri dışında gerçek hayattaki Barbie ve Ken gibiler.

O her fırsatta onu aldatıyor, o da onun arkasından arkadaşlarıyla yatıyor. Bir lord, evli olsun ya da olmasın, istediği her şeyi ve istediği kişiyle birlikte olabilir. Peki ya bir leydisi? Onun kuralları var. Eğer onu yakalarsa... ona ne yapacağını düşünmek bile istemiyorum. Ama belki de biliyor ve umursamıyor. Herkesin kendi tercihi.

En iyi arkadaşının üreme fetişi var ve Hannah şu anda dört aylık hamile olduğu için, neredeyse her gün onunla buluşuyor ve onun onu hamile bırakan kişiymiş gibi davranmasına izin veriyor. Bu aslında doğru olabilir, çünkü o hafta sonu Lord'un onu sikmesine izin verdiği birçok kişiden biriydi. *Kim bilir.*

"Az önce söylediklerimi dinliyor muydun?" diye sorar ve suyunu masaya bırakır.

Gözlerimi onun gözlerine dikip başımı sallıyorum. "Mm-hmm." *Yalan.*

"O zaman ne dedim?" Mükemmel şekilli koyu renk kaşlarını kaldırır.

"Sen ve kayınvaliden, bebek partisi nerede yapılacağı konusunda tartışıyorsunuz demiştin," diye cevaplar Margaret.

Hannah ona gözlerini kısarak bakar. "Cevap verdiğin için teşekkürler, *Annabelle.*" Margaret'e benim adımla seslenir, çünkü soruyu bana sormuştur, ona değil.

"Rica ederim." Margaret gülümser ve kahvesini alır.

"Neden kararını ona bırakıyorsun?" Ben de sohbete katılıyorum. "Doğum yapacak olan o değil ki."

Büyüyen karnını okşadı. "Eminim yapabilseydi yapardı, bu çok ürkütücü. Oğluna bu kadar takıntılı bir kadın tanımadım."

"O bir ana kuzusu. Ne bekliyardun ki?" Margaret gülüyor.

Margaret de evli. Ama o ve Clint birbirlerini öldürmek istemiyorlar. Buna aşk diyemem, ama Clint, Margaret'in başka erkeklerle yattığını biliyor ve umursamıyor. Margaret de Clint'in seçtiği kadındı. Ritüel gerçekleşmeden önce evlilikleri çoktan ayarlanmıştı. Clint, yemin töreninden sonra Margaret'in babasının yatında evlenme teklif etti ve ertesi ay evlendiler. Clint hamile kalmaya çalıştıklarını düşünüyor, ama o hala onun arkasından doğum kontrol hapı kullanıyor. Anne olmaya hazır değil. Onun sözleri. Clint'in bunu fark etmesine üç ay var.

Sonra ben varım, Barrington'da üçüncü sınıfın ortasıdayım. Yirmi bir yaşımdayım, bekârım ve hâlâ bakireyim. Ailem benim seçilmiş olmamı istemedi. Benim için de fark etmezdi. Kendimi sakınmak benim için önemli bir şey değil. Annem, benim herkesin gözü önünde bir küvette bacaklarımı açmaktan daha büyük bir amaca sahip olduğumu söyledi. Ritüelin nasıl işlediğini biliyorum ve katılmaktan çekinmesem de, bunun kötü bir yanı olduğunu da düşünmüyorum.

Uzun zaman önce, beni aldatacak ve muhtemelen bir düğünde pasta gibi dolaştıracak bir piçle sevgisiz bir evlilikte yaşayacağımı kabullendim. Bazı kadınlar bu düşünceden korkar, ama ben korkmuyorum.

Aşkım olamazsa, güç istiyorum. Bizim dünyamızdaki erkeklerin sahip olduğu şeyleri istiyorum, ama bunun için iki kat daha fazla çalışmam gerekecek çünkü bir vajinam ve göğüslerim var. Bana uyar. Bana ne yaparlarsa yapsınlar, bacaklarımın arasında kanarken yüzümde bir gülümsemeyle yapabileceğimi onlara göstereceğim.

Cep telefonum çalışıyor ve mimosa kokteylimin yanında duran masadan alıyorum. Ekranda BİLİNMEYEN yazıyor.

"Üzgünüm, bunu cevaplamam gerek." Kalkıp dışarı koşuyorum ve cevap tuşuna basıyorum. "Alo?"

"Göreviniz size verildi," diyor ses. Ses değiştirilmiş, bu yüzden kim olduğunu anlayamıyorum. Zaten anlayabileceğimden de değil. Kimsenin gerçekte kimin sorumlu olduğunu bilmiyor. Elbette söylentiler var, ama duyduğunuz her şeye inanamazsınız.

"Tamam." Heyecanlı ve gerginim. Ağustos ayında inisiyasyonumu tamamladığımdan beri bu aramayı bekliyordum. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Evinize bir paket teslim edildi. Resmi görev başlamadan önce hazırlanmak için üç ayınız olacak." Ses devam ediyor. "Bu süre zarfında yeni bir hayatınız olacak."

Kaşlarımı çattım. "Yeni bir hayat mı?" Bunun "bu kişiyi öldür ve işe gir" türünde hızlı bir durum olacağını düşünmüştüm. Varsayımda bulunmanın bedeli bu. Lordlar her zaman sana sürprizler yapmayı severler.

"Yeni bir kimlik. Yeni arkadaşlar, yeni bir meslek. Ve... bir erkek arkadaş."

Lordlar bana ne yapmamı istiyorlar? Bunların ne önemi var ki? "T-tamam."

"Sana dokunulmayacak."

"Bekle." Sert bir kahkaha attım. "Bir erkek arkadaş bulmamı istiyorsun ama yatmamı istemiyorsun?" Onu yanlış duyduğumu düşünerek tekrar güldüm. Lordların dünyası seks etrafında dönüyor. Kelimenin tam anlamıyla tek düşündükleri ve istedikleri şey bu. Bu onların suçu değil. Hepimizin şartlandırıldığı şey bu. "O uzun süre kalmayacak." Aptal değilim. İlişkilerin nasıl işlediğini ve erkeklerin ne beklediğini biliyorum. Lanet olsun, ben her zaman azgıyım. Sevişmek isterim, ama seks konusunda güç Lords'un elinde. Ne zaman ve kimden alabileceğini onlar söyler.

"Oyuncaklarını mahvetmeyi seviyor," diyor ses gizemli bir şekilde.

Oyuncaklarını mahvetmek mi? Bana biriyle sevişmem gerektiğini mi söylüyor? "Kim?" diye merak ediyorum.

"Üç ay, Annabelle. O süre içinde her şeyi hazırlamazsan, başarısız olmuş olursun." *Tık.*

HAIDYN

HALLOW'un "SKELETON LORDS" şarkısı, telefonumdan küçük beton odayı doldururken, Lord kendi kanıyla kaplı bir şekilde yerde yatıyor, ama ölmedi. Burada yaptığımız şey bu değil.

Ölüm, bizim sağlamadığımız bir lüks.

Hücreden çıkıp onu içeri kilitleyorum ve köşedeki lavaboya gidiyorum. Suyu açıp ellerimdeki ve mürekkeple kaplı kollarımdaki kanı yıkamaya başlıyorum.

Birinin geldiğini duyunca arkama bakıyorum ve Kashton'ın bana katıldığını görüyorum. Suyu kapatıp kağıt havlu alıyorum ve ona dönüp bakıyorum.

Başını eğmiş, beton zeminde bulunan boş çukurları izlerken ensesini ovuşturuyor. Kashton, dördümüz arasında her zaman en dışa dönük olanı olmuştur. Hislerini saklayamaz. "Aklında ne var?" diye soruyorum. Buraya geldiğine göre, bir şey hakkında konuşmak istiyordur.

"Saint az önce bir telefon aldı," diyor ve kalbim hızlanıyor, umarım düşündüğüm şey değildir.

Neredeyse dört yıldır, Saint Ashtyn'i aramaya devam ederken ben diken üstünde yaşıyordum ve sessiz kalıyordum. Bir arkadaşıma söz vermiştim.

"Ve?" diye soruyorum, o ayrıntıya girmediğinde.

"Bir kadın bulmuşlar... Dikenli tel ile bağlanmış ve boğazı kesilmiş."

"Bize ne yapmamızı istiyorlar?" diye soruyorum.

Gözleri benimkilerle buluştu ve umut dolu bir bakış attı. "Bu bana, Lordlar Kamarası'nda tanıştığımız günü hatırlattı..." Bir an durakladı. "Sence Adam mıdır?"

Barrington'da son sınıf

"GEÇEN YIL BEŞ AYDAN FAZLA SÜRE BOYUNCA yirmi kız kayboldu. Bunlardan beşi tecavüze uğramış ve öldürülmüş olarak bulundu," diyor adam bize — ben, Saint, Adam ve Kashton, Lordlar Kamarası'nın bodrumunda oturuyoruz. Lincoln, bu gece partideyken bizi bir toplantıya çağırdı. Saint'in gelmesini beklemek zorunda kaldık çünkü sarhoş olan Ashtyn'i — Adam'ın ikiz kız kardeşini — eve götürmesi gerekiyordu.

"Diğer on beş kişi?" diye soruyorum, bize verdiği çıplak bir kadının resmini inceleyerek. Kadın kanlar içinde. Başı yatağın kenarından sarkıyor. Boğazı kesilmiş, ayak bilekleri dikenli telle bağlanmış ve bilekleri arkadan dikenli telle bağlanmış. Ona bunu yapan kişi ona acı çektirmiş. Bunu bir Lord'un yaptığını düşünüyor olmalılar. Ama dışarıda tek hasta piçler biz değiliz.

"Hâlâ kayıp," diye cevaplıyor adam.

Adam dosyasını masaya çarpar. "Bunun bizimle ne ilgisi var? bizimle ne ilgisi var?"

"Barrington'a mı gidiyorlardı?" Kashton, Adam cevap veremedi sorar.

"Hayır." Adam Kashton'a bakar. "Hepsi hala lisedeydi, son sınıftaydılar. —ama beşinin hiçbiri birbiriyle bağlantılı değildi. Bildiğimiz kadarıyla, Lordların varlığından haberdar değillerdi.

"Hâlâ kayıp olanlar mı?" diye sorar Saint. Adam başını sallar. "Bulduğumuz kadarıyla hayır."

"Adam'a katılıyorum," diye ekliyor Lincoln, Adam'ın masaya koyduğu dosyayı inceleyerek. "Bunun onlarla ne ilgisi var?"

"ADAM KİMSEYİ ÖLDÜRMEĞİ." Başımı sallayarak önceki sorusuna cevap veriyorum. "En azından masum bir kadını öldürmedi." Hepimizin öldürdüğü insanlar var. Seviştığımız kadar insanı öldürdük.

Ama biri kardeşimizi tuzağa düşürmeye çalıştı, bu da annesinin öldürülmesine ve Ashtyn'in neredeyse ölmesine neden oldu. Adam o zamandan beri ortada yok.

"O zaman neden bizi terk etti?" Yumuşak sesi, babasının neden gittiğini annesine soran küçük bir çocuk gibi geliyor. Dört yıl geçti, ama Kashton kardeşimizin geri dönmeyeceğini bir türlü kabullenemiyor.

"Bunu ona sormalısın." Gerçeği bildiğim halde omuz silkiyorum, ama bu benim anlatacağım bir hikaye değil.

O iç çeker ve asansörün zil sesi duyulur, Saint'in bize katılmak üzere olduğunu haber verir. Bir dakika sonra odaya fırtına gibi girer. Her zamanki gibi sinirli görünür.

Adam gittikten sonra işler değişti. Ashtyn'i korumak için yanımıza aldık, ama o noktada işler bizim kontrolümüzden çıkmıştı.

"Başka ne söylediler?" diye sorar Kashton, Saint'e.

"Adam'ın şehirde olduğunu düşünüyorlar," dişlerini sıkarak cevaplar. "O burada değil..."

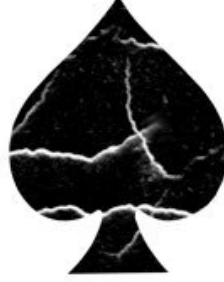
"Ben de onun yaptığını sanmıyorum Haidyn, ama durumun kötü olduğunu kabul etmelisin." Kashton sözümü keser.

Saçlarımı ellerimle tarıyorum, çığlık atmak istiyorum. Adam'ın nerede olduğunu biliyorum ve şu anda buraya yakın bir yerde değil

. Ait olduğu yerde, Las Vegas'ta, ama bunu söyleyemem. "Hiçbir zaman görüldüğü gibi değildir," diye tartışırım.

Saint burnunu çeker. "Evet, şey, o lanet yüzünü gösterene kadar, hepimizi siktiğini varsayacağım."

SEKİZ

ANNABELLE

Rab'bin çağrısını aldıktan sonra hemen kafeden ayrıldım. Arkadaşlarıma gittiğimi bile söylemedim. Garaj yoluma girdiğimde, ön verandamda bir kutu gördüm. SUV'umu durdurup dışarı çıktım ve kutuyu aldım. Kutuyu içeri götürüp mutfak masasına koydum ve açtım. İçinde bir dizüstü bilgisayar, cep telefonu, Apple saat ve bir cüzdan vardı. İçini karıştırırken, üzerinde yeni bir isim ve doğum tarihi yazılı bir kimlik buldum, ama adresim aynıydı. Bu bana ne fayda sağlayacak ki? Tanık koruma programına girmişim gibi hissediyorum.

Dizüstü bilgisayarı açıp çalıştırdığımda, yeni kimliğime uygun yeni bir e-posta adresi verilmiş olduğunu görüyorum ve gelen kutumda bir e-posta var. Konu satırında HAIDYN JAMISON REEVES yazıyor.

Üzerine tıklayarak, e-postada listelenen bilgileri okudum.

HAIDYN JAMISON REEVES. Inbox x

UNKNOWN
to me ▼

Status: Active Lord

Occupation: Spade brother

Residence: Carnage

Parents: Deceased

Chosen: Sierra Ronan

Lady: Denied

Hepsi bu kadar. Bana doğum tarihi veya yaşını vermediler. Aktif bir Lord olduğu için en az yirmi iki yaşında olmalı. Bu, Barrington'a giderken üç yıllık inisiyasyon sürecini tamamladığı anlamına geliyor; Lord'un damgasını taşıyor. Ama bu aynı zamanda, bildiğim kadarıyla elli yaşında da olabileceği anlamına geliyor.

Carnage hakkında pek bir şey bilmiyorum. Adını duydum, ama Lordlar bunu çoğunlukla gizli tutuyorlar.

Lady için reddedilmek ne anlama geliyor? Lordlar ona bir eş vermeyi mi reddetti, yoksa o mu reddetti? Bunu daha önce hiç duymadım. Bana kalırsa her Lord bir Lady almalı. Üremeleri gerekiyor. Karşılık vermezlerse, işe yaramazlar.

E-postanın sonuna kaydırıp, eki tıklıyorum. Bir dizi resim var. İlki, karartılmış bir motosikletin üzerinde duran bir adam. Yüzünü göremiyorsunuz çünkü kask takıyor

Ama kolları kesilmiş siyah bir tişört, yırtık kot pantolon ve asker botları giyiyor. Trafik ışıklarında durmuş, eldivenli elleri uyluklarının üzerinde, iki botu da yerde, ışığın yeşile dönmesini bekliyor. Motosiklette otururken bile uzun boylu görünüyor. Güneşin altında kaslı kolları, damarlarını ortaya çıkarıyor.

Bir sonraki fotoğrafta aynı adam bir arabaya yaslanmış. Bu sefer yerde kar var. Bana sorarsanız, beyaz McLaren Sabre'yi sürmesi için bile fazla. Beyaz tişört, kot pantolon ve asker botlarının üzerine siyah deri ceket giymiş. Siyah Aviator güneş gözlüğü gözlerini kapatıyor, ama yüzünü daha iyi görebiliyorsunuz. Keskin çene, temiz traşlı, üstte dik, yanlarda traşlı koyu renk saçlar.

Bir sonraki fotoğrafta yine o ve arabası var, ama bu sefer kameraya sırtını dönmüş, bir kadına yolcu kapısını açıyor. Kadın parlak gümüş rengi mini etek ve 15 cm topuklu ayakkabılar giymiş. Siyah bluzunun derin V yakası, büyük, silikon göğüslerini ortaya çıkarıyor.

Kadın bir fahişe. Gün ortasında, yerde bir santim kar varken giydiği kıyafetlere bakılırsa, mantıklı olan tek açıklama bu. Adam, terk edilmiş bir bölgeye benzeyen bir köşeye park etmiş ve fotoğrafın daha ilerisinde, kadının giydiği kıyafetlerin aynısını giymiş iki kadın daha duruyor.

Bir sonraki fotoğrafta o ve üç adam bir kızla birlikte. Kız ortada duruyor, bir elinde votka şişesi, diğer elinde cep telefonu var. Bir adam, kız kameraya bakarken arkasında durmuş, elini kızın boynuna dolamış. Haidyn kızın solunda duruyor.

Öne doğru eğilip onun resmini büyüttüm. Bu, yüzünün net bir şekilde görüldüğü ilk resim. Gözleri okyanus gibi güzel bir mavi. Ayrıca gülümsediği ilk resim de bu. Düz beyaz dişleri ve mükemmel bir burnu var. Tıraşlı ve sağ kulağının arkasına bir sigara sıkıştırmış. Uzun kollu bir tişört giymiş, kolları dirseklerine kadar sıyrılmış ve bir çift kot pantolon giyiyor. Aralarından en uzununu o. Sokakta yanından geçseydim, kesinlikle arkamı dönüp onun uzaklaşmasını izlerdim.

Bir sonraki fotoğraf beni şaşırttı. O, ama bu en son çekilmiş olmalı çünkü şimdi vücudu dövmelerle kaplı. Ve kanla. Bir elinde bıçak var. Kan bıçaktan damlayarak yırtık kot pantolonuna akıyor. Siyah savaş botları da kan birikintisinin içinde duruyor. Dövmeli parmak eklemleri bıçağın sapını sıkıca kavriyor. Her iki kolu ve göğsü dövmelerle kaplı. Burun halkası var ve üstü çıplak, belirgin kanlı karın kasları ve derin V şekli göze çarpıyor.

"Siktir," diye fısıldıyorum.

Onunla ne yapmamı bekliyorlar? Özellikle de bir Spade kardeşi? Bildiğim kadarıyla, onlar cehennemin şeytanları. Söylentilere göre Carnage, Lordların yeminlerini bozanları gönderdikleri yer.

Benim büyürken öğrendiğim kadarıyla, yeminlerine ihanet eden Lordlar katedrale götürülür ve Lordların günah çıkarma dediği şeye tabi tutulurlardı. Lordların sunaklarına bağlanır ve yaptıkları yanlışları itiraf edene kadar işkence görürlerdi, sonra da kafalarına bir kurşun sıkılarak kutsanırlardı. Ama büyüdükçe, annem ve üvey babamın Spade kardeşler hakkında konuştuklarını duydum. Üvey babamın, yeminine ihanet eden ve Barrington'a gittikleri zaman oraya gönderilen bir arkadaşı vardı. Annem, en iyi arkadaşının şimdiye kadar ölmüş olması gerektiğini söylüyor, ama üvey babam aynı fikirde değil. Lordların oraya ölmeye gitmediklerini söylüyor. Yaptıkları yanlışların bedelini ödemek için gidiyorlar, bu da daha fazla işkence anlamına geliyor. Tipik Lordlar. Her zaman en ufak şey için bile kanını akıtmak isterler.

Kan, kan ve daha fazla kan, onlara verecek başka bir şey kalmayana kadar. Senin hayatını emmekten zevk alırlar. Bu yüzden onlara ne gerekiyorsa vermeyi planlıyorum. Bu Lordlar, senin sınırlarını aşmanı ve onlara değerini göstermeni isterler. Lordlar sana, sahip olmanı istediklerinden fazlasını vermezler. Böylece, bunu senin üzerinde baskı olarak kullanabilirler veya artık ihtiyacın olmadığına karar verdiklerinde elinden alabilirler.

Güç sahibi olanlar en tepede doğmuşlardır. Geri kalanlar ise en altta beslenmek zorunda kalırlar.

Bir sonrakine geçiyorum ve bu, ormanın ortasında تنها bir yerde duran lüks bir siyah ev. Bana modern bir kiliseyi hatırlatıyor. Çan kulesi gibi görünen yüksek çatılar ve çok sayıda

cam pencereler. Üç katlı ve etrafını saran bir sundurma. Dış mekan mobilyaları bile siyah ve beyaz yastıklı. Muhteşem. Haidyn'in ilk fotoğrafında görünen aynı beyaz McLaren Sabre araba garaj yolunda duruyor, ama etrafta kimse yok.

Burası onun evi mi? Carnage'da yaşaması gerekiyordu. Belki de burası çocukluğunun geçtiği evdir. Ailesinin öldüğü yazıyordu. Evi elinde tutmuş olabilir. Ya da belki hafta sonu kaçamağı için kullandığı bir evdir? Sanırım kiralamış olabilir ve bu fotoğraf, o içeride, fotoğraftaki fahişeyle birlikteyken çekilmiştir.

Onun gibi bir adamın neden seks için para ödemesi gerektiğini merak ediyorum. Bizim dünyamızdaki kadınlar her gün Lordların ayaklarına kapanır. Çoğu Leydi olmak ister. Barrington'a giden kızlar zaten öyle. Sonsuz alışveriş çılgınlığıyla lüks bir hayat sürmek isterler. Kocalarının onları aldatması kimin umurunda? Bu sadece daha az uğraşmak zorunda oldukları anlamına gelir. Ayrıca, yüksek rütbeli Lordlar yüksek rütbeli Leydi'lerle evlendirilir, yani alt sınıftan biriyle evlenmiyorlar. Küçük yaşlardan itibaren geleceğimizi kabul etmek için yetiştirilir ve eğitiliriz. Bu dünyadaki her şey gibi, bildiğimiz tek şey budur.

Yeni bir e-posta açılır ve ben de açmak için içinde bulunduğum e-postadan çıkarım. Benim hakkımda bir e-posta. Bugün, *UNKNOWN adlı biriyle* telefonda konuşurken restoranın önünde çekilmiş bir fotoğrafım. Altında ise Haidyn'inki gibi bir açıklama var.

CHARLOTTE LYNN HEWETT Inbox x

UNKNOWN

to me ▼

Status: Active assignment

Occupation: Therapist

Residence: Unknown

Parents: Father deceased. Mother alive and regifted

Lord: TBD

↩ Reply

➡ Forward

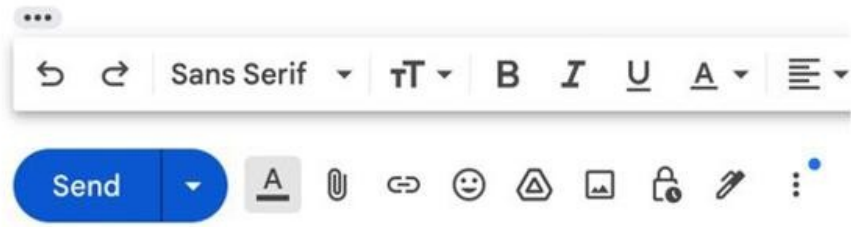
Ne yapacağım diye merak ederek tekrar okudum. *Therapist* mi? O konuda hiçbir şey bilmiyorum. Peki ya *Charlotte*? İlkokul öğretmeni gibi konuşuyorum. Annabelle ismini hep nefret etmişimdir. Anneme neden bana insanları takip edip öldüren bir oyuncak bebeğin adını verdiğini sordum. Bana, kendisi ve en yakın arkadaşının adını verdiğini söyledi... ama bana sorarsan Charlotte da pek iyi bir isim değil.

Dizüstü bilgisayarını kapatıp, sandalyeye yaslanarak, şimdi ne yapacağımı düşünmeye çalışıyorum. Yeni bir hayat kurmak, yeni arkadaşlar bulmak ve beni sikmek istemeyen bir erkek arkadaş bulmak için üç ayım var. Bu, düşündüğümünden daha zor olacak. Bunun yerine birini öldüremem mi?

Yeniden açıp bir cevap yazıyorum.

← UNKNOWN

Therapist? Why would a Lord need therapy?

Ve gönder düğmesine bas. Tırnaklarımı ısırarak ekrana bakıp cevap bekliyorum. Belki de bu sadece bir bahane ve ben aslında onun terapisti değilim. Bu daha mantıklı olurdu, ama yine de...
Cevap geldi ve açtım.

Re. CHARLOTTE LYNN HEWETT Inbox x

to me ▼

It gets you in the door.

↩ Reply

➦ Forward

↩ UNKNOWN

Door to where?

...

↩ ➦ Sans Serif ▼ tT ▼ B I U A ▼ ☰ ▼

Send

Cevap yazıp gönderiyorum. Bir dakika sonra yeni telefonum çalıyor.

"Alo?" BİLİNMEYEN numarayı cevaplıyorum.

"Carnage," değiştirilmiş ses selam olarak homurdanıyor. "Carnage?" diye soruyorum.

"O bir Spade kardeşi," sanki gönderdiği e-postaları okumamışım gibi bana bağılıyor. "Bak... ya görevi kabul edersin ya da çekip gidersin. Seçim senin."

"Evet, tabii ki." O telefonu kapatmadan önce daha dik oturuyorum. "Ben... sadece... soru sormam yasak mı?" Bana verdiği bilgiden biraz daha fazlasına ihtiyacım var ve imkansızı istediğimi sanmıyorum.

"Hayır," diye cevaplar. "Hayatını değiştirmek için üç ayın var. Eğer başaramazsan, senin yerine biz karar veririz."

Tık.

HAIDYN

Barrington'da son sınıf

YEMİN TÖRENİ hızla yaklaşıyor ve babam başımın etini yiyor. En iyi arkadaşımın kızını seçmeyi reddettiğim için bana kızgın.

Ne kadar para ya da güç olursa olsun, Saint'i bu şekilde ihanet edemem.

Babamın evine gidip içeri giriyorum. Zamanının çoğunu Carnage'da geçiriyor, bu yüzden burada olmasına şaşırıyorum. Ofisinde olduğunu biliyorum. Kapısı kapalı ama çalmadan içeri giriyorum. Beni bekliyor.

İçeri girdiğimde, masasının arkasında oturmuş, bir elinde bir bardak brendi, diğer elinde bir kalemle, sanki bir anlaşma imzalamış gibi duruyor. "Oğlum." Ayağa kalkıyor ve oturmam için işaret ediyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup hiçbir şey söylemiyorum.

Sol tarafta kanepede oturan bir adama işaret eder. Kıyafetinden ve sanki dünya onunmuş gibi oturma şeklinden onun bir lord olduğunu hemen anlarım. Hepimiz bu zihniyete sahip olmak için şartlandırılmışız.

"Sana bir teklifim var." Adam ayağa kalkar ve ceketinin düğmelerini ilikler.

"İlgilenmiyorum," derim, çok ileri gitmeden onu durdururum. Babam işin içindeyse, ben bu işle hiçbir ilgim olsun istemiyorum. Arkanı dönüp ikisine de sırtımı gösterir ve çıkmak için yürürüm.

"Haidyn," diye homurdanır babam. "Başka birini bulabildiğim için şanslısın."

Onlara dönerek, "Başka ne?" diye sorarım, ama tabii ki o piç beni görmezden gelir ve diğer Lord'a bakar. Bizim dünyamızda kadınlar çok fazladır, bu yüzden neden sınırlıymış gibi davranıyor anlamıyorum.

"Kendimi tanıtayım." Adam sağ elini uzatarak bana doğru adım attı. "Ben..."

"İlgilenmiyorum," diye tekrar ederek onu durduruyorum. Aptal değilim. Bu adam babamla bir tür anlaşma yapmış ve ikisi de beni kandırabileceklerini sanıyorlar. Bu olmayacak.

Lordların emirlerini yerine getirdim ve babamın beni içine sokmaya çalıştığı bu saçma anlaşmayı kabul etmem gerektiğini söyleyene kadar, bu olmayacak.

Bir emir aldığınızda, onlarla pazarlık yapmazsınız. Bir gün, benim zamanım dolacak ve Lordlar benim ölümümü isteyecekler ve bu kabul edilecek.

Ölmek istediğimi söyleyemem, ama ölmekten korkmuyorum.

"Haidyn," diye bağıırır babam, elini masaya vurarak.

"Zamanını boşa harcadığın için üzgünüm," derim, Lord'a sırtımı dönerek. Babamı kızdırmış olmayı ya da bunun ona neye mal olacağını umursamadan evden çıkarım.

Lana'yı kovalı üç ay oldu. Ve bana yeni bir terapist atandı. Lordlar bana biriyle konuşmamı emretti. Sanki kelimeler çok önemliymiş gibi davranıyorlar. Öyle değil. Bizim dünyamızda değil. Bir Lord'u Lord yapan eylemlerdir. Ortaya çıkarsın ve sana söyleneni yaparsın.

Bu yüzden Carnage'ın yedinci katındaki bir odada oturmuş, tavandan tabana pencerelerden yağmurun yağışını izliyorum. Günlerdir

gündür böyle. Ama hoşuma gidiyor.

Saint ve Kashton buralarda bir yerlerde, muhtemelen bodrumda. Saint, Ashtyn'in onu vurduğu gün uyandığında aklını kaçırdı. Kashton ise her şeyi alaycı sözler ve bıçağıyla gizlemeye çalışıyor. Ben mi? Ben umursamıyorum. Hayat sıkıcı. Her gün aynı şeylerin tekrarı. İşkence ve öldürme. Sonra tekrar. Eskisi gibi heyecan yok.

Zorluk nerede? Diğer Lordlar gibi görevlerimiz yok. Carnage'ı yönetiyoruz. Lordlar getiriliyor, onları inisiye ediyoruz ve sonra daha sonra oynamak için bir hücreye koyuyoruz.

Hayatımda bir şey eksik ve ne olduğunu bilmiyorum. Ama daha önce hiç sahip olmadığım bir şey olduğunu biliyorum. Onu bulmak için sabırsızlanıyorum.

Arkamda bir kapı açılır ve Jessie, "Bayan Charlotte Hewett, efendim" dediğinde ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokarım.

Yumuşak bir "Teşekkür ederim" sesi duyuldu, sanırım kapıyı onun için açık tuttu. Jessie her şeyden önce bir beyefendi. Bu hapisanede var olan tek beyefendi.

Kapı kapanır ve ben arkamı dönerim. Solumdaki masaya eğilmiş bir kadın görürüm. Louis Vuitton çantasını karıştırmaktadır, benim burada durduğumun farkında değildir.

Ve dudaklarım gülümsemeye başlıyor çünkü onu daha önce görmüştüm. Yıllar geçti ama yüzünü asla unutmadım. Yatta vardı. Beyaz elbiseli kız, küçük Bayan Priss. Sonuçta bugün benim şanslı günüm olabilir.

Boğazımı temizliyorum ve o nefesini tutarak dönüyor. "Haidyn," diyor ve benim aletim anında sertleşiyor. Kadınlar bunu bir iltifat olarak görüyor. Öyle değil. Aletim hep böyle kalıyor. Sikişmek benim terapim. Başkalarına acı çektirmek kendimi daha iyi hissettiriyor.

Adil olmadığını biliyorum, ama umurumda da değil. Bir kadın benimle yatmaya razıysa, sikilmeye hazırlıklı olsa iyi olur — hem de birden fazla şekilde.

O, şimdiye kadar gördüğüm diğer terapistlerden daha genç. Çikolata kahvesi saçları, narin boynunun arkasında sıkıca toplanmış ve mükemmel bir topuz haline getirilmiş. Yanaklarındaki kızarıklıktan, benimle aynı odada bulunmaktan utandığını anlayabiliyorum. Bu, onun hakkındaki ilk izlenimimi daha da pekiştiriyor

ilk izlenimimi pekiştiriyor: o benim için fazla iyi. Muhtemelen misyoner pozisyonunu tercih eden ve mükemmel saçlarını veya makyajını bozmak istemeyen bir kadın. Yüzü benim spermimle kaplı halde ağlarken daha da güzel görüneceğine eminim.

Zaten düz olan kalem eteğini düzelterek, ellerini sinirli bir şekilde eteğin üzerinde gezdirir. "İyi günler, Haidyn. Ben Charlotte." Siyah, çok kısa ve profesyonel

yüksek topuklu ayakkabılarla bana doğru yürüdü ve sağ elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum." Önümde durdu, başını yukarı kaldırdı ve cesaret toplamak için derin bir nefes aldı. O anda, hayatımda gördüğüm en güzel gözler sonunda benim bakışlarımla buluştu. Derin, koyu mavi gözleri bana iki parlak safir hatırlattı.

Boyu 1,60'ı geçemez. Minyon bir şey. Bir oyuncak bebek gibi. Ya da bir oyuncak. Her halükarda, onu çiğneyip tükürürdüm. Her zaman atıştırmalık için hazırımdır.

Gözlerim onun siyah düğmeli bluzuna kayıyor ve onu yırtıp göğüslerinin nasıl olduğunu görmek için hayal kuruyorum. Büyük görünmüyorlar, ama bir gömleğin ne kadar aldatıcı olabileceğini biliyorum.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve o da elini ve gülümsemesini indiriyor. "Uh... başlayalım mı?" Geri adım atıyor ve sanki uzanıp bu kaltağa tüm sırlarımı anlatacakmışım gibi kanepeyi işaret ediyor.

"Gidebilirsin." Dönüp kapıyı işaret ediyorum.

Koyu renkli kaşlarını çatarak başını sallıyor. "Üzgünüm, ama bunu yapamam." Bana sırtını dönerek masasına geri döner ve ben de bu fırsatı değerlendirerek güzel esmer kıza bakarım.

Mütevazı topuklu ayakkabıları onu sadece 5 cm kadar uzatıyor, tayt giymiş ve eteğinin ortasında kısa bir yırtmaç var. Ellerim onu tamamen yırtıp atmak, iç çamaşırını çıkarmak ve onu ağzına tıkmak için kaşınıyor, ben de göğüslerini pencereye bastırıp kışını sikiyorum. Eminim bir erkeği asla yanına yaklaştırmaz. Onun gibi kadınlar ucuz bir fahişe gibi muamele görmekten hoşlanmazlar. Onlar, kendilerini seviyormuş gibi davranan ve duymak istediklerini söyleyen erkeklerin pantolonlarına girmesini isterler. Ona, kışına bir tıkaç sokup amına bir vibratör sokarken, bana emekleyerek gelmesini söylerken, onun güzel bir fahişe olduğunu söyleyeceğim.

Bir not defteri alır ve yüksek sırtlı sandalyeye oturur. Bacaklarını çaprazlar ve bana bakar. "Ne kadar çabuk başlarsak, o kadar çabuk sizi rahat bırakırım ve siz de işinize dönebilirsiniz."

Ona gülmek istiyorum ama bunun yerine onunla oynamaya karar veriyorum. Oyuncaklarımın kirli olmasını tercih ederim. "Bana kendinden bahset, Charlotte." Lordlar onu, onu daha önce gördüğümü bildikleri için mi seçtiler? Tesadüflere inanmam.

"Bu benimle ilgili değil, Bay Reeves," diyor, rahatsız olduğunu belli eden bir ses tonuyla. Koltuğunda kıpırdanması da onu ele veriyor.

Bay Reeves mi? Ne kadar da sevimli. Beni efendim diye çağırmaya başlaması ne kadar sürer acaba? "O zaman ne hakkında?" diye ısrar ediyorum.

"Lordlar size terapi görmenizi emretti," diyor, olgusal bir şekilde. "Ne kadar zamandır bu durumdasınız? Son iki yılda dört kez mi?" diye soruyor, bazı notları inceleyerek.

Sol eline bakıyorum ve yüzük görmüyorum. Bir Lord'u yok. İlginç. Bizim dünyamızda kadınlar çok genç yaşta evlendirilir, bu da onun yaşını ve bu işe uygun olup olmadığını sorgulamama neden oluyor. "Beş," yalan söylüyorum, terimin de yanlış olduğunu söylemeye zahmet etmiyorum. O, üç yıl içinde altıncı terapistim. Ödevini yapmamış mı? Açıkçası, bunların hiçbiri önemli değil.

"Herhangi bir ilaç kullanıyor musunuz?"

Ben buna güldüm, o da başını kaldırıp mavi gözlerini benimkilere dikti. Sonra tekrar deftere baktı. "Zolpidem reçete edilmiş yazıyor." Gözleri tekrar benimkilere baktı. "Uyumana yardımcı oluyor mu?"

"Yeterince uyuyorum." Bir yalan daha.

Ben çok uykuya ihtiyaç duyan biri değilim. Uyku insanı yavaşlatır. Her zaman yapılacak bir şeyler olduğu için devam etmeliyim. Ayrıca, ben rüya gören biri değilim. Rüyalarım hep geçmişle ilgili ve ben orada yaşamayı sevmiyorum.

"Sana bir şey getirdim..." Çantasına geri dönüp küçük bir defter çıkarır. "Bu, uyuduğun saatleri kaydetmen için. Her ziyaretimde kontrol edeceğim." Bana gülümseyerek defteri uzatır, ama ben onu almaya hiç niyetli değilim. "Bay Reeves..."

"Burada işimiz bitti, Charlotte." Söylemek üzere olduğu şeyi kesip kapıyı açık tutuyorum.

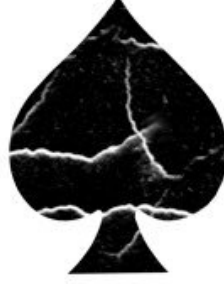
O da homurdanarak masadan çantasını alır. Çantayı omzuna atar ve bana doğru yürür. "İki hafta sonra aynı gün, aynı saatte görüşürüz."

O odadan çıkarken "Charlotte?" diye sesleniyorum ve o bana dönüyor. Kapı çerçevesine yaslanıyorum ve gözlerim onun topuklarına düşüyor, sonra yavaşça bacaklarına, ince beline ve göğsüne kayıyor ve orada kalıyor. Bakışlarım onun bakışlarıyla buluştuğunda, o gergin bir şekilde yutkunuyor.

Nefes alıp verişinin hızlanmasını seviyorum, bu yüzden koridorda yavaşça ona doğru ilerliyorum. Başını yukarı kaldırıyor ve ben de elimi uzatıp, düğmeli bluzunun düğmelerini parmaklarımla okşayarak, ne kadar savunmasız olduklarını ona hissettiriyorum. Her an onu yırtıp, değerli ipek kumaşı parçalayabilirim. Güzel mavi gözleri fal taşı gibi açılmış, dudakları büzülmüş, ama beni itmeye cesaret edemiyor. "Sana tüm sırlarımı anlatmamı ister misin?" Ona tehditkar bir gülümseme atıp devam ediyorum. "Seninle konuşmamın tek yolu, çıplak ve dizlerinin üzerinde, ağzında bir tıkaçla durman."

O nefesini tutarak geri adım atar ve elim yanıma düşer. Dönerek ona sırtımı dönerim ve odaya girerim. Kapıyı çarparak kapatırım, o sürtüğün bir daha buraya gelmeyeceğini bilerek. Ne kadar istesem de.

DOKUZ

ANNABELLE

Beyaz Rolls Royce Cullinan'ımın sürücü koltuğuna oturur ve kapıyı sertçe kapatırım. Kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes alırım. Tanrım, onun lanet olası bir pislik olacağını biliyordum. Bütün Lordlar öyledir, ama lanet olsun, onun bu kadar zorlu olacağını beklemiyordum. Ya da bu kadar korkutucu.

Gömleğimin düğmelerine dokunma şekli kalbimi hızla attırıyor. Masum ama aynı zamanda tehditkâr bir hareketti. Sanki beni uyarıyordu. Sonra bana söylediği şey... *Seninle konuşmamın tek yolu, çıplak ve dizlerinin üzerinde, ağzında bir tıkaçla durman.*

Tanrım!

Hiç kimse bana böyle konuşmamıştı. Yani, Lordların nasıl olduklarını ve kadınlara nasıl davrandıklarını biliyorum, ama bu kadar hoş mu gelmesi gerekiyor? Bir parçam, ne yapacağını görmek için onun blöfünü görmek istedi. Beni zorlayacak mıydı? Bu düşüncenin beni neden heyecanlandırıldığını bilmiyorum, ama heyecanlandırıyor.

Onu rahat bırakmayacağım. Yapamam. İsteddiği her şeyi yapabilir, ama ben geri dönmeye devam edeceğim çünkü o benim görevim. Zirveye çıkmak istiyorsam, onun altında sürünmeliyim. Bu kadar basit.

Lords'un bana verdiği yeni cep telefonunu ve dizüstü bilgisayarımı çantamdan çıkararak, UNKNOWN Lord'a bir e-posta gönderiyorum. Haidyn'in kim olduğunu çok iyi biliyorlar ve benim mucizeler yaratamayacağımı da biliyorlar.

mucizeler yaratamayacağını biliyorlar. Bunun *zaman alacağını anlıyorlar*. Geçen hafta aldığım e-postada buna maraton dediler, sprint değil. Bu benim sözlerim değil, onların sözleri. *Yeni* hayatımla ilgili güncellemeler istiyorlardı ve belli ki onayladılar, çünkü buradayım.

Sanırım onun hakkında bir şeyler biliyorlar ama bana söylemiyorlar. Neyi araştırmam gerektiğini bilmeden ondan nasıl bilgi alabilirim ki?

SUV'umu çalıştırıp Carnage'dan ayrılıyorum ve şehre geri dönüyorum. Burası ıssız ve hiçbir yerin ortasında. Kim olduklarını dünyanın görmesini istemiyorlar. Lordlar çok gizemlidir, Spade kardeşler ise daha da gizemlidir. Onlar, gece yarısı sizi izleyen gölge figürlerdir. Orada olduklarını biliyorsunuz, ama onları göremezsiniz. Kötülük her zaman karanlıkta saklanır. Orada kendini güvende hisseder.

Evime girince, önce bir eşofman altı ve tişört giyiyorum. Sonra yatağıma uzanıp dizüstü bilgisayarımı çıkarıyorum. Dün gece gönderilen e-postayı açıp fotoğrafları inceliyorum. Fotoğraflar onun. Birinde siyah bir Lamborghini'nin yanında duruyor. Koyu renk kot pantolon, siyah asker botları ve beyaz tişört giymiş. Sağ elinde yanan bir sigara, diğer elinde cep telefonu var. İkinci fotoğrafta Carnage'ın kapısından çıkarken motosikletinin üzerinde görünüyor. Her iki fotoğrafın da çekildiğinden haberi yok. Neden olsun ki? Hepsi kendilerini dokunulmaz sanıyor ve çevrelerine dikkat etmiyorlar.

Haidyn Jamison Reeves. Hayatını dört kelimeyle özetliyor: katil, Carnage, Spade kardeşi. Hepsi bu. Ne lan bu? Bunu zaten biliyordum.

Ben terapist değilim. Bu alanda hiçbir eğitimim yok. Bu yüzden YouTube ve diğer sitelerde seans videoları izliyorum. Pek bir şey anlamıyorum. Beni kurtaran tek şey, bunun normal bir durum olmaması, bu yüzden onun benden profesyonel olmamı beklemediğini düşünüyorum. Özellikle de bana ağzımın tıkanması ve çıplak kalmam hakkında konuştuktan sonra. Lordlar her şey için seksi kullanır. O bir erkek, ben bir kadını. Tabii ki, ağzımı açık, hizmet etmeye hazır bir şekilde ona sürünmemi bekleyecektir. Külotumun ne kadar ıslak olduğuna bakılırsa, amım bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyor.

HAIDYN

CHARLOTTE LYNN HEWETT, üç yıl önce Barrington'dan mezun olan lisanslı bir terapisttir. Yirmi beş yaşında, 1,57 boyunda ve 50 kilo ağırlığındadır. İnternette bulabileceğiniz şeyler gerçekten şaşırtıcı. Ayrıca insanların internete saçma sapan şeyler yazması da çok kolay.

Özellikle bir lordun kızı olmadığı için, bu pozisyona sahip olmak için oldukça genç. Sol parmağında yüzük olmaması, onun bir leydisi olmadığını kanıtlıyor.

"Charlotte'u nereden buldunuz?" diye Saint'e soruyorum, bodrum katında yürürken.

"Lordlar onu tavsiye etti," diye cevaplıyor Kashton, çünkü Saint şu anda tavandan sarkan zavallı bir adamın sırtına bıçak saplamış durumda.

"Önerdiler mi?" diye soruyorum.

Omuz silkiyor. "Bilmiyorum dostum. Bize bir liste verildi ve o listenin en başında o vardı. Jessie onunla iletişime geçti ve her şeyi ayarladı."

Elimi yüzüme götürüp sinirli bir nefes veriyorum. "Onlara siktirip gitmelerini söyle. Onunla görüşmeyeceğim." Onu sikmek istesem de, başka bir terapistle uğraşacak havamda değilim.

Tavandan sarkan adamın başına bant sarılmış, ama bu sadece Saint'in bıçağın ucunu adamın sırtında, omurgasının hemen yanında gezdirirken çığlıklarını boğuyor. Derisi tereyağı gibi yarılıyor ve kan çıplak vücudundan aşağı akmaya başlıyor. Zincirler, adamın sarsıntılı hareketleriyle tıkırdamaya başlıyor.

"Seni durdurmayacaklar." Saint sonunda konuşur, geri adım atar ve kanayan adama gururla bakar.

"Neden siz ikiniz terapiye gitmek zorunda değilsiniz?"

diye homurdanıyorum. "Çünkü biz intihar etmeye çalışmadık."

"Ben intihar eğilimli değilim!" diye bağırırım.

Yaşayamayacağım hiçbir şey yapmadım. Bu hayatı ben seçmemiş olabilirim, ama gençken en iyisini yapmaya karar verdim. Ölmeyi hak etmeyen tek bir kişiyi öldürdüm, ama pişman değilim. *Onun* için en iyisi buydu.

Kashton kaşlarını kaldırır. "Emin misin?"

Saint burun kıvrır. "Lordlar öyle düşünmüyor."

Gözlerimi deviririm. "Bunu kaç kez söylemem gerekiyor? Ben..."

"Bileklerin balık gibi kesilmiş halde yerde yatarken bulduğumu hatırla." Kashton sözümü keser. "Ama seni bulan bendim, o yüzden çok iyi hatırlıyorum." Gözleri benimkilere dikilir.

Hâlâ bana kızgın çünkü onu terk ettiğimi düşünüyor. Kashton terk edilme sorunları yaşıyor. Ama hepimiz öyle değil miyiz? Bir Lord, Tanrı'dan daha güçlü bir ailede büyür, ama biz kelimenin tam anlamıyla yalnızız. Kashton ve Saint, güvenilebileceğim tek insanlar ve beni neredeyse ölü halde nasıl bulduğunu hatırlamasam da, onları asla terk etmeyeceğimi biliyorum. Kendi isteğimle değil.

"Böyle daha iyi," diyor Saint mutlu bir şekilde, çıplak adamı kendine doğru çevirerek.

Onlara sırtımı dönüp asansörle odama çıkıyorum. Bugün o saçmalıklara hiç havamda değilim. Hepimizin paylaştığı kat olan kuş kafesine gelince, odamın kapısını parmağımla tarayıp içeri girerim ve kapıyı çarparak kapatırım. Yatağımın kenarına oturup bileğime bakarım. Yara izi görünmüyor çünkü mürekkeple kapatmışım. Nasıl oluştuğunu hatırlamasam da orada olduğunu biliyorum.

"HAIDYN?"

Adımın bağırıldığını duyuyorum, ama çok uzaktan geliyor gibi.

"Haidyn! Ne halt ettin sen?" Yine o sinir bozucu ses, ama çok tanıdık geliyor. "Hadi ama dostum."

Sadece uyumak istiyorum. Çok yorgunum. Birdenbire, sanki dünya sallanıyor gibi hissediyorum, ya da belki de ben sallanıyorum.

"Lanet olsun, Haidyn. Neden yaptın..." Uzaklaşıyorlar gibi geliyor, ya da belki de sonunda uykuya dalıyorum.

Fark etmez. Her halükarda, sonunda huzur ve sessizliğe kavuştum.

Kash'in beni bulduğu o sisli anı yıllar önceydi. Ashtyn kaçtıktan ve altı aylık "eğitimimizi" bitirdikten sonraydı. Lordlar

beni kırdıklarını sandılar, ama emin olun, kırmadılar. Ceza verip karşılığında bir şey almayı bekleyemezsiniz.

Profesyoneller, zihnin travmatik deneyimleri kasıtlı olarak engellediğini söylüyor. Ben ise, önemli olmayan şeyleri unutmayı seçtiğini düşünüyorum. Hangisinin doğru olduğu kim bilir.

Benim için önemli değil, sadece Lordlar için önemli. Yemininizi bozduğunuz için sizi ortadan kaldırırlar, ama kendinizi ortadan kaldırmak isterseniz... o başka bir hikaye. Kendi hayatınız üzerinde herhangi bir kontrolünüz olmasını sevmezler.

Sen onlara aitsin.

Onlar için yaşarsın ve onlar için ölürsün.

Sanki kendimi öldürerek onlara bu zevki yaşatacakmışım gibi. Ben öyle bir Lord değilim. Başkalarını acı çekmekten hoşlanırım. Ve bu hayatta kalmak anlamına geliyorsa, bunun için her şeyi yaparım.

Ayağa kalkıp bitişik banyoya giriyorum. Gömleğimi başımdan çıkarıp yere atıyorum. Eğilip kot pantolonumu çıkarıyorum, ama gözüm aynada kendime takılıyor.

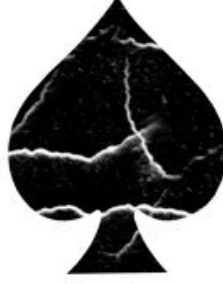
Berbat görünüyorum. Gözlerimin çevresinde koyu halkalar var ve sanki günlerdir uyumamışım gibi görünüyorum. Uyumadım da, ama bu konumuzun dışında.

Güzel esmer kıza sırlarımı vermemi istiyorlar. Güvensizliklerimi ve eksikliklerimi ortaya dökmemi istiyorlar ki bunları bana karşı kullanabilsinler. Lordlar böyle yapar. Karşılarına çıkan her şeyi kullanırlar. Ben bunu yapmayacağım.

Eninde sonunda pes edecek. Muhtemelen diğerlerinden daha çabuk. Masum görünüyordu. Onunla sevişmek ve onu ağlatmakla ilgili birkaç yorum, onu kaçırmaya yetecektir.

Olmazsa, o zaman oyunumu yükselteceğim. Her zaman meydan okumaya hazırım.

ON

ANNABELLE

Karanlık odada, gözlerim havluyula örtülü. Solumdaki şelalenin sesi rahatlatıcı. Bugün *kendime bakma* günüm. İki haftada bir, masaj, yüz bakımı ve rehidrasyon tedavisi için damardan serum alıyorum.

Birkaç yıl önce aylık brunch'ımıza gittiğimde, sanki kulübü kapatmış gibi görüldüğüm için annem bana bunları önerdi. Öyleydi de. Ama asıl mesele bu değildi, annem bana kendime dikkat etmem gerektiğini hatırlattı. Beni en sevdiği salon ve spaya randevu aldı ve o günden beri bağımlısı oldum.

İntravenöz serumlar gerçekten kendinizi daha iyi hissetmenize yardımcı oluyor. Sanki yeni bir insan gibi. Ayrıca, parmaklarını kaslarıma derinlemesine sokan adam, beni hiçbir ilacın ulaşamadığı başka bir ecstasy seviyesine çıkarıyor.

Kişisel cep telefonumun çalmasıyla gözlerimdeki havluyu kaldırıyorum. Sandalyenin yanındaki küçük yuvarlak masanın üzerinde duran çantamdan telefonu çıkarıp cevap veriyorum. "Alo?"

"Merhaba tatlım," diyor annem selam vererek.

"Merhaba anne." Yüzüme tekrar havluyu koyup, telefonu kulağıma tutarak uzandım.

"Spa'da mısın?" diye sorar, programımı zaten bildiği halde.

"Evet." Diye iç çekerek koltukta daha rahat bir pozisyon alıyorum. Damar yoluyla serum takılması yaklaşık bir saat sürüyor ve sonrasında bütün gece uyumuş gibi hissediyorum.

"Seni alıkoymayacağım. Yarınki brunch'ımızı hatırlatmak istedim sadece."

"Orada olacağım," diye temin ederim.

"Harika, canım. Gününün tadını çıkar, sabah görüşürüz.

Seni seviyorum."

Ben veda etmeden telefonu kapatır. Gözlerimden havluyu çıkarır, cep telefonunu çantama geri koyar, yüzümü tekrar örter ve rahatlarım.

İKİ SAAT SONRA, SUV'uma binerken iki telefonum da çalmaya başladı. Annem aradıktan sonra, kimse beni rahatsız etmesin diye sessize almıştım. Vücudum jöle gibi hissediyor ve saçlarım yağdan yağlı görünüyor. Ama harikaydı.

İş telefonuma UNKNOWN'dan bir e-posta geldiğini görüyorum. Açtığımda, ekli bir video var.

Bir oda... bodrum katına benziyor; beton duvarlar ve aynı renkte zemin. Bir adam ortada sırtüstü yatıyor, tavana bakıyor. Lord maskesi takmış, siyah tişört ve kot pantolon giymiş. Kolları yanlara doğru açılmış, avuç içleri yukarı bakıyor ve altında bir kan gölü oluşmuş.

Oda ürkütücü bir sessizlik içinde. Daha dik oturup, ölü gibi görünen adama bakıyorum. Gözlerim göğsüne odaklanıyor ve nefes aldığını gösteren herhangi bir hareket görmüyorum. Sonra kanlı ellerine bakıp parmaklarının kıpırdadığını görmek için bakıyorum, ama yine de hiçbir şey yok.

Bir kapının gıcırdaması beni irkiltir ve bir adam odaya koşar.

Onu daha önce görmüştüm... Lordların bana gönderdiği fotoğraflarda. Oldukça uzun zaman önce çekilmiş gibi görünen dört erkek ve bir kızın olduğu fotoğrafta vardı.

"Ne oluyor lan?" diye başırarak ölü adamın yanına koşar. Yanına diz çöker ve maskeyi çıkarır.

Haidyn olduğunu görünce keskin bir nefes alıyorum. Dövmesi olmadığı için bunun eski bir video olduğunu anlayabiliyorum. Gözleri kapalı ve rengi solgun görünüyor.

"HAIDYN?" diye başırıyor adam, omuzlarını sallayarak. "Haidyn! Ne halt ettin sen?" Nabzını kontrol ediyor ve uzun bir nefes veriyor. "Hadi ama dostum. Lanet olsun Haidyn. Neden yaptın bunu..." Haidyn'in göz kapaklarını çekerek zorla açıyor.

Haidyn yanıt olarak inliyor.

"Uyan lan, dostum! Tanrım... Saint?" diye başırır. "SAINT?"

Sanırım Saint olan bir adam koşarak gelir — onu grup fotoğrafında da görmüştüm. Kızın arkasında dururken elini kızın boğazına dolayan adamdı.

Cep telefonunu çıkarır ve bir arama yapar, diğer adam ise kanamanın kaynağını aramaya devam eder.

Kanama bileklerinden geliyor. Her ikisi de kesilmiş ve adam bunu fark edince gömleğini çıkarır, ortasından yırtar ve kanamayı durdurmak için ikisini de Haidyn'in bileklerine bağlar.

Video aniden sona eriyor ve bana gönderdiklerinin hepsi bu kadar olduğunu görüyorum. Bu neydi lan? Açıklamayacaklarsa neden bana gönderdiler ki? Yani, video kendinden anlaşılırdı ama sonra ne yapacağım konusunda başka bir talimat yoktu. Bu beni her şeyden çok kafamı karıştırdı.

HAIDYN

Barrington'da son sınıf

Bütün gece dışarıda motosiklet sürdüm, temiz hava almam gerekiyordu. Yemin töreni yaklaşıyor ve ben gerginim. Babam bana kızgın, tabii ki. Bu yeni bir şey değil. Yeni seştiğim kişiyi arıyor. Sanki kiminle yatmamı istediği umurumda mı?

Bizim dünyamızda önemli olan tek şey elde edebileceğin şeyler. Sanırım bu, her durumda herkes için geçerli. Ama Lords'ta olduğu gibi, babaların kızlarını sağa sola pazarladığını başka hiçbir yerde görmezsin. Bu gerçekten iğrenç. Bana kalırsa, evlenmeyeceğim ve çocuk sahibi olmayacağım. Teorik olarak kızımın ilk kez seyircilerin önünde sikilmesini izlemek zorunda kalma düşüncesi midemi bulandırıyor.

Five Finger Death Punch'ın "Cradle to the Grave" şarkısı kulaklıklarımdan çınlarken, otoyoldan çıkıp vites küçülterek Lords'un evinin kapısına yaklaşıyorum.

Binaya yaklaşırken, Adam'ın ön çift kapıdan çıktığını görüyorum. Merdivenlerden aşağı koşarak G-wagon'una atlıyor. Geri vites lambalarının geceyi aydınlattığını görünce, onu takip etmeye karar veriyorum.

Ruh hali pek iyi değil. Ne olduğunu tam olarak bilmiyorum ama dedektifle görüşmemizden beri sadece Ashtyn'e değil, hepimize karşı huysuz davranıyor. Bu onun normal hali değil. Kardeşlerimi seviyorum ama Adam'a her zaman en yakın olan benim. Nedense benden uzaklaşıyor.

O trafikte zikzaklar çizerek ilerlerken, ben birkaç araba geride kalıyorum. Bir çıkışa giriyor ve beni gördüğünü anlayabiliyorum çünkü boş bir otoparka giriyor.

Motosikletimi kapatıp müziği kapatıyorum ve o kapısını açarken bekliyorum. "Ne oluyor, Haidyn?" diye bağılıyor. "Beni takip mi ediyorsun?" Bana doğru öfkeyle yaklaşıyor.

"Telefonuna cevap verseydin, bunu yapmak zorunda kalmazdım." Bütün gün onu aradım ama ortada yoktu. Bugün Kashton bile Saint ve bana bundan bahsetti, ben de farkında değilmiş gibi davrandım.

"Meşguldüm," diye savunmacı bir tavırla cevap veriyor.

"Bu, sikini yalatmadığın için mi?" diye şaka yapıyorum. "Çünkü sadece bir haftamız kaldı. Ondan sonra istediğin kişiyle sikişebilirsin."

Adam çenesini sıkar ve bana yumruk atmamak için ellerini yumruk yapar. Birkaç hafta önce Lordlar Kamarası'nda Lincoln ile görüştüğümüzden beri böyledir.

Lordların, Adam'ın bu işe karıştığını düşünüyorlar, ama hepimiz onun masum olduğunu biliyoruz. Onu istedikleri kadar şüphelenebilirler. Hiçbir kanıtları yok.

bunu yaptığına dair kanıt.

"Gitmem gereken bir yer var, Haidyn. Beni takip etme," diye emrederek SUV'sine doğru yürümeye başladı.

"Sence bu Ashtyn için ne anlama geliyor?" diye sesleniyorum. Durup bana dönüyor ama konuşmuyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Senin bu işe karıştığını düşünüyorlar. Seni itiraf ettirmek için onu kullanmaya çalışacaklarını düşünüyor musun?" Bu mantıklı bir düşünce. Biz Lordlar olarak, birinden bir şey istediğimizde bulabildiğimiz her türlü zayıflığı kullanırız. Yasa neden aynısını yapmasın ki? Bir şekilde ve bir nedenden dolayı, bu dedektif bizim hakkımızda bilgi sahibi. Nasıl öğrendiğini söylemiyor. Ama öğrendiği gerçeği hiçbir şekilde iyi değil. Lincoln'un onun Lordların evine girmesine izin vermesi de tehlike sinyalleri veriyor. Dedektif bizim hakkımızda zaten çok fazla şey biliyor.

Adam başını eğip otoparka bakarken ensesini ovuşturuyor. Bu da bana onun da bunu düşündüğünü gösteriyor. Sanırım Saint olan bitenden habersiz. Tek umursadığı şey sonunda kızını elde etmek. Onu elde etmeye bu kadar yaklaşmışken, onu kaybetmeyi düşünecek son kişi odur.

"Aklımdan geçti," diye itiraf eder Adam, gözleri bir kez daha benimkilere bakar.

"Peki bu konuda ne yapacaksın?" diye soruyorum.

"Neden onu uzaklaştırdığımı sanıyorsun?" diye soruyor. "Ona ihtiyacım var... ve sana" —beni işaret ediyor—"lanet olasıca uzak dur. Her şey yoluna girdiğinde, her şey eskisi gibi olacak." Bunun üzerine, G-wagon'una atlayıp lastiklerini gıcırdatarak otoparktan ayrılıyor.

Ben olduğum yerde kalıp, arka lambalarının otoyola geri dönmesini izliyorum. Ona biraz zaman vereceğim. Ama işler yakında değişmezse, devreye girip ona yardım edeceğim. Biz birbirimize bağlıyız. Spade kardeşlerin özelliği budur. Kendi ailemize bakarız.

SADECE BAŞKA BİR GÜN, ama yine de diğer günler gibi değil. *Ashtyn burada.* Saint onu lanet Whitney sayesinde buldu. Son dört yıldır Ash'ten nefret ediyormuş gibi davrandım çünkü bu, bulabildiğim en iyi savunmaydı.

Kardeşlerimin yalan söylediğimi öğrenmeleri an meselesi. Ama ben hiçbir şey söylemeyeceğim. Ash beni ele vermek zorunda kalacak. Yedinci kattaki odada duruyorum, yerden tavana kadar uzanan

Yağmur yağarken tavan pencereleri. Charlotte arkamda oturuyor. Bir sonraki ziyaret için eşyalarını toplarken ayak seslerini duyabiliyorum. Bu onun üçüncü ziyareti olacak. Kadın ısrarcı, bunu kabul etmeliyim. Bu noktada, ben sadece onu rahatsız etmek için geliyorum. Onu görmek günümün en önemli anı.

"Konuş benimle, Haidyn," diyor.

Ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokmuş, ona sırtımı dönmüş halde duruyorum.

"Ne düşünüyorsun?" diye devam ediyor Charlotte.

Burun kıvrıp ona doğru dönerim. Yüksek sırtlı sandalyede otururken çok kibar ve düzgün görünür. Ona doğru yürümeye karar veririm, her zamankinden daha fazla yaklaşıyorum ve o da sanki bu beni bacaklarının arasına girmemi engelleyecekmiş gibi bacaklarını çaprazlayarak dik oturur.

Ellerimi kolçaklara koyup eğilip yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum. "Ne düşündüğümü bilmek istemezsin." Gözlerim göğüslerine kayıyor. Üzerinde dar, düğmeli beyaz ipek bir bluz var.

"Ben... sana yardım etmek için buradayım," diye fısıldadı, terli avuçlarını siyah kalem eteğine hafifçe sürterek.

Korkunun kokusunu alabiliyorum ve bu beni sertleştiriyor. "Bana yardım etmek mi?" Bana nasıl *yardım* edebileceğine dair yüzlerce fikrim var. Hiçbiri hoşuna gitmeyecek. "Gerçekten ciddi misin, Charlotte?"

Gergin bir şekilde yutkunuyor, gözleri pencereden dışarıya bakıyor. Zavallı şey benden korkuyor. "Tabii ki."

Saçmalık. O da öncekiler gibi olmak zorunda olduğu için burada burada.

Yalan söylemeyeceğim. O, bana gönderdikleri en çekici terapist ve fırsatını bulsam, onu mahvederdim. "Ne yapabileceğini biliyorum." Sırıttıyorum. Zavallı şey sordu.

Gözleri benimkilere kayıyor. "N-ne?"

"Giysilerini yırtıp atmama izin ver."

Nefesini tutuyor.

"Seni sıkı bir top haline getirip tavana asacağım, böylece amın, ağzın ve kıçın sikkem için kolayca görünür olacak." Sözlerim üzerine yüzünün solması hoşuma gidiyor. Bu, gözlerini daha parlak bir maviye çeviriyor. "Seni tecavüz etmeyi bitirdikten sonra, oturup sigara içeceğim, sen orada asılı kalacaksın ve gerilmiş ve aşırı kullanılmış deliklerinden benim spermimin akmasını izleyeceğim, tam da senin olman gereken değersiz bir fahişe gibi."

Sadece sözlerimden titriyor. Ona dokunsam ne yapacağını bir düşün.

"Hoşuna gideceğini garanti edemem, ama ben kendimi daha iyi hissedeceğim," diyorum. "Hâlâ bana yardım etmek istiyor musun, bebek yüzlü?" Elimi dizine koyuyorum, o da irkiliyor ve inliyor.

"Haidyn," Saint açık kapıdan seslenir.

Orada olduğunu biliyordum, ama umurumda değildi. Gülerek sandalyeden kalkarım ve o odadan koşarak çıkar, Saint'i yolundan iterek.

Pencereye geri dönüyorum.

"Sana yardım etmesi için onu buraya getirdik." Sanki bir seçeneğimiz varmış gibi konuşuyor. Ama yoktu.

"O yapamaz." Lordların düşündüğü gibi intihara meyilli olmayabilirim, ama kim olduğumu kesinlikle değiştirmeyeceğim.

"Onun denemesine bile izin vermiyorsun," diye homurdanır.

"Dizlerinin üzerine çökmedikçe, o işe yaramaz." Bu doğru. Ama sadece o değil. Biz kadınları böyle görmeye alışkınız. Bizim dünyamızda penis olmadan doğmuş olması onun suçu değil.

"Kash, David'i aradı."

Şu anda bir fahişeyle sevişecek havamda bile değilim. Şu anda aklımda tek bir kadın var ve onu düşündüğümde aklıma gelen son şey seks. "Burada mı?" diye soruyorum.

"Evet." Zaten bildiğim şeyi onaylıyor.

SİKİM! Ellerim yumruk oluyor. "Onu geri getirmemeliydin." Şimdi ne olacağını düşününce göğsüm sıkışıyor. Her şey

Ashtyn kaçtıktan sonra Kash, Saint ve ben peşinden gittik ama hepsi boşunaydı. Ve bir kardeşi hayal kırıklığına uğrattım. Uzun listeme ekleyebileceğim bir tane daha. "O bizim için burada. Sen... hepimiz intikamımızı hak ediyoruz."

Ona dönerek, "Onu öldüreceğim," diye yalan söylüyorum, umarım bana inanır. Belki burada tehlikede olduğunu düşünürse, onu başka bir yere götürür. "Anlamıyor musun? Ona dokunursam, ölür." Derin bir nefes alıyorum. "Ve en kötüsü, o bunu hak etmiyor." Başımı eğiyorum. "O gittikten sonra olanlardan o sorumlu değil." Kardeşlerime benim yüzümden olanlardan nefret ediyorum. Ama bu, Ashtyn'in Saint'in ona yaşatacağı cehennemi hak ettiği anlamına gelmez. O, onu kurtarmak için koşuyordu.

"O bizi terk etti," diye dişlerini gıcırdatarak söylüyor ve haklı da.

"Hayır. O seni terk etti. O hiçbir zaman Kashton'a ya da bana ait olmadı. O seninindi ve sen onu bize ödünç verdin. Arada büyük fark var." Onun neden onu bizimle paylaştığını hiç anlamadım ve biz de hiç sormadık. Bir bakıma, Saint onun üzerinde ne kadar kontrolü olduğunu göstermeye çalışıyordu sanırım. Ama bu sefer işler nasıl gelişirse gelişsin, onu hiçbir şekilde sikmeyeceğim. İşler değişti.

"Artık o bizim," diyor Kashton içeri girerken. Bu günün canı cehenneme. Sadece yalnız kalmak istiyorum.

"Kızlar için bir araba gönderdim. Yakında burada olacaklar," diyor Kash.

Arkamı dönüp onlara sırtımı veriyorum ve çıkarken kapıyı kapattıklarını duyuyorum.

Alnımı cama dayayıp gözlerimi kapatıyorum, Ashtyn'in Carnage'a geri dönmesinden nefret ediyorum. Doğru şeyi yaptığımızı sanıyordum. Şimdi o kadar emin değilim.

Barrington'da son sınıf

SAINT GOT, bir lord arkadaşından Ashtyn'in ellerinde olduğu mesajını aldı. Onu Tyson'dan kurtarmak için aceleyle ailesinin evine gittik. Onu saklamak için Carnage'a getirdik. Babalarımız onun burada olduğunu biliyor. Adam kayıp, annesi öldü ve babası da kayıp. Ona kalan tek şey biziz.

O, Saint'in banyosunda banyo yaparken, Saint babasıyla konuşmaya gitti ve Kash telefon görüşmesi yapması gerektiğini söyledi. Saint'in odasında dolaşp, onlar dönene kadar kimsenin buraya girmediğinden emin oluyorum.

Cep telefonum çalıyır, cebimden çıkarıp baktığımda numara gizli. "Alo?" diye cevap veriyorum.

"O iyi mi?" diye soruyır ses telaşla.

"Ne oluyır, Adam?" diye fısıldayarak çift kapıya doğru yürüdüm ve kimse beni duymaması için balkona çıktım. "Neredesin sen?"

"Ona yardım etmeye çalıştım," diye aceleyle cevaplar. "Sadece... sadece iyi olduğunu söyle."

"Annen öldü. Baban kayıp. Bununla ilgili bir şey biliyır musun?" diye bağırırım, onun sorusunu görmezden gelerek.

"Bana güvenmen lazım, Haidyn." Diye iç geçirir. "Lütfen. Denedim..." Kendini keser. "Düzeltmeye çalışıyorum."

Banyo kapısına bakıyorum, annesinin kanını yıkarken küvette oturup ağladığını duyabiliyorum. "Ne yapmamı istiyorsun?" O benim nefret listemde, ama bunu onun için değil, onun için yapıyorum.

"Onu hayatta tut. Yakında seninle iletişime geçeceğim." Kashton Saint'in yatak odasına geri döner dönmez hat kesildi.

Durumun düzelmeden önce daha da kötüye gideceğini bilerek, o beni görmeden cep telefonumu cebime koyuyorum.

Pencereden geri çekilip cebimden cep telefonumu çıkararak aradığım numarayı buluyorum. İkinci çalınişta cevap veriyorlar.

"Selam dostum. Naber?"

"Şehirde misin?" diye soruyorum, gözlerim kapıya kayıyor, kimse girmediğinden emin olmak için. İki erkekle birlikte yaşıyorsan mahremiyet diye bir şey yoktur.

"Evet, neden?"

"Ashtyn burada."

Telefonun diğer ucunda bir sessizlik olur, sonra "Burada derken Carnage'da mı?" diye sorar.

"Evet."

"Siktir! Bu nasıl oldu?" diye bağıırır.

"Whitney," diye cevap veriyorum. "Tyson ve karısı arasında bir sorun çıktı ve bu da Whitney'in Ashtyn'in yerini ele vermesine neden oldu. Kash ve Saint onu dün geri getirdiler."

"Orospu çocuğı!" diye tısladı.

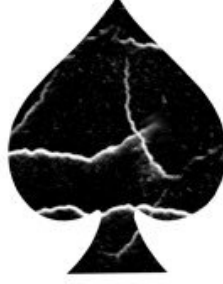
Aynen öyle.

"Ona göz kulak olacağını sanıyordum?" diye soruyorum.

"Sadece bir haftadır buradayım," diye tersler. "Ne yapacağız şimdi?"

"Hiçbir şey," diye cevap veriyorum. "O geri döndü ve bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yok." İşler sarpa saracak. O zaman geldiğinde hazırlıklı olmamız gerekiyor.

ON BİR

ANNABELLE

Adam sinir bozucu. Odadan çıkıp arabama bindiğim anda bluzumun düğmelerini açmak zorunda kaldım. Onun sözleri beni terletmişti.

"Seni sıkı bir top haline getirip tavana asacağım, böylece amın, ağzın ve kıçın benim sikhmem için kolayca görünür olacak."

Lanet olsun! Soğumak için klimamı sonuna kadar açtım.

"Seni tecavüz ettikten sonra, oturup sigara içeceğim, seni orada asılı bırakacağım ve gerilmiş ve aşırı kullanılmış deliklerinden, senin gibi değersiz bir fahişe gibi spermimin akmasını izleyeceğim."

Sürücü koltuğunda kalçalarımı ileri geri sallayarak, onun çizdiği resmi hayal ediyorum. Haidyn gibi erkekler tehdit etmezler. Onlar söz verir.

Bunu düşünmeden duramamam kötü bir şey mi? Bugün gergin görünüyordu. Son iki seansımdan daha fazla. Sanki oyununu bir üst seviyeye çıkarmış gibi. Benim geri dönmenden bıkmış ve benden kurtulmak istiyor. Ne derse desin, ben gitmeyeceğim.

Bir kadını öldürdüm. Bir damga aldım. Orada oturup, benim bedenimi nasıl kullanmak istediğine dair birkaç kaba yorum dinleyebilirim. O bir

Sonuçta o bir lord. Tek düşündükleri seks ve ben onunla görüşmeye başladığımdan beri benim de tek düşündüğüm şey bu.

HAIDYN

Dört yıl önce

Bir silah sesi duydum ve koridorda yürürken küçük bir vücut köşeyi dönüp bana çarptı. Bana bakmadan önce çığlık attı ve gözlerim elindeki silaha kaydı.

Titriyor, silahı canı pahasına tutuyor. Kashton'ın Saint'in adını bağırıldığını duyabiliyorum. Onu vurdu mu? Kahretsin, işler planlandığı gibi gitmiyor.

"Defol git buradan. Benim için sen öldün. Anladın mı?" Ona silahını almaya çalışmadan söylüyorum. Bu onu güvende hissettirecekse, silahı elinde tutabilir.

"Anladım." Başını sallayarak hıçkırarak ağlar.

"Saint! Lanet olsun!" Kashton köşeden bağırıyor.

Ona yaklaşıyorum, kimse duymasın diye sesimi alçaltıyorum. "Hepimiz günahlarımızın bedelini öderiz, Ashtyn. Sen de farklı değilsin. Onlardan istediğin kadar kaçabilirsin, ama nereye gidersen git, seni yakalayacaklar." Geri çekiliyorum, dönüp geldiğim yöne doğru yürüyorum.

Carnage'ın arkasındaki tepeler manzaralı balkonumda duruyorum. Dün gece hiç uyuyamadım, ama bu yeni bir şey değil. Dört yıl önceki o anı, onun burada olduğunu bilerek, aklımda dönüp duruyor.

Dışarıdaki masanın üzerinde duran sigara paketini alıp bir tane yakıyorum ve uzun bir nefes çekerek nikotinin ciğerlerime girerken verdiği yanma hissinin tadını çıkarıyorum.

Ashtyn yan odada, koridorun sonunda ve ben ne yapacağımı bilemiyorum. Saint onunla birlikte döndüğünden beri ondan uzak duruyorum. Onu zor durumda bırakmak istemiyorum.

Cep telefonumu cebimden çıkarıp Charlotte'un numarasını arıyorum. Onu görmek istiyorum. Hayır, bu yalan. Onu sikmek istiyorum.

Duygularımı konuşmak ya da intihar eğilimli olduğumu ve yardıma ihtiyacım olduğunu söylemek için bir seans istediğimi düşünecek.

Onun benden istediği şey kesinlikle bu değil. Benim sikim o güzel yüzünü sikerken onun dizlerinin üzerine çökmesini istiyorum. Uzun siyah saçlarını elimle tutarken onun öğürmesini ve ağlamasını, onun ağlamasını izlemek istiyorum. Ama bu olmayacak.

Bunun yerine, bir saat önce David'in kızlarından birine mesaj attım. Aynı eski amcıklar sıkıcı geliyor, ama şu anda elimdeki tek seçenek bu. Charlotte bana yaklaşmama izin vermeyecek. Henüz değil. Benim kaba sözlerime nasıl tepki verdiğini gördüm. Fikrini değiştirecek, ama bu zaman alacak. O zamana kadar, parasını ödediğim şeyi sikeceğim.

KASH, Saint ve ben Blackout'tayız. Carnage ve Ashtyn'den uzaklaşmak için bir geceye ihtiyacım vardı. Sanırım hepimiz onun dönüşünden beri gerginiz, ama farklı nedenlerden dolayı, ve henüz sadece birkaç gün oldu. O, benim odamın dışındaki koridorda ağlarken yaşadığımız tek olay dışında ondan uzak durdum. O salak herifin ona elini sürmesine izin vermeyecektim. O, Saint'e ait. Artık bu onun işi.

Dynoro ve Gigi D'Agostino'nun "In My Mind" şarkısı kulüpte çalmaya devam ederken, biz birinci kattaki barın önünde duruyoruz. Işıklar müziğin ritmine göre yanıp sönüyor ve bu bana baş ağrısı veriyor. Bu gece dışarı çıkıp biraz bisiklet sürmek istemiştım, ama şimdi pişman oldum.

Tyson bize bedava içki ikram etti. Ben de kabul ettim. Motosikletlerimizin üzerindeyiz, bu yüzden ilk içkimi yudumluyorum.

Gözlerim dans pistindeki kadına kilitlenmiş durumda. Onu her zamanki halinden çok farklı görüyorum. Kalçalarının üzerine oturan ve bacaklarını yüksekte kesen bir kot şort giymiş, göğüslerinin hemen altında düğümlemiş beyaz bir tişört giyiyor. Bluzunun içinde görüldüğünden daha büyük olduklarını biliyordum. Koyu renkli saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış ve sanki

kimse izlemiyormuş gibi dans ediyor. Kalçaları ileri geri sallanıyor ve ritmi hissediyormuş gibi gözleri kapalı.

"Ciddi olamazsın dostum. O ne kadar ki? Belki 1,57 boyunda ve 45 kilo. Sen 2 metre boyunda ve 115 kiloyuz. Onu mahvedersin," Kash, baktığım şeyi görünce şaka yapıyor. "Ayrıca, onun bakire olduğundan da eminim. O zavallı kızı korkudan öldüreceksin."

Onlar onunla hiç vakit geçirmediler. Bildiğim kadarıyla, hiç gerçek bir sohbetleri olmadı. Onun hakkında neden bu kadar çok şey bildiğini düşündüğünü anlamıyorum.

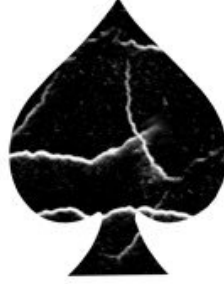
"En iyi kısmı da bu değil mi? Kırılmadan önce ne kadar dayanabileceklerini görmek?" Diye soruyorum ve içkimin kalanını bir dikişte içiyorum.

Tyson'ın ofisine girdiğimiz anda onu gördüm. Sanki onun varlığını hissedebiliyordum ve gözlerim hemen ona kaydı. Belki de sadece o esmer kadına takıntılıyım. Muhtemelen o kadar zaman geçirdiğim ve yatmadığım tek kadın odur. Bu yüzden seks için para ödemeyi tercih ediyorum. Onlarla gereksiz sohbetler yapmaya ve sonra sarılmaya gerek yok.

Ama lanet olsun, istiyorum. Bu sabah Ashtyn hakkında Saint'e mesaj attıktan sonra Saint yatak odama daldığında, bir fahişe dizlerinin üzerinde diz çökmüş, ağzında benim sikim vardı. Onun karısını haksız yere dövdüğü Lord'u halletmesine yardım etmeden önce işimi bitirdim. Sonra geri dönüp onu biraz daha siktim, ama yetmedi. Asla yetmez. Ulaşamadığım bir zevki kovalıyorum. Charlotte'a yaklaşp saçlarını tutup buradan çıkardığım düşüncesi, sert sikimin fermuarımda zonklamasına neden oluyor.

Dönüp boş bardağımı barın üzerine koyuyorum ve Saint ile Kash'e başımı sallıyorum. "Sonra görüşürüz çocuklar." Cevaplarını beklemeden kulübün arka kapısından çıkıp motosikletime biniyorum, yalnız kalmam gerekiyor.

ON İKİ

ANNABELLE

Stephen Swartz'ın "Bullet Train" şarkısı çalmaya başladığında sarhoş ve aşırı azgıyım. Haidyn aklımı çok meşgul ediyor. Her zamankinden daha fazla. Oyunu yükseltiyor ve ben ne yapacağımı bilmiyorum.

Lordlar beni kendi kuyruğumu kovalamaya zorluyorlar. Son zamanlarda ne yapmam gerektiği veya onu neden gördüğüm hakkında yeni bir bilgi almadım. Ve ben lanet olası bir terapist değilim. Ona söyleyecek sözlerim tükeniyor. "Nasıl hissediyorsun?" veya "Uyuyabiliyor musun?" gibi soruların ötesinde daha iyi bir şey bulamazsam, benim bir sahtekar olduğumu anlayacak.

Bu düşünceye burun kıvırıyorum.

Bir adam arkamdan yaklaşır, ellerini belime koyar ve kulağıma fısıldar. "İyi misin, bebeğim?"

Başımı sallayıp ondan uzaklaşarak endişesini eliyle savuşturuyorum. "Gitmeye hazırım," diye müziğin sesini bastırarak bağıriyorum. Terliyorum ve duş almak istiyorum. Bu gece yeterince içtim.

Wesley ile birkaç aydır görüşüyoruz. Onunla Blackout'ta tanıştım. Bir içki sipariş ettim ve dans etmek için arkamı döndüğümde ona çarptım. İkimiz de içkimin üstüne döküldü.

"Tamam, hadi." Elimi tutar ve kalabalığın içinden geçerek birkaç arkadaşının durduğu bara doğru çeker.

arkadaşlarına veda edip beni arka kapıdan otoparka götürdü.

Bu gece dışarı çıkmayı planlamıyordum. Bir arkadaşımın margarita içmek için dışarı çıkmıştı ki o aradı ve dışarı çıkmak isteyip istemediğimi sordu. Neden olmasın diye düşündüm.

Bana yolcu kapısını açtı ve ben de içine düştüm. Kapıyı kapatıp yukarı baktığımda, park yerinin karşısındaki siyah bir motosiklet dikkatimi çekti. Motosiklet arabaya sırtını dönmüştü ve sarhoş gözlerimi kısarak motosiklete binen bir adam gördüm.

Haidyn olduğunu görünce kalbim hızla çarpmaya başlar. Bulanık gözlerimle bile onu görebilirim. Motosikleti sağa yatırır ve çalıştırmadan önce standını kaldırır. Wesley sürücü kapısını açıp arabaya binerken motorun devri arabayı doldurur. Wesley kapıyı kapatırken Haidyn yerinden ayrılır ve otoparktan çıkar.

Siktir! Koltuğuma yaslanıp yüzümdeki saç telini üfleyerek uzaklaştırıyorum. Gözlerimi kapatıp terli ellerimi uyluklarımdan aşağı doğru kaydırıyorum, cildimde karıncalanma hissediyorum.

"İyi misin?" Wesley koluma dokunur ve ben irkilirim.

Gözlerimi açtım ve derin bir nefes aldım. "Evet." Ona sarhoş gibi bir gülümseme attım. O anda dudaklarımı hissedemiyordum. "Sadece yorgunum."

Tanga iç çamaşırımdaki ıslaklık başka bir hikayeyi anlatıyor. Seks konusunda her zaman meraklıydım, ama Haidyn ile görüşmeye başladığımdan beri, vücudum daha önce hiç bilmediğim şekillerde canlanıyor ve dürüst olmak gerekirse ne yapacağımı bilmiyorum. Kendimi tatmin etmek bile yetmiyor.

"Seni eve götürüp yatağa yatıralım." Arabasını çalıştırıyor.

Haidyn aklımı başımdan aldı. Fırsatını bulsa bedenime ne yapacağını sadece hayal edebiliyorum.

İKİ HAFTA DAHA GEÇTİ. Zamanın yavaş mı yoksa hızlı mı geçtiğine karar veremiyorum. Haidyn ile görüşmelerim arasındaki zaman çok uzun geliyor, ama

Sonra o gün geldiğinde, "Kahretsin, onu gördüm" diyorum.

Çünkü onun kafamı karıştırmasına izin veriyorum. En son buraya geldiğimde, beni bağlayıp tavana asacağını ve tüm deliklerimi siktğini söylemişti. Vücudum hala bana verdiği görüntünün etkisinden kurtulamadı.

SUV'umu park edip, Carnage'ın kapılarına doğru merdivenleri çıkıyorum ve son basamağa ulaşmadan sağdaki kapı açılıyor.

"Bayan Hewett?" Jessie, tamamen siyah smokin giymiş, şaşkınlıkla bana bakıyor. "Haidyn bugün seansını iptal etmemi istedi."

"Mesajını aldım." Bu sabah saat yedide Jessie'nin Haidyn'ın iptal ettiğı mesajıyla uyandım. O pislik bana kendisi mesaj atma zahmetine bile girmede. "Öldü mü?" diye soruyorum, yarı şaka yarı ciddi.

Kaşlarını çatıyor ama "Hayır" diye cevap veriyor.

"O zaman seans yapacağız." Beni yedinci kata çıkaracak asansörün olduğı salona doğru yürümeye başlıyorum, ama o beni durdurur.

"Haidyn yukarıda değil."

Ben öfkeyle nefes alıp veriyorum. "O zaman nerede?" Beni öylece başından savamaz. Buraya bir iş için geldim ve bu işi halledeceğim.

Cep telefonunu cebinden çıkarır ve kulağına götürür. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim efendim..." Gözlerimi deviririm. "Ama Bayan Hewett burada... Biliyorum efendim. Ben..." Birkaç saniye durur ve birkaç kez başını sallar. "Evet efendim." Telefonu kapatır, cep telefonunu cebine geri koyar ve asansörleri işaret eder. "Sizinle görüşecek."

Asansöre doğru yürürken başımı eğip gülümsememi saklıyorum ve içeri giriyorum. Küçük bir zafer ama yine de bir zafer. Onun beni ezebileceğini düşünmesine izin vermeyeceğim. Hala ortaya çıkacağım. Ne olursa olsun. İstedığı kadar beni sikmekten bahsedebilir, bunlar sadece laftan ibaret.

Jessie içeri girip B tuşuna basınca kaşlarımı çatıyorum. Ona dönüp bakıyorum. "Beni göreceğini söylemiştin, değil mi?" Çok fazla seans yapmadık ama hep yedinci kattaki aynı odada yaptık.

"O bodrumda," diyor.

Kapı açılır ve anında soğuk hava bizi vurur, titrememe neden olur ve koku neredeyse beni yere yıkar. "Tanrım,"

diye fısıldayarak, elimi ağızıma ve burnuma kapatırım. Kokusu çürük yumurta gibidir.

Jessie, asansörden inerken hiç aldırış etmeden beni koridora doğru yönlendirir. Plastik şerit perdelerin önünde durur ve benim için perdeleri açar. "Kirlenmeni istemem." Beyaz diz boyu elbiseme ve pembe blazerime başını sallar.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum ve üzerime bir şey bulaşmaması için yan dönerek geçiyorum. Kirle kaplı görünüyorlar, ama bildiğim kadarıyla eski kan da olabilir.

Büyük bir açık odanın önünden geçerken uzaktan Three Days Grace'in "Painkiller" şarkısını duyuyorum. Beton zeminde girintili dikdörtgen delikler var. Bana mezarları hatırlatıyor — yan yana üç tane. Mezarların üstünden aşağıya doğru uzanan beş metal çubuğu olsaydı.

Başka bir koridora geldiğimizde müzik sesi yükseliyor. Her iki tarafta, kalça hizasında metal yarıklar bulunan kapılar sıralanıyor.

Bodrumun derinliklerine doğru ilerledikçe koku daha da güçleniyor ve kusup kendimi utandırmamak için ağızımdan nefes almaya çalışıyorum.

"İşte buradasınız, Bayan Hewett." Jessie, parmaklıkları bir hapisane hücresi gibi görünen bir yerde durur ve kapıyı benim için açar.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum ve içeri giriyorum. Odaya baktığımda asit tadı daha da yoğunlaşıyor ve onun mesajını ciddiye almadığım için hemen pişman oluyorum.

HAI DYN

"BAYAN HEWETT, EFENDİM," Jessie müziğimin sesini bastırarak seslenir.

Lanet olası kötü bir ruh halindeyim ve bugün Charlotte'la uğraşmak istemiyorum. Jessie bu sabah onunla olan randevumu hatırlattığında, iptal etmesini söyledim.

Arkamı döndüğümde, onu hücrenin içinde dururken görüyorum. Geniş gözleri, yerde yatan kanlı ve çıplak adama bakıyor.

Onu iyice süzdüm. Diz boyu beyaz bir elbise giyiyordu. Onu ilk gördüğüm geceki gibi değildi. Bu elbise daha çok

Profesyonel. Üzerine tam oturmuş, ama Blackout'ta gördüğüm şeyi gösterecek kadar dar değil. Açık pembe bir blazer giymiş, ortasından düğmeli ve kısa topuklu ayakkabıları elbisesine uyuyor. Koyu renkli saçları her zamanki gibi ensesinde topuz yapılmış ve makyajı hafif, yanaklarına ve dolgun dudaklarına uyan yumuşak pembe tonlarda.

Buraya hiç yakışmıyor. Kibirli, üst sınıf şehirli bir kız, pislikten başka bir şey olmayan bir bodrumda sefalet çekiyor. Onu çıplak soyup duvara zincirlemek fikri kulağa oldukça iyi geliyor. Ne yapacağını görmek isterim — hayatta kalmak için ne kadar çaresiz kalacağını.

"Adımlarına dikkat et." Gürültülü müziğin üstüne ona bağıyorum.

Sesimi duyunca irkildi ve gözlerim topuklarına kayd. O da gözlerini oraya çevirdi ve bir adım geri çekilerek, üzerinde durduğu kan gölünden bir zamanlar bembeyaz olan tasarımcı topuklu ayakkabılarını çıkardı.

Siktir, onun bu kadar güzel olmasından nefret ediyorum.

Yuvarlak gözleri tekrar benimkilere bakıyor, sonra adama dönüyor ve gergin bir şekilde yutkunuyor.

Tezgahtan cep telefonumu alıp müziği kapatıyorum ve "Ne istiyorsun, Charlotte?" diye soruyorum.

Sessizlik, onun ağır nefes alıp verişini duymamı sağlıyor. "Biz, şey... bir seansımız var."

Kelimeleri karıştırması çok sevimli.

"Gördüğün gibi, biraz meşgulüm." Kanlı botumla yerde yatan adamı karnının üstüne çeviriyorum. O, büyük gözlerini adamdan ayırmadan hiçbir şey söylemiyor. "Ama madem buradasın. Bunu bir gezi günü olarak kabul edelim." Ona gülümsüyorum.

Gözleri tekrar benimkilere dönüyor ve çok korkmuş görünüyor. Sikimin sert olması beni sinirlendiriyor. Onun diğer tarafa koşması lazım ki ben de ondan ve bu terapi saçmalığından kurtulabileyim.

"Saha gezisi mi?" diye fısıldıyor ve adam inliyor.

Gülümsemem genişliyor. "Mükemmel zamanlama."

Eğilip onu kaldırıyorum ve tahta masanın önündeki sandalyeye oturtuyorum. İnliyor ve başını ileri geri sallıyor. Jessie bana ziyaretçim olduğunu söylemeden önce, belki otuz dakikadır burada onu dövüyordum. Sadece stresimi atıyordum.

Onu başı ve göğsü masaya yaslanacak şekilde öne doğru itiyorum ve ellerini arkasına çekip kelepçeyle bağlıyorum. Sonra çantama gidip arkasına geçiyorum. Bu pozisyon, küçük odanın diğer ucundaki Charlotte'u çok iyi görebilmemi sağlıyor. Açık kapının hemen içinde duruyor, gözleri hâlâ ona dikilmiş.

"Ağzını aç" diyorum adama ve ağzına tıkaç yerleştiriyorum, ağzını zorla açıp başının arkasına sabitliyorum. "Aferin oğlum." Kanlı yüzünün yan tarafına hafifçe vuruyorum ve sonra çantama dönüp birkaç şey daha alıyorum.

"Ne... ne yapıyorsun?" diye telaşla sorar. "Haidyn...?" "O bir yalancı," derim ve güzel yüzü solgunlaşır. "Ve bir yalancıyı cezalandırmanın tek yolu

bir yalancıyı cezalandırmanın tek yolu, daha fazla yalan söyleme şansını elinden almaktır." Ağzına bir pense sokup dilini yakaladım.

Ben onu çekip çıkarırken, o mırıldanmaya ve öğürmeye başlar, onu olabildiğince gererim. Geniş gözleri benimkilere bakar, sonra da onun gözlerine. O koridora bir adım daha geri çekilir.

"O sana yardım etmek için burada değil," diye onu bilgilendiriyorum.

"O benim için burada."

Charlotte bir gösteri izlemek istedi, ben de ona bir gösteri sunacağım. Bu piç bunu hak ediyor, ama onun için biraz abartıyor olabilirim. Onu bir top gibi bağlayıp tavana asarak tüm deliklerini sikkem istediğimi söylemek işe yaramadıysa... bu işe yarayacaktır. Belki de görsel öğrenen biridir.

Dilini dışarı çıkardım, çenesini masaya doğru çekip dilinin ortasına bir çivi çaktım. Sandalyeye çığlık atıp çırpınmaya başladı. Dilini geri çekemedienseyi bıraktım, çekici aldım ve çivinin başına vurdum. Çiviye masaya iyice saptırmak için tek vuruş yeterliydi, artık onu tahta masaya tutsak etmişti.

Geri çekilirim ve o ayağa kalkar, altındaki sandalyeyi tekmeler. Masaya eğilir, elleri arkada kelepçeli halde dilini kurtarmaya çalışırken çığlık atar ve çırpınır. Ağzı açıkken tükürük ve kan sıçrar.

Yukarı bakınca, kadının geniş gözlerinin adamın üzerinde olduğunu ve küçük vücudunun titrediğini görüyorum.

Zavallı kız, ona doğru yürüdüğümü fark etmiyor bile. Arkasına geçip, kanlı ellerimi omuzlarına koyuyorum

omuzlarına koyuyorum ve o sığıyor. Eğilip kulağına fısıldıyorum. "Ona dikkat et, Charlotte. Dilini ikiye bölecek." Bana karşı titrediğini hissedebiliyorum. "Tuzaktan kurtulmak için kendi bacağını çiğneyen çaresiz bir hayvan gibi. Avcılar buna 'wringing off' diyorlar. Bazıları uzuvlarını çiğnerken kendi dişlerini bile kırıyorlar."

"Neden?" Burnunu çekiyor ve bana bunu neden anlattığımı mı, yoksa adama neden bunu yaptığımı mı sorduğunu bilemiyorum.

"Çünkü sana söyledim, o yalan söyledi ve yalancılar susturulmalı." Onun önünde dizi referans almaya karar veriyorum.

Adam geri çekilir, dili ortadan ikiye ayrılır, çivi hala tahta masada kalır ve adam momentumla yere düşer. Karnının üzerine yuvarlanır, dizlerinin üzerine kalkar ve ağzından kan ve salya akarken öne doğru eğilir. Ağzında hala tıkaç olduğu için ağzını kapatamaz. Hıçkırarak ağlar ve boğulur.

"Şimdi dilinin şişip nefes almasını engelleyecek kadar büyüüp büyümeyeceğini bekleyip göreceğiz."

Bana dönerek yüzünü bana çevirir ve ben de tüm boyumu kullanarak ona yukarıdan bakarım. "Görmek istediğin bu mu, bebek yüzlü?" Gözlerim, omzuna astığı çantasının askısını sıkıca tutan ellerine kayar ve eklerim, "Bir dahaki sefere defterine yazacak yeni bir şey."

Gözleri yaşlarla dolan gözleri bana dikilir, sonra omzunu omzuma dayar ve koridordan asansöre doğru fırlar.

"Vay canına." Kashton plastik şerit perdelerden geçerken gülüyor ve neredeyse ona çarpıyor. O, perdelerin arkasından kaybolmadan önce onu itip kenara çekiyor. Bana doğru yürüyor ve hücreye baktığında gülümsüyor. "Bu bir gösteri ve anlatım seansı mıydı?" Dövmeli kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Bir dahaki sefere ben de katılmak istiyorum. Ona birkaç şey gösterebilirim." Kaşlarını oynatıyor.

Onun sözleri neden beni sinirlendirdiğini bilmiyorum, ama sinirlendirdi. Ashtyn geri döndüğünden beri, birkaç haftadır berbat bir ruh halindeyim.

Onu olabildiğince kaçınmaya çalıştım, ama Hooke'un gösterisi için New York'a gittiğimizde bu kaçınılmazdı. Döndüğümüzde,

bir hafta boyunca odasında saklandı. Sonra Kashton ona bir cep telefonu verdi, böylece Whitney'in kaybolduğunu haber veren Jasmine ile iletişim halinde kalabilecekti ve Ashtyn ona ne olduğunu öğrenmek istedi.

Ashtyn'e Whitney'in onu ispiyonlayan kişi olduğunu söyledim. Bilmeye hakkı vardı. Whitney onun arkadaşı değil. Lanet olsun, Whitney kimsenin arkadaşı değil. O kaltak, elinden gelen herkesi sırtından bıçaklar.

Tabii ki, o buluşma iyi geçmedi. Sonra Tyson ve Laikyn ortaya çıktı ve Laikyn, Ash'e bildiği her şeyi anlatmayı teklif etti. Bu lanet günün sonuna gelmişim.

"Hadi oynayalım." Kash sırtıma vurarak dikkatimi çekti. "Saint ve ben yarın birkaç günlüğüne gidiyoruz, bu yüzden bebek bakıcılığı görevi sana kaldı." Zaten bildiğim bir şeyi bana söylüyordu.

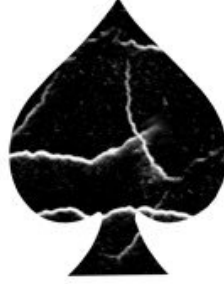
Kendime sürekli bununla ilgili yapabileceğim bir şey olmadığını söylüyorum. O geri döndü ve bu durum değişmeyecek. Bir zamanlar o da bizim günlük hayatımızın bir parçasıydı. En azından nazik davranabilirim. Yarın onu yemeğe çıkaracağım ve en azından bir kişinin onun tarafında olduğunu bilmesini sağlayacağım.

"Evet, oynayalım," diyorum, yerde ağlayan adamı görmezden gelerek. Hücreme gidip en sevdiğim şarkıyı açıyorum ve No Resolve'un "Hallelujah" şarkısı beton odayı dolduruyor.

Kashton kapıyı kapatır ve bizi mahkumla birlikte içeride kilitler. Sonra cebinden Zippo çakmağını çıkarır. Çakmak krom kaplıdır, ortasında siyah bir kürek vardır ve içinde, alt kısmında 666 yazan bir kafatası vardır. Uzak masanın üzerinde duran paketinden bir sigara çıkarır, yakar ve bana uzatır.

Kızıl saçlı kadının yüzündeki dehşet dolu ifade ve düşünceleri zihnimi doldururken, teşekkürler mırıldanırım. Aslında, bu gece ona gösterdiklerimden sonra geri dönmeyecek olması beni üzüyor, ama en iyisi bu. Hâlâ çok sert olan penisim, onun benim için fazla iyi olduğunu hatırlatıyor.

ON ÜÇ

ANNABELLE

Bir başka lanet ziyaret ve bir başka lanet çıkmaz sokak.

"Lanet olsun!" diye bağıarak evime girip, kanla kaplı topuklu ayakkabılarımı antrede tekmeliyorum. Mutfağa gidip bir şişe şarap alıyorum ama kadehe dökmeye bile zahmet etmiyorum. Şişeden direkt içiyorum.

Gördüklerimden dolayı hâlâ titriyorum.

Şişeyi tezgaha vurarak, nefes nefese kalıyorum ve elimi çenemin arkasına götürüyorum, şarap elbiseme damlıyor.

Ne halt ediyorsun sen?

Bana söyleneni yapıyorum. Lordların emirlerini yerine getiriyorum. Spade kardeşlerin acımasız olduğunu biliyordum, ama sanırım ne kadar acımasız olduklarını düşünmeye hiç zaman ayırmamıştım.

Bir yudum daha şarap alıp yatak odama gidiyorum. Adam yalancı olduğu için dilini kesmesini emretti. Ne hakkında yalan söyledi ki? Ben bir yalanın içinde yaşıyorum. Eğer öğrenirse bana ne yapar?

Hayır! Böyle düşünme. Öğrenmeyecek. Ya bu sırla öleceğim ya da Lordlar sır açığa çıkmadan beni öldürecek.

Haidyn yanılmıyordu. Lordlar, kendilerine karşı çıkan herkesi susturmanın bir yolunu bulurlar. Bugün beni korkutmaya çalışıyordu, ama bunun işe yaramasına izin vermeyeceğim.

İki haftam var kendimi toparlamak ve cesurca geri dönmek için. Ona itilemeyeceğimi ve itilmeyeceğimi kanıtlamak için. Ben de bu toplumda büyüdüm. Neler olup bittiğini ve belirli durumların nasıl ele alındığını biliyorum. Ben de aynı derecede acımasız olabilirim, değil mi? Bir kadını öldürdüm. Benim de ellerimde kan var.

Haidyn'i ve bu gece kanıtlamaya çalıştığı her şeyi siktir et. Yüzüme bir gülümseme takınıp, onun düşündüğü gibi korkmuş bir kız olmadığımı göstereceğim.

HAIDYN

Özel havaalanına yanaşıyorum ve Adam'ın Aston Martin'inin yanında kollarını göğsünde kavuşturmuş beklediğini görüyorum. Gülümsemesini bekliyorum, ama bunun yerine pişmanlık dolu bir ifadeyle bakıyor. Geçen hafta her şey altüst oldu. Artık kardeşlerimiz, onların arkasından iletişim halinde olduğumuzu biliyorlar.

Kash ve Saint şehirden ayrıldı, ben de Ashtyn'i yemeğe çıkardım. En azından öyle planlamıştım. Ama pusuya düşürüldük. Ben vuruldu, o kaçırıldı. Her şey o kadar hızlı gelişti ki, çoğunu sindirecek fırsatım bile olmadı.

O konuşurken uçağa biniyoruz. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyiyim." diye homurdandım. Elim göğsümdeydi. Dürüst olmak gerekirse, hala ölü numarası yapmayı tercih ederdim. O zaman kendimi berbat hissetmiyordum. "Ashtyn'le konuştun mu?" diye sordum.

"Evet." Pencereden dışarı bakarak iç çeker. "Şey... Konuşmaya çalıştım. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Onu suçlayamam," diye ekler yumuşak bir sesle.

Ona, onun fikrini değiştireceğini söylemek istiyorum, ama ben bile bunu garanti edemem. Ve onun Carnage'a geri dönmeyi planlamadığını biliyorum.

"Ne biliyorlar?" diye soruyor. "Hiçbir

şey," diye cevaplıyorum.

Anlayışla başını sallar. Saint'e Adam'dan nefret etmesi için bir neden daha vermek istemedim. Ayrıca ben ispiyoncu değilim. Dört yıl önce bir karar verdim ve bu kararımın arkasındayım.

Gözleri ayaklarımın dibindeki sırt çantama düşüyor. "Nereye gittiğini sordu mu?"

Bir zamanlar takip cihazımın olduğu boynumun arkasını ovuşturuyorum. Eğitimimizi bitirdikten sonra hepimize takılmıştı, ama Ashtyn'i kaçırap beni vurduklarında onun ve benimkini çıkardılar.

"Hayır." Zaten ona söylemezdim. Eşyalarımı toplarken odama geldi. Bir saat önceki konuşmamız hâlâ aklımda.

"GİDİYOR MUSUN?" Cevap vermiyorum çünkü evet dersem, cevaplayamayacağım daha fazla soru soracaktır. "Lütfen, Haidyn... gitme." Sesi titriyor.

Öne eğilip alnına nazikçe bir öpücük konduruyorum. "Uslu dur, bebeğim." Bunun üzerine sırt çantamı alıp omzuma asıyorum ve onu odamda otururken bırakıp çıkıyorum.

Yatak odamın kapısında durup konuşmamızı dinleyen Saint'in yanından geçiyorum ve asansöre bindiğimde ona dönüp bakıyorum. Yüzündeki ifade, zaten bildiğim şeyi bana söylüyor. Geri dönüp dönmeyeceğimi umursamıyor.

Bu bizimle ya da benim yaptıklarım ile ilgili değil. Gelecekle ilgili. Bu bitmedi. Biz Lords'uz, Spade kardeşleriz. Her zaman birileri bizim sahip olduklarımızı ister ve alabileceklerini düşünür. Ve onun en büyük zayıflığı benim yatağымda oturuyor.

Kashton'ın neden hiç yerleşmediğini bilmiyorum, ama benim neden yerleşmediğimi biliyorum. Çok riskli. İnsanlar savunmasızdır. Ashtyn bunun kanıtı. Binlerce kilometre uzakta olmasına rağmen, yine de ulaşılabilirdi. Ya Benny sabırlı olmasaydı? Ya Ashtyn ilk kaçtığı anda harekete geçip Vegas'a taşındığı anda onu öldürseydi? Ya da son dört yıl içinde herhangi bir anda onu kaçırap hamile bıraksaydı? Benny, Ashtyn'i bize saldırmak için bir fırsat olarak gördü. Ve onu kurtaran tek şey bu açgözlülüğüydü.

Kapı kapanmaya başlar ve Saint kapıya koşar, elini kapıya vurur ve kapıyı açmaya zorlar. O asansöre binerken ben omuzlarımı dikleştiririm. Sert bakışları benimkilere odaklanmadan önce sırt çantamın askısına gider. "Kaçıyor musun?"

Cevap vermiyorum. Ne yaptığımı bilmesin daha iyi. Beni durdurmaya çalışmayacağı için değil. Benimle gelmek isteyeceği için, ama onu ondan uzaklaştırmayacağım. Bu sefer olmaz. Onun onsuz nasıl bir adam olduğunu gördüm ve onunla birlikteyken çok daha iyi. Ayrıca, Carnage az önce olanlardan sonra şu anda kilit altında. Onlar için en güvenli yer orası. Saint'in, Kash'in benim öldüğümü sandığı zaman yaptığı gibi bir katliam yapacağından hiç şüphem yok. Ben geri döndüğümde hayatta kalan tek bir tutsak bile kalmayacak.

Sessizliğime burun kıvrıyor. "Senin Adam gibi olacağını hiç düşünmemiştim."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Yine, savunmam gereken benim hikayem değil. Saint ne isterse düşünebilir.

Geri adım atarak asansörden çıkar ve "Onun iyiliği için, umarım bir daha gelmezsin," der. Bununla birlikte kapı kapanır.

"O SENİ AFFEDECEK," diyor Adam.

"Önemli değil," diye mırıldanıyorum, gece yarısı özel pistte taksi yaparken pencereden dışarı bakıyorum.

"Ona gerçeği söylemeliyiz." Diye iç geçirir ve sinirli bir şekilde saçlarını okşar.

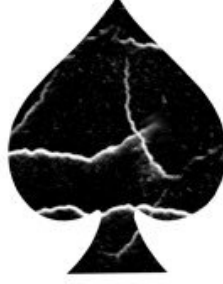
"Bunun için çok geç," diye homurdanırım.

"Ben..." Cümlesini tamamlayamıyor.

Özür dileyeceğini mi, yoksa dört yıl önce farklı davranmış olmayı dilediğini mi söyleyeceğini bilmiyorum. Gerçek şu ki, ikisi de önemli değil. Benden bir iyilik istedi ve ben hiç düşünmeden kabul ettim.

Uçak hızlanırken gözlerini kapatıp başını geriye yaslar. Cep telefonumu cebimden çıkarır, kilidini açar ve geldiğimizi haber vermek için ararım. Sonra bu kısa uçuşta bayılacağım. Sadece yorgun değilim, göğsüm de yanıyor. Yeni kurşun deliği yanıyormuş gibi hissediyorum. Devin bana ağrı kesici verdi ama almayı reddettim. Uçmak yerine acıyı hissetmeyi tercih ederim.

ON DÖRT

HAIDYN

Altı saatten az bir süre sonra, Las Vegas'ın en prestijli oteli ve kumarhanesine varıyoruz.

Bu şehri nefret ediyorum! İnsanlar, gürültü, hepsi çok fazla. Ben inzivaya çekilmiş bir hayatı tercih ederim. Hiçliğin ortasında, dağların, ormanların ve bir bodrumun içinde saklı. Karanlıkta kendimi iyi hissediyorum. Tüm canavarların en rahat hissettiği yer orası.

Ama işte buradayım. Bu kasabaya geleli yirmi dakika oldu. Kings ailesiyle tanışmayı beklemiyordum, ama son dört gün içinde yaşanan olaylar beni onların kapısına getirdi. Kelimenin tam anlamıyla.

Arabadan inip, Adam ve ben on beş basamaklı merdiveni çıkıp çift cam kapıdan geçiyoruz. Siyah üç parçalı takım elbise giymiş bir adam bizi karşılıyor. Bana Jessie'yi hatırlatıyor.

"Beyler." Başını sallayarak özel asansöre doğru yürüdü. "Konferans odasında sizi bekliyorlar." Asansör kapısı açıldı ve içeri girdik, adam on üçüncü kat düğmesine bastı.

Yükselen aynalı kabinin içinde etrafa bakındım. Saatime baktım, neredeyse sabah üç olmuştu, bu da Carnage'da güneşin yakında doğacağı anlamına geliyordu.

Ding sesi durduğumuzu bildirir ve kapı açılır. Dışarı çıkarız ve adam bizim için cam kapıyı açar, konferans odasına gireriz.

Kings, yirmi kişinin oturabileceği büyük bir masanın etrafında duruyor ve tüm gözler üzerimizde.

"Çok erken," diye mırıldanıyor Grave adını bildiğim adam, bir Monster içkisini bir dikişte içmeden önce.

Kings ve Lords yıllardır birbirleriyle yatıyorlar, ama biz onlarla yakın değiliz. Babalarımız eskiden onların babalarıyla iş yapıyordu. Onların babalarının ne kadar boktan olduğunu bilmiyorum, ama bizimkilerin neler yapabileceğini biliyorum. Ne kadar boktan olduğunu sadece tahmin edebilirim.

Adam, Cross'un yanına gider ve ona el sıkışarak sarılır. "Neler oluyor dostum?" diye sorar Cross.

"Her zamanki gibi," diye şaka yapar Adam.

"Haidyn." Bones başını sallar ve masadaki bir koltuğu işaret eder. "Kurtarabildiğimiz tek şey bu." Masanın ortasında duran üç karton kutuyu işaret eder.

Bones'u son gördüğümde dostça bir karşılaşma olmamıştı. New York'ta onunla yüzleşmiş, Kashton'ın bir arkadaşı üzerindeki eylemlerini savunmuştum. Ama yanılmamıştım, o bir Lord'un ne kadar ileri gidebileceğini bilmiyordu. Ona, *arkadaşı* hakkında bilmediği çok şey olduğunu da söylemek isterdim, ama bunu kendi başına anlayabilir. Sonunda gerçek ortaya çıkacaktır. Her zaman olduğu gibi.

"Teşekkür ederim," dedim, masaya bakarak.

Uçarken aradım, elimizdeki az sayıdaki bilgiyi onlara aktardım ve bize yardım edip edemeyeceklerini sordum. Adam, Las Vegas'ın başlangıç için en iyi yer olduğunu düşündü ve ben de ona katıldım. "Ne vardı?" diye soruyorum, kutulara bakarak.

"Yangın," diye cevapladı Cross.

"Yaratıcı" diye alaycı bir şekilde gülüyorum.

"Aklıma gelen tek şey, belirli bir tarihe kadar dönmezse orayı yakacak birini hazırlamış olduğu," diyor Bones. "Ama tahmin etmek zorunda olsaydım, her şeyi yakmak istediğini söylerdim."

"Benny, Ashtyn'i buraya geri getirmeyi planlamıyordu." Başımı salladım.

On saatten az bir süre önce söylediği sözler hala aklımda taze. *"Seni öldürmeyeceğim." Saint'e gülüyor, maskeli başını sallıyor. "Hepinizi buradaki hücrelere kilitleyeceğim. Onu senin yanındaki hücreye zincirleyeceğim. Her gün onu sikerken onun ağlamasını ve hıçkırmasını dinleyeceksin. Onu hayatta kalması için yeterli miktarda besleyeceğim, ama bebeğini hayatta tutacak kadar değil. Bebeğin öldüğünde, onu yanıma alacağım ve sizi bu çok sevdiğiniz cehennemde çürümeye bırakacağım."*

Benny, Saint'in onu hamile bıraktığına emindi, ki bu mümkün olabilirdi. Dört yıl önce onu tecavüz ettiğinde olduğu gibi, Saint'in bebeğini de kaybetmesini istiyordu. Ve bunun gerçekleşmesini sağlamak için kararlıydı.

Kutulardan birini açıp, hiçbir değeri olmayan birkaç şeyi çıkarıyorum. Sadece kenarları yanmış birkaç kağıt. Bir de bir deste iskambil kağıdı var.

İkinci kutuyu açtığımda bir dizi fotoğraf görüyorum. Kim olduklarını fark ettiğimde midem düğümleniyor. Ashtyn. Onun yatakta çıplak uyurken çekilmiş polaroid fotoğrafları. Bazılarında uyanık, kameraya bakıyor. Kamerayı öpüyor. Bacaklarını açmış, elini arasına koymuş, kendisiyle oynuyor ve o fotoğrafları çekerken ona bakıyor. "Lanet olsun." Kings'in görmemesi için fotoğrafları yüzüstü kapatıyorum, ama eminim çoktan görmüşlerdir. En azından Adam'ı bu durumdan kurtarabilirim.

"Onları parçalamalıydık demiştin," Grave, Bones'a mırıldanıyor.

Elimi uzatıp eski bir hasır sepeti alıyorum. Sepeti açtığımda, yine lanet olası fotoğraflar görünce homurdanıyorum, ama onlara bakınca meraklanıyorum. "Bu fotoğraflarda Benny'nin yanında kim var, biliyor musunuz?" diye soruyorum ve Kings'e gösteriyorum.

"Hayır." Titan ve Bones ikisi de cevap veriyor. Cross başını sallıyor ve Grave başka bir Monster açıyor. Köşede duran beşinci bir adam var: Oliver Nite. Onu Kings'ten daha az tanıyorum, ama sormaktan zarar gelmez. Buradaysa, onunla yakın oldukları açıktır. O da başını sallıyor.

"Sen?" Adam'ın yüzüne uzatıyorum.

"Hayır."

Kutuyu tekrar karıştırmaya başlıyorum ve en altta bir şey gözüme çarpıyor. Onu alıp çipi çıkarıyorum ve masanın üzerine atıyorum. "Bu nereden geldi?" diye soruyorum, çünkü kutunun dibinde daha fazlası olduğunu görüyorum. Belki beş bin dolar değerinde.

"Mason kardeşler." Adam, ona bakarak ilk cevap veren kişi oldu. Son dört yıldır Adam ile iletişim halindeyim, ama onun nerede olduğunu her zaman bilmiyorum. İş her ne ise, onu dünyayı dolaşmakla meşgul ediyor. İsteddiği zaman gelip gidiyor ve ben hiçbir soru sormuyorum.

Bones onu alır ve yumruğunu sıkarken sert bakışları benimkilerle karşılaşır.

"Vegas'ta mı?" diye soruyorum, Adam'a bakarak, o da başını sallar. Grave açıklıyor. "Havaalanını işletiyorlar..."

"Onlarla görüşmek istiyorum." Havaalanının ne olduğu umurumda bile olmadan sözünü kesiyorum.

Bones başını sallar. "Onlarla iş yapmıyoruz."

"Onlarla ne yapıp ne yapmadığınız umurumda değil. Sorularım var ve cevapları onlarda olabilir," diyorum. Buraya kadar uçtuk ve istediğimi elde edene kadar Carnage'a dönmeyeceğim. Ashtyn ve Kashton telefonumu patlatıyorlar. Saint sessiz kalıyor ama bunu bekliyordum.

Adam, Benny'nin konuşmayacağını çok net bir şekilde belirtti. Kardeşlerim Kashton ve Saint'e güveniyorum. Benny'yi konuşturacaklarını söyleyemem, ama Saint'in onu öldüreceğini söyleyebilirim. Bunu kasten yapmayacaktır. Anlık bir tepkiyle hareket edecektir. Özellikle de kısa süre önce Ashtyn'i kaçırıp dört gün boyunca tecavüz ettikten sonra.

"Gidelim." Adam çoktan çift cam kapıya doğru yöneldi. "Sizi götürüleceğim..."

"Grave." Bones kardeşini keser. Sesindeki hırıltı, Grave'in Mason kardeşlerin yakınında olmasını istemediğini gösteriyor. Yine, umurumda değil. Grave yetişkin bir adam ve ne isterse yapabilir.

"Ben de onlara katılacağım," diye ekler Cross, Titan ise sessiz kalır.

Buraya sorun çıkarmaya gelmedim, ama amacımı gerçekleştirmeden gitmeyeceğim. Ve bu tanrının unuttuğu kasabada ne kadar az kalırsam o kadar iyi.

"Bebek bakıcısına ihtiyacımız yok," Adam gülümser.

"Herkes öylece içeri girip onlarla konuşamaz," diye belirtir Grave.

"İstedliğini vereceklerini bile garanti edemem."

"Bizi içeri sokabilirim," diyor Adam ve herkes ona dönüp, bunu nasıl yapabileceğini sessizce sormak istercesine ona bakıyor, ama o sessiz kalıyor.

Bana yeter. "Gidelim." Onlara sırtımı dönüp cam çift kapıya doğru yönelirim.

"Bu sabah mı?" diye sorar Cross.

Onlara bakıyorum ve Grave ikinci enerji içeceğinin kalanını içiyor. "Evet. Şimdi." Kapıyı açıp konferans odasından çıkıyorum. Onlarla ne kadar çabuk konuşursam, o kadar çabuk eve dönebilirim.

HAVAALANI TAM DA düşündüğüm gibiydi. Çölün ortasında gerçek bir havaalanı. Ama uçakların olmaması, onların pilot olmadığını gösteriyor. Buranın tam olarak ne olduğunu sormak istiyorum ama kendimi yeterince umursayamıyorum.

Bir otoparka girip SUV'nin arkasından iniyoruz ve Grave ve Cross ile birlikte asansörlere doğru yürüyoruz.

"Mason kardeşler karşılığında bir şey almadan bilgi vermezler," diyor Grave.

Kafamı sallayıp ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokuyorum. "Bilmeye değer hiçbir şey bedava olmaz." Lordlar her zaman kanla ödeme yapmaya hazırdır. Bir kilo et, kabul edilebilir tek ödemedir.

Cross burun kıvrır, Grave onaylayarak başını sallar, Adam ise sessiz kalır.

Binaya giriyoruz ve yanıp sönen ışıklar ve gürültülü müzik bana bir gece kulübünü hatırlatıyor. Ama binanın birçok katı var ve terk edilmiş bir havaalanına benziyor.

Bizi bir merdiven çıkıp bir kapıyı çaldılar ve açtılar. İçeri girdik ve masada oturan bir adam bize baktı ve Kings'e gülümsedi. "Grave, kavgaya etmeye mi geldin?"

O gülüyor. "Bu gece olmaz."

Adamlardan biri bana bakar ve göğsünü eğerek selamlar. "Serserileri mi getiriyorsun, Grave? Bu bir kralın yapacağı bir şey değil." Sonra Adam'a bakar.

Cebime uzanırım ve masada oturan adam ayağa fırlar, belinden silahını çıkarır ve bana doğrultur. Otur lan diyemeden Adam onun yüzüne yumruk atar ve onu koltuğuna geri savurur. Silahını belinden çıkarır ve adamın kafasına doğrultur.

"Vay canına." Grave ellerini kaldırır. "Bu gece kimseyi öldürmeye gelmedik." Adam'a öfkeyle bakarken adam yüzündeki kanı silerken sesinde bir kahkaha vardır.

Cebimden poker fişini çıkarıp masaya attım.

"Silahı kaldırabilirsin," diye emir verir, çipi eline alan adam. Çipi ters çevirip inceler ve sonra bana geri atar. O konuşurken çipi yakalarım. "Kazançlarını bodrumda nakde çevirebilirsin."

Adam silahını yavaşça kot pantolonuna geri koyar.

Arka cebimden fotoğrafı çıkarır ve onu da masanın üzerine bırakırım. "İkisini de tanıyor musun?" diye sorarım.

Adam sinirli bir şekilde homurdanır ama gözleri benimkilere değmeden önce fotoğrafa bakar. "Senin için değeri ne?"

"Ne istersen," diye cevap veriyorum ve şaşkınlıkla kaşlarını kaldırıyor. Çoğu erkeğin onlara bunu teklif etmediğini hissediyorum, ama ben de çoğu erkek gibi değilim.

Yüzünden kan akan adam burnundaki kanı siler. "Bize kendimiz alamayacağımız ne verebilirsin, emin değilim."

Grave gülümser. "Ne kadar da kaba davranıyorum. Mason kardeşler... Size Spade kardeşlerin ikisini tanıtayım."

Sandalyeye oturan yutar, ayakta duran ise ona bakar ve gözlerini kısar. Sonra bir saniye Adam'a bakar. Sanki onu tanıyor ama onun bir Spade kardeşi olduğunu bilmiyormuş gibi. Şaşırmadım. Bu bizim

konuşmuyoruz. Tekrar konuşurken gözleri benimkilerle buluşur. "Sizin için ne yapabileceğimize bir bakalım."

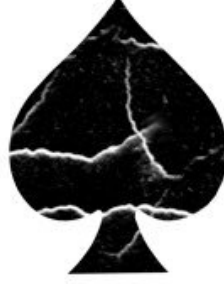
Tam o sırada kapı açılır ve hepimiz dönüp içeri giren adamı görürüz. Görünüşü diğer ikisine benziyor. Sanırım başka bir kardeş. Kapıyı çarparak kapatır ve "Christopher bu gece vazgeçti" der.

Görünüşe göre işi yöneten kardeş Grave'e bakar. "Bu gece dövüşmen gerekecek."

"Peki." Grave iç çekerek masanın üzerinde duran açık bir Red Bull'u alır ve sanki bir üniversite öğrencisi gibi onu bir çırpıda içer. Sonra bana ve Adam'a bakar. "İkiniz bana borçlusunuz."

Hesabıma ekle.

ON BEŞ

HAIDYN

İki saattir buradayız ve hiçbir şey olmadı. Güvenlik kameralarını izledik; kardeşler, barda çalışan herkesle konuşmamıza izin verdi. Benny'nin dikkat çekmemeye çalıştığını mı, yoksa evinde bulunan fişlerin ona ait olmadığını mı bilmiyorum. Belki de Ashtyn'e aitti. Bu kasabada nereye gittiğini kim bilir? Dört yıl burada yaşadı. Belki Glass'ta çalışırken müşterilerin ona fişlerle ödeme yapmasına izin vermiştir? Seçenekler sonsuz.

Bu yolculuk boşa gitmiş gibi hissediyorum.

Birkaç adamın dayak yediğini izledik. Grave yirmi dakikadan az bir süre sonra sahneye çıkacak ve havaalanında herkes onu konuşuyor. Herkes onun son on maçını kaybetmemiş bir adamı ya da onun gibi birini dövmesini izlemek için bekliyor.

Yanıp sönen ışıklar başımı ağrıtıyor ve müzik de pek yardımcı olmuyor. Şu anda, Adam Jensen'ın "I Can Hold a Grudge Like Nobody's Business" şarkısı hoparlörlerden çınlıyor.

Adam, sanki aklımı okuyormuş gibi kulağıma "Bir çaresini buluruz" diye bağırıyor.

Bunu çözmek tam olarak benim kullanacağım kelimeler değil, ama istediğim cevapları bulmayı kendime görev ediniyorum.

Barın sonunda duruyoruz. Adam bira içiyor, ben su içiyorum. Kafayı bulmak için havamda değilim. Kafamı kaldırıp bakıyorum

Bones ve Titan'ın kalabalığın içinden ilerlediklerini görüyorum. Nite hemen arkalarındadır. Herkes yürüyenleri görünce bir kez daha bakar. Onlar bu kasabada neredeyse kraliyet ailesi gibidir. Biz Spades karanlığı tercih ederken, Kings spot ışıklarının altında yaşar. Gösterişli otelleri ve kumarhanelerinden, Grave'in tutuklanmaları ve bağımlılığıyla ilgili tüm haberlere kadar. İsteseler bile bundan kaçamazlar.

"Gelmeyeceğini sanmıştım," diyor Adam, ona başını sallayarak.

"Grave'in kavga ettiğini belirten bir mesaj almadan önce öyleydi." barın yanında durur ve bir içki sipariş eder.

Kings'i çok iyi tanımıyorum, ama Grave'in bağımlılık geçmişi olduğunu biliyorum. Bones'un küçük kardeşini koruduğunu görmek çok da zor değil. Onun burada olması bunu kanıtlıyor.

Tam o sırada, bir grup kadın arkasına yaklaşır ve esmer bir kadın elini tutar, kim olduğunu görmek için dönmesini sağlar. Kolunu kadının omuzlarına atar ve onu yanına çeker. Belli ki, bu onun kız arkadaşı.

Diğer üçüne bakıyorum ve içlerinden birini tanıyorum. Kızıl saçlı olan. Gözleri kalabalığı tarıyor, benimkilerle ve sonra Adam'ınkilerle buluşuyor, sonra Nite'de kalıyor. Uzaklaşıyor, ama Adam onu kolundan tutup durduruyor. O da dönüp ona sert bir bakış atıyor. "Biz..."

"Konuşmamız gerek." Adam onu keser.

"Gerek yok." Ona gülümser, ama gülümsemesi "siktir git" anlamını taşır. Orada ne haltlar döndüğünü anlamıyorum. Onları en son birlikte gördüğümde kavga ediyorlardı.

Nefes nefese otururken, kollar aniden beni sardı ve sıkıca sarıldı. Onları itmek istedim ama kim olduğunu fark ettim. "Ash?" dedim.

"Aman Tanrım, Haidyn," diye ağlayarak kucağıma tırmanıyor. "Öldüğünü sandım."

Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım. "Bebeğim." Rahat bir nefes aldım. Onu en son gördüğümde, bir minibüsün arkasında oturuyorduk ve onlar arabamızı yoldan çıkardıktan ve bana ateş ettikten sonra, ben yerde kanlar içinde yatarken o ağlıyordu.

"Anıları sonra yad edebiliriz." Adam ellerini çırpıp ve onu benden çeker. "Yapacak işlerimiz var."

O, Adam'dan kendini koparır ve yüzündeki gözyaşlarını siler, burnunu çeker.

"Nasıl hissediyorsun?" Adam bana sorar. "İyi." Başımı sallarım.

"Adrenalin etkisini yitirmeden önce belki yirmi dakikamız var," diyor bana ve ben metal levhadan atlayıp, Carnage'daki morgda olduğumuzu görmek için hızlıca bakıyorum.

"Adrenalin mi? Ne halt ediyorsun sen?" Jasmine ona sert bir bakış atarak sorar.

O ona cevap vermiyor ve ben de onun Carnage'da ne işi olduğunu merak ediyorum. "Ne kaçırdım ben?" diye soruyorum, boynumu ve kollarımı gererek. Kahretsin, şu anda kendimi çok iyi hissediyorum, ama Adam haklı. Bu uzun sürmeyecek.

"Görünüşe göre benim kaçırdığım kadar." Jasmine kollarını göğsünde kavuşturur.

"Vaktimiz yok," diye Adam ona homurdanır. "Kaç gün oldu?" Ashtyn'e bakarım.

Yüzünü yere indirip yere bakar. "Dört," diye fısıldar ve göğsümde Devin'in çıkardığı kurşunla ilgisi olmayan bir acı hissedirim. "Ash...?"

"Bunu giy." Adam sözümü keser ve atladığım mermerin üzerine bir çanta koyar. "Kızlar bize yardım edecek."

Adam ile kızıl saçlı kız arasında bakışlarımı gezdiriyorum. Daha dün morgda uyandığımda kızları bağlayıp rehin almış gibi davranarak Benny'yi bizim onun adamları olduğumuza inandırmıştım. Sürpriz unsuru gerekliydi. Onlar olmasaydı bunu başaramazdık.

"Jasmine..."

"Adam." Ses tonu, hala onu yumruklamak istediğini kanıtlıyor.

"Biz..."

"Ben frengi hastasıyım," diyor ve ağızındaki su boğazıma kaçıyor. Adam ona gülümser. "Hayır, yok."

Gözlerini devirir ve kolunu onun elinden çekip, onu takip eden bir sarışınla birlikte uzaklaşır. O da Cross'a ait olmalı, çünkü o da onları takip eder ve barda bizden uzakta içki sipariş etmek için boş bir yer bulur.

"Dostum, onun senin sikini değil de cinsel yolla bulaşan bir hastalığı tercih etmesi için gerçekten çok batırmış olmalısın." Bones, onların konuşmasından çok keyif alarak güler. Titan bile gülmesini saklayamaz ve Nite gülümser.

Adam'a eğildim. "Kash'le yattığını biliyorsun, değil mi?"

O burun kıvrır. "Eminim önce ben onu beceriyordum." O uzaklaşır, kalabalığın arasından geçer ve bara doğru ilerler, böylece onun yanında durabilir.

Bones ve Titan'ın bu konuşmayı izlediklerini fark ettim, sonra ikisi de bana baktı. Omuz silktim, bu işe karışmayacağım. Kendi başıma yeterince sorunum var ve bu tanrının unuttuğu şehirde onlardan birini çözmek için bulunuyorum.

Onu burada gördüğüme şaşırdım, çünkü az önce Carnage'daydı. Ashtyn ile yakındır. Muhtemelen Saint ile her şeyden sonra biraz yalnız kalmaya ihtiyaçları olduğunu düşünmüştür. Onu suçlamıyorum.

"Ne haber dostum?" diye seslenerek bir adam bana doğru geliyor.

O yaklaşırken suyum masaya koyuyorum ve yarı el sıkışma yarı kucaklaşma hareketiyle selamlaşıyoruz. "Vegas'ta ne işin var?" diye soruyorum. Lord, New York'ta yaşadığı için evinden çok uzakta.

Gözleri, barın arkasında yardım eden Mason kardeşlerden birine kayıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "İşler asla durmaz." Sırıttırıyor ve gözleri barda Jasmine'i buluyor. Hooke, kardeşlerimle ve benimle birlikte Barrington'a gitti. Bizimle aynı yıl mezun oldu.

İnanamadan başımı sallayarak suyum alıyorum. "Bu doğru."

Işıklar söner ve müzik durduğunda kalabalık çılgın atar. Bir spot ışığı yanar ve köşedeki bir koridoru aydınlatır. Hollywood Undead'in "Bloody Nose" şarkısı çalarken Grave oradan fırlar. Kalabalık, tahmin edebileceğimden daha da gürültülü hale gelir.

Bara dönüp suyumı kaldırarak bir tane daha istediğimi işaret ediyorum. Uzun bir gün olacağı için alkol almamayı yeniden düşünüyorum. Lordlar beni terapistle gitmeye zorladığından beri ilk kez, o uyku haplarının yanımda olmasını diliyorum. Ve yatağımda çıplak duran güzel esmerin içine sikimi gömmek için, ben bayılana kadar.

ANNABELLE

Haidyn'in etrafında daireler çiziyormuşum gibi hissediyorum. Ne yaptığımı biliyormuş gibi davranıyorum, o ise sadece beni sikmek istediğini söylüyor. Artık eve gidip soyunup onu düşünerek kendimi tatmin ettiğim bir noktaya geldim.

Bu dayanılmaz. Bu adam beni zihinsel olarak mahvediyor ve ben de bunu kabullenmek zorundayım. Birkaç haftadır Lordlardan haber almadım. Beni unuttular mı? Kesinlikle hayır. Pes etmeyeceğim.

Benden istedikleri her şeyi yaptım.

Oturarak yüzümü ellerimle ovuşturuyorum ve dün gece dışarı çıktığım için başımın zonklamasına inliyorum.

"İyi misin?" Bir el nazikçe sırtımı okşadı ve ben başımı salladım.

"Evet." Ağızım kurudu, dilim ağırlaşmış. Gözlerim kurumuş, saçlarım dağınık ve karışık. Dün gece Blackout'a gittim ve sarhoş oldum. Bir hafta önce Carnage'ın bodrumundan kaçtığımdan beri kafam allak bullak. Haidyn'i orada görmek umuduyla sık sık etrafa bakmamdan nefret ediyorum.

Yataktan kalkıp banyoya gidip aynada kendime bakıyorum. Dün gecedan kalma makyajım hala yüzümde ama yanaklarımdan akmış.

Lavaboyu açıp yüzüme su serpiyorum ve bu akşamdan kalma felaketini ancak duşun düzeltebileceğine karar veriyorum. Suyu açıp içeri giriyorum. Kıçımın üstüne çöküp duş başlığının altına oturuyorum ve sıcak suyun üzerime yağmasına izin veriyorum.

Kapı açılır ve Wesley bana gülümser. "Al, bir şeyler içmen lazım." Duşun su sıçramaması için bir şişe suyu köşeye koyar.

Ona teþekkür ederim ve o kapıyı kapatır, böylece buhar geniş alanı doldurur. Blackout'ta tanıştığımız ilk gece içkimi üzerine döktükten sonra, numaramı aldı ve ertesi gün beni yemeğe davet etti. O günden beri görüşüyoruz. Onu gerçekten sevseydim keþke, ama bu sadece işin bir parçası. Ve var olan her türlü tanrıya, Lordların yaptığım şeyi unutmamaları için dua ediyorum.

Daha önce de böyle şeyler olmuş, en azından öyle duydum. Lordlar büyük bir gizli topluluk ve kimlerin gerçekten başında olduğu kimse bilmiyor. Operatöre ulaşmak için arayabileceğiniz 1-800'lü bir numara da yok.

Elbette Apple saatim, cep telefonum ve dizüstü bilgisayarım var, ama onlara ulaşmıyorum. Bana ne talimat vereceklerini görmek için beklemeye devam edeceğim.

"Annen az önce aradı. Bugün onunla öğle yemeği yiyeceğiz," diye seslendi Wesley.

"Biz mi?" diye soruyorum.

Kapıyı bir kez daha açar ve bana gülümser. "Evet, seninle gelmeye karar verdim. Sakıncası yok, değil mi? Eğer varsa... gelmem gerekmez."

"Hayır. Harika olur." Tam da istediğim şey. Annemin beni akşamdan kalma halde görmesi.

Gülümsemesi genişler. "Ona öğlen en uygun olduğunu söyledim. Böylece duş alıp hazırlanmak için bolca vaktin olur."

"Harika," diyorum ve o kapıyı kapatıyor.

Başımı serin duvara yaslıyorum. O iyi bir adam, ama ben kendi alanımı seviyorum. Haidyn'in yanında başka biri olmak zaten yeterince zor. Ama bunu her gün, yirmi dört saat sürdürmek çok yorucu.

Annem ne yaptığımı biliyor ve Wesley'in sahte erkek arkadaşım olduğunu da biliyor. Lordların ebeveynlerinin, oğullarının inisiyasyonlar veya görevler için ne yapmaları gerektiğini bilmeleri alışılmadık bir durum değil. Annemle çok yakın ve ona her şeyi anlatırım. Başarılı olmanı isteyen, yanında olan birinin olması çok güzel.

SAAT TAM ON İKİ'DE annemin evinin önüne park ediyorum. Babam, annem onun seçtiği kişi olduğunda bu evi ona almıştı. Aynı gün arka bahçede ona evlenme teklif etmişti. Babam öldükten sonra annem yeniden evlendirildi ve üvey babam bu eve taşındı. Onun çocuğu yoktu ve annem benim büyüdüğüm evde kalmak istedi. William, annemin isteğini yerine getirecek kadar nazikti.

SUV'umu kapatıp dışarı çıkıyoruz ve içeri giriyoruz. İki ağır kesici aldım, bir şişe su ve bir avuç kraker yedim. Ayrıca gözlerimin altındaki morlukları kapatmak için normalden daha fazla makyaj yaptım. Yine de fark edecek.

Eve girerken ona sesleniyorum. "Anne?"

"Merhaba canım." Louboutin ayakkabılarının sesi beyaz mermer zeminde yankılanarak antreye doğru yürüyor.

Wesley ailemin zengin olduğunu biliyor. Sadece bu zenginliği nasıl elde ettiklerini bilmiyor. Annemin parası için evlendiğini düşünüyor ve ben onu hiç düzeltmedim. Önemli değil, onu istediği gibi yargılayabilir. Yine de ona Lordlar hakkında anlatmaktan iyidir.

Babası zengin ve annesi, Wesley üç yaşındayken babasını terk eden —onun sözleriyle— Wesley üç yaşındayken babasını terk etti. Yazlık villayı ve on iki milyonu aldı. İstemediği tek şey... Wesley'di. Onu babası büyüttü ve o zamandan beri birkaç kez evlendi. Ama evlilik öncesi anlaşmaları konusunda dersini aldı.

"Merhaba anne." Bana yaklaşıırken ona sarılırım.

Geri çekilirken kaşlarını çatıp yüzüme bakar. "Canım, daha fazla uyumaya başlamalısın," diye gülümseyerek beni azarlar.

Ben kenara çekilirken, Wesley annemin yanağına bir öpücük kondurur ve ona bugün ne kadar güzel görüldüğünü söyler. Annem her zaman bakımlıdır ve en iyi haliyle görünür.

"William nerede?" diye soruyorum. Eve geldiğimde beni her zaman o karşılar.

"Bu sabah şehirden ayrılmak zorunda kaldı." Bana gülümser. "Dün gece iş için bir telefon aldı."

Başımı sallıyorum. *Lordlar*. Bu yüzden toplumun dışında bir ilişki kuramadım. Zaten izin vermezlerdi.

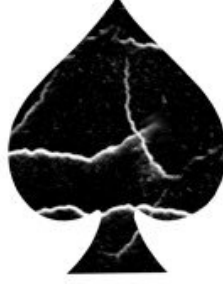
ayrılmayı seçerdim, ama bu noktada çok derine batmış durumdayım. Tek çıkış yolu ölüm.

"Tuvalete gidiyorum," diyor Wesley ve koridordan geçip misafir tuvaletlerinden birine giriyor.

"Hadi, hayatım. Bir şeyler yemelisin. Akşamdan kalmalığı atlatmana yardımcı olur."

Onu resmi yemek odasına kadar takip ediyorum ve personelinin masayı çoktan hazırladığını görüyorum. Oturup Wesley'in bize katılmasını bekliyorum. Annem onu seviyor. Onun iyi bir eş olduğunu düşünüyor. Ve hayatta istediğin yere ulaşmak için ne gerekiyorsa yapman gerektiğini düşünüyor. Annem bu hayatta benim Lordlar arasında ilerlememden başka bir şey istemiyor. Benim gibi bir fırsatı yakalayan çok az kadın var ve ben onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

ON ALTI

HAIDYN

Uyanıyorum, kafam bulanık ve gözlerim ağır. Son hatırladığım şey, soğuk bir masaya bağlanmış olduğum ve Devin'in göğsüme adrenalin enjekte ettiği. Sonra göğsümden kurşunu çıkarıyordu. Gözlerimi kırpiyorum ve oda netleşiyor. Hareket etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. "Ashtyn?" diye soruyorum, sesim çatlıyor. Boğazımı temizliyorum. "Ashtyn?"

Bir el ağzımı kapatıyor ve ben bile karşı koyamıyorum. Bu noktada, umarım beni bıçaklayarak öldürürler. Vücudum pes etti.

"Şşş." Bir çift yeşil göz benimkilere bakıyor ve tanıdık yüze iç çekiyorum.

Adam.

Elini çekiyor ve etrafa bakınıyorum, Carnage'daki bir hastane odasında olduğumu görüyorum. Ne kadar zamandır baygındım? Beni ve Ashtyn'i kaçıran adamlar nereye gitti? "Ben..."

"Kapa çeneni, Haidyn," Adam tezgahın başında sertçe fısıldıyor.

Gözlerimle hızlıca taradığımda, onun tamamen siyah giyinmiş ve kurşun geçirmez yelek giymiş olduğunu görüyorum. Tezgahın üzerinde siyah bir maske de duruyor.

"Ashtyn nerede?" diye soruyorum, bilmem gerekiyor.

"O... Carnage'da," diyor ve bu şekilde söylemesinden hoşlanmıyorum.

"Ne demek arkada?"

Elinde bir şırınga ile bana dönüyor. "Dinle, fazla vaktim yok. Ona yardım etmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Başımı sallıyorum. "Tabii ki."

Kapıya doğru yürür, kapıyı açar ve Gavin'in içeri girdiğini görürüm. Kalbimin atışını hızlandıran bir bakışlaşırlar. Neyi kaçırdım ben? Ne kadar zamandır baygındım?

Gavin yatağa yaklaşır ve göğsüme soğuk, yapışkan bantlar yapıştırmaya ve bunlara kablolar bağlamaya başlar. "Ölmüş gibi görünmen gerekecek, Haidyn. Ama seni geri getireceğim."

Gözlerim ağırlaşır, ama başımı sallamayı başarırım. "T-tamam." Yaralı dudaklarımı yalarım ve eklerim, "Ne yapman gerekiyorsa yap."

Adam Gavin'e bakar ve başını sallar. "Öbür tarafta görüşürüz kardeşim." İğneyi damar yolumdaki kurşuna batırır ve vücudum anında soğur. Kalbim yavaşlar ve her şey kararmadan önce felç olmuş gibi hissederim.

Düzgün otururum, nefes nefese kalırım. Bir elim göğsüme gider, diğeri yüzümü örter. "Siktir," kaza sonrası aldığım kurşunun kalıcı acısı yüzünden inlerim.

"Size bir şey getireyim mi, efendim?"

Ellerimi indirip uçuş görevlisine bakarım. Yüzünde yumuşak bir gülümsemeye bana bakıyor.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap veriyorum ve o tekrar sormak ister gibi görünüyor, ama bunun yerine başını sallayıp özel jetin arkasına doğru yol alıyor.

Adam'ı Vegas'ta bıraktım. Halletmesi gereken bir işi olduğunu söyledi, ben de öylece bıraktım. Tamamen zaman kaybıydı. Elimde, tanımadığımız bir adamın fotoğrafından başka bir şey yok ve son yirmi dört saatte neredeyse hiç uyumadım, oysa ağrı kesicilerle sersemlemiş bir halde uyuyabilirdim.

Kashton ve Ashtyn hala telefonumu bombardımana tutuyorlar, ben de ikisini de görmezden gelmeye devam ediyorum. Saint'ten hala haber yok. Artık ne yapacağımı bile bilmiyorum. Bir planım vardı, ama tabii ki hiçbir şey istediğim gibi gitmiyor. Tıpkı lanet olası hayatım gibi.

İç çekerek arkama yaslanıp gözlerimi tekrar kapatıyorum, Pennsylvania'ya inmeden önce biraz kestirmeye çalışıyorum. Kim bilir, döndüğümde ne boktan bir durumla karşılaşacağım.

ANNABELLE

Mellina Tey'in "O.M.W." şarkısı kulaklıklarımdan yüksek sesle çalarken, evimin olduğu köşeyi dönüyorum. Nemli bir sabah ve yol dün geceki fırtınadan dolayı hala ıslak. Terden sıırıslıklam olmuşum. Bu sabahki hedefim iki buçuk mil koşmaktı, ama üç milin üzerine çıktım.

Hızımı yavaşlatarak, evime yaklaşıırken nefes nefese kalıyorum. Parlak kırmızı Ferrari'nin garaj yoluna park ettiğini görüyorum. Wesley dün gece yine bende kalmış. Bu adam benim hoşlandığımdan daha yapışkan olmaya başladı.

Kulaklıklarımı çıkarıp merdivenleri hızla çıkıyorum ve çift cam kapıyı açıyorum. Bacon kokusu burnuma çarptığında nefesimi düzenlemeye çalışıyorum.

Koridordan geçip kemerli geçidi aşarak mutfığa doğru ilerlerken, Wesley'i ocakta yemek pişirirken görüyorum. "Kokusu harika, bebeğim." Ona minnettarmışım gibi gülümsüyorum.

O da bana gülümsüyor, bir elinde spatula, diğer elinde bir bardak portakal suyu tutuyor. Üzerinde sadece bir eşofman altı var. "Koştuktan sonra acıkırsın diye düşündüm."

Bu durumun onun suçu olmadığını kendime söylüyorum. O çok düşünceli ve gerçekten iyi bir adam. Onu bu şekilde kullandığım için kendimi kötü hissediyorum. Ama Lordlar emretti, bu yüzden yapmamak elimde değildi.

Parmak uçlarımda yükselip dudaklarına hafifçe bir öpücük konduruyorum. "Hazırlanmam lazım." Sonra ana yatak odasına doğru yürüyorum.

O da peşimden geliyor. "Bebeğim... yemek yemelisin."

"Çıkarken bir şeyler alırım," diyerek banyoya giriyorum. Sağ kolumdaki cep telefonu tutucusunu çıkarıp çalma listemi durduruyorum. Sonra terli göğsümden ve sırtımdan iğrenç spor sütyenini çıkarıp, tangamla birlikte taytımı da bacaklarımdan aşağı indiriyorum.

Duğu açmak için döndüğümde onu kapının eşiğinde dururken görüyorum. İki kolunu da başının üzerine kaldırmış, kapı çerçevesinin üst kısmını tutuyor. Gözleri bacaklarıma düşüyor ve yavaşça göğsüme doğru yükseliyor. Biz seks yapmadık. Sarhoş olduğum bir gece denediğimi söylemekten nefret ediyorum, ama o beni reddetti.

Onun dindar olduğunu söyleyemem, ama benim dünyamdaki insanların varlığından bile haberdar olmadığı değerlere inanıyor. Daha önce nişanlıydı ve nişanlısı onu aldattı. Yine de düğüne çıkacaktı. Büyük günün üç hafta öncesinde nişanı attı ve bir daha böyle bir şey yaşayamayacağını söyledi. Onu aldatmadım, ama ondan daha iyi değilim. Bu ilişkiye sadece kendim için girdim. Kendime, bir erkekle yatsam Tanrı'nın bunu bilmeyeceğini söyledim. Ne zaman bir Leydi olacağımı kim bilir? Yıllar sonra olabilir.

Üçüncü randevumuzda, ikimiz de evlenene kadar beklemek istediğimize dair bir anlaşma yaptık. Sahte ilişkimizin birinci ayında, kendimi ona attım ve o bana hayır dedi. O, bu kadar küçük bir şeyi bile yerine getiremezsek, evlilikte birbirimizi nasıl onurlandırabiliriz diye düşündü. O beni nihai hedef olarak görürken, ben sadece onunla oynuyorum.

Bir yanımlordları siktir et diyor. Artık bakire olmadığımı nasıl bilecekler ki? Ama diğer yanımlonların her şeyi gördüğünü biliyor ve o bu dünyanın bir parçası değil. Lordların benim için çizdiği sınırı aştığım için onun incinmesini istemiyorum. Masumları cezalandırmayı seviyorlar ve birlikteymiş gibi davrandığım adam kesinlikle masum. O yüzden o zamandan beri denemedim.

"Bu akşam o yeni restorani denemeyi düşünüyordum?" O, sessizliği bozarak başka yere bakıyor. "Bana linkini gönderdiğin o suşi restorani mi?"

"Kulağa hoş geliyor."

Kendi kendine başını salladıktan sonra bana doğru yürüdü. Yanağıma bir öpücük kondurdu ve dönüp gitti. "İyi günler, bebeğim. Fırsat bulunca beni ara."

Duşun tadını çıkarmak için vaktim yok, bu yüzden aceleyle saçımı ve vücudumu yıkıyorum, zihnimde gelecek olanlara hazırlanmaya çalışıyorum. Bu yüzden koşuya çıktım. Zihnimi boşaltmam gerekiyordu.

Bitirince, bir çarpma sesi duyduğumda suyu kapatıyorum. "Ne oluyor lan?" Tezgâhtaki havluyu alıp mutfığa koşuyorum

mutfağa koşuyorum ve yumurtaları ve pastırmayı yerde buluyorum. Kedim onları yiyor. İç çekiyorum. "Muffin."

Bana bakıp miyavladı. "Eh, birimiz bundan zevk almalı ."

Banyoya geri dönüp hazırlanmaya başlıyorum. Saçımı kuruturken, ensem arkasında sıkı bir topuz yapıyorum. Sonra çok az makyaj yapıyorum, sadece pudra ve maskara. Dolaba girip, en çirkin bronz sütyenimi seçiyorum. Push-up yok, desen yok. Sonra siyah düğmeli bir gömlek. Gömleği dizlerime kadar uzanan ve belime kadar çıkan beyaz kalem eteğimin içine sokuyorum, sonra üzerine beyaz bir blazer ve 7,5 cm topuklu ayakkabılar giyiyorum. İlk tercihim değil, ama çok çekici görünmeye çalışmıyorum, sadece profesyonel görünmeye çalışıyorum.

Sonra hızlıca bir kahve yapıp garaja gidip SUV'uma biniyorum. Yirmi dakikalık bir yolculukla ıssız bir yere doğru yola çıkıyorum. Carnage, bir nevi hapishane sayılabilir. Spade kardeşlerin hapsettikleri erkek ve kadınlara davrandıkları şekle kıyasla, burada mahkumlar krallar gibi muamele görüyorlar.

Kapılara yaklaşıncamamı indirip giriş kodunu giriyorum. Kapılar açılıyor ve içeri girmeme izin veriyorlar. Ağaçlar bitene kadar dolambaçlı iki şeritli yolu takip ettim ve bina görünmeye başladı. Eski bir kale. Burada geçirdiğim zamandan yola çıkarak, buranın hayaletli olduğunu söyleyebilirim. Ama ben de içeride kilitli kalıp, ölmeme karar verene kadar işkence görseydim, ben de burayı hayaletlerle doldururdum.

SUV'umdan inip, titrek bacaklarla merdivenleri çıkıyorum. Yüksek topuklu ayakkabılarımı giymek yerine, ince topuklu 7,5 cm'lik ayakkabılarımı giymeye karar verdiğim için minnettarım.

Kapıları itip açtığımda, Jessie her zamanki gibi tamamen siyah smokin giymiş olarak beni geçen seferki gibi karşılıyor. Beni görünce kaşlarını çatıyor. "Günaydın, Bayan Hewett. Kimse sizi aramadı mı?"

"Ne için arasınlar ki?" diye soruyorum. Tanrım, yine mi bu konu. Haidyn ile son seansımdan hala kabuslar görüyorum.

Haidyn dışında Spade kardeşlerin hiçbirisiyle konuşmuyorum ve bunun tek nedeni onun yanında olmak zorunda olmam. Onu dışarıda görsem, elbette ona hayranlıkla bakardım, ama onunla yüzleşecek cesaretim kesinlikle olmazdı. Tabii, yeterince tekila içersen belki. Ama o kadar sarhoş olmam gerekirdi ki, muhtemelen onun savaş botlarına kusardım.

"Haidyn burada değil."

Saint Beckham Carter merdivenlerden inerken gözlerim merdivenlere kayıyor. Bana hiç doğrudan konuşmaz ve ben de öyle olmasını tercih ederim. "Nerede?" diye soruyorum. Kendi zamanı dışında kimsenin zamanını umursamayan —tipik bencil Lord. Ama ben yeni biriyim. En azından, geçen sefer buraya geldiğim zamankinden daha yeniyim. Bugün bana ne yapmaya çalışırsa çalışsın, burada kalacağım.

"Bilmiyorum." Omuz silkiyor ve Jessie'nin yanına geliyor.

"Saint," diye bir kadın seslenir ve ben merdivenlere bir kez daha bakarım. Onun peşinden inen esmer bir kadın görürüm. Bir elinde cep telefonu tutmaktadır. "Cevap vermiyor," diye homurdanır. "Haidyn dedin..."

"İkiniz bize bir saniye izin verir misiniz?" Saint onu keser.

Durur ve ona kaşlarını çatarak bakar, sonra gözleri benimkilere takılır ve yalnız olmadıklarını fark eder. Haidyn ve diğer Spade kardeşlerle birlikte fotoğrafta görünen kızdır. *Ölmüş olması gerekiyordu.* En azından Spade kardeşler hakkında yaptığım araştırmalarda bulduğum bilgi buydu. Ama belli ki durum öyle değil. Gözlerim onun sol eline kayıyor ve bir alyans taktığını görüyorum, sonra Saint'in sol eline bakıyorum. O da bir alyans takıyor. İlginç.

"Saint..."

"Hemen geliyorum," diyor sert bir sesle ve kız omuzlarını düzelterip dönerek merdivenlerden yukarı koşuyor.

Jessie tek kelime etmeden dönüp büyük fuayeden çıkar ve yan koridorda kaybolur.

"Seninle özel olarak konuşabilir miyim?" diye sorar Saint ve ensemdeki tüyler diken diken olur.

"Tabii," diye cevap veriyorum, çünkü Spade kardeşlere hayır denmez. Aslında sorduğuna bile şaşırdım. Araştırdığım Spade kardeşler, istediklerini yapmaya zorlarlar. Genellikle bu, ağız tıkaçları ve zincirler içerir. Tıpkı Haidyn'in son gördüğümde sergilediği gibi.

O dönüp uzaklaşmaya başlar, ben de sessizce onu takip ederim. Giriş holünün solundaki bir odaya girer ve kapıyı arkamdan kapatır. Ona dönüp eteğimi düzeltirim. Bu, farkında olduğum ama bir türlü bırakamadığım gerginlik alışkanlığımdır. "Ne oluyor, Saint?"

"Haidyn bir haftadır ortada yok."

"Ne zaman dönecek?" Onlara rapor vermem gerek. Haidyn toplantılarımızda bana laf atmıyor ama en azından bu da bir şeydir.

"Bilmiyoruz."

"Ne biliyor musun?" diye bağıriyorum, sinirlenerek. Hayatım tehlikede. Mecbur olmasam buraya gelmezdim.

"Sana söyleyebileceğim tek şey bu," diye belirsiz bir cevap verir.

Kollarımı iki yana açtım. "O zaman neden burada saklanıyoruz?"

"İşler... karmaşıklaştı." Yine sorumu geçiştiriyor.

"Bu saçmalık." Çantamdan cep telefonumu çıkarır ve Haidyn'in numarasını ararım. Bu numarayı ilk kez arıyorum. Telefonu kulağıma dayayıp, bir kez çaldıktan sonra sesli mesaja düşmesini dinlerim. Telefonu kapatır ve Saint'e bakarım. Yüzünde "*söylemiştim*" ifadesi vardır. Tekrar ararım. İkinci çaldıktan sonra sesli mesaja düşer. "Lanet olsun."

"Geri döndüğünde sana haber veririm." Kapıya uzanıp benim için açar. "Ah, Charlotte..."

"Evet?" Dönüp ona bakıyorum.

"O sana önce ulaşırsa bana haber ver." Bu bir soru değil, ama kafamı daha da karıştırıyor. Haidyn neden kardeşlerinden önce bana ulaşsın ki? Ne oldu da birbirleriyle konuşmuyorlar?

"Tabii ki," diyorum, bunun imkansız olduğunu bilsem de.

Carnage'dan fırlayıp SUV'umun koltuğuna otururum ve onu tekrar ararım. Sesli mesaj.

"SİKTİR!" Görmezden gelinmekten nefret ederim. En büyük sinir bozucu şeylerden biridir. Lordlar bana bu telefonu verdiğinde indirdiğim uygulamayı açtım. İzlenemez ve rehberimde kayıtlı olmayan tek bir numarayı arar. Bu durumda bana yardım edebileceğini düşündüğüm tek kişi.

UNKNOWN hemen cevap veriyor. "Neden arıyorsun?" diye soruyor değiştirilmiş ses. Kullanmamamı mı bekliyorlardı? Daha önce bu telefonla benimle iletişime geçtiler.

"Haidyn kayıp," diye cevap veriyorum. "Nasıl devam etmemi istersiniz?" Ne yaptığımı biliyormuş gibi davranmayacağım. Ama bir şekilde iletişim kurmazsam hiçbir şey yapamam. Şimdiye kadar, sadece ortaya çıkmak

Lords için yeterli oldu. Her ziyareti rapor ediyorum. Hiçbir şey göndermezsem, benim tarafımdan hiçbir çaba gösterilmediğini gösterir. Ben hiçbir şey yapamadan, o ıssız bir yerde bir fahişeye birlikte olduğu için başım belaya girmeyecek.

"MIA ne demek?" diye soruyorlar, değiştirilmiş sesleri çok daha endişeli geliyor.

"Carnage'da arabamda oturuyorum, Saint az önce Haidyn'in bir haftadır ortada olmadığını söyledi. İletişim yok, nereye gittiğine veya ne zaman döneceğine dair hiçbir bilgi yok."

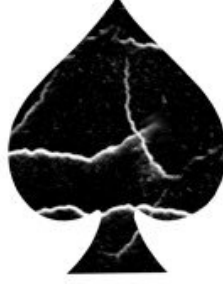
Lord, birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra konuşmaya başladı. "Onu bulmak için iki günün var."

"Ne...?"

"İki gün içinde bize bir şey veremezsen, görevinde başarısız olduğuna inanmaktan başka seçeneğimiz kalmaz." *Tık.*

"Lanet olsun," diye bağırarak telefonumu yolcu koltuğuna fırlattım. Şimdi ne yapacağım?

ON YEDİ

HAIDYN

Pennsylvania'daki evimde kanepede oturmuş, cep telefonuma bakıyorum. Tüm aramaları ve mesajları görmezden gelmekten yoruldum, bu yüzden telefonu kapatmak zorunda kaldım. Ashtyn ve Kashton sürekli arıyor ama Saint'ten hala haber yok.

Charlotte da beni aramaya başladı. Bugün onunla buluşmam gerektiğini unutmadım. Sadece umursamıyorum. Lords'ların onunla ne tür saçmalıklar çevirdiğine bakacak vaktim yok.

Onu bana sikmem için vermedikleri sürece ilgilenmiyorum. Onu çıplak ve yatağıma bağlı görmekten başka bir şey istemediğim halde, şu anda onun bana duygularımı sormasını dinleyecek enerjim yok.

Telefonumu görmezden gelerek, sehpanın üzerine yaydığım fotoğraflara bakıyorum. Fotoğraflar, Vegas'ta hasır sepetin içinde bulduğum Benny ve başka bir adamın fotoğrafları. Onu daha önce hiç görmedim, ama bu pek bir şey ifade etmiyor. Benny hakkında çok az şey biliyoruz, onun tanıdığı kişiler hakkında ise daha da az. Dört yıl önce Ashtyn'in annesi ve Laura ile çalıştığı için, Lords için çalıştığı açık. Ama o kadar zaman içinde çok şey olabilir.

Elimi uzatıp votka bardağını alıp bir yudum alıyorum. Bu öğleden sonra vücudum beni öldürüyor. Her yerim ağrıyor. Hareket etmem lazım. Ayağa kalkıp sigara paketimi ve çakmağımı alıyorum.

Sürgülü cam kapıya doğru ilerleyip dışarı çıkıyorum ve verandaya adım atıyorum.

Sigara yakıp uzun bir nefes alıyorum, nikotinin ciğerlerimi doldurmasına izin veriyorum. Gözlerimi kapatıp başımı eğiyorum ve tekrar tekrar oynatılan bir video gibi, hayatımın son bir ayı kısa klipler halinde gözümün önünden geçiyor.

"Seni her zaman sevdim, Ashtyn."

"Haidyn..."

Gözlerimi açıp sigaradan bir nefes daha çekiyorum, Pennsylvania ormanlarında esen rüzgârın sesini dinliyorum. Yalan değildi. Onu seviyorum, ama nasıl sevmem ki? Kardeşlerimi de aynı şekilde seviyorum. Onlar için her şeyi yaparım.

Dört yıl boyunca, biri onun adını her andığında ondan nefret ediyormuş gibi davrandım. Çünkü onun olması gereken hayattan kaçmasına yardım ettiğimi söylemekten daha kolaydı.

Onunla sadece bir gece geçirmek istedim. Onu güzel bir yemeğe çıkarmak ve Saint onu geri getirdi diye hayatının bitmediğini anlamasını sağlamak istedim. Onu ele vermediğimi bilmesini istedim. Onu güvende tutacağıma dair verdiğim sözü tuttum.

Adam hala kayıp ve ailesinin öldüğünü iddia ediyordu. Bana güvenebileceğini bilmesini sağlamalıyım. Tıpkı eskisi gibi.

Elimi saçlarımın arasından geçirip başımı eğiyorum, Benny'nin o geceki planlarımı mahvettiği için kendimden nefret ediyorum.

"ASHTYN?" diye bağırdım. "Ashtyn. Seni dışarı çıkaracağım."

Kolunu tutup SUV'nin kırık camından dışarı çektim. "Ash?" Ses tonumdan irkildi ve onu oturur pozisyona getirdim. Gözleri benimkilerle buluştu ama beni görmüyordu. "Neren acıyor?" diye sordum. Ellerimle kanlı yüzünden saçlarını çekiyorum. "Nefes al!" Beni itmeye çalışıyor ama yüzünü ellerimle tutuyorum. "Nefes al lan, Ash. Hadi, bebeğim. Benim için derin bir nefes al."

Boğulmaya başlar ve sonra öksürür. "İşte böyle. Derin nefes al. Birbiri ardına."

"Hai-dyn." Vücudu ellerimde titriyor.

"Konuşma lan, Ash. Sadece nefes al."
Elleri göğsüne gider ve elbi s e s ini çeker. "Yanıklar..."
"İyisin. Her şey yolunda." Parmak eklemlerimle yüzünü okşayarak gözyaşlarını silerim.
"Kanaman var," diye fısıldadı. "Ben iyiyim. Benim için endişelenme."
"Hai..."
Çığlık atarken saçlarından tutup yerden çekildi. Bir adam onu arkadan öne çekti ve kolunu boynuna doladı.
Yavaşça ayağa kalkıp ellerimi havaya kaldırıyorum. "Onu bırak."
Kız ellerini adamın koluna geçirip onu itmeye çalışıyor ama nafile. Az önce geçirdiğimiz kaza yüzünden çok zayıf düşmüş. Sanırım bizi yoldan çıkaran piç kurusu bu.
Adam onun çabalarına gülüyor. "Haidyn. Seni tekrar görmek ne güzel." Bu da kim lan? "Onu bırak!" diye bağırarak öne çıkıyorum.
Adam bir silah çıkarır ve namlunun ucunu kızın yanağına dayar. "Saint, kızına yaptıklarını bilseydi ne derdi acaba?"
Çenem gerilir ve ona bakarım, sonra da arkasındaki maskeli adama. Yaptığımızı nereden biliyor?
"Minibüse bin," diye emreder bana.
"Seninle gelirim, ama o burada kalacak." Ağlayan Ashtyn'e başımı sallarım.
"Hmm, ne kadar cazip olsa da, bu olmayacak."
Kanlı yüzümü elimle silerim. Bu saçmalıktan bıktım artık. "O zaman siktir git."
Adam bir kez daha güldü ve silahı bana doğrulttu. Artık ona doğrultulmadığı için rahat bir nefes aldım.

BAŞIMI KALDIRIP, sigaradan bir nefes daha alıp, onu korkuluğa söndürdüm. Sonra eve girip, bir yudum votka içtikten sonra yatak odasına gittim ve cep telefonumu sehpa da açık bıraktım. Bu gecelik işim bitti. Bu içkiyi bitireceğim.

ve sonra evimdeki spor salonuna gideceğim. Egzersiz yapmam lazım. Yardımcı olan tek şey bu gibi görünüyor. Eğer ağrılarım olacak ve sabah yataktan kalkmakta zorlanacaksam, bunun sebebi kendim yapmış olmam olsun. O pislik herifin beni vurması olmasın.

Yarın fotoğraflara geri dönüp baştan başlayacağım.

ANNABELLE

Varlığından haberdar olmamam gereken evin kapılı girişinin önünde oturuyorum. Dün Lord ile konuştuktan sonra eve gidip siyah evin resmini çıkardım ve Google'da tersine arama yaptım. Beni buraya getirdi. Çok kolay görünüyordu.

Aklım karışık. Fotoğrafları Rab'den aldıysam, neden onunla yüzleşen onlar değil? Özellikle de onun bu evde saklandığını biliyorlarsa? Ondan ne istiyorlar? Bilinmeyen beni delirtiyor.

Yarına kadar Lordlara bir şey sunmam gerekiyor, yoksa resmen başarısız olmuş sayılacağım. Onları reddedip çekip gitme fırsatım vardı, ama görevi kabul ettim. Şimdi başarısız olursam, onlar için işe yaramaz hale gelirim. Ve bir Lord yüzünden öldürülen, çıplak ve sandalyeye bağlı kadın olmak istemiyorum. Benim dünyamdaki kadınlar Lordlara zaten çok fazla güç veriyor. Ona hayatımı vermek istemiyorum.

Kapılı girişe bakarken, düğmeye basmaya cesaret edemiyorum. O cevap verdiğinde ne diyeceğim? Onun burada olacağını bildiğimi nasıl açıklayacağım? Ya burada değilse?

Kardeşleri onu bulamıyorsa, bu yerin varlığından haberdar olmadıkları anlamına mı geliyor? O halde ben de burayı bilmemeliyim. Cevaplayamayacağım sorular ortaya çıkacaktır. Haidyn, emir aldığım için onunla görüştüğümü bilmiyor.

Tabii ki, onun dünyasının bir parçası olduğumu biliyor. Carnage'a kimsenin girmesine izin vermezler. Özellikle de gelip gitmesine. Bir kez içeri girdin mi, onlara aitsin.

Cep telefonumu alıp onu bir kez daha aramaya çalışıyorum, ama sesli mesaja düşüyor. Çaresiz ve çok, çok sinirliyim.

Hayal kırıklığıyla iç çekerek, SUV'yi sürmeye başladım ve hızla uzaklaştım. Kafamı boşaltıp farklı bir yaklaşım düşünmem gerekiyordu. Nasıl içeri girebilirim? Onun dikkatini çekmem lazım. Belki caddenin aşağısına park edip, çiti atlayıp, evini ateşe verebilirim?

Bu biraz aşırı olurdu, ama Lordlar da bunu beklerdi. Seni ya sen ya da başkası olacak bir duruma sokarlar. Biz fareler gibiyiz, hayatta kalmak için ya pençele ya da ye.

Onun ön bahçesinde durup, yüzümde bir gülümsemeyle "Oh Haidyn, bugün nasılsın?" dememin, evi arkasında yanarken onu şüphelendirmeyeceğini hiç sanmıyorum. Yangını benim çıkardığımı anlardı. Sonra muhtemelen beni alevlerin içine atar, ben de onunla birlikte yanardım.

Virajlı yolda ilerlerken, dikiz aynamda bir arabanın hızla bana yaklaştığını gördüm. Yanıp sönen ışıklar yandı.

Gözlerim hız göstergesine düşer ve direksiyona vururum. "Lanet olsun!" Haidyn tüm dikkatimi çekmişti ve ben dikkatimi vermemiştim. Ana yolda kenar şeridi olmadığı için, sağımda bir çakıl yol görünene kadar yavaşlarım. O yola sapar ve SUV'yi durdururum.

O arabadan iner ve ben camı indirip sakinleştirici bir nefes alırken sürücü kapısına doğru yürür. "Günaydın..."

"Ehliyet ve ruhsat." Polis memuru sözümü kesti.

Yolcu koltuğundaki çantamı almak için uzanıyorum ama kendimi durduruyorum. *Ona yanlış çantayı verme.* Torpido gözünü açıp istediği şeyi alıyorum. "Bir sorun mu var?" diye soruyorum, hız sınırını 15 mil aştığımı bilmiyormuş gibi davranarak.

Bilgilerimi inceler ve sonra koyu renkli gözleri benimkilere bakar. "Arabadan in."

"Ne?" diye soruyorum, daha dik oturarak. Kalbim hızlanıyor. Kapı kolunu çekip kapıyı açıyor.

"Hey..."

"Arabadan çık dedim." Elini uzatıp kolumu tutar ve beni dışarı çeker, ben de ona doğru sendelerim.

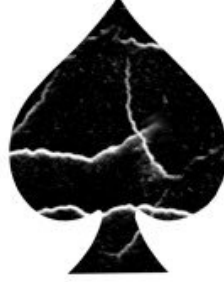
"Bana dokunma," diye bağırırım ve o beni SUV'nin önüne sürükler, beni döndürür ve yüzümün yanını sıcak kaputa çarparak bir anlığına görüşümü ve direnişimi engeller. Bu ona

benim bileklerimi arkamda kelepçeleme fırsatı verir. Kemikli bileklerime kelepçeleri sıkıca takar ve ben çığlık atarım, sonunda derin bir nefes alabilirim.

Gömlüğimin arkasını tutup beni SUV'den çekip çıkarır ve arabasına iter, beni rahatsız arka koltuğa oturtur ve kemerimi bağlar. Vücudumu ayarlamaya çalışırken gözyaşlarım akıyor ama bir işe yaramıyor. Kemer çok sıkı.

Onun arabama dönüp sürücü koltuğuna oturduğunu görüyorum, ama ne yaptığını göremiyorum. Birkaç saniye sonra arabadan inip kendi arabasına geri dönüyor. Arabaya binip, hiçbir açıklama yapmadan uzaklaşıyor.

ON SEKİZ

HAIDYN

Evimin garajına girip R1'ime atlıyorum. Sürüş için güzel bir gün. Beyzbol şapkamı ters takıyorum, kask veya deri ceket giymeye zahmet etmiyorum. İkisini de sık sık giymem. Eğer zamanım gelmişse, gelmiştir. En kötüsüne hazırlananlardan değilim. Ne olursa olsun olacak. Vuruldum, bıçaklandım ve boğuldum. Kaç kez öldüğümü saymayı bıraktım, ama hala buradayım.

Güneş gözlüklerimi takıp, motosikleti çalıştırıp motoru hızlandırdıktan sonra garajdan çıkıp kapılı mülkümden ayrılıyorum. Sağa dönüyorum ve farkına varmadan saatte 80 mil hıza ulaşıyorum. Düz yollarda bundan daha hızlı gidemezsiniz çünkü yol çok sayıda keskin viraj içerir ve bu virajlarda hızınızı azaltmanız gerekir.

Dün gece pek uyuyamadım, ama bu normal. Sabaha kadar spor yaptım ve sonra duş aldım. Sonunda yatağa girdiğimde güneş çoktan doğmuştu, ama birkaç saat sonra uyandım ve kafamı boşaltmam ya da en azından denemem gerekiyordu.

Aynı olaylar o kadar çok tekrarlandı ki, kendimi bayılmak istiyorum. En azından hatırladığım kadarıyla...

SESLER DUYUYORUM, ama sözleri kafama girmiyor ve nerede olduğumu bilmiyorum. Tek bildiğim, hareket edemediğim. Ağır gözlerimi açıyorum ve etrafa bakınıyorum, gördüklerime odaklanamıyorum, ama üşüyorum... ve ıslak hissediyorum.

Nefes almak zor, sanki biri göğsüme oturmuş gibi. Sesler sisin içinden sızmaya başlıyor.

Devin'in sesini hemen tanıdım. "Onu sakinleştirmem gerekiyor."

"Hayır!" diye bağırır bir adam, sesi gördüğüm beton duvarlarda yankılanır. Carnage'a geri mi döndüm? Öyleyse, buraya nasıl geldim ve Ashtyn nerede? Akşam yemeğine gidiyorduk... kaza yaptık... ben vurulmuştum. O nerede?

Devin konuşur. "Sakinleştirilmedikçe ona yardım edemem. Onu kesip açmam gerek..."

"İki seçeneğin var." Adam onu keser, silahının ucunu kafamın yan tarafına dayayarak. "Ya olduğu gibi kesersin ya da ona adrenalin iğnesi yaparsın."

Konuşmaya çalışıyorum ama dudaklarım hareket etmiyor. Ashtyn nerede? Benimle birlikteydi.

Dolapların çarpması ve çekmecelerin açılıp kapanması sesleri odayı doldurur.

"Bu ne için lan?" diye sorar adamlardan biri.

"Şu anda ona uyguladığın önlemler yeterli olmayacak," diye açıklıyor Devin. "Adrenalin etkisi başladığında, onu zapt etmek zor olacak. Onu mümkün olduğunca hareketsiz tutmam lazım, özellikle de onu kesersem." Belime ve bacaklarıma birkaç şey daha sıkıştırıyor. Bu, nefes almamı daha da zorlaştırıyor, hareket etmeyi ise imkansız hale getiriyor. "Aç," diye emrediyor.

Gözlerim Devin'in yüzümün üzerinde durduğunu fark eder ve uzun, sığ bir nefes alıp dudaklarımı zorla hareket ettiririm. Onun burada olup olmadığını bilmem gerekiyor. Hayatta olup olmadığını. "Ash-tyne?"

Adamlardan biri gülüyor. "O kaltak ölmüş sayılır. Onun yanına gidebilersen şanslı sayılırsın."

Tartışmak için ağzımı açtım ama Devin ağzıma bir ağızlık soktu. Sonra, kalan azıcık nefesimi de alan tanıdık acıyı hissettim. Vücudum masadan kalkarak bağlara karşı direndi.

Çenem ağızlığı sıkıca kavrar ve kalbim hızla çarpmaya başlar.

Adrenalin, ölümün eşiğindeyken bile kendimi yenilmez hissettiriyor. Savaşmaya çalışıyorum, ama beni çok sıkı bağlamışlar. Devin elini göğsüme koyuyor ve sonra hiç hissetmediğim bir acı hissediyorum. Sanki biri ışıklarla oynuyormuş gibi görüşüm bulanıklaşıyor. Sesler arka planda kayboluyor ve içim parçalanıyormuş gibi hissediyorum.

Sanki biri üzerime kova kova su döküyormuş gibi sıcak bir sıvı cildimi kaplıyor. Boğuluyor ya da yanıyor olabilirim. Açıkçası, hepsi aynı hissettiriyor. Neyse ki gözlerim kapanıyor ve karanlığı içtenlikle karşılıyorum. Ölümü kabul etmek en huzurlu kısımdır.

Elim sıkılaşıyor, motosiklette dengemi sağlarken gaz kolunu geri çekerim, yaklaşan virajlara hazırlanırken gözümün ucuyla beyaz bir şey görürüm. Ön fren kolunu o kadar sert çekerim ki arka tekerleğim kaldırımdan kalkar ve ön tekerlek üzerinde dururum. Arka tekerlek yere değdiğinde, onu döndürerek yolda keskin bir dönüş yapıyorum. Hızla geri dönüp, çıkmaz bir çakıl yolun ortasında park etmiş Rolls Royce Cullinan'ın arkasını görünce duruyorum. SUV'nin arkasına park ediyorum. Motosikletimden inip, araca doğru yürüyorum. Motor hala çalışıyor ve sürücü tarafındaki kapı açık. İçeriye baktığımda, yolcu koltuğunda bir çanta görüyorum. Bu SUV'yi tanıyorum. Carnage kameralarında sayısız kez gördüm. Charlotte'un arabası. Çantasını alıp içindekileri karıştırmaya başlıyorum. Kadın ürünleri, dudak parlatıcısı, ayna... Cep telefonu ve cüzdan dışında her şey yerinde görünüyor.

Nereye gitti bu kadın ve burada ne işi var?

Arabadan inip cebimden cep telefonumu çıkarıp Adam'ı arıyorum. İlk çalınıştta cevap veriyor.

"Ne haber dostum?"

"Dört yıl önce... Lordlar Kamarası'nda o dedektifle görüşmüştük," sanki unutacakmış gibi ona hatırlatıyorum.

Bir saniye sessiz kalır ve sesi soğuklaşır: "Ne olmuş ona?"

"Kayıp lise öğrencisi... BMW'sini buldular mı? Olay yerinin ayrıntıları neydi?" diye soruyorum, Charlotte'un SUV'sine bakarak. Garip bir şekilde tanıdık geliyor.

Adam iç çeker. "Haberlerde yol kenarında bulunduğunu söylediler. Terk edilmiş. Kız yoktu, telefon yoktu, çanta yoktu. Motor çalışır durumdaydı ve sürücü kapısı ardına kadar açıktı."

Söylentiye göre, o arabanın sürücüsünü en son gören kişi Adam'dı. Adam, kaybolan diğer kadınlar arasında kıdemli ponpon kızı öldürdüğü gibi gösterilmek için tuzağa düşürülmüştü.

"Neden birdenbire ilgilenmeye başladın?"

diye sorar. "Bir araba buldum ve bu araba ona benziyor."

"Nasıl benzer?" diye sorar Adam.

"Yol kenarında terk edilmiş, motoru hala çalışıyor, sürücü tarafındaki kapı ardına kadar açık. Ama yolcu koltuğunda bir çanta var. Ancak cep telefonu ya da cüzdan yok."

"Arabanın fotoğrafını, plakası da dahil olmak üzere bana gönder."

Onu hoparlöre takıp geri çekilip bir fotoğraf çekiyorum ve ona gönderiyorum. "Tamamdır." Charlotte beni arıyor ama onu görmezden geliyorum. Kashton ve Ashtyn gibi.

Onun SUV'sini burada, evime bu kadar yakın görmek, istediğim mahremiyeti elde edemediğimi gösteriyor. Ve bu, onun bunu ayarladığını düşündürüyor. O kadınlara ne olduğu sır değildi. Hiçbiri Lordlarla bağlantılı değildi — Adam ve Ashtyn'in annesinin onlardan biriyle çekilmiş tek bir fotoğrafı hariç — bu yüzden yerel haberler, viral olup ulusal manşetlere çıkmadan önce kaybolan sarı saçlı ponpon kızın kayboluşunu haber yapıyordu. Ve o tek değildi. Hatırladığım kadarıyla, yaklaşık yirmi kişi vardı.

"Anladım. Ne bulabileceğime bakacağım." Telefonu kapatıyor.

Hemen Charlotte'u arıyorum. Doğrudan sesli mesaja düşüyor, kısa bir mesaj bırakıp telefonu kapatıyorum, bisikletime dönüp eve geri dönüyorum, bir sonraki hamlemi düşünmem gerekiyor.

ANNABELLE

Dün kaçıdığım eve geri dönüyor buluyorum kendimi. Tutuklandım ve birini aramak zorunda kaldım. Annemi aramaktan kaçındım çünkü çok fazla soru sorardı. Hala ne olduğunu tam olarak bilmiyorum. Bir hücreye atıldım ve bir telefon görüşmesi yapma izni verildi. Wesley'i seçtim. Tek seçeneğim oydu. Sahte arkadaşlarım beni yargıladı ve bu durumu tehlikeye atacak durumda değildim. Ayrıca, bu Wesley'e benim için orada olma sebebi verdi. Bizi daha yakın hissettirdi.

Meğer beni kefaletle serbest bırakmasına gerek yokmuş. Sadece gözaltındaydım. Kim bilebilirdi ki? Ben bilmiyordum. Daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım. Beni eve götürdü ve banyo hazırladı. Sıkı kelepçeler bileklerimde morluklar bırakmıştı. Kafamın yan tarafında kaputa çarptığım için bir şişlik vardı. Polis memuru beni arabamdan kendi arabasına sürüklerken parmakları kolumda morluklar bırakmıştı.

Wesley polisi dava etmek istiyor. Ben güldüm. Onun gibi erkekler sistemin bozuk olduğunu düşünüyor. Lords'un varlığını bilseydi, ne kadar boka battığını anlardı.

Wesley geceyi benimle geçirdi. Dün gece banyodan sonra beni SUV'mi almaya götürdü ve bu sabah bana kahvaltı hazırlarken, cep telefonumu açtım ve bir mesaj vardı. Haidyn'dendi.

"Yarın saat 10'da. Adresi sana mesaj atarım." Adını söyleme zahmetine bile girmedi. Gerek de yoktu. Play tuşuna bastığım anda sesini tanıdım.

Birdenbire beni görmek istemesi tesadüf müydü, şans mıydı? İkincisi olduğunu düşünüyorum. Ama onu reddedemem.

Dün sabah oturduğum kapıya yaklaşarak, bana adresle birlikte gönderdiği şifreyi giriyorum ve kapı açılıyor. Ev gözüme giriyor. Gördüğüm resimler evin güzelliğini tam olarak yansıtmıyor. Gerçekte çok daha büyük ve ormanda saklanamayacak kadar güzel.

Durup arabayı kapatıyorum ve dışarı çıkıyorum. Ön kapıya çıkan merdivenleri çıkıp kapıyı çalıyorum.

Kapılardan biri açılır ve Haidyn'in orada durduğunu görürüm. Lordların bana verdiği fotoğraflarda gördüğüm dışında onu Carnage dışında hiç görmemiştim. Üzerine beyaz bir havlu sarılmış.

Boynu geniş omuzlarına yaslanmış, kolları kesilmiş bir tişört ve gri eşofman altı giymişti. Islak saçları ve terle kaplı alnına bakılırsa, egzersizini böldüğümü söyleyebilirim. Ya benim geleceğimi unutmuştu ya da umursamamıştı.

"Haidyn." Başımı salladım ve o da kenara çekildi. "Teşekkürler," mırıldandım, eve girip saçlarımı elime geçirdim. Bugün, gündüz makyajımı her zamankinden daha fazla yapıp morluklarımı kapatmaya çalıştım. Neyse ki gözlerim şişmemişti.

Arkamdan kapıyı çarparak kapatır.

O huysuz. Tabii ki öyle. Neden bunu yapmaya devam ettiğimi bile bilmiyorum. *Çünkü bunu istiyorsun.* Öyle mi? Bana bir seçenek sunuldu ve o anda bu en iyisi gibi göründü. Aileme, onların sahip olmak istedikleri kız olduğumu kanıtlamaya çalışıyorum. Pes eden biri olmadığımı. Tek istediğim babamı gururlandırmaktı. İmkansız başarmaya çalışan tipik bir kadın. Özellikle de o öldüğü için. Hayatımda ne yapacağımı bilmeyecek ya.

"Günün nasıl geçiyor bilmek istiyor muyum ki?" diye soruyorum, Haidyn'e bakarak.

Daralmış gözleri benimkilere odaklanır ve yanaklarımdan kalp atışlarımdan hissedilebildiğini fark ederim. "Sana ne oldu lan?" diye bağırır.

"İyiyim," diyorum savunmacı bir tavırla. *Nasıl anlayabilir ki?* Sanırım izleri gizlemek için düşündüğümünden daha kötü bir iş çıkarmışım.

Bana doğru adım atar ve elini uzatır. Parmak uçları alnımın uzunluğu boyunca ve yüzümün yanından nazikçe aşağı doğru kayarken, saçlarımı geriye doğru ittiğinde nefesimi tutarım.

Sinirlenip utandığım için elini itiyorum. "İyiyim dedim."

"Bu, dün arabanın yol kenarında olmasıyla bir ilgisi var mı?"

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. "Beni takip mi ediyordun?" Bu düşünce midemi bulandırdı. Nerede yaşadığımı biliyor mu? Kim olduğumu? Hayır. O kadarını bilemez. Bilseydi, endişelenmezdi. Bunun yerine, şu anda beni öldürürdü. Ben de bu şehirde yaşıyorum ve onun evinin önünden geçebiliyorum. Beni takip ettiğimi kanıtlayamaz. Kahretsin! Tabii kapısının önüne kamera koymamışsa...

Hayır. Hayır. Hayır. Bu nedenle görülmemek için yeterince uzakta durdum.

Cevap vermiyor. Bunun yerine, koyu mavi gözleri siyah elbisemin üzerinde dolaşıyor. Elbise hiçbir şekilde açık değil. Yakası yüksek, kolları uzun ve dizlerime kadar uzanıyor. Geri çekilip biraz mesafe bırakmak için adım atıyorum, ama o bileklerimi tutuyor. Parmakları o kadar sıkı sıkıyor ki çığlık atıyorum. "Hai-dyn."

Beni kendine doğru çeker, çantamı düşürmeme neden olur. Kollarımı yukarı sıyırarak, morarmış bileğimi ortaya çıkarır. "Ne oluyor, Charlotte?"

"Seni ilgilendirmez," diye bağıyorum.

Eğer ona söylemek isteseydim, Wesley yerine onu arardım. Zaten cevap vermezdi. Benden kaçınıyor. Bu da neden beni arayıp mesaj bıraktığını sorgulamama neden oluyor. Bu bir tesadüf değildi. Bir şey olduğunu biliyordu ve beni görmek istiyordu.

Haidyn bana yaklaşır ve ben başımı geriye eğip ona bakarım. Kalbim göğsümde çarpmaktadır. Hiç bu kadar yaklaşmamıştı ve hiç baş başa kalmamıştık. Carnage'da onu gördüğümde en azından Saint ve Kashton'ın yakınlarda olduğunu biliyorum. Burada ise sadece o ve ben varız. Kimse çığlığımı duymayacak ya da beni aramaya kalkışmayacak. Lordlara rapor vermezsem, yoluna devam edip benim başaramadığım işi yapacak başka birini bulacaklar. Burada savunmasızım ve tamamen onun merhametine kalmış durumdayım.

Yüzümü avuçları arasına alıyor, büyük elleri kızarmış yanaklarıma nazikçe dokunuyor. "Konuş benimle, bebek yüzlü. Ne oldu... bunu sana kim yaptı?"

Titrek bacaklarımın arasında ıslaklık birikiyor, iç çamaşırlarımı ıslatıyor ve ben onun mavi gözlerine bakarak, her zaman cehennem olarak bildiğim şeyin derinliklerinde kayboluyorum. Ona söyleyemem. Kim olduğumu anlamasına izin veremem. Her şey bitecek ve ben Carnage'da kalıcı bir sakın olacağım, çıplak ve bodrumda zincirlenmiş. Bu sahte hayata kendimi adadım ve riske atamam.

"İşler biraz zorlaştı," diye yalan söylüyorum, sesimin nefes nefese çıkmasından nefret ediyorum. Onun varlığı beni lanet olasıca zayıflıyor. Ve sözleri

sözleri umursuyormuş gibi gelse de, bunun yalan olduğunu biliyorum. Lordlar manipölasyon ustasıdır.

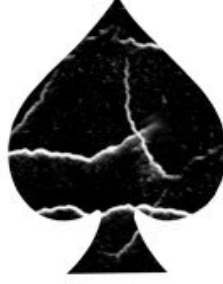
Gözleri sertleşir. "Yani biri seni bağlayıp, tokatlayarak siktiğini mi söylüyorsun?" Kaşlarını kaldırır, inanmaz.

O, benim bedenimi kullanan birini tarif ederken kulaklarımda kan basıyor. Ne kadar istiyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamadım. Bir yanım bunu yapamayacağımdan korkuyor. Merhamet dileyeceğimden korkuyor. Diğer yanım ise, durmalarını söylemem için ağzımın tıkanmasını istiyor.

"Evet." Çenemi kaldırıyorum.

O sırtarak beni bırakır. Kollarım ölü ağırlık gibi yanlarıma düşer. "Ne kadar sürprizlerle dolusun, bebek yüzlü."

ON DOKUZ

HAIDYN

Yalan söylüyor. O kadar masum olduğunu sanmıyorum, ama şu anda gösterdiği gibi biri olmadığı kesin.

"Buraya kendimden bahsetmeye gelmedim, Haidyn." Bu, onun en sevdiği cümle. Her zaman dikkatimi kendinden bana çevirmeye çalışır. "Zamanımızı boşa harcıyoruz." Charlotte saatine bakıyormuş gibi yapıyor. Şimdiye kadar hiç dikkat etmemiştim. Pave Diamond beyaz altın DateJust, kadın Rolex'i. Onun Lordlar dünyasının bir parçası olup olmadığını hiç tahmin etmemiştim. Bana onlar tarafından gönderilmişti. Ama şimdi onunla ilgili her şeyi sorguluyorum. Yarayı ovmamak için saatini bileğinin üst kısmına taktığını fark ediyorum. "Bugünkü seansınızı nerede yapmak istersiniz?" diye soruyor ve kolunu aşağı çekerek yaraları örtüyor.

Oturma odasını işaret ediyorum ve o kanepeye doğru yürüyor. Gözlerim siyah topuklu ayakkabılarına düşüyor ve bronzlaşmış bacaklarının arkasını inceliyorum. Bronzlaşma yatağında mı yatıyor, spreyni bronzlaşma mı yapıyor yoksa bronzlaştırıcı mı kullanıyor acaba? Yeterince kadınla yattım, her zaman bir tercihleri olduğunu biliyorum.

Oturur, büyük Saint Laurent çantasını açar ve küçük bir not defteri çıkarır. Bu her zamanki defteri değildir. Her zamankinden daha fazla makyaj yaptığını da fark ederim. Dün olanları benden saklamak için berbat bir iş çıkarmıştır.

Hala istediğim bilgiyi bekliyorum ve onu alana kadar onun oyununa uymak zorundayım. Ama haklı olduğumu biliyorum. Benim küçük bebek yüzlü kızım, görüldüğü gibi biri değil ve bana söylenenlere göre ona nasıl davranacağım belli olacak.

Yani, belki de doğruyu söylüyordur ve belki de o ve küçük oyuncak çocuğu öğle vakti gezintiye çıkmışlar, azmışlar ve eğlenmeye karar vermişlerdir. Arabayı kenara çekmişler ve o, onu ormana kadar kovalamış, araba orada onların dönmesini beklerken onu becermiştir. Canın istediğinde, canın istemiştir. Ama ben buna da inanmıyorum. SUV'sinin orada bırakılma şekli, yıllar önce olanlarla çok fazla benzerlik gösteriyordu.

"Defterini görmek istiyorum." Gözlerini kaldırıp benimkilere baktı. "Sana uyku saatlerini kaydetmen için verdiğim defter."

Uzanıp omuzlarıma sardığım havlunun iki ucunu tutuyorum ve ona bakıyorum.

O iç çeker. "Haidyn..."

"Boş." Yalan söylemeye gerek yok.

Kalemimi defterine vurur ve sinirli bir şekilde iç çeker. Genelde sinirini gizlemekte iyidir, ama bu yönünü seviyorum. Hazırlıksız yakalanmış. Bunun benimle mi yoksa dün gece yaşadığı durumla mı ilgisi var? "Neredeydin, Haidyn?"

Sorusu beni şaşırttı. Hiç bu kadar cesur olmamıştı. Neden birdenbire kendine güveni geldi? Ne değişti de üstünlük sağladığını düşünüyor? Belki de bir şeye çaresizce ihtiyaç duyuyordur. Soru şu ki, bu ne olabilir?

Mavi gözleri benimkilerle buluştu ve kanepeye geri oturdu. "Neden buradayız?" Amaçsızca etrafına bakındı, evimi inceledikten sonra bana ters ters baktı. "Burası neresi?"

"Sen söyle," diye karşılık veriyorum ve küçük vücudu kaskatı kesiliyor.

"Şey..." Boyalı çıplak dudaklarını yalar. "Bana sesli mesaj bıraktıktan sonra bu adresi gönderdin... Sanırım burası senin evin. Ama neden bana göstermeye karar verdin? Neden her zamanki gibi Carnage'da buluşmadık?"

Dün zaten buradayken neden adresimi verdiğimi söylüyor ki? Burada olduğumu bilmediğine beni ikna etmeye çalışıyor.

Onun karşısındaki sandalyeye oturup kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve onun bakışlarına karşılık veriyorum. Artık bilmeli ki, ona bilmemesi gereken hiçbir şeyi söylemeyeceğim.

"Birkaç gün önce planladığımız buluşma için Carnage'a gittim ve Saint senin ortadan kaybolduğunu söyledi. Bunun karısıyla bir ilgisi var mı?"

Gerginleşiyorum ama hiçbir şey söylemiyorum.

Güzel çıplak dudakları, bir şey bulduğunu düşünerek sırtıyor. Saint, Charlotte'la ne konuşuyor? Ona ne söyledi? Ve Ashtyn'in karısı olduğunu nereden biliyor? Saint'in bunu kaza eseri olmadıkça yapmasına izin vereceğini sanmıyorum.

Bu soruları sormayacağım. Hayır. Charlotte'un kendi mezarını kazmasına izin vereceğim. Ben sessiz kaldığım sürece konuşmaya devam edecek. Bir şey bulduğunu sanacak ve gevezelik ederek bilmek istediğim her şeyi bana anlatacak.

Gözleri sehpa üzerine düşer ve boş bardakları, sigara paketini ve cep telefonumu inceler. Fotoğrafları temizledim ama geri kalanıyla uğraşmadım. "Hepsi senin ani ortadan kayboluşundan çok endişeli görünüyorlar." Tekrar bana bakar ve başını yana eğirir. "Lordlar için bir görevde misin? Hayır." Kendi sorusuna kendisi cevap verir. Sağ elini uzatıp koyu renkli bir saç teliyle oynar, parmağıyla döndürür. Genelde saçları düşük bir topuz halindedir. Daha önce hiç açık saçlarını görmemiştim ve beklediğimden daha uzundur. Büyük bukleler göğsüne kadar uzanır. Çok yumuşak görünür ve ellerim, onu sikip çenesini kapatmak için yumruklarımı saçlarına gömmek için kaşınır. "Spade kardeşler görev almazlar," diye ekliyor, hala kendi kendine konuşuyor.

"Sana bir şey söyleyeceğim." Kendimi tutamıyorum. "Dün neden evimin önünde oturduğunu söyle, ben de neden burada olduğumu söyleyeyim."

Yüzündeki sırıtiş kaybolur ve derin bir nefes alarak dudaklarını aralar. Güzel Barbie bebek yüzü solgunlaşır ve yemin ederim ki yanağındaki izler koyulaşır, geldiği zamankinden daha belirgin hale gelir.

Dirseklerimi dizlerimin üzerine koyup öne eğildim, ellerimle boynuma doladığım havluyu tuttum. "Sadece birkaç kişi

burada yaşadığımı bilir, ama Saint, Kash ve Ashtyn bunlara dahil değildir. Peki sen nasıl bildin, Charlotte?"

Geniş mavi gözleri, bir yalan bulmaya çalışırken benimkilere sabitlenir. Saint ve Kashton, bu evi dört yıl önce satın aldığımı bilmiyorlar. Adam'a yardım etmek için yaptım. Ara sıra burada kaldım ama bir seferde bir geceden fazla kalmadım. Şimdiye kadar.

Ayağa kalkarken, kahve masasının etrafında dolaşıp onun önünde durduğumda nefesinin hızlandığını hissediyorum. Kendimi tutamayıp elimi uzatıp yumuşak buklelerini okşuyorum. Hayal ettiğimden daha iyi hissettiriyor. "Charlotte, bilmemen gereken şeyleri biliyorsun. Asıl soru, gerçeği öğrenmek için bana ne yaptırmaya zorlayacaksın?"

Sessiz kalıyor, gözleri bana bakarken, ağır nefes alıp veriş i büyük odayı dolduruyor. Onunla göz hizasına gelmek için sehpanın kenarına oturuyorum. Panik, onun güzel yüz hatlarını kaplarken gülümsüyorum. "Seni öldürmek yerine sikmeyi tercih ederim."

Yutkunarak, heykel gibi oturuyor. Sanki kendini benim görüş alanımdan kaybedebilirmiş gibi.

"Lordlar seni neden gönderdi?" Ben aptal değilim. O Lordlarla bağlantılı, ama soru nasıl olduğu? Benim teorilerim var, ama onun kim olduğunu bana söylemesini istiyorum. "Buna ne dersin?" Elimini uzatıp ellerimi dizlerine koyuyorum. O sıcıyor ama çekilmiyor. "Kime hesap veriyorsan, Carnage'ı terk ettiğimi ve geri dönmeye niyetim olmadığını söyle."

Gözlerini kırpıştırıp gergin bir şekilde dudaklarını yaladı. "Sen..." Boğazını temizledi. "Carnage'dan ayrılamazsın." Sesi yumuşaktı, ama gözlerinin büyümesi, dikkatini çektiğimi gösteriyordu.

"Hayır mı?" Gözlerim bacaklarına kayıyor ve ellerim yavaşça elbisesinin eteğini yukarı iterek, sıkıca kapattığı uyluklarını bana gösteriyor. Sanki bu, onu ilk gördüğümünden beri istediğim şeyi almamı engelleyecekmiş gibi. "Bir lord, istediğı bir şeyi feda etmeye hazır olduğu sürece istediğı her şeyi yapabilir."

"Onların istediğı neyin var?" diye fısıldadı.

"Asıl soru, onların istediğı neyin var?"

"Hiçbir şey." Parmaklarım yumuşak uyluklarına gömüldüğünde sıcırdı.

Onları genişçe açıp kendimi onun içine gömmek istiyorum. "Neden ben?" Dişlerimi sıkarak soruyorum, sinirlenmeye başlıyorum.

"Bilmiyorum." O benim bileklerimi tutuyor, ama ben onun bacaklarını bırakmıyorum. "Söz veriyorum." Mükemmel manikürlü tırnakları derime batıyor. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi bacaklarının gerildiğini hissediyorum. "Haidyn..." diye nefes alıyor, gözleri benimkilere bakıyor. Onun önümde diz çöküp benimle oynamam için yalvardığını hayal ediyorum. Onun güzel yüzüne boşalana kadar onu sikmeyi hayal ediyorum.

Onu bırakıp ayağa kalkıyorum. "Evimden defol," emrediyorum, gitmesini istiyorum.

Ayağa kalkar, eşyalarını alır ve iki kez söylenmesine gerek kalmadan ön kapıdan koşarak çıkar.

Mutfağıma doğru yürürken, bir bardak ve votka alıyorum, içki içmem lazım. Bu, düşündüğüm gibi gitmedi ve beni dünden daha fazla kafam karışık bıraktı. Sikim sertleşmiş ve kafam allak bullak. Benny'ye ne olduğunu anlamaya çalışırken, onun ne haltlar karıştırdığını düşünmeye vaktim yok.

Belki de doğruyu söylüyordu ve Lords'un neyin peşinde olduğunu gerçekten bilmiyordu. Ya da belki de yalan söylemede çok iyiydi. Amcığı var diye intikamcı bir orospu olamayacağı anlamına gelmez.

Tam o sırada, kahve masasının üzerinde duran cep telefonum çaldı. Yanına gidip baktığımda, Adam'dan gelen bir arama olduğunu gördüm. "Alo?"

"İstedğini aldım," diyor.

"Ve?" Yerden tavana kadar uzanan pencerelere doğru yürüdüm ve onun SUV'sini çalıştırıp garajımdan hızla uzaklaştığını izledim.

"Annabelle Marie Schults."

Bu isim tanıdık geliyor. Daha önce nerede duymuştum? "Kafam karıştı. Bunun sana verdiğim plaka numarasıyla ne ilgisi var?" Charlotte'u tanıdığım kişi bu değil. Dün evimin önünde olduğunu sorduğumda da inkar etmedi. Yani onun olduğunu biliyorum.

"Arabanın sahibi o."

Kaşlarımı çattım. "Annesi mi? Belki kız kardeşi?" Hayatımda birçok kadınla yattım, ama bunun dışında Carnage dışında pek bir hayatım olmadı.

Bu yüzden o soyadını tanıdım... Bir yerden biliyorum.

"Hayır." Konuşmadan önce kağıtları karıştırdığını duyuyorum.

Bana verdiği bilgiyle kulaklarım kan doldu. Aslında onun kim olduğunu biliyorum. Küçük bebek yüzlü kızım, hayal edebileceğimden çok daha derine batmış, ama şimdi her şey mantıklı geliyor ve ona ne yapacağımı tam olarak biliyorum.

ANNABELLE

"SİKTİR!" Elimi direksiyona vuruyorum. "Bu da neydi lan?" diye fısıldıyorum, gözlerim sürekli dikiz aynasına bakarak onun beni takip etmediğinden emin oluyorum. Ya da polis tarafından durdurulmadığımdan. Artık paranoyak oldum. O, benim istediğimden daha fazlasını biliyor.

"Asıl soru, onların istediği şey sende var mı?"

Ya benim daha önce fark etmediğim bir şeyin peşindeyse? Ya bu onunla değil de benimle ilgili bir şeyse? Öyle olamaz, değil mi? Bana onun videolarını gönderdiler. Şey... bir video. İntihar girişiminde bulunduğu anlaşıldıktan sonra kendi kanında yatarken çekilmiş bir video.

Ashtyn'den bahsettiğimde vücudunun nasıl gerildiğini gördüm. O, hassas bir konu. Carnage'a gittiğim için bile bana kızmıştı. Ne yapacağımı sanıyordu ki? Bir toplantımız vardı. Elbette, vazgeçebileceğimi düşünmemişti.

Muhtemelen. Benden önce gelenler de öyle yapmış gibi görünüyor. Ya da belki de onları öldürdü. Bilmiyorum.

Lordlara ne diyeceğim? Yalan söylemek zorundayım. Yakalandığımı öğrenirlerse, benim için her şeyi bitirirler. Bu kadar yol geldim, şimdi vazgeçemem. Ya da Spade kardeşlere yenilemem. O daha iri ve daha hızlı olabilir, ama ben daha zekiyim. Eve gidip yeniden toparlanmam lazım. Bir saniye durup bundan sonra ne yapacağıma karar vermeliyim.

Ne derler? Ne kadar büyük olurlarsa, düşüşleri o kadar sert olur mu?

Bunu yapabilirim. Bana nasıl baktığını gördüm. Çok yaklaştım. Kesinlikle bir şeyler var, ama bana hiçbir şey vermeyecek. Daha derine inmeliyim ve şu anda bunu yapacağıma yemin ediyorum.

Haidyn beni evinin önünde otururken yakaladığından bu yana bir hafta geçti. Onunla hiçbir şekilde iletişim kurmadım, ancak onunla bir sonraki randevumdan önce bir hafta daha var.

Lordlara geçen hafta onunla görüştüğümü bildirdim ve nasıl gittiğini sorduklarında, beklendiği kadar iyi gittiğini söyledim. Bana başka soru sormadılar. Memuru, gözaltı hücrelerini ve sahte erkek arkadaşına ihtiyacımı anlatmadım. Bunların önemli olmadığını düşündüm.

Onu nasıl bulduğumu sordular ve yalan söyleyemedim. Eğer dizüstü bilgisayarında bir şey arıyorsam, onların da görebileceğini garanti ederim. Bu beni tedirgin ediyor çünkü onlar da onun nerede olduğunu görebiliyorlar.

Ama kendime, onu öldürmek isteselerdi, çoktan öldürmüş olacaklarını hatırlatıyorum. Ben bir oyuncakım. Onlar sahne arkasında başka şeyler yaparken, onun önüne salladıkları bir oyuncak. Onlar böyledir.

Evime girip mutfığa doğru ilerliyorum. Kaşlarımı çatarak, her zamanki gibi ocağın ışığını açık bırakmamış olmamı tuhaf buluyorum. Bu akşam sahte arkadaşlarımla akşam yemeğine çıktım ve sonra da onların ısrarıyla caddenin aşağısındaki barda içki içmeye gittim. Planladığımdan daha geç saatlere kadar dışarıda kaldım, ama kafamı boşaltmam ve hayatımı hızla tüketen Spade kardeşleri aklımdan çıkarmam gerekiyordu. Şu anda onu rüyamda görüyorum, lanet olsun. Ve çoğu gece, beni öldürmek istediği için boğazımı sıkıyor. Diğerlerinde ise... benimle sevişiyor.

Anahtarı çevirip buzdolabından bir şişe su alıp kapağını açıyorum. Arkanı dönüp zıplıyorum ve mutfak masasında oturan birini görünce şişeyi sıkıldığında yüzüme su sıçırıyor.

Siyah bir pelerin giymiş ve boynuzlu bir şeytan maskesi takmış. *Bir Lord*. Geçen hafta rapor verdikten sonra onlardan haber almadım. Elbette yalan söylediğimi bilmiyorlar. Nasıl bilebilirler ki? Bana verilmiş ve benim yerine getirmediğim herhangi bir talimat yok. "Ben... bilmiyorum..."

Sandalyesinden kalkar ve hareketiyle sandalyenin ayakları zeminde sürtünür, bu ses beni irkiltecek kadar yüksek çıkar. Bana doğru adım atar ve ben tezgâhın üzerindeki tahta bloktan bir kasap bıçağı kaparım. "Geri çekil," diye uyarırım, titreyen elimle bıçağın sapını sıkıca kavrarım.

Karanlık bir kahkaha odayı doldurur ve ensemdeki tüyler diken diken olur. Gözlerim hızla mutfağı tarar. Lordlar nadiren yalnız gelirler. Kurtlar gibidirler ve sürü halinde dolaşırlar. Sayılarıyla tanınırlar. Şanslarını artırmayı severler. Yardıma ihtiyaçları olmasa bile, seyirci olması hoşlarına gider.

İki adım daha yaklaşır ve tek seçeneğim olduğunu bilerek bıçağı fırlatırım. En son istediğim şey, bıçağı benden alıp beni bıçaklamasıdır.

Bıçak, pelerinin sarkışından tahmin ettiğim kadarıyla sağ kolunun üst kısmına saplanır ve onu durmaya zorlar.

Dönerek, fırsatı değerlendirip yatak odama doğru koşuyorum. Kapıyı çarparak kapatıyorum, böylece komodininin üst çekmecesini açmak, silahı almak ve ateş etmek için bir saniye daha kazanmış oluyorum. Ama onun içeriye koşarak girdiği an, onun benden daha hızlı olduğunu anlıyorum. Silahı ateşlediğimde kapı iç duvara çarpar. Emniyeti açık ve bileğim tutulduğu anda bir mermi zaten namluda hazırdır. Silahı ateşlediğim için bir anlığına sağır olsam da, komodinin yanındaki duvara çarpılırım. Bileğimi tutan el o kadar sıkılaşır ki çığlık atar ve silahı düşürürüm.

Serbest eliyle bıçağı omzundan çekip çıkarır ve ucunu yanağıma dayayarak beni inlemeye zorlar. Kendimi duvara doğru itmeye çalışır, kaçmak için parmak uçlarımda yükselirim.

"Bıçaklarla oynamayı severim," diye karanlık bir sesle fısıldadı.

"Lütfen," diye nefes nefese söylüyorum. "Yüzünü görmedim. Gidebilirsin..."

Maskeyi çıkarır ve nefesim kesilir. Tahmin edebileceğimden çok daha kötüdür. "Haidyn?" diye sorarım, gözlerimi kocaman açarak.

"Sürpriz, bebek yüzlü." Beni duvardan çekip saçımdan tutup mutfağa sürükledi.

Elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum, kafa derimdeki keskin acıya dişlerimi sıkarak. Beni mutfak masasındaki bir sandalyeye itiyor.

Sırtımı yaslayarak başımı ovuştururken, o önümdeki kağıt yığınının kanlı bıçağı vuruyor. "Bu... bu ne?" Okuduğumda midem düğümleniyor. Gözlerim yaşlarla doluyor, yazılan kelimeler bulanıklaşıyor. "Nasıl...?" Yutkunuyorum, cümleyi tamamlayamıyorum.

"Senin bir sahtekar olduğunu nasıl öğrendim?" diye sordu.

Konuşamıyorum. Dilim birdenbire ağırlaştı. Onun sakladığım şeyi öğrenmesinin sonuçları korkunç. Artık hayatımın bir anlamı kalmadığına göre, ölsem de olur. Bir amacım yok. Her şey bitti. Lordlar bana bunun olmayacağına söz vermişlerdi. İşimi yaptığım sürece beni koruyacaklarını söylemişlerdi. Şimdi ise ölmüş sayılıyorum.

O devam ediyor. "Senin için çok talihsiz bir durum, eklemeliyim. Ama benim için değil."

Bunun nereye varacağını biliyorum. Lordlar böyle yapar. Karşılarına çıkabilecekleri bir şey bulurlar. "Ne istiyorsun?" diye fısıldıyorum, olasılıklar yüzünden midem bulanıyor.

"Seni," diye cevaplar basitçe.

"Hayır." Başımı sallıyorum. Açıklamasına bile gerek yok. Cevap hayır.

"Eh, bak, bu da senin için talihsiz bir durum."

"Beni öldürecek misin?" Gergin bir şekilde gülüyorum. İnsanların pazarlık yapacak hiçbir şeyleri olmadığını anladıklarında hayatları için yalvardıklarını görmüşlüğüm var. Şimdiye kadar bunu hiç anlamamıştım. Haidyn'in elinden ölmektense, alevler içindeki bir araba kazasında ölmeyi tercih ederim. Lordlar, birini işkence etmek konusunda kendileriyle gurur duyarlar. Onun bir sonraki kurbanı olmak istemiyorum.

O cevap vermediğinde devam ediyorum. "Beni Carnage'a gömün mü? Beni bir hücreye mi koyun? Benim bir hayatım var," diye bağıriyorum, sahte ismimi ve sahte yaşımı işaret ederek. "Arkadaşlarım var. İnsanlar benim kaybolduğumu anlayacaklar." Haberlerde çıkacak. Bugün, sosyal medyanın erişimi sayesinde kaybolan kadınlar her yerde görülüyor. Benim dünyamdaki çoğu kadın kayboluyor ve Lordlar rüşvet alıyor, ama onlar benim kendileri dışında bir hayat kurmamı sağladılar. Wesley tek başına, ben ortadan kaybolursam büyük bir yaygara koparır.

"Sürekli hırsızlık oluyor." Mutfak tezgahımdaki cam kaseyi yere itiyor ve cam milyonlarca parçaya ayrıldığında içindeki elmalar ve muzlar fayansların üzerinde yuvarlanıyor.

beni korkuttu. "Geçen Salı gibi diyelim. Spor salonundan çıktıktan sonra, biri seni eve kadar takip etmiş olabilir." Mutfak adasından çantamı alır, fermuarını açar ve cüzdanımı çıkarır. Kredi kartlarımı ve kimliğimi çıkarır ve cebine koyar. Oturduğum yerden bunların sahte mi gerçek mi olduğunu göremiyorum. "Pazartesi günü, biri kapı şifrenizi girerken sizi görmüş olabilir." Duvardan bir resim aldı ve onu da düşürerek parçaladı. "Ya da veterinerden çıktıktan sonra... Bu arada Muffin nasıl? Daha iyi mi?" *Beni takip ediyordu.* Beni izliyordu. Aklım başka yerde olduğu için hiçbir şeyden şüphelenmedim. Dikkat etmeliydim, ama fark eder miydim, emin değilim. "Ve sabah koşuların... Kulaklık takarken pek dikkatli değilsin. Herkes bundan yararlanabilir."

Sandalyemden atlayarak bir adım geri çekildim. "Ne istiyorsun? Seninle Carnage'a gidip beni bodruma kilitleyip işkence etmeni mi? Tecavüz etmeni mi?" Bunun imkansız olduğunu göstermeye çalışıyorum, ama aklım bana her şeyi planladığını söylüyor. Her an, beni bu dünyadan silip süpürmek için bir planı var. Kimse nerede olduğumu bilmeyecek. Günler, haftalar, aylar geçip de beni bulamadıklarında, vazgeçip pes edecekler. Carnage'a sürüklenen kimse oradan çıkamaz. Ayrıca, kimse Carnage'ı kendi isteğiyle ziyaret etmez. Benim yaptığım gibi. Bu yüzden kimse beni orada aramayı düşünmeyecek. Lordlar vazgeçip başka birine yönelecekler. Benim durumum umutsuz vaka olacak. Ona, ondan istediklerini elde etmek için başka bir terapist atayacaklar ve o da beni yavaş yavaş işkence ederek öldürecek.

Bu da beni meraklandırıyor... Haberler Charlotte'u televizyona çıkarırsa, Lords onu kapatacak mı, çünkü Charlotte onları Annabelle'e götürecek. İnsanlar benim kaybolduğumu görecek, ama aynı zamanda dünyaya benim iki farklı insan olduğumu da gösterecek.

Bana acımasız bir gülümseme atıyor, zaten hızla atan kalbim bir an duruyor. Elini uzatıp çenemi kavırıyor ve titrek dudaklarımı başparmağıyla okşuyor. Bu küçük hareket beni olduğum yerde felç ediyor. "Sana tecavüz etmek zorunda kalmayacağım, bebek yüzlü. Bana sürünerek geleceksin ve kendi isteğinle ağzını sikmem için yalvaracaksın."

Nefesim kesildi ve bu düşünceyle içim sıkıştı. Çünkü onu hayal etmiştim. Ona istediğini vermek...

vücudu. Ve fırsatını bulursa ona neler yapabileceğini hayal etti. Ama ona bunu göstermeyeceğim. Çünkü beni tutsak etmek istiyor. "Siktir git, Haidyn."

Boynumun arkasından tutup beni koltuğuma itiyor. "Ya bana gönüllü olarak teslim olursun ya da seni hemen öldürürüm. Ne yapacaksın?" Kanlı bıçağı alır ve boynuma dayar. Çenemi kaldırırım, kan kulaklarıma hücum ederken gözlerimi yere indiririm. Bıçağın ucu derime batar, derin bir nefes alıp yer açmaya çalışırım, ama bıçak derimi delirken daha da sert bastırır.

"İ-iyi." Diye çıkardım. Başka seçeneğim var mı? Bu benim tek pazarlık kozum.

"Sözlerini kullan, *Charlotte*. Tamam ne?" diye sorar, kaşlarını kaldırarak.

Titrek bir nefes alarak fısıldıyorum, "Seninle geleceğim."

"Aferin benim kızıma."

Onun uslu kızı mı? Bu neden titrek bacaklarımdan kasılmasını sağlıyor?

Bıçağı masaya geri atıyor ve ben derin bir nefes alıp boynumu ovuşturarak kanı siliyorum. Onu bıçakladığım yerden ne kadarının benim, ne kadarının onun kanı olduğunu bilmiyorum.

Masadaki çantayı alır ve fermuarını açar. Kulak delme tabancasına benzeyen bir şey çıkarır. "Haidyn?" Bir kez daha ayağa kalkıp bir adım geri atarım, ama o dönüp saçımı tutar ve beni masanın üzerine eğirir.

Yüzümün yanını soğuk yüzeye çarptığında inlerim. Arkamda durduğunu hissederim, kalçalarımı kenara iterek beni yerinde sabitler. Eli saçlarımı yumruğunda bükerek beni aşağıda tutar. Boynumun arkasını bir şeyin çimdiklediğini hissederim ve çığlık atarım. Sonra beni bırakır.

Yavaşça kalkıp sandalyeye düşüyorum, gözlerim yaşlarla dolarken, karışık saçlarımı yüzümden geri çekiyorum.

"Bu bir takip cihazı."

"Ne?" diye bağıryorum. Elim ensemin arkasına gidiyor, onun yanıldığını umarak. Parmaklarım hassas bölgeye bastırıyor, onu çıkarmaya çalışıyor.

"Beş gün sonra seni alacağım. Bu arada, hayatına normal şekilde devam et. Tüm arkadaşlarına ve ailene tatile çıkacağını ve telefon hizmetinin olmayacağını söyle. Kendini dünyadan koparacaksın. Cuma günü seni almaya geleceğim." Bunun üzerine çantayı alır ve omzuna atar.

Ayağa fırlıyorum, panik göğsümü sıkıştırıyor. "Haidyn?" Dışarı koşuyorum, o durup bana dönüyor. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Kararını vermiş. Ben onun olacağım ve benimle ne isterse yapacak. O sabırla içimden geçenleri söylememi beklerken dudaklarımı yalıyorum. Aklıma tek bir soru geliyor. "Ne kadar süre?" Hapis cezasıyla karşı karşıya kaldığında, ilk bilmek istediğin şey ne kadar süre hapis yatacağın. Ne kadar süre onun fahişesi olacağımı bilmem gerekiyor.

Bana doğru yürümeye başlar ve ben geri adım atmak isterim, ama ayakkabılarımın altında camların çıtırtısı, gidecek hiçbir yerim olmadığını hatırlatır. Çantayı bir kez daha mutfak masasına koyar ve iki elini çeneme koyar, kalbimin hızla atmasına neden olur. Kafamı geriye doğru iter ve ona bakmamı sağlar. Başparmağı, aralık dudaklarımın üzerinde gezer ve dokunuşunun hassasiyeti kulaklarımda kanın hızla akmasına neden olur. Lordlar hakkında yumuşak olan hiçbir şey yoktur. Oyuncaklarına karşı sert davranırlar. Sonra onları kenara atarlar, başkaları oynasın diye. Hikayeler duydum ve hepsi aynı.

Benim ağır nefesim odayı doldururken, onun koyu mavi gözleri benimkileri arıyor. Her şey dönüyor ve keşke bayılsam diyorum.

Başını eğip dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor ve beni öpüyor. Dilini ağzıma sokup ellerini yüzüme koyuyor, sanki ruhumu almaya gelen bir iblis gibi ciğerlerimden kalan azıcık nefesimi emiyor.

Ve istekli bir hizmetkar gibi, ben de onu öpüyorum. Tüm sesler kesiliyor ve onun öpücüğünün tadı ile gözlerim kapanıyor. O hem yumuşak hem de baskın. Sadece nefesimi değil, bedenimi de alıyor.

Bu hiç adil bir mücadele miydi? Sanmıyorum.

O uzaklaşıyor ve ben ağır gözlerimi açıp onunla göz göze geliyorum. "Bu sana bağlı."

"Bana mı?" diye fısıldarım. Bana kalsaydı, hayatımı bir sosyopata teslim etmezdim.

Eli yavaşça yüzümden uzaklaşır ve dövmeli parmak eklemleri boynumdan aşağıya doğru kayar, hızla atan nabzımı ve inip çıkan göğsümü hisseder. Konuşurken gözlerini kaldırıp benimkilere bakar. "Eğer uslu bir kızsan, bir an önce buradan gidersin. Ama..."

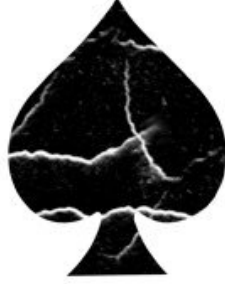
Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Eğer cezalandırılması gereken kötü bir kızsan, o zaman ellerin ve dizlerin üzerinde sürünerek gitmene izin vermem için yalvaracaksın."

Sözleri kanımı dondururken, aynı zamanda uyluklarım da kasılır.

"Yakında görüşürüz, bebek yüzlü." Bunun üzerine beni bırakır, çantayı alır ve sanki beni kendisine teslim etmeye zorlamamış gibi evimden çıkar.

YİRMİ

HAIDYN

Sandalyeye ters oturdum, sağ kolum yanımdaki masanın üzerinde uzanıyordu.

"Bunun nasıl olduğunu bilmek istiyor muyum?" Gavin omzumu dikerken soruyor.

"Bir kadın," diyorum ve o burun kıvrıyor.

Charlotte'un mücadele edeceğini biliyordum. Onun evinde üç saatten fazla bir süre onun dönüşünü bekledim. Bana karşı kullanabileceği tüm silahları ortadan kaldırmak için bolca vaktim vardı, ama bunun neresi eğlenceli olurdu ki? Kendini kurtarma şansı olduğunu düşünmesini istedim. Ve onun bu şansı kullandığını görünce gururlandım ve tahrik oldum.

Savaşan kadınları severim. Kendini savunabileceğini düşünen kadınları. Bu sadece onu dizlerinin üzerinde tutmak için daha çok çalışmam gerektiği anlamına gelir. Bunun için zincirler ve ipler gerekebilir, ama sorun değil. Her kadın bazı aksesuarlara layıktır.

Cep telefonum titrer ve boş elimle onu çıkararak Ashtyn'in beni aradığını görürüm. Onu sesli mesaja yönlendiririm. Gavin'in durakladığını hissettiğimde ona bakarım ve o da telefonumu kontrol ettiğini saklamaz.

"Ben..."

"Kes şunu." Söylemek üzere olduğu şeyi kesiyorum.

"Sadece seni özlüyor," diye ekliyor.

"O nasıl?" Sözler ağızımdan çıkar çıkmaz dilimi ısırırım. *Neden sordum ki?*

"İyi." Başını sallar. "Carnage'dan kaçmasaydın..."

"Kaçmıyorum," diyorum dişlerimi sıkarak. "Halletmem gereken bir iş var."

O, söylediğim tek kelimeye bile inanmadan başını sallar. "Mm-hmm."

"Senden bir ricam var," diyorum Gavin'e. Aklım, beni buraya getiren esmer kadına gidiyor.

"Bunu tahmin etmiştim," diyor gülerek.

Onun evindeki kameralara erişimimi sağlayan uygulamayı açarım. Ben onlara yerleştirmiştim her her yere O hiç farkında etrafında olup biten her şeyden. Bu da işleri benim için çok kolaylaştırıyor.

Şu anda olduğu gibi, yatakta baygın bir şekilde yatıyor. Yastığı kucaklamış, battaniyeyi ayak ucuna itmiş ve çıplak. Siktir, o vücudun ne için yaratıldığını ona göstermek için sabırsızlanıyorum. O dudaklarından sesler çıkarmak ve benim durmamı, devam etmemi istemesi için ağlamasını izlemek için. Kafası karışık ve o kadar uyarılmış olsun ki, kendi adını bırakın, günün hangi gün olduğunu bile söyleyemesin.

O benim en yeni oyuncağım olacak ve hayatındaki tek amacının kullanılmaktan başka bir şey olmadığını anlayana kadar onunla oynayacağım.

"Söyle." Gavin dikkatimi çekiyor ve ben cep telefonumu kilitleyip elimi indiriyorum.

"Bu odayı ve birkaç dakikanı kullanmam gerek." Ona başından itibaren neyle karşı karşıya olduğunu anlamasını sağlayacağım.

CHARLOTTE

Duşun suyunu kapatıp dışarı çıkıyorum. Havluyu alıp vücudumu kuruluyorum ve eğilip saçlarımı havluya sarıyorum. Yerleşince, aynadaki buğuyu silip dişlerimi fırçalıyorum. Duşumu cildim kızarana kadar çok sıcak severim. İşimi bitirince dolabıma gidip siyah pamuklu bir tanga giyerim ve dün gece hiç uyumadığım için hazırlanmayı bitirmeden önce bir fincan kahve yapmaya karar veririm. Odamdan çıkıp yürürüm.

koridordan mutfağa doğru ilerliyorum. Ön kapıdan geçiyorum ama vitraydan bir şey gözüme takılınca duruyorum. Bulanık ama garaj yolumdaki siyah motosikletin şekli açıkça görünüyor.

Siktir! Döndüm ve çığlık atarak zıpladım, ellerim içgüdüsel olarak göğsüme gitti. "Tanrı aşkına, Haidyn," diye tısladım.

O, siyah kot pantolon, uzun kollu beyaz gömlek ve ters takılmış beyzbol şapkasıyla fuayede duruyor. Elleri ön ceplerine sokulmuş. "Merhaba, bebek yüzlü."

Bir adım geri çekilirim, vücudum soğuk kapıya çarpar ve titrerim. "Üç günüm kaldı," diyorum. İki gün önce kılık değiştirmiş halde buradaydı ve bedenimi ona teslim etmezsem beni öldürmeye hazırdı.

Beni görmezden gelir ve gözleri ellerimle kapattığım, inip çıkan göğsüme düşer. Sonra gözleri karnımdan kalçalarım, oradan da bacaklarımın arasında saklanan çok ince kumaşa kayar ve sonunda çıplak ayaklarıma iner.

Elini çenesine götürür ve gözleri beni yiyip bitirirken elini çenesine götürür. Hayatımda hiç bu kadar ateşli bir erkek görmemiştim ve bu benim vücudumu da ateşe veriyor.

"Haidyn?" diye bağıryorum, aldığım sıcak duş yüzünden cildimin kızardığına ve onun kızardığını göremeyeceğine seviniyorum.

"Senin görmediğim hiçbir şeyin yok, Charlotte," diyor, gözleri tekrar benimkilere dönüyor.

Onun yoğun bakışlarından kaçmak için bir bahane uydurarak içimi çekiyorum. "Ne istiyorsun?" Konuya giriyorum. Beni almaya gelmiş olsaydı, çoktan evden dışarı sürüklemiş olurdu. Beni Carnage'a götürmek için geldiğinde, kırbaçlar ve zincirler olacağını hissediyorum. Ve önceden haber vermeyecek. Hayır, beni hazırlıksız yakalayacağını bilmek isteyecek. Onun geldiğini bile görmeyeceğim. Muhtemelen uyurken beni kaçırarak.

"Hazırlanmayı bitir," diye emreder. "Otuz dakikan var." Bunun üzerine arkasını dönüp evin içine doğru yürür ve oturma odamda kaybolur.

"Ne?" Onun peşinden koşuyorum. Artık alçakgönüllülüğüm umurumda değil. "Otuz dakika da ne demek?" Oturma odasının kenarına gelince

Oturma odasının kenarına gelip, onun dönüp kanepeye çökmesini izliyorum. Geriye yaslanarak kanepeye gömülüyor. Bacakları açılıyor ve kolları minderlerin uzunluğu boyunca uzanıyor.

Gözlerim onun açık bacaklarına kayıyor ve ağzımı açarken ellerinin saçlarımı sıkıca kavradığını hayal ediyorum, sessizce benden istediği gibi iyi bir kız gibi sikmesini yalvarıyorum. Amım daha önce hiç hissetmediğim kadar zonklıyor. Hayatımda hiç bu kadar sikilmek istememiştim. Neden o? Neden bana bu gezegendeki başka herhangi bir erkeğin verebileceğini bildiğim şeyleri hissettiriyor?

"Bu akşam yemeğe çıkacağım," diyorum, boğazımı temizleyip gözlerimi onun bakışlarına zorla çevirerek.

"Akşam yemeği planı mı?" O sırtıyor ve mavi gözleri bileklerime düşüyor.

O, bileklerimdeki morlukları sorduğunda işlerin zorlaştığını söylediğimden beri omurgamdan bir sıcaklık yayılıyor. Bir erkeğin beni kullandığını düşünüyor. *Keşke bilseydi...*

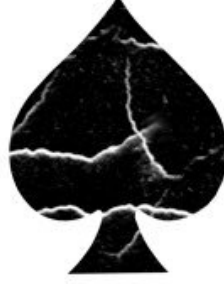
"İptal et. Erkek oyuncağına bir işim çıktığını söyle. Randevun var," diyor.

Neden erkek arkadaşımın olup olmadığını umursayacağını düşündüm bilmiyorum. O piç kurusu kendinden başka kimseyi umursamıyor. "Ne için?" diye tersliyorum.

Dudaklarının köşesi seğirir ve elini uzatıp geriye doğru eğilmiş şapkasını düzeltir. Bunun içimde yarattığı etkiyi kelimelerle anlatamam. Onun önünde eriyip gidiyormuşum gibi hissediyorum ve muhteşem yüzünü süsleyen sırtış, onun ne yaptığını çok iyi bildiğini gösteriyor. "Otuz dakika, bebek yüzlü. Sonra gidiyoruz. Hazırlanıp giyinip giyinmediğin umurumda değil, seni iç çamaşırın ve kafanda bir havluyla dışarı taşıyacağım." Bunun üzerine cebinden cep telefonunu çıkarır ve yazmaya başlar, beni başından savar.

Onu yenemeyeceğimi bilerek homurdanıyorum. Dönüp yatak odama koşuyorum. Kapıyı çarpıp, sanki onu dışarıda tutacakmış gibi kilitliyorum ve kim bilir neye hazırlandığımı bilmeden hazırlanmaya başlıyorum.

YİRMİ BİR

HAIDYN

Kanepeden kalkıp onun odasına gidiyorum. Çıkmamıza bir dakika kaldı. Randevusu hakkında ona mesaj atmayı düşündüm, ama gideceğine güvenemedim. "Bir şeyin yapılmasını istiyorsan, kendin yapmalısın" türünden bir durum. İşte bu yüzden, tekmelese ve bağırsa da onu oraya götürüyorum.

Onun yatak odasına girmek için kapıya yöneliyorum, ama kapı kilitli. Gülümsüyorum ve omzumla kapıya vuruyorum, ahşap parçalanıyor. Cep bıçağımı kullanarak kilidi açabilirdim, ama kapının kırılması fikri daha çok hoşuma gidiyor.

Etrafa bakınıp boş olduğunu görüyorum. Banyo kapısını açmak için döndüğümde kapı birden açılıyor. Şaşkınlıkla geri atlıyor. Gözleri anında benimkilere dikiliyor. Koyu renkli saçları kurumuş ve şimdi yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, küçük yüzünü, dolgun dudaklarını ve ince boynunu ortaya çıkarıyor. Bu, mavi gözlerini daha büyük gösteriyor. Kirpiklerinin daha koyu olması ve dudaklarının yanaklarına uyacak şekilde yumuşak pembe renkte boyanmış olmasından, biraz makyaj yaptığını anlayabiliyorum. Göğüsleri kapüşonlu sweatshirt'ün altında gizli ve tayt giyip tenis ayakkabısı giymiş.

"Gidelim," diye emrediyorum, ona sırtımı dönüp evinden geçiyorum.

"Kapımı kırdın mı?" diye bağırıyor, ama onu görmezden geliyorum. Tam olarak bunu yaptığımı görebiliyor.

Garajına girip, kancaya asılı anahtarlarını alıyorum. "Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Seni randevuna götürüyorum," diye cevap veriyorum ve yolcu kapısını açıyorum — her zaman bir beyefendi gibi.

Ona dönüp bakıyorum, o da göğsünü dışarı çıkarıyor, yüzü sinirden buruşuyor.

Gerçekten çok sevimli. Gözlerim onun tayına kayıyor ve aklımda onun tangası beliriyor. Mükemmel bir poposu var. Dizimin üzerine yatırıp kemerle dövmek istediğim türden bir popo. Duştan sonra kızarmıştı. O da bana durmam için yalvarırken, benim elimden de kızardığını görmek istiyorum.

"Belki de arabamı sürmeni istemiyorum."

"Ben sürüyorum," diyorum. Bu tartışmaya açık bir konu değil. "Ya senin arabana binip seni götürürüm ya da seni motosikletimin arkasına oturturum."

Benim bu kesin kararım karşısında bir saniye dudaklarını ısırdıktan sonra, öfkeyle bana doğru yürüdü. Yolcu koltuğuna oturdu ve ben kapıyı çarptım.

Bu öğleden sonra hava biraz soğuk ama hava durumu beni rahatsız etmiyor. Ben tüm yıl boyunca motosiklet sürerim. Motosikletin bana verdiği özgürlüğü seviyorum ama onun arabasını seçeceğini biliyordum.

Sürücü koltuğuna geçip motoru çalıştırdım ve garajı açtım, şu anda bana kızgın olduğunu biliyordum. Ama onu eve bıraktığımda benden nefret edecek.

CHARLOTTE

Altı katlı, ön cephesi tamamen camdan oluşan bir binanın önüne ^{yanadır.} Kayar cam kapılarda "*giriş*" yazmaktadır. Bir ev için fazla büyüktür, ama ön cephesinde ne olduğunu belirten bir tabela ya da neden burada olduğumuza dair bir ipucu yoktur.

SUV'umu durdurur ve bir adam kapımı açar. "İyi günler, hanımefendi." Bana nazikçe gülümser, sonra arabanın üstünden bakar ve başını sallar. "Haidyn."

"Lance." Onu selamladıktan sonra arkama doğru yürüdü. Elimi tuttu ve beni altı basamak yukarı çekti. Çok gerginim.

. Dizlerim titriyor. Burada ne yapabiliriz ki?

Yolda bana tek kelime etmedi ve radyoyu hiç açmadı. Sessizce oturduk ve bunu bilerek yaptığını biliyorum. Kafamın içinde düşüncelere dalmamı istedi. Nefesimi sakinleştirmeye çalışırken, aklım "ya eğer"lerle doluydu.

Binaya girince, sağımda bir dizi sandalye görüyorum. Elimi bırakıp, elini belimin altına koyuyor ve beni bir sandalyeye yönlendiriyor. "Kal," diyor, sanki ben lanet bir köpekmişim gibi.

Tek eksik olan şey tasma ve ağızlık. Sonra koridorda kayboluyor.

Sürgülü cam kapı açılır ve bir kadın içeri girer. Yanıma oturur ve gülümseyerek konuşur. "David için mi geldin?"

Onun file çoraplarına, 15 santimlik topuklu ayakkabılarına ve kırmızı askılı bluzuna bakıyorum. Bana, Lords'un Haidyn'in fahişeyi aldığı videoda gördüğüm kadını hatırlatıyor. "Hayır."

Saçlarını omzunun üzerinden atıyor. "Burayı nasıl duydun?"

Daha da kafam karışarak kaşlarımı çattım. Burası ıssız bir yerde saklı bir yer değil ki. Çok güzel ve ana yoldan kolayca görülebiliyor. "Erkek arkadaşım getirdi" diye cevap verdim. Spade kardeşlerin bana şantaj yaptığını açıklamak, Haidyn öğrendiğinde pek iyi karşılanmayacaktır. Ayrıca, onun Lord'un ne olduğunu bildiğini sanmıyorum. Onunla da bu konuyu konuşmak istemiyorum.

Gülümsemesi genişliyor. "Ne kadar nazik." Buna gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Ne yaptırıyorsun?" diye soruyor.

"Anlamadım?"

Kahverengi gözleri göğ süme düşer. "Göğüslerini mi yaptırıyorsun?"

Göğüslerim sertleşir. "Hayır."

Sonra gözleri yüzümde dolaşüyor. "Burnun mu?"

Ne *oluyor lan*? "Hayır," diye bağırırım.

Tanrım, beni nereye getirdi bu adam? Birinin beni bayıltıp yeni bir yüz yapacağı düşüncesi beni dehşete düşürdü. Kaçakların olduğu programları daha önce izlemiştim. İşinde iyi bir plastik cerrah, seni bambaşka birine dönüştürebilir. Ve

Lordların sana yeni bir kimlik vermesinin ne kadar kolay olduğunu biliyorum. Annabelle ve Charlotte'u tamamen ortadan kaldırmayı planlıyor olabilir.

"Alınma." Gözlerini devirip sandalyesine yaslandı. "Herkesin biraz yardıma ihtiyacı olabilir."

Ona siktirip gitmesini söylemeye gidiyorum, ama Haidyn ortaya çıkmadan önce koridordan gelen bot sesleri tüm dikkatimi çekiyor.

Yanımdaki kız nefesini tutar. "Haidyn. Aman Tanrım. Burada ne işin var?" diye heyecanla sorar.

O önüme geçer, gözleri yavaşça kıza kayar. Kızın ellerini uyluklarına indirip dudaklarını yalamasını izlerim. Birdenbire kız azgınlaşır ve ben kusmak isterim. O etrafta olduğunda bu kadar çaresiz mi görünüyorum? Lanet olsun, umarım değildir.

"Amber." Bana bakmadan önce bir kez başını sallar. Elimi tutar, sandalyeden kaldırır ve ortaya çıktığı koridora doğru götürür.

"Bekle!" diye bağırır ve ben durmaya çalışırım, ama Haidyn beni oturma alanından uzaklaştırmaya devam eder. "Haidyn Reeves senin erkek arkadaşın mı?" diye sorar.

Omzumun üzerinden ona bakıyorum ve bir zamanlar dostça olan bakışları, artık sadece saf nefret olarak tanımlayabileceğim bir ifadeye dönüşmüş. Daralmış gözleri benimkilerden Haidyn'in sırtına kayıyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor. Alaycı bir şekilde başını sallıyor ve sürgülü cam kapılardan dışarı fırlayarak topuklarını yere vuruyor.

"Etiketlerden hoşlanmam, ama kıcına adımı kazıمامı istiyorsan, seve seve yaparım." Haidyn kıkırdar.

Gözlerimi devirerek, onun beni bir odaya çekmesine izin veriyorum. İçindekileri görünce nefesim kesiliyor. Ortada beyaz bir masa var ve bir uçtan diğer uca stratejik olarak yerleştirilmiş tıbbi kelepçeler gibi görünen şeyler var. Yüzüme soğuk bir hava akımı geliyor ve titreyerek geri adım atıyorum. Bu bana jinekoloğu hatırlatıyor. Dezenfektan kokusu var ve parlak ışıklar gözlerimi acıtıyor. Sağ duvarın tamamı boyunca bir dizi dolap var. Bir lavabo, bir kutu eldiven ve biyolojik atık çöp kutusu var.

Haidyn masaya doğru yürüdü ve kalbim hızla çarpmaya başladı. "Oraya yatmayacağım," dedim, sesim dizlerim kadar titriyordu.

Bana doğru dönüyor.

Dönüp kapı kolunu tutuyorum ve kapıyı açmak için çekiyorum, ama eli başımın üstünden kapıya vurarak kapıyı kapatıyor. Saçımdan geri çekiliyorum ve beni kapının yanındaki duvara ittiğinde çığlık atıyorum. Bana doğru adım atıyor, bir eliyle çenemi tutarken diğer eliyle açık bir çakıyı yanağıma dayıyor.

Nefes almaya çalışıyorum, yüzümü çekmeye çalışıyorum, ama beni yerinde tutuyor. "Haidyn," diye fısıldıyorum.

Konuşurken mavi gözleri benimkileri arıyor. "Ya kendin soyun ya da ben üstündeki her parçayı keserim, böylece buradan ayrıldığımızda üzerinde hiçbir şey kalmaz."

Ellerim onun tişörtünü sıkıca kavrar, nefesim düzensizleşir. Gözlerim yaşlarla dolar. "Lütfen..."

"Bu bir pazarlık değil, bebek yüzlü. Ne yapacağını ben söylerim. Ya sen yaparsın ya da ben senin için yaparım. İkinci seçeneği seçersen, sonra cezalandırılırsın. Anladın mı?"

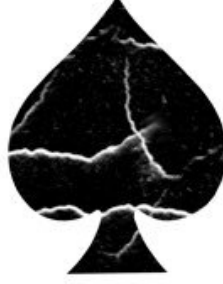
Bıçağın soğuk ucu yavaşça yanağımda kayıyor ve ben gergin bir şekilde yutkunuyorum. "E-evet."

Çenemi bırakıp sırtımı duvara dayadım ve o bıçağın ucunu kapüşonlu sweatshirtimin yakasına indirdi. Soğuk ve acımasız gözleri benimkilere odaklandı. "Ne olacak, Charlotte? Uslu bir kız olup soyunacak mısın, yoksa kıyafetlerini kesip çıkarmak zorunda kalacak mıyım?"

Titrek ellerimle kapüşonlu sweatshirtin kenarını tutup, başımın üzerinden çekiyorum ve burnumu çekiyorum.

"Aferin benim iyi kızıma." Bıçağı kapatıp kaldırır ve önlüğü alır, bana uzatır. "Soyun. Hepsini. Çıplak olmanı istiyorum. Önden açılıyor. Sana üç dakika veriyorum." Bunun üzerine odadan çıkar ve ilk gözyaşı yanağımdan süzülürken kapıyı kapatır.

YİRMİ İKİ

HAIDYN

Odanın dışında duruyorum, zihninin dolaşmasına izin vermek için ona birkaç dakika mahremiyet tanıyorum. Onu çıplak göreceğimi biliyor. Gecelik sadece sahte bir güvenlik hissi veriyor.

Cep telefonumu cebimden çıkarıp, içeri girmeden önce hızlıca bir göz atıyorum. Onun evine geldiğimden beri sessiz modda tutuyorum.

Kash'ten bir mesaj gelmiş.

Beni ara. Acil.

Dişlerimi sıkarak, numarasının üzerine geliyorum ama aramaya çekiniyorum. İlk çalınıştta cevap veriyor. "Çabuk ol," diyorum selam olarak. Carnage'dan ayrıldığımdan beri onunla ilk kez konuşuyorum.

"Benny hakkında birkaç şey öğrendik," diyor.

*Aramayı kabul ettiğime
memnunum. "Ve?" "O bir
Lord'du."*

"Öyle miydi?" diye soruyorum, konunun özüne gelmesini istiyorum. Tahmin oyunları oynamak için havamda değilim. Dayandığım kapının arkasında oynayacağım oyuncak var.

"Evet. Hiçbir inisiyasyonu geçemedi. İkinci sınıfta kaldı."

Elimi saçlarımın arasından geçirerek homurdanırım, "O zaman lanet olası bir Lord değilse bu kadar çok şeyi nasıl biliyordu?" Lordların armasını aramıştık ama bulamamıştık, ama bunun makul bir açıklaması yoktu. Ve Ashtyn Vegas'ta yaşarken onunla görüşüyordu. Onlardan kaçarken bir Lord'la isteyerek çıkmış ya da yatmış olması imkansızdı.

"Dört yıl önce Laura ve Ashtyn'in annesiyle çalıştığını biliyoruz, ama başka biriyle bağlantısı olduğunu düşünüyoruz..."

"Kim?" diye bağıryorum, bana bilgi vermek istememesinden nefret ediyorum. Onu aramamı söyleyen oydu.

"Tahminimiz Costello."

Göğsüme bir kurşun saplanmış gibi, bu ismi duyduğumda nefesim kesildi. Koridorda volta atmaya başladım. "Hayır..."

"Tek makul açıklama bu," diye homurdanır. "Saint ve ben günlerdir bu konuyu tartışıp durduk ve bu çok mantıklı. O Carnage'da zaman geçirdi. Sistemi biliyordu..."

"Ama Benny, son sınıfta yemin töreninden önce Laura ve annesinin yardımıyla Ashtyn'e tecavüz etmişti." Onu kesiyorum. "Costello, Ash kaçana kadar Carnage'da değildi..."

"Bildiğimiz kadarıyla," diye tersler, bana sinirlenerek. "Eğitimimizden önce ne kadar süreyle erişimi olduğunu kim bilir."

Ona inanmak istemediğim için iç çekiyorum, ama aynı zamanda tartışacak kadar bilgim olmadığını da biliyorum.

"Bak." Ses tonunu yumuşatır. "Ben de inanmak istemiyorum, ama ya babalarımızın bu işle bir ilgisi varsa? Ashtyn'in annesinin, Ashtyn'in Saint'in seçilmiş olması için Ash'in tecavüze uğramasına ortak olduğunu biliyoruz. Ve Laura..." Sesi kesilir. "O kaltak delinin teki. Hepimiz onun amacına ulaşmak için ne kadar ileri gidebileceğini biliyoruz. Ve Laura, eğitimimizden önce Carnage'a erişimi vardı. Yani —büyük bir "eğer" —babalarımız değilse, belki Laura babalarımız öldürüldükten sonra Costello'nun Carnage'a girmesine yardım etmiştir."

"Asıl soru, Costello babalarımızın öldüğünü nasıl biliyordu?" Henüz cesetleri soğumamıştı ki, o çoktan oradaydı.

Barrington'da son sınıf

Kashton duvara yaslanmış bir sandalyede oturmuş, ellerini saçlarına geçirmiş, başını eğmiş haldeyken, ben Carnage'daki hastane koridorunda volta atıyorum. "Saint iyi olacak," diyorum ona.

Başını kaldırıyor ve kan çanağına dönmüş gözleri benimkilerle buluşuyor. "O onu vurdu." Ayağa kalkıyor ve bana doğru adım atıyor. Göğsü benimkine çarpıyor ve titremesinden öfkesini hissedebiliyorum. "Ash..."

"Sakin ol, Kash." Titreyen omuzlarına ellerimi koyuyorum. "Ne olduğunu bilmiyoruz."

Sulanan gözleri büyüdü. "Ciddi misin lan?" diye bağırdı ve bir adım geri attı. "O benim burnumu kırdı ve sikime diz attı! Sonra da kardeşimizi vurdu."

"Devin onunla ilgilenecek. O iyi olacak." Babalarımızın da öldüğünü hiç bahsetmiyor bile. Şu anda tek umursadığı kişi Saint. Onu morgdan buraya taşıdık, Kash onu kendi kanında yatarken bulmuştu. Devin onu ameliyat için geri götürdü. Şimdi sadece beklemek kaldı.

"O onun karısı!" diye bağıırıyor. "Ne halt ediyordu o?" Benim cevap vermemi beklemeden devam ediyor. "Sen de neredeydin?"

Saint beni arayıp 26 kodlu bir acil durum olduğunu ve bunun Ashtyn için olduğunu söyledi, ben de ona kaçmasına yardım eden kişi ben değilmişim gibi uyuyormuş gibi yaptım. "Ben..."

Asansörün çaldığı ses dikkatimizi çeker ve kapı açılırken ikimiz de ona doğru döneriz. Bir kadın, vücudunu ve estetik ameliyatla yaptırdığı göğüslerini sergileyen, diz boyu, vücuda yapışan beyaz bir elbise giymiş olarak dışarı çıkar. Onu, hepsi siyah pelerinler ve beyaz maskeler giymiş dört adam takip eder.

"Bu ne lan?" diye sorar Kash.

"Çocuklar." Gülümser ve koyu yeşil gözleri Kash'ten bana geçer. Tembelce boylarımızı ve görünüşümüzü incelerler. İkimiz de kardeşimizin kanıyla kaplıyız.

"Hey! Sana bir soru sordum, kaltak!" Kashton öfkeyle öne çıkar.

Onu geri çekmek için kanlı gömleğini tutmaya çalışıyorum ama o beni itiyor. "Kash..."

"Çok eğleneceğiz." İkimize de ürpertici bir gülümseme atar ve parmaklarını şıklatır.

Lordlar gibi giyinmiş iki adam öne çıkar ve ellerinden zincirler düşer, yere çarparak ses çıkarır.

"Onları arenaya götürün çocuklar. Ben diğerinin durumuna bakacağım."

"Onların öldüğünü nasıl bileceğini bilmiyorum dostum." Kash derin bir nefes alır, önceki soruma cevap verir ve beni o anıdan çıkarır. "Yakında eve gelecek misin?" diye sorar.

Biri bana doğru yürüdüğünü duyunca başımı kaldırıp Gavin'i görürüm. "Gitmem gerek," derim.

"Bekle," diye aceleyle çıkar. "Ne zaman eve geliyorsun?"

Cevap vermeden aramayı sonlandırıp cep telefonumu cebime koyuyorum. Bununla sonra ilgilenirim. Belli ki bazı cevaplar alıyorlar ve ben de en yeni oyuncağımla oynamaya hazırım.

CHARLOTTE

Masa kenarına oturuyorum, önü sıkıca bağlanmış, kollarımın altına sıkıştırılmış, hiçbir şey görünmeyecek şekilde giydirilmiş bir gecelik giyiyorum. Altında çıplağım. Giysilerim tezgahın üzerinde düzgünce katlanmış, iç çamaşırlarım ve sütyenim ise altına saklanmış durumda. Beni çıplak görmek için hazırlanıyor. Bu aşağılayıcı ve utanç verici. Terliyorum ve kapı açıldığında, Haidyn'in yaşlı bir adamla birlikte içeri girdiğini görünce irkiliyorum. *Onun kim olduğunu biliyorum.*

Gavin, Lordlar ve onların kirli işlerini hallediyor. Duyduğuma göre, onların babası gibiymiş. Hayatlarını ve sırlarını emanet ettikleri biri.

"Merhaba Charlotte. Ben Dr. Gavin, bugün sana bazı testler yapacağım."

Ne tür testlere ihtiyacım olabilir ki? Bana Annabelle değil, Charlotte diye hitap ettiğini fark ediyorum ve Haidyn'in ona gerçekte kim olduğunu söylemiş olabileceğini düşünüyorum.

Haidyn yanıma geliyor ve ben onunla göz teması kuramıyorum. Bunun yerine, bulanık gözlerim onun tişörtüne odaklanıyor.

"Sırt üstü uzanın," diyor Gavin yumuşak bir sesle. Göğsüm bu kadar ağır olmasaydı, sesi yatıştırıcı gelirdi.

Uzanıyorum, masanın uzunluğunu kaplayan beyaz kağıt hareketimle buruşuyor. Kalbim göğsümde çarparken tavandaki fayanslara bakıyorum. Gavin solumda hareket ederken ambalajların açıldığını duyuyorum. Sonra masaya doğru yürüyor. "Ailenizde bildiğiniz herhangi bir hastalık öyküsü var mı?"

"H-yok." Boğazımı temizliyorum.

"Hamilelik var mı?" diye sorar.

"Hayır." Gözümün köşesinden yeni bir gözyaşı düşerken başımı sallarım. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum," diye eklerim. Bu yüzden mi buradayım? Haidyn beni seks oyuncağı yapacağı ve korunmamı sağlamak istediği için mi? Onun gibi erkekler prezervatif kullanmazlar. Asla. Bu yüzden sorumlu olan ben olmak zorundayım.

"Şu anda ne kullanıyorsun?" diye devam ediyor Gavin.

"Hap," diye belirsiz bir cevap veriyorum, birkaç farklı seçenek olduğunu bilsem de ayrıntılara girecek kadar bilgili değilim.

Doktorum yıllar önce bana bunları kullanmamı önerdi, ama annem reddetti. Buna gerek olmadığını söyledi. Bakire kalmam gerekiyordu.

"Kaç tane cinsel partnerin var?" diye soruyor Gavin.

"İki." Neden yalan söylediğimi bilmiyorum. Aslında biliyorum. Ne kadar deneyimsiz olduğumu bilmelerini istemiyorum. Ama neden iki dediğimi hiç bilmiyorum — belki bir tane yetmez, üç tane de fazla gelir.

Gavin önlüğümü açmaya başlar. Elimi göğüslerimi örtmek için kaldırırım, ama Haidyn sağ elimi iki eliyle tutar. Sanki sevgilinin tutuşu gibi hissediyorum — biri üstte, diğeri altta. Ama gerçeği biliyorum. Gavin sol elimi alır ve başımın üstüne kaldırarak soğuk kağıdın üzerine koyar, sonra göğüslerimi ve koltuk altlarımı kontrol etmeye başlar.

Odadaki her şeyden daha fazla benim ağır nefes alış verişimi duyabilirsin ve meme uçlarım sertleşir. Tüylerim diken diken olur ve

Terliyorum ama burada donuyorum. Haidyn'in kasıtlı olarak sıcaklığı düşürdüğünü hissediyorum. Dizlerimi çekip ayaklarımın tabanını masaya koyuyorum ve bacaklarımı sıkıca kapatıp tavandaki tek bir noktaya odaklanıyorum. Haidyn'in gözlerinin vücudumda olduğunu hissediyorum ve ses çıkarmamak için dilimi ısııyorum.

"Her şey yolunda." Gavin sol koluma dokunur. "Artık kolunu geri çekebilirsin," der ve üzerimi örter.

Haidyn terli elimi bırakırken, içimdeki hıçkırığı bastırmak için iç yanağımı ısııyorum.

"Şimdi... sana pelvik muayene yapacağım." Masanın ucuna doğru ilerler ve masayı sarsarak ayaklıklarını çıkarır.

Onun talimatına uyarak titrek bacaklarımı içine yerleştiriyorum. "Kıçını kenara doğru kaydır."

Aşağı kaymaya çalışıyorum ama cildim kağıda yapışmış durumda. "Biraz daha."

Talimatı yerine getiriyorum, sonra kollarımı göğsüme sıkıca sarıyorum, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü örtmek istiyorum.

"Biraz baskı hissedeceksin." Eldivenli parmakları içime giriyor ve ben kalçalarımı kaldırıyorum. O, bacaklarımın arasında durup alt karnıma bastırıyor. "Harika gidiyorsun, Charlotte," diyor ve yanaklarım kızarıyor.

Yıllardır erkek bir jinekologum var, ama Haidyn'in burada benimle olması çok utanç verici.

Gavin'in serbest eli karnımı bastırıyor ve etrafı yokluyor, sonra elini bacaklarımın arasından çekiyor ve ben masaya gömülüyorum, uzun bir nefes veriyorum. Eldivenlerini çıkarıp atıyor. Bacaklarımı hareket ettirmek istiyorum, ama Haidyn'in sesi beni durduruyor.

"Kalkma," diye emreder. Gavin'le birlikte içeri girdiğinden beri söylediği ilk kelime budur ve bu kelime omurgamdan aşağı bir ürperti geçirir.

Titrek bir nefes alıp dudaklarımı yalıyorum. Gavin elinde bir dosya ile bana doğru geliyor. Haidyn'e bakıp konuşuyor. "İyi görünüyor. Her şeyi hazırlayıp hemen döneceğim. Birkaç saat içinde buradan çıkmış olursun." Çıkıp kapıyı kapatıyor, ben de sakinleşmek için nefes almaya çalışıyorum ama işe yaramıyor.

"Haidyn...?" Sadece onun adını fısıldayabilir ve ona bakabilirim.

O zaten bana bakıyor. Islak yanağımın kenarını nazikçe parmak eklemleriyle okşuyor. "Evet, bebek yüzü?"

"Birkaç saat sürecektir olan şey ne?" Nefes alıyorum ama başım dönüyor. Bayılmak iyi bir fikir gibi geliyor.

Cevap vermiyor. Bunun yerine, "Kollarını başının üzerine koy, *Annabelle*," diyor.

Beni gerçek adımla çağırması, ciddi olduğunu gösteriyor. Bu emirle midem düğümleniyor ve her biri on kilo ağırlaştırmış gibi görünen kollarımı kaldırıyorum, ama dirseklerimi bükerek başımın üzerine koymayı başarıyorum.

Haidyn yanımdan uzaklaşır ve bileğimi yakalar, istediği yere yerleştirir, başımın üstüne uzatır. Tıbbi kelepçelerin sesi kulağıma çarpar, onun beni masaya bağladığını fark etmeden önce. Sonra aynı işlemi diğer bileğimle de tekrarlar.

Onları çekmeye çalışıyorum ama başımın üstüne bağlanmışlar. "Haidyn... lütfen..." Sesim titriyor ve bacaklarım sallanıyor.

Tekrar yanıma geldiğinde onu tekrar görüyorum. Gözlerim onun gözlerine takıldığında eli yüzümü kavırıyor. Gözleri ne eğlenceli ne de meraklı görünüyor, sadece boş. Hiç bu kadar güzel mavi gözlerin bu kadar ölü göründüğünü görmemiştim. Korkutucu. Bu adamın bugün olduğu kişi olmak için ne tür bir başlangıç yaşadığını bilemeyiz. Ama içimden bir his, bana da aynı aşağılanmayı yaşatacağını söylüyor. "Sana burada zarar vermeyeceğim."

Burada demesi, zaten bildiğim şeyi doğruluyor: gelecekte acı çekeceğim. Elbette öyle olacak. Lordlara kadınlara böyle davranmaları öğretiliyor. Acı ve zevk, hayatımızda el ele gider.

Onlar bunu vermek için yetiştiriliyorlar ve biz de bunu sevmek için şartlandırıyoruz.

Ağzımı açıp ona ne yapacağını tekrar sormak için, ama o ayaklıkların yanına geçiyor. Bunlar sadece ayaklarınızı değil, tüm bacağınızı kaplayan, dizlerden bükülen türden. Başka bir kemeri uyluklarımın üst kısmına, sonra da ayak bileğime takıyor. Gidip diğer iki kemeri de karşı bacağıma takıyor.

Bileklerimden ayaklarımın bağlandığı ayaklıklarına kadar masaya bağlanmış durumdayım. Hareket edebildiğim tek yer olduğu için kalçalarımı biraz kaldırıyorum. Keşke yüzüstü olsaydım da en azından masaya gömülebilseydim

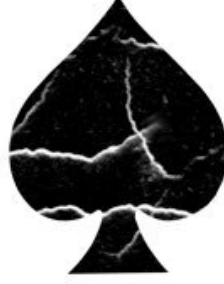
masaya gömebilirdim, böylece ağladığımı göremezdi. Bacaklarımı çektiğimde, hareket edemediğim için uyluklarım geriliyor. Vücut ısıım yükseliyor ve nefesim kesiliyor.

Biz fahişe olmak için yaratılmışız ve bu konuda ne kadar deneyimsiz olsam da, bedenimin bunu keşfetmek istemesi beni çok rahatsız ediyor.

Kapı açılıyor ve bulunduğum yerden kim olduğunu göremiyorum, ama Gavin olduğunu biliyorum. Tekerleklerin gıcırdaması beni irkiltiyor. Elinde bir çeşit el arabası var.

"Al bakalım, Haidyn. İstedğin kadar zaman al. İşin bittiğinde, kan alıp idrar örneği almak ve doğum kontrol hapını vermek için geri geleceğim." Bununla birlikte, beni bu pozisyonda bana her şeyi yapabilecek bir adamla masaya bağlı bırakarak çıkar. Cidden, seçenekler sonsuz ve zihnim çılgına dönüyor.

YİRMİ ÜÇ

HAIDYN

Masaya bağlanmış halde vücudunun titremesini izliyorum. Tamamen açık ve ona ne istersem yapmama hazır. Gavin, bir lord arkadaşına yardım etmeye her zaman hazırdır, bu yüzden ona planımı anlattığımda gözünü bile kırpmadı. Adam hayatında pek çok şey görmüş. Eminim hepsine katılmamıştır, ama bir lord olarak hizmet eder ve asla soru sormaz.

Ben doktor değilim, ama onun muayene edilmesini istedim. Bana gönderilen bilgilerin doğru olduğundan emin olmak için testler yaptırmam gerekiyor. Bu dünyada hiçbir şeye güvenemezsin. Her şey aldatmaca. O, kim olduğunu saklıyor. Bulduğum bilgilerin de yalan olmadığını nereden bileceğim? Kime çalıştığına bağlı olarak, internetteki bilgiler de bana anlattıkları kadar sahte olabilir. Neyse ki, bunu kontrol edebilirim.

Bir çift eldiven giydim, sonra yağlayıcının kapağını açtım ve balon tapasını kapattım. "Rahatla, Charlotte." Titrek bir nefes verdi. Parmaklarıma yağlayıcıyı sürdüm ve onu büzülmüş kışına sürdüm, o da irkildi. "Sorun yok," dedim ona ve hiç vakit kaybetmeden birinin ucunu içine ittim. Onu buraya bir amaçla getirdim ve bunu uzatacak havamda değilim.

Vücudu bağlarından kurtulmaya çalışırken, burnunu çekme sesi duyulur. Çıkarıp, işlemi tekrarlar ve biraz daha ileri iteklerim

daha ileri itiyorum. "İyi gidiyorsun, bebek yüzlü."

Bacakları, onları benim için genişçe açık tutan deri kayışlara karşı gerilirken sıkışır. Daha fazla baskı uygular ve ikincisini sokarım, kıcı bana sıkıca sarılırken inlemeye başlar.

Sonra onları çıkarıp tüpü alıyorum. Bir kez daha yağlayıp parmağımı önce kıcına sokuyorum, sonra çekip yerine sönmüş balonu yerleştirmeye başlıyorum. "Derin nefes al, bebek yüzlü."

Titrek bir nefes alır ve ben yavaşça onu içine kaydırmaya başlarım. "İşte böyle. Harika gidiyorsun."

"Hai-dyn." Yumuşak sesi çatlar. Masa, onun boşuna mücadelesinden dolayı sallanır.

"Şşş, bana çok iyi geliyorsun Charlotte." Onu kıcına daha da sokuyorum. "Çok iyi. Neredeyse bitti."

"Ooooooww," diye bağılıyor, kıcı masadan kalkmaya çalışıyor.

Onun kıcına kaymasını izleyerek, "İçeri girdi," diyorum. Sonra balonu, onun dışarı itemeyeceği kadar şişiriyorum ve valfi çevirerek solüsyonun yavaş ve sabit bir şekilde akmasını sağlıyorum.

Eldivenlerimi çıkarıp çöpe atıyorum, o ise bağlarından kurtulmaya çalışırken, kolları başının üstünde olduğu için önlüğü biraz açılıyor.

"Yaklaşık bir saat sürecektir," diye bilgilendiriyorum onu, lavaboya doğru yürüyüp ellerimi yıkarken. "Sonra da otuz dakika boyunca tutacaksın." Ellerimi kurulayıp kağıt havluları çöp kutusuna atıyorum. Genellikle daha fazla zaman gerekir, ama küçük adımlarla başlayacağız. Onu test etmek için bolca vaktim var.

Ben konuşana kadar gözlerini sıkıca kapatmıştı, ama şimdi dehşetle açıyor. "Ne... hayır... yapamam..."

"Evet, yapabilirsin." Islak yanağının kenarını parmak eklemlerimle okşuyorum. "Yapabilirsin Charlotte."

Kafasını salladı ve derin bir nefes aldı. "Acıyor mu?"

"Hayır," diye fısıldadı.

Sadece utanıyor. Buna alışması gerekiyor. Onu kızartacak ve ağlatacak pek çok duruma sokacağım. Aklımda sayısız fikir var.

"Lütfen?"

Onun küçük sızlanması sikimi çok sertleştiriyor. Kahretsin, o hayatıma girdiğinden beri sertleşmiş durumdayım. Onun bir tuzak olduğunu bilmeliydim - bu kadar güzel bir şey sadece silah olarak kullanılabilir. İnisiyasyonlarımı ve işkenceleri atlattım, bunlar benim kabul ettiğim şeylerdi. Amcığın beni mahveden tek şey olmasına izin vermeyeceğim.

"Ne için valarıyorsun?" diye soruyorum ona.

Küçük bileklerini masanın üstüne sabitleyen kayışları çekerken elleri yumruk oluyor. "Ben... ah," diye inliyor, kalçaları bir yandan diğer yana sallanıyor. Dolgun dudaklarından yumuşak bir hıçkırık geliyor ve ben uzanıp, kızarmış yanaklarını parmak eklemlerimle okşayarak yüzündeki gözyaşlarını siliyorum.

Ağır gözleri açılır ve benimkilerle buluşur. Elimi bırakıp, onu göğsüne doğru kaydırırım ve durumu yoklamak için sertleşmiş meme ucunu nazikçe okşarım. Göğüsleri, Carnage'daki odada oturup başka biri gibi davranırken her zaman hayal ettiğim gibi mükemmeldir. Giydiği bluzların içinde gördüklerinden daha büyükler. Acaba bilerek mi saklıyordu diye merak ediyorum. Amcığı traşlı ve karnında pembe elmas bir piercing var.

Gözlerim tekrar yüzüne dönüyor ve o inliyor, kalçaları kemere doğru çekiliyor. "Bu seni tahrik ediyor mu, bebek yüzlü?"

Gözlerini sıkıca kapatıp yüzünü kolunun yanına çevirerek benden saklanmaya çalışıyor.

Elimi onun narin boynuna dolayarak masaya bastırıyorum. "Bana bak," emrediyorum.

Başını dikleştirir, ıslak kirpikleri açılırken avucumun içinde yutkunur. "Gözlerini bana dik, Charlotte. Seni görmek istiyorum."

Gözlerini kırıştırır, gözlerinin köşesinden taze gözyaşları akar. "Konuş benimle. Kelimelerini kullan," diye onu teşvik ederim.

Dudaklarını aralayıp titrek bir nefes alır. Kalçaları masadan kalkar ve inler.

Boynunu bırakıp masanın yanından başka bir tıbbi kayış çıkarırım ve kalçalarının altına bağlayarak sabitlerim. "Çıkarmanı istemiyorum," diyorum ona, bunun mümkün olmadığını bilsem de.

mümkün. Geri çekilip yüzüne yaklaşıyorum. "Acı çekiyor musun?" diye soruyorum. Elim nazikçe düz karnını okşuyor, vücudunun titrediğini hissediyorum. Kafasını sallıyor, derin bir nefes alıyor. "Hayır... ama, ne... bu? Ben..." Gözlerini tekrar kapatıyor ve ağlıyor. Zavallı şey zaten çok kafası karışık.

"Sana tutma lavmanı yapıyorum, Charlotte. İçine sabunlu su pompalıyorum. Yeterince aldığını düşündüğümde, onu tutmanı isteyeceğim. Yeterince tuttuğunu düşündüğümde, rahatlamana izin vereceğim."

Boynunu geriye doğru eğdi ve sözlerime hıçkırarak ağladı. "Lütfen," diye ağladı, onu tutan kayışlara daha da sertçe direnerek.

Meme uçları sertleşmiş, ben de iç uyluklarına tokat atarak nasıl tepki vereceğini görmek istiyorum. Açık dudaklarından çıkan inilti, bilmem gereken her şeyi anlatıyor. "Konuş, Charlotte."

"E-evet." Sesi çatallanıyor ve ben içimden gülümsüyorum çünkü ona bir soru sormadım.

Ellerim, onun kabarık göğüslerinden bir kez daha göğüslerine doğru kayıyor, onlardan uzak duramıyorum. "Meme uçların sertleşmiş, bebek yüzlü," diyorum, sağ meme ucunu avucumun içine alıp başparmağımla okşuyorum.

Sırtını kamburlaştırarak, düzensiz bir nefes alır.

"Konuş benimle." Onu rahatsız etmek istiyorum. Onu küçük düşürmek istiyorum. Ayrıca, onu rahatsız eden şeylerin umurumda olmadığını bilmesini istiyorum. Onun sınırlarını bulup onu daha da zorlayacağım. Ben ondan uzaklaştığımda, onun hiçbir sınırı kalmayacak.

"Lütfen?" diye fısıldıyor.

"Lütfen ne?" diye soruyorum, parmaklarım şimdi göğüs kemiğini okşuyor. Soğuk oda, onun ağır nefes alıp verişiyile doluyor. Bu ses hoşuma gidiyor. Onu koyacağım pozisyonlarda nasıl mücadele edeceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

"Ben..." Dudaklarını yalar.

"Söyle bana." Parmaklarım karnından aşağı, kayışların üzerindeki pelvik kemiğine ve iç uyluklarına doğru kayıyor. Bacakları üzengide titriyor ve ben gülümsüyorum. "Bana sormak zorundasın, bebek yüzlü."

Gözlerim onun gözlerine kayıyor ve gözleri sıkıca kapalı. Uyarı olarak iç uyluklarına tekrar tokat atıyorum ve gözleri açılıyor, benimkilerle buluşuyor.

"En çok hangi kısım seni tahrik ediyor?" diye soruyorum, onun sormaya korktuğu şeyi bilerek. Lavman normalde acı verici değildir. Ama tabii ki bu normal bir lavman değil. Suyu normalden biraz daha soğuk tuttum ve onun dayanabileceğinden biraz daha fazlasını içine dolduracağım. Onu ağlatmak ve yalvartmak istiyorum. Şu anda olduğu gibi değil, ama hey, bu daha da iyi. "Çıplak ve bağlı olman mı?" diye soruyorum. "Kıçına bir şey sokulup, suyla doldurulma hissi mi? Hmm?" İç uyluklarını tekrar tokatlıyorum. Daha sert.

O, kayışların izin verdiği kadar sırtını kamburlaştırarak bağırır. "Lütfen... lütfen bana dokun."

"Nereye, Charlotte?" Onu tekrar tokatlıyorum. Aynı yere, ama bu sefer elim acıyacak kadar daha sert.

"Amım," diye ağlayarak masada kalçalarını salladı.

Elimi iç uyluklarından aşağı doğru kaydırıp amını avuçlarım. "Bunu mu istiyorsun?" Elim orada kalır, sıcaklığı ve ıslaklığı hissederim. Elimini çekip tokatlarım.

Bağları çekerek ağlar. Serbest elimle ağzını kapatır ve gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilere bakarken yüzüne eğilirim. "Kimsenin seni duymasını istemiyoruz, değil mi?"

Kafasını sallar. Burnundan keskin bir nefes alır.

"Onların senin ne kadar çaresiz bir fahişe olduğunu bilmelerini istemiyoruz." Parmağımı amına sokuyorum. Sırılsıklam olmuş. Tabii ki, bunun bir kısmı Gavin'in onu kontrol etmek için kullandığı kayganlaştırıcı jelden kaynaklanıyor, ama bir kısmının da onun tahrik olmasından kaynaklandığını biliyorum. Tahrik olmuş. "Benim bebek yüzüm küçük bir fahişe, değil mi?" diye soruyorum, ikinci parmağımı da sokarak. Hızla gözlerini kırptırarak boynunu geriye doğru eğiyor. Parmaklarımı çıkarıp tekrar tokatlıyorum, bu da onun hızla başını sallamasına neden oluyor.

"Aferin kızım," diye övüyorum, onları tekrar içeri sokuyorum ve göğsü hızla inip kalkıyor. "Çok sıkısın, bebek yüzlü." Onun beni sıkıca kavradığını hiss ediyorum.

Onları dışarı çekiyorum ve o masanın üzerine yığılıyor, artık ağlıyor. Gözyaşları sonsuz bir şelale gibi gözlerinden akıyor. Tekrar tekrar tokatlıyorum. Torba ona sabunlu su vermeye devam ederken, ses büyük odayı dolduruyor, midesini balon gibi dolduruyor.

"Çok güzelsin Charlotte. Çok güzel, çaresiz bir fahişe." Omuzları sözlerimle titrer. "Çok mükemmelsin."

Serbest elim yüzünde kalır, yanaklarını ve ağzını kapatır. Birçok nedenden dolayı, zamanının çoğunu benimle ağzı tıkanmış olarak geçirecek. Ama bir nedeni de, sesinin çıkmadığını fark ettiğinde görünüşünü sevmem. Savunmasız ve biraz korkmuş. Ama aynı zamanda tahrik olmuş.

Parmaklarımla klitorisini okşuyorum, nazikçe oynuyorum ve sonra bir parmağımı çok yavaşça içine sokuyorum. Titreyen vücudu daha fazlasını istiyor. "Boşalmak ister misin?" diye soruyorum ve elimi yüzünden çekiyorum.

"Lütfen... Haidyn. Lütfen." diye mırıldanıyor.

Parmağımı çıkarır ve ona tekrar tokat atarım. Dudaklarını ısırır ve boynunu geriye doğru eğirir.

"Aferin kızım," diye onu övüyorum. Çok çabuk öğreniyor. "Ses çıkarırsan dururum. Anladın mı?"

Hızla başını sallar ve nefesini tutar. "E-evet."

Gözlerim açık bacaklarına kayıyor. "Siktir, Charlotte, amın kızarmış ve şişmiş. Çok güzel."

Tekrar tokatladım ve o yüzünü yana çevirip koluna gömdü. Meme ucunu çimdikledim. "Gözlerini bana dik," diye hatırlattım. "Biliyorum, uyumak zor, ama sana verdiğim kurallara uymayı öğreneceksin."

"Evet," diye onaylıyor.

Islak amını tekrar tokatlamaya başlıyorum. Sessiz kalmak için alt dudağını ısırmasını seviyorum. Sonra üç parmağımı sıkı amına sokuyorum. Elim uzatıp G noktasını buluyorum. Nefes nefese kalmayı bırakıyor. Bunun yerine, vücudu kaskatı kesilirken nefesini tutuyor. Gözleri sulanıyor ve transa geçiyor, sonra parmaklarımın üzerinde boşalıyor.

CHARLOTTE

SUV'umun yolcu koltuğunda oturmuş, pencereden dışarı bakarak sessizce ağlıyorum. Kendime çok kızgınım. Ne oldu lan? Beni muayene etti, kanımı aldı, sonra lavman yaptıktan sonra doğum kontrol iğnesi vurdu.

Daha önce kolonik tedavi gördüm. Bu da aynı şey mi? Sanmıyorum. Bununla tahrik olduğumu hiç hissetmedim. Bu bir sapıklık mı? Ondan da emin değilim. Yalnız kaldığımda bunu araştırmam gerekecek. Açığa çıktım ve neredeyse ağlıyordum. İlk başta, bu aşağılanma duygusundan kaynaklanıyordu. Sonra ihtiyaç haline dönüştü. Şimdi utanıyorum. Kim böyle bir şeyden tahrik olur ki?

Artık öyle olduğunu söyleyebilirim. Haidyn gibi erkekler bunu ister. Seni bir hiç gibi hissettirmek. Seni kendine çevirirler. Ona hizmet etmeye daha başlamadım bile, ama iç çamaşırım çoktan ıslandı. Zayıf düştüm.

Boşaldıktan sonra durum daha da garip hale geldi. Heyecanım geçtikten sonra, ben lavmanımı tutmaya devam ederken o otuz dakika boyunca yanımda durdu. Bir parçam, beni boğup bu utançtan kurtarmasını diledi. Ama öyle bir şansım yoktu.

Sonra onu çıkardı ve tuvaleti kullanmama izin verdi. Neyse ki, tek başıma gitmeme izin verildi. Tuvalette otururken ağladım. Acıdan değil, daha çok utançtan ağlıyordum. Vücudumu kaplayan, kelepçeleri çekmekten kaynaklanan izlere baktım. Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım ve o beni sikmemiştii bile. Tanrıya şükür, o ve Gavin benim bakire olduğumu bilmiyorlar. O anda ve orada beni becermesi için ona yalvarmaya hazırdım, ama o bunu yapmazdı. Lordlar, onların istenilmesinden zevk alırlar. Bana daha fazlasını istemek için yeterli olanı verdi. Bir tat. Bu, aç bir adamın biftek kokusunu alması gibidir - ağzınız sulanır ve mideniz bulanır, size ne kadar aç olduğunuzu hatırlatır. Sonra bunun için her şeyi yapacağınızı anlarsınız.

Ben de öyleydim — çaresiz ve kabullenmiş.

Arabasını benim garaj yoluna çekip garajı açıyor. Arabası durduğu anda, ben atlayıp eve koşuyorum. "Charlotte?" diye sesleniyor ama onu görmezden geliyorum.

Evi geçip yatak odasına koşarım. Banyoya koşarak duş almak isterim. Hayatımda hiç bu kadar kirli hissetmemiştim.

Kırık yatak odamın kapısını arkamdan çarparak kapatıyorum, ama kapı itilerek açılıyor. Saçımı yumruklayarak beni döndürüyor ve zayıf bedenimi yatağa atıyor. Beni ihanet eden kişi.

"Çekil üstümden!" diye bağıriyorum, ellerimi sallayıp bacaklarımla tekmeliyorum. Ama o kolayca üstüme çıkıyor ve ellerimi başımın üstüne sabitliyor.

"Sakin ol, bebek yüzlü." Bu durumu komik bulduğu için kıkırdar.

"SENDEN NEFRET EDİYORUM!" Kendi kulaklarımı acıtacak ve boğazımı yakacak kadar yüksek sesle bağıyorum. "Lanet olsun... senden nefret ediyorum." Boğazım sıkışıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. Ama bu benim hatam. Markamı kabul edip bunu yapmaya karar vermeden önce uzaklaşma fırsatım vardı.

Kollarımı bırakır ve iki elini boynuma dolamıştır. Başımı geriye eğip bileklerini tutarak onu durdurmaya çalışırım, ama nefes almamı engellemez. Parmaklarım büyük saatine batar ve cildimi çimdikler, ama bırakmam. Bunun yerine, zaten ıslak olan amım onu itmek için kalçalarımı kaldırmaya çalışırken arzuyla zonklar. Sanki tekrar masaya bağlanmışım gibidir.

Yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve o güzel, hayalet gibi mavi gözler benimkilere bakarken nefesimi tutuyorum. "Bu sadece başlangıçtı, *Annabelle*." Beni gerçek adımla çağırdığında gerçekten nefret etmeye başlıyorum. "Sana yapacağım şeyler... bazılarını seveceksin, bazılarını muhtemelen sevmeyeceksin. Seni benim küçük seks oyuncağım yapacağım. Ağlayacaksın... yalvaracaksın ve ellerin ve dizlerin üzerinde bana doğru sürünerek, akılsız bir oyuncak gibi oynanmak için yalvaracaksın."

Sözleri midemi bulandırdı çünkü bu bir sözdü. Ve Lordlar sözlerini her zaman tutarlar.

"Seninle işim bittiğine karar verdiğimde, onurundan geriye hiçbir şey kalmayacak. Tek bileceğin şey ben olacağım. Tek isteyeceğin şey ben olacağım. Bunu şimdi kabul etmeni öneririm, sonra değil." Boynumdan elini çekip ayağa kalkıyor. Tek kelime etmeden arkasını dönüp odamdan çıkıyor.

Onun motosikletinin çalıştırıldığını duyduğumda, gözyaşlarıyla dolu gözlerimle tavana bakıyorum. Sadece sessizlik hakim olduğunda, yatağın diğer tarafına dönüp yüzümü yastığa gömüyor ve hıçkırarak ağlıyorum çünkü ben Haidyn Reeves'e aitim. Benim bir sahtekar olduğumu bilen bir Spade kardeşi. Aslında ben bir hiçim. Bizim dünyamızda değil. Bu yüzden yaptığım şeyi yapıyorum: birisi olmak için. Güç istiyorum. Korkulmak istiyorum. Sanırım Lordlar aşağılanmak zorunda, ben de öyle. Beni ihbar edebilir. Lordlar onun beni bulduğunu bilmiyorlar. Ama ne derler ki? Muhtemelen onu bana sahip olabileceğini söylerler. Artık onlar için değerli değilsem, Haidyn'in beni Carnage'a atmasına izin verirler. En azından şu anda iki tarafı da oynuyorum.

Onlara söylemeyecek çünkü o zaman benim üzerimde artık bir koz kalmayacak. Kendimi ele vermeyeceğim çünkü bunu ben kabul ettim. Riski biliyordum. Ama gerçekten biliyor muydum? Beni bulacağını bilmiyordum.

Cep telefonumun çaldığını duyunca doğruluyorum. Yüzümü kurulayıp, kendimi sakinleştirmek için titrek bir nefes alıyorum ve yerdeki çantamdan cep telefonumu çıkarıyorum. "Alo?" Annem olduğunu görünce diyorum.

"Merhaba canım. Günün nasıl geçiyor?"

Bir kahkaha patlar, ama onu yutuyorum. "Harika. Seninki?" Neşeli görünmeye çalışıyorum ve onun bunu anlamamasını umuyorum. Annem çok zekidir. Hiçbir şeyden paçayı sıyrabilen bir çocuk olmadım. O her zaman her şeyi bilirdi.

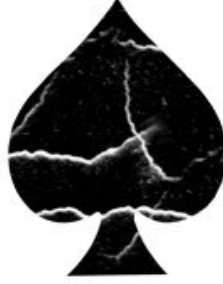
"Harika," diyor neşeyle. "Erken bir akşam yemeği için vaktin olur umuyordum. En sevdiğin yere gidebiliriz... biliyorsun, bu hafta sonu tatile çıkacaksın."

Başımı eğip enseme ovuşturuyorum, orada bir takip cihazı olduğunu biliyorum. "Evet, tabii ki." Neden olmasın? Wesley ile akşam yemeği planımı iptal etmek zorunda kaldım.

"Harika. Görüşürüz." *Tık.*

Kendimi toparlayıp duşa gidip hazırlanmaya başlıyorum.

YİRMİ DÖRT

HAIDYN

Barrington'da son sınıf

"Bana dokunma lan," diye bağıırır Kash, pelerin ve maske giymiş Lordlardan birinden uzaklaşarak.

Carnage'ın arenasında ortada duruyoruz. İlk inisiyasyonumuz için daha önce de buraya gelmiştik.

"Ne oluyor lan?" Kash bana bakar. "Saçmalıklara vaktimiz yok. Saint..."

"Hâlâ ameliyatta."

İkimiz de dönüp bakıyoruz ve esmer sürtüğün geri geldiğini görüyoruz.

"Ne istiyorsun lan?" diye bağıırır Kashton. "Ve neden buradayız?" Kollarını genişçe açarak arenayı işaret eder.

Etrafa bakınıyorum ve salonun boş olduğunu görüyorum. Geçen sefer, bizi izlemek için lordlarla doluydu. Gözlerim tekrar kadına kayıyor.

Kadın kollarını göğsünde kavuşturur, bir kalçasını dışarı çıkarır ve gülümser. "Onları içeri getirin."

Arka kapılar açılır ve sekiz adam içeri getirildiğinde kaskatı kesilirim. Üzerlerinde sadece siyah pantolonlar var. Kaburgaları görünür durumda ve gözleri çökmüş. Saçları yer yer dökülmüş. Morluklar ve yara izleri solgun tenlerini kaplamış.

"Siktir," diye bağıırır Kashton.

Onlar Carnage'da tutsaklar.

"Ne oluyor lan?" Paniklemeye başlayarak öne çıkıyorum. Saint'in ameliyatı bitirmesini beklerken Kash için sakın kalmaya ve onu sakınleştirmeye çalıştım, ama şimdi midemi bulandıran bir hisse kapılıyorum.

"Çocuklar." Dönüp onlara seslenir. "Kurtuluşun bir bedeli vardır." Konuşmaya başlar ve bizi buraya getiren dört Lord, sekiz mahkûma doğru yürür. "Özgürlük mü istiyorsunuz? O zaman bunu hak etmelisiniz."

Ne yapıyor bu kadın?

"Onları öldürürseniz, özgür kalırsınız. Bugün."

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" Kash öne çıkıp benim düşündüğümü söyler ve ben onu geri çekmek için gömleğinden tutarım.

Bize sırtarak bakar. "Siz en iyilerin en iyileri olmalısınız." Koyu yeşil gözleri ikimizi de baştan aşağı süzerken, dili kırmızı rujlu dudaklarının üzerinde gezer. "Bakalım gerçekten ne kadar iyisiniz."

Dört Lord, mahkumların göğüslerine şırıngaları batırır ve kan kulaklarımda çınlamaya başlar.

"Teke tek gerçekten adil değil" — omuz silkiliyor — "vücutlarının en iyi performansı göstermesi için gerekli olan şeylerden mahrum bırakıldıklarını düşünürsek. İkiye bir bile değil. Dörtte bir." Gülümsüyor ve yana çekiliyor. "Onlara biraz ekstra destek verdim. İkinize gerçekten en iyisini diliyorum. Hayatta kalırsanız, sizinle oynayabilirim."

DUŞTA DURUYORUM, alnımı serin duvara dayayıp suyun beni yukarıdan boğmasına izin veriyorum. Sağ elim sert sikimi kavırıyor ve hızla atan kalbimi yavaşlatmaya çalışıyorum.

Siktir, anılar her zamankinden daha zor unutuluyor. Onları sikişerek unutmaya alışmıştım. David'i arayıp birkaç kız göndermesini isteyebilirdim, ama Charlotte işleri değiştiriyor. Onu kullanacağım ve sabırlı olmam gerekiyor. Ayrıca, ne kadar uzun beklersem, o kadar iyi olacak.

O yüzden kendim yapacağım. Hiçbir zaman o kadar iyi olmasa da, en azından bir tür rahatlama sağlıyor.

Sanki o benim için diz çökmüş gibi kalçalarımı öne doğru itiyorum ve sikimi yumruğumun içinden kaydırıyorum. Ağzım açık kalıyor. "Siktir," diye inliyorum, elim hızlanıyor.

O kadar güzeldi ki, masadan bana bakarken, gözlerinden yaşlar akıyor ve amı sırılsıklamdı.

Sonra, onu orada bağlı bırakıp, kışından sızan spermle, lavmanla tutarken. Bana ne kadar itaatkar olacağını gösteriyordu.

Benim iyi kızım.

"Yakında, bebek yüzlü," diyorum. "Yakında benim olacaksın."

CHARLOTTE

TAM ZAMANINDA, otoparka girip annemin beyaz Lamborghini'sinin yanına park ediyorum. Annemle yakın olmadığımı söyleyemem çünkü öyleyim, ama ben babamın kızıydım. Annem, babam öldükten sonra bizim için en iyisini yapmaya çalıştı. Yeniden evlendi ve üvey babamı seviyorum. Bildiğim kadarıyla iyi bir adam. Bir lord kadar iyi. Ayrıca annemi mutlu ediyor. Annem babama aşıktı. Mükemmel bir evlilikleri olduğunu söyleyemem, ama bizim dünyamızda gördüğüm en iyi evliliklerden biriydi.

Restorana giriyorum ve onu siyah Valentino elbisesiyle ve ona uyan Jimmy Choo topuklu ayakkabılarla masada otururken buluyorum. Bana el sallıyor ve ben yaklaşırken ayağa kalkıyor.

"İyi günler, canım." Beni kucakladıktan sonra her iki yanağıma da öpücük kondurur. "Gelebildiğine sevindim."

Başımı sallıyorum. "Ben de."

"İşler nasıl gidiyor?" "İyi."

Yalan söylüyorum.

Hayatım bitti. Tamam, belki biraz abartıyorum, ama Haidyn'in seks oyuncağı olmak beni öldürecekmiş gibi hissediyorum. Yani, ona lavman sırasında beni tatmin etmesi için yalvaracağımı hiç düşünmemiştim. Bana başka neler yaşatacağını hayal bile edemiyorum.

Bir saatten biraz fazla zaman geçti ve amım hala onun elinin tekrar tekrar tokatlamasından dolayı şişmiş ve kırmızı. Parmakları acıtıyor ama iyi

iyi bir şekilde. Bu, kışımındaki balonu aklımdan çıkardı. Yeni iç çamaşırım sıırıslıklam oldu. Sanki ondan daha fazlasını istemek için zonkılıyor. Elinden bir darbe daha. Sikişmek için bir parmak daha. Kahretsin, onun sikini. Elleri ve parmaklarıyla bu kadar sertse, sikiyle neler yapabileceğini hayal bile edemiyorum.

"Mükemmel zamanlama," diyor annem ve başımı kaldırıp onun bir kez daha ayağa kalktığını görüyorum.

Onun bakışlarını takip ediyorum ve en iyi arkadaşının da bize katıldığını görüyorum. Kucaklaşıyorlar ve annemin yanına, karşımda oturuyor. Çocukluktan beri en iyi arkadaşlar. "Şehirde ne yapıyorsun?" diyor annem, sanki arkadaşının geleceğinden emin değilmiş gibi.

"Ev bakıyorum," diye cevaplar, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle.

"Ne zamandan beri buraya taşınmak istiyorsun?" diye sorar annem. "Barrington'a giderken burayı hiç sevmezdin."

"Şeyler değişir," diye belirsiz bir cevap verir.

Zihnim Haidyn'e geri dönerken onları duymazdan geliyorum. Şaşırtıcı bir şekilde, kışım ağrııyor, ama amım? Vücudum hiç olmadığı kadar seks istiyor. Seks konusunda her zaman meraklıydım. Daha önce porno izlemiştim, ama her zaman çok sahte gelmişti. Bir kadın ne kadar inleyip daha fazlasını isteyebilir ki? Şimdi bunun ne kadar gerçek olabileceğini anlıyorum. Onun için bir su birikintisiydim ve çok çaresizdim.

Beni bağladığında, sanki bir ışık anahtarı açılmış gibi vücudum canlandı. İhtiyacım üstün geldi ve bana vermek istediği her şeyi istedim.

"Annabelle?" diye seslendi annem.

"Hmm?" diye sordum, o düşünmeden kendimi kopararak. Onun bakışlarıyla karşılaştığımda, sadece bunu düşünmek bile yanaklarımın kızardığını hissettim.

"Wesley ile işler nasıl gidiyor diye sordum?"

"Wesley kim?" en iyi arkadaşı Anne sordu.

Adım kısmen ondan geliyor. Anlayacak yaşa geldiğimde anneme sorduğumda, Annabelle'in bana çok yakıştığını söyledi. Bana bir bakış attı ve benim kim olduğumu anladı. Aklıma gelen tek şey, hakkında film yapılan o korkunç lanet bebek. Ondan hep nefret etmişimdir.

"Onun erkek arkadaşı. Birkaç aydır çıkıyorlar." Annem ona durumu anlatır.

"İyi biri," diyorum ona.

"Seyahate hazır mısınız?"

Neden ona benimle birlikte geleceğini söylediğimi bilmiyorum. Haidyn bana başka seçenek bırakmayınca, panikleyip uydurma bir seyahat planı yaptım. Sanırım annem, benim son dakikada tek başıma bir yere gitmeyeceğimi bildiği için, hayatımla ilgili bilgilerini sınırlamaya çalışıyorum. "Evet. Valizimi hazırladım, gitmeye hazırım." Kahretsin, midem bulanıyor. Ya da bu, lavmanın etkisi olabilir.

"Oh, sırt çantalı seyahatin." Anne başını salladı, belli ki bunu biliyordu. "Heyecan verici görünüyor."

Elimi uzatıp, annem geldiğinde benim için sipariş ettiği sudan bir yudum alıyorum. Yutkunurken, "Haidyn'le işler nasıl?" diye soruyor.

Soğuk su çenemden akarken boğuluyorum. Bardağı masaya bırakıp peçeteyi alıp yüzümü siliyorum. "İyi." İkimizi de ikna etmeye çalışarak başımı sallıyorum. "Harika gidiyor."

"Haidyn Reeves mi?" Anne kaşlarını kaldırarak sorar.

Annem başını sallar. "Sana görevini aldığını söylemiştim."

Arkadaşı elbette bir leydidir. Annem bizim dünyamızın dışındaki kimseyle ilişki kurmaz. O, lordların her şey olduğu düşüncesiyle yetiştirilmiştir. Kraliyet ailesi sadece kraliyet ailesiyle oturur — onun sözleri.

"Evet, ama Spade kardeşlerin de dahil olduğunu bilmiyordum."

"Seanslar nasıl gidiyor?" diye sorar annem ve ben cevap vermeli miyim emin olmadan arkadaşına bakarım.

Omuz silkiyorum ve "İyi" diyorum. Bu lanet bir yalan.

Sahip olduğum azıcık şansı da mahvettim. Lordlar beni boşuna bir arayışa gönderdiler. Sanırım bu, benim sahip olmam gereken hayata asla layık olmayacağımı bilmelerinin bir yolu. Bu dünyaya doğmuş olman gerekiyor, ama onlar senin layık olup olmadığını görecekler.

"Seanslar mı?" diye sorar arkadaş. "Seanslarla tam olarak neyi kastediyorsun?"

"

"Oh, Annabelle onun terapisti." Terapist kelimesini parmaklarıyla tırnak işareti yaparak söyler ve arkadaş güler.

E-postayı okuduğumda ben de aynen böyle düşünmüştüm.

"Yani, Lordların seni o pozisyon için nasıl kullanacaklarını anlıyorum." Anne'in mavi gözleri düşünceli bir şekilde beni baştan aşağı süzdü. "Erkekler kadınlar söz konusu olduğunda zayıftır."

Onun kelime seçimine boğazım düğümlendi. "Oh, hayır. Biz..."

"Sikişmiyoruz?" Kıkırdar. Kırmızı rujlu dudakları gülümsemeye dönüşür. "Sana söz veriyorum tatlım. O bunu düşündü."

Bugün bana yaptıkları ve gelecekte olacağını tahmin edebileceğim şeyler yüzünden yanaklarım kızardı.

"Eh, bu olmayacak," diyor annem sert bir sesle.

Ben bakire kalacağım. O, benim bakireliğimi uzun zaman önce evlenmemi istediği adama sattı. Kim olduğunu bilmiyorum, ama zamanı geldiğinde bana söyleyecek. Yine, onun sözleri.

"Bir Lord'u asla küçümseme," diyor arkadaşı, tüylerimi diken diken eden bir ses tonuyla. Gözleri masanın karşısından benimkileri arıyor ve dudaklarında beliren gülümseme, Haidyn'in bana yaptıklarından haberi olduğunu düşündürüyor. "Ayrıca," diye ekliyor, "o Spade kardeşler çok şey yaşadılar."

Kaşlarımı çatıyorum. "Nereden biliyorsun?" Dirseklerimi masaya koyup öne eğiliyorum. Carnage'ın varlığını pek kimse bilmiyor, Carnage'ın içinde neler olduğunu ise hiç kimse bilmiyor, çünkü oraya girenler asla dışarı çıkamıyor.

"Eski sevgilim," diye cevaplar ve yalan mı söylüyor, yoksa doğru mu söylüyor, anlayamıyorum. "Onlar hakkında epey bilgi sahibiydi."

"Ne bilebilirdi ki?" Annem suyundan bir yudum alırken gözlerini devirir.

"Ne yaşadılar?" diye soruyorum, artık bu sohbete tamamen kendimi vermiş durumdayım. Onlar hakkında daha fazla bilgi edinebilirim, belki Haidyn üzerinde bir avantaj elde edebilirim.

"Haidyn'in babalarını öldürdüğünü söylüyorlar," diye cevaplıyor Anne ve annemin de bu konuda bir şeyler bildiğini anladığımdan sertleştiğini görüyorum.

"Neden böyle bir şey yapsın ki? Carnage'ı ele geçirmek için mi?" diye soruyorum.

"Hayır." Anne başını sallar. "Ne olursa olsun Carnage'ı miras alacaklardı. Söylentiye göre Haidyn onları Ashtyn için öldürmüştü."

"Neden onun için onları öldürsün ki?" Görevi aldıktan sonra, Spade kardeşleri derinlemesine araştırdım.

Lords genel olarak çok gizemli bir gruptur, ancak Ashtyn ve bazı arkadaşlarının eski sosyal medya sayfalarını bulabildim.

Ashtyn'in öldüğü sanılmadan önce Saint'in seçtiği kişi olduğunu öğrendim. Onu geçen gün Carnage'da gördüğüm gerçeği, durumun böyle olmadığını gösteriyor. Spade kardeşlerin onu dünyadan saklamak için bu hikayeyi uydurmuş olabileceğini düşünüyorum.

Anne cevap verirken gözleri benimkilerle buluştu. "Çünkü Haidyn onu seviyor."

Annem burun kıvrır. "Lordlar kimseyi sevmez."

"Çoğu sevmez, ama bazıları zayıftır," diye tartışır annesinin arkadaşı, gözlerini benden ayırmadan.

"Saint, Ashtyn'in Lorduydu," bariz olanı söylüyorum.

"Doğru, ama o Haidyn'in seçilmiş olarak atanmıştı. Onunla evlenmesi gerekiyordu."

"Bir Leydi ve bir seçilmiş kişi çok farklı şeylerdir." Onun için ikisi de olması ilginç.

"Spade kardeşlerin farklı kuralları vardır." Anne elini havada sallayarak daha fazla bilgi vermeyi reddeder.

"O zaman neden evlenmedi?" Onu Carnage'da gördüm ve Saint'e anlatırken Haidyn'in aramalarına cevap vermemesinden çok endişeli görünüyordu. O da onu seviyor mu? Saint'le ilişkiye girmeden önce bir ilişkileri mi vardı? Hiç şaşırmazdım. Belki de benim arkadaşım ve onun Lord'u gibiydiler, birbirlerini aldatıyorlardı.

"Haidyn canavar gibi davranıyor olsa da, o bir oyuncak ayıdır. O zayıftır." Anne gülümser. "Onu, ona aşık olan en iyi arkadaşına verdi."

"Azize," diyorum, ne demek istediğini anlayarak.

Annem bir kez daha burun kıvrır, su bardağını dudaklarına götürür ve başka yere bakar. "Neden ona bu kadar takıntılı olduklarını anlamıyorum." Bardağı masaya bırakır ve bana bakar. "O sana hiç benzemiyor."

Her anne çocuğunu koşulsuz sevmelidir, ama annem bana neredeyse takıntılı. Ben hiç hata yapmadan büyüdüm. Hiç cezalandırılmadım ya da herhangi bir şekilde cezalandırılmadım. Annem beni, istediğim her şeyi başarabileceğime inanarak yetiştirdi. Özgürlük hariç. Bu dünyaya doğdum ve bu dünyanın bir parçası olarak öleceğim. O zaman

bana yalan söylediğini, bana saçmalıklar sattığını anladım. İstediğin her şey olamazsın. Bu, ebeveynlerin çocuklarına inanmalarını umarak anlattıkları bir masaldır.

Ben inanmıyorum.

"Dediğim gibi, kadınlar çok güçlü olabilir." Arkadaşı omuz silkiyor, ama onun Ashtyn'in Saint'in arkadaşlarıyla yattığından mı, yoksa benim Haidyn'le yattığımdan mı bahsettiğini bilmiyorum, ve bilmek istediğimden de emin değilim.

İş telefonum çalıyor ve annem garsona seslenirken onu çantamdan çıkarıyorum. Haidyn'den bir mesaj geldiğini görüyorum. Kalbim hızla atmaya başlıyor ve sanki o bana tokat atmış gibi zonklayan amım acımaya başlıyor. Gözlerimi kaldırıp restoranda etrafa bakınıyorum, acaba burada mı diye. Belki de konuşmamızı dinliyor ve onun hakkında konuştuğumu biliyor. Onu hiçbir yerde görmeyince, gözlerimi tekrar telefonuma indirip gönderdiği mesajı okuyorum.

■

HAIDYN: Bol bol su içmeyi unutma.

Gözlerimi devirip cevap yazıyorum.

■

Evet, efendim.

■

HAIDYN: Alaycı tavırların sana yüzüne bir yumruk yemekten başka bir şey kazandırmaz.

Haidyn için dizlerimin üzerine çökme düşüncesi kalbimin hızla atmasına neden oluyor. Eminim ki o sikini ağızma sokarken bir şekilde bağlanacağım. Beni boğazlayacak... Yüzüme tokat atacak mı acaba? Düşüncesi bile yüzümü kızartıyor, elim yanağıma gidiyor.

Anneme bakıyorum ve onun garsonla meşgul olduğunu görüyorum. Öyleyse önümdeki suyu alıyorum, pipeti dudaklarıma götürüyorum ve hızlıca bir selfie çekerken emiyorum. Bardağı masaya koyup ona gönderiyorum.

■

HAIDYN: Aferin benim küçük fahişem.

Bacaklarımın arasındaki zonklama şiddetleniyor ve iç çamaşırım daha da ıslanıyor. Hızla yukarı bakınca, annemin arkadaşının gözlerinin benimkilere dikildiğini görüyorum ve yanaklarım kızarıyor.

Siktir, boku yedim!

Telefonum yine çalıyor, bu sefer Wesley mesaj atıyor. İç çekiyorum. Lordlar bu durumu nasıl halletmemi bekliyorlar? Haidyn kim olduğumu bildiği için artık Wesley'den ayrılabilir miyim? Ne yapacağımı bilmiyorum ve onlara soramam çünkü o zaman Haidyn'in kim olduğumu bildiğini anlarlar. *Lanet olsun!* Yüzümü masaya vurmak istiyorum. Bunun yerine mesajını açıyorum.

■

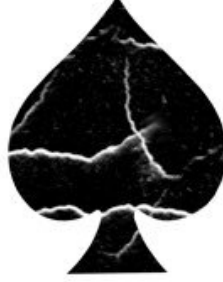
WESLEY: Selam bebeğim. Bu akşamki yemeğimizi iptal etmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Yarın akşam arkadaşlarla dışarı çıkacağım. Gelmek ister misin?

■

Tabii.

Cevap verip telefonu kapatıyorum, bu günlük bu kadar yeter. Suya değil, margaritaya ihtiyacım var ve lanet olası bir şekerleme yapmam lazım.

YİRMİ BEŞ

HAIDYN

Barrington'da son sınıf

"Kash nerede?" diye soruyorum, gözlerim ağırlaşmış. Başım öne eğilmiş, kan ağzımdan akıyor.

"Onun korkusu yalnız kalmak, değil mi? Terk edilmek." Kadın gülüyor. "Lordlar durdurulamaz olmak için yaratıldılar. Sayıca üstünlük güçtür, ama Spade kardeşler... sizler her zaman farklı olmaya mahkumdunuz." Kırmızı boyalı tırnakları terli göğsümde geziyor. Uzaklaşmaya çalışıyorum, ama başımın üstünde bileklerimi bağlayan zincirler buna engel oluyor. "Siz çocuklar birlikte büyüdünüz, birbirinize bağımlıydınız. Hatta aynı kızı paylaştınız," diye ekler, Ashtyn'i kastederek. "Saint uyandığında ne hissedecek sence? Hmm? Onu hala sevecek mi?"

"Nerede..." Derin bir nefes alıyorum ve ağrıyan göğsüm acıyor. "Kashton nerede?" Dişlerimi sıkarak soruyorum. Adrenalin iğnesi vurulmuş sekiz mahkumla dövüştük ve işim bittiğinde onu yanımda yerde yatarken gördüm. Yüzü kanlar içindeydi. Onun hayatta olduğuna dair beni rahatlatan tek şey, bilinçsiz bedenini arenadan sürüklemekten önce bileklerinde nabzını hissetmiş olmamdı.

Şu anda sadece biz varız. Adam gitti ve Saint vuruldu. "Yalnız yaşamayı öğreniyor," diye gizemli bir cevap verdi ve dişlerim dişlerimi gıcırdattım.

Sivri tırnaklarıyla çenemi kavrar ve başımı yukarı doğru iter, böylece önümde dururken ona aşağıdan bakmak zorunda kalırım. Boyum 1,95 metre ve ayaklarım beton zemine değmiyor. O ise topuklu ayakkabılarla boyu 1,75 metre kadar olabilir.

Yüzüne kan tükürüyorum, ama o sadece bana gülümsüyor. "Sahip olman gereken kızı arkadaşına verdiğin ve şimdi onun yüzünden arkadaşının ölebileceği ne komik."

"O ölmeyecek," diyorum dişimi sıkarak.

Kafamı geriye doğru itti ve ben de hala orada olduklarından emin olmak için bileklerimi saran zincirlere baktım. Arenada dövüşürken kırılan ellerimi artık hissedemiyordum.

"Onun yüzünden babalarınızı öldürdünüz." Devam ediyor. "Ve şimdi ben, bunun bir daha asla tekrarlanmamasını sağlamak için buraya getirildim."

"Onlar öldü," bariz olanı söylüyorum ve başım öne düşüp kanlı beton zemine bir kez daha bakarken şaka yapıyorum. Nefes alırken acı çektiğim için birkaç kaburgamın kırık olduğundan eminim. "Birini birden fazla kez öldüremezsin."

"Spade kardeşler THE Lords olmalıydılar. Sen, çok değer verdiğin yemininizi bozanların icabına bakarsınız. Ama hepiniz kadınlar yüzünden zayıf düştünüz." Benden uzaklaşırken beton zeminde topuklarının sesini duyuyorum. "Sizi eğitmek için topluma yardım etmeyi gönüllü olarak teklif ettim. Sizi tekrar erkek yapmayı. Kim olduğunuzu hatırlatmayı. Sizi öldüremeyeceğimi söylediler, ama sizi tekrar yola sokmak için ne gerekiyorsa yapmama izin verdiler."

"Beni Kash'e götür." Derin bir nefes almaya çalışıyorum, ama yanımdaki ağrı bunu zorlaştırıyor. Yalnız olduğunu düşündüğü yer neresi olabilir? Saint ve benim öldüğümüzü söylediler mi ona? Belki de kavgadan sağ çıkamadığımı söylediler.

Gülüştü soğuk odayı doldururken, geri gelip önümde duruyor. "Senden hoşlanıyorum Haidyn ve seni yıkmaktan zevk alacağım."

"ELLİ SEKİZ," diye nefes alıyorum. "Elli dokuz." Bir nefes daha. "Altmış." Barı bırakıp, ağırlıklar evimdeki spor salonumun yastıklı zeminine çarptığında geri adım atıyorum.

Arkamdaki bankın üzerine düşerim ve başımı eğip terli saçlarımı elime alırım. Göğsüm yanıyor. Aşırı zorluyorum ama durum bu. Vurulmadan önceki halime dönmeye çalışıyorum. Ağır kaldırmıyorum ama düzenli olarak çalışıyorum.

Uzanıp bankın üzerindeki cep telefonumu alıyorum, Kashton'ın numarasını seçip arama tuşuna basıyorum.

İlk çalınıştta cevap veriyor. "Haidyn..."

"Bir tur atmak ister misin?" Ayağa kalkıp arka duvar boyunca uzanan tavandan tabana pencerelere doğru yürüyorum. Güneş dağların üzerinde batmaya başlıyor. Gece sürüşünü seviyorum. En sevdiğim zaman.

"Evet... bekle! Şehirde misin?"

"Bu gece için," diyorum. Tamamen yalan sayılmaz. "Saint'e sorayım..."

"Sadece sen ve ben," Saint'i işe karıştırmadan önce ona söylüyorum. Şu anda kesinlikle o tartışmaya girecek havada değilim.

"Tamam. Nerede buluşmak istersin?"

HIZLI BİR DÜŞ ve otuz dakika sonra, boş bir otoparka giriyorum ve Kashton'ın Ninja H2R motosikletinde beni beklediğini görüyorum. Yanına yaklaşıp motosikletimi kapatıyorum.

Ters takılmış bir şapka takıyor ve kask takmamış. "Ne oluyor lan, Haidyn?" diye soruyor, motosikletinden inerken. "Neden gizli gibi burada buluşuyoruz? Ve neden Saint davet edilmedi?"

İç çekip deri ceketimin cebine uzanarak fotoğrafı çıkarırım. "Bu kim, biliyor musun?"

R1'ime doğru yürür ve fotoğrafı elimden alır. Yüzünü buruşturur ve başını sallar. "Sadece Benny tanıdık geliyor. Diğer adam kim?" diye sorar ve fotoğrafı bana geri verir.

"Ben de onu anlamaya çalışıyorum."

Sinirli bir şekilde iç çeker. "Carnage'dan bunu yapamaz mısınız?"

Geri dönebilirdim, ama şimdi değil. Charlotte varken olmaz. Onu gözümün önünden ayırmam, onu bizim dünyamıza getirmek çok riskli. Arkadaşlar ona ve kim olduğuna dair sorular sormaya başlayacaklar. Bildikleri kadarıyla, seansımız için orada olmadığım için artık onunla görüşmüyorum. "Yakında döneceğim," diye onu temin ettim.

Elini saçlarının arasından geçirir.

"Son konuşmamızdan bu yana başka bir şey öğrendin mi?"

Kafasını sallar. "Hiçbir şey. O piç kurusu bu noktada neredeyse ölmek üzere. Ama kimseyi ele vermeyecek."

"Peki Laura?"

"Hayır. Bebeği doğurana kadar ondan hiçbir şey öğrenemeyeceğiz." Motosikletine yaslanarak, dövme kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sin ile konuştuk ve bize ne gerekiyorsa yapmamızı söyledi, cevapları almak için onu komadan çıkarmak zorunda kalsak bile, ama biz bunun degeceğini düşünmüyoruz. Bebek doğduğunda, o zamana kadar öğrenemediğimiz şeyleri öğreneceğiz."

Başımı sallıyorum. "Luke?" Listemdeki bir sonraki isme geçiyorum.

O buna sert bir kahkaha attı. "O adam bitti. Yirmi dört saat boyunca kendine saçma sapan şeyler mırıldanıyor." Yüzü ciddileşti ve ensesini ovuşturdu. Başını kaldırıp gözlerime baktı. "Seni vurduklarında takip cihazını çıkardılar."

Soru olmadığı için hiçbir şey söylemedim.

"Neden yenisini taktırmadın?"

"Değiştireceğim."

"Ne zaman?" diye soruyor.

"Carnage'a döndüğümde," diye terslerim, bu konuşmanın gidişatından hoşlanmadığım için.

Çenesi gerilir ve benden başka bir yere bakar.

"Kash..."

"Ashtyn hamile." Beni keser.

Konuyu değiştirmesi kafamı karıştırır ve biraz kaşlarımı çatarım. "Bu iyi bir şey, değil mi?" Saint onu geri getirdiğinde Saint'in rahim içi araçlarını çıkardığını biliyorduk. "Devin, Benny'den sonra ona test yapmadı mı...?"

"Evet, ama negatif çıktı. Anlaşılan Jasmine, Ashtyn gitmeden önce ona bir çanta dolusu hamilelik testi almış, o da o günden beri her gün test yapıyor. Bu sabah ofise gelip testin pozitif çıktığını söyleyerek ağladı. Saint Devin'le konuştu, ama Devin'in tek bulabildiği şey, testin yanlış negatif çıktığı ya da çok erken yapıldığıydı. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyorum." Elleriyle kot pantolonunun yanlarını tokatladı.

Boş otoparkta sessizlik hakimdir çünkü başka ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Onu görmek istedim sadece. Onu terk ettiğimi düşünmesini istemiyorum. Ölümümü sahte olarak göstermişken olmaz. Gerçek gibi görünmesi gerekiyordu. Kardeşlerimin artık onlarla olmadığımı düşünmelerini istedim. Carnage'da fazla sayıda yabancı göz vardı, bu yüzden bir gösteri yapmam gerekiyordu.

Bisikletinden iner. "Sürüyor muyuz, sürmüyor muyuz?" diye sorar, bisikletin üzerine oturarak.

Gülümserim ve R1'imi çalıştırırım. "Evet."

Telefonum cebimde titriyor, onu çıkarıp Gavin'den beklediğim mesajın geldiğini görüyorum. Mesajı açıp okuyorum.

■

GAVIN: Verdiğin bilgiler doğrudu.

Gülümseyerek çıkıp telefonu kilitliyorum. Kafamı kaldırdığımda Kashton'ın bana baktığını görüyorum.

"İyi haber mi?" diye soruyor.

"Öyle bir şey," diye cevap veriyorum. Bu, beklediğim yeşil ışık.

CHARLOTTE

Kanepede oturmuş, *Slasher* izlerken patlamış mısır yiyordum ki kapı zili çaldı. Muhtemelen Wesley'di. Onu yine ekdim. Bu gece onunla ve arkadaşlarıyla spor barına gitmek istemiyordum. Spor izlemek isteseydim maça giderdim. Dışarı çıkmak isteseydim, sarhoş olup dans etmeye giderdim. Evde kalmak ikisinden de daha iyi geliyordu.

Ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı açtığımda Haidyn'in verendamda durduğunu gördüm. Bir eliyle sırt çantasının askısını tutuyor, diğer elini ise deri ceketinin cebine sokmuştu. Onu gördüğümde, neden burada olduğu düşüncesi midemi sıkıştırdı. "Bir günüm daha var," diye hatırlattım ona.

Bana sırtarak gülümsedi, içeri girdi ve beni geri çekilmeye zorladı. "Merak etme. Uzun sürmez. Sana bir şey vermek için uğradım."

"Ha?" Kapıyı çarparak kapatıyorum. Kapıyı kilitliyorum ve kendime gülmek istiyorum. En büyük tehdit zaten içeride. "Bana çiçek ve çikolata mı getirdin?" Ona dönüp bakıyorum.

Eli boğazımı kavrar ve beni parmak uçlarımda dikleştirir. "Sarkazm hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun?"

Onun sözleriyle nabzımın hızlandığını hissedebileceğini bilerek, onun elinin altında yutkunuyorum. "Evet," diye fısıldıyorum.

Boynumu bırakıyor ve ben de boynumu ovuyorum. Nefesimi kesmiyordu ama boynumu sıkıca tutuyordu.

Onu takip ederek oturma odasına giriyorum. Durup bir saniye televizyona bakıyor, sonra bana dönüyor. "Soyun," diyor, sesi daha da kalınlaşıyor.

Vücudum titremeye başlar, ama ellerim düşünmeden tişörtümün eteğine uzanır. Tişörtü başımdan geçirip bir kenara atarım. Sütyen giymiyorum. İnce pamuklu şortumu ve iç çamaşırimi bacaklarımdan aşağı indirip kenara atarım ve onun önünde çıplak dururum.

İki gün önce, muayene masasının ucunda durup kıcımlı okşadı ve göğüslerimle oynadı, sonra da parmaklarına boşaldım. Vücudumda onun görmediği hiçbir yer kalmadı.

Eskiden utangaç olmama rağmen, annem beni vücudumu sevmem için yetiştirdi. Bir keresinde bana, herhangi bir erkekten daha fazla vücudumu tanımamı söyledi. Böylece, bir lordun karısı olduğumda kendimi tatmin edebilecektim.

O öne çıktığında nefesim hızlandı. Göğüs uçlarımda sertleşti. Elini uzattı, ellerini karnımdan aşağı doğru kaydırarak, sonra kalçalarımda kavradı ve vücudumu kendine doğru çekti. "Nasıl hissediyorsun?"

"Tamam," diye fısıldıyorum, kirpiklerimin arasından ona bakarak. Boyu tam 1,95 metre ve üzerinde savaş botları var. Ben 1,57 metre

boyundayım ve çıplak ayakla, çıplak olduğumu söylemeye gerek bile yok. Şu anda her açıdan avantajlı durumda.

Elimi tutup beni oturma odasının ortasına çekiyor. Kanepeden bir yastık alıp büyük cam sehpanın ortasına koyuyor. "Üzerine uzan. Yüzün aşağıya baksın," diyor. "Kalçaların yastığın üzerinde olsun."

"Ben..."

"Seni tutar."

Masaya sürünerek çıkıyorum, titrek bir nefes alıyorum, ikimiz yere düştüğümüzde masanın milyonlarca parçaya ayrılıp beni keseceğinden korkuyorum. Dediğini yapıyorum, yüzüstü uzanıyorum ve soğukluk beni nefesimi kesiyor.

Kalçalarımı tutup, yastığı istediği yere yerleştirmek için kaldırıyor ve popomu havaya kaldırıyor.

Önümde diz çöküyor ve sırt çantasının fermuarını açıyor. O ipi çıkardığında, daha iyi görebilmek için bir saniye saçlarımı yüzümden çekiyorum. Hızla sol bileğimi sehpanın ayağına bağlıyor, sonra aynısını sağ bileğim için de yapıyor. Sonra ortadan kayboluyor ve bir ayak bileğimin, sonra diğerinin etrafına ip dolandığını hissediyorum. Beni çıplak olarak sehpaye yüzüstü, bacaklarımı açmış şekilde bağlamış.

İnliyorum, ipleri çekiyorum. Vücudum zaten karıncalanmaya başlamıştı, ama şimdi daha da ısınmaya başladı. Nefes nefese, kendimi daha rahat bir pozisyona getirmeye çalışıyorum, ama nafile.

"Sen ip fetişisti misin, bebek yüzlü?" diye gülerek soruyor. Sonra çantasından kum dolu küçük bir kum saati çıkarıp televizyonun önüne koyuyor ve ben kumun akmaya başlamasını izleyerek kaşlarımı çatıyorum.

"Ben... bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye kekeledim, zonklayan amımı görmezden gelmeye çalışarak. Eğer bakarsa, benim çoktan ıslandığımı görecek.

"Bir fahişenin iple bağlanmaktan hoşlanmasıdır. Çaresiz kalmaktan ve başkasının merhametine kalmaktan tahrik olman."

Gözlerimi kapatıp yüzümü masaya dayadım, yanaklarımın kızardığını görmemesi için.

Kemerini çözdüğü ses kalbimi hızlandırıyor ve uyluklarımı sıkıştırıyor. Sonra kemerin halkalardan çıkmasıyla birlikte bir hışırtı duyuluyor. Kemerini kışırma çarptığında çığlık atıyorum ve ipleri çekiyorum. "Bu

dünkü alaycı tavırların içindi." Şap. "Bu da bugünkü alaycı tavırların içindi." Şap. "Ve bu da seninle oynarken amının ne kadar ıslak olduğunu görebildiğim için."

Nefes nefeseyim, vücudum titriyor, kığım yanıyor ve terliyorum. Alaycı tavrım yüzünden yüzümü sikmesini bekliyordum, ama o bunun yerine beni yaramaz bir çocuk gibi şapladı. Beni şaşırtmak istiyor.

"Hmm? Söyle bana, bebek yüzlü. Islandığını ve seni sikmemi istediğini söyle." Eli bacaklarımın arasına giriyor ve ben kığım havaya daha da kaldırıyorum, parmaklarının amımın içine girmesini istiyorum.

"Lütfen?" Yalvarmaya hazırım. Vücudumun kelepçeleri çekmesi, ne kadar çaresiz olduğumu gösteren inlememin dudaklarımdan kaçmasıyla onun haklı olduğunu kanıtlıyor.

Tokat. "Yalvarma. Söyle bana."

Burnumdan kokuyu alıyorum, yanık hissi kığımda yoğunlaşırken burnum akıyor. "İhtiyacım var... Beni sikmen lazım. Lütfen, boşalmam lazım." Klitorisim zonkluyor, onun ilgisini çekmek için yalvarıyor. Yıllardır azgınım ama hiç böyle olmamıştı. Acı o kadar şiddetli ki, onu dindirmek için her şeyi yaparım.

"Bak, kelimelerini kullanıyorsun, ne uslu bir kızsın." Eli, acıyan kığım okşuyor ve ben, elimden geldiğince kığım sallayarak inliyorum. "Ama bu gece buraya gelme sebebim bu değil. O beklemek zorunda kalacak."

Hayal kırıklığıyla homurdanarak masaya çöküyorum. Omzumun üzerinden ne yaptığını görmek için bakmaya çalışıyorum ama saçlarım yüzüme düşüyor ve hiçbir şey göremiyorum. Saçlarımı toplamalıydım. Terle kaplı yüzüme, göğsüme ve kollarıma yapışıyor. Kaşınıyor.

Eli bacaklarımın arasına düşer ve parmaklarını amımın üzerinde gezdirip kığımın arasına doğru yukarı doğru kaydırır. Onu durduramayacağını bilsem de bacaklarımı sıkıca kapatırım.

Parmakları kaybolur, ancak bir saniye sonra geri gelir ve bu sefer ıslak gibi hissedilir. "Haidyn..."

Bir parmağını kığıma soktu ve ben bağları çekerek nefesimi bir anlığına kesildi. "Sadece ağzını ve amını sikeceğimi mi sanıyorsun, Charlotte?"

O parmağını çıkarıp tekrar sokarken ben inliyorum. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni çok sıkı bağlamış. Yeterince esnek değil.

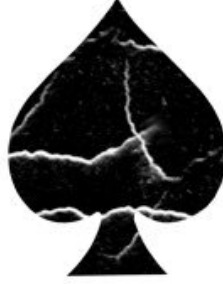
onun dokunuşundan uzaklaşmak. Bu sadece amımı daha da ıslatıyor ve ona olan ihtiyacımı daha da artırıyor.

"Güzel amın, siktiğim son şey olacak." Parmağını çıkarıyor ve ben nefes nefese, onun sikine hazırlanmaya çalışıyorum.

Anal seksin zaman aldığını biliyorum. En azından duyduğum kadarıyla. Elbette, o beni burada, şu anda sikmeyecek. Muhtemelen. Haidyn gibi erkekler kadınları kanatmak isterler. Sahip olamayacaklarını almayı severler. Ve ben bunu asla isteyerek vermeyeceğim.

Elini tekrar kıcımda hissettiğimde gözlerimi kapatıyorum ve o da içine bir şey sokuyor. Durdurmaya çalışsam da kığım pes ediyor. Bir şeyi içine alıyor ve ben rahatlıyorum ama içime yeni bir şey sokulduğunu hissettiğimde hemen tekrar geriliyorum. Daha büyük, beni daha fazla genişletiyor. Başımı kaldırıp gerilmenin acısıyla çığlık atıyorum.

YİRMİ ALTI

HAIDYN

"Aferin kızım." Kızarmış yanaklarını okşarken, gözlerim az önce kışına soktuğum anal tıpanın tabanına sabitlenmiş durumda. Sehpanın yanına yürüyüp kanepeye oturuyorum ve titreyen, bağlanmış vücuduna bakıyorum.

Ağlamaları dinmiş, ama televizyondaki ağlayan kadının sesini bastıran ağır nefes alıp verişini duyuluyor. Onun tüm deliklerini hazırlayacağım. Onun amını sikmek onun için bir ayrıcalık olacak. Ona orgazm olmasını sağlayacağım, çünkü bunda bir güç var, ama vücudu amının doldurulmasından başka şekillerde orgazm olmayı öğrenecek.

"Hai-dyn," diyor, sesi titriyor. "Ne... içimde ne var?" Burnunu çekiyor.

Elimi uzatıp sehpayı kanepeye yaklaşıtıyorum. Bir avuç saçını tutup, yanağını camdan çekip, boş elimle narin boynunu kavrarken kulağına fısıldıyorum. "Bu bir anal tıpası, bebek yüzlü. Kışını sikmem için bana yalvaracaksın, bu yüzden onu genişletmem gerekiyor." Tamamen yalan değil.

"Hayır..." Başını sallamaya çalışır, ama elim onu engeller.

"Evet," diyorum ona. "Onu sikeceğim ve sonra spermimin içinden akmasını izleyeceğim." Muhteşem bir manzara olacak.

Bunun doğru olduğunu bildiği için inliyor. "Acıyor." Bileklerindeki iplerle boğuşuyor.

Gülümsüyorum. "Bu, işe yarıyor demek." "Ne işe yarıyor?"

Cevap vermiyorum. "Kedi ile oynamamı ister misin? Bu, aklını başka yere yöneltmene yardımcı olur mu?" Fiş, daha küçük olanlardan. Bu gece onu genişletmek için değil, şimdilik içinde küçük bir şey tutmak için.

Derin bir nefes alır. "Evet... lütfen?"

"Tamam, bebek yüzlü." Yüzünün yan tarafını öpüyorum, gözyaşlarının ve terinin tuzunu tadıyorum. Kahretsin, tadı harika! Bana ne kadar itaatkar olabileceğini göstermesini sabırsızlıkla bekliyorum ve onu yüzüme oturmasına izin vererek ödüllendiriyorum. Onu tatmak için can atıyorum.

Onu bırakıp, tüm saçlarını sağ elimle topluyorum ve yüzünü bir kez daha yukarı kaldırıyorum. "Şovunu izle," diyorum ona ve sol elim açık bacaklarının arasına iniyor. "Sırılsıklamsın Charlotte. Yastığın her yeri ıslak."

Parmaklarım onun amını okşarken, o inleyerek kıcını benim için sallıyor. Birinin içeri girmesi için ileri geri sallanmaya çalışıyor, ama ben parmaklarımı istediğim yerde tutuyorum.

"Lütfen, Haidyn. Boşalmam lazım. Beni boşalt."

O konuşurken ben gülümsüyorum. Kelimeleri kullanmakta giderek daha iyi oluyor. "Bu ziyaret zevk için değil, Charlotte."

Hayal kırıklığıyla homurdanıyor, başını sallayarak saçlarını bırakmam için bana direniyor. Ben bırakmıyorum.

"Oooww," diye bağırıyor.

"Neren ağrıyor?" diye soruyorum, cevabı zaten biliyorum.

"Karnım," diye cevaplar. "Kramp giriyor. Neden karnım ağrıyor?"

"Bu bir ceza, bebek yüzlü," diyorum belirsiz bir şekilde.

"Üzgünüm." Vücudu titriyor ve ben parmağımı amına sokuyorum, ne kadar sıkı olduğunu seviyorum.

"Biliyorum, ama artık çok geç."

"Haidyn." İpi çeker. "Lütfen... çıkar şunu." "Sana süre veriyorum ve henüz bitirmedin," diye bilgilendiririm onu.

Kıçına anal tıkacı takmadan önce içine bir şey koydum. Kızımın ona vereceğim şeye hazır olmasını istiyorum, yani hazır olduğundan emin olacağım. Onun

vücudunun hissettiği her şeyi ve nedenini sorgulamasını istiyorum. Bunu benim ihtiyaçlarımı karşılamak için mi yapıyorum? Yoksa o yeni şeyler mi istiyor? Her zaman merak edecek ve başka hiçbir erkek onu benim kadar tatmin edemeyecek.

"Daha ne kadar sürecek?" diye nefes nefese soruyor.

"Kum saati bittiğinde seni çözüyorum." Zaman kafanı karıştırır. Oturup zamanın geçmesini izlemek zorunda kalmak, zamanı daha yavaşlatır.

"Yapamıyorum. Tanrım, yanıyor... kramplar."

Onun amını tokatlayarak onu ağlatıyorum. Sonra iki parmağımı içine sokuyorum. "Böyle daha mı iyi?"

Nefes nefese, konuşamıyor.

"Peki ya bu?" Bir parmak daha ekliyorum, kışındaki tıkaç hissederek ona doğru itiyorum.

"Evet, oh lanet olsun..." Masada ileri geri sallanıyor, parmaklarımı sikmeye çalışırken masayı sallıyor.

Onu yirmi dört saat boyunca böyle bağlı tutmak için her şeyi verirdim. Yorgunluktan bayılana kadar onunla dalga geçip onu kızdırırdım. Ve sonra uyandığında, ben çoktan onun içine girmiş olurdum.

Onun benim en yeni oyuncağım olmasının birçok nedeni var, ama asıl nedeni ona asla söylemeyeceğim.

CHARLOTTE

Vücudum kendi kendine hareket ediyor, ama aklım midemde. Hayatımda hiç bu kadar şiddetli kramp çekmemiştim. Dudaklarımı aralayıp durmasını rica etmek istiyorum, ama bunun yerine inilti çıkıyor.

"Vücudunun kullanılmak için yalvarışını seviyorum," diyor parmakları ıslak amımı sikarken.

Nefes nefeseyim ve aralık dudaklarımdan bir damla salya akıyor. Boynumun pozisyonu ve saçlarımı tutan yumruğu yüzünden yutkunamıyorum. Yumruklu ellerimle ipleri çekiyorum ve ağır gözlerimle televizyonun önündeki kum saatine bakıyorum, ama onu görmüyorum. Tek duyduğum, bacaklarımın arasındaki his daha da sıcaklaşırken kulaklarımda çınlayan kan sesleri.

"İşte böyle, bebek yüzlü. Parmaklarıma konsantre ol. Onları sür, Charlotte. Ne kadar boşalmak istediğini göster bana."

Kramp geri geliyor ve yeni gözyaşları gözlerimi yakıyor. Bana ne oluyor? Farklı yönlerle çekiliyormuşum gibi hissediyorum. Acı, zevk. Sonra yine acı.

Parmaklarını çekiyor ve ben terle kaplı masanın üzerine yığılıyorum. Sonra kemeri zaten hassas olan kıkırma çarpıyor ve ben çığlık atıyorum.

"Acıdan bu kadar tahrik olacağını hiç düşünmemiştim, Charlotte. Ama sana istediğini vermekten çok memnunum."

Tokat.

"Lütfen..." diye inleyerek, irkilirim.

Parmakları tekrar amıma dönüyor ve bu sefer durmuyor. Beni bir başka akıl almaz orgazma ulaştırırken nefesim tamamen kesiliyor. O kadar kendimden geçmişim ki, beni masadan kaldırıncaya kadar beni çözdüğünü bile fark etmiyorum. Beni oturma odasından çıkarırken, ben kollarında bitkin bir halde yatıyorum.

Ağır gözlerimle amaçsızca etrafa bakınıyorum, o beni banyoya taşıırken. Ayaklarımı yere indiriyor ve beni banyo tezgahına yaslamaya yönlendiriyor, ben de ona karşı koymuyorum. Ne yapmaya hazırsa, ben hazırım.

"Rahatla, bebek yüzlü," diyor, sırtımı nazikçe okşayarak, sonra eli acıyan kalçama iniyor ve hala titreyen bacaklarımın arasına düşüyor. "Anal tıpayı çıkaracağım."

Hâlâ nefes almaya çalışıyorum ve vücudumda hiçbir şeyle savaştığım güç kalmadı. Vücudum basınca yenik düşmeden önce, onun tıkaçı çektiğini hissediyorum ve o da onu çıkarıyor. Kramplar geri dönünce tezgaha yığılıyorum.

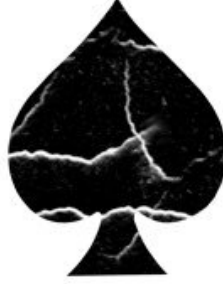
Beni ayağa kaldırıyor ve yüzümü kendisine çeviriyor. Elini saçlarıma koyarak, ağırlaşan gözlerimi kendininkilere bakmaya zorluyor. "Anal tıpası, fitilleri yerinde tutman için takılmıştı."

Gözlerimi kırptırıyorum, zihnim onun söylediklerini anlamaya çalışıyor, ama karnımdaki ağrı tüm dikkatimi çekiyor ve ayaklarımdan ayaklarıma geçiyorum.

Gözleri benimkileri arıyor. "Aferin sana, bebek yüzlü. Tuvalete gitmene yardım edeceğim, böylece rahatlayabilirsin." Saçımı bırakıp beni tuvalete oturtuyor, sonra geri çekiliyor

beni içeride bırakır. Ve tıpkı doktorun muayenehanesinde olduğu gibi, vücudumun zevk almaması gereken bir şeyden sonra vajinamdan akıtan sperm­lerim yüzünden bir kez daha ağlarım.

YİRMİ YEDİ

HAIDYN

Ön kapısından çıkıp, onun bilmediği anahtarla kapıyı arkamdan kilitliyorum. Daha önce geldiğimde kapıyı çalmak sadece bir formaliteydi. İki gün üst üste verandasında durduğumu gördüğünde gözlerindeki şaşkın ifadeyi görmek istedim.

Merdivenlerden aşağı inerken sırt çantamı omuzlarıma atıyorum ve bisikletime biniyorum. Motoru çalıştırıp, vites takmadan ve onun garajından çıkmadan önce eve son bir kez bakıyorum.

Şu anda çok sertleşmiş durumdayım. Lanet olsun, ona hayır demek bu kadar zor olacağını düşünmemiştim. Bana onu sikmem için yalvardığında... Lanet olsun, bunu yapmamak için tüm gücümü kullanmam gerekti. Ama ben kendimi kontrol edebiliyorum. Lanet olsun, üç yıl boyunca yapmadım. Birkaç gün ne fark eder ki?

Onu deliye çevirdiğini anlayabiliyorum. Çok istiyor. Yalvarırken sesinin çatlaması. Daha fazlasını istediğinde ağlaması.

Kot pantolonumun içindeki penisimi biraz rahatlatmak için yerini düzeltmem gerekiyor. Otoyola çıkıp, Citizen Soldier'ın "Thank You for Hating Me" şarkısı kulaklarımda çınlarken evime doğru hızla ilerliyorum.

Garajıma girip motosikletimi durdurduğumda cep telefonum çalıyor. Cebimden çıkarıp baktığımda arayanın Bones olduğunu görüyorum. "Alo?" diye cevap verip garajımı kapatıp eve giriyorum.

"Sadece takip etmek için aradım. Aradığını buldun mu?" "Hayır," diye cevap verip karanlık evimde ofisime doğru yürüyorum.

Sırt çantamı sandalyelerden birine atıp masama oturuyorum. "Senin tarafında yeni bir şey var mı?"

"Hayır." diye iç geçirdi. "Ama Glass'tan senin için elimden geldiğince çok görüntü aldım. Sana göndereceğim, sen de incele."

"Teşekkürler." Ashtyn, Bones'un striptiz kulübünde dansçıydı ve Benny onun düzenli müşterilerinden biriydi. Belki fotoğraftaki adam da onunla oradaydı. Carnage'a gidip Ashtyn'e kendim sorabilirdim, ama onun neler yaşadığını biliyorum. Onun iyileşmesini istiyorum. Hâlâ ona tehdit oluşturabilecek biri hakkında endişelenmesini istemiyorum. Özellikle de hamile olduğu için. O ve Saint nihayet iyi bir noktaya geldiler ve ben tekrar aralarına girmek istemiyorum. Geçen sefer müdahale ederek Adam'a bir iyilik yaptım. Bir daha yapmayacağım.

"Gönderildi." Bones dikkatimi çeker.

Bilgisayara şifremi girip e-postamı açarım. "Anladım. Teşekkürler dostum," derim ona.

"Başka bir şeye ihtiyacın olursa haber ver." Telefonu kapatır.

Cep telefonumu masanın üzerine koyup, üst çekmecemi açarım, sigara paketimi çıkarırım ve bir tane yakarım.

Bu, bırakmadığım korkunç bir alışkanlık. Ama neden bırakayım ki? Lords, hayatımızın hiçbir alanında ihtiyatlı davranmıyor.

Kameraları Charlotte'un yatak odasına çevirip ekranı ikiye bölüyorum, böylece Glass'ın çektiği görüntüleri de izleyebiliyorum. Yine uzun bir gece olacak.

CHARLOTTE

"GERÇEKTEN BÖYLE Mİ DİYORSUN, CHARLOTTE?" diye soruyor Haidyn.

Gergin bir şekilde yutkunuyorum, gözlerimi pencereden dışarıya dikiyorum.

Göz teması kuramadan, yumuşak bir sesle "Tabii ki" diye cevap veriyorum.

"Ne yapabileceğini biliyorum." Dudaklarının köşeleri geri çekilir ve alaycı bir gülümseme belirir.

Nefesim hızlanırken, geniş gözlerim onun gözlerine kayıyor. "N-ne?"

"Giysilerini yırtayım."

Nefesim kesilir, ama neden şaşırdığımı bilmiyorum. Haidyn gibi erkeklerin tek düşündüğü şey seks, seks ve yine seks. Onlar bu konuda hakimiyet kurarlar.

"Seni sıkı bir top haline getirip tavana asacağım, böylece amın, ağzın ve kıçın benim sikmem için kolayca görünür olacak."

Onun yapacağı şeyi düşününce yüzümden tüm kan çekildi. Ne kadar savunmasız olurdum. İsteddiği zaman, istediği deliği ne kadar kolay sikebilirdi. Bu düşünce iç çamaşırımı ıslattı. Ama aynı zamanda beni dehşete düşürdü.

Devam ediyor. "Seni tecavüz etmeyi bitirdikten sonra, oturup sigara içeceğim, sen orada asılı kalacaksın ve gerilmiş ve aşırı kullanılmış deliklerinden, senin olman gereken değersiz fahişe gibi, spermimin akmasını izleyeceğim."

Titriyorum, sırtımı sandalyeye dayıyorum. Haidyn'in seks bebeği olma düşüncesi beni meraklandırıyor. Onun gibi erkekler istediklerini alırlar. Soru sormazlar. Bu da izinle el ele gider.

"Hoşuna gideceğini garanti edemem, ama bu beni rahatlatacak," diye ekliyor sessizliğime. Belli ki beni tedirgin etmekten hoşlanıyor. "Hâlâ bana yardım etmek istiyor musun, bebek yüzlü?" Sağ eliyle kol dayanağını bırakıp dizime koyuyor. Yumuşak dokunuş beni irkiltir ve çıplak boyalı dudaklarımdan bir inilti çıkar.

Karanlık yatak odamda nefes nefese, dik oturuyorum. "Siktir," diye iç çekiyorum. Geçen hafta mutfağımda gördüğümden beri onu durmadan rüyamda görüyorum. Her seferinde aynı rüya, aynı sözler ve her seferinde sıırıslıkam uyanıyorum.

Komodinin üzerine uzanıp mini Body Wand'ımı çıkarıyorum. Düğmeye basarken iç çamaşırımı çıkarmaya bile zahmet etmiyorum. Küçük kayıt cihazını da alıp oynat düğmesine basıyorum ve yanıma koyuyorum. Lordların bunu yaptığını kanıtlamak isteyeceklerini düşünmüştüm, ama hiç talep etmediler.

Aynı zamanda kalem olarak da kullanılabilir. İnternetten satın aldım ve Jessie eşyalarımı aradığında hiç fark etmedi. Ama neden fark etsin ki? Bir terapistin notlarını yazmak için bir şeye ihtiyacı vardır.

Böyle bir şey için işe yarayacağını hiç düşünmemiştim.

Haidyn'in sesi odamı dolduruyor, tıpkı kafamın içinde olduğu gibi. Tekrar tekrar dinliyorum, vibratörü klitorisime yerleştirip gözlerimi kapatıyorum ve onun söylediği şeyi tam olarak yaptığını hayal ediyorum. Lordlar sahte sözler vermezler. Bir şey yapacaklarını söylerlerse, yaparlar.

Sırtımı kamburlaştırıp, ucunu ileri geri ovuyorum. Kafamı boşaltmam ve rahatlamam lazım. Koşmak yeterli olmayacak.

Nefesim kesilir ve kalçalarım titrer. "Siktir." İç çamaşırlarımın içinde boşalırken inlerim. Haidyn'den önce, çok şiddetli orgazm olan kadınlardan biri değildim. İlk kez kendimi tatmin ettiğimde on altı yaşındaydım ve çok hayal kırıklığına uğramıştım. Tüm arkadaşlarım bunun ne kadar harika olduğunu söylüyorlardı. Dünyayı sarsan bir şey. Benim için öyle değildi. Ama Haidyn şimdiye kadar sadece parmaklarıyla beni iki kez orgazm etti ve her iki seferinde de yıldızlar gördüm. Ağız ve penisiyle neler yapabileceğini hayal bile edemiyorum.

Kapatıp yere atıyorum ve kaydı durduruyorum. Karanlık odama bakarak, nefesimin düzelmesini dinliyorum. Aklım allak bullak.

O benim mutfağımda otururken, ben de kendimi ona teslim etmişim. Beş gün sonra beni almaya geleceğini söylemişti ve ben onun gelmesini iple çekiyorum. Bir Lord asla geç kalmaz. Sözlerini tutmalarıyla bilinirler. Bu yüzden onun bunu bilerek yaptığını biliyorum. Beni gergin tutmak ve terletmek istiyor.

Herkese tatile çıkacağımı söyledim. Avrupa'yı sırt çantasıyla gezmek aptalca ama inandırıcı geliyordu. Arkadaşlarımın çoğunun benim deli olduğumu düşündüğünü tahmin ettim. Birincisi, ben açık hava etkinliklerine katılmam, ikincisi, yalnız gidiyorum. Bazıları bana eşlik etmeyi bile teklif etti. Anneme sadece Wesley'in benimle geleceğini söyledim. O, benim kızlarla tatile çıktığımı sanıyor. O kadar çok yalan söyledim ki, birbirleriyle konuşturlarsa hepsi gerçeği anlayacak. Haidyn'in istediğini reddetmektense, herhangi birinin gerçeği öğrenmesi daha iyi olur diye düşünüyorum.

Ve Şimdi sosyal medyada nasıl bir görünüm sergileyeceğimi bilemiyorum. Yediğim veya içtiğim her Şeyi paylaşanlardan değılim. Ya da dışarı çıktığımda. Selfie çekmeyi de pek sevmem. Ama kim bilir ne kadar süreliğine gideceğim. Birkaç gün mü? Haftalar mı? Bir aydan fazla mı? Haidyn ile o kadar zamanı yalnız geçirmek beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyor. Onlara cep telefonumun çekmeyeceğini söylememi istedi, bu yüzden belki de hiçbir Şey paylaşmam gerekmeyecek. Sadece ara sıra birkaç mesaj atarım. Kendimi herhangi bir fotoğrafa Photoshop ile ekleyip selfie gönderebilirim. Bu düşünceye gülüyorum. Telefonla konuşma zamanım olacağını bile sanmıyorum.

Yataktan kalkıp mutfağı doğru ilerliyorum. Işığı açtığımda, mutfak adasında bir bardak su ve bir hap görüyorum ve duruyorum.

Yavaşça yaklaşırken kalbim hızla atmaya başlar. Kenara gelip ona bakarım. Küçük ve yuvarlaktır. Ensemdeki tüyler diken diken olur ve hava yoğunlaşır, nefes almam zorlaşır. *O buradadır.* "Bana ilaç mı veriyorsun?" diye sorarım, dilim ağırlaşır ve ağzım kurur.

Arkamdan yaklaşıyor, kot pantolonunun pürüzlü kumaşı çıplak bacaklarımın arkasına sürtünüyor. Bir eli belime dolanıp karnıma düz bir şekilde uzanırken, diğeri eli arkadan boynuma dolanıyor ve kalbimin hızla atmasına neden oluyor. "Seni yere yatırıp zorla hap yutturacak mıyım diye soruyorsan, cevap hayır. Sana bir seçenek sunuyorum."

Bu düşünce midemi düğümler. Hiç de iyi gelmiyor. "Seçim mi?" diye fısıldarım.

"Senin her zaman bir seçeneğın vardır, bebek yüzlü."

"Ölmekten daha kötü Şeyler var," diyorum, nefesimi sakinleştirmeye çalışarak. O kadar gürültülü ki, neredeyse nefes nefeseyim.

"Var," diye onayladı. Eli boynumu sıkıştırarak nefes almamı engelledi.

Parmak uçlarımda yükselir ve "Hai-dyn" diye boğuk bir sesle söylerim.

Elini gevşetir ve ben hapi aşağıya doğru bakarım. Hiç düşünmeden hapi ağzıma atar ve oda sıcaklığındaki suyu içerim. Artık geri dönüş yok, tabii parmaklarımı boğazıma sokmak istemiyorsam, ki kusmaktan her zaman nefret etmişimdir.

"Aferin kızım." Derin sesi beni övüyor ve ben inliyorum.

Beni bırakıp, beni döndürür. Elleri uyluklarımı kavrar ve beni adaya kaldırır, bacaklarım kenardan sarkar.

Ayaklarımın arasına girer. Elleri yavaşça bacaklarımdan yukarı doğru kayar ve bu sırada tişörtümü yukarı çeker. Gözlerim onun gözlerinde ama o benim iç çamaşırlarıma bakıyor.

"Sana yapacağım şeylerin kaydına gelmek hoşuna gitti mi?"

Midem düğümlenir ve gözleri benimkilere doğru kalkar. O benim evimdeymiş, beni izliyormuş. Beni almaya gelmek için bekletmesinin bir nedeni olduğunu bilmeliydim.

Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Geldiğinde çok güzelsin."

Boğazım düğümlenir, dilim ağırlaşır. Bunun, onun mavi gözlerinin benimkilere bakışından mı, yoksa ilacın bu kadar çabuk etkisini göstermesinden mi kaynaklandığından emin değilim.

Adım atarak küçük mesafeyi kapatır ve beni adanın kenarına doğru çeker. Elleri kalçalarımdan belime doğru kayar. Kaburgalarımın üzerinde kayarlar ve ben kollarımı başımın üzerine kaldırırım, böylece gömleğimi çıkarabilir. Gömleği arkasına atar ve gözleri göğsüme düşer. Nefes almakta zorlanıyorum. Gerçekten utanç verici. Göğüs uçlarım sertleşmiş ve cildim tüylerim diken diken olmuş.

"Çok güzelsin," diye hayranlıkla fısıldıyor. Ağır gözlerimi kırıyorum. "Haidyn?"

"Evet, bebek yüzlü?" Bana tekrar bakar.

Çok fazla sorum var. Bana ne yapacaksın? *Ne isterse*. Carnage'da ne kadar süre tutsak kalacağım? *Bu bana bağlı*.

Birdenbire hissediyorum. Cildim kızarıyor, parmaklarım karıncalanıyor. Dudaklarım açılıyor ve o yüzümü avuçlayarak başımı daha da geriye eğiyor. Kapalı gözlerle ona bakıyorum. Gözleri çok güzel mavi, koyu ve gizemli. Onu ilk kez bilgisayarımda Lords'un e-postalarında gördüğümünden beri ona takıntılıyım. Ödevim için elimden geldiğince araştırma yapıyordum. Carnage'daki ilk seansımızda onu gördüğümde her şey bitti. O zamanlar bunu bilmiyordum. Yürüyüşü, sesinin tınısı, sana bakışları. Sanki avını izleyen bir aslan gibi. Saldırmaya hazır.

Yüzüme sıcaklık yayılıyor ve kızarıyor muyum yoksa sıcak basması mı yaşıyorum diye merak ediyorum. Vücudum ona doğru eğiliyor ve gözleri aralanmış dudaklarıma düşüyor. "Öp beni," diye fısıldıyorum, dudaklarını dudaklarımda hissetmeye ihtiyacım var. Vücudumu bana karşı kullanmadan önce, beni isteyerek arzulamanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum. Çünkü bu canavara istediği her şeyi vereceğimi biliyorum.

Dudaklarını indirmeden önce gözleri benimkileri arıyor. Ona kendimi açıyorum, kontrolü ona bırakıyorum. Yumuşak, narin, sanki onu bir şeye hazırlıyormuşum gibi. Ona dokunmak için kollarımı kaldırmaya çalışıyorum ama hissedemiyorum.

Elleri yüzümü kavrar ve başımı yana doğru eğirir. Dili benimkine değdiğinde ağzına inlerim.

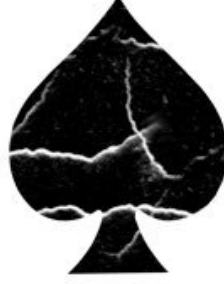
Ona yaslanıyorum ya da düşüyorum. Tam emin değilim. Ya lanet olası yıldızlar görüyorum ya da gözlerimi bağlamış. Yukarısı aşağı, önüm arkada. Kayboldum, sonsuz gibi görünen bir deliğe düşüyorum.

Öpüşmeyi kesiyor ve ben nihayet nefes alabiliyorum. Ağır gözlerimi açıyorum ve yüzü benimkinden birkaç santim uzakta.

Konuşmaya çalıştığımda, ağzımdan hiçbir şey çıkmıyor. Onun üstümde olduğu düşüncesinden başka hiçbir şey düşünemiyorum. O beni mutfak adasına yatırıp becerirken. Bana ne verdi? Beni becermesi için yalvarmamı mı sağladı? Beni tahrik mi etti? Onun kaydını dinlerken kendimi tatmin etmem, onu istemem için uyuşturulmam gerekmediğini gösteriyor. Bu, kendimi tatmin ettiğim ilk sefer değildi.

"Hadi, bebek yüzlü. Hazırlanma zamanı."

YİRMİ SEKİZ

HAIDYN

Onu adadan kaldırıyorum, ellerimi kışının altına koyup odasına taşıyorum. Gözlerimin önünde kayboluyor. Hapı almasını istedim. Onu sikmek istediğim için değil. Bunun için bayılmasına gerek yok. Başka nedenlerden dolayı. Kolay yolu seçeceğini biliyordum. Kimse, bununla yüzleşmek zorunda kalmayacaksa, ne olacağını bilmek istemez.

Son üç saattir onun evinde, uyumasını izliyorum. Rüyasında beni çağırdı ve bu beni taş gibi sertleştirdi.

Ona beş gün dedim, ama altı gün bekledim. Onu takip ettim, her hareketini izledim. Ona o kadar yakındım ki, gözlerini açması yeterdi, beni yakalayabilirdi. Ama o meşguldü. Gelecekte olacaklar konusunda çok endişeliydi. Korkusu haklıydı. Bu yüzden onu öptüm, çünkü yakında bana dokunmamı, hatta bakmamı bile istemeyecektir. Yeni oyuncağımı kullanmayı bitirdiğimde, hayatında ne yapacağını bilemeyecektir. Bana ait olmadan amacının ne olduğunu bilemeyecektir.

Onu yatağına yatırdım. "Seni rüyamda gördüm," diye fısıldadı.

Ona gülümsedim. "Biliyorum."

Ağır gözleri açılır, uzun siyah kirpikleri titrer. "Benimle sevişecek misin?"

"Şu anda değil." Yumuşak tenini parmaklarımla okşamadan edemiyorum, kalça kemiklerine kadar inip parmak uçlarımı ıslak iç çamaşırına daldırıyorum.

Kalçalarını kaldırdı, dudaklarından bir inilti kaçtı. "Lütfen?" diye yalvarırcasına sordu.

Onu tahrik edecek hiçbir şey vermedim. Hepsi kendisinden geliyor. Sadece onu rahatlatmak içindi. Hafızasını bulanık tutmak için, yarın cehennemde uyandığında onu oraya nasıl getirdiğimi hatırlamasın diye. "Bana yalvarmak için bolca vaktin olacak, bebek yüzlü," diye onu teselli ediyorum.

"Ama ben seni istiyorum." Elleri göğsüne gelir ve göğüslerini tutar.

Bileklerini tutup yanlarına sabitlerim. "Uyandığında bunu hatırlayacağım." Onu bırakınca, ön kollarının üzerine kendini itmeyi başarır.

Genişlemiş gözleri benimkilerle buluştu ve dudakları derin bir nefesle açıldı. "Neden beni istiyorsun?" diye sordu.

"Neden olmasın?" diye dürüstçe karşılık veriyorum. Onu ilk gördüğüm andan beri onu istiyorum. Artık bir fırsatım var. Onu yalancı bir kaltak gibi davranmak için bir nedenim var. Onun kim olduğunu ve kimin için çalıştığını çok iyi biliyorum. Onunla işim bittiğinde, onu her şekilde kullandığım için gözyaşları içinde geri dönmesini sağlayacağım. Ben her zaman fırsatçı bir adam oldum. Ve bu, sadece bir aptalın kaçıracağı bir fırsat.

Sırt üstü düşüyor, gözleri kapanıyor. Benim gözlerim göğüslerine kayıyor. Gerçekte daha da mükemmeller. Dik C beden. Pembe meme uçları sertleşmiş, uzanıp onları okşamaya başlıyorum.

O iniyor, kalçaları bir kez daha yükseliyor. Elleri göğüslerini kavramak için yukarı kalkıyor ve ben onları itiyorum. "Oh hayır, bebek yüzlü. Sana dokunacak tek kişi ben olacağım."

Sanki bu olmayacakmış gibi, aralık dudaklarından yumuşak bir kıkırdama geliyor. Yataktan kalkıp, onun uyumasını izlediğim odanın karşı tarafına doğru yürüyorum. Eğilip çantamı alıp yatağın yanına getiriyorum. Fermuarını açıyorum ve gözleri açılıyor, ama amaçsızca etrafına bakınıyor.

Farklı uzunluk ve boyutlarda birkaç deri kemer çıkarırım. Birini belinin altına kaydırıp sıkıca çekerim ve kemeri onun üstüne takarım.

delinmiş göbek deliği. Sonra üzerine küçük altın kilidi takıyorum. Sonra spermle kaplı iç çamaşırını tutup bacaklarından aşağı kaydırıyorum ve arka cebime atıyorum. Traşlanmış amını görüyorum ve ağzım sulanıyor.

Sağ uyluğunun altına başka bir kemer yerleştirip sıkıca çekerek kilitle yerine sabitliyorum. Sonra diğer tarafta da aynısını yapıp, kısa zincirlerle belindeki kemere bağlayarak bacaklarından aşağı kaymasını engelliyorum. Sonra her bir küçük bileğine ve dirseklerinin hemen üstüne birer tane yerleştiriyorum. Bunlar sayesinde onu birçok pozisyonda sabitleyebileceğim. Aslında sınırsız sayıda pozisyon var. Aklımda birkaç tane var.

Ayağa kalkıp çantadan bağlantı cihazlarını çıkarırım ve bileklerindeki cihazları her iki uyluğuna sabitleyerek kollarını yanlarına kilitlerim. "Güzel," diye fısıldarım.

"Haidyn?" Onları çekiyor ama başaramıyor. Güçsüz olmasa bile, onlardan kurtulamazdı. Bu sadece onu tekrar inlemeye zorluyor. "Öp beni." Dudaklarını yalıyor. "Lütfen mutfağımda yaptığın gibi öp beni."

Gülümserim, yumruklarımı başının iki yanına yerleştiririm. Bu düşündüğümden daha kolay olacak. "Seni öpmemi mi istiyorsun?" Beni en çok şaşırtan şey, onun bunu tekrar söylemesini ne kadar çok istediğimdir.

Gözleri benimkileri arıyor, ama beni görüp görmediğinden emin değilim.

Başını sallayarak yalvarır, "Lütfen?"

Yanaklarını kavradım, o da boynunu geriye doğru eğdi ve dudaklarını araladı. Ağzımı onun ağzına yaklaştırdım ve içine tükürdüm. O hiç tiksindi. Aksine, uslu bir kız gibi ağzını açık bıraktı ve ben gülümsedim, dudaklarımı onun dudaklarına yaklaştırdım. Onu öptüm. Dilimi ağzına sokup tadına bakıyorum, o da vücudunu yataktan kaldırıp daha fazlasını istiyor. Ama bu gece alacağı tek şey bu. Ondan uzaklaşıp parmaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirip ağzına sokuyorum. Dudaklarını parmaklarımın etrafına sarıp emiyor, ben de parmaklarımı boğazının derinliklerine sokup onu öğürtüyorum.

"Siktir, bebek yüzlü. Bak, şimdiden ağzını sikkem için yalvarıyorsun." Gözlerini kırpıştırır ve odaklanamayan gözleri

Yavaşça parmaklarımı çekerim ve vücudu yatağa düşer, gözleri kapanır.

"Sikimi en çok nerede istiyorsun - kıkında, amında mı, ağzında mı?"

"Amıma." İler, vücudu bir yandan diğer yana sallanır. "Amıma, lütfen..."

Kıkırdayarak güldüm. Bu, onunla sikeceğim son delik olacak. Bir kadının amını sikmek, onun zevki içindir. Bununla ilgili hiçbir şey onunla ilgili olmayacak. Her şey benimle ilgili. Beni memnun etmeyi öğrenecek.

Ellerimi bacaklarının arasına indiriyorum ve o da bacaklarını benim için açıyor. Parmak uçlarımı yukarı aşağı gezdiriyorum, daha önce kendini tatmin ederken ıslandığını hissediyorum.

"Evet." Kalçaları sallanıyor, ama parmaklarımı içine sokmuyorum.

Onunla ilgili planlarım haftalar, hatta aylar sürecektir. Bu treni mümkün olduğunca uzun süre süreceğim.

Ayakta durup göğsünün hafifçe inip kalkışını izliyorum. Şu anda baygın durumda. "Hadi bakalım, bebek yüzü." Kollarımı onun gevşek vücudunun altına kaydırıp onu kaldırıyorum ve yeni evine taşıyorum. Doğruyu söylüyordum. Ne kadar süre benimle kalacağı ona bağlı.

CHARLOTTE

YÜZÜYÖRÜM, ama aynı zamanda üzerimde bir battaniye varmış gibi hissediyorum, beni aşağı çekiyor. Kulaklarımda uğultu var ve ağzım kurudu. Ağır gözlerimi açıyorum ve sırt üstü yatıp siyah tavana baktığımı fark ediyorum. Sırtım dahil her yerim ağrıyor. Düz olmayan bir kayanın üzerinde uyumuşum gibi hissediyorum.

Yan dönmeye çalışırken, kolumun engel olduğunu hissedince duruyorum. Kolumu hareket ettirmeye çalışıyorum ama olmuyor. Yanlış pozisyonda mı uyudum? Kolum uyuşmuş mu?

Oturup koluma baktığımda, her iki uyluğumu saran siyah kayışlar ve her iki bileğimi saran, kollarımı sabitleyen kısa zincirler görüyorum.

Nefesim hızlanır ve onları çekmeye başlarım, ama bu sadece derinin uyluklarımdaki deriyi sıkıştırır. "HAIDYN?"

Adını haykırıyorum, başımı geriye atıyorum, yüzümdeki saçları çekip atmaya çalışıyorum ki net görebileyim. "Haidyn?"

Karşılığında sadece sessizlik var. Dizlerimin üzerine çökmeyi başarıyorum. Çok zorlanıyorum ama ayağa kalkabiliyorum. Bacaklarım jöle gibi titriyor, bu yüzden sırtımı soğuk beton duvara dayayıp etrafımı kavramaya çalışıyorum.

İlk fark ettiğim şey, yerde duran küçük bir yatak. Tek kişilik yataktan daha büyük değil. Üzerinde yatıyordum. Kirliliği görünüyor ve muhtemelen salya akmış olduğum yerden ıslak bir leke var. En azından öyle olmasını umuyorum. Sağımda, altında altı dolap bulunan beyaz bir tezgah var.

Onlara doğru koşuyorum, neredeyse kendimi takılıp düşüyordum, ki bu çok kötü olurdu çünkü ellerimi kullanarak yüzümü beton zemine çarpmaktan kendimi koruyamazdım. Biraz eğilip, sağ elim dolaplara ulaşabilecek bir pozisyona geçiyorum. Kolu tutup açmaya çalışıyorum ama kilitli.

"Siktir!"

Diğerini deniyorum, sonra bir başkasını, sonra bir başkasını, ama şansım yok. Altısı da kilitli. "Lanet olsun." Haidyn bundan daha akıllıdır.

Saçlarımı yüzümden çekip uzak duvara bakıyorum ve önüne adım attığımda kalbim hızla atmaya başlıyor. Bir ayna. Duvarın çoğunu kaplayan büyük, kare şeklinde bir cam. Yansımda kendimi görüyorum. Sarhoş gibi görünüyorum. Ya da üç gün süren bir alemde çıkmış gibi. Gözlerim şişmiş, saçlarım dağınık ve karışık. Çenem ve yanağım salya ile ıslak.

Ne kadar süre baygın kaldım? Bana verdiği hapi isteyerek içtim. Ne olduğunu ve ne kadar süre etkisini sürdürdüğünü kim bilir. Şu anda bile kendimi sersemlemiş hissediyorum. Alçak tavandan sarkan tek bir ampul, donuk gözlerimin büyümüş ve kan çanağına dönmüş olduğunu görebilmem için yeterli ışığı sağlıyor.

Ayrıca çıplağım. Hiç şaşırmadım. Gözlerim bronzlaşmış tenimi hızla tarıyor. Herhangi bir çürük görmüyorum, ama deri beni rahatsız etmeye başladı. Bir dakika önce görmediğim iki tane daha görüyorum. Her biri dirseklerimin üstünden kollarımı sarıyor. Küçük altın kilitler dikkatimi çekiyor, uyluklarımdan bileklerimi çözssem bile kemerleri çıkaramayacağımı söylüyor. Hepsi yerine kilitlenmiş.

Başka bir kemer seti de ayak bileklerime dolanmış. Ama üst kollarımı saran kemerler beni tedirgin ediyor. Neden o noktaya takılmışlar? Onlarla ne yapabilir ki?

Birkaç adım geri çekilirken, ayağıma batacak bir şeye basıyorum. "Ah!" Yüzümü buruşturup, kığım arkamdaki tezgaha çarpana kadar yana doğru topallıyorum. Neye bastığımı görmek için aşağıya bakıyorum. Odanın ortasında büyük bir drenaj var. Zemin ona doğru eğimli görünüyor. Duşta veya banyoda gördüğünüz türden değil. Yol kenarında gördüğünüz türden, bir yağmur suyu drenajı.

Ona doğru yürüyerek, diz çöküp öne eğildim, sağ elimi çubuklardan birine dolayabileceğim bir yere eğilmeye çalışarak onu yukarı çekmeye çalıştım. Dişlerimi sıkarak, tüm gücümle çektim ama yerinden kıpırdamadı. "Siktir." diye tısladım, bırakıp geri oturdum.

"HAIDYN?" diye bağıyorum, gerçekten sinirlenmeye başlıyorum. Sesim küçük odada yankılanıyor ve başımı eğip nefesimi düzenlemeye ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Bunun bana bir faydası olmayacak. Buradayım çünkü o beni burada istiyor. Onun olmayı seçtim. Alternatifin daha iyi olduğu da söylenemez. Lordlar beni yeryüzünden silerlerdi. Ve muhtemelen yine Carnage'da sonum olurdu. Yeminlerine ihanet edenlerin gittiği yer orasıdır. Ben de onlardan farklı olmazdım.

Ellerimi yumruk yapıp yanlara doğru çekiyorum, deriyi yırtmaya ya da koparmaya çalışıyorum, ama bu sadece uyluklarımdaki deriyi bir kez daha sıkıştırıyor. Çok sıkı. Terliyorum ve bu da kaşınmalarına neden oluyor.

Onları bırakıp, ağlamamaya çalışarak nefes nefes nefes alıyorum. Kızgın olduğumda böyle yaparım. Başımı geriye atıp, terli yüzümdeki saçları üfleyerek tavana bakıyorum. Burası çok sıcak ve ağzım kurudu.

Parlak bir ışık yanar ve ben başımı eğip gözlerimi kapatırım. Bir kapının açılmasıyla diz çöktüğüm yerde titremeye başlarım. Haidyn ya da diğer Spade kardeşlerden herhangi biri olabilir. Bu cehennemi üçü birlikte yönetiyor. Ve bildiğim kadarıyla, hepsinin benimle oynamasına izin verecek. Ashtyn'i paylaştılar, değil mi? Ve annemin arkadaşının söylediği doğruysa, onu seviyor. Ben onun için bir hiçim.

Metal betonun üzerinde sürtünürken irkilirim, ama başımı eğik tutarak olduğum yerde kalırım. İtaatkar bir duruş. O

kontrol edebileceği akılsız bir oyuncak.

"Merhaba, bebek yüzlü."

Derin sesi, küçük odayı doldururken, zaten ısınmış olan tenimde tüylerimi diken diken ediyor. Gözlerimi açıp kirpiklerimin arasından ona bakıyorum.

O, sandalyede oturmuş, bacaklarını genişçe açmış, ellerini kot pantolonlu uyluklarının üzerine koymuş. Duruşu rahat görünüyor, ama gözleri eğleniyor gibi. Karnımı altüst eden o lanet beyzbol şapkasını ters takmış ve sert göğsüne ve geniş omuzlarına gerilen beyaz bir tişört giyiyor. O bir tanrı gibi görünüyor, ben ise zincirlenmiş bir evcil hayvan.

Otururken, yüzümdeki dağınık saçlarımı itmek için elini uzatıyor, ama ben onun dokunuşundan geri çekiliyorum.

Elini yüzümden birkaç santim uzakta durdurur ve sırtarak gülümser. "Sana bir şey getirdim." Eğilip ayaklarının yanında duran su şişesini alır ve plastik şişenin üzerindeki buğuya bakarken zaten kurumuş olan ağzım Sahra Çölü'ne dönüşür.

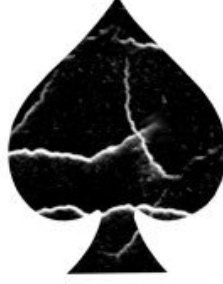
"Susadın mı?" diye soruyor, gözleri gözlerimde. Başımı sallıyorum.

Onu önümde kaldırıp hafifçe eğdiğinde, bizi ayıran drenaja sıçradı.

"Hai-dyn!" diye çığlık attım ve sesim çatladı. O, onu düzeltti ve bana kaşlarını kaldırdı. "Sana bir soru sordum, Charlotte." Sesi artık bir hırıltıya dönüşmüştür ve omurgamdan aşağı bir titreme geçer.

"Evet." Tekrar başımı sallıyorum, kollarım kelepçeleri çekiyor. Tutmaya çalıştığım öfkeli gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. "Susadım." Sakinleştirici bir nefes alıp soruyorum, "Lütfen bir şey içebilir miyim?"

YİRMİ DOKUZ

HAIDYN

Uzun süredir dışarıda değil. Dört saat. Ona göre muhtemelen günler gibi geçmiştir. Sandalyeden kalkıp drenajın üzerine basıyorum. Bir elimle yüzündeki saçları çekip, diğer elimle su şişesinin ucunu çatlamış dudaklarına götürüyorum.

Başı geriye eğik, gözleri benimkilere bakıyor ve suyu açgözlülükle yutarken, bir kısmı çenesinden aşağı akıp çıplak vücudundan geçerek bacaklarının arasındaki yere sığıyor.

Şişeyi çekiyorum ve o nefes nefese kalıyor. "Sakin ol. Yavaşça iç, bebek yüzlü. Hastalanmanı istemem."

Sakinleştirici yüksek dozda değildi, ama vücudunun nasıl tepki vereceğini tahmin edemem.

Sözlerime başını sallıyor ve ben şişeyi tekrar dudaklarına götürüyorum. Beslenmek için yalvaran bir kuş yavrusu gibi. Kollarını kullanamıyor ve yakında onu daha da kısıtlayacağım. Ayak bileklerine kelepçe takmam gerekip gerekmediğinden emin değilim. Bu ona bağlı.

Yavaşça yudumlarken, serbest kalan elimle onun keçeleşmiş saçlarını okşuyorum. "İşte böyle. Aferin kızım. Yavaşça ve nazikçe."

Uzaklaşarak, bir kez daha derin bir nefes alır. Sandalyeye geri oturarak, "Ayağa kalk" diye emrediyorum.

Yavaşça titrek bacaklarının üzerine kalkar ve çıplak bir şekilde önümde durur, ama başı dik ve omuzları geridir. Kahretsin, onu hafife almışım. Carnage'a gelir ve ona müstehcen sözler söylediğimde yanakları kızarırdı, ama gözlerindeki bakıştan, ona yapmak istediğim çoğu şeyi seveceğini anlayabiliyordum. O da vücudunun istediği şeylerden mahrum bırakılmış ve bunu istemekten çok korkan başka bir kadın.

"Bana dön, bebek yüzlü. Seni görmek istiyorum."

Bağlantı zincirlerinin izin verdiği kadar kollarını uzatıyor ve yavaşça bana sırtını dönüyor. Sıcak oda onun ağır nefesleriyle doluyor ve gözlerim onun kabarık kalçalarına düşüyor ve omurgasının kıvrımlarına doğru kayıyor. Saçları sırtına ve omuzlarına yapışıyor ve ben onu onun için toplamak istiyorum ama kendimi tutuyorum. Ellerim yakında saçlarına dokunacak.

Bana dönerek, göğsü inip kalkarken gözlerimle buluşur. Sandalyeden kalkarım ve o da gözlerini benden ayırmamak için boynunu uzatır. Ona saldırmayacağım. Dizlerinin üzerine çöküp bana yalvaracağını söylediğimde doğruyu söylüyordum.

Ona doğru yürüyerek, yüzünü avuçlarımla kavrarım ve dudakları açılır. "Neden... neden ellerimi kullanamıyorum?" Nefes nefese, kelimeleri karıştırarak konuşur.

"Çünkü onlara ihtiyacın yok," diyorum dürüstçe.

Sanki uyluklarına sıkıca tutturulduklarını kendine kanıtlamak istercesine onları çekiyor. Kan dolaşımını kesmeyecek kadar sıkı bağlamadım, ama kilidi açmadıkça çıkmayacaklar.

Bana mükemmel beyaz dişlerini gösteriyor. "Sana saldıracığımı mı sanıyorsun?"

Buna gülüyorum. "Hayır." Suyla kaplı göğsünü parmak eklemlerimle okşuyorum ve o hiç irkilmiyor. Dokunuşlarıma şimdiden alışmaya başladı. Umduğumdan daha çabuk. "Ayrıca bu seni tahrik ediyor."

Sözlerime gergin tepki veriyor, ama ikimiz de bunların doğru olduğunu biliyoruz. "Bence bir parçan benim fahişem olmak zorunda kalmak istiyor." Yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum. Dudaklarımız o kadar yakın ki, dudaklarımı büzersem onu öpeceğim. "Yanıldığımı söyle, *Annabelle*."

Genişlemiş gözleri benimkileri arıyor, ama hiçbir şey söylemiyor. Bir adım geri çekiliyor ve elim yanıma düşüyor.

"Hayır," diye fısıldadı, başını sallayarak.

"Hayır," diye tekrar ediyorum ve cebimden cep telefonumu çıkarıyorum. Bir uygulamayı açıyorum ve odanın köşesinde asılı duran küçük televizyon açılıyor.

O dönüp 25 inçlik ekrana bakar ve ekranında yatak odası görünür. Oda karanlıktır, ama evinde yatağında yatan kızı görebilirsiniz. İnmektedir, vücudu yorganın altında hareket etmektedir.

"Bu ne?" Daha iyi görebilmek için öne doğru adım atıyor, ama ben sessiz kalıyorum ve onun ekranda kendini izlemesini seyrediyorum.

Uyanır, kaydı çalar ve kendini tatmin eder. Sonra, odasında bana onu sikmem için yalvaran sahneye geçer. Beni öpmem için yalvarır. Ekranda ağzına tükürürüm ve bunu izlemek onu öğürtür.

Arkasına yaklaşıyorum. Elim omzundaki saçları okşar ve arkadan boğazını elimle sararım. "Gördün mü, bebek yüzlü. Rüyalarında bile benim küçük fahişemsin."

O dönerek bana öfkeyle bakıyor. "Siktir git, Hai..."

Elimi boğazına doladım ve onu geriye doğru ittim, sözlerini kesip sırtını cama çarptım. Dudakları açıldı ama hiçbir ses çıkmadı. Kalçaları benimkine doğru itildi, ben onu yerinde tutarken ama gözleri ağırlaştı.

"Bacaklarını aç, güzelim," emrediyorum.

O söyleneni yapar ve ben boynundaki baskıyı gevşetir, elim bacaklarının arasına inerken nefes almasına izin veririm. Parmaklarımı amına doğru kaydırırım ve o da parmaklarımı içine almak istercesine elime doğru iter. Ama ben parmaklarımı onun yüzünün önüne tutarım. "Sadece beni sikmem için yalvarırken bile ne kadar ıslandığını gör. Ya gerçekten istediğini versem ne olurdu acaba?" Parmakları ağızıma alıp emiyorum.

Gözleri ağırlaşıyor. Kahretsin, nefes nefese kalıyor ve odanın sıcaklığı artıyor, sikim fermuarımın iç kısmına baskı yapıyor, onu yere yatırıp hemen burada sikmek için yalvarıyor. İki haftadır hazırladığım planı unutmak için. Sabırlı olmasaydım Lord olamazdım.

Bir adım geri çekiliyorum ve o camın önüne yığılır, nefes nefese kalır. "Biraz dinlen, bebek yüzlü," diyorum ona, sonra ona sırtımı dönüyorum. Odadan çıkıp metal kapıyı kilitliyorum, kaçamayacağından emin olmak için. Sonra hemen sağa dönüp bitişik odaya giriyorum. Bar taburesine oturup tek yönlü aynadan onu izliyorum, bunun onun karar verdiği sürece evi olacağını bilerek.

CHARLOTTE

KÖR EDEN IŞIK SÖNER ve ortada asılı duran loş ampul kalır. İnce şilteye ulaşmayı başarır ve üzerine düşerim. Sırtımı duvara dayayarak kendimi konumlandırır, vücudumu korumak için dizlerimi çekerim, ellerim hala yanlarımda bağlıdır. Onun camın diğer tarafında beni izlediğini biliyorum. Bana gösterdiği video, onun beni her zaman izlediğini gösteriyor. İster kamera olsun, ister karanlıkta saklanıyor olsun, o orada.

Televizyon açık kalıyor — odaya biraz daha ışık katıyor — aynı kaseti tekrar tekrar oynatıyor ve ben ana karakterim. Ona beni sikmesi için yalvaran sesim nefesimi düzensizleştiriyor. Kollarımı kaldırıp kulaklarımı kapatamıyorum bile. *Amaç da bu zaten.*

Beni, benim sik için yalvaran sürtük olduğum ve onun da bana sik vermeyi reddettiği bir porno izlemeye zorluyor.

Rüyayı çok net hatırlıyorum. Sonra uyanıyorum ve o orada. Mutfakta hapı almayı seçtiğimi bile hatırlıyorum. Sonrası tamamen bulanık. Yatakta yatıp onu sikmesini istediğimi, onun kemerleri takıp beni sabitlediğini hatırlamıyorum. Ya da beni Carnage'a nasıl getirdiğini.

Ama o haklı. Şu anda çok ıslakım. Alnımı bükülmüş dizlerimin üzerine koyup kokluyorum. Utançtan yüzümü saklamak istiyorum ama yapamıyorum. Bu da beni kızdırıyor.

Başımı kaldırıp, yumrukluk ellerimle cama bakıyorum. "Siktir git, Haidyn!" diye bağıryorum. Bacaklarımı indirip tekmeliyorum, ama bunun bir faydası yok. Mağazanın ortasında öfke nöbeti geçiriyorum ve kimse beni umursamıyor.

Vücudumu yatağa çarparak, sırtıma camı dönerek, kolumun uyluğuma bağlı olması nedeniyle titreyen dudaklarımdan bir inilti çıkmaya zorluyorum. Her şeyi düşünmüş.

Kendimi küçük düşürmemi istiyor.

Tek ışık söner ve geriye sadece küçük bir televizyon kalır, bana çok az ışık verir. Burası bir hapishane hücresi gibidir. Ne bekliyordum ki? Beni Carnage'a getirdi. Ben onun tutsağıyım. Yemek ve su için ona güveneceğim. Muhtemelen, bunu hak ettiğimi düşünürse bana yemek ve su vermeye devam edecektir.

Burada ne kadar kalacağımın bana bağlı olduğunu söyledi. Ne istediğini biliyorum ve televizyonda bana becermesi için yalvarırken, ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Babam bana ne olacağını, nasıl bir hayat yaşayacağımı, Lordları seçersem benden ne bekleneceğini anlatmaya çalıştı.

Babamın arabasındaki saate bakıyorum, saat neredeyse sabahın ikisi. Beni uyandırdı ve giyinmemi söyledi. Beni bir yere götürmek istiyordu.

Çakıl yolu boyunca ilerlerken, o park yeri ararken ben daha dik oturuyorum. Otopark pahalı arabalarla dolu. "Baba..."

"Bunları giy." Arka koltuğa uzanıp siyah bir pelerin ve maske alır.

"Anlamıyorum," derim, o kendi maskesini ve pelerinini giyerken ona bakarak.

"Adak sırasında görünmemen gerekiyor."

"Ne sunacağım?" diye soruyorum, ellerim terliyor. Beni daha önce buraya hiç getirmede ve biz dindar değiliz.

"Hiçbir şey." Kaşlarını çattı. "Sen yanlış bir şey yapmadın." İç çekerek çift kapıya baktı, sonra tekrar bana döndü. "Annen seni geleceğine hazırlamak istiyor. Sana başarısız olursak ne olacağını göstermek istiyorum."

Beş saniye öncesine göre daha da kafam karışmış durumda. "Bunun hanımefendi olmakla bir ilgisi var mı?"

"Bana bak, Anna," diyor sert bir sesle.

Yutkunarak, karanlık arabada ona bakıyorum.

"Annen, sana bizim dünyamızdaki kadınların neler yapabileceğini, senin neler yapabileceğini göstermemi istiyor. Sen özelsin."

Her ebeveyn çocuğuna bunu söyler.

"Bir gün Lordunla evleneceksin, ama o seni tanımlamayacak." Bana yumuşak bir gülümsemeyle ekliyor. "Ama zirveye ulaşmak için bir fedakarlık yapmak gerekir."

"Ne feda etmem gerekiyor?" diye soruyorum.

Benden gözlerini ayırıp ön cama bakar ve cevap vermeden önce aramızda bir sessizlik olur. "Ne isterlerse."

Hiç uyuyamadım. Ne kadar süredir uyanık olduğumu bile bilmiyorum. Her yerim hala ağrıyor ve yine susadım. Midem gurulduyor, en son ne zaman bir şey yediğimi hatırlamadığımı hatırlatıyor.

Huzursuzum ve rahat edemiyorum. Kollarım serbest olsaydı daha iyi olurdu. Ama mesele de bu. Benim sinirlenmemi ve çaresiz kalmamı istiyor.

Ve bu lanet olasıca işe yarıyor.

"Haidyn?" diye sesleniyorum, oturup cama bakarak. "Beni duyabildiğini biliyorum."

Kelimelerini kullan, bebek yüzlü. Sözleri kafamda yankılanıyor. "Susadım. Bir şey içebilir miyim, lütfen?" Bu noktada her şey için yalvarırım. Her türlü temas için. Beni kasten izole ediyor. Carnage'ın bodrumunda yüzlerce hücre var. Beni tamamen yalnız bırakıyor ya da binanın başka bir bölümüne koyuyor. Aksi takdirde, Spade kardeşlerin işkence ettiği diğer mahkumların çığlıklarını duyardım. "Lütfen, Haidyn... Ben..."

Kapının kilidinin açılma sesi beni keser ve o bir elinde iki şişe su, diğer elinde bir kaseyle içeri girdiğinde neredeyse gülümserim.

Ben olduğum yerde kalırım, sırtımı duvara dayayarak şilteye otururum, o ise ikimizi içeri kilitler ve buraya bıraktığı sandalyeye oturur.

O, benim onu silah olarak kullanacağımdan endişelenmesine gerek yok çünkü onu kaldıramam.

Gözlerim onun sert bakışlarıyla buluşur ve o, suları beton zemine koyar. "Buraya gel."

Neden bilmiyorum, ama onun sesi bacaklarımı gerginleştiriyor. Günlerdir duyduğum tek ses olduğu için mi? Ya da belki de hala tekrar tekrar çalan televizyonda dinlediğim için mi?

Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm ve ayaklarının dibine diz çöktüm. Yerimi biliyorum. Burada hiçbir kontrolüm yok. Kendi bedenim üzerinde bile. Tıpkı masaya bağlandığım ve bana lavman yaparken beni tatmin ettiği zamanki gibi. Kahretsin, bu düşünce amımı kasılmaya başladı. Bacaklarımı sıkıca kapattım, umarım bacaklarımı açmamı ve aralarını hissetmesini istemez.

Kapağı açıp dudaklarıma tutuyor. Tıpkı geçen seferki gibi, açgözlülükle yudumluyorum ve çenemden göğsüme akıyor. Soğukluğuna şaşırarak geri çekiliyorum.

"Acele etme, bebek yüzlü. Senin için bolca suyum var," diye beni sakinleştirir.

En azından gelecekte susuz kalmayacağımı biliyorum.

Öne eğilip dudaklarımı tekrar şişeye dayadım ve o da daha fazla içmem için şişeyi eğdi. Boğazımı yakıyor, çok soğuk ama çok lezzetli, durmak imkansız. Suyun göğsümden, karnımdan ve bacaklarımdan tekrar aşağı aktığını hissedebiliyorum.

Geri çekilip başımı eğerek "Teşekkür ederim" diye fısıldıyorum. Ne halt yediysem artık vücudumdan tamamen çıktı ve şimdi sadece utanç duyuyorum. Beni tekrar bayıltsın ve cezamızı mutluluk içinde çekeyim diye her şeyi yaparım. Tıpkı ağzıma tükürdüğünde olduğu gibi. Charlotte'un umursamadığı gibi.

"Bana bak, bebek yüzlü," diye emrediyor, ama yapamıyorum. Gözlerim yerde kalıyor. Sevmeyi bekleyen bir köpek gibi, açık bacaklarının arasında diz çökmüş durumdayım. Tek eksik olan, kışkımdan çıkan tüylü kuyruklu bir anal tıpası. Eminim bu pislik onu da buralarda bir yerde saklıyordur.

Ayağa kalkıyor ve o arkamda yürürken nefesim hızlanıyor. Dolaplardan birinin kilidini açtığını ve sonra kapattığını, tekrar kilitlediğini duyuyorum.

Elini saçımın arkasına geçirip başımı yukarı doğru çekiyor. O başımı sabit tutarken ve boynuma ağır ve hacimli bir şey sarıyor, ben de küçük odada çığlık atıyorum. Saçımı bırakıyor ve boynumun arkasında bir klik sesi duyuyorum. Sonra tekrar önüme oturuyor.

Başımı eğip aşağıya bakmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. Bir şey başımı yukarıda tutuyor ve gözlerimi onunkilere sabitliyor. Uzanıp onu çekip çıkarmaya çalışıyorum ama bağlı kollarımla fazla uzağa ulaşamıyorum. Ona dişlerimi gösteriyorum.

"İşte böyle." Elini uzatıp yüzümü avuçladı, ben de çekilmeye çalıştım ama boynumdaki şeyi yakalayıp beni öne doğru çekti. Sandalyeye düştüm, ıslak göğsüme bastırırken inleyerek. Titreyen dizlerimin üzerinde dengede durmaya çalıştım, soğuk beton vücuduma batıyordu. Morluklar kalacaktı. "Uslu bir kız olursan, sana zarar vermek zorunda kalmam."

"Ya iyi bir kız olmazsam?" Dişlerimi sıkarak soruyorum.

Belki de bana ne yapacağını kelime kelime söylemesini duymam gerekiyor. Böylece ondan nefret edebilirim. Çünkü şu anda nefret etmiyorum. Bacaklarımın arasında ne kadar ıslak olduğumu düşünürsek, ondan yeterince nefret etmiyorum.

"Bunu sürpriz olarak bırakacağım." Beni bırakıyor, ama başım yukarıda kalıyor.

Boynumu uzatmaya çalışıyorum ama hareketlerim çok kısıtlı. Gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Boynumda ne var?" diye soruyorum. Onun konuşmaya devam etmesini sağlamak için. Beni burada yalnız bırakmasını istemiyorum, özellikle de bu duvarların dışında ne olduğunu bilmediğim için. Burada olduğumu kimlerin bildiğinden emin değilim ama benim için en güvenli kişi Haidyn.

"Bu bir duruş tasması. Kafanı dik ve yerinde tutar. Kurallara uymayı öğrendiğinde, onu çıkaracağım."

Kurallar mı? Bana kurallar mı verdi? Hayır. Ama bu oldukça mantıklı. Bana söyleneni yap.

Saçlarımı yüzümden çekiyor ve ben onun dokunuşuna yaslanıyorum. O kadar azgınım ki, bu çok acınası bir durum. Ben insanlarla etkileşime ihtiyaç duyan biriyim. Sevgi doluyum. Sarılmaya ve öpülmeye ihtiyacım var. Bunun suçlusu ailem. Annem ve babam birbirlerine ve tabii ki bana karşı çok sevgi doluydu. Babam

annem her zaman bana ne kadar sevildiğimi hatırlatmaya özen gösterdi.

Bunu bir lanet olarak görüyorum. Çünkü ben bunun olmadığı bir dünyaya doğdum. Seks var, evet. Lordlar tamamen seksle ilgileniyorlar. Hanımlar bile küçük yaşta buna ihtiyaç duymaları için şartlandırılıyorlar. Ama Lordlar size başka hiçbir şey vermezler.

Cebine uzanıp cep telefonunu çıkarır ve televizyonun kapandığını duyarım. Gözlerimi kapatıp, sadece benim sesimi duymak için televizyonu kapattığı için Tanrı'ya şükrederim. Ama bu sefer durum farklıdır. Gözlerimi açıp onun bakışlarıyla karşılaşırım. "Haidyn," diye fısıldarım. "Lütfen..." diye yalvarırım, başka ne yapabileceğimi bilmeden.

Bana gülümser ve öne eğilir. "Bacaklarını aç."

Söyleneni yaparken öfkeli gözyaşları gözlerimi yakıyor. Titreyen bacaklarımın arasına uzanıp ıslak amımı okşuyor. Daha fazlasını isteyerek inleyip kalçalarımı öne doğru sallıyorum, ama o parmaklarını çekip yüzüme doğru uzatarak ıslak olduklarını gösteriyor.

"Benim fahişem olmaya hazır mısın, bebek yüzlü?"

Dudaklarım inceliyor, ona boyun eğmeyi reddediyorum. Neden bu oyunu oynadığımı bile bilmiyorum. Asla kazanamayacağım.

Parmaklarını dudaklarımın üzerinde siler ve ben elimden geldiğince uzaklaşıyorum. Saçımı kavrayarak başımı geriye doğru çeker ve yakayı boynumun arkasına sıkıştırır. Yüzünü yüzüme yaklaştırtırken çığlık atarım. "Ağzını aç, Charlotte. Ne kadar ıslak olduğunu tat."

İlk gözyaşı yanağımdan süzülürken dudaklarımı aralıyorum. Parmağını ağızma sokuyor, ben de kuru dudaklarımla onu sarıp emmeye başlıyorum, kendi tadımı alıyorum.

Gözleri kararır ve ben inleyerek onu ağızımın içine daha da çekip yutkunurum. Parmağını çıkardığında ağızımı sikme arzusu çok güçlüdür ve ben dudaklarımı aralık bırakarak tekrar girmesini beklerim. Bu sefer iki parmağını sokar ve ben yine razı olurum.

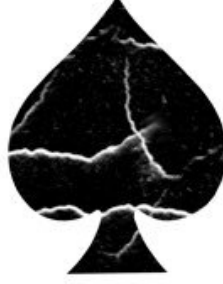
"Siktir, bebek yüzlü. Parmaklarımı sanki benim sikimmiş gibi emiyorsun." O inler ve ben ayaklarının dibinde diz çökerken kalçalarımı sallarım.

Üçüncüsünü ağızma soktuğunda, dilimin üzerinde ve ağızımın arkasına doğru kaydırırken ağızımı genişçe açtım. Kusmamaya çalıştım ama bu kaçınılmazdı. Bakire olmama rağmen, her zaman

siki emmede iyi olma fikrini sevmişimdir. Kadınların ne kadar iyi oldukları için erkeklerin dizlerinin üzerine çöktüğü porno filmler izlemişimdir. Bir erkeği izlerken onu memnun etmek istemem bana güç gibi geliyor.

Onları çıkarır ve ben derin bir nefes alırım, ağızımı dolduran tükürüğü yutarım.

OTUZ

HAIDYN

Çok sertleşmişim ve onun bunu görebildiğini biliyorum. Yüzü tam benim kasıklarımın önünde, lanet olsun. Nefesini toparlamaya çalışırken ağır gözleri ona bakmak için düşüyor. Ayağa kalkıp kapıya doğru yöneliyorum.

"Çişimi yapmam lazım," diye inliyor ve diz çökmüş haldeyken bacaklarını kapatmaya çalışırken bacaklarının gerildiğini izliyorum.

Gülümsüyorum. "Tuvaleti kullanabilirsin," diyorum ona, ve o rahatlamış bir şekilde hıçkırıyor, "benim sikimi emdiğinde."

"Ne?" diye haykırır, sanki istemiyormuş gibi gözlerini kocaman açar.

Zorlanmış gibi görünmek mi istiyor? Ona yardım edeyim.

Ona yaklaşıyorum, çenesini avuçlarım ve başparmağımı dolgun dudaklarında gezdiriyorum. Dişlerimi onlara geçirmek, kanatmak ve kanını yutmak istiyorum. "Kendi isteğinle ayaklarıma diz çöküp ağzını açarsan ve bu güzel yüzünü sikmeme izin verirsen, tuvaleti kullanmana izin veririm." Bu benim planımın bir parçası değildi, ama o planın yönünü değiştirdi.

Dudakları titriyor. "Lütfen..."

"Senden duymak istediğim tek şey, kendin üzerine salya akıtarak benim sikimi ağzına alırken boğulman."

Gözleri yaşlarla doldu ve ben yüzünü bıraktım. "İyi geceler, Charlotte." Odadan çıkmak için döndüğümde sesi beni durdurdu.

"Tamam."

"Tamam, ne?" Dönüp ona bakıyorum.

Islak dudaklarını yalar ve "Sikini yalayabilir miyim?" der.

Gülümserim. Neden hala utangaç ve masum davranmaya devam ettiğini bilmiyorum, ama bunu düzelteceğim. Ona bir kez daha sırtımı dönerim ve kapıya doğru yürürüm.

"Lütfen, Haidyn." Nefes nefese, sesi çaresizce yükselir. "Lütfen ağzımı sik."

Durup ona doğru dönerim. O, dizleri odanın ortasındaki giderin üzerinde olacak şekilde öne doğru kaymıştır. Henüz farkında bile değildir.

Göğsü her nefes alışında hızla inip kalkıyor. "Lütfen, efendim." Buna kaşlarımı kaldırıyorum. "Lütfen sizi memnun etmeme izin verin." Dudaklarını yalıyor ve sonra açık bir hareketle aralıyor.

Ne kadar çabuk öğreniyor.

Odanın diğer tarafına geri yürüyorum ve dolaplardan birinin kilidini açıyorum. Kullanmayı planladığım her şeyi bu dolaplara stoklamıştım. İstedğim iki şeyi çıkarıp dolabı kilitliyorum. Arkasına geçip, "Dirseklerini arkaya doğru çekmeye çalış" diye emrediyorum.

Uyluklarının üst kısmına bağlanmış bileklerini tutar ve elinden geldiğince dirseklerini bükerek arkasına doğru iter.

Diz çökerek, zincirin bir ucunu dirseğinin üstündeki kelepçeye bağlayan halkaya takıyorum, sonra diğer ucunu diğer dirseğine sabitliyorum.

İnleyerek zincirleri çekmeye çalışır ama sırtından geçen zincir, kollarını yanlara düşürmesini engeller ve bükülü pozisyonda tutar.

Sandalyeye geri dönüp onun önüne oturuyorum. "İşte böyle daha iyi." Elimi uzatıp göğüslerini tutuyorum. Kollarını sabitleyerek göğüslerini dışarı doğru itiyorum. Sert meme uçlarını parmaklarımın arasına alıp sıkıştırıyorum, onu kendime doğru çekiyorum ve o çığlık atıyor. Onu bırakıp göğüslerine tokat atıyorum.

İnlemeleri odayı doldurur ve dolaptan aldığım diğer aksesuarı elime alırım. Sol göğsünü tutup sert meme ucuna kelepçeyi takarım, nefesinin kesilmesinden büyük zevk alırım. Diz çökmüş halde kalçalarını ileri geri sallıyor. Zinciri

gümüş halkadan geçirip diğer meme ucuna bağlarım.

O çığlık atıyor ve ben bu sesin tınısını seviyorum. "Her hareketinde, meme uçlarını çeken bir acı hissedeceksin."

Nefes nefese, dudakları aralık, vücudu rahatsızlığı gidermeye çalışırken istemsizce titriyor. Kot pantolonumun fermuarını açıp sikimi çıkarıyorum.

Bacaklarımı açtım ve onun geniş gözleri piercingli sikime takıldı. Kardeşlerim ve ben aynı piercinglere sahibiz. Aziz haçı ile Jacob'ın merdiveni - kafadan geçen iki halter, haç gibi görünmesini sağlıyor. Yaklaşık dört yıldır bu piercingler var. Bir zamanlar bir cezaydı. Kimsenin kölesi olmadığımızı hatırlatmak için onları sakladık.

Onu izlerken penisimi okşuyorum ve vücudumda heyecan dalgaları yükseliyor. Uzun zamandır bu kadar tahrik olmamıştım. "Penisimi em, Charlotte. Ne kadar istediğini göster bana."

O koklar, öne eğilir ve dili ön sıvıyı yalamak için dışarı çıkar. "Seni sikerken gözlerin bende olsun."

Kan çanağına dönmüş gözlerini açarak, kirpiklerinin arasından bana bakar. Dudaklarını penisimin başına sarar ve ucunu emer. Ağzı o kadar sıcak ki nefesim kesilir. Uzun zamandır seks beni heyecanlandırmamıştı. Uzun zamandır sadece bir işti. Yapmam gereken bir şeydi. Bu ise zevk için.

O benim sikimin etrafında inliyor ve bunun nedeninin hareketlerinde meme ucu kelepçelerinin sıkı çekmesi olduğunu biliyorum. Omuzları titriyor ve drenajın üzerinde diz çökerken pozisyonunu değiştirmeye çalışıyor.

Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzündeki saçları nazikçe kenara çekip başının arkasında topluyorum ve acı verici bir şekilde tutuyorum. Nefesini tutarak dudaklarını daha da açıyor. "Sana nasıl hoşuma gittiğini göstereceğim."

Onu öne doğru itiyorum. Boyunluk takılıyken biraz garip olacak ama onu çıkarmayacağım. "Ağzını iyice aç ve dilini dışarı çıkar." Sanki daha önce hiç sik yalamamış gibi davranıyor. Ama anlıyorum, her erkeğin zevki farklıdır ve ben ona beni neyin tahrik ettiğini öğretmeye hazırım.

Söyleneni yapıyor ve vücudu elimde titriyor.

Sikimi tutup ağzını ona doğru yönlendiriyorum. Ben yavaşça açık ağzını yukarı aşağı hareket ettirirken o da sikimi emmeye başlıyor.

Tükürüğünün onu güzelce ıslatmasına izin vererek. "Bak, ne kadar muhtaç bir sürtüksün."

Gözlerini hafifçe kapatır, ben de başını geriye çekip yüzünün yanına tokat atarım, bu da onun çığlık atmasına neden olur. "Gözlerini aç, bebek yüzlü," diye hatırlatırım ona. "Bana bak. Sikimi ağzına alırken ağladığını görmek istiyorum."

Sikimin etrafında inliyor ve bu boğazını daraltıyor. Dudaklarımdan bir inilti kaçıyor, ellerim saçlarını sıkıyor. "İşte böyle."

CHARLOTTE

ACI... ŞEHVET... SICAKLIK... SALYA... GURUR...

Şu anda kafamda binlerce düşünce dolaşıyor. Hareket edemiyorum ve nefes almakta zorlanıyorum. O çok büyük. Ve metal... ağzımı dolduruyor, damağımın ve dilimin üzerinde kayıyor. Altındaki piercingler dişlerime çarpmaması için ağzımı daha fazla açmaya çalışıyorum.

Yaka nefes almamı engelliyor ve meme uçlarım kopacakmış gibi hissediyorum. Gözlerim yaşlı bir şekilde ona bakıyorum ve o başını geriye atıyor, eliyle saçımı tutarken başım yukarı aşağı sallanıyor.

Boğazımın arkasına çarptığında, öğürürüm ve boğazı, dudaklarından derin bir hırıltı çıkararak çalışır. Bu, şimdiye kadar duyduğum en seksi ses.

"Siktir, Charlotte. Sen iyi bir fahişesin." Nefesi kesilmiş.

Yalan söyledim. Bu, şimdiye kadar duyduğum en seksi şeydi. Titreyen bacaklarımın arasında ıslaklık birikince, amım da öyle düşünüyor.

"Lanet olsun." Başını eğiyor ve ağır gözleri benimkilere bakıyor.

Açık ağzımın köşesinden salya akıyor ve o kafamı daha da aşağı itiyor. Penisinin başı boğazımın arkasını doldururken nefesim kesiliyor. Vücudum istemsizce sarsılıyor ve öğürürken gözlerim hızla kırışıyor.

"Dizlerinin üzerinde çok güzelsin," diyor bana ve karnımda kelebekler uçuşuyor. Onu daha sert emiyorum, sanki onu bütün olarak yutabilmişim gibi.

bana gülümsüyor. "İslandın mı Charlotte? Hmm? Senin amcığın da sikilmeye mi ihtiyaç duyuyor?"

Başımı sallamaya çalışıyorum ama tasma engelliyor. O yüzden sadece ona bakıyorum, beni eğip amımı da sikmesini diliyorum. Ağzımı sikinden çekiyor ve ben nefes almaya çalışıyorum. Başım dönmeye başlıyor. Beni tekrar aşağı itiyor. Ağzımı tekrar dolduruyor ve kalçalarını sandalyeden kaldırıyor, burnum neredeyse kot pantolonuna değiyor ve ben tekrar öğürüyorum.

"Şimdi onu sikeceğim," diye uyarıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. *Zaten bunu yapmıyor muydu?*

Ağzımı penisinden çekip çıkarır ve bu sefer nefes almama bile fırsat vermeden tekrar ağzıma sokar. Bunu tekrar tekrar yapar.

Öksürük, salya... öksürük, salya. O, benim ağzımı tahmin edebileceğimden daha sert bir şekilde sikarken, ben onun önünde bir oyuncak gibi diz çöküyorum. Gözlerim ve burnum, açık ağzım kadar akıyor, görüşüm bulanıklaşıyor ve oda sallanıyor.

"Boşalacağım, bebek yüzlü," diye homurdanıyor ve ben çekilmeye çalışıyorum, ama o beni yerinde tutarken ben onun penisinin etrafında mırıldanıyorum.

Beni yutmamı istemesi beni tedirgin ediyor. Ama kabul etmekten başka seçeneğim yok. Kafamı aşağı doğru iterek, sikini öncekinden daha derine sokuyor ve ben öğürüyorum. Sikini ağzımda atıyor ve kafamı geri çekmeden önce sıcak sperminin boğazımın arkasına kaydığını hissediyorum.

Nefes nefese kalıyorum, salya ve sperm ağzımdan sızıyor, göğsüm inip kalkıyor ve boğulurcasına öksürüyorum.

Ellerini benim karışık saçlarımın arasında gezdiriyor. Sert bakışları bir kez daha benimkilere dikiliyor. Sanki az önce yaptığım şey bizi yeniden nefret dolu bir duruma geri döndürmüştü gibi.

Eğilip meme kelepçelerinden birini çıkarır ve omuzlarım acıdan titrer. Zinciri tasmanın halkasından geçirip diğerini de çıkarır.

Ben çığlık atıyorum.

"Şşş, bir şeyin yok, bebek yüzlü. Benim için çok iyidindin."

Boğazım ağrıyor ve acıyor, zorlukla yutkunup irkiliyorum.

Ayağa kalkıp etrafımda dolaşarak, üst kollarımı birbirine bağlayan zinciri çıkarıyor. Kollarım yanlara düşüyor ve bileklerimin uyluklarıma bağlı olduğu için hiç bu kadar

bileklerimin uyluklarıma bağılı olduğu için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. "Bunu takmadan deneyeceğiz, ama itaatsizlik edersen tekrar takılır, anladın mı?"

"E-evet," diyorum sertçe.

Yaka çıkarıldı ve ben boynumu gererim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldarım ve gözlerim onunla buluşur. Bana gülümser ve ben tekrar ağzımı açma dürtüsü hissederim. Onun *iyi kızı* olmak istiyorum. Çok istiyorum. "Tuvalete gitmem lazım," diye hatırlatırım.

O başını sallar. "Tuvaleti kullanabilirsin."

Drenajın üzerinde diz çökmüş halde kalıyorum. Dizlerim uyuşmuş durumda ama olduğum yerde kalıyorum, gelip kollarımı çözmesini ve tuvalete gitmem için odadan çıkmama izin vermesini bekliyorum. Ama o bana dönüyor, tezgaha yaslanıyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor.

"Sen dedin ki..."

"Ne dediğimi biliyorum."

Derin bir nefes alıyorum, sinirlenmeye başlıyorum. Onun için fahişe olmaktan aldığım zevk kayboluyor. "O zaman tuvalete gitmeme izin ver." Bağlı bileklerimi çekiyorum.

Altımdaki gideri işaret etti. "Diz çöktüğün yerde yapacaksın."

Başımı eğip gideri ve sonra tekrar ona bakarım. Bir kahkaha patlar ve topuklarımin üzerine yaslanırım. "Komik, Haidyn."

"Gülmüyorum, *Annabelle*."

Ses tonu ve benim resmi adımlı kullanması gülmemi keser. "Ciddi misin?" diye nefes nefese sorarım. "Haidyn, hayır." Yine bileklerimi çekerim. "Bunları çıkar ve bana tuvaleti göster."

Arkasını dönerek dolabın kapaklarından birini açtı. Kapıyı açarak minyatür bir kum saati çıkardı. Evimde kullandığından çok daha küçüktü. Onu tezgahın üzerine koydu ve bana baktı. "Bu zaman dolana kadar vaktin var."

İnce ortasından düşen ve hızla alt kısmı dolduran kumu izledim.

Gözlerim dehşetle onun gözlerine döndü. "Ne...?" "Zamanın dolduğunda, sana yetişkin bezi giydireceğim ve sen de üstüne işeyebilirsin."

Bu bir şaka olmalı. Beni gerçekten... yapmaz, değil mi? Kafamı sallıyorum. "Hayır..."

Dolabı tekrar açar ve lanet bir bebek bezi çıkarır. Tezgahın üzerine vurarak konuşur. "Bir seçeneğin var, bebek yüzlü. Ne olacak?"

Gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum ama zamanın hızla geçmesini izlerken gözlerimden yaşlar akıyor. "Senden nefret ediyorum," titrek dudaklarım fısıldıyor.

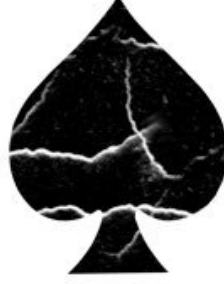
O gülüyor, sesi beton duvarlardan yankılanıyor ve ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. "Ağzını sikmem için yalvarırken benden nefret etmiyordun."

Başımı eğiyorum, bulanık gözlerimle lavaboya bakıyorum, göz teması kurmazsam bana tekrar boyunluk takacağını biliyorum ama umurumda değil. Şu anda onunla yüzleşemem.

"Zamanın doluyor, güzelim. Ne yapacaksın?"

Bunun blöf olmadığını bildiğimden, titreyen bacaklarımı olabildiğince açıyorum ve birkaç çubuğun arasında asılı kaldığımdan emin oluyorum. Gözlerimi kapatıyorum, omuzlarım titriyor ve kirpiklerimden damlayan gözyaşları ile hıçkırmamak için dilimi ısıırıyorum ve sokaklarda dolaşan bir sokak köpeği gibi kendimi rahatlatıyorum.

OTUZ BİR

HAIDYN

Onu sınıyorum. O bunun sadece onu küçük düşürmek için olduğunu düşünüyor ve bu işe yarıyor olsa da, bundan daha fazlası var. Benim görüntümden nefret etmesini istiyorum. Sesimi duyduğunda öğürmesini istiyorum. Ona baktığımda gözlerimi oymak istemesini istiyorum.

Drenajın üzerine diz çöküyor ve üzerine mümkün olduğunca oturuyor, böylece üzerine pislik bulaşmasın. Hıçkırıklarını saklamaya çalışıyor, ama bu imkansız.

Kum saati durdu, ben de onu alıp bebek bezinin yanına koydum, dolabı kilitlemeden önce birkaç şey aldım.

O işini bitirince odadan çıkıp, bir kova ılık sabunlu su ve bir süngerle geri geliyor. "Ayağa kalk," diyorum, eğilip onun kolunu tutuyorum.

Yardıma ihtiyacı olduğunu biliyorum. Dizlerinin üzerinde çok uzun süre kalmış. Titreyen bacakları üzerinde ayağa kalkıyor ama başını eğik tutuyor. Bu gece boyunlukla uyuyacak. Şu anda, kazandığını düşünmesine izin vereceğim.

Onun önünde diz çöküp ılık sudan süngerini alıyorum ve nazikçe onu yıkamaya başlıyorum. Ayaklarından başlayıp bacaklarına doğru ilerliyorum. Ayağa kalkıp vajinasını ve karnını, sonra göğsünü ve boynunu temizliyorum, gerektiğinde süngerini suya batırıyorum. "Arkanı dön."

Hızla bana sırtını döner, küçük odayı yumuşak hıçkırıklarıyla doldururken benimle yüzleşmek zorunda olmadığına şükreder. Ben de aynı şeyi sırtına, bacaklarına ve poposuna yaparım. Sonra süngerini kovaya atar ve ikincisini alırım. İçinde temiz su vardır. Yavaşça vücuduna dökerim, üstten başlayarak, sabunun akıp giderken izlerim. "Yüzünü bana dön."

Hıçkırarak bunu yapar ve ben de temiz suyun kalanını onun ön tarafına dökerim. Tezgâhtan havluyu alıp onu kuruluyorum.

İşimi bitirdikten sonra ona, "Yatağa yüzüstü uzan" diyorum.

Gözlerini yerden ayırmadan, dönüp küçük yatağa doğru yürür. Dizlerinin üzerine çöker ve vücudunu düzleştirir, yüzünü beton duvara çevirir, benden saklanır.

"Dizlerinin üzerine kalk. Kıçını havaya kaldır, Annabelle." Ona gerçekte kim olduğunu ve neden burada olduğumuzu hatırlatmak istiyorum.

Ses tonumdan irkilir ama dizlerinin üzerine çökerek bacaklarını açar, kıçını ve amını sergiler. Kolları uyluklarından sarkar.

Yine sertleşiyorum. Ağzı yetmedi. Ama uymam gereken bir planım var. İkimize de bir şeyi kanıtlıyorum.

Dolaptan çıkardığım iki şeyi alıp ona doğru yürüyorum. Arkasına diz çöküp bacaklarımı kullanarak bacaklarını daha fazla açıyorum. Oda onun yumuşak çığlıklarıyla doluyor ve ben yağın kapağını açıp niyetimi gizlemeden doğrudan kıçına ve amına döküyorum.

Kum saati sadece onun için değildi. İkimiz de ödünç alınmış zaman içindeyiz.

Bu durumu daha da kızıştırmam gerekiyor ki, bundan sonra ne olacağını görebileyim.

Parmaklarımla amını okşayıp kıvrımlı kıçına kadar çıkardım ve bir parmağımı içine soktum. O çekilmeye çalıştı. Kıçına bir tokat attım ve o da yüzünü kirli yatağa gömdü. "Beni seni bağlamaya zorlama, bebek yüzlü. Seni bütün gece öyle bırakırım."

O hareketsiz kalır ve ben parmağımı tekrar kıçına sokarım, sonra iki parmağımı birden sokarım. Boş olan elimle amını okşarım, klitorisini nazikçe ovuştururum ve o inler. "Vücut muhteşem bir şey, değil mi?" diye sorarım, cevap vermesini beklemeden. "Zihninin yanlış olduğunu söylediği şeyleri arzulama şekli." Üzerine biraz daha kayganlaştırıcı döküyorum ve parmaklarımı çıkarıyorum, ama sonra tekrar sokuyorum, bu sefer üçüncü parmağımı da ekliyorum.

Bir inilti ağlamaya dönüşür, ama o geri çekilmez. "Aferin kızım." Onları çıkarır ve popo tıkacını kayganlaştırıcıyla kaplarım. Sonra onu yavaşça ve nazikçe içeri itmeye başlarım, önce hissetmesine izin veririm.

O burnunu çeker. "Neredeyse bitti, bebek yüzlü," derim, vurduğum yeri nazikçe okşayarak. "Biraz daha." Son kısmı da içine sokarım ve sonra kayganlaştırıcıyla kaplı elimle ampul kısmını kavrar ve iki kez pompalayarak onun sesini tiz bir çığlık haline getiririm. "Şimdilik hepsi bu kadar."

Ayağa kalkıp, bir kez daha dolaba doğru yürüdüm ve tasmayı aldım. "Sırt üstü yat," diye emrettim. Yavaşça döndü ve ben de yanına diz çöküp tasmayı boynunun altına kaydırıp tokayı taktım. "Birkaç saat sonra döneceğim, bebek yüzlü. O zamana kadar biraz dinlenmeye çalış." Ayağa kalkıp odadan çıktım ve onu içeride kilitledim.

Yan odaya geçip aynadan onu izlerim, hıçkırıklar onu ele geçirir.

CHARLOTTE

BABAM ve ben, pelerinlerimizi ve maskelerimizi giyerek katedrale giriyoruz. Kilise sıraları otopark kadar dolu, bu yüzden babam arka sırayı işaret ediyor. Ben içeri giriyorum, o da koridora en yakın koltuğa oturuyor.

Etrafa hızlıca bakındığımda, tüm lordların aynı giyinmiş olduğunu ve odanın ön tarafında, ikinci kat balkonunun altında bir sunak olduğunu görüyorum.

Sağdaki kapı açılır ve bir kadın yan kapıdan odaya girer girmez tüm konuşmalar aniden kesilir. Onu daha önce görmüştüm. Hayatım boyunca tanıyordum.

Beni tanımamasını umarak kaskatı kesildim. Babam, gizlendiğimi hatırlatmak istercesine pelerinimin üzerinden bacaklarıma hafifçe vurdu. Sessiz kalmam gerekiyordu.

Dikkatleri üzerine çekmemeliyim.

"Onu içeri getirin." Sesi geniş açık alanı doldurur.

Girdiği kapı açılır ve üç Lord bir kadını katedrale taşır. Kadının başının üzerinde, tüm yüzünü ve boynunu kaplayan siyah bir lateks maske vardır.

ve tüm yüzünü ve boynunu kaplıyor. Maskenin etrafına siyah bir tasma da takılmış. Kadın çıplak.

Pelerin ve maske giymiş Lordlar, kadını sunak üzerine atar ve hızla bağlayarak kollarını ve bacaklarını açar. Kadın tekmeliyor ve kollarını sallıyor ama nafile. Sayıca üstün olan Lordlar onu kolayca alt ediyor.

Babamın karşısındaki sıradaki adam koridoru geçip babama bir sepet uzatır. Sepetin tıraş bıçaklarıyla dolu olduğunu görürüm. Babam elini sallayarak reddeder ve midemde mide bulandırıcı bir his oluşur.

Neden bunları dağıtıyorlar?

Annemin arkadaşı öne çıkar ve çaresiz kadına işaret ederek dikkatimi çeker. "On gönüllü alacağım," diye gülümseyerek seslenir.

Lordların çoğu ayağa kalkar ve ben sıranın kenarına kayarak, şimdi ayakta duranların üzerinden görebilmek için sola eğilirim.

Daha önce hiç bir kadının başa geçtiğini görmemiştim. Böyle bir şeyi hiç görmemiştim. Altara bağlanan kadın, Gucci topuklu ayakkabılar ve Versace elbise giyen buradaki kadından daha yaygın bir manzara.

Sağ tarafımda bir şey dikkatimi çekiyor ve benim yaşlarımda bir kızın en uçtaki sıraya oturduğunu görüyorum. Yeşil gözleri benimkilerle kısa bir süre karşılıyor, sonra bakışlarını kaçırıp dikkatini katedralin önündeki gösteriye veriyor. Neden diğerlerimiz gibi saklanmıyor? Ve buraya bir çocuğu kim alıyor? Ben sadece örtündüğüm için izleyebiliyorum.

Kulaklarımı dolduran homurtular ve inlemeler, olan biten hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Bir ara ağlayarak uykuya daldım. İki dakika ya da iki saat sürmüş olabilir. Emin değilim. Ama iyi geldi. Gözlerimden yaşlar akarken neredeyse terapötik bir etki yarattı. Onun izlediğini bilsem de umurumda değildi.

Kapının sesini duyunca şişmiş gözlerimi açtım. Sırt üstü yatarak tavana bakmaya devam ettim. Yanıma diz çökerek geldi ve

Elini bacaklarımın arasına soktu. Söylenmesine gerek kalmadan bacaklarımı ayırdım. Bunu ben seçtim. Bir seks bebeğinden başka bir şey değilim artık. O yüzden bir seks bebeği gibi burada yatacağım.

"Susadın mı?" diye soruyor.

Hiçbir şey söylemiyorum. Gergin ya da korkmuş değilim, sadece kararlıyım. Bir kadın, erkeklerin dünyasında ilerlemek için sahip olduğu şeyleri kullanır. Benim bir vücudum var ve o onu istiyor... Öyle olsun.

"Biraz baskı hissedeceksin," diyor ve kalçam, kıkımın içinde bir balon varmış gibi hissettiğimde yataktan kalkıyor.

Nefesim kesilir, ellerim yumruk olur.

"Bir tane daha," diye ekliyor ve ben ne demek istediğini hiç anlamıyorum.

Ama balonun basıncı artıyor ve nefesimi kesiyor. Boynumu ve sırtımı geriye doğru eğiyorum, bacaklarımı sıkıyorum ama onları kapatmıyorum, çünkü bunun cezalandırılmamla sonuçlanacağını biliyorum. Ona bu zevki tattırmayacağım. "Bitti," diyor yumuşak bir sesle. "Aferin sana, bebek yüzlü."

Vücudumu yatağa indiriyorum ve o yüzümün üzerine eğiliyor. Yanağımı avuçluyor ve boş gözleriyle benimkileri arıyor. "Kıkında şişirilebilir bir anal tıpın var, Charlotte. Bu, benim sikimi hazırlamak için. Üç saat sonra geri gelip onu bir kez daha şişireceğim."

Sonunda parçalar bir araya geldi. Bu yüzden lavman, fitiller. Bütün bu zaman boyunca kıkımı hazırlıyordu. Ben sadece beni küçük düşürmek için yaptığını sanıyordum, ki bu da bir parçası olabilir, ama o gerçekten sadece sikmek istiyor.

Çatlamış dudaklarımı aralayıp "Sadece sik şimdiden" dediğimde, beni bir kez daha bu cehennemde bırakmak için ayağa kalkıyor. İkimizin de olacağını bildiğimiz şeyi neden uzatıyoruz?

"Bunu kastetmedin."

Oturuyorum, vücudumdaki gerginlikten, yakadan dolayı boynumun hareket edememesinden ve kıkımdaki tıkaçtan dolayı ırkiliyorum. Yukarı bakınca onu kapının yanında görüyorum. Yüzünde sırıtış var. Sanki bu lanet bir şaka gibi. "Oraya ilk varan sen olacak mısın?" Kafamı sallayarak onu kışkırtıyorum ve sırıtışı kayboluyor. "Kıkımı sik," diyorum.

Kaşlarını kaldırır, kollarını göğsünde kavuşturur. "Charlotte..."

"Sana yalvarmamı mı istiyorsun?" Kol kelepçelerimdeki zincir bağıymış gibi göğsümü dışarı çıkarırım. Bunun beni ne kadar etkilediğini görmemesi için boğazımdaki düğümü yutarım ve eklerim, "Kıçımı sık, lütfen. Buna ihtiyacım var, Haidyn."

Bu kadar yeter. Kapıdan uzaklaşıp bana doğru yürüyor. Söylenmesine bile gerek yok. Eğilip yüzümü soğuk beton zemine koyuyorum ve derin bir nefes alıyorum.

"Kıçını sikilmesini mi istiyorsun, bebek yüzlü? O zaman sikip atayım." Saçımı tutup beni ayağa kaldırıyor.

Saç derimdeki acıdan çığlık atıyorum.

Beni aynalı duvara doğru çeker ve duvara iter, nefes nefese kalırken yanağım soğuk cama baskı yapar. Kalbim hızla atıyor ama geri adım atamam. Bu beni zayıf gösterir. Ve ben zayıf değilim. Ayrıca, bu ne olursa olsun olacaktı. Bu her zaman onun planıydı, bu yüzden bunu onun şartlarına göre değil, benim şartlarıma göre yapacağız.

Botlarıyla çıplak ayaklarımı açıyor ve ağır nefesimin arasında kot pantolonunun fermuarını açtığını duyuyorum.

İçimdeki balonun sönüğünü hissediyorum ve geri dönüşün olmadığını bilerek kalbim göğsümde çarpıyor. O onu çekip çıkarır ve ben bunun neden olduğu hafif acıyla inlerim.

Bana toparlanma şansı vermiyor. Bunun yerine, yüzümün yanına öpücük kondurup fısıldıyor, "Derin bir nefes al, bebek yüzlü."

Yağla kaplı penisinin ucu kıçımın girişine geldiğinde, düzensiz bir nefes alıyorum. Beni aynadan biraz çekiyor, belimden eğiyor ama yüzümün yan tarafını hala cama bastırıyor. Yeni pozisyon, lanet olası tasma yüzünden nefes almayı daha da zorlaştırıyor.

Onun penisinin ucu içime girdiğinde çığlık atıyorum.

"Sen iyi bir fahişe gibi bunu kabul edeceksin, Charlotte." O homurdanarak içime daha da giriyor.

Yanma hissini durdurmak için çekilmeye çalışıyorum, ama beni yerinde sabit tuttuğu için gidecek hiçbir yerim yok.

"Yalvar bana, bebek yüzlü," diye homurdanıyor. "Kıçını sikkem için yalvar bana." "Lütfen." Gözümünden bir damla yaş düşüyor.

"Lütfen ne?" diye soruyor, daha derine girerek. Yanma hissi şiddetleniyor ve bileklerimi uyluklarıma bağlayan kısa zincirleri çekiyorum.

"Lütfen... kışımı sik." Yüzüm gözyaşlarımla ıslanan camda kayarken hıçkırarak ağlıyorum.

Bana doğru itiyor ve beni kendine doğru çekip camdan uzaklaştırırken ben gerginleşiyorum. Bir eli arkadan çenemi kavrarken, diğer eli bacaklarımdan arasına iniyor. Aynada gözlerim onun gözleriyle buluşurken, o benim amımla oynamaya başlıyor. "Siktir, kışın çok güzel, güzelim."

Gözlerimi kırıpıyorum, ağır gözlerim onun gözlerine bakıyor. Amım, klitorisimle oynayan eli ve üzerine döktüğü kayganlaştırıcıdan dolayı ıslak. "Lütfen?" diye yalvarıyorum ve bu sahte değil. Bana attığı gülümseme, onun da bunu bildiğini gösteriyor.

Kalçalarını hareket ettirerek, sikini yavaşça kışımdan çıkarır ve ben inlerim, sonra ileri doğru iter ve beni çığlık attırır.

"Acıyor mu?"

Elimden geldiğince başımı sallıyorum. "Evet." "Hoşuna gitti mi?"

"E-vet."

O gülüyor, sesi terli tenimde tüylerimi diken diken ediyor.

"Acıyı ne kadar sevdiğini göster bana, bebek yüzlü. Benim sikim bu sıkı kışık sikerken parmaklarımdan üzerine boşal."

Parmakları daha da güçlenir, kalçalarını ileri geri sallamaya başlar. Bu hareket, kışımın onun sikini sikmesine neden olur.

Bu işkence ve zevkin karışımı. Çok iyi hissettiriyor ama çok acıtıyor. Nefes almakta zorlanıyorum, kolları boynumdaki tasmayı tutarken kollarım kelepçeleri çekiyor. Nefes almak zor ve başım dönüyor.

Dudaklarım aralanmış, köşelerinden salya akıyor ve mürekkeple kaplı koluna damlıyor. O umursamıyor, ben de umursamıyorum.

"Bütün fahişeler kışıklarına sikilmeyi sever. Sen de benim fahişemsin, değil mi, bebek yüzlü?"

"Senin fahişen," diye onaylıyorum, gözlerim ağırlaşıyor. Siktir, boşalacak mıyım? Tanrım, umarım boşalırım.

"Sikimi sür, Charlotte. Siktir et."

Onun sikini sürtüyorum, parmakları amıma girerken gittikçe hızlanıyorum. Bir ipin ucunda asılı duruyorum. Kaslarım ağrıyor, vücudum yorgun ama içimde derinlerde bir şeyin oluştuğunu hissedebiliyorum. Bir çıkış yolu arayan bir patlama. "Lütfen... Haidyn."

"Ne için yalvarıyorsun, bebek yüzlü? Beni sikiyorsun." Aynada gözlerime bakarak sırtıyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve ağır gözlerim kapanıyor.

"Bana bak." Amımı tokatlıyor, nefesimi kesiyor. Gözlerim açılıyor ve bana başını sallıyor. "İşte böyle. Nasıl hissettiğini söyle."

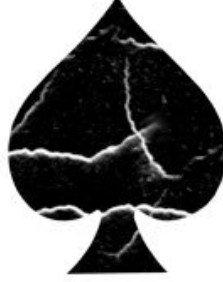
"Çok iyi," diye boğuk bir sesle fısıldarım.

İçeri girmesi acı verici ama dışarı çıkması iyi hissettiriyor. Tamamen çelişkili bir durum ama durduramıyorum. Bunun yerine, sanki anal seks konusunda profesyonelmışim gibi geriye doğru vuruyorum ve o inliyor. "Lanet olsun, çok güzel."

Bunu tekrar tekrar yapıyorum ve o his daha da büyüyor, amım daha da ıslanıyor. Parmakları klitorisimle oynamaya devam ediyor ve daha önce hiç hissetmediğim bir fırtına gibi tüm vücudum kaskatı kesiliyor.

Gözlerim açık kalıyor ama görüşüm kararıyor. Bacaklarım gevşiyor ama o beni boynumdan tutuyor ve kollarım yanlarımin yanında duruyor. Gözlerimde kör edici bir ışık parlıyor. Sonra her şey tekrar kararıyor.

OTUZ İKİ

HAIDYN

"Aferin kızım." Onu övüyorum, ama o tek kelime bile duymuyor. Çok uzaklara gitmiş. İki yönlü aynadan gözlerindeki bakıştan bunu anlayabiliyorum.

Onu oradan çekip döndürüyorum. Onu kaldırıp yatağa taşıyorum. Onu sırt üstü yatırıp titrek bacaklarının arasına diz çöküyorum. Bacaklarını genişçe açıp kalçalarını kaldırarak piercingli sikimi tekrar kıkına yerleştiriyorum.

Spermle kaplı amına ucunu sürtüyorum, sonra tekrar kıkına sokuyorum. İnliyorum, taşaklarımın dibine kadar giriyorum. "Kıçın benim sikim için yaratılmış, bebek yüzlü," diyorum, aralık dudaklarından çıkan mırıldanmış iniltiyi seviyorum.

Kollarımı dizlerinin arkasına koyarak bacaklarını daha da açtım, vücuduna eğildim ve kıkını sikmeye başladım. Yüzümü yüzüne yaklaştırdım ve dudaklarını öptüm.

O da beni öper, ama yumuşak bir öpücük. Ben onun bana vermek istediği şeyi alırken, vücudu yatakta ileri geri sallanır. Bana meydan okumasını sevdim. Lanet olsun, gözlerindeki korku ama sözlerindeki kararlılık sanki saf adrenalin gibiydi.

Bana meydan okudu. Böyle olacağını biliyordum. Ve bunu seviyorum.

Geri çekilip oturuyorum ve sikimin kıkına girip çıkmasını izliyorum. Elim amına gidiyor ve o sırtını kamburlaştırıyor, aralık dudaklarından yumuşak bir çığlık çıkıyor.

"Ben... yapamıyorum..." diye fısıldadı.

Şişmiş klitorisini tokatladım ve vücudu istemsizce sarsıldı. "Benim için tekrar boşal, Charlotte. Benim sikim için ne kadar fahişe olduğunu bana göstermeni istiyorum."

"Lütfen..." diye yalvarır, yakalı boynunu geriye doğru eğerek.

Kızın amını tekrar tekrar tokatlıyorum. Çığlıkları gittikçe yükseliyor ve iki parmağımı içine sokuyorum. Parmaklarımı çıkarırken, başparmağım klitorisyle oynarken, sikim kıcıda acı verici bir hızda yavaşlıyor.

Onun tekrar boşalmasını görmek istiyorum. Bu, şimdiye kadar gördüğüm en seksi manzaraydı. Bunu hak etti.

Nefes nefese, vücudu terle kaplı ve ben titriyorum. Çok yaklaştım ama kendimi tutmaya çalışıyorum. Kalçasına derin bir şekilde giriyorum ve o sırtını kamburlaştırıyor. Çıkarıp tekrar giriyorum, başparmağım klitorisini okşamaya devam ediyor.

"Oh... Tanrım..."

"İşte böyle, bebek yüzlü. Bir kez daha yap." Hızımı bir kez daha artırıyorum ve altımda çırpınan halinin tadını çıkarıyorum. "Çok güzelsin Charlotte. Daha fazlasını isteyen, kullanılmış bir oyuncak gibi."

Vücudu kaskatı kesilir ve güzel mavi gözleri başının arkasına doğru yuvarlanır, sonra da zonklayan amından sperm sızmaya başlar. "Aferin benim kızıma." Gülümserim.

Parmaklarımla onun spermlerini okşayarak, onları ağızıma götürüp temizlerim, onun tadını çıkarırım. Hızımı bir kez daha yavaşlatarak, kollarımı arkasına koyup bacaklarını tekrar açarım ve kıcını sikerim.

Kısa bir süre sonra içinden boşalıyorum. Eğilip alnını öpüyorum, nefesimi kontrol altına almaya çalışıyorum. Hayal ettiğimden daha iyiydi. "Siktir, harikasin. Çok iyiydin Charlotte." Onu övüyorum.

"Haidyn." Sırtını kamburlaştırıyor ve ağır gözleri amaçsızca etrafına bakınıyor.

Dudaklarını öperim ve o bana açılır. "Hemen bir tur daha ister misin?" Dudaklarına gülümserim.

Vücudu titriyor ve gözleri odaklanamıyor. Aklını yitirmiş bir oyuncak olmaya çok yakın ve ben tek yaptığım şey onun kıcını sikmek.

"Ödülünü hak ettin, bebek yüzlü." Onun üstünden kalkıp dolaba gidip ihtiyacım olan şeyleri alıyorum, sonra tekrar yanına diz çöküyorum

yanına diz çöküyorum.

Başını yana çevirmiş ve gözlerini kapatmış; nefes alıştı düzelmeye başlamış. Yumruklarımın yüzünün yan tarafını okşayıp gülümsüyorum. "Bana bak," diye emrediyorum yumuşak bir sesle.

Islak kirpikler açılır ve ağır gözleri benimkilere bakar. Ona gülümserim. "Benim için aç." Parmaklarım, o dudaklarını açmadan önce dudaklarına doğru hareket eder. "Ne uslu bir kız." Ağzına tıkaç sokarken, onun inlemesi sesini seviyorum. "Onu bağlamayacağım. Sadece benim için ısır. Bunu yapabilir misin, bebek yüzlü?" Gözlerini kırıştırır ve bunu evet olarak kabul ederim, çünkü tasma hareketlerini kısıtlamaktadır ve artık konuşamaz. Dolaptan çıkardığım diğer şeyi alıp, onu nazikçe yanına çeviririm, beton duvara dönük, benden uzak. Dizlerini göğsüne doğru itip dizimle yerinde tutarken, bir elimle kalçasını tutar, diğer elimle de ihtiyacım olan son şeyi alırım. "Bunu sen istedin, Charlotte."

CHARLOTTE

UYANDIĞIMDA, ağır gözlerim kapanıyor ama yatak odamda olduğumu fark edince hemen açılıyor. Perdeler açık, güneş odaya giriyor. Otururken, kıcımların ne kadar ağrıdığını hissedip irkiliyorum. "Ah..." Orayı ovma için elimi uzatıyorum ama ne kadar hassas olduğunu hissedince yine irkiliyorum. Kahretsin, yine kemerini mi kullandı? Sol kalçamı çok nazikçe parmaklarımın okşuyorum ve üzerinde bir şey hissediyorum... Yara bandı mı? Bir çeşit bandaj. Ne olduğunu anlamak mümkün değil.

Ellerimi kaldırdığımda, kemerlerin ve bağlantı zincirlerinin kaybolduğunu görüyorum. Battaniyeleri itiyorum ve artık ayak bileklerimde değilim. Boynuma dokunuyorum ve cildim hassas, ama tasma çıkarılmış.

Yatağımın yanındaki komodeyi bakıyorum ve telefonumu görüyorum. Telefonu elime alıyorum, şarjının bitmiş olmasını bekliyorum ama şaşırtıcı bir şekilde tamamen şarjlı olduğunu görüyorum. Ekranı kaydırıyorum ve Haidyn ile "uzaktayken" kaçırdığım tüm aramaları, mesajları ve sayamayacağım kadar çok bildirimi gözden geçiriyorum.

Vücudumun ağrılarını görmezden gelmeye çalışarak onları kaydırıyorum. Yutkunarak, ağrıdan irkiliyorum. Lanet olsun, o kadar büyüktü ki. Daha önce hiç o büyüklükte bir penis görmemiştim. Lise ve Barrington'da kadınların seviştikleri erkekler ve bazı penislerin diğerlerinden daha büyük olduğu hakkında konuştuklarını duymuştum, ama abarttıklarını düşünmüştüm. Porno izlemeye başladığımda ne demek istediklerini anladım, ama Haidyn... farklıydı. Büyük boyutu ve piercingleri... en azından korkutucuydu.

Cep telefonumu düşürerek, solumdaki uzaktan kumandayı alıp televizyonu açıyorum. Zaten gergin olan vücudum, bunun benim yatak odam olduğunu görünce bir anda soğuyor. Ekranda, yorganı aşağıya itmiş, çıplak vücudumu ortaya çıkarmış halde yatakta uyuyorum. Uyanmadan önce Haidyn'in adını inliyorum. Dik oturarak, komodini açıp oyuncağımı alıyorum.

Bu neden oynuyor? Bunu daha önce görmüştüm. Beni Carnage'da yakaladığı sırada. Bunu benim televizyonuma nasıl koydu?

Kendimi boşalırken izlerken kalbim hızla atıyor, sonra yataktan kalkıyorum. Haidyn odanın köşesinden arkamdan çıkıyor ve gözlerim o gece beni izlediği yere kayıyor. Birkaç dakika sonra ikimiz de ekrana geri dönüyoruz, ama bu sefer beni kucağında taşıyor. Bu, onun verdiği hapi aldıktan sonraydı.

Bana dokunması, beni tatmin etmesi için yalvarıyorum ama o reddediyor. Sonra kollarımı yanlarımdan sabitliyor. Vücudumun onu sikmesi için yalvarışını izlerken, sesimden ona çaresizce ihtiyaç duyduğumu anlayabilirsiniz.

Beni bir kez daha kucağına alır ve odamdan dışarı taşır. Açı koridora geçer ve bodrum katına inen kapıyı açtığında daha dik otururum. Oraya asla inmem. Sonra beni merdivenlerden aşağı taşır. İkinci bir kapı açar ve tek kişilik yatağı görünce boğazım düğümlenir.

Beni yatağa yatırıyor. "Tatlı rüyalar, bebek yüzlü. Uyandığında ben burada olacağım." Sonra odadan çıkıp kapıyı kapatıyor. Kamera beton bir oda gösteriyor, ama yattığım duvarın karşısında bir ayna var. Bir ışık yanıyor ve o bitişik odaya girip bir bar taburesine oturarak benim uyumamı izliyor.

Televizyonu kapatıyorum ve titreyen ellerimle yorganı üzerinden atıyorum. Yataktan atlayıp, titrek bacaklarımla ayağa kalkıyorum ve odadan koşarak çıkıyorum.

yatak odasına, koridordan aşağıya, ve koridordaki kapıyı açtım. Işığı açıp, merdivenlerden aşağıya, bodrumuma koştum. Kapıyı gördüğümde kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Kapıyı açtığımda, karyolayı, ortadaki sandalyeyi ve zemindeki gideri gördüm. Aynalı duvar ve dolapların bulunduğu tezgah.

Ne oluyor lan? O nasıl...? Ne zaman...? Burayı mı hazırladı?

Aklım karışık. Mutfağımda beni takip ettiğini söylediği için bu mantıklı geliyor. Yaptığım her hareketi ve nerede olduğumu biliyordu. Evimdeydi... Ben üst katta uyurken, o burada tüm bunları mı yapıyordu? Ben dışarıda işlerimi hallederken? Oda zaten oradaydı, ama ayna yoktu.

Odama koşarak geri döndüm, telefonumu aldım ve onu aradım. İlk çalınıştta cevap verdi. "Beni şimdiden özledin mi, bebek yüzlü?"

Söyleyecek bir şeyim olmadığında dilimin ağırlaştığını fark ediyorum. Düşüncelerimi toparlamaya çalışırken gözlerim yaşlarla doluyor. "Sen..."

"Ben ne, Charlotte?" Adım bir dua gibi geliyor kulağıma, tatlı ve masum. Sanki beni günlerce esir tutmamış, ağzımı ve kıçımı sikip beni bayılana kadar boşaltmamış gibi.

"Beni kandırdın," diye fısıldıyorum.

"Ne demek istediğini anlamadım, bebek yüzlü," diyor ve sesinde gülümseme duyabiliyorum. Bu onun için bir oyun. Lordlarla ilgili her şey lanet bir oyun. Onlara yemekleriyle oynamayı öğretiyorlar.

"Evim... bodrum katı..." Yutkunuyorum. "Carnage'da olduğumu sanıyordum." İlk gözyaşı yanağıma düşmeden önce bunu söylemeyi başarabiliyorum.

"Birinin seni gerçeğe aykırı bir şeye inandırmasının bu kadar kolay olması komik değil mi?"

Şimdi mantıklı geliyor. Ona, olmadığım biri olduğumu düşündürdüm. Carnage'ın korkusunun ona istediğini vermesini istedi. Alternatifinin daha kötü olduğunu düşündüğüm için onu beni sikmesi için yalvardım. "Beni Carnage'a götüreceğini söylemiştin," diyorum. İlk şokun etkisi geçiyor ve sinirlenmeye başlıyorum.

"Hayır. Ben öyle bir şey demedim. Sen öyle varsaydın."

Öyle mi? Kesinlikle o sözleri söylediğini duydum. Kahretsin, belki de söylemedi. Belki de aklımı kaçırıyorum. Erkekler insana bunu yapar.

Seni manipüle etmek. Sorun onlarda olmasına rağmen, sorunun sende olduğunu düşündürmek. "Siktir git, Haidyn," diyorum titrek dudaklarla, çünkü şu anda dağınık beynimin üretebildiği tek şey bu.

Onun kahkahası beni terletir. Çok aptaldım. Hiç bu kadar aptal olacağımı düşünmemiştim. "Bunu zaten yaptım, Charlotte. Ve iyi olsa da, harika değildi." *Tık.*

Nefesimi tutarak telefonu kulağımdan çekip ona bakıyorum. Bana kapattı. *İyi olsa da harika değildi.* Ne oluyor lan?

Hırlayarak, köşedeki masamın üzerinde duran dizüstü bilgisayarımı açtım. Eğilerek, kıkımdaki acıyı görmezden geldim ve Lordlara bir e-posta gönderdim.

New Message

To UNKNOWN

Subject FUCK THIS SHIT!

I'm done.

Kapıyı çarparak kapatıp, duvara bakarak ne haltlar döndüğünü anlamaya çalışıyorum. Bugün günlerden ne,

ne kadar süredir bu evde olduğumu bile bilmiyorum. Kendi bodrumumda bir tutsak.

Onun önünde işedim. Beni yıkamasına izin verdim. Kendi sapık zevki için beni aşağıladı. Onunla bir daha asla yüzleşmem. Vücudu bana ne hissettirirse hissettirsin.

Cep telefonumu elime alıp arkadaşlarımla grup sohbetini açıyorum ve bir mesaj gönderiyorum. Gerçek beni tanımayanlara. Onun için sahte hayatımla edindiğim arkadaşlara. En azından bundan iyi bir şey çıktı.

Bu gece dışarı çıkmak ister misin?

Cevap beklerken odamda volta atıyorum. Eğer dışarı çıkamazlarsa bu gece burada tek başıma sarhoş olacağım, ama onları görmek daha iyi olurdu. Haidyn de burada takılırken ben bodrumda ne kadar süre kaldığımı bilerek evimden çıkmak.

Dizlerimde hala yağmur olduğundan kalan morluklar ve beni tutarak kıcımlı siktiği kalçalarımda onun parmak izleri var.

Diz çöküp onun önünde işedim. Beni böyle aşağılayıp, kendi standartlarına uymadığı için öylece çekip gidebileceğini mi sanıyor? Siktir git Haidyn Jamison Reeves! O çekip gitmeyecek. Ben çekip gideceğim. *Benden bu kadar!*

Telefonum çalıyor ve cevap verdiklerini görmek için yatağa koşuyorum. Elim içgüdüsel olarak kıcıma gidip lanet bandajı ovuşturuyor. Kahretsin, neden bu kadar acıyor?

CHELSEA: Kesinlikle. Blackout'a gidelim.

NIKKI: Dışarı mı çıkıyoruz? Tatilde değil misin? Neden bu kadar çabuk döndün?

Kahretsin! Hala seyahatte olmam gerektiğini unutmuşum. Onlara bir zaman aralığı vermemiştim, ama Avrupa'yı sırt çantasıyla gezmek için yeterince uzun süre seyahatte olmadığım kesin. Cep telefonumdaki tarihi kontrol ediyorum.

İki gün mü? İki gün boyunca bodrumda mı kaldım? Ne oluyor lan! En az beş gün gibi geldi. İki gün ortadan kaybolduğumu nasıl açıklayacağım? Onun istediğine bu kadar çabuk boyun eğecek kadar zayıf mıyım? Bu benim hakkımda ne diyor? Beni şantajla zorladığını söyleyebilirim, ama ben de istedim. Onun fahişesi olmaktansa ölmeyi tercih edebilirdim.

Saçma bir yalan uydurmadan önce, diğer arkadaşım cevap verdi.

■

CHELSEA: Neden erken döndüğünü kim takar ki? Eve döndüğüne ve partiye hazır olduğuna sevindim.

Bir tane daha gönderir.

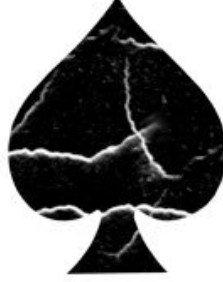
■

CHELSEA: Molly var. Geceyi sarhoş olarak geçirelim.

Telefonumu bırakıp, başımı dik tutarak banyoya doğru yürüdüm ve kendime yenilgiyi kabul etmemem gerektiğini söylemeye çalıştım. Kadınlar benden çok önce erkekler için aptalca şeyler yapıyordu.

Işığı açıp aynaya yaklaştığımda, çift lavabonun önündeki kendi görüntümü görünce nefesim kesildi. Boynumdan ayak bileklerime kadar taze morluklarla kaplıyım. Sanki araba çarpmış gibi görünüyorum. Bazıları kemer ve tasmadan, diğerleri ise Haidyn'in ellerinden kaynaklanıyor. Boğazımdaki düğümü yutarak, kıcıımı incelemek için arkamı dönüyorum ve sol kalçamda büyük bir bandaj olduğunu görünce vücudum kaskatı kesiliyor. Titrek ellerimle bandajı çıkarmaya başlıyorum.

OTUZ ÜÇ

HAIDYN

Evimdeki ofisimde, monitörlerden birinde onu izliyorum. Banyoda çıplak duruyor, sırtı aynaya dönük, omzunun üzerinden kıkına bakıyor. Bandajı çıkarırken, onu yırtmadan önce nefesini tutuyor.

Olduğu yerde donup kalıyor, kullanılmış bandaj çıplak ayaklarının üzerine düşüyor. Gözleri fal taşı gibi açılmış, dudakları aralanmış, güzel yüzündeki tüm renk kaybolurken sessiz ve hareketsiz kalıyor.

Kıkında yazan HAIDYN kelimesini okurken içimden gülümsüyorum. Dün gece onu siktiğimde ona damga vurdum. Bu, pastanın üzerine konulan çilek gibiydi. Kaçırılmayacak kadar güzel bir şeydi. Bundan birkaç hafta, ay, yıl sonra, benim kim olduğumu hatırlamasını istiyorum.

Onun ilk erkeği olmayabilirim, ama ona kim olduğunu hatırlatan kişi ben olacağım — bir zamanlar kullandığım güzel bir fahişe.

Gördükleri karşısında ilk şokun etkisi geçince, çığlıkları ofisimi dolduruyor. Öne eğilip monitörleri kapatıyorum ve koltuğuma yaslanıp ellerimi uyluklarımın üzerine koyuyorum. Küçük fahişemi sikip damgaladım. Artık eskisi gibi olmayacak. Kimle birlikte olursa olsun, o da bunu görecek. Lanet olası bir bikini bile dünyaya benim orada olduğumu gösterecek. Onu hiçbir şey gizleyemez. Yani, üstüne dövme yaptırabilir. Kesip atmadıkça, orada kalacak.

Telefonum çalıyor ve ona bakıyorum, bana cehenneme gitmemi söylemek için aradığını sanıyorum, ama şaşırtıcı bir şekilde öyle değil. Arayan Ashtyn'dir.

Aramayı reddedip ayağı kalkıyorum. Masadan bir paket sigara alıp bir tane ve akmağımlı çıkartıyorum, sonra masamın arkasındaki çift kapıya dönüyorum. Çevreleyen verandaya çıkıp bir tane yakıyorum, güneşli günü içime ekiyorım. Onunla konuşmaya hazır değilim. Ona verecek bir şeyim olana kadar değil. O cevapları hak ediyor. Saint cevapları hak ediyor. Kashton'dan yeni bir haber almadım, bu yüzden onun ve Saint'in hiçbir bilgisi olmadığını biliyorum.

Bu yüzden resimdeki adamı aramaya devam edeceğim ve Charlotte'un tepkisini göreceğim. Onun sinirlenip kaçmasını istedim. Bu işe yaramazsa, hiçbir şey yaramaz.

Dönerek ofisime geri girip masama oturuyorum. En üst çekmeceyi açıp Adam'ın benim küçük fahişem hakkında bulduğu bilgileri çıkartıyorum.

Onlara göz atıyorum.

Bulabildiği tek şey buydu, ama dürüst olmak gerekirse, ihtiyacım olan tek şey de buydu. Bu, onun hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Kim olduğu ve neden hayatıma girdiğini. Ama bu, bebek yüzlüme yaptıklarımın dolaylı pişmanlık duymamı da sağlamadı. Onu ibretlik yapmak istedim ve bunun için, kışından sızan spermim ve üzerine kazınmış adımdan daha iyi bir örnek olamazdı.

CHARLOTTE

O kadar yorgundum ki yatağa girip beş saat daha uyuyabildim. Beynim vücudum kadar ağrıyordu ve dinlenmem gerekiyordu. Haidyn'i ve bodrumda yaptıklarımızı rüyamda görmüş olmaktan nefret ediyorum. Sanki her şeyi yeniden yaşamış gibiydim. Uyandığımda telefon görüşmemizi hatırlamam gerekti. Tabii ki, onun gibi bir adam için yatakta yeterince iyi değilim. Ben deneyimsiz bir bakireyim. Bilmiyorum.

Neden bu kadar kafama takıyorum? Belki de başarısızlık yüzündendir. Ben kazanmak için doğdum. Babam beni sınırlarımı bilmem ve onları aşmam için yetiştirdi. Annem ise kendimi küçümsemem için yetiştirdi.

Lord olmayabilirim, ama bu, bizim dünyamızda bir şey olamayacağım anlamına gelmez. Bu benim tek şansımdı, görevimdi ve ben onu mahvettim.

Ve tabii ki onun adı kıcıma kazınmış durumda. Hiç de büyük bir şey değil, ama onun bana güldüğünü hatırlatıyor. Benim lanet bir şakadan başka bir şey olmadığımı.

Bugün ikinci kez yataktan çıkmayı başardıktan sonra, duş alıp kızlar gecesi için hazırlanıyorum. Sürtük gibi giyineceğim.

Siyah mini elbisem göğüslerimi ortaya çıkarıyor. Büyük değiller, ama doğru sütyenle sanki para verip yaptırmışım gibi görünüyorlar. Stilettolarımın o kadar acıtacağını biliyorum ki, kulüp kapandığında sürünerek çıkacağım. Makyajımı siyah gölge, kanatlı eyeliner, bol maskara ve sahip olduğum en uzun takma kirpiklerle koyu yaptım. Gözlerimde kanatlar var lan.

Kendimi iyi hissediyorum. Yeni bir insan gibi. Haidyn Reeves'in dokunmasına izin vermeyen biri gibi. Onun kokusunu yok etmek için cildimi kızarana ve tahriş olana kadar ovuşturdum. Vücudumun her santimini peeling yaptım ve tıraş ettim. Morluklar hala orada, ama onları umursayıp kapatmaya kendimi ikna edemiyorum. Siktir et. Bu onun kazanmasına izin vermek olur.

Kıvırcık saçlarımı kabartıp kırmızı ruj sürüyorum. Bir açıklama yapmak için dışarı çıkacağım — amım hala bakire olabilir, ama anal yapıyorum. Bir erkek bulacağım, onu eve getireceğim ve beni sikmesine izin vereceğim. Sonra başka birinin fahişesi olacağım. Kıcımdan başka birinin spermi akacak. Umarım o piç kurusu hala yatak odamda kameralar vardır ve sarhoş bir adamın kıcımlı sikmesini izlerken, sanki bunun için para alıyormuşum gibi gizemli adamın adını haykırıyorum.

Banyodan çıkarken, çalan telefonumu alıyorum. Arayanın kim olduğunu bilmeden cevap veriyorum, arkadaşlarım olduğunu biliyorum. "Çıkmak üzereyim..."

"Merhaba, *Charlotte*."

Sahte ismimi kullanan değiştirilmiş ses, neredeyse topuklu ayakkabılarımla tökezlememe neden oluyor.

"Oturma odana git," diye emrediyor, ben daha konuşmadan.

Sanki biri üzerime soğuk su dökmüş gibi. Sersemlemiş bir halde oturma odama giderim ve orada pelerin, maske ve başlık giymiş iki adam görürüm. Onları görünce midem bulanır.

"Hoparlörü aç," diye bağılıyor adam kulağıma. Telefonu uzaklaştırıp, titrek ellerimle dediğini yapıyorum.

"Beni duyabiliyor musun?" diye sordu.

"Evet, efendim." Oturma odamda duran iki adam da cevap verdi. Sesleri de değiştirilmişti. Lordların gerçek kimliklerini gizlemeyi tercih etmelerinden nefret ediyorum. Bana sorarsanız, bu onları lanet olası korkaklar yapıyor.

"Güzel, başlayalım o zaman."

Bir adım geri çekilip, ikisinin de bana saldırıp beni yere yatırıp evimden dışarı sürüklemesini bekliyorum.

"E-postanı aldım, Annabelle." Telefonun diğer ucundaki adam konuşmaya başlar. "Fikrini değiştirmek için sana bir şans vereceğim."

Gergin bir şekilde yutkunuyorum.

"Haidyn'i seçersen ya da istifa edersen," diyor basitçe.

Bu bana Haidyn'in ultimatoomunu hatırlatıyor. *Her zaman bir seçeneğin vardır, bebek yüzlü.* Ve bunun nasıl sonuçlandığını biliyorum.

Sessizliğim üzerine devam etti. "Haidyn'i seçersen, bu iki Lord evinden ayrılacak. Ama istifa etmeyi seçersen..." Sağdaki adam bir spor çantası aldı ve onu sehpaye bıraktı. Haidyn'in beni bağladığı çanta. "Seni ne pahasına olursa olsun derhal katedrale teslim etmeleri için sıkı talimatlar aldılar."

"Katedral mi?" Nefesimi tutarak bir adım daha geri çekildim. Kadının vücudundaki damgayı kaldırıp onu öldürmek zorunda kaldığım anı aklıma geldi. Ya beni çıplak soyup, kışımındaki Haidyn'in adını görürlerse? Onu da kaldıracaklar mı?

"Evet, Annabelle. Seni katedrale götürecekler ve orada... görevlerini yerine getireceksin. Bir şekilde efendilerine hizmet edeceksin."

"Haidyn," diye düşünmeden söylüyorum. Bu çok kolay bir karar. "Haidyn olarak devam edeceğim," diye aceleyle söylüyorum, kalbimin hızla attığını hissediyorum. *Görevler mi?* Görevlerden bahsettiğinde aklıma gelen tek şey bir sunum. Lordlarına ihanet eden kadınları alıp bağladıkları yer...

ve Lordlar sırayla onlarla ilgilenir. Onları kesmeyi, kan ve ılıklarla bedel detmeyi severler. Şanslı olanlar çabuk ölür. Bu mutlaka seksle ilgili değildir. Genel olarak işkenceyle ilgilidir.

"Duydunuz mu, Lordlar?" diye sorar adam.

"Evet, efendim," diye cevaplar ikisi de.

"Gidebilirsiniz." Telefonu kapatır ve ben de elimi yanıma indiririm.

İkisi de güler. Sonra biri çantasını alır ve gözlerinin üzerimde olduğunu hissederim. "Doğru seçimi yaptığını düşünüyor."

Diğeri ekliyor: "En azından sana zevk verdirirdim. Seni başkalarına dağıtmayacağını mı sanıyorsun? Seni bir fahişe gibi kullanmayacağını mı sanıyorsun?" O bir adım ne çıkıyor, ben bir adım geri çekiliyorum. Topuğum halıya takılıyor.

Sürgülü cam kapımdan çıkarken kahkahaları artıyor ve ben çığlık atmak istiyorum çünkü bir kez daha Haidyn'in orospusu olacağım.

O orospu çocuğu beni istemiyor bile! Ne yapmam gerekiyor?

"LANET OLSUN!"

Kanepeye düşerim, katedralin hatırası aklıma gelirken ileri geri sallanırım.

Kilisede karşı tarafta oturan sarışın kadın ayağa kalkar. Ayrılmadan önce, ön kapıdan çıkmadan önce gözleri bir kez daha benimkilerle buluşur.

Bir erkeğin homurtusu dikkatimi çeker ve ben de sunağa doğru bakarım. O kadar gerideyiz ki hiçbir şey göremiyorum, bu yüzden ayağa kalkarım. Babam elimi tutar ama ben onu itip daha iyi görebilmek için koridora ıkarım.

Kadın, başındaki siyah lateks başlık ve yakası dışında çıplak yatıyor. Onu kurban ettikleri gibi, onu sunakla bağlayan iple mücadele ediyor.

Bir adam, kadının açık bacaklarının arasında sunakta diz çökmüş, bir eliyle kadının büyük göğüslerini okşarken, diğer eliyle zaten kanlı gğşnn ortasından bir jilet geçiriyor. Sertleşmiş penisi, düğmeleri açık kot pantolonundan dışarı çıkmış.

Sırasını bekleyen üç kişi daha sıraya girmiştir.

Sırtıma bir el konduğunda irkilirim. Gözlerim katedralin karşısındaki kadını yakalar ve Anne bana bakarken nefesimi tutarım. Benim olduğumu biliyor mu? Anneme babamın beni getirdiğini söyleyecek mi? Babam Lordlarla başı belaya girecek mi?

Arkamı dönüp katedralden dışarı koşarak soğuk geceye çıkarım.

"Annabelle?" diye seslenir babam, peşimden gelir.

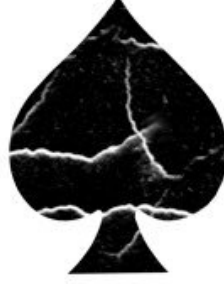
"Gitmeliyiz." Temiz hava almaya ihtiyaç duyduğumdan, pelerini ve maskeyi vücudumdan çıkarırken nefes nefeseyim.

"Annabelle," diye bağırır. Omzumu tutar, beni kendine doğru çevirir ve boş eliyle maskesini çıkarır.

"Beni neden buraya getirdin?" diye soruyorum. "Neden bunu görmemi istedin?" Eski binayı işaret ediyorum.

Saçlarını eliyle düzeltip içini çekti. "Çünkü..." Gözlerini kaçırıp derin bir nefes aldı, ben ise hala nefesimi toparlamaya çalışıyordum. Gözleri tekrar benimkilere döndüğünde, hiç görmediğim kadar soğuktu ve omurgamdan bir ürperti geçti. "Sen sadece ödülleri görüyorsun, Anna. Annenle benim seçtiğimiz hayatı... Parayı, arabaları, hediyeleri. Bu..." Omzunun üzerinden katedrale doğru işaret eder. "Bu, bir Leydi olmayı seçip sadık kalamadığında başına gelen şey." Yüzümü avuçlarının arasına alır ve gözleri yumuşar. "Annen ve ben senin için çok farklı hayatlar istiyoruz. Ama eğer senin seçimin buysa, körü körüne gitmene izin veremem. Ne kadar bedel ödeyeceğini bilmeden, ödöl fedakarlığa değmez."

OTUZ DÖRT

CHARLOTTE

Blackout, şehrimizdeki kulüpler arasında gidilecek yer. Kısa süre önce yangın çıktı, ama sahibi Tyson Crawford kulübü baştan aşağı yeniden inşa ettirdi. Eskisiyle tamamen aynı olmasına rağmen, eskisinden daha iyi oldu.

Her zamanki gibi, bu gece de tıklım tıklım dolu. İki saattir buradayız ve sayamayacağım kadar çok içki içtim. Umurumda değil. Uber ile geldim, eve de Uber ile gideceğim ya da beni eve götürecek birini bulacağım.

Adam *mı*? Yanıp sönen ışıklar gözlerimi acıtıyor ve zeminin titreşimleri topuklarımda hissediliyor. Elimde rom ve kola var, yudumluyorum.

Birlikte olmam gereken tek erkek Haidyn. Özellikle de Lordlar bana ultimatom verdikten sonra, kararımı onurlandırmam gerekiyor. Rastgele bir adamı eve götürüp kıcımlı sikmesi için.

Bu düşünce, içkimi daha hızlı içmeme neden oluyor. Artık boğazımı yakmıyor bile. Hemen aşağı kayıyor.

Arkadaşlarımla dışarı çıktım ama aklım Haidyn'de. Bu beni sinirlendiriyor ama onu bir görev olarak kabul etmenin hayatımı kontrol edeceğini biliyordum.

Tuvalete gidip içeri giriyorum ve cep telefonumu çıkarıyorum. Onun numarasını çeviriyorum ve çaldığı sırada kulağıma tutuyorum.

"Evet, Annabelle?" diye cevaplar. Sesi sinirli geliyor. Sanki benden bıkmış gibi. Sanki onu takip eden takıntılı bir kaltakmışım gibi. Nedense, adımlı söyleme şekli beni çileden çıkarıyor. Bana Charlotte demesini daha çok seviyorum.

"Ne istiyorsun lan, Haidyn?" diye bağıyorum ama sonra hıçkırıyorum.

Hafifçe güler. "Beni sen aradın, bebek yüzlü."

Ayağımı yere vuruyorum. *Kahretsin!* İşte bu yüzden kadınlar cep telefonlarını yanlarına almamalı. Aklıma bir şey gelmeyince telefonu kapatıp tezgahın üzerine sertçe bırakıyorum.

Başımı eğip, titrek bir nefes alıyorum. Cep telefonum bip sesi çıkarıyor ve dişlerimi gıcırdatıyorum. Telefonu elime alıyorum, onun olduğunu sanıyorum ama bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj.

Tik tak.

Çıglık atmak istiyorum. Beni izliyorlar mı? Cep telefonumu dinliyorlar mı? Muhtemelen, çünkü bu telefonu bana onlar verdi.

İçkimden kalanları bir dikişte içip, cep telefonumu kulağıma dayadım ve Haidyn'i bir kez daha aradım.

"Evet?" diye cevaplar. Bu sefer sesi eğlenceli geliyor.

Omuzlarımı düzeltirim. "Kıçımı damgaladın," diye terslerim.

"Rica ederim."

Ona cehenneme gitmesini söylememek için dilimi ısıırıyorum. "Sadece sana beni hatırlatmak istedim, bebek yüzlü."

Elimi yumruk yapıp derin bir nefes alıyorum ve bu işi bitiriyorum. "Kararın benim olduğunu söyledin... ne zaman biteceğinin bana bağlı olduğunu söyledin."

"Öyle dedim," diye onayladı.

"Ya ben bitirmemişsem...?" Uyuşmuş dudağımı ısıırıyorum, umarım bana onun fahişesi olmam için yalvartmaz. Vücudum ne kadar hoşlansa da.

"Neyi bitirmeye, güzelim?"

Gözlerimi deviriyorum, kelime seçiminden dizlerim titriyor. O çok iyi. "Sen... ve ben."

"Anladığımı sanmıyorum," diyor ve ben başımı eğip saçlarımı okşuyorum.

Orospu çocuğu...

İç çekerek başımı kaldırıp aynada kendime bakıyorum. "Senin kirli küçük fahişen olmak istiyorum, Haidyn." Göğsüm hızla inip kalkıyor, nefesim hızlanıyor. Yüzüm kızarmış, ama bunun geldiğimden beri içtiğim alkolden kaynaklandığından eminim.

Telefonun diğer ucundaki sessizliği beni paniğe sevk ediyor. Ya ciddiyse ve beni istemiyorsa? Hayır cevabını kabul edemem. Lordlar bana bir emir verdi ve şimdi hayatım tehlikede. Eğer emeklemem, yalvarmam ve çaresiz bir kadın gibi bacaklarımı onun için açmam gerekiyorsa, yaparım.

Hat kesilir, bana kapattığını anlarım ve telefonumu sanki yanıyormuş gibi tezgahın üzerine fırlatırım. Saçımı tutarak dişlerimi gıcırdatırım. "Ne oluyor lan?" diye tıslarım. Kadınlar bu yüzden içki içip eski sevgililerini aramazlar. Ertesi gün pişman olurlar.

Telefonumu kapatıp çantama tıktırıyorum ve banyodan çıkıp biraz daha içki içmek için aşağı iniyorum. Yarın onurumu kaybetmiş olmanın hesabını görürüm.

HAIDYN

Telefonumu kucağıma düşürüyorum. Az önce aldığım telefon için mutlu olmam gerekirdi, ama değilim. Sarhoştum. Buna şaşırmadım, ama neden birdenbire fikrini değiştirdi?

Onu Carnage'ın yakınında istemediğim için evinde tuttum. Adamların onun gerçekte kim olduğunu anlamasına izin veremem. Neyin peşinde olduğunu öğrenene kadar olmaz. Tahminim var ama bu yeterli değil.

Bilmek istiyorum ve bu zaman alacak. Bu arada onunla oynamak için bir fırsatı kaçırmayacağım.

Başımı kaldırıp baktığımda Sin ve Ryat'ın konuşmakta olduğunu görüyorum. Ne konuştuklarını umursamadan araya giriyorum. "Ryat?"

"Evet?" Yeşil gözleri benimkilerle buluştu.

"Siz evlendikten sonra Blakely, kabul töreni için ne yaptı?" Bir Leydi'nin kabul töreni yapılmalı ve Lord'unun rütbesini göz önünde bulundurursak, Lord'un ondan ne kadarını talep ettiği, onun Lord'una layık olduğunu kanıtlamasına bağlı olacaktır.

Kanepeye yaslanır. "Ona iki görev verdiler... İlki, boşanma belgeleriyle bana sadakatini kanıtlamaktı. İmzalamayıp onları şömineye atarak görevi geçti." Bu düşünceyle gururla gülümser. "İkincisi ise bir Lord'u öldürmektir, ama kabul töreninin olduğu gece saldırıya uğradığı için Lordlar onu affettiler."

Hmm. Ona yenisini vermemeleri ilginç. Ya da en azından öncekini daha sonra yerine getirmeleri ilginç, ama verdiği bilgi bu kadar, ben de kabul ediyorum. Yanında oturan Sin'e bakıyorum. Cep telefonunda bir şeyler yazıyor. "Sin, Ellington ne yapmak zorundaydı?"

Gözleri bir saniye benimkilerle buluştu. "Onu cehenneme çevirmemi istediler." Sonra, tahminimce hamile karısına yazmaya devam etti.

Tyson masasının arkasında oturarak dikkatimi çekiyor. "Bir eş buldun mu, Haidyn?" Sırıttıyor.

Tyson'ın karısı inisiyasyona tabi tutulmak zorunda değildi. Kimi istediğini ve onu ne zaman karısı yapmak istediğini kendisi seçebilirdi. Bu, Blackout'u ele geçirmek için Lordlarla yaptığı anlaşmanın bir parçasıydı.

Kafamı sallıyorum. "Sadece merak ettim." Belirsiz bir cevap, biliyorum, ama şimdilik Charlotte hakkında kimsenin bir şey bilmesini istemiyorum. Ayrıca, Spade kardeşlerin eşler ve hanımlar konusunda farklı kuralları var.

Ayağa kalkıp, Blackout'un ikinci katındaki Tyson'ın ofisinden çıkıyorum. Yürüyüş yolunu geçip duruyorum. Ellerimi korkuluğa dolayarak, kalabalık kulübe bakıyorum.

Onu hemen fark ettim. Siyah mini elbise ve kırmızı topuklu ayakkabılarla giyinmiş, ana barda üç shot içkiyle duran onu gözden kaçırmak zordu. Her birini bir dikişte içip bardakları masaya vuruyordu. Yanında iki kadın ve en uçta bir erkek de aynı şeyi yapıyordu.

Hepsini tanıyorum. O bodrumdayken cep telefonunu karıştırdım. En yeni oyuncağım hakkında her şeyi bilmek istedim. Onlar onun "sahte" hayatının bir parçası. Soru şu:

onlarla birlikte dışarı çıktı? Onun bu ikinci hayatı ne kadar derin?

Aslında anlaması zor değil. O, görünüşünü korumak zorunda. Bu yüzden beni aradı. Lordlar onu bana gönderdi ve o da buradan ayrılamaz. Ona ne yaparsam yapayım, kabul etmek zorunda, yoksa... Asıl soru, *yoksa* ne olacak? Ben onun inisiyasyonu muyum? Öyleyse, neden ben? Belki başka bir Lord'a teslim edildi ve Carnage hakkında iç bilgi vereceğimi düşündükleri için onu bana gönderdiler. Onlar için çok kötü, ben konuşmayacağım, ama onu Lord'una, her deliğinden benim spermim damlayarak geri göndereceğimden emin olabilirsiniz.

Belki de bu Ashtyn ile ilgilidir? Ancak bunun mümkün olduğunu sanmıyorum, çünkü Charlotte, Saint Ashtyn'i eve geri getirmeden önce hayatıma girmişti. Çok da uzun bir süre önce değil. Ama bizim dünyamızda hiçbir şeyi göz ardı edemezsiniz.

Öğrenmek için elimden gelen her şeyi yapacağım. İstediğim şeyi bana söyleyecek, zorla da olsa. Ama ben uzun vadeli planları tercih ederim.

"Son seviştiğin kişi mi?"

Sin'in yürüyüş yoluna bana katıldığını görüyorum. Dövmeli kollarını korkuluğa dayayarak eğiliyor, gözleri benim bulunduğum barın üzerine bakıyor. Gözleri hemen benimkilere dönüyor... sonra tekrar ona dönüyor.

Tyson'ın ofisinin kapısına bakıyorum, onu ve Ryat'ı kapının hemen dışında konuşurken görüyorum.

"Bu gece neyle geldin?" diye Sin'e soruyorum.

Sırtını düzelterek bana dönüyor. "Kendi arabamla. İhtiyacın mı var?"

Ona tekrar baktığımda, havaya bir shot kaldırdığını görüyorum. Arkadaşları shotları birbirine çarptırıyor, bu da Charlotte'un shotının kenarından sıvının bir kısmının dökülmesine ve koluna akmasına neden oluyor. Arkadaşı Charlotte'un bileğini tutup dökülen içkiyi yalarken, Charlotte başını geriye atıp gülüyor.

"Evet." Elimi deri ceketimin cebine sokup motosikletimin anahtarını çıkardım. "Bu gece için takas yapalım." Onu

R1'imın arkasına oturtamam. Ve buradan benden başka kimseyle ayrılmayacak.

Anahtarı aldı ve kendi anahtarlarını elime bıraktı. "Yarın uğrayıp takas ederiz."

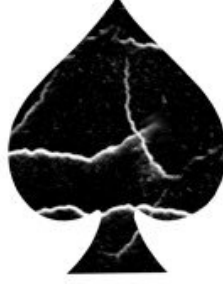
"Adresi sana mesaj atarım."

"Carnage'ın nerede olduğunu biliyorum..." Kaşlarını çatı. "Saklanıyorsun." Bu bir soru değildi.

"Saklanmıyorum." Omzuna bir tokat attım. "Ama bu aramızda kalacak. Eğer birine söylediğini öğrenirsem, sikini duvara çivilerim."

O sadece güldü. O pislik muhtemelen bundan zevk alırdı.

OTUZ BEŞ

CHARLOTTE

Chelsea, daha önce hiç görmediğim bir adamla birlikte burada. Adam uyuşturucu satıcısı ve Chelsea Molly'si olduğunu söylediğinde, aslında adamın Molly'si olduğunu kastetmişti.

Daha önce uyuşturucu kullandım ama bu gece havamda değilim. Sarhoş olmayı tercih ederim. Barmen daha fazla shot hazırlarken biz barda duruyoruz. Haidyn, Lords ve geleceğimle ilgili tüm anıları unutmak için buradayım çünkü her şey resmen bitti.

Bir el elbisenin arkasına uzanır ve ben sıçrayarak arkamı dönerim, bana dokunan kişiyi yumruklamak üzereyken mavi gözlere bakarım.

Bir an panikledim, Molly aldığımı ve unuttuğumu, şimdi de halüsinasyon gördüğümü düşündüm.

Haidyn bana doğru adım atar ve sırtımı bara dayar. Yüzümü avuçlar ve dudaklarını benimkilere yaklaştırırken nefes almam zorlaşır.

Beni öper ve dudaklarım kendiliğinden açılır, bodrumda vücudumu kontrol ettiği gibi öpücüğünü de kontrol etmesine izin veririm. İstenmek iyi hissettirir, sahte olsa bile. Çok gerçekçi geliyor.

Öpücüğünün tadı, dudaklarının dokunuşu ve ellerinin beni yerinde tutma şeklinin hakimiyeti, şimdiye kadar içtiğim hiçbir içkiden daha sarhoş edici. Beni tutmasaydı, düşerdim. Ya da uçup giderdim. Her iki durumda da, çok çabuk sona ererdi.

Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi çekildi ve ağır gözlerimi açtığımda onun gözlerimin içine baktığını gördüm. "Merhaba, bebek yüzlü."

Konuşamıyorum. Vücudum soğuk, uzuvlarım uyuşmuş. Onun beni bar tezgahının üzerine yatırmasını, elbisesini yukarı çekmesini ve beni sikmesini istemem beni fahişe yapar mı? Ona gelmesi için yalvarır mı? Blackout'un herkese onun malı olduğumu ve onun fahişesi olmak için yalvaran iyi kızı olduğumu gösterir mi?

"Charlotte?"

Müzik sesinin üstüne benim adım haykırılır ve o da yüzümü bırakır. Dönüp baktığımda iki arkadaşımın Haidyn'e şaşkın şaşkın baktıklarını görürüm. Nikki'nin erkek arkadaşı başını yana eğerek, beni ayaklarımdan yerinden kaldıran bu yabancıyı da izler.

"Wesley ile sana ne oldu?" diye soruyor Nikki.

"Ayrıldık." Kolayca yalan söylüyorum. Vücudum şu anda biraz yavaş olabilir, ama zihnim değil.

"Ne zaman?" diye soruyor, gözleri nihayet bana dönüyor.

Ben cevap veremeden Chelsea gülüyor. "Kimin umurunda?" Haidyn'e hayran hayran bakıyor.

Kadını suçlayamam. Gözlerim tekrar ona dönüyor ve ters çevrilmiş bir haçın önünde diz çökmüş bir kadının resmedildiği siyah tişörtüne bakıyorum. Tişörtün üzerinde "sadık" yazıyor. Kadının ağzı bantlanmış ve elleri dua pozisyonunda bağlanmış, Rab'bine hizmet etmeye hazır ve istekli.

Tişört ona tam oturuyor. Kısa kolları, kaslı kollarını ve dövmelelerini ortaya çıkarıyor. Ağızımın suyu akıyor.

Arka cebinden cüzdanını çıkarır ve siyah bir kart çıkarır. Yanıma gelince, barmen başını kaldırır ve onu hemen fark eder. Onu gözden kaçırmak zor.

"Haidyn, naber dostum?" diye müzik sesini bastırarak bağılıyor.

Kartı uzatır ve adama, "Kız arkadaşım ve arkadaşları için" der.

Kızım mı? Eh, onun adı benim kışkımda yazdığına göre, bunu hak ettiğimi düşünüyorum.

"Anladım." Adam kartı alır. "Bir şey ister misin?" Haidyn başını sallar. "Hayır, teşekkürler."

Haidyn barın sonuna doğru bakar ve kulüp sahibi ona başını sallar. Sonra bana döner ve başını eğerek kulağıma fısıldar. "Hemen dönerim."

Onun kalabalığın içinden yürüdüğünü izliyorum ve insanlar sanki o Tanrıymış gibi yolundan çekiliyorlar. En iyi yanı ise, onun gerçekte kim olduğunu bile bilmiyorlar. Tanıdığım diğer Lordlara birkaç şey söylüyor

—Sin ve Ryat—sonra onlar dönüp çıkışa doğru yöneliyorlar ve sonra o ve Tyson koridora çıkıp gözden kayboluyorlar.

"Buyurun bayanlar," barmen seslenerek dikkatimi çekiyor.

Dönüp, shot'ı alıp, bardaklarımızı tokuşturduktan sonra bir dikişte içiyorum. Bardakları masaya koyduktan sonra, kızlar konuşmaya başlıyorlar ki, Chelsea'nin uyuşturucu satıcısı yanıma geliyor. Gözleri benimkilere rastlamadan önce koridora doğru bakıyor. "Haidyn Reeves ile çıkıyor musun?"

Haidyn'in kim olduğunu biliyor mu? Kesinlikle hayır. O bir Spade kardeşi. Lordlar hayatlarını gizli tutsalar da... Spade kardeşler? Carnage'da çalıştıkları için daha da gizli tutuluyorlar.

Sonra tekrar konuşur. "Tyson'la arkadaş mı?"

Sarhoş olduğumda sinirlenmek çok daha kolay oluyor. Elimi belime koyuyorum. "Kiminle arkadaş olduğun ne önemi var?"

"Ryat ve Sin mi?" Kaşlarını kaldırarak bana bakar.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. *Ne oluyor lan?* Tyson mantıklı. Bu kulübün sahibi ve herkes onu tanıyor. Onu Lord olarak tanımıyorlar ama adını kesinlikle biliyorlar. Ama Ryat ve Sin'i de tanımak mı? Bu çok şüpheli. Onları Barrington'dan tanıyor olabilir ama içimden bir ses öyle olmadığını söylüyor. Barrington'a sadece Lordlar değil, dünyanın her yerinden çocuklar geliyor.

Bir şey söylemek ister, ama Chelsea kolunu tutup onu dans pistine doğru çeker, ona sürtünmek ister.

Dönüp barmene işaret ediyorum ve bir tur daha sipariş ediyorum. Zaten sarhoş olmaya başladım, ama Haidyn beni eve götürmeyi planlıyorsa, kafayı bulacağım.

HAI DYN

O, MEKANI KAPATIR. Şaşırdığımdan değil. Bir kadının sarhoş olma görevini yerine getirdiğini anlayabilirim ve o bunu başarmıştır.

Bir elim onun elinde, diğer elim sırtında, onu arka çıkıştan otoparka doğru yönlendiriyorum. Sin'in arabasının kilidini açıp onu yolcu koltuğuna oturtuyorum, sonra sürücü koltuğuna geçiyorum. Ben şehir dışına çıkarken o alnını cama yaslıyor. Gözlerim hızla bir bakış attı ve mini elbisesinin uyluklarına kadar çıktığını gördüm. Öyle ki, çıplak dantel tangasını görebiliyordum. Onun bodrumunda ona yaptıklarımın düşüncesi beni tahrik etti.

Bugün dört kez, ben onun kışına derinlemesine girerken onun orgazm olduğu videoyu izledim. Vücudu çok duyarlıydı. Akli istemese bile, vücudunun başka nelerden hoşlandığını görmek istiyorum.

Evime varıyoruz ve Sin'in Zenvo TSR-S'ini garaj yoluna bırakıyorum. Arabadan inip onu yolcu koltuğundan çıkarıyorum ve içeri taşıyorum. Gözüm, garaj yolumda duran ve istediği zaman gelip giden siyah Aston Martin'i görüyor.

Dört yıl önce burayı satın almamın sebebi buydu. Kardeşlerim bunun varlığından haberdar değil. Charlotte bu planları da değiştiriyor. *Her şeyi değiştiriyor.* Beni bulabiliyorsa, başkası neden bulamasın?

Onu yatak odama taşıyorum, kapıyı tekmeleyerek kapatıp onu yatağa yatırıyorum. Topuklu ayakkabılarını çıkarıp ayak ucundaki kanepenin üzerine koyuyorum. Yatağın yanına yaklaşıp parmak uçlarımla bronzlaşmış bacaklarını, uyluklarını yavaşça okşuyorum ve bu sırada mini elbisesini yukarı çekip iç çamaşırını kaplayan küçük ıslak lekeyi inceliyorum.

Başımı uyluklarının arasına gömmek ve tatlı amını dilimle sikerek onu uyandırmak için içimden bir dürtü geliyor, ama bu gece olmaz.

Elbisesini beline kadar yukarı çekip, tangasını bacaklarından aşağı indirip bir kenara atıyorum. Sonra elbisesini göğüslerinin üzerine kadar yukarı çekiyorum. Kollarını elbiseden çıkarmak bir saniye sürüyor ve bu hareketle inliyor, ama elbiseyi başının üzerinden çıkarırken gözleri kapalı kalıyor.

Yataktan uzaklaşarak ana süitten çıkıp evin içinden mutfağa doğru yürüdüm. Yolda buzdolabından bir şişe su ve dolaptan birkaç ağrı kesici aldım.

Koridorda odama doğru yürürken, boş yatak odalarından birinden boğuk inlemeler duyuyorum. Ağzı tıkanmış bir kadının sesini duyduğumda anlarım. Ayrıca, vücutların çarpışması ve başlığın duvara çarpması da onları ele veriyor.

Yatak odasına tekrar girdiğimde, onu bıraktığım yerde, yatakta çıplak yatarken buldum. "Charlotte?" Parmak eklemlerimle yanağını okşayarak makyajına baktım. Ruju, öpücüklerden ve bu gece içtiği sayısız içkiden dolayı silinmişti. Gözlerim, onu bodrumda tutarken ona yaptığım morlukları hızla taradı. "Uyan, bebek yüzlü. Bunları alman gerekiyor."

Sırtını kamburlaştırıp inilti çıkarır.

"Hadi." Kolumu boynunun altına koyup onu oturtuyorum, fermuarımın üzerine acı verici bir şekilde baskı yapan sert penisi görmezden gelerek. Ağır gözleri açılıyor ve benimkilerle buluşuyor. "Bunları al." Onu başlığa yaslayıp eline koyuyorum, bir yandan bacaklarını kaldırıp siyah saten çarşafı aşağı çekiyorum.

Onları ağzına atar ve ben de ona suyu veririm. Biraz yutar, düşünmeden hapları yutar ve bana şişeyi verir.

Onu yatak örtüsünün altına yatırıp üstünü örtüyorum. Uzaklaşmak üzereyken eli uzanıp elimi tutuyor. Dönüp baktığımda, sersemlemiş gözleriyle bana bakıyor. "Beni arkadaşlarınla paylaşacak mısın?"

Sözleri beni hazırlıksız yakaladı, ama cevap vermedim. Bunun yerine, yanına oturdum ve güzel mavi gözleri sanki beni birkaç kez görüyormuş gibi birkaç kez göz kırpmasını izledim.

"Senden bir ricada bulunabilir miyim?" diye soruyor, ama sözleri belirsiz. Yine de ne istediğini anlıyorum.

"Tabii, bebek yüzlü." Onu şımartıyorum, sarhoşken ne düşündüğünü öğrenmek istiyorum. İnsan sarhoşken kendisi hakkında çok şey anlatabilir.

Ben devam etmesini beklerken, o esniyor ve gözleri kapanıyor. "Eğer yaparsan... benim ilkim olur musun?" Sözleri o kadar yumuşak ki, doğru duyduğumu merak ediyorum.

"İlk mi?" diye soruyorum ve açıklaması için bekliyorum, ama aralık dudaklarından gelen yumuşak horlama sesi, bu gece ondan başka bir şey duyamayacağımı söylüyor.

Ayağa kalkıp cebimden cep telefonumu çıkarır ve Gavin'in numarasını çeviririm. İkinci çalınıştta cevap verir, sanki onu uyandırmışım gibi sesi kaba çıkıyor. "Haidyn...?"

"Charlotte bakire mi?" diye bağıriyorum ve ona bakıyorum, ama o kıpırdamıyor. *İlk olarak* başka ne demek istemiş olabilir ki? Özellikle de bana onu paylaşacak mıyım diye sorduktan sonra?

"Emin değilim..."

"O gün kliniğinde neden bana bir şey söylemedin?" diye soruyorum ve odamdan çıkıyorum. Zaten onun kışını ve ağzını sikmişim, yani onun ilki olmak mı? *Hayır*. O sarhoş ve kafası karışık. Ne istediğini bilmiyor. Ama sonra, bir süre önce Blackout'ta dansını izlediğimde Kashton'ın sözleri aklıma geliyor.

"Ciddi olamazsın dostum. O ne kadar ki? Belki 1,57 boyunda ve 45 kilo. Sen 2 metre boyunda ve 115 kilosun. Onu mahvedersin," diye şaka yapar. "Ayrıca, onun bakire olduğundan da eminim. O zavallı kızı ölümüne korkutursun."

"Bakire olup olmadığını muayeneyle anlayamazsın," diye cevapladı Gavin.

Saçlarımı elime alıp oturma odasına doğru ilerliyorum. Yerden tavana kadar uzanan pencerelerin önünde durup karanlık ormanı seyrediyorum. "Doğum kontrol hapi kullanıyordu," diyorum, zihnimin bana söylediği şeyi görmezden gelmeye çalışarak. Bize iki cinsel partneri olduğunu söylemişti.

"Kadınlar hamileliği önlemek dışında birçok nedenden dolayı doğum kontrol hapi kullanır, Haidyn."

Sinirli bir nefes verip telefonu kapatıyorum ve cep telefonumu cebime koyuyorum. O lanet olası bir bakire. Bu her şeyi değiştirir. Neden benim yaptığım şeylere izin versin ki? Tecrübesiz olduğunu biliyordum ama lanet olası bir bakire olacağını hiç düşünmemiştim.

Üzerinde morluklar bulduğumda bana yalan söyledi ve sert seks yaptığını söyledi. Bunun yüzde yüz doğru olmadığını biliyordum, ama

Onun o kadar da uzak olduğunu düşünmemiştim. Öyleyse neden bu kadar hırpalanmıştı? Bileklerinde ve yüzünde morluklar vardı... bunu ona kim yapmıştı? Bunlar sadece benim görebildiklerimdi. Daha fazlası da var mıydı?

Onu bodrumunda tuttuğumda bana daha önce anal seks yaptığını söylemişti. Peki ya ağız? Ona ne yapabileceğini göstermesi için gerçekten bir şans vermedim. Tüm durumu ben kontrol ettim.

Yine cep telefonumu çıkarıp, evindeki kameraları gösteren uygulamaya girdim. Bu gece ya da bugün erken saatlerde bir şey olmuş. Her ne olursa, beni arayıp yalvarmış. *Kelimenin tam anlamıyla.* Hiçbir kadın bir erkeğin kendisine kasten pislik gibi davranmasını istemez. Bu yüzden ona yaptıklarımı yaptım. Onunla ne kadar ileri gidebileceğimi görmek için. Benden kaçmasını istedim. Peki bu kadar çabuk geri dönmesi...?

Ekrana bakıyorum ve onu iki gün boyunca bodrumunda tuttuktan sonra uyanışını izliyorum. Evimdeki ofisimden bugün izlerken bir şeyi kaçırdığımı düşünerek baştan başlıyorum. Televizyonunu izliyor ve Carnage'da olmadığı gerçeğini görüyor. Bodrumuna koşarak beni arıyor, sonra dizüstü bilgisayarını açıp kapaklarını kapatıyor. Kaşlarını çatarak onun uzanıp kestirmesini izliyorum. Uyanana kadar hızlıca ileri sarıyorum. Hazırlanma kısmını atlıyorum ama oturma odasındaki kameralardan birinin sürgülü cam kapının açık olduğunu gösterdiğini görünce hızlıca durduruyorum.

İki adam pelerin ve maske giymiş olarak eve girer. Lords neden onun evinde?

Biri çantasından cep telefonunu çıkarır, bir mesaj yazar ve tekrar çantasına koyar. İki görüntüyü açarım, böylece dolapta giyinip dışarı çıkmaya hazırlanan onu izleyebilirim, diğeri ise onların orada durmasını izler. Evindeki kameralar evin her köşesini kapsıyor.

Birkaç dakika sonra, odasına geri döner ve cep telefonu çalar. Telefona cevap verir ve durur. Yüzü solgunlaşır ve yavaşça oturma odasına girer, Lords'un onu beklediğini görür.

Telefonunu hoparlöre alır ve değiştirilmiş sesin ona ultimatoma verdiğini dinlerim.

O beni seçer.

Her iki seçenek de iyi değil, ama o bunun alternatifinden daha iyi olduğunu biliyordu.

Telefonu kapatır ve evindeki Lordlar gülmeye başlar. Ve sorunun cevabı verilir: *ona beni paylaşacağımı söylemişler.*

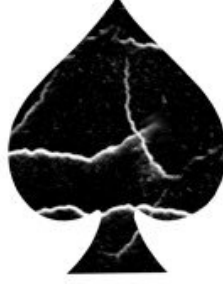
Daha önce bana ait olmayan kadınlarla yatmış olabilirim, ama benim olanı paylaşmayacağım. Charlotte'u gördüğüm andan itibaren onu istedim. Lordlar onu bana gümüş tepside sundular ve ben ziyafet çekmeyi seven bir adamım.

Evimin bodrum katına iniyorum. Işığı açıp, uzak duvara gidip raftan istediğim şeyi alıyorum, sonra ekmecelerden birini açıp birkaç şey daha alıyorum. Hepsini bir sırt çantasına atıp yukarı ıkıyorum.

Ben yatak odamdan geçip banyoya girerken, o hala benim yatağımda baygın yatıyor. Dolabımdan bir tişört alıp ona giydiriyorum. Sonra onu kollarımın arasına alıp garajda park etmiş arabama taşıyorum, onu evine götürürken, Sin'in arabasını geçip benim arabamla eve geldiğim garaj yolundan geçiyorum.

Bilmek istediğim her şeyi öğreneceğim. Bana ne anlatırsa, ona göre nasıl hareket edeceğime karar vereceğim.

OTUZ ALTI

CHARLOTTE

Başım zonkluyor ve kulaklarımda, sanki Blackout'un ortasında yüksek sesli müzik çalarken duruyormuşum gibi bir cınlama var.

Yutkunup irkilirim, boğazım ağrır. Hareket etmeye çalışırım ama kollarımı hareket ettiremiyorum. Yüzümde kaşınması gereken bir kaşıntı var.

Başım öne düşüyor ve inleyerek başımı kaldırıyorum. Gözlerimi aralıyorum ve her şeyin netleşmesi bir saniye sürüyor. Ama netleştğinde geriliyorum. Kulaklarımda cınlama, sanki beni tehlikeye karşı uyarmak için çalan bir alarm gibi şiddetleniyor.

Haidyn önümde duruyor, mutfak adasına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş. Kulüpte giydiği tişört ve kot pantolonun aynısını giyiyor. Koyu mavi gözleri bana bakıyor.

Ona ne halt ettiğini sormak için ağzımı açmak istiyorum ama yapamıyorum. Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve neden konuşmadığımı anlamak için aşağıya bakmaya çalışıyorum. Yüzüm düşerken panik başlıyor ve mutfağımın ortasında çıplak bir şekilde sandalyede oturduğumu görüyorum. Nefesim hızlanıyor ve kollarımı ve bacaklarımı hareket ettirmeye çalışıyorum ama tek yaptığım sandalyenin fayans üzerinde sallanması oluyor.

Çığlık atmaya çalışıyorum ama sesim boğuk çıkıyor. *Ne oluyor lan?*

Gözlerim onun gözlerine kayıyor, ama o hiç de endişeli görünmüyor. Burnumdan derin bir nefes almaya çalışıyorum ve kalbimin çarpışını sakinleştirmek için kendime bir saniye veriyorum. Kendimi savunamayacak durumda bir lordun karşısına ilk kez çıkmıyorum.

O tezgahdan kalkıyor ve ben ona dik dik bakıyorum, umarım şu anda onu ne kadar çok öldürmek istediğimi hissedebiliyordur.

Bana doğru adım atarak, elini boğazıma doladı ve ben başımı geriye eğdim. Parmakları sıkılaşıp beni yerinde tuttu ve ben hızla gözlerimi kırptım.

"Günaydın, güzelim." Sonunda konuşur, sesi olabildiğince soğukkanlıdır.

Elini yutkunarak geçirdim ve bana gülümsedi. "Biliyor musun..." Eli boğazımdan çeneme doğru kaydı ve ben çekilmeye çalıştığımda sıkıca tutarak yerinde tuttu. "Sadece bantla kaplıyken çok güzel görünüyorsun."

Gözlerim büyüdü. *Bant mı?* Bu yüzden mi hareket edemiyorum? Beni sandalyeye bantlamış mı? Konuşmaya çalıştım ama yine de ses çıkmadı. Gülümsemesi daha da büyüdü, göz kamaştırıcı dişlerini gösterdi. Sanki boğazımı parçalamadan önce beni ısıtıyormuş gibi.

"Bu da seni ip kadar tahrik ediyor mu, bebek yüzlü?" Gözleri nefes nefese kalan göğsüme düşer, sertleşmiş meme uçlarını bir saniye inceler.

Umarım elini bacaklarımın arasına sokmaz, çünkü ısladığımı saklayamam. Bacaklarımı açık tutacak şekilde bağladığı için bacaklarımı kapatamıyorum.

Sessizliğime gülüyor, sonra beni bırakıyor. Başımı eğip, sırt çantasını almak için adaya doğru yürüdüğünü izliyorum. Çantanın fermuarını açıyor ve bir şırınga ile şeffaf sıvı dolu bir şişe çıkarıyor.

Dün gece ne oldu? Ne yaptım? Yoksa onu kızdıracak bir şey mi söyledim? Blackout'un tuvaletinde onu aradığımdan başka bir şey hatırlamıyorum. Sonra o oradaydı. Ona gelip beni almasını mı istedim?

İğneyi cam şişeye batırıyor, pistonu geri çekerek şırıngayı dolduruyor. Şırıngayı tezgahın üzerine koyup bana dönüyor.

Mavi gözleri benimkilere sabitlenmiş halde yavaşça bana doğru yürürken, ben bantlara onu nefret ettiğimi haykırıyorum. Sanki umurunda da gibi.

"Merak etme, *Annabelle*. Bu sadece bir saniye acıtacak." Çenemi tutup yüzümü yana çevirir ve boynumda bir acı hissederim.

HAIDYN

İğneyi boynundan çıkardıktan sonra geri çekilip kapağını kapatıyorum. Sonra şırıngayı adaya atıyorum, arkama yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak bekliyorum.

Ağır nefes alıp vermesinden göğsü hızla inip kalkıyor ve meme uçları hala sert. Sandalyeye bağlı haliyle kesinlikle muhteşem görünüyor. Onu bu pozisyonda tutarken aklıma pek çok şey geliyor, ama bunların hiçbiri ona yapmak üzere olduğum şeyi içermiyor.

İnliyor, başı geriye ve sonra öne düşüyor. *İşe yarıyor.*

Bacakları açık, her bir ayak bileği ön bacaklara bantlanmış, kolları yanlarında, bilekleri de sandalyenin arka bacaklarına bantlanmış. Hiçbir şeyin engel olmaması için onu soyduğumdan emin oldum. Vücudunun bu duruma nasıl tepki vereceğini görmek istedim.

Ona doğru yürüyerek, çenesini tekrar kavradım ve başını geriye doğru iterek bana bakmasını sağladım. Gözleri büyümüş ve ağırlaşmıştı. Birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve amaçsızca tavana baktı. Elim boynuna indi ve nabzını hissettim.

Güçlü ve düzenli.

Elimi uzatıp, ağzına yapıştırdığım birkaç parça koli bandının ucunu tutup kopardım.

Nefes nefese kalır, başı öne düşer, saçları yüzünü benden gizler. Saçlarını tek elimle toplayıp başını yukarı kaldırır, tutarım. "Nasıl hissediyorsun?" diye sorarım.

"Bana... bana ne verdin?" diye sorar, gözleri hala odaklanamamış halde.

Bunu görmezden gelip saçlarını bırakıyorum. Yüzünü avuçlarım ve başparmağımla aralık dudaklarını okşuyorum. Güzel yüzünü inceliyorum. Dün gece kulüptekeyken sürdüğü makyaj hala yüzünde. Siyah göz farı bulaşmış, allığı silinmiş, ruju solmuş.

Takma kirpikleri çeşitli yerlerde topaklanmış. Hala çok güzel görünüyor. Sanki bütün gece dizlerinin üzerinde benim iyi kızım olarak geçirmiş gibi.

"Konuş benimle Charlotte. Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum, gözlerimle onun gözlerini arıyorum.

"Sarhoş," diye mırıldanır ve kirpikleri titrer.

"Güzel." Başlayalım o zaman. "Lordlar seni neden Carnage'a gönderdi?" Cevaplara ihtiyacım var ve bunları almanın en iyi yolu bu.

"Görev." Dudaklarını yalar.

"Görev mi aldın?" Düşündüğüm gibi değilmiş. En fazla bir tür inisiyasyon olduğunu düşünmüştüm.

"E-evet."

İlginç. "Neden seni bana gönderdiler?"

Başını geriye atar ve mavi gözleri benimkilerle buluşur. "Bilmiyorum."

"Saçmalık," diye tıslarım, ama onun doğruyu söylediğini biliyorum. Elimi yüzümde gezdirerek sorarım, "Benim hakkımda ne biliyorsun?"

"Senin Spade kardeşlerden biri olduğunu biliyorum..." Yutkunur. "Ailen öldü... babanı sen öldürdün." Gözleri benimkileri arar, ama beni gördüğünden şüpheliyim.

Spade kardeşler onun için bir sır değil. Bunu biliyor çünkü beni Carnage'da görüyor. Annemin ölmüş olması abartılı değil. Babamın ölmüş olması? Bunu da biliyor olabilir çünkü Saint, Kash ve ben Carnage'ı yönetiyoruz. Ama nasıl öldü? "Neden onu öldüreyim ki?"

"Çünkü onu seviyorsun."

Onun cevabı beni şaşırttı ve kaşlarımı çatmama neden oldu. "Kimi seviyorum?" "Ashtyn."

Bunu sadece bir kişiye söylemiştim. Çok yakın zamanda, ama onun kimseye söylemediğini biliyorum. "Bunu sana kim söyledi?" diye soruyorum.

"Annem ve onun arkadaşı."

Ben de bunu öğrenmek istiyordum. Artık bir yerlere varıyoruz. "Annenle benim hakkımda konuşuyor mu?" Ailesinin kim olduğunu biliyorum.

Ağır gözlerini deviriyor, ama başı bir daire çiziyor. "O sadece seninle seanslarım olduğunu biliyor, senin benim görevim olduğunu."

Eh, duymak istediğim şey bu değildi. Avantajlı durumdayken başka ne sorabileceğimi düşünmeye çalışıyorum. Aklıma bir fikir geliyor. Saçlarını tutup başını öne doğru çekiyorum. "Bunu nereden aldın?" diye soruyorum, parmaklarımı sırtının üst kısmındaki Lords markasının üzerinde gezdirerek. Onun evinde geçirdiğim ilk gece, boynuna takip cihazını yerleştirirken görmüştüm. Birinin seçtiği kişi olduğunu ve ona damga vurduğunu düşündüm.

"Lords verdi," diye mırıldanıyor.

Elim hala saçlarında iken, başını geriye doğru çekip ona baktım. "Neden sana damga vurmuşlar?"

"İnisiyasyon. Ya bir kadının damgasını kesmek ya da kendime aynı damgayı vurmak zorundaydım. Onunkini çıkardım ve sonunda bana da aynı damgayı vurdular."

Bir damga karşılığında bir damga.

Ne oluyor lan? O zaten inisiyasyona girmiş mi? Bu mantıklı değil. Kadınlar bir Lord ile evlenmedikçe inisiyasyona girmezler ve ben hiç bir kadının görevlendirildiğini duymadım.

"Ona ne oldu?"

"Onu öldürmemi istediler," diye fısıldadı.

Bunların hiçbirisi mantıklı değil. Eminim mesele Charlotte'un inisiyasyonu ile ilgili değildi, daha çok öldürmesi gereken kadınla ilgiliydi. Kimse bu sorumluluğu üstlenmek istemedi, bu yüzden Charlotte'a yüklediler. Ama bu, damgalama sorusuna cevap vermiyor. Kadın neden damgalandı ki? Yani, seçtikleri erkekleri ve kadınları damgalayan Lordlar tanıyorum. Bu, mülkiyetlerini ilan etmekle ilgili. Ama neden onun damgasını kaldırmak ya da Charlotte'un kendini damgalamasını istediler?

Siktir, başım ağrıyor. Bu bana cevaplardan çok soru getiriyor. "Onu nasıl öldürdün?"

"Onu vurdum," diyor yumuşak bir sesle. "Ve ne zaman gözlerimi kapatsam, onu görüyorum." Gözlerini kırıyor, ağır gözleri sahte kirpiklerinin arasından benimkilere bakıyor.

"Yapman gerekeni yaptın," diyorum, gözlerindeki belirsizliği görerek. Kararı onu rahatsız ediyor.

Yutkunur ve fısıldar, "Kendine böyle mi söylüyorsun?"

"Hiç pişmanlık duymuyorum," diyorum içtenlikle. Bizim dünyamızda ya öldürürsün ya da öldürülürsün.

Charlotte'un saçlarını bırakıp sandalyenin önüne geçtim. "Çürükler... Çürüklerle evime geldiğinde, bunların sert seks yüzünden olduğunu söylemiştin. Bunları sana kim yaptı?"

"Tutuklandım. O sert davrandı..."

"Ne halt için tutuklandın?" diye soruyorum. Omuz silkmeye çalışıyor. "Emin değilim. Hiç söylemedi."

Bunu araştırmam için birini görevlendireceğim. Elimi uzatıp yüzünü avuçlarım. "Seni beceren tek erkek ben miyim?"

Güzel gözleri bana bakıyor. Eskisinden daha ağır görünüyorlar. Onu kaybediyorum. "Evet," diye cevaplıyor yumuşak sesiyle.

Lanet olsun.

Yüzümü onun yüzüne yaklaştırıp, iki elimle yanaklarını kavradım ve ben dudaklarımı onun dudaklarına bastırmadan önce o dolgun dudaklarını yaladı. Ağzıma inleyerek, kalçalarını sandalyeden kaldırdı ve ben elimi göğsüne indirip, meme ucuyla nazikçe oynadım. Onu kızdırarak, sandalyede ileri geri sallanan, sikilmeye ihtiyaç duyan vücudunu seviyorum.

Ona sorarken geri çekildim, "Neden seçilmedin?" Eğer bakireyse, daha önce hiçbir Lord'a ait olmamış demektir.

Gözlerini kırpıştırır, uzun, sahte koyu kirpikleri yanaklarını süpürür. "Ben... kendimi Lordum için saklamak zorundayım."

Düşünerek başımı yana eğiyorum. "Senin efendin kim?"

"Bilmiyorum. Efendim yok." Diye mırıldanıyor.

Siktir! Hiçbir yere varamıyorum ve o da hiç mantıklı konuşmuyor. Sandalyesinin önüne diz çöküp ellerimi pürüzsüz uyluklarına koyuyorum ve o da sanki yüzümü aralarına gömmemi istiyormuş gibi bacaklarını daha da açmaya çalışıyor. İnliyor ve koyu mavi gözleri benimkilerle buluşuyor, sessizce onu kullanmam için yalvarıyor.

"Yani bu intikamla ilgili değil mi?" diye sormak zorundayım.

Koyu kaşları çatılır ve hafifçe başını sallar. "Kimden intikam almak isteyeyim ki?"

Bilmiyor.

"Haidyn..." Dudaklarını yalar, uyluklarını ellerimin altında sıkıştırır ve onları daha da ayırmaya çalışır. "Lütfen..."

Ayaklarımın üzerinde dik durup, yumuşak buklelerini okşuyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. Ne istediğini biliyorum ama bu gece

bu gece bunu elde edemez. Böyle olmaz.

Başı öne düşüyor.

Elimi uzatıp çenesini nazikçe kavrar ve başını geriye doğru iterek gözlerinin kapalı olduğunu görürüm. Gözlerini açıp açmayacağını görmek için birkaç saniye beklerim. Açmayınca, cebimden bıçağımı çıkarır ve bileklerini sandalyeye bağlayan bandı keserim, sonra da bacaklarını. Onu kaldırıp yatak odasına taşır ve yatağa yatırırım.

Uyuyarak kendine gelebilir. Dün gece yaşadıkları ve uyuşturucunun etkisiyle muhtemelen günün çoğunu uyuyarak geçirecek.

Yorganı boynuna kadar çekip, pencerenin yanındaki masasını gördüğümde odasından çıkarım. Bodrumda kaldığı süreden uyandığında aradığı sırada kameralarda gördüğümü hatırlıyorum.

Dizüstü bilgisayarı alıp kolumun altına sıkıştırdım, sonra evini kilitleyip onu dinlenmeye bıraktım. Küçük gerçeklik seansımız şimdilik bitmişti. Ama bu, bir daha olmayacağı anlamına gelmiyordu.

Kanepemde oturmuş viski içiyordum ki bir motosikletin motorunun sesini duydum. Kalkıp garaja gittim. Garaj kapısını açıp duvara yaslandım ve kollarımı kavuşturdum. Sin, karartılmış R1'imi içeriye çekti. Motosikletten inip bana anahtarları attı.

"Teşekkürler," diyorum. "Seninkiler arabanda."

O da başını salladı. "Sorun değil dostum. Bu arada, evin çok güzel." Garajdan çıkıp, araba yolundaki arabasına doğru yürüdü.

Sözlerim onu durdurur. "Onu tanıyorsun." Bu bir soru değildir. Dün gece Blackout'ta, benim kime baktığımı fark ettiğinde ona nasıl baktığını gördüm. İki kez baktı ve ben nedenini bilmek istiyorum.

İç çekerek bana döner. "Onu *tanıyorum*," diye düzeltir.

Dişlerimi sıkıyorum. Tanıdığım kaç lord daha onu tanıyacak? Herkes gerçeği biliyorsa yalan söylemeye çalışamazsın. "Nasıl?"

"William," diye cevaplar.

Kaşlarımı çattım. "Üvey babasını nereden tanıyorsun?"

Dağınık saçlarını eliyle düzeltir. "Kendimi size teslim etmeden önce, Elli konusunda bana yardım etmesi için bir avukat tuttum."

"Yani?" William'ın onun için tam olarak ne yaptığını bilmek istiyorum.

"Ona evimizi satın aldım ve ona imzalaması için evrakları getirmesini istediğimde, evlilik cüzdanını da eklemesini söyledim." Gözleri, benimkilerle buluşmadan önce dalgın dalgın parmağında döndürdüğü evlilik yüzüğüne düşer. "Ve sonra Carnage'a dönüştüğüm sabah, Elli'nin bakılacağından emin olmak için tüm işlerimi halletmek üzere onunla tekrar görüştüm - kayıt dışı olarak. Masasında Annabelle ve annesinin fotoğrafları vardı. Onunla hiç yüz yüze görüşmedim ve onun benim kim olduğumu bildiğini sanmıyorum."

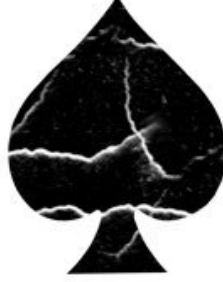
"Yani Elli de William'ın kim olduğunu biliyor mu?" Onu doğru anladığımdan emin olmak için soruyorum. "Annabelle'in kim olduğunu biliyor mu?"

Kafasını salladı. "Hayır. Bir isim uydurdum... onu Bay Tate olarak tanıttım. Ne kadar az bilirse o kadar iyi. Annabelle'i tanıyor mu bilemem."

Kafamı salladım, daha kötüsü de olabilirdi. "Bu aramızda kalsın."

"Elbette." O da kabul eder. "Ama umarım ne yaptığını biliyordur." Bunun üzerine arabasına biner, motoru çalıştırır ve uzaklaşır.

OTUZ YEDİ

CHARLOTTE

Dışarısı karanlık. Arabamın ön panelindeki saat, saatin ondan sonra olduğunu gösteriyor. Birkaç saat önce yatağımda çıplak olarak uyandım. Biraz yorgun hissediyordum ve küvette rahatlamaya çalışarak, ne haltlar döndüğünü ve eve nasıl geldiğimi anlamaya çalıştım.

Yavaş yavaş, parçalar yerine oturdu. Dün gece Blackout'ta. Bilinmeyen Lord'dan aldığım telefon ve sonra Haidyn'e yaptığım arama. Onun kulübe gelmesi, içkiler, onun evine gitmemiz. Su... Ondan benim ilkim olmasını istemem. Sonra bir boşluk vardı.

Bütün günüm nereye gitmişti? Blackout'ta ecstasy mi almıştım? Normalde almadığım bir şey mi almıştım?

Sonra, sanki yüzüme lanet bir beyzbol sopası çarpmış gibi, birdenbire anladım. Bu sabah sandalyeye bantlanmış olarak uyandım, bana bir şey verdi, sorular sordu ve beni bir çocuk gibi yatağa yatırdı.

Yaptıklarımızı kaydetmek için masama oturdum, ama dizüstü bilgisayarımın kaybolduğunu fark ettim. Lordların bana verdiği bilgisayar. Dün dışarı çıkmadan önce oradaydı, yani onu o almış olmalı.

Bu da bizi bugüne getiriyor ve Haidyn'in evinin önüne gelip frenlere basmamın nedenini açıklıyor. Arabamdan inip, ön kapıya koşuyorum ve kapıyı çalmadan iki eliyle açıyorum. Her zaman tetikte olması gereken bir adam için kapısı kilitli değil.

"Haidyn?" diye başırarak kapıyı çarparak kapatıyorum. "HAIDYN!" diye başırarak oturma odasına doğru koşuyorum ve onu koltukta, kollarını koltuk minderlerine dayamış olarak otururken görünce duruyorum. Mavi gözleri benimkilere bakıyor ve yüzünde alaycı bir gülümseme var. "Nerede lan?" diye soruyorum, ellerimi belime koyarak.

"Merhaba, bebek yüzlü..."

"Hiç havamda değilim, Haidyn. Nerede o?" Bir adım ne çıkıyorum, sağ elimle çantamın sapını sıkıca tutuyorum. Bana ilaç verdiğini bile gündeme getirmeyeceğim. Onu başka bir güne saklayacağım.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum, *Annabelle*." Yavaşça ayağa kalkıyor.

Adımın duyulması beni daha da fkeliendiriyor. Onu kandırdığımı hatırlatıyor. Belki de o ve *kardeşleri* beni evlerine almadan önce bu kadar aptalca davranmamalı ve ödevlerini yapmalıydılar. "Sana bunu teslim etmek için tek bir şans veriyorum. Hemen şimdi."

Artık gülümsemesini saklamaya alışmıyor. Aksine, yüzünü aydınlatmasına izin veriyor, göz kamaştırıcı beyaz dişlerini gösteriyor ve bu benim kanımı kaynatıyor. "Yoksa ne olur, bebek yüzlü?"

antama uzanıp ihtiyacım olan şeyi çıkarırım. Louis Vuitton çantayı yere bırakıp silahımı ona doğrulturum.

şaşırmışsa da bunu belli etmiyor. Bunun yerine bana bir adım daha yaklaşıyor ve ben geri ekilmiyorum. İstediğin kadar yaklaş, orospu çocuğu. Bu sadece şansımı artıracak.

"Beni vuracak mısın, Charlotte?" Kaşlarını kaldırıyor, ama sesinde kahkaha duyabiliyorum.

Omuzlarımı dikleştiriyorum. "Ya sen ya ben diye bir seçim yapmam gerekirse... her zaman kendimi seçerim."

Namlunun ucu göğsüne değince durur ve ben ona dik dik bakarım. "Tetiği ek, bebek yüzlü."

"Dizüstü bilgisayarımı ver," diye başırıyorum. Onu vuramayacağımı biliyor, çünkü o zaman Lordlara ne diyeceğim? Mahvolurum. Görevim onu öldürmek değil. Bana başka bir görev verecekler mi? Diğer Spade kardeşlerin beni Carnage'daki bir hücreye atmasına izin verecekler mi? Bilmiyorum. Ama onu öldürdüğüm için beni cezalandırmalarına izin vermeyeceğim.

"Devam et ve tetiği çek. Kalbine nişan aldığından emin ol. Daha önce göğsüme kurşun yedim ve hayatta kaldım."

O piçin vurulmasına şaşırmadım. Kesinlikle kızdırdığı bir kadın yapmıştır. "Yüzüne ne dersin?" Kaşlarımı kaldırıp silahı kaldırdım, tam gözlerinin arasına nişan aldım.

O sadece bana bakıyor, elimdeki silah titriyor. Gergin ya da korkmuş değilim. Çok kızgınım. "Haidyn..."

Silahın namlusunu tutup elimden çekiyor. Kolumdan yukarı doğru yayılan keskin acıyla dişlerimi sıkıyorum. Elini boğazıma dolayarak beni duvara itiyor ve namlunun ucunu yanağıma bastırıyor.

Nefes nefese ona bakıyorum. "Bunu senden ikinci kez alıyorum." O gülüyor ve bu beni daha da sinirlendiriyor. Göğsümde, onun kazanmasına izin verdiğim için yanan bir his var. *Yine*. Sadece ayaklarımla yere vurup, onu ne kadar nefret ettiğimi avazım çıktığı kadar bağırarak istiyorum.

"Üçüncü seferde şansım yaver gider," diyorum dişlerimi sıkarak, onun öldürmek isteyeceğim son kişi olmadığını bilerek.

Geri adım atar ve silahı yüzümden uzaklaştırır. Gözleri benimkilerde kalır, sürgüyü geri iter, mermi yatağını boşaltır ve şarjörü çıkarır, cebine koyar, sonra bana uzatır. "Asla yaralamak için ateş etme. Her zaman öldürmek için ateş et. Ve fazla konuşma. Soru sorma ya da neden ölmelerini istediğini açıklamaya çalışma. Sadece öldür onları, bebek yüzlü."

Gözlerim silaha kayar ve onu elinden kaparım, o da dönüp benden uzaklaşmaya başlar. "Nerede lan, Haidyn?" Kanepeye doğru yürümeye devam eder. "Lanet olsun, Haidyn," diye bağırırım ve peşinden koşmaya başlarım.

Yüzünde alaycı bir gülümsemeyle dönüyor ve ben sadece onu durdurmak istiyorum. Bu yüzden silahla ona vurmak için uzanıyorum, ama o geriye eğiliyor ve beni ıskalamaya zorluyor. İvme beni döndürüyor ve ona kolunu boynuma dolayarak beni sırtımı kendisine doğru tutması için mükemmel bir fırsat veriyor.

Silahı düşürüyorum, mermer zemine çarparak ses çıkarmasına izin veriyorum ve savunma amaçlı kolunu tutuyorum.

"Beni gerçekten tahrik ediyorsun, bebek yüzlü." O gülüyor. "Bağlanıp kışından sikilmek için mi geldin?"

"

Kıpırdanarak kurtulmaya çalışıyorum ve sert sikinin kıcıma bastırıldığı hissini kaçıramıyorum. "Hai..." Kolu sıkılaşıyor, konuşmak bir yana nefes almamı bile engelliyor.

Ayaklarımı tekmeliyorum ve vücudumu onun tutuşundan kurtarmaya çalışıyorum, ama nafile. Yüzüm zonkluyor, kulaklarım çınlıyor ve oksijen eksikliğinden göğsüm yanıyor. Vücudum pes etmeye başlıyor, mücadelesini kaybediyor ve ben gevşiyorum.

Beni bırakır ve yere düşerim, yan tarafım silahın üzerine gelir. Öksürürüm, sırt üstü dönüp dizlerimi bükerek yüksek tonozlu tavanına bakarım.

"Eve git, Charlotte," diye emrediyor, sesi çok uzak geliyor.

"Ne... istiyorsun?" diye soruyorum, ellerimin ve dizlerimin üzerine çökerek.

Siktir, işler istediğim gibi gitmiyor.

"Senden bir şey istemiyorum," diye cevaplar, bana bakmaya bile tenezzül etmeden. Artık onun zamanını harcamaya değmiyorum. Amacını kanıtladı. Uzaktan kumandayı eline alır ve televizyonun sesini açar, böylece söyleyeceğim her şeyi bastırmak için.

Silahımı alıp, titrek dizlerimin üzerine çöküyorum, çantamı alıp, girdiğim kadar hızlı bir şekilde evinden fırlayıp çıkıyorum, kapıları çarpıp, kırılmalarını umuyorum. SUV'uma binip ağlamaya başlıyorum.

Şu anda kendi duygularımı bile kontrol edemediğim için öfkeyle gözyaşlarımı siliyorum. Kızdığımda bu kadar zayıf düşmemi nefret ediyorum. Babam bir keresinde bana, "*Bir şey hissetmek zayıflıktır, canım. Kimse ağlayan bir kadından emir almaz*" demişti.

Derin bir nefes alıp başımı geriye atarak, duygularımı kontrol altına almaya çalışırken Cullinan'ımın içindeki yıldız ışıklı tavan döşemesine bakıyorum. Gözlerimi kapatıp on sayıya kadar sayıyorum ve net düşünebilecek hale gelene kadar birkaç derin nefes alıyorum.

Arabamı çalıştırıp, telefonumdan Natalia Kills'in "Acid Annie" şarkısını açtım, Bluetooth'a bağladım ve sesi sonuna kadar açtım. Yapacağım şeyin onu çok kızdıracağını biliyorum, ama artık umursamıyorum. Onu en hassas yerinden vuracağım ve sonuçlarına sonra katlanacağım.

HAIDYN

"BALAYI DÖNEMİ BİTTİ Mİ?"

Başımı kaldırıp baktığımda Adam mutfakta sadece siyah bir boxer şort giymiş olarak duruyordu. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Az önce sen ve kız arkadaşın sevişirken sizi yakaladım." Gözleri benimkilerle buluştu ve gülümsedi. "Onun sana ateş etmesini istiyordum," diye şaka yaptı ve kaşlarını oynattı. "Onu sevdim."

"Yapma," diye uyarıyorum.

"Ne?" Omuzlarını silkiyor.

"Ölümle yeterince yakınlaştım, daha fazlasına ihtiyacım yok." Ölümle yakınlaştığımdan bahsedilince, elim göğsüme gider ve yakın zamanda vurulduğum hassas yeri ovuştururum. İyileşiyor.

Onun sözleri önceki düşüncelerimi bastırıyor. *Ya sen ya ben diye bir dünyada... Ben her zaman kendimi seçerim.*

Siktir, kadın ateş gibiydi. Öfke olduğunu anlıyorum, ama çok seksi bir öfkeydi. Evime dalış şekli. Beni vurmaya hazırlıklı gelmesi beni taş gibi sertleştirdi. Giysilerini yırtıp atmak, onu yere yatırmak ve o silahı yüzüme dayarken onu sikmek istedim. Uzun zamandır yaşamadığım bir adrenalin patlamasıydı.

Amcığı olan biri için, cesur bir kadın.

Hoşuma gitti. Ferahlatıcıydı. Tekrar eden hayatımda tam da aradığım şeydi. Bana yapacak bir şey verdi.

"İsteddiği bu mu?" Adam, mutfak adasındaki dizüstü bilgisayara bakarak sordu.

"Evet." Bütün zaman boyunca oradaydı. O hiç görmedi ve aramadı bile. Onu bulamayacağı bir yere sakladığımı sandı.

"İçinde bir şey buldun mu?" diye soruyor.

"Ben göremedim. Sen bir bakabilir misin diye merak ediyordum." O başını sallar. "Şifreli bir adresten e-postalar alıyor. Ayrıca, e-postaları okuduktan sonra siliniyor gibi görünüyor. Ben fazla bir şey bulamadım, ama sen bir denesin dedim." Benim birkaç fotoğrafımı kaydetmişti, ama bunun dışında görebildiğim başka bir şey yoktu.

"Tabii ki." Buzdolabından bir bira çıkarır, kapağını açar ve bir yudum alır.

"Sence ne arıyorlar?"

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Hiçbir fikrim yok." "Benny olabilir," diye tahmin ediyor.

"O Carnage'ın içinde kilitli." Kafamı sallıyorum. "Orada önemli bir süre geçirdiğinden beri uzun zaman geçtiğini biliyorum, ama mahkumların ekran başında vakit geçirmelerine izin vermiyoruz."

O gülümser. "Yani, onunla birlikte çalışan kişi. Belki de kontrol etmek zorundaydı ve şimdi yapamadığı için, onu gözetlemek için birini göndermişlerdir."

"Hayır. Bu mümkün değil çünkü Saint Ashtyn'i bulup geri getirmeden önce Charlotte'u görüyordum."

"Vegas'ta çektiğin Benny'nin olduğu fotoğrafta yeni bir şey buldun mu?"

Kafamı sallıyorum. "Bones bana Glass'tan bazı görüntüler gönderdi, ama o her zaman yalnızdı."

"Bir bakayım," diyor, tahmin etmeye çalışmaktan vazgeçiyor çünkü bunun bir anlamı yok. Burada durup yüzümüz morarana kadar bunu çözmeye çalışabiliriz. Onay alana kadar doğru yolda olduğumuzu bilemeyeceğiz.

Kim olduğu ve ne istediği hakkında bir fikrim var, ama şimdilik bunu kendime saklayacağım. Böylece yeni oyuncağımla daha fazla vakit geçirebilirim. Charlotte, ona karşı fazla yumuşak davrandığımı fark etmemi sağladı. Oyunu daha da sertleştirmek için can atıyorum.

Kapı çalınıyor ve Adam'a bakıyorum. O başını sallıyor ve ellerini kaldırıyor. "Benim için değil."

İç çekerek, yüzümde bir sırıtışla ön kapıya doğru yürüdüm. Geri geleceğini biliyordum, ama geçen seferki gibi aceleyle gireceğini sanıyordum. "Merhaba, bebeğim..."

Saint'i ön kapımda görünce sözlerim kesildi. Sırıtışım kayboldu ve o beni iterek evime girdi. Arkasında kapıyı çarptım.

Adam'ı mutfakta bira içerken görünce durur ve bana dönerek bakar. Gözlerimi dikip kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum.

"Sizi birlikte bulacağımı bilmeliydim." Saint başını salladı.

"Beni nasıl bulduğunu sorardım, ama gerek yok." *Annabelle*.

"Senin için çok endişeleniyor," diyor, ses tonundan hala yalan söylediğim ve karısının ondan kaçmasına yardım ettiğim için bana kızgın olduğu anlaşılıyor. Ama belli ki, nerede olduğumu bildiğini bana göstermek için bu fırsatı kaçıramazdı.

Adam burun kıvrıyor. "Ashtyn, dört yıl boyunca ortadan kaybolduğu süre boyunca onun için endişelenmemiş gibi görünüyordu."

Saint omzunun üzerinden ona bakar. "Charlotte." Adam'ı düzeltir, sonra bana bakar. "Charlotte sana endişelendiği için bana geldi."

Gülmekten kendimi alamıyorum. *Kahretsin, çok iyi*. Ona Saint, Ashtyn ve Kashton'ın nerede yaşadığımı bilmediklerini söyledim, o da beni ele verdi.

Gözleri bileklerime düşer ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda kaskatı kesilirim. "Ne istiyorsun lan, Saint?" diye homurdanırım, sadede gelerek. *Charlotte ona ne anlattı ki?* İntihar edebileceğimi düşündükleri için bile nefret ediyorum. Onlara bunu yapabileceğimi düşündükleri için.

"Neden burada saklanıyorsun?" diye sorar.

"Saklanmıyorum," diyorum dişlerimi sıkarak.

"Yani yeni bir takip cihazı taktırmadan mı gittin?" diye şüpheyile sorar.

Vurulduğumda onu çıkardıkları için nefret ediyorum. Öldüğümde kardeşlerimin cesedimi bulmasını istemiyorlardı. "Bunu yalnız yapmam gerekiyordu," diyorum, konuyu değiştirerek.

O burun kıvrır. "Tek başına mı?" Sonra omzunun üzerinden Adam'a bakar. "Bana tek başına görünmüyorsun."

İkimiz de hiçbir şey söylemiyoruz ve sessizlik uzadıkça kan basıncım yükseliyor. *Onu boğazlayacağım*.

İç çekerek, elini yüzüne götürüyor. "Sadece seni kontrol etmek istedim."

Siktir git! Ashtyn'in telefonlarını görmezden geldiğim için nerede kaldığımı bildiğini söylemek için gelmiş. Kash ile sadece birkaç kez konuştum. "İşte buradayım. Hayattayım ve iyiyim." Ön kapıya doğru yürüyerek birini açıyorum. Fiziksel olarak onu kovmadan, ona siktirip gitmesini söylemek için pek de ince olmayan bir

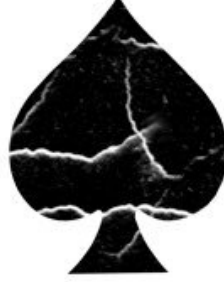
hareketle, onu fiziksel olarak dışarı atmadan defolup gitmesini söylüyorum.

İpucunu anladı ve başı dik, omuzları geriye doğru çıkıp evden çıktı. O dönüp benimle konuşmak için geri döndüğünde kapıyı çarptım.

Adam'a bakıyorum, o da dizüstü bilgisayarını alıp odasına giriyor. Bir şişe su alıp odama giriyorum ve uzun şifonyerin üzerinde bana verdiği defteri görüyorum.

Defteri açıp, hiç dokunulmamış sayfalara bakıyorum ve bir fikir geliyor aklıma. Defteri kapatıp, kendi kendime gülümsüyorum. *Yaramaz gibi davranırsan, yaramaz gibi davranılırsın.*

OTUZ SEKİZ

CHARLOTTE

Kanepemde uzanmış, saçlarımı dağınık bir topuz yapıp, sadece bir sweatshirt ve pamuklu şort giymiş, şişeden şarap içiyorum.

Endişelerimi içkiyle unutmaya karar verdim. Haidyn dizüstü bilgisayarımı aldı ve ne zaman geri alabileceğimi bilmiyorum. Neyse ki, Apple saatim ve Lordların bana verdiği ikinci cep telefonum hala duruyor. Yeni bir şey almadım, bu da bir artı. Her gün benimle iletişime geçmiyorlar, bu yüzden durumu çözmek için biraz zamanım var.

Onun evine dalıp, ona silah doğrulttuğum ve sonra Carnage'a gittiğimden bu yana bir hafta geçti. Öfkemi iyi bir amaç için kullandım.

Kapılardan geçip karanlık kaleye doğru ilerliyorum. Arabadan inerken yüzümde bir gülümseme var. Kararımla barıştım ve aslında bu konuda çok heyecanlıyım.

Ön çift kapı açılır ve tamamen siyah smokin giymiş bir adam beni karşılar. "Bayan Hewett," der, sesi şaşkınlık dolu. "Haidyn burada değil..."

"Biliyorum," diye Jessie'yi kesiyorum. "Saint ile konuşmam gerek, lütfen." "Bayan Hewett..."

"Saint ile konuşmam gerek," diye tekrar ediyorum. "Lütfen. Bu önemli. Haidyn ile ilgili."

"Ne olmuş ona?"

Yukarı bakınca Saint'in merdivenlerden indiğini görüyorum. Siyah bir eşofman altı giymiş ve kafasına tişört geçirmeye çalışıyor. "Nerede olduğunu biliyorum," diye aceleyle söylüyorum.

"Özel olarak konuşalım," diyor Saint, geçen sefer beni götürdüğü odayı işaret ederek. Sonra, Ashtyn'in onu takip edip söylediklerimi duyup duymadığını görmek için omzunun üzerinden bakıyor.

İlginç.

Odaya girince, arkamdan kapıyı kapatır. "Ne oldu? O iyi mi?"

Sanki heyecanlanmışım gibi yüzümü yelpazelemeye başlıyorum. Heyecanlıyım, ama Haidyn'i umursadığım için değil. Ama umursamam gerek, değil mi? Onun terapisti olarak onun için en iyisini istemem gerek. Oysa ben buraya onu ispiyonlamak için geldim. Elimi indirip ellerimi ovuşturmaya başlıyorum ve fısıldıyorum, "Hasta-müşteri..."

"Siktir et o saçmalığı." Dişlerini gıcırdatarak sorar, "O iyi mi?"

Bu da Saint'in ondan haber almadığını gösteriyor. Peki ya Kashton? Haidyn ikisini de görmezden mi geliyor? Öyleyse, neden? "Ben... emin değilim. İyi görünüyordu, ama..." Burnumu çekiyorum.

"Ama ne?" Elini omzuma koyuyor ve geri adım atmamak için tüm gücümü kullanıyorum.

Hiçbiri aşırı dost canlısı değil, ama Saint, tanıdığım kadarıyla üçü arasında en ateşli olanı gibi görünüyor. Ama bu, karısıyla ilgili hikaye yüzünden olabilir. "Beni aradı, görüşmek istediğini söyledi. Biriyle konuşması gerektiğini söyledi."

O başını sallar. "Bu iyi bir şey, değil mi?"

"Sadece biraz tuhaf görünüyordu... Anlarsın ya? Üzgündü ve içki içmişti..."

Elini yüzüne götürerek içini çeker. "Nerede o?"

Alt dudağımı ısırarak gülümsememi saklarım ve gözlerimi yere indiririm.

"Sorun yok, Charlotte. Bana söyleyebilirsin. Haidyn nerede?"

Ona kesin bir şey söylemek istemediğim için endişemi belirsiz tuttum. Saint'in Haidyn'in yanına gidecek kadar endişelenmesini istedim. Ve Saint'in Carnage'dan

Saint'in Carnage'dan hızla çıkmasına bakılırsa, planım işe yaramış gibi görünüyor.

Haidyn'in ön verandasında Saint'i gördüğünde hazırlıksız yakalanmasını istedim. Tabii ki benim olduğumu anlayacak, ama umurumda değil.

Bir yudum daha şarap içip, kanepede rahatça uzanıyorum. Sosyal medya sayfalarımda hala şehir dışında olduğumu belirttiğim için gerçek cep telefonumu kapalı tutuyorum ve Lords'tan aldığım telefonu sessize alıyorum. Wesley'e ara sıra seyahatimle ilgili güncelleme mesajları gönderiyorum ve anneme Photoshop'ta hazırladığım, "*hizmetim kesintili*" yazısını eklediğim bir fotoğraf gönderiyorum. Ama bunun dışında ortadan kayboldum ve aslında bu çok hoşuma gitti. Sahte arkadaşlarımdan Haidyn ile çıktığımı bilmeleri konusunda ne yapacağım konusunda hala kararsızım. Wesley'den ayrıldığım konusunda yalan söyledim. Tek sorun, onların benim arkadaşlarım olması, onun değil. Sahte ilişkimize başlamadan önce de onlar benim arkadaşlarımdı.

Kapının açılmasıyla oturdum ve elim şarap şişesinin boynunu sıktı.

Haidyn evime giriyor ve ben gözlerimi devirip tekrar uzanıyorum. "Kapıyı çalmayı bilmiyor musun?"

O sessizce oturma odasına girip sırt çantasını sehpaye bırakıyor. Çantanın fermuarını açıp, Carnage'a ilk ziyaretimde ona verdiğim defteri ve bir kalemi çıkarıyor.

Sonra dizüstü bilgisayarını çıkarır ve ben daha dik oturur, ayaklarımı yere koyarım. "Haidyn..."

"Senin için bir e-posta yazma cüretini gösterdim." Dizüstü bilgisayarını açar ve bana göstermek için döndürür, böylece Lordlara yeni bir e-posta yazmaya başladığını görebilirim.

New Message

To UNKNOWN

Subject

I quit.

"Ne?" Kanepeden atlayıp dizüstü bilgisayarını kapmak için uzanırım, ama o onu kapatıp sehpadan çekip alır. "Ne oluyor, Haidyn?" diye sorarım.

Dizüstü bilgisayarını yanındaki kanepenin üzerine koyar ve bana gülümser. "Saint beni ziyaret etti."

Gülümsemeden kendimi alamıyorum ve dudakları inceliyor. "Sanırım iyi gitmedi."

Öne eğilerek, dövmeli dirseklerini kot pantolonlu uyluklarının üzerine koyar. "Senin istediğin gibi gitti. Ama beni düşündürdü..." Elini uzatıp çenesini ovuşturur ve ben onun hala tıraş olmadığını fark ederim. Yüzündeki sakalları seviyorum. Onu daha sert gösteriyor. Daha tehditkar. Ve nedense, bu beni tahrik ediyor.

"Kendine zarar verme," dedim, sessizliğine gözlerimi devirdim. "Oh, zarar vereceğim tek kişi sensin, bebek yüzlü."

Onun tehdidi karşısında kalbim hızla çarpmaya başlar, çünkü bunun boş bir tehdit olmadığını biliyorum. "Peki..." Umursamıyormuş gibi davranarak, bunu önemsememeye çalışırım. "Hadi, e-postayı gönder. Umursamıyorum."

Ayağa kalkıyor ve ben gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Bence umurunda. Aksi takdirde, geçen sefer istifa etmeye çalıştığında beni seçmezdin."

"Bunu biliyor musun?" diye fısıldıyorum.

O sert bir kahkaha attı. "Her şeyi biliyorum, Annabelle."

Dişlerimi sıktım ve onun yoğun bakışlarından gözlerimi kaçırdım.

"Sence bu sefer sana seçenek sunacaklar mı? Yoksa gece yarısı seni alıp, çıplak soyup, Lordların sunaklarına bağlayacaklar mı?" Sehpayı dolaşarak yanıma gelir. Eli yavaşça sırtımda yukarı kayar ve saçlarıma dolanır.

Başımı geriye çekip bana bakmamı zorladığında inlerim, boş eliyle boynumu sararak beni yerinde tutar. Konuşurken gözleri benimkileri arar. "Seni sunakta bağlı görmek ne kadar hoşuma gitse de, başka birinin fahişesi olman fikri bana çekici gelmiyor."

Nefesim hızlanır ve uyluklarım gerilir.

"Ama söyle bana, bebek yüzlü... Lordlar için bir kurban olmak ister misin?"

"Hayır." Düşünmemi bile gerek yok, o da bunu biliyor. Babam o gece beni katedrale götürdü, tüm gerçekleri öğrenmemi ve Lordların çalıştığı tüm açıları görmemi sağlamak için. Bir kadını öldürdüğüm ve damgamı aldığım gece geri dönüşün olmadığını biliyordum. Bu göreve kendimi adadım ve onun beni vazgeçmesine izin veremeyecek kadar çok yol kat ettim. Lordlar bana onu seçmek için ikinci bir şans vermeyecekler.

"Peki benim için ne yapacaksın, Charlotte?"

"Ne istersen," diye nefes nefese cevap veriyorum, onun merhametine kaldığımı bilerek.

Gülümseyerek beni serbest bırakır. "Soyun," diye emreder ve sırt çantasına geri döner.

Sweatshirt'ümü, şortumu ve tangamı çıkarıyorum. Sütyen giymemiştim. Çıplak duruyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Beni geriyor ve avuçlarımdan terlemesinden nefret ediyorum.

"Arkanı dön," diyor ve ben memnuniyetle sırtımı ona dönüp televizyona bakıyorum.

Jeans'inin bacaklarımın arkasına değdiğini hissediyorum, sonra başımın üstüne bir şey kaldırıyor. "Ağzını aç, bebek yüzlü."

Dudaklarımı yalayarak, onun dediğini yapıyorum ve o, sert ve acımasız bir şeyi ağzıma sokuyor, onu üst ve alt dişlerimin arkasına yerleştiriyor. O, başımı sallayarak yerine sabitlerken, ben anlamsız sözler mırıldanıyorum.

"Yere yat. Dizlerinin ve dirseklerinin üzerine çök, kıçını havaya kaldır." Kıçımı tokatlıyor ve ben kalan acıyla zıplıyorum. Yara hala iyileşiyor ve hassas.

Oturma odamın zeminine çöktüm, tıpkı onun dediği gibi dizlerimin ve dirseklerimin üzerine çöktüm. Ağzımda salya birikiyor ve çenem şimdiden ağrımaya başladı. Vantilatörün serin havasının ıslak amıma çarptığını hissediyorum ve onun kıçımı sikmek üzere olduğunu bilerek ileri geri sallanıyorum. Bunun *sonuçları olacağını* biliyordum. Eğer en kötüsü orgazm olmaksızın, o zaman buna değdi.

Önüme çömelip defteri yere bırakıyor. Defterin ilk sayfasını açıyor ve sayfada sadece boş satırlar olduğunu görüyorum. Defteri kullanmamış. Kullanmasını da beklemiyordum. Terapistler hakkında araştırma yaparken gördüğüm bir şeydi sadece.

Sonra defterin üzerine bir kalem koyar. İki parmağını açık ağzıma sokar, boğazımın arkasına çarptıklarında öğürürüm ve yüzümü kaldırır, boynumu acı verici bir şekilde geriye doğru eğdirir. Gözleri benimkilerle buluşur. "Yazacaksın

HAIDYN'İN KİRLİ KÜÇÜK FAHİŞESİ

yazacaksın. Bu bitene kadar." Bodrumumdakinden daha büyük bir kum saati defterin önüne koyar ve gözlerim büyür.

Parmaklarını ağzımdan çıkarır ve açık dudaklarımdan deftere salya akar.

"Kağıdı yırtma," diye uyarıyor. "Yoksa cezalandırılırsın."

Ciddi olamaz. Onunla tartışmaya çalışıyorum, ama sadece mırıldandığım saçma sapan sözler onu güldürüyor, çünkü kaybedeceğimi biliyor. Kalemle yazıyorsam ve sayfada salya varsa, kağıt yırtılır. Tanrı aşkına, bu sadece kağıt.

"Zamanını boşa harcıyorsun." Bir kez daha kıcıma şaplak atıyor ve ben acıdan inleyerek kalçalarımı ileri geri sallıyorum. O gülüyor ve ben ilk satıra yazmaya başlıyorum

HAIDYN

Ne yapmasını istediğimi biliyordum. Sadece bekledim, onun paçayı kurtardığını düşünmesine izin verdim. Onun hayatına ne zaman gireceğimi tahmin etmesini seviyorum. Adam onun dizüstü bilgisayarında hiçbir şey bulamadı. Ona atanan Lord, onların ne halt ettiklerini biliyor. Ama ben bunu zaten biliyordum. Bu sadece benim kim olduğumu düşündüğüm konusunda fikrimi pekiştiriyor.

Bu, durumu daha da iyi hale getiriyor.

Dizlerinin üzerine çökmüş, yazdığı kağıdın üzerine salya akıtarak yavaşça ileri geri sallanıyor. "Güzel," diye onu övüyorum ve o inliyor.

O bacaklarını daha da açarken ben gülümsüyorum. Kızgın bir köpek gibi pozisyonunu alıyor ve sikilmek için yalvarıyor.

Kemerimi çözdüğümde, onu kot pantolonumdan çıkarırken nefes alış hızlanıyor. Kemerimi ikiye katlayıp, onun kışına vuruyorum. O zıplıyor, ağzındaki tıkaçtan bir çığlık çıkıyor. "Yazmaya devam et," diye emrediyorum ve ona tekrar vuruyorum.

Kıçındaki iki kırmızı iz beni gülümsetiyor, deftere yazmaya çalışırken burnunu çekişi de öyle. Bunu tekrar tekrar yapıyorum, iki yanağı da deriden izlerle kaplanana kadar. Yanağına kazınmış adım deriden dolayı kızarmış görünüyor.

Arkasına diz çöküp parmaklarımı amına sürüyorum ve ne kadar ıslak olduğunu hissediyorum. "Aferin kızım," diyorum. "Sırılsıklamsın, bebek yüzlü."

Ağız açık bir şekilde mırıldanarak, kışını bana doğru itiyor ve ben gülümsüyorum. "Yazmaya devam et, Charlotte. Ne olursa olsun. Anladın mı?"

"Mm-hmm." Başını sallar ve ben de kot pantolonumun fermuarını açıp sertleşmiş sikimi çıkarırım.

Piercingli sikimin ucunu onun amına sürüyorum. Bütün vücudu kaskatı kesiliyor ve eli kağıt üzerinde duruyor. "Yazmaya devam et," emrediyorum ve kalem yavaşça kağıt üzerinde tekrar hareket etmeye başlıyor.

Ucu amına sokarken, kalemi tamamen düşürür ve benden uzaklaşmaya çalışır. Elimini uzatıp başının üstünü tutar ve elimi saçlarına geçiririm, ağzındaki tıkaçları tutan deri kayışı çekip kopardığımı umursamadan.

O çığlık atar, ağzından tükürükler sıçrar. Oda onun ağır nefes alıp veriş ve mırıldanan protestolarıyla dolar.

"Sorun yok, bebek yüzlü," diyorum, boş elimle bir kez daha sikimi tutup onu içine sokuyorum. "Amını sikeceğim, Annabelle. Sen benim küçük kirli fahişemsin ve fahişeler kullanılır." Gözlerim amına düşüyor ve kalçalarımı öne doğru itiyorum, sikim daha önce hiçbir siki girmediği yere giriyor.

Onun ihanetinin cezasını uzun uzun düşündüm ve onun bekaretini almak, suçu ile uyumlu tek seçenektir. Onu Rabbine sakladığını söylemişti. Artık bu onun için bir seçenek olmayacak.

Ben onun içine derinlemesine girerken çığlıkları daha da yükseliyor. Hala saçlarını tutan elimle başını aşağı eğip, "Yazmaya devam et" emrediyorum. Adımı kışına damgaladığım yere vuruyorum ve zaten dar olan amcığı piercingli sikimi sıkıca sarıyor. İnlememek için dişlerimi sıkıyorum.

Titrek bir eliyle kalemi alır ve tekrar başlar, ben de hareket etmeye başlarım. Çekilirken, ona sertçe girerim. Ağlaması beni gülümsetir. Saçlarını bırakıp iki kalçasını kavrarım, çekilirken ve ileri doğru sertçe girerken kışını havaya daha da kaldırıyorum.

Tekrar yapıyorum. Ve tekrar.

O hıçkırıyor, gözyaşları ve salyaları kağıda düşüyor ve ben onun bakire amını sikerken el yazısı zar zor okunabiliyor.

"Siktir, bebek yüzlü. Benim için ne kadar ıslandığını hissediyor musun?" Çıkartıyorum ve ilk kez kan görüyorum. "Ah, aferin kızım, sikimin her yerine kanını akıtıyorsun," diye ağlamasına rağmen ona söylüyorum. Onu parmakladığımı ve kim bilir kendini ne kadar sert bir şekilde tatmin ettiğini düşünürsek, bunu yapacağından emin değildim. "Bunu hatırlamanı istiyorum." Amına sertçe giriyorum, eğilip elimi boynuna doluyorum, sol elimle kafasını yukarı kaldırıp sağ elimle fotoğrafımızı çekiyorum. Sonra telefonumu yere bırakıp kulağına fısıldıyorum, "Benim fahişem olmak nasıl bir duygu, bebek yüzlü? Her deliğini ilk sikenin ben olduğumu bilmek?"

Nefes nefese, küçük vücudu altımda titriyor. Bu, benim sikimin onun içinde titremesine neden oluyor.

Otururum, kalçalarını ayırırım ve dudaklarımdan tükürük damlatırım. Onun öğürmesi beni güldürür. Başparmağımı kalçasına sürerim ve kalçalarımı ileri geri sallamaya devam ederken onu kanayan amına sokarım. O kadar sıkı ki.

Başımı geriye atarak inliyorum. "Lanet olsun, Charlotte." Uzun zamandır bakire birini sikkemiştım. Seks için para ödediğinde, deneyim için para ödüyorsun. İstedığın deliği alabileceğin zaman amcık da benim ilk tercihim değil. Yine, para sana seçenekler sunar.

seçenekler sunar. "İşte böyle..." Kalçaları ileri geri sallandığında nefesim kesilir. "Sik beni, güzelim. İçinde sikimi sevdiğini göster bana."

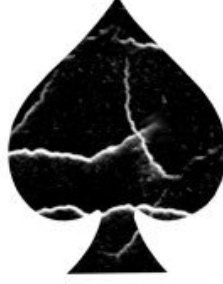
Ağlıyor, başı eğik ve kalem ortada yok. Şimdilik boş veriyorum. Onun cezası kanaması, saçma sapan şeyler yazması değil.

"Sik beni, bebek yüzlü," diyorum, onun içinde hareketsiz kalarak.

Yavaşça ileri geri sallanıyor, vücudu titriyor, ama kanayan amı sıırılsıklam.

Eğilip kollarını tutup arkasına getiriyorum, paralel olarak yerleştirip bir elimle sabit tutarken, diğer elimle saçlarını karıştırıp yüzünün yanını salya kaplı defterin üzerine bastırıyorum. Onu sikmeye başlıyorum, ağzı tıkanmış halde benim sikimin üzerinde boşalırken çıkardığı seslerin tadını çıkarıyorum.

OTUZ DOKUZ

CHARLOTTE

Restorana giriyorum ve arkadaşlarımla bir masada oturduğunu görüyorum. Hannah'nın yanına oturuyorum.

Onlar konuşmalarının ortasındalar ve ben masadaki tuz ve karabiberi izliyorum. Aklım hala Haidyn'de ve dün gece yaptıklarımızda. Benim dizüstü bilgisayarımı bana karşı kullandı ve sonra giderken yanına aldı. Beni tehdit ettiği e-postayı sildi, ama şimdi ne olacak?

Evlilik için kendimi saklamam gerekiyordu, ama o bunu benden aldı. Annem bekaretimi bir lord'a söz verdi. Bu benim için ne anlama geliyor? Katedraldeki lordlarla şansımı denemeli miydim? Onlar da beni sikmek için sıraya girerlerdi.

Bana Haidyn'e istediği her şeyi vermemi söylediler. Belki annem, görevimin gelecekteki kocamdan daha önemli olduğunu anlayacaktır. Yani, benim yüksek mevkide olmam gerekiyor. Sadece önemli biriyle evlendiğim için değil, *benim de* önemli olduğum için.

"Anna, dinliyor musun?"

Gözlerimi kırıştırarak Hannah'ya bakıyorum, o da kocaman karnını ovuşturuyor. Benim şehir dışına çıkacağımı bilmiyorlardı. Bu sabah uyandığımda evden çıkmam gerekti, bu yüzden ikisini de aradım çünkü onları görmeyeli çok uzun zaman olmuştu. "Ne?" diye soruyorum.

O yumuşak bir şekilde gülüyor. "Neredeydin?"

Buna bir cevabım yok. Haidyn aklımı meşgul etti, bu yüzden bana sorabilecekleri sorulara cevap bulmayı düşünmedim. "Spade kardeşler hakkında ne biliyorsunuz?" diye karar veriyorum.

İkisi de sessizleşir ve Hannah'nın yüzündeki gülümseme kaybolur. Sanki biri konuşmamızı dinliyormuş gibi öne eğilir ve sesini alçaltır. Açıkçası, bu noktada buna hiç şaşırmam. "Onlardan uzak dur."

Bu, onun bildiklerine daha da ilgi duymamı sağlar. "Onları tanımıyorum." Omuz silkiyorum, önemsizmiş gibi davranıyorum. "Geçen gün annemin onlar hakkında konuştuğunu duydum ve merak ettim," diye yalan söylüyorum.

"Dört yıl önce kaybolan kadınları hatırlıyor musun?" diye sorar Margaret.

Kaşlarımı çattım ama belli belirsiz hatırlıyorum. "Pek değil." "Yine mi bu konu."

Hannah gözlerini devirdi.

"Onlar ne olmuş?" diye soruyorum.

Margaret bana bakar. "Şey, söylentiye göre Spade kardeşlerden biri onları kaçırap öldürmüş."

Midemde mide bulandırıcı bir his oluşur. "Hangisi?"

"Adam," diye cevaplar.

Kaşlarımı çatıyorum. "Adam kim?" Benim tek bildiğim Saint, Kashton ve Haidyn.

"Bu yüzden kaçtığını söylüyorlar." Benim sorumu görmezden gelerek içkisini yudumlar.

Hannah, cep telefonunu eline alır ve gelen mesajı okumak için açar. "Lordlar birini öldürdükleri için kaçmazlar." diye burun kıvrır. "Aksi takdirde, bizim dünyamızda bu kadar ileri gidemezdi."

"O kaçtı çünkü işleri batırdı ve polis peşine düştü," diye tartışıyor Margaret.

"Lordlar kanunların üstündedir." Hannah gülerek cevap yazıyor. "İnan bana, kaçmadı." Cep telefonunu bırakıp Margaret'e bakıyor. "Başka bir Lord tarafından öldürüldü ve Spade kardeşlerden biri olduğu için bunu örtbas etmek için uyduruk bir hikaye uydurdular."

"Belki *kardeşleri* onu kazıklamıştır ve Carnage'da tutsak olarak tutuluyordur," diyor Margaret.

"Adam kim?" diye tekrar soruyorum, bu kayıp Spade kardeşin kim olduğunu bilmek istiyorum.

Hannah bana bakar. "Adam Price. Kız kardeşi Saint'in seçilmişiydi."

"Ashtyn mı?" diye soruyorum. "Kız kardeşinin erkek kardeşi mi vardı?" Lords, benim inisiyasyonum başlamadan önce bana gönderdiği o fotoğrafta dört adam vardı. Ama ben buna pek dikkat etmemiştim. Belki de dördüncü adam odur. Haidyn hakkında araştırma yaparken kız kardeşinin erkek kardeşi olduğuna dair bir şey bulduğumu hatırlamıyorum, ama yine de, Lords onunla ilgilenmişse, onun varlığını silmiş olabilirler.

"İkiz," diye düzeltir Hannah.

"Bence o da onu öldürdü." Margaret başını sallar. "O, tüm o kadınları kaçırıp öldürdüğü için yakalanacaktı ve kız kardeşi onu yakaladı, bu yüzden onu ve annelerini ortadan kaldırdı. Bu yüzden Adam'ın Carnage'da tutsak olduğunu düşünüyorum." Hannah, Margaret'in teorisinin saçma olduğunu düşünerek burun kıvrır. "Çünkü kardeşler Ashtyn'e takıntılıydı. Özellikle Saint. Adam onu ortadan kaldırdığında, onu esir aldılar."

Arkanıza yaslanıp iç yanağımı ısııyorum. Ashtyn'in hayatta ve sağlıklı olduğunu gördüğüm için onların teorilerinin doğru olmadığını biliyorum. Adam kısmından emin değilim, ama kız kardeşini öldürmediğine eminim.

"Sierra Ronan'ı hatırlıyor musun?" Margaret bana bakar.

"Adı tanıdık geliyor," derim, ama nereden hatırladığımı çıkaramam.

"Haidyn'in son sınıfta seçtiği kızdı. Söylentiye göre Ashtyn'den nefret ediyormuş çünkü hem Haidyn hem de Kashton ile yatıyormuş ve Haidyn bunu öğrendiğinde, seçtiği kızı başka bir Lord ile paylaşmış."

Şimdi nereden duyduğumu hatırladım: Lordların bana Haidyn'in bilgilerini içeren e-postadan.

"Hooke," diyor Hannah, başını sallayarak. "Her şey bir gece Lordların evinde oldu."

Lordlar Kamarası'na gitmeme asla izin verilmedi, ama orada neler olup bittiğine dair söylentiler Barrington'ın her yerine yayılmıştı. Annem, benim gibi birinin takılacağı bir yer olmadığını söylerdi. O dünyanın bir parçası olduğumuzu düşünürsek, onun ne demek istediğini hiç anlamamıştım. Sadece benim baştan çıkarmalardan uzak durmamı istediğini düşünmüştüm. Lordlar Kamarası'nda tek yapılan şeyin seks partileri olduğunu söylerlerdi. Lordlar

partide esrar gibi kızları birbirlerine uzatıyorlardı. Annemin anlamadığı şey, bu tür şeylerin bugünlerde her yerde olabileceğiydi. Ama oraya girebilsem de giremesem de fark etmezdi, ben Spade kardeşlerle aynı sınıftan değildim.

"Hooke, kanepede otururken herkesin önünde onun ağzını sikti," diye ekliyor Margaret.

"Ona ne oldu?" diye merak ediyor Hannah.

Margaret omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok."

Koltuğuma yaslanıp iç geçiriyorum. Bu, merak ettiğim hiçbir şeye cevap vermiyor, ama Ashtyn'in hayatta olduğunu kimsenin bilmediğini ve hala kayıp olan ikiz kardeşi olduğunu gösteriyor.

"ANNE?" diye sesleniyorum, çocukluğumun geçtiği eve girerken. "Anne?"

"Buradayım, hayatım," diye cevaplar koridorun sonunda zayıf bir sesle. Bill'in ofisine girerim ve onu masadaki bazı kağıtları incelerken görürüm. En yakın arkadaşı yanında durmaktadır, ama Anne'i görmezden gelirim. Buraya bir amaç için geldim. "Sohbet etmek isterdim, canım, ama Bill'le arkadaşlarımızla planlarımız var." Durur ve bana kaşlarını çatarak bakar. "Tatilden ne zaman döndün?"

"Neden hala evlenmedim?" Onun sorusunu görmezden gelerek konuya giriyorum.

Hala uzakta olmam gerektiğini unutmuşum. Bu da Wesley ile iletişime geçmem gerektiğini hatırlattı. Onda evimin anahtarı var. İçeri girdiğinde Haidyn beni arkamdan sikerken ben dört ayak üstünde olsaydım ne kadar utanç verici olurdu?

Kağıtları düşürüp ayağa kalkar. "Anna..."

"Bilmek istiyorum." Onu kesiyorum. Artık çocuk değilim. Hayatımın nereye gittiğini, benim için ne planladığını bilmeye hakkım var.

Anne boğazını temizler ve annem ona bakar. Sanki bu konuşmayı daha önce yapmışlar ve arkadaşı onu uyarmış gibi, bir gün

soruların olacağını söylemiş gibi.

Annem iç çeker. "Bu siyah ve beyaz kadar basit değil. Lordlar için hiçbir zaman öyle değildir. Hazır olduğunu hissettiğimde sana haber veririm."

Cevabı beni sinirlendirir. Son birkaç yıldır ona, bizim dünyamızda başarabileceğimi kanıtladım. Neden geleceğimi benden gizliyorsun? "Seks yaptım," derim ona. Lorduma teslim edildiğimde, o da bunu öğrenecek ve benim bakire olmamı bekleyecek.

"Seks yaptın da ne demek?" diye soruyor yavaşça.

"Haidyn beni becerdi..."

Yüzüme tokat atarak sözümü keser. Başım yana doğru savrulur ve yanağımdaki acıyla nefesim kesilir. Daha önce bana hiç vurmamıştı. "Ne yaptığını anlıyor musun?" diye bağırır.

"Lordlar bana onun istediği her şeyi yapmamı söyledi," diye bağırırım, kalıcı acıdan gözlerim yaşlarla doluyor.

"Öyle mi?" diye şüpheyile sorar.

"Evet," diyorum dişlerimi sıkarak, yanağımı ovuşturarak.

"İlginç. Dr. Lennon'ı arayıp sana hemen doğum kontrol hapi yazdırırım. Bu arada, Sally'ye sana ertesi gün hapi getirmesini söyleyeceğim." Üvey babamın masasındaki telefonu alır ve ben konuşurken numarayı çevirmeye başlar.

"Ben zaten kullanıyorum."

Elini telefonda durdurarak beni baştan aşağı süzer. "Nasıl?"

"Gavin'e bana iğne yaptırttı."

"En azından bu iyi." Telefonu kapatır ve mükemmel kıvrımlı saçlarını eliyle okşar. Saçlarına dokunmak için değil, daha çok sinirli bir alışkanlık olarak. "Yani, seni hamile bırakmak istemeyeceği için bu pek sorun değil sanırım."

Onun bu sözleri bana neden olmasın diye sormak istememi sağlıyor, ama hamile kalmaya çalıştığımı düşünmesini istemiyorum, bu yüzden sözlerimi dikkatli seçiyorum. "Lordlar üremek zorundadır." Yani, Spade kardeşler Barrington'dan ayrıldılar. Şimdiye kadar yerleşip iki ya da üç çocuk sahibi olmuş olmaları gerekirdi. Ama Lordların bana gönderdiği e-postada onun bir Lady'si olduğu yazmıyordu. Reddedildi yazıyordu. Benim bilmediğim bir şey mi biliyorlar? Eğer babalarını öldürdüyse, cezası bu mu? Çocuk sahibi olamamak mı?

"Hepsi Ashtyn ile üreyeceklerdi." Anne konuşan kişi.

Onun "ırk" kelimesini kullanış şeklini sevmiyorum. "O öldü," diye itiraz ediyorum. "Onlardan biri ikiz kardeşiymiş." Bunu öğle yemeğinde öğrendim. "Yani... hepsi değil. Ayrıca, ikiz ile bir çocuğu olmasa bile, bu durumda onlar da enstet ilişkisi yaşıyor olurdu. Birinden bir kızı, diğerinden bir oğlu olsaydı ve bu ikisi, yönetimi devralmaları gereken zamanda bir araya gelseydi," diye gevezelik ediyorum, kafamda hesap yapmaya çalışarak.

Anne gülüyor. "Çocukların cinsiyetini kontrol etmenin yolları var. Üç Spade kardeşin her biri onu hamile bırakmış olsaydı, mezun olduktan sonra yüksek rütbeli lordlara verilirlerdi. Carnage'a yeni bir Spade kardeşler soyu getirilip yönetimi devralırdı." Elini havada sallıyor.

"Ama şu anda hiçbirinin çocuğu yok." diye ısrar ediyorum.

"Tabii ki yok. Ash ve kardeşi Adam ortadan kaybolduğunda işler değişti. Babaları öldürüldü ve kuralları... esnetildi," diyor Anne.

Ne demek istediğini anlamadığım için kaşlarımı çattım ama daha fazla soru sormadım. Bir gün için yeterince şey duydum ve yüzüm şimdi zonkluyor. Bir şişe şarap ve yatak istiyorum. Arkadaşının yanında sessizce duran anneme baktım. "Hala kiminle evleneceğim sorusuna cevap vermedin." Konuya geri döndüm. Cevap alana kadar gitmeyeceğim.

"Bilmiyorum..."

"Saçmalık!" diye bağıryorum.

Bana tekrar tokat atmak için elini kaldırıyor, ama bir el bileğini tutarak onu durduruyor. "Bize biraz yalnız kalalım," diyor üvey babam.

"Bill..."

"Hemen," diye bağıırır ve annemi ırkılır. Onun anneme sesini yükselttiğini daha önce hiç görmemiştim.

"On dakika içinde çıkmamız gerekiyor." Bunun üzerine, en yakın arkadaşıyla birlikte öfkeyle dışarı çıkar ve kapıyı arkasına çarpar.

Adam, tavandan tabana uzanan büyük pencerelerin önündeki masasına doğru yürür ve bir puro yakar. Sonra iki bardak brendi doldurur ve bana birini uzatır. Kafamı sallayarak, "Hayır, teşekkürler," derim.

O da başını sallar ve bardağı masasına koyar. "Bir lord her gün, o günün son günü olacağına hazırlıklı olarak uyanır."

Kaşlarımı çattım. "Yani?"

"Anlamı, annen sana verildiği zaman baban bana katı talimatlar bırakmıştı."

Gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Ne... neydiler?" Bill ve ben iyi anlaşıyoruz, ama hiç yakın olmadık ve kesinlikle benim geleceğim veya babam hakkında hiç konuşmadık.

"Winston Garvey adında bir lordla evlenecektin."

Annabelle Garvey... Bu ismi sevmiyorum. "Ne zaman?" diye soruyorum, gerçekten bilmek istediğimden emin değilim. Bir tarih belirlendiğinde, saat işlemeye başlar. Bu, Haidyn'in her zaman yanında taşıdığı kum saatini aklıma getiriyor.

"Şey, babanın emriyle, bir yıldan fazla bir süre önce."

Kaşlarımı çatıyorum. "O zaman neden evlenmeye zorlanmadık?" Belki de lord beni reddediyordur. Bir leydiyle evlendirilenlerin başka birini seçtiği durumlar vardır.

"Şu anda müsait değil."

"Anlamıyorum." Tanrım, umarım yetmiş yaşında ve evli değildir ve sadece karısının ölmesini bekliyor değildir. Onun benim yaşlarımda olmayacağını hiç düşünmemiştim.

Purosu bir nefes çekerek içini çeker. "Babasıyla iletişim halindeyim... Birlikte golf oynuyoruz."

Neden bunun önemli olduğunu anlamadığım için sessiz kalıyorum.

"Ama son zamanlarda bazı sorunlar yaşadı ve şey..." Gözleri benimkilerle buluştu. "Şu anda uzakta."

"*Uzaklara* gitmekten kastın Avrupa'yı sırt çantasıyla gezmek, değil mi?" diye şaka yapıyorum, ama o gülmüyor. Sadece bana bakıyor ve ben de saçlarımı elime alıp karıştırıyorum. Çok yorgunum, vücudum ağrıyor ve çığlık atmalı mıyım yoksa kendimi komaya sokacak kadar içmeli miyim bilmiyorum. "Bir yıl önce evleneceğimizi söylemiştin, ama şimdi onun şu anda uzakta olduğunu söyledin. Görevde mi?" Lordlar Barrington'dan mezun olduktan sonra görevlere başlarlar, bu yüzden görev olması mantıklı. Bazıları, yapmaları gereken şeye bağlı olarak tamamlanması uzun zaman alır.

Örnek olarak, benim şu anki durumum. Benimki ne zaman tamamlanacak, kim bilir?

"Daha kalıcı bir şey düşün," diye cevaplar.

Söyleyiş şekli midemi bulandırıyor. Ayağa kalkıp masasına doğru yürüyorum. "Yani o Carnage'da mı?"

Hiçbir şey söylemiyor.

"Ama Carnage ölüm hücresi gibidir. Carnage'a götürülen kimse serbest bırakılmaz, yani... Ben hiç evlenemeyeceğim mi?"

"Güçlü olmak için bir Lord'a ihtiyacın yok, Anna." Gözleri bacaklarımın arasına kayıyor ve ben sinirli bir şekilde masasından bir adım geri çekiliyorum.

"Kavgamızı duydu." Bu bir soru değil. Artık bakire olmadığımı biliyor. *Harika!*

"Konuşmanızı, evet."

Burun kıvrırım. O bir konuşma değildi. "O inatçıdır."

"O senin için en iyisini istiyor," diye karşılık verir ve masasından kalkar. "Annen, bizim dünyamızda senin yerinin neresi olduğunu biliyor ve oraya ulaşman için her türlü fırsatın sunulduğundan emin olmak istiyor."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Bir dakika. Görevimin Haidyn olması, gelecekteki lordumun orada tutsak olması nedeniyle mi? Annemin bununla bir ilgisi mi var?" Mantıklı olurdu. Bu yüzden beni içeride istiyorlar ve Haidyn konusunda bana pek bir görev vermediler. Belki de o, onların cehennemine girmem için bir araçtır.

Kafasını sallar. "Annen, inisiyasyonlar veya görevler konusunda ne yapıp ne yapmayacağın üzerinde bir güce sahip değil."

"O zaman neden Haidyn? Neden Carnage? Bir bağlantısı olmalı, değil mi?" Sonunda biraz bilgi edindiğimi hissediyorum, ama bu sadece daha fazla soru işareti bırakıyor.

Bill omuz silkiyor. "Bunu sana söyleyemem çünkü Lordların inisiyasyonlar veya görevler için neden bunları seçtiklerini kimse bilmiyor. Ama şunu söyleyebilirim ki, her zaman bir amaçları vardır."

HAIDYN

Evimde masamın başında oturuyorum. Bütün gün huzursuzdum, bu yüzden arabayla gezintiye çıktım ve spor yaptım. İkisi de kötü ruh halimi düzeltmediğinde, kendimi son üç saattir burada buldum.

Adam'ın bana Charlotte'un gerçek kimliği hakkında verdiği belgeler ve Vegas'tayken bana verilen Ashtyn'le çekilmiş tüm fotoğraflar solumdaki şöminede yanıyor. Saint nerede yaşadığını biliyor, bu da Kashton'ın da yakında kapıma geleceği anlamına geliyor. Onları yok etmek zorundaydım. Kimsenin onun gerçek kimliğine ulaşacak bir belge bulmasını istemiyorum.

Kum saati önümdeki ahşap yüzeyin üzerinde duruyor, kum ortadan aşağıya doğru akarak alt kısmı dolduruyor. Bu, zamanın asla durmadığını hatırlatıyor. Ne kadar kontrol edebilirsin, zamanı kontrol edemezsin.

Charlotte'u monitörümde görüyorum. Her gece olduğu gibi çıplak bir şekilde yatağında yatıyor. Ekranımdaki saat sabahın beşe çeyrek olduğunu gösteriyor. Bütün gece dönüp duruyor. Kızımı uyanık tutuyorum.

Hayal kırıklığına uğramış ve kafası karışık. *İyi*. Her şeyi, hatta varlığını bile sorgulamasını istiyorum.

Onun tutunması gereken tek şeyi elinden aldım. Şimdi ne olacak? Artık önemi kalmadı mı? Tanrısı onu reddedecek mi? Onun geleceğinin artık düşündüğü gibi olmayacağını düşünmesini istiyorum.

Onun hayatındaki her şeyi ele geçiriyorum, bedenini ve zihnini de dahil. O benim malım. Onu kendime ait kıldım ve saygın hiçbir lordun istemeyeceği kullanılmış bir fahişe gibi onu bir kenara atana kadar da öyle kalacak. Tabii benim istediğim gibi giderse, bu yıllar sonra olacak. Neden bu kadar uzun zamandır istediğim bir şeyi başkasına vereyim ki?

Bir haftadır kışında benim adım yazılı ve ben çoktan hayatını ele geçirdim. Her zaman aklında olduğumu söyleyebilirim. Sanki gölgelerden çıkıp onu bağlayıp sikhemi beklermiş gibi omzunun üzerinden bakıyor. Onu, en tatlı şekilde kullanmam için yalvaran küçük fahişem yapacağım.

Bunu seviyorum. Değerli ve masum Annabelle'den muhtaç fahişe Charlotte'a.

Bir inilti çıkarır, yuvarlanır ve monitörde bana sırtını döner.

Gözlerim kum saatine düşer ve zamanın dolduğunu görürüm, sonra onu ters çeviririm. Sonra cep telefonumu alıp mesajlarımı açarım ve onun telefonuna bir resim gönderirim. Telefonumu bırakırken, onun telefonunun çaldığını duyarım ve o homurdanır. Yana dönerek, komodininin üstünden telefonunu alır ve ekranın ışığı onun güzel yüzünü aydınlatır.

Nefes alış hızlanır ve ona gönderdiğim şeyi görünce meme uçları sertleşir.

Fotoğrafta o, ellerinin ve dizlerinin üzerinde duruyor. Açık ağız tıkaçı, salya akan ağzına sokulmuş ve ben onun arkasında, kanlı amına sikimi sokmuş durumdayım. Ona kalan tek şeyi, dünyamıza sunmak için alıyorum.

Yüzü gerilir ve oturur, telefonunu odanın diğer ucuna fırlatır. Tekrar uzanır, bir yastık alır, başının üzerine koyar ve boşuk bir çığlık atar.

Kendi kendime gülümsüyorum. Sinirlen, bebek yüzlü. Bu sadece sana sahip olduğumu daha da pekiştiriyor.

Cep telefonum çalıyor ve açtığımda *bilinmeyen* bir numara olduğunu görüyorum. Bilgisayarımın sesini kapatıp ayağa kalkıyorum ve ormana bakan tavandan tabana pencerelere doğru dönüyorum. "Alo?"

"Spade," diyor ses kulağıma. "Aradığın adam dün gece Vegas'taydı."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "O zaman neden şimdi arıyorsun?"

"Onu görmedim. Bu akşam bir... sorun yaşadık ve kameraları kontrol etmek zorunda kaldım. Bize gösterdiğin fotoğraftaki adam videoda görünüyordu."

"O da dahil miydi?" diye sordum.

"Hayır. Sadece geçen bir misafir. Diğer güvenlik kameralarını da izledim, iki saat burada kalmış. Blackjack ve rulet oynamış."

"Yalnız mı?"

"Hayır. Yanında bir kadın vardı. Ama kadının görünüşüne bakılırsa, onun için para ödediğini söyleyebilirim, anlarsın ya."

Anlıyorum. Bu da pek bir şey ifade etmiyor. "Bana haber verdiğiniz için teşekkürler."

"Sana güvenlik kamerası görüntülerini göndereceğim. Belki onunla birlikte olan kadını tanıyabilirsin, ama bunun dışında sana verebileceğim başka bir şey yok."

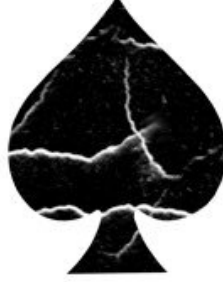
Ben istemeyecektim, o yüzden teklif ettiği için memnunum. Mason kardeşlerin, ihtiyaç duyduğunuzdan fazlasını vermeyeceklerini biliyorum. "Teşekkürler dostum. Sana borçluyum."

"Evet, öylesin." Telefonu kapattı ve ben ekranıma döndüm.

Charlotte artık yatakta değil. Bunun yerine, açık bir şarap şişesi ve dolu bir kadehle mutfakta duruyor. Cep telefonuna bakarak, ona gönderdiğim fotoğraflarıma dalgın dalgın bakıyor ve mermer tezgahın üzerinde uzanmış olan Muffin'i dalgın dalgın okşuyor.

Cep telefonum Mason kardeşlerden gelen bir e-posta olduğunu bildiriyor. E-postayı açmadan önce kum saatini ters çeviriyorum.

KIRK

CHARLOTTE

Haidyn oturma odamın zemininde bekaretimi aldığından bu yana üç gün geçti ve vücudum hala ağrıyor. Neyse ki, planladığım "kendime ayırdığım gün" bugün. Tam da ihtiyacım olan şey.

Binaya girerken, rahatsız edilmek istemediğim için cep telefonumu kapatıyorum. Rahatlamam gerekiyor.

Güzel kızıl saçlı hemşire bana gülümsüyor. "Merhaba, Annabelle. Odan hazır." Sağdaki koridoru işaret ediyor. "Bugün beş numaradasın."

"Teşekkürler." Gülümsemesine karşılık verip odaya giriyorum.

İçeri girip sandalyeye oturuyorum, rahat ediyorum.

Kapı açılır ve hemşirem içeri girer. "Merhaba, Annabelle. Nasılsın?"

Böyle çağrılmak çok garip. Charlotte olmaya alışmıştım. Haidyn bana Annabelle dediğinde, çok kötü niyetli geliyor. "İyiyim." Ona sahte bir gülümseme veriyorum, sandalyeye yaslanıp gözlerimi kapatıyorum. Yüz bakımı, masaj ve kızlarla sonsuz içkilerle dolu bir geceye ihtiyacım var. Evet. Kulağa harika geliyor. Belki yeterince içersen, kafam güzel olur ve iyi bir gece uykusu çekebilirim.

"İşte içkiniz... tam sevdiğiniz gibi ahududulu limonata."

Gözlerimi açıyorum ve bardağı ondan alıp bir dikişte içiyorum. Şimdiye kadar ne kadar susadığımı fark etmemiştim. Su içmek önemlidir, özellikle de Haidyn'e ayak uydurmak istiyorsam. "Teşekkürler." Boş bardağı ona uzatıp gözlerimi tekrar kapatıyorum ve rahat bir pozisyon alıyorum. Biraz kestirmek harika olur.

BİR SAAT SONRA, hemşire ısıtma yastığını ve kolumdaki serumunu çıkarırken beni uyandırıyor. Zaten kendimi daha iyi hissediyorum, ama tabii ki bu şekerlemeden kaynaklanıyor olabilir. Uyumak istememişim, ama engelleyemedim de. Bu sefer bana su veriyor ve önceki içecek gibi onu da bir dikişte içiyorum.

Sandalyeden kalkıp kapıya doğru yürüyorum. Koridora çıktığımda, aceleyle çıkarken birine çarpıyorum. "Oh, çok özür..." Tanıdık bir çift göze baktığımda sözlerim kesiliyor. "Oh, merhaba." Gülümsüyorum.

"Merhaba Anna." O da başını sallayarak gülümser.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum, başımı eğip arkasına bakarak yalnız olup olmadığını kontrol ediyorum. Kıkırdaması, tam olarak *kimi* aradığımı bildiğini gösteriyor.

Kol düğmelerini açar ve kolunu sıvamaya başlar, bana bir pamuklu çubuk ve tek bir bant gösterir. "Annen beni ikna etti." Kolunu tekrar indirir.

"Şey... onlar yardımcı oluyorlar," diyorum sıkı bir şekilde.

Bana yaklaşır ve ellerimi tutar. "Annen iyi niyetli, Annabelle. Sadece senin için en iyisini istiyor. Onunla konuştun mu?"

Ellerimi Bill'den çekip sinirli bir şekilde uyluklarımın üzerinde gezdiriyorum. "Onu görmezden geliyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum, çünkü onun zaten bildiğinden eminim. Dün onun ofisinde bana tokat attığından beri ona tek kelime bile etmedim. Bazıları için bu hiçbir şey ifade etmeyebilir, ama ben

her zaman annemle konuşurum. Söyleyecek bir şey yok. Annemin doğru olduğunu düşündüğü şeyi değil, Lordların söylediği şeyi yapmalıyım.

"Bir dahaki sefere aradığında cevap vereceksin." Bunu bir emir olarak söylemedi, ama rica da etmedi.

Bill ve ben her zaman bir anlaşma içindeydik. O benim babam değil, ben de onun kızı değilim. Sorunsuz bir şekilde birlikte yaşıyoruz ve hayatıma yeni bir drama eklemek istemiyorum. Haidyn zaten yeterince zamanımı alıyor.

Başımı sallıyorum. "Evet, efendim." Bana gülümsüyor.

Otoparka doğru yürürken, cep telefonumu tekrar açıp Haidyn'i aramak için tuşa basarım ama kendimi durdururum. Neden onu arayayım ki? Ne diyeceğim ki? Ben dört ayak üstünde ve ağzım tıkanmış haldeyken, o beni yaramaz bir çocuk gibi kemeriyle kıcımlı dövdü. Sonra ben bir deftere "Ben Haidyn'in pis küçük fahişesiyim" yazarken o benim amımı sikti.

Bu çok aşağılayıcıydı, ama yine de çok tahrik olmuşum. İçime boşalmadan önce beni iki kez orgazm etti. Bir parçam bunun olacağını biliyordu. Sadece ağzımı ve kıcımlı sismeyi planlasaydı, Gavin'e bana iğne yaptırmazdı. Bunun bir ceza olacağını düşünmemiştim.

Sonra o piç kurusu dün gece bana onun fotoğrafını gönderdi. Sanki onun pis küçük fahişesi olduğumu unutabilirmişim gibi. Öfkeyle, telefonumu bardaklıkta bırakıp başımı kaldırdım. Gözlerim park yerinin arkasında duran siyah bir motosikleti gördü ve ellerim yumruk oldu. Dün dışarıdayken de görmüştüm ama görmezden gelmeyi tercih etmiştim. Onun *benim* günümü mahvetmesine izin vermeyeceğim.

Haidyn

TELEFONUM ÇALDI ve açtığımda ekranımda en yeni oyuncağımın resmi göründü. Onun oturma odasında çektiğim ve ona gönderdiğim fotoğrafın aynısıydı. O kadar güzel görünüyordu ki, onu onun rehberine eklemek zorunda kaldım. Gülümsedim ve aramasına cevap verdim.

"Merhaba, bebeğim..."

"Beni takip etmeyi kes, Haidyn," diye bağırarak selam veriyor.

Onun tavrına gülümsemem daha da genişliyor. Sanki bir nedenim varmış gibi, ona tekrar şaplak atmam için bir neden daha vermiş oluyor. "Neden bahsettiğini bilmiyorum, Charlotte."

O öfkeyle nefes alır. "Saçmalamayı kes. İki gündür beni takip ediyorsun ve ben bundan bıktım."

Kanepemden kalkarım. Onun sözleri üzerine gülümsemem kaybolur ve "Hayır, yok" diye tartışırım.

"Haidyn." Adımı homurdanarak söylüyor. "Arkamda trafiğin içinde zikzaklar çizerek giden siyah motosikletini görebiliyorum."

"Neredesin?" diye soruyorum.

"Sen söyle. Boynuma takip cihazı takan sensin."

"Charlotte," diye bağırırım, artık sinirlenmeye başlıyorum. "Bütün gün evdeydim."

"Şu anda seni takip etmiyorum. Neredesin lan?"

"Seninle bu oyunu oynamayacağım." Telefonu kapatır, ben de geri ararım ama sesli mesaja düşer. Telefonunu kapatmış.

"Lanet olsun," diye tıslayarak telefonumdaki uygulamayı açtım. Şu anki konumuna ve hareket yönüne bakılırsa, evine gidiyor gibi görünüyor.

Garajıma koşarak, motosikletimin anahtarlarını kancadan alıp onun evine doğru hızla yola çıkıyorum. Onun garaj kapısı kapanırken ben de onun evinin garajına giriyorum. Motosikletten inip, ön kapısının kilidini açıp içeri dalıyorum. "Charlotte?" diye bağıriyorum.

Onu mutfağında dururken, bir kadeh şarap doldururken buluyorum. Bana dönüyor, koyu renkli saçları yüzüne düşüyor. Bir kolunu göğsüne koyuyor, diğerini bükerek kadehi dudaklarına götürüyor. Kaşlarını kaldırarak, bir yudum almadan önce yumuşak bir kahkaha atıyor. "Beni takip etmiyordun, ha?"

"Ben değildim," diyorum dişlerimi sıkarak.

Bir yudum daha aldıktan sonra bardağı tezgahın üzerine koydu. "Ama şu anda mutfağında duruyorsun. Evinden buraya rekor sürede geldiğine inanmamı mı bekliyorsun?" Kendi sorusuna güzel mavi gözlerini devirdi.

İlerleyerek aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Kimdi o?" diye soruyorum.

"Sen." Gözleri bana dik dik bakıyor.

"Ne sürüyordular?" diye devam ediyorum.

O homurdandır ama beni dinler. "Sen bisikletindeydin."

Kolunu tutup onu ön kapıya doğru sürükledim. "Haidyn?" diye homurdandı, ben de onu ön kapıdan dışarı çekip, arabamı park ettiğim garaj yoluna doğru döndürdüm.

"O bisiklet mi?" Sanki yüzlerce aracın bulunduğu bir otoparkta gibi onu işaret ettim. "Evimden senin evine bu bisikletle geldiysem, nasıl siyah bisikletimle gelmiş olabilirim?" Birden fazla bisikletim var. Onun bilmediği birini sürmeyi tercih ettim. Yasayı çiğneyip şeritleri ayırarak beyaz ZX-10R'ımla buraya yarı sürede gelebildim.

O benim vücuduma bakarken vücudunun benimkine karşı sertleştiğini hissediyorum. Nefesi hızlanıyor ve ben omuzlarından tutup onu bana doğru çeviriyorum. Mavi gözleri benimkilere bakıyor ve yüzündeki renk kaybolmuş. "Dün ve bugün seni takip ettiğini mi söyledin?"

Yavaşça başını sallıyor ve kollarını göğsüne sarıyor.

Onu eve geri çekip kapıyı kapatıyorum ve "Nereye gittin?" diye soruyorum. Onun yerini araştırabilirim, ama bana söylemesi gerekiyor. Mason kardeşlerin, onu izlemem için bana verdiği gizemli adamın güvenlik kamerası görüntülerini incelemekle çok zaman harcadım.

Gözleri yere düşer ve düşünürken kaşları çatılır. "Dün, arkadaşlarımla erken bir öğle yemeği için buluştum..."

"Hangi arkadaşların?" O iki hayat yaşıyor ve ben onun kim gibi davrandığını bilmem gerekiyor. "Seni Annabelle mi yoksa Charlotte mu olarak tanıyorlar?"

"Annabelle," diye yanıtladı
yumuşak bir sesle. Başımı
salladım. "Devam et."

"Ondan sonra annemin evine gittim." "Öğle
yemeğinden sonra mı?"

"Evet."

"Onları ilk ne zaman fark ettin?"

Sonunda bana tekrar bakarak cevap verdi. "Öğle yemeğine giderken arkamda onları gördüm. Sonra bugün spadayken tekrar fark ettim."

"Ne yapıyorlarmış? Dün restoranın dışında bisikletin üzerinde oturuyorlar mıydılar?"

Kafasını salladı. "Sadece bisiklet vardı. Ben ayrıldığımda yoktu, ama otoyolda gördüm. Sonra annemin evinden ayrıldıktan sonra tekrar gördüm."

"Peki bugün spada?"

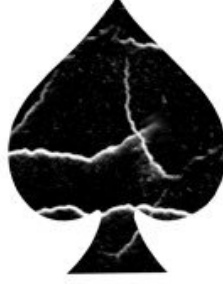
"Park yerinin arkasında oturuyorlardı, deri ceket, eldiven ve kask giiyorlardı."

Elimi yüzümden geçirip iç çekiyorum. Neden biri onu izliyor ki? Belki Saint beni gözetlediğini düşünüyor olabilir mi? Hayır. O böyle bir şey yapmaz. Saint saklanmaz. Ayrıca, evime geldiğine göre, bana ihtiyacı olduğunda beni nerede bulacağını biliyor. "Çantayı hazırla," diyorum.

"Haidyn?" Geniş gözleri benimkilere bakıyor. "Yapamam..."

"Burada kalmayacaksın." Onun bana söyleyeceği her türlü argümanı kesiyorum. "Seni yirmi dört saat izleyemem ve burada seninle kalmayacağım." Evinde kameralar var ama evden ne zaman çıkacağını veya nereye gittiğini kontrol edemem. Takip cihazının tek yapacağı şey, onun nereye götürüldüğünü bana söylemek. Eğer biri onu takip ediyorsa, onu kaçırmak için sadece bir saniye yeter. Araba kazasından sonra Carnage'da Ashtyn'e olanları gördüm ve hepimiz hazırlıksızdık. O zaman onu izleyen üç kişiydik. Charlotte'u izleyen tek kişi benim. Ayrıca, birkaç saniye içinde onu kesip çıkarabilirler. "Şimdi." Omuzlarından tutup onu döndürdüm ve ekledim, "Otuz dakika içinde eşyalarını toplayıp gitmeye hazır olmazsan, üzerinde ne varsa onu giyerek seni bu evden sürükleyerek çıkarırım."

KIRK BİR

CHARLOTTE

Camlarım açık bir şekilde trafik ışıklarında bekliyorum. Üç valizim arkada, Muffin ise yolcu koltuğunda taşıma çantasında miyavlıyor. Arabadan nefret ediyor.

"Biliyorum," diyorum, sarı gözlerine bakarak. "Her şey yoluna girecek." Bir parçam, Haidyn'in yastığına bu gece kakasını yapmasını umuyor, çünkü o beni neredeyse yanına taşınmaya zorluyor.

Benim günüm buraya kadarmış. Günümün böyle geçeceğini düşünmemiştim. Haidyn'i beni takip ettiği için azarlayarak bir şey yaptığımı sanıyordum. Arka aynaya bakınca, dönüş şeridinde bisikletiyle arkamda olduğunu görüyorum.

Lords'un bana gönderdiği fotoğraflar ona haksızlık ediyordu. Ya da belki de yatak odasında neler yapabileceğini artık bildiğim içindir.

Sol ayağı viteste, sağ ayağı kaldırımda ve dövmeli elleri kot pantolonlu uyluklarının üzerinde. Beyaz beyzbol şapkasını ters takmış ve siyah aviator güneş gözlüğü takıyor.

Lanet olsun! Sanki bana bakıyormuş gibi vücudum ısınmaya başladı. Muhtemelen öyle. Erkekler bundan hoşlanırlar. Hayranlık duyulmaktan. Muhtemelen tüm bunları o ayarladı ve birine beni takip etmesi için para verdi, benim onu arayacağımı ve onun koşarak gelip günü kurtaracağını biliyordu. Ya da en azından

beni evimden çıkarmak için. Her halükarda, bu işin arkasında Lord var. Onların nasıl çalıştığını biliyorum, dün doğmadım.

Işıklarda üstü açık kırmızı bir cip yanıma yanaşır ve ben hızlıca bir bakarım. İçinde dört kız vardır. Yolcu koltuğundaki kız ayağa kalkar ve dönerek Haidyn'e bakar. "Bizimle gelebilirsin." Haidyn hemen koltuğuna oturur ve yüzünü kapar, arkadaşları ise sanki bir meydan okuma gibi gülerler.

Ellerim direksiyonu sıkıca kavrar ve kendimi toparlarım. Gözlerim hemen ona kayar, ama o kızı görmezden gelmeyi tercih eder. Yolun geri kalanında yolcu tarafındaki camı indirip "*Onunla başa çıkamazsınız*" diye bağırmak isterim, ama kendimi tutarım. Tanrı aşkına, onlar lise kızları gibi görünüyorlar.

Onlara sert bir bakış atarak, güneş gözlüklerimin arkasından bakışlarımı hissetmelerini umuyorum. Işık yeşile dönünce gözlerimi önüme çeviriyorum. Gaz pedalına basıp biraz fazla keskin bir dönüş yapıyorum. Muffin, taşıma çantası iç kapıya çarptığında miyavlıyor. "Üzgünüm." Çantayı dikleştirmek ve gözlüklerimi düzeltmek için uzanırken, içimden bir homurtu çıkıyor.

Kıskançlık düşüncesi beni somurtmaya itiyor. Daha önce hiç kimseye ait olmadım. Kendi malını paylaşmak istememek böyle bir şey mi? Yani, birçok kadın onunla birlikte oldu, ama şimdi sıra bende, istemiyormuş gibi davranmak zorunda kalsam bile. Ya da ne kadar kısa sürecek olursa olsun. Birisi onun dikkatini çekerse, beni bir kenara itecek ve ben buna izin veremem. Görevimi tamamlayana kadar olmaz.

Arka aynadan arkamda süren ona tekrar bakıyorum. Sağ eli gaz kolunda, sol eli ise uyluğunda. Rahat görünüyor. Benden çok daha rahat. Ama sorumluluk sahibi olanlar asla endişelenmez.

Beni evine götürüyor. Bunun Carnage'dan daha mı iyi yoksa daha mı kötü olduğuna karar veremiyorum. En azından Carnage'da başkalarının da yaşadığını biliyorum. Onun evinde ise sadece o ve ben olacağız. Bana istediği her şeyi yapabilir ve kimse çığlıklarımı duymayacak ya da beni orada aramaya gelmeyecek.

Beni bu dünyadan silmek için mükemmel bir plan. Lordların varlığını bildiğinizde, şeytanın gerçek olup olmadığını merak etmenize gerek yok.

Küçük yaşta, mahkum olmak için çelik bir kafese gerek olmadığını öğrendim. Bazen tek ihtiyacınız olan, kendi düşüncelerinizle baş başa kalmak için bir odada yalnız kalmaktır. Kendi kendinizi çıldırtabilirsiniz. En azından ben yapabilirim.

SUV'umu onun kapısına yaklaşıtıyorum, böylece arkamdan gelip güvenlik kodunu girebilsin. Gerçi ben de biliyorum. Kapı açılıyor, içeri girip garajın önüne park ediyorum. O da yanıma park ediyor ve ben bagaj kapağını açarken arkasına doğru yürüyor.

O benim üç çantamı alır, ben de boş kedi kum kabını ve Muffin'i alıp onu evine kadar takip ederim.

Bu durum... garip geliyor. Ne zaman ayrılacağımı bilmeden burada olmak. Beni ne kadar süre burada tutacak? Ben ne kadar süre burada kalmak isteyeceğim?

Her iki sorunun da cevabını bilmiyorum. Ama yine de, bir mahkum ne kadar süre hapis yatacağını seçemez.

Muhteşem ev, onun gözleri kadar soğuk hissettiriyor. Ve siyah ve griden başka hiçbir renk yok. Onun karanlık ve gizemli kişiliğine çok yakışıyor.

"Hangi oda benim?" diye soruyorum, onun benim için açtığı ön kapıdan içeri girerken.

"Benim odamda yatacaksın. Benimle birlikte." Cevabı kısa ve keskin.

Gergin bir nefes veriyorum. Bunun olacağını biliyordum, ama sadece teyit etmek istedim. İlk koridordan sağa doğru yürüyor, ben de onu takip ediyorum. Siyah çift kapıyı iterek açıyor, sanırım bu onun ana süiti.

Haidyn gibi bir erkeğin yatak odası olması gereken her şeye sahip görünüyor. Hiçbir dekorasyon yok. Duvarın tamamı yerden tavana kadar pencerelerle kaplı. Koyu renkli, kalın perdeler açık ve ormanı gösteriyor. Büyük Alaska kral yatak, bir platformun üzerinde duruyor.

platformun üzerinde duruyor. O da siyah bir yorgan ve iki adet uyumlu yastıkla kaplı. Kim sadece iki yastık kullanır ki?

Bitişikteki banyoya girip çantalarımı almadan geri geliyor. "Dolapta eşyalarınız için bolca yer var," diyor ve bana doğru yürüyor.

Ona bir adım uzaklaşıyorum ve o da duruyor. "Bunu kendin mi yaptın?" Bilmeye ihtiyacım var, kaşlarımı kaldırıyorum.

"Hayır." Sanki bu soru onu rahatsız etmiş gibi alaycı bir şekilde güldü.

Muffin'in taşıma çantasını yere koyup açtım ve onu serbest bırakarak odadan çıkmasını sağladım. "Yani birdenbire benim güvenliğimi önemsemeye başladığına inanmamı mı bekliyorsun?" diye sordum, odasından çıkıp Muffin'e su vermek için mutfağa gittim.

Koyu mermer zemindeki botları, onun da peşimden geldiğini gösteriyor. Cam kapaklı birkaç üst dolabı var, ben de kaselerin olduğu dolabı açıyorum. Pahalı görünüyorlar, kristal, ve bir tane seçiyorum. Dönüp lavaboya ve ona bakıyorum, suyu açıp kaseinin içini dolduruyorum ve Muffin için yere koyuyorum. Sonra tüm dikkatimi Haidyn'e veriyorum.

Önceki soruma cevap vermedi, ben de başka bir soru sordum. "O zaman neden umursuyorsun? Kıskanıyor musun?" Bu düşünceye ben bile güldüm ve sessizliğini zorlamaya devam ettim. "Başka bir erkek benden hoşlanıyor olabilir mi?" Adam beni takip ediyordu. Hayal etmiyordum.

Mutfak adasının etrafında dolaşüyor, kalçalarımı kavırıyor, beni kaldırıyor ve soğuk yüzeye oturtuyor. Dizlerimi açıyor, aralarına giriyor ve yüzümü okşuyor. Elleriyle çenemi nazikçe tutuyor ve bana ona bakmamı zorluyor. "Kıskançlıkla alakası yok, bebek yüzlü. İlke meselesi. Sen bana aitsin."

Kıçımdaki iz onun haklı olduğunu kanıtlasa da, ben burun kıvırıyorum. "Bunu benim *oyuncak erkeğime* söyle." Haidyn evime gelip randevum olduğunu söylediğinde, sahte erkek arkadaşıma böyle demişti ve ben de ona akşam yemeği planım olduğunu söylemiştim. Bu düşünce, Wesley'e mesaj atıp uydurduğum tatilde en azından hayatta olduğumu bildirmem gerektiğini hatırlatıyor.

Bana, sesi kadar soğuk bir gülümseme atıyor. "İkimiz de o oyuncağın sana benim dokunduğum gibi dokunmadığını biliyoruz."

Nefes almam zorlaşıyor ve o devam ediyor.

"Başka bir erkeğin sana dokunmasına izin verirsen, onu ipe geçirip göz kapaklarını keseceğim, böylece ellerin ve dizlerin üzerinde çıplak bir şekilde bana sürünerek gelmeni kaçırmayacak. Senin tüm deliklerini sikerim, bebek yüzlü, ve senin bir fahişe gibi kullanılıp sızlanıp yalvarışını ona izletirim. Sonra seninle işim bittiğinde, onun da sikini kesip boğazına sokarım, çünkü artık ona bir faydası kalmayacak."

Gözlerim onun gözlerini tarıyor, şaka yaptığını gösteren herhangi bir işaret arıyor, ama tek gördüğüm, söylediği her kelimenin arkasında duran bir adam.

"Anladın mı, Charlotte?" diye soruyor.

Yutkunarak, "E-evet" diye cevap veriyorum.

"Kimin küçük fahişesisin sen?"

Onun emriyle midemde hissettiğim kelebekleri nefret ediyorum ve "Senin" diye cevap veriyorum.

"Aferin kızım." Alnımı nazikçe öper. "Yapacak işlerim var." Sanki beni düşünen başka bir adama ne yapacağını ayrıntılı olarak anlatmamış gibi geri çekilir. "Kendini evinde hisset." Bununla birlikte, sanki beni az önce ıslatmamış gibi beni yalnız bırakarak uzaklaşır.

HAI DYN

Ofisime girip kapıyı kapatıyorum, kendime biraz zaman ayırmam gerekiyor. Giysilerim onun kokusunu taşıyor, artık evim de öyle olacak. Ama başka seçeneğim yoktu. Bir yanımda bunun bir tuzak olduğunu biliyor, ama diğer yanımda yanılma riskini göze almak istemiyor. Onu benim olarak ilan ettim, yani onu korumak zorundayım. O benim sıklamam, mahvetmem ve kullanmam için var. Bana ait olanı alabileceğini düşünen başka bir adama ne yapacağımı ona söylediğimde yalan söylemiyordum.

Cep telefonumu cebimden çıkarıp Adam'ı aradım. "Selam dostum."

"Charlotte evde," diye haber veriyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, endişeli bir ses tonuyla. "Kısacası, takip ediliyordu."

"Plakaları kontrol etmemi ister misin?" "Hayır. Plakaları göremedim."

Bir saniye sessiz kalır. "Tamam. Yapabileceğim bir şey var mı?"

Bu sefer yok. "Sadece evde yalnız olmadığımı bilmeni istedim. Tutuklanmasıyla ilgili bir şey bulabildin mi?" "Hayır. Hiçbir şey." Bir saniye duraksıyor. "Sence sana bu konuda

sana yalan söylemiş olabilir mi?"

"Yalan söylemiş olamaz," diyorum.

"Anladım," dedi anlayışla. "Araştırmaya devam edeceğim ve bulduğum şeyi sana haber vereceğim."

Veda edip ofisten çıkıyorum ve onu aramaya gidiyorum. Onu tam istediğim yerde yakaladım. Evimde, çatımın altında, benim yatağında uyuyacak. Onu bilgisayarımdan izlemek yerine, odama girip onu çıplak görebilirim. Bu, bir bebeğe şeker vermek gibi bir şey. Ben bile tehlike işaretlerini görebiliyorum, ama bundan yararlanmamak elde değil.

Onu ikinci katta, korkulukların yanında, oturma odasına ve açık mutfığa bakarken buluyorum.

Yanına yaklaşıyorum ve beni göz ucuyla fark ettiğinde iç çekişini izliyorum.

"Bu evi sen mi aldın, yoksa ailen mi?" diye soruyor.

"Sen söyle" diye karşılık veriyorum. Onu mutfağındaki sandalyeye bantladığımda, benim nerede yaşadığımı nasıl bildiğini hiç sormadım, ama sormama gerek yoktu. Nasıl bildiğini biliyorum. Bu evin bana ait olduğunu sadece bir kişi daha biliyor, ama o da yıllardır buraya gelmedi.

Charlotte öfkeyle nefes alır, sonra korkuluktan iterek arkasını dönüp uzaklaşır.

"Ben satın aldım." Cevap vermeye karar verdim. Onun benden memnun olmasına ihtiyacım yok. Ondan istediğimi yine de alacağım, ama bu zararı olmaz.

Durup bana dönerek baktı ama hiçbir şey söylemedi, ben de devam ettim. "Bir müteahhit karısı için yaptırmış."

Kaşlarını çattı. "O zaman neden sattı?"

"Karısını iş ortağıyla aldatırken yakaladı. Onu döverek öldürdü."

Pervazın üzerine geri adım atarak sorar, "Peki karısına... ona ne yaptı?"

"Onu katedrale sürükledi, bağladı ve tanrılara sundu."

Kız burun kıvrır. "Tabii ki öyle yaptı. Hayatta kaldı mı?" "Hayır."

Ellerini metale dolayarak, uzun bir saniye boyunca tavandan tabana pencereden dışarıya bakar. "Bir Lord öldüğünde, karısı yeniden hediye edilir."

Bazıları için. Kardeşlerim ve ben farklıyız. "Evet," diye cevap vermeye karar verdim, bu bir soru olmasa da.

"Bir Lord'un hanımı öldüğünde ne olur?" "Yeni bir tane alır."

"Yani..." Yutkunur. "İş ortağını öldürdüğünü ve sonra diğer lordların karısını öldürmeden önce ona işkence etmesine izin verdiğini mi söylüyorsun? Ve lordlar ona yine de başka bir eşle ödüllendirdiler mi?"

"Evet."

Kaba bir kahkaha attı. "Dur tahmin edeyim, yeni karısı daha genç ve daha güzeldi."

Hiçbir şey söylemedim.

"O da bakire miydi?" Kahkahası artar, ama gözleri benimkilerle buluştuğunda omuzlarını dikleştirir. "İnanılmaz, ama şaşırmadım." Gözleri tiksintiyle vücudumu yavaşça yukarı aşağı taradıktan sonra ekledi: "Siz erkekler, sakiniz olduğu için lanet olası krallar gibi muamele görüyorsunuz. Oysa biz memeli kadınlar, siz piçleri uykunuzda bıçaklamadığımız için ödüllendirilmeliyiz." Bunun üzerine arkasını döndü ve saçları yüzüme çarptıktan sonra merdivenlerden aşağı indi.

Birkaç saniye sonra, bir kapının çarpıldığını duyarım ve sanırım o benim yatak odamda. Oraya gidip onu çıplak soyabilir, bana sürünmesini sağlayabilir ve konuşamayana kadar onu sikebilirim. Ama yapmayacağım. Bunu sonraya saklayacağım.

Bunun yerine, aşağıdaki ofisime geri dönüp, evinde bulunan güvenlik kameralarını incelerim. Geçen ayı tekrar gözden geçiririm. O yatakta uyurken, kendimi onun ön kapısından içeri girerken görürüm.

Birkaç gün boyunca hazırladığım bodrum katına iniyorum.

Sonra bazı kısımları hızlıca ileri sardım. Bugün onu kim takip etmiş olabileceğine dair herhangi bir ipucu bulmak için ara sıra geri sardım. Ama benimkinden başka hiçbir motosiklet onun evinin önünden geçmiyordu. Ayrıca, onun garajına girmek için şifre gerekiyor.

SUV'sine kamera takmalıyım. Takip cihazının yeterli olacağını düşünmüştüm.

Üç saat sonra başım ağrıyor ve ağır gözlerimi ovuşturuyorum. Bilgisayarımı kapatıp kalkıyorum. Minibara doğru yürüyerek, kendime bir bardak burbon dolduruyorum, bu gece sigaranın yanı sıra biraz daha fazlasına ihtiyacım var. Ofisimden çıkarken, burnuma gelen yemek kokusu beni durduruyor.

Koridordan geçip yemek odasına bakıyorum, masa iki kişilik hazırlanmış. O mutfakta duruyor. Gözleri benimkilere geliyor, sonra yere bakıyor. "Acıkmış olabileceğini düşündüm," diyor yumuşak bir sesle.

"Açlıktan ölüyorum," diyorum ona, o da gülümsüyor, gözleri bir kez daha benimkilerle buluşuyor.

"Umarım İtalyan yemeklerini seversin."

"Seviyorum."

İki tabak alır ve masaya doğru yürür, tabakları masaya koyar. "Birkaç şeyi değiştirmek zorunda kaldım, ama çoğunlukla ihtiyacım olan her şey vardı."

"Kokusu çok lezzetli."

Şarap dolabına geri döner ve bir şişe açar, kendine bir kadeh doldurur. Sonra şişeyi masaya götürür. Oturur, kadehi dudaklarına götürür ve boşalana kadar içer. Sanki benimle akşam yemeği yemek için cesaretlenmek için alkole ihtiyacı varmış gibi. Benim yatağımda uyumak için bundan çok daha fazlasına ihtiyacı olacak.

Şarap şişesini alıp yeniden doldurmaya gittiğinde, bardağı kaldırdım ve şarap masaya ve yere döküldü. "Ne oluyor?" diye bağırdı, bana öfkeyle bakarak.

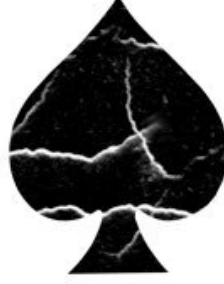
"Bir bardak yeter," diyorum ona.

"Haidyn," diye homurdanır ve bu çok sevimli gelir bana.

"Yemekten sonra, kıyafetlerini çıkaracaksın ve ben de seni yatağıma bağlayacağım." Sözlerim üzerine gözleri fal taşı gibi açılır. "Ağzını tıkayacağım ve kusmuğunda boğulmayacak kadar sarhoş olmamanı tercih ederim. Ama eğer öyle olmasını istiyorsan..." Omuz silkiyorum. "Bu senin sorunun." Bunun üzerine, burbonumu alıyorum.

Kız kolunu düzelterip şarap şişesini kendinden olabildiğince uzağa koyar, ben de gülümsememi saklamaya çalışmam bile.

KIRK İKİ

CHARLOTTE

O akşam yemeğini bitirir, ben de onun tabağını benimkiyle birlikte alırım. Tek bir lokma bile yemedim. Aç olduğumu sanıyordum, ama bana ne yapacağımı anlattıktan sonra artık makarna istemiyordum. Onu istiyordum.

Ben bulaşıkları lavaboya koyarken, o burbonunu eline alır ve kalanını bir dikişte içer. Boşalan bardağı da lavaboya koyar ve suyu kapatır. "Onları bırak," der ve yatak odasına doğru yürür.

Ne olacağını çok iyi bildiğim halde, sadık bir köpek yavrusu gibi onu takip ediyorum. Odasına girince bana, "Yatağın üstündeki her şeyi çıkar, çarşaf hariç, sonra da sen de soyun" diyor. Banyoya giriyor ve ben titrek bir nefes alıyorum.

Söyleneni yapıyorum, çarşafı uzak köşeye koyuyorum, sonra iki yastığı çıkarıp, verandaya açılan sürgülü cam kapıların önüne koyuyorum. Yavaşça ayakkabılarımı çıkarıyorum, sonra çoraplarımı çıkarıp kot pantolonumun fermuarını açıyorum. Nefesim o kadar ağır ki, onun banyodan döndüğünü bile duymuyorum.

Gözlerim onun iki eline kayıyor, ellerinde siyah deri kemerler var. Her birinde iki tane.

"Yatağa uzan. Yüzün yukarı baksın." Sesi soğuk ve ilgisiz.

Yarı çıplak olmama rağmen, ateşler içindeyim. Hızla gömleğimi ve sütyenimi çıkararak, söyleneni yapıp yatağa uzanıyorum ve karanlık tavana bakarak gergin bir şekilde yutkunuyorum.

Yanımda oturuyor ve sol kolumu bacağına yatırıyor. Üç kemeri yatağa bırakıyor, dördüncüsünü elinde tutuyor ve bileğime sarıyor, elimden kaymayacak kadar sıkı bağlıyor. Sonra parmağını gümüş halkaya geçirip, elimin üst kısmına doğru kaydırıyor. Aynı şeyi sağ tarafta da yapıyor.

"Kollarını yanlara aç."

Titrek bir nefes alarak, kollarımı serin çarşafın üzerinde gezdirip ikisini de açtım. O ayağa kalkıp yatağın yanında diz çöktü, ben de başımı kaldırıp onun yatağın altından ipi çekip deri kelepçeye bağlı gümüş halkadan geçirerek yatak çerçevesine sabitlediğini gördüm. Aynı işlemi diğer tarafta da tekrarladı.

Onları sıkıca bağlayıp omuzlarımı çekerken, ben boynumu eğip dudağımı ısırırım, onun merhametine kalmış olduğum için inlemek istemem. Onu o kadar çok nefret ediyorum ki çığlık atmak istiyorum ve o da bunu biliyor. Muhtemelen bu yüzden ağzımı tıkamak istiyor.

Komodini açıp birkaç şey çıkarır, ama ne olduklarını göremiyorum. Yatağa çıkar, titrek bacaklarımı dizleriyle ayırır ve sonra eli amıma dokunur, beni irkiltir.

Kıkırdaması odayı doldurur. "Rahatla, bebek yüzlü."

Ağlamak istiyorum, ama nedenini bilmiyorum. Utançtan olamaz; adam benim her yerimi gördü. Belki de ne kadar çaresiz olduğumu bilmem ve onun en ufak bir dokunuş ya da boşalmak için yalvarmamı sağlayacağından dolaydır.

Kıçımın altına bir şey kaydırıyor ve bacaklarımın arasına sıvı döküldüğünü hissediyorum. Parmakları orada, en çok istediğim yeri ovuyor.

Boynumu geriye doğru eğip gözlerimi kapatıyorum. Amımı tokatlayarak beni iniltiye boğuyor ve "Gözlerini bana dik, bebek yüzlü" diyor.

Parmakları kıcıma kayıyor ve bacaklarımı göğsüme doğru itiyor, nefes almamı zorlaştırıyor. Parmağı içime giriyor ve ben titremeye başlıyorum. Parmağını çıkarıp tekrar yapıyor ve ben geriliyorum.

"Nefes al, Charlotte," diye emreder. "Bu bir ceza değil, bebek yüzlü. Acıtmayacak."

Titrek bir nefes veriyorum.

"İşte böyle." Parmakları tekrar hareket etmeye başlar. "İçeri... dışarı... içeri... dışarı." Nefes almamı söylerken parmağı kıcıma girip çıkar.

O tekrar konuşana kadar inlediğimin farkında bile değilim. "Bu benim kızım."

O kaybolduğunda çöküyorum, onun sikini yalvarmaya hazır halde, ama daha büyük bir şey kıcıma girmeye çalışırken, yanma hissiyle çığlık atıyorum.

"Sorun yok Charlotte. Rahatla. İyi hissedeceksin. İyi bir fahişe gibi benim için kendini kaybedip boşalacaksın."

Derin bir nefes alıyorum ve kıcımı gererken inliyorum. Ter damlaları vücudumda birikir.

"Hazır" demeden önce bir kez daha acı veren bir iğne hissediyorum. Yataktan kalkıyor, komodini bir kez daha açıyor ve beyaz bir bant parçasını yırtmaya başlıyor. O bantı dudaklarımın üzerine yapıştırmadan önce son bir kez derin nefes alıyorum. Sonra ikinci ve üçüncü parçaları da yırtıyor. Her bir parçayı yavaşça diğerinin üzerine yapıştırarak çenemden burnumun altına ve yanaklarıma kadar yüzümün daha büyük bir bölümünü kaplıyor.

Vücudum kısıtlamalara karşı direniyor ve amım sıkışıyor.

Gözleri benimkileri arıyor ve vücudum ısınırken ben başka yere bakıyorum. Elleri boynumu kavırıyor, yatağa sabitliyor ve beni yerinde tutuyor. Geniş gözlerim onun gözleriyle buluşuyor. "Sana söyledim, bebek yüzlü. Sana bir sürü şey yapacağım."

Hızla gözlerimi kırpmıyorum. Nasıl unutabilirim ki? Boynumu bırakıp parmaklarını bantın üzerinde gezdiriyor ve ona dokunmak için kollarımı çekince kulaklarımda kan basıyor. Hayal kırıklığıyla inliyorum ve o, ne istediğimi çok iyi bildiği için gülüyor.

Elleri amıma doğru ilerler ve ben kalçalarımı kaldırıp, onun istediği gibi iyi bir kız gibi bacaklarımı genişçe açarım. İki parmağını içime derinlemesine sokar ve beni titretir.

"Çok ıslaksın, Charlotte. Böyle olacağını biliyordum."

Onun haklı olmasından nefret ediyorum.

"Kullanılmak için yalvarıyorsun, sikilmek istiyorsun." Üçüncüyü soktuğunda bacaklarımı kapattım ve o hayal kırıklığıyla başını salladı. Hâlâ çok ağrıyor.

"Giymeni bitirelim." Ellerini çekiyor ve ben yatağa yığılıyorum. Sol ayak bileğimi kelepçeye sokuyor, yatağın köşesine doğru çekiyor ve bileğim gibi bağlıyor. Sonra aynısını sağ ayağıma da yapıyor. Bacaklarım genişçe açılmış, kollarım ise yanlara doğru uzanmış durumda. Parçalanıyormuşum gibi hissediyorum, amım ıslak ve kıcım dolu. Vücudum bu mücadeleyi seviyor.

"Bir şey daha var," diyor ve sonra parmakları dışında yeni bir şeyi amıma sokuyor. Acı veriyor, bantın içine ağlamama neden oluyor.

"İçeride, bebek yüzlü," diyor ve ben ne kadar dolu hissettiğime inliyorum. Kalçalarımı sallamaya, bacaklarımı hareket ettirmeye ve aralarında sürtünme yaratmak için her şeyi yapmaya çalışıyorum, ama beni çok sıkı bağlamış. Deri bileklerime ve ayak bileklerime batıyor.

Yatağın kenarından telefonunu alır ve ben kasete doğru çığlık atarım, nefesim ciğerlerimde sıkışırken vücudum kaskatı kesilir.

Eğilip yüzümü avuçlar. "Kıçındaki anal tıpası şimdi seni sikiyor, bebek yüzlü."

Bunu hissedebiliyorum. Nasıl olduğunu bilmiyorum, ama sanki bağlanmış bacaklarımın arasında gibi, her itişte daha da derine giriyor.

"Ve bu..." Hücrelerine bakıyor ve gözlerimi kapatan bir titreşim hissediyorum. "Amcığındaki vibratör G noktanı uyarıyor."

Vücudum titriyor, ipleri çekiyor. Cildim ısınır, kalbim hızla atar.

"Sorun yok, bebek yüzlü." Elini saçlarımın arasında gezdirir. "Boşalmanı istiyorum. Sana bunun bir ceza olmadığını söyledim."

Siktir... Geliyorum. Sırtım kamburlaşıyor, gözlerim kapanıyor ve amım içime sokulan oyuncacı sıkarken, göt deliğimdiki tıkaç da kıcımı sikiyor.

Ağır gözlerimi açıp onun başımın üzerinde durduğunu gördüğümde burnumdan nefes alıyorum. "Bu bir. Benim için sayacaksın."

Kafamı sallıyorum ve o da başını sallıyor.

"Evet. Her birini say."

Her birini mi? Bana kaç tane yaptırmaya niyetli? Zaten tekrar yükseldiğini hissediyorum, ellerim yumruk oluyor.

"Dayan," diyor, gözleri benimkileri arıyor. "Hadi, bebek yüzlü. Kıçında sikimi hisset."

Onun sikini mi? Bilmiyorum... İnliyorum, ağır gözlerim kapanırken elleri meme uçlarımla oynuyor. "İşte böyle, Charlotte. Siktir, boşalırken çok güzelsin."

Bir başka dalga üzerime çöküp nefesimi keserken bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum ve o gülümsüyor. "İki oldu." Eğilip terle kaplı alnımı öpüyor ve "Saymaya devam et, bebek yüzlü" diyor. Sonra uzaklaşıyor ve gözden kayboluyor.

HAIDYN

Duş başlığının altında duruyorum. Bir elimde sertleşmiş penisim, diğer elimle duvara tutunuyorum. O diğer odada, yatağıma bağlı, kendini tatmin ediyor. Ona biraz zaman vermek istedim, kendi düşünceleriyle baş başa kalması için. Kaçınılmaz olanla mücadele ederek kendini yıpratacak. Vücudu ona ihanet ediyor. Yapabileceği hiçbir şey, benim onun için istediğim sonucu değiştirmeyecek.

O benim seks oynacağım.

Lordların istediği her şeyi yaptığım için aldığım ödül. Bu yüzden onu bana verdiler. Eh... Karşılığında bir şey isteyeceklerini biliyorum. Daha önce de hayatıma girmişti ve geçen seferki gibi onu görmezden gelmeyeceğim. Bu sefer, bana verdikleri hediyeden yararlanacağım.

Elim sikimi sıkıca kavırıyor ve kendime mastürbasyon yapmamam gerektiğini hatırlatmam gerekiyor. Boşalacağım, ama duşta tek başıma değil. Diğer odadaki güzel esmerin içinde, kıvranarak ve daha fazlasını isteyen.

Üç yıl, sevişmek için bekledik. Ve sonra yine elimizden alındı.

Dört yıl önce

*"Boşalma, Haidyn," diyor kadın, dizlerinin üstünde bana gülümsüyor.
"Bu bir dayanıklılık meselesi."*

*Nasıl boşalacağımı düşünebilir ki? Sikim lanet bir mengene içinde.
Sıkılaşıyor ve ben başımı geriye atıp dişlerimi gıcırdatıyorum.*

"Hafif bir acı..."

*SİKTİR! Sırtımdan boynuma kadar bir acı yayılır. Bağlı olmasaydım
felç olurdum.*

*"İyi görünüyor." Tam boyuna kadar ayağa kalkar ve yanağıma tokat
atar.*

*Düzensiz bir nefes alıyorum. "İlki bitti. Yirmi dört saat boyunca orada
kalacak," diyor ve kollarımı başımın üzerinde tutan zincirler çözülüyor ve
beton zemine dizlerimin üzerine çöküyorum.*

*"Bu senin eğitiminin bir parçası, Haidyn," diyor sanki umurumda da
sanki. "Bu sadece fiziksel dayanıklılık değil, zihinsel dayanıklılık da."*

*Bu sabah bana kahvaltı verdiler ve içinde Viagra vardı. Fark
ettiğimde artık çok geçti.*

*"Seks güçtür." Devam ediyor. "Sik senin; ne zaman ve nasıl
sikeceğini sen kontrol edersin. Kadınlar sadece seni memnun etmek ve
üremek için iyidir."*

Gözlerimi açıyorum ve penisimi serbest bırakıyorum. Alnımı soğuk duvara
dayayıp, düzensiz bir nefes alıyorum. Lordlar seks tarafından kontrol
ediliyor. Kadın ya da erkek olman fark etmez, hepsi aynı. Ya sen
sikersin ya da sikilirsin. Her iki şekilde de olabilir.

Suyu kapatıp, askıdan havluyu alıp kuruluyorum. Havluyu yere
bırakıp yatak odama giriyorum ve onu bıraktığım yerde, odanın
ortasında yatarken görüyorum. Güneş batmış, ama odanın ışıkları
açık. Gözleri kapalı, göğsü inip kalkıyor ve vücudu titriyor.

Ter içinde ve sertleşmiş meme uçları emmemi istiyor. Onları sıkıp
tokatlıyorum. Gözlerini açması için her şeyi yapıyorum.

Yatağın yanına gidip her birini tutup sıkıca çekiyorum.

Ağır gözleri yavaşça açılıyor ve benimkilere bakıyor. Yüzünün yanlarından gözyaşları akıyor. "Kaç kez benim için geldin, Charlotte?"

O sadece boşluğa bakıyor. "Üç kez mi?"

Bana hafifçe başını sallıyor.

"Dört kez mi?"

Yine başını sallıyor.

"Beş kez mi?" Sözler ağızımdan çıkar çıkmaz sırtı kamburlaşıyor ve gözleri geriye dönüyor. Sakinleşmesi için ona bir saniye veriyorum, sonra yüzünün yanına dokunarak sulu kirpiklerini ayırıp bana bakmasını sağlıyorum. "Sana bir soru sordum, bebek yüzlü."

Yavaşça gözlerini kırıyor ve ardından zar zor başını sallıyor.

"Aferin kızım. Ama bence altı daha iyi bir sayı." Boynunu geriye doğru eğip bantın içine hıçkırarak mırıldanıyor. "Yedi diyelim," diyorum, onu daha da zorlayarak.

Kelepçeler içinde titriyor.

"Elimde değil," diyorum ona. "Aklını kaybetmiş bir oyuncak gibi görünürken çok güzelsin." Gözleri yeniden yaşlarla doluyor ve yüzünün yanlarından sızıyor.

Zorla orgazm, oynamak için ince bir çizgidir. Orgazmın kafada salgıladığı endorfinler algınızı değiştirebilir. Akılsız derken bunu kastetmiştim. Tüm düşünce ve beden fonksiyonlarını kaybetmiştir. Tek yapabileceğı şey burada yatıp bunu atlatmaktır. Birbiri ardına. Ben yeterince aldığıını karar verene kadar.

Elimi uzatıp yüzündeki bandı çıkarıyorum, konuşamayacağını biliyorum. Dudakları açılıyor ve ağır nefes alıp verışı odayı dolduruyor.

Gözleri geriye doğru kaymaya başlar ve bir başka nöbet geldiğinde nefesini tuttuğunu izlerim. "Nefes al, Charlotte," diye emrederim, istediğimden daha uzun süre nefesini tuttuğunda iç uyluklarına vururum ve o da nefesini bırakıp öksürür.

"Bayılma bana, bebek yüzlü. Bayılırsan, uyanana kadar beklerim ve baştan başlarım."

O ise gözlerini kısarak bana bakar, tek kelime bile edemez. "Bir tane daha. Bunu benim için yapabilir misin?" Elim uzatırım...

Bacaklarını açıp vibratörü amından çıkarırım. Vibratör onun menisiyle kaplıdır. Onu yere atarım ve ayak bileklerinden geçen ipleri çözerim, ama kelepçeleri takılı bırakırım. Bacaklarını açıp arasına diz çökerim. Dudaklarımı yalarım, amını yalamaya hazırım. Onu tatmayı hayal ediyordum. Titreyen kalçalarının altına kollarımı sokup, kıcını yataktan biraz kaldırıyorum. Ellerimle kaburgalarını kavradım ve ağzımı amına götürürken onu yerinde tuttum.

Hala kıkında olan lanet olası anal tıkacı ağzıma titreşiyor. Yavaşça, inleyerek amını yalıyorum. Sıcak ve tatlı, şekerli çörek gibi tadı var.

Sırtını kamburlaştırıyor, zorla orgazm olmaktan dolayı vücudu benim tutuşuma karşı direnmeye devam ediyor. Dudaklarımı hareket ettirip iç uyluklarını nazikçe öpüyorum. Cildi çok yumuşak. "Yüzüme boşaldıktan sonra, bebek yüzlü, seni sikeceğim. Sonra yatabilirsin," diyorum ona.

Ağzını açan dudaklarından daha fazla anlamsız mırıldanmalar geliyor ve ben gülümsüyorum. Spermlerle kaplı amına geri dönerek, onu aç bir adam için hazırlanmış bir ziyafet gibi yiyorum.

Titrek bacaklarının arasına oturup dudaklarımdan onu yaladığımda kalçaları sallanıyor ve vücudu titriyor. Bacaklarını açıp acı verecek kadar sertleşmiş sikimi amına sokuyorum ve onu sikmeye başlamadan önce bir saniye bile boşa harcamıyorum.

Üzerine eğilip, ince boynunu elimle kavrayarak onu yatağa sabitlerken, onu yatağımda sikiyorum. Ağır gözleri benimkilere bakarken, nabızı hızlanıyor ve göğsü inip kalkıyor. "Bana bir tane daha verebilir misin, bebek yüzlü?"

Gözlerini kırıştırır ve dudakları hareket eder, ama hiçbir ses çıkmaz.

Gülümsüyorum. "Zavallı şey. Konuşacak halin bile yok." Çekilip ileri doğru sertçe vuruyorum ve boğuk bir inilti dudaklarından kaçıyor. "Bir kez daha, Charlotte, sonra uyumana izin vereceğim, tamam mı?"

Göz kapakları kapanır ve ben boynunu bırakıp yüzünün yanına hafifçe tokat atarak gözlerini açmaya zorlarım.

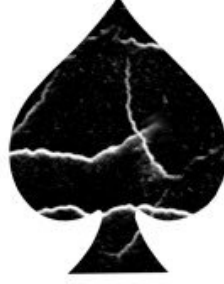
"Bana bak," diye emrediyorum ve amından çıkıyorum, bu da onu inlemeye zorluyor. İki parmağımı içine sokuyorum ve üçüncü parmağımı soktuğumda sırtını kamburlaştırıyor. "Bana ne vereceksin, bebek yüzlü?" Parmaklarımı çıkarıp amını tokatlıyorum, bu da vücudunu istemsizce sarsıyor. Sonra bunu tekrar yapıyorum, kollarının kelepçeleri çekişini ve onun

bacakları kalçalarını sararken titriyor. Ağır gözlerinden yaşlar dökölüyor ve ben soruyorum, "Hadi ama, bebek yüzöl. Yapabileceğini biliyorum. Bir kez daha, tamam mı?"

O da başını sallar, burnunu çeker ve ben gülümserim, piercingli sikimi tekrar içine sokarım. "Aferin kızım."

Elim onun kavisli boynuna geri döner ve ben onun amını sikerken, titreşimli anal tıkacı da onun kışını sismeye devam eder, ta ki ben onun içine boşalana kadar. Ona tam da ihtiyacı olan şeyi veririm: bana ait olduğunu hatırlatmak.

KIRK ÜÇ

CHARLOTTE

Uyanıyorum ve yastığa inliyorum. Vücudum çok ağrıyor. Her kasım ağrıyor. "Siktir," diye inleyip oturuyorum. Yüzümden dağınık saçlarımı çekip yatak odasına bakınıyorum ve yalnız olduğumu görüyorum. Hiç şaşırmadım.

Varlığından bile haberdar olmadığım yerlerim ağrıyor. Uyluklarım ve kalçalarım, sanki şeytan çıkarma ayini yapıyormuş ve o da içimdeki şeytani emmeye çalışıyormuş gibi beni tuttuğu yerlerde el izleri var.

Tuvaleti kullandıktan sonra, onun dolabının içinden geçiyorum. Burada pek bir şey yok, bu da zaten bildiğim bir şeyi doğruluyor: Burası onun normalde kaldığı yer değil. Asıl soru, neden hala burada saklanıyor? Neden Carnage'a geri dönmedi? Neden evine gitmedi?

Onun tişörtlerinden birini giyip ana yatak odasından çıkıyorum, kendi kıyafetlerimi giymemeye karar veriyorum. Ev ürkütücü bir sessizlik içinde, bu da beni tedirgin ediyor.

Mutfağa doğru ilerlerken, mutfak adasını ve açık oturma odasını gözden geçiriyorum. Perdeler açık, ormanı gösteriyor. Güneşli bir gün. Soba üzerindeki saat neredeyse öğlen olduğunu gösteriyor. Bana ne zaman işini bitirdiğini veya ne zaman sonunda bayılmama izin verdiğini bilmiyorum, ama bir bebek gibi uyudum.

Muffin'in mamalarını açıp kasesine döküyorum, dikkatini çekmek için biraz sallıyorum.

Miyav.

Mutfaktan çıkıp oturma odasına geçtim ve balkona baktım, çünkü onun yukarıdan geldiğini duymuştum. "Kahvaltı zamanı," dedim ve ısıklık çaldım. Yine miyavladı, ama yine de merdivenlerden aşağı inmedi. "Muffin? Hadi bebeğim. Yemek zamanı."

MİYAV.

Bir cep telefonu çalmaya başlar ve sessiz evi kesen sesin kaynağına bakarım. Haidyn'in sesini duyduğumda koridorun sonuna doğru bakarım. "Ne haber dostum... evet, gelebilirim. Tamam." Sonra sessizlik büyük evi bir kez daha kaplar.

Açık kapıya doğru yürümek için tereddüt ederim ama vazgeçerim. Bunun yerine merdivenlerden aşağı inerim ve Muffin'i ararım ama onu hiçbir yerde göremem. "Muffin?" diye seslenirim ve onu yine balkonun korkuluğunun karşısında duyarım.

Kaşlarımı çatarak çift kapıya doğru yürüdüm ve kulağımı kapıya dayadım, onun tekrar miyavlamasını bekledim. O odanın içindeydi.

Düğmeleri çevirerek kapıyı açıyorum ve içeri giriyorum. Burası da bir yatak odası. Karşı duvarlarda dağları ve ormanları gösteren büyük pencereler var. Muffin yatakta uzanıyor ve beni görünce hemen kalkıp odadan kaçıyor. "Nasıl buraya geldin?" diye merak ediyorum ve onu takip etmek için odadan çıkıyorum.

Sert ve ıslak bir yüzeye çarptığımda çığlık attım. "Tanrım!" Yeşil gözlere baktığımda, hızla çarpan kalbimi avuçlarımla bastırdım.

Başını yana eğiyor, gözleri çıplak ayaklarıma düşüyor ve yavaşça açıkta kalan bacaklarımdan göğsüme doğru kayıyor. Haidyn'in tişörtünün altında meme uçlarımla sertleştiğini hissediyorum. Burada başka kimsenin olacağını düşünmemiştim. Kollarımı kendime sarıyorum. En azından tişörtü o kadar büyük ki beni tamamen örtüyor, fazla bir şey görünmüyor.

"Neden odamdasın?" Ses tonu sanki beni bir şeyle suçluyormuş gibi.

"Neden kedimi buraya kilitledin?" diye karşılık verdim.

O sırtıyor, ben de gözlerimi ona dikiyorum. Onda tanıdık gelen bir şey var. Ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum...

"Ne diyebilirim ki... Kedileri kendime çekiyorum."

Gözlerimi devirip kollarımı indiriyorum. Tipik Lord davranışı. Ve üzerinde sadece dar kalçalarına sarılmış bir havlu olması, göğsüne damgalanmış Lord armasını görmemi sağlıyor. Eski... Kesinlikle uzun süredir orada.

Odanın dışına çıkarken, onu omuzlayarak geçiyorum ve kapılar arkamdan kapanıyor. Haidyn'in elinde bir anahtar takımıyla balkonda durduğunu görünce duruyorum. Gözleri benimkilere bakmadan önce arkamdaki kapalı kapılara kayıyor.

"Ben gidiyorum," diyor. Nereye gittiğini sormadan, "Bu evden ayrılma," diye ekliyor. Bunun üzerine dönüp merdivenlerden aşağı iniyor. Garaj kapısının kapandığını duyuyorum.

HAIDYN

Charlotte'un evde Adam'la karşılaşmasını engelleyemeyeceğimi biliyordum, ama bu kadar çabuk olacağını düşünmemiştim. Bir yanım onun orada olmasını seviyor. Ben yokken onu koruyacaktır. Ama diğer yanım, o duştan yeni çıkmış, havluyla sarınmışken, Charlotte'un sadece benim tişörtümü giymiş halde yatak odasında durmasını sevmedi.

Onu, sanki bir kulüpte tanıştığı yabancı bir kadınmış gibi süzdüğünü gördüm. Onu eve götürüp yatağına bağlayıp becermek isteyip istemediğine karar vermeye çalışıyordu. Benim bebek yüzlüme bunu yapabilirim. Başka kimse yapamaz.

Ama ona güvenebileceğimi biliyorum. O evi son sınıfta onun için satın aldım. Böylece istediği zaman gelip gidebiliyor. Her şey alt üst olduğunda ve kaçak durumdayken saklanacak bir yere ihtiyacı vardı. Onun için iyi bir şey yaptığımı sanıyordum ama her zamanki gibi, biri bizi izliyordu.

Dört yıl önce

Yolda arabayla gidiyorum, kadın yolcu koltuğunda oturuyor, payetli mini etek ve ona uyan sütyen, striptizci topuklu ayakkabılar giymiş...

köşede bulduğum bir fahişe. Gerçekten biraz stres atmam lazım ve ne kadar çok para ödersen, sana o kadar çok istediğin her şeyi yapmana izin veriyorlar.

Garaj yoluna girip, kapısını açtım ve eve girdim. Işığı açıp mutfığa yürüdüm, ikimize de birer bardak viski doldururken kadının çığlığını duydum.

"Ne...?" Kafamı kaldırdım ve daha önce fark etmediğim bir kadının kanepemde oturduğunu görünce vücudum gerildi. Bu olamaz. "Defol git," diye bağırdım ve şişeyi masaya vurdum.

Koyu yeşil gözleri, oturma odamda duran yarı çıplak kadına kayar. "Sana ne kadar ödüyor, canım?"

"Defol git dedim!" Adanın etrafından dolaşıp kadının yanına gittim. kadına doğru yürüdüm.

Çantasına uzanır, bir zarf çıkarır ve ayağa kalkar. Elini uzatarak kadına seslenir. "İşte on bin dolar, tatlım. Hafta sonu izin al."

Birkaç saniye sonra kapı çarparak kapanır ve kadın bana gülümser. Yeniden oturduğunda, hiçbir yere gitmeyeceğini belli eder.

Saçımı elime alıp, bir sigara ve silahımı istiyorum ki onun beynini dağıtalım. "Beni nasıl buldun?"

"Altı aydır hapisteydin, Haidyn. Üçünüz eğitiminizi tamamladıktan sonra sıçanlar gibi dağıldınız. Saint, Ashtyn'i arıyor; telafi etmesi gereken çok zamanı var. Kashton muhtemelen sikini yalatmaya gitmiştir, tıpkı senin yapacağın gibi. Seni bulmak zor olmadı. Tek yapmam gereken beklemek ve seni takip etmektir."

Tanrım, ondan kaçış yok.

Kafasını yana eğip düşünür ve sorar, "Onları öldürdüğün için bedelini ödemeyeceğinizi gerçekten düşündün mü?"

Hiçbir şey söylemedim.

Ayağa kalkar, parmakları göğsümde gezer, kalbimin hızla attığını hisseder. "O kadar da kötü değildi, değil mi?"

"Lanet olsun," diye cevap veriyorum.

O gülüyor ve bu, kardeşlerime yaptıklarını bildiğim için tüylerimi diken diken ediyor. Onları kurtarmak için elimden gelen her cezayı almaya çalıştım

ama o bunu biliyordu ve onlara hiçbir iyilik yapmadı. "Sana bunu telafi edeyim."

"Hayır, teşekkürler."

"Bana senin kırılması en zor kişi olduğunu ama aynı zamanda ilk adım atan, yani suçu üstlenen kişi olacağını söylediler." Kollarımı tutar ve ellerimi avuç içleri yukarı bakacak şekilde çevirir. Gözleri, beni suçladıkları intihar girişiminden kalan taze yaralarımın bakar. Onu tutan ellerini çekip kurtulurum.

Gözleri benimkilerle buluştu. "Bakalım bu ne kadar doğruymuş." Çantasından bir manila zarf çıkardı ve bana uzattı.

Onu elinden alıp yırtarak açtım ve içindekileri çıkardım. Adam'ın bir fotoğrafıydı. Bir otel odasında idi. Yatağın ucunda çıplak duruyordu. Bir kadın da yatakta yatıyordu, o da çıplaktı, elleri başlığa ipe bağlanmıştı ve gözleri bağlıydı. Adam kadının amından akan spermi hayranlıkla izlerken, kadının bacakları genişçe açılmıştı. Fotoğrafı sehpaye attım ve kadına baktım. "Seksin neye benzediğini en iyi sen bilirsin." Ona sırtımı dönerek, viski içmek için mutfağa geri dönüyorum.

"Bu dün gece çekildi... Vegas'ta."

Adaya gelip ona bakıyorum, vücudum onun sözleriyle titriyor. SİKTİR!

"O kaçak, değil mi? Öldürdüğü o zavallı masum kıza çok üzülüyorum."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "O yapmadı." Kız kayıp. Cesedi bulunamadı.

"Onun yaptığını gösteren kanıtlar olduğunu duydum."

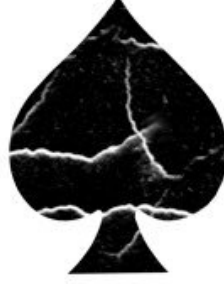
Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin. Beni köşeye sıkıştırdı. Yine! Ne isterse, ona vermek zorundayım. Adam, Ashtyn'i korumak için Vegas'ta. İkisi de orada mı, yoksa sadece Adam mı orada, biliyor mu? Onu ele vermeyeceğim.

"Ne olacak, Haidyn? Sen... yoksa Adam mı?"

Viskiyi alıp odanın diğer ucuna fırlattım. Duvara çarptığında parçalandı ve viski duvardan aşağı akarak siyah mermer zeminde birikinti oluşturdu.

Gözlerim tekrar onun gözleriyle buluştuğunda, bana o kadar çok nefret ettiğim gülümsemeyi atıyor.

KIRK DÖRT

CHARLOTTE

Bir haftadır Haidyn'in evinde tutsak olarak kalıyorum. Onun seks oyuncağı olmak, ilk başta düşündüğüm kadar kötü değilmiş. Günde üç öğün yemek yiyorum, sınırsız atıştırmalık alıyorum ve aklımı kaçırarak kadar sevişiyorum. Bir kız daha ne isteyebilir ki?

Lordlar sessiz kalıyorlar ve bunun nedeninin, artık Carnage'da Haidyn'i görmediğimi bildikleri için olduğunu düşünmeye başlıyorum. Tek sorum, şimdi benden ne yapmamı istiyorlar? Görevimde başarısız olduğuma karar verip beni ortadan kaldırmaları ne kadar sürer?

Huzursuzum ve Haidyn bunu görüyor. En azından, onun evinde tutsağı olmama neden olan olayı suçlayabiliyorum.

Dizüstü bilgisayarımı saklamış, çünkü bu evde hiçbir yerde göremedim ve her fırsatta aradım, ki pek fazla fırsatım olmadı. Yemin ederim, bu adam hiç uyumuyor. Ve beni üst katta diğer adamın yatak odasında bulduktan sonra sadece bir kez dışarı çıktı.

Annemden tek bir kelime bile haber almadım ve onu hayal kırıklığına uğrattığım hissine kapılıyorum. Babamın mirasını sürdürebilecek tek kişi benim, ama bunu bile doğru düzgün yapamıyorum.

Wesley'e birkaç mesaj gönderdim. Ona hala uzakta olduğumu söyledim, ki bu bir yalan değil çünkü şu anda eve gitmeme izin verilmiyor. Ona birkaç selfie gönderdim ve arka planı Photoshop'la düzenledim. Ne kadar güzel görüldüğümü ve keşke bana katılabilseydi dediğinde kendimi kötü hissettim.

Haidyn'in yatağında uzanıyorum. Muffin, sanki burası ona aitmiş gibi yastığının üzerine kıvrılmış. Burayı oldukça seviyor. Haidyn'in tüm pencerelerini seviyor ve günlerinin çoğunu kuşları izleyerek ve uyuyarak geçiriyor.

Kapı açılıyor ve Haidyn içeri giriyor. Omuzlarına bir havlu sarmış, tişört ve eşofman giymiş. Evindeki spor salonunda egzersiz yapıyor. Bu, günlük rutininin bir parçası. Bazen günde birden fazla kez spor yapıyor. Bana hiçbir şey söylemeden, bana bakmadan bile, bitişikteki banyoya girip kapıyı kapatarak duş almaya başlıyor.

Duşun açılmasını beklerken, diğer cep telefonumu elime alıyorum. Gerçek telefonumu evde bırakmayı tercih ettim. Bu, Haidyn'in bildiği numara. Başka bir telefonun çaldığını duyarsa, neden iki telefonum olduğunu sorgulamaya başlayacaktır. Zaten dizüstü bilgisayarımı aldı; Lords'un bana bunu da verdiğini bilmesini istemiyorum.

Yedek telefonu açtığımda, bir e-posta geldiğini görüyorum. Açtığımda, ekli bir video olduğunu görüyorum.

Video will be deleted after watching. Inbox x

UNKNOWN
to me ▾

One attachment • Scanned by Gmail ⓘ

Çantamdan kulaklıklarımı çıkarmadan önce gözlerim hızla kapalı banyo kapısına kayıyor. Birini takıyorum, diğerini takmıyorum. Böylece duşunu bitirdiğinde duyabilirim.

Lordlar onun benim dizüstü bilgisayarımı aldığını biliyor mu acaba? Hangi cihazdan e-postalarım eriştiğimi izleyebiliyorlar mı?

Yatağa geri dönüp, içine gömülürüm ve telefonu açıp oynat düğmesine basarken, yorganı telefonun üzerine çekerim.

Beton bir oda. Bana bodrumumu hatırlatıyor, ama Carnage'da olduğundan hiç şüphem yok. Kamera köşenin üst kısmına yerleştirilmiş, böylece tüm odayı gösteriyor. Gıcırdayan bir kapı açılma sesi, gözlerimi banyo kapısına çeviriyor. Kapı hala kapalı ve duş hala çalışıyor, bu yüzden bakışlarımı tekrar telefonumdaki videoya çeviriyorum.

Haidyn odaya giriyor ve bir sedyeyi içeri çekiyor. Saint diğer ucunu itiyor. Bir kadın çenesinden

burnunun hemen altına kadar bantlanmış bir kadın yatıyor. Ağzının ortasından çıkan siyah bir tüp nefes almasını sağlıyor ve vücudunun alt kısmı bir battaniyeyle örtülü.

Bu Ashtyn!

Yatakta daha dik oturuyorum ve Haidyn'in işini bitirmediğinden emin olmak için banyo kapısını bir kez daha kontrol ediyorum. Sonra ekrana geri dönüyorum.

Onu örten battaniyeyi kaldırır ve ben, onun yatağa bağlandığını görünce nefesimi tutar, elimi ağzıma kapatırım. Kolları deli gömleğine bağlanmıştır ve bacakları yatağa kelepçelenmiştir. Bantların arkasından çığlık atar ve bağlandığı yatakta çırpınır.

Yatak daha çok oturma pozisyonuna getirilir ve boynundaki kemer cildini daha da sıkılaştırır.

Onu boğuyor.

Haidyn ve Saint dolaplara doğru gidiyorlar. "Adrenalin?" Haidyn'in sesi beni irkiltir.

"Hayır," diye cevaplar Saint. "Onu öldürmek istemiyorum. Bayılmasını tercih ederim."

Ona ne yapacaklar? Onu sevdiklerini sanıyordum? Bu ne kadar zaman önce çekildi? Hızlıca baktığımda, ikisinin de dövmesi olmadığı için eski bir fotoğraf olduğunu anlıyorum.

"Ya bayılmazsa?" diye sorar Haidyn, ama ses tonunda endişe yok. Daha çok merak var.

"Öyle olacak. Vücudu buna dayanamayacak."

Ashtyn, deli gömleğine bağlanmış kollarını çekerek boğulmaya başlar ve siyah kauçuk solunum tüpünden, bantların altından tükürük fışkırır. Saint dönüp ona doğru yürür. Belden aşağısı çıplaktır. Pelvik kemiğini siler ve kalbim göğsümde çarpar, ona ne yapmaya çalışacaklarını merak ederim.

Gözlerim Haidyn'e kayar ve o, Saint'e üzerinde Lordların arması olan bir damgalama demiri uzatır. "Derin nefes al, Ashtyn," der Saint ona.

"Emin misin?" diye Haidyn bir kez daha sorar.

"Hayır," diye cevaplar Saint. "Devam et ve ona adrenalin ver."

Ashtyn başını sallar ve geniş gözleriyle Saint'e bakar, bunu yapmaması için yalvarır.

Haidyn tezgaha doğru yürür, bir çekmeceyi açar ve şeffaf bir şişeden bir şırıngayı doldurur. O onlara doğru yürürken, Ashtyn bantlara doğru çığlık atıyor. Haidyn boynundaki sedyeye bağlı kemeri çözer ve Ashtyn doğrulmaya çalışır, ama Haidyn bantlanmış yüzünü tutar, başını geriye doğru eğirir ve iğneyi yüzüne batırır. Ashtyn anında gevşer ve gözleri kapanır.

Sonra video karardı. Daha fazlasını görmek için e-postayı kapatıp hemen tekrar açtım, ama video kaybolmuştu.

Düşün kapanmasıyla kulaklığımı çıkarıp cep telefonumla birlikte yatağın ve bazanın arasına sıkıştırıyorum.

Yatıp yüzümü battaniyeyle örtüyorum ve onun benim tekrar uykuya daldığımı düşünmesini, böylece beni bu kadar heyecanlı bulup nedenini merak etmemesini diliyorum.

Gözlerimi kapatıp nefesimi sakinleştirmeye çalışırken, neden Lordlar bana bunu gönderdi diye merak ediyorum. Neden bunu görmemi istediler? Haidyn ona adrenalin vermesi gerekiyordu, ama belli ki vermemiş. Acı çekmesini istemediği için onu bayılttı. Neden?

Onu seviyor. Annemin arkadaşının sözleri aklıma geliyor. Nedense, ona damga vurmak zorundaydılar ve o, ona bu tür bir acı çektirmeyi göze alamadı.

Bu düşünce Lordlarımın damgasını kaşındırıyor ve ben yavaşça boynumu ileri geri hareket ettirerek yastığa sürterek kaşımaya çalışıyorum. Kıçımdaki damga da yanıyor. Banyo kapısının nihayet açıldığını duyduğumda donup kalıyorum ve nefesimi tutuyorum.

Saniyeler sonra, onun yatak odasından çıktığını duyuyorum ve gözlerimi kapatıp nefesimi bırakıyorum. Siktir. Lordlar bana bir şey söylemeye çalışıyor gibi hissediyorum, ama ne olduğunu bilmiyorum. Ya da bilmek istediğimden bile emin değilim.

HAIDYN

Duş alırken cep telefonum çaldı, bir mesaj gelmişti.

SAINT: Lütfen eve gel... O sana ihtiyaç duyuyor.

O benim evimin kapısında durduğundan beri onunla konuşmadım, bu yüzden bana ulaşıyorsa önemli bir şey olmalı. Elimi saçlarımın arasından geçirerek, bunu görmezden gelmeyi düşünüyorum. Ama bana mesaj atanın Saint olması, bunun önemli olduğunu düşündürüyor.

Yatak odama geri dönüp, Charlotte'un yattığı yatağın yanına gittim. Yüzündeki örtüyü nazikçe çektim. "Charlotte?" Elimi omzuna koydum ve ağır gözleri açılıp benimkilere baktı. "Gitmem gerek."

"Tamam." Esniyor.

"Biraz uyu, bebek yüzlü. Hemen dönerim."

Bisikletime atlayıp yirmi dakikadan az bir sürede Carnage'a varıyorum. Jessie ana girişte beni karşılıyor. "Yukarıda, kuş kafesindeler efendim," diyor, benim geleceğimi bildiği için. Sanırım Saint ona benim gelmemi istediğini söylemiş.

Kuş kafesine doğru ilerlerken, Saint'in odasının kapısı açılır açılmaz asansörden çıktım. Beni karşılamak için koridora çıktı. Başı eğikti ve zaten dağınık olan saçlarını eliyle düzeltti. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, omurgamdan bir soğukluk geçti.

Ne oldu lan? "Neler oluyor? O nerede?" "Odada," diye cevaplar, sesi kısık.

Kapıyı açmak için uzanıyorum ama o yoluma çıkıyor. "Saint...?"

"Ben..." Duraklıyor ve sesini alçaltıyor. "Onunla benim adıma konuşman

konuşman gerekiyor."

"Geldim, değil mi?" diye bağırırım, sinirlenerek.

Kendi kendine birkaç kez başını sallar. "Sadece onun için burada olduğumu bilmesini istiyorum."

Onun sözlerine kaşlarımı çatarak ne demek istediğini sormak için ona yaklaşıyorum, ama o kenara çekilip bana kapıyı açar. Onun bana ondan daha fazla şey anlatacağını bilerek içeri girerim ve onu yatakta, sırtı başlığa yaslanmış, önüne bakarak otururken bulurum. Gözleri ağlamaktan kızarmış, yüzü lekelidir.

"Ashtyn?" diye soruyorum, arkamdan kapıyı kapatarak.

Gözlerini kırıştırarak benimkilere bakıyor. Gözleri büyüyerek nefesini tutuyor. Yataktan kalkıp bana koşarak boynuma sarılır ve kollarıma atlar. "Haidyn," diye fısıldıyor, sonra burnunu çekiyor. Ağlamaya başlayınca vücudu kollarımda titriyor.

Onu yatağa götürüp kenarına oturtuyorum, bedenini benden ayırıyorum. Önünde diz çöküyorum. "Ne oldu, bebeğim?"

Duygularını kontrol altına almaya çalışarak burnunu çekip derin bir nefes alır. "Hamileyim."

Bundan korkuyordum. Kashton bana hamile olduğunu öğrendiğini söylemişti ve buraya gelirken tek düşünebildiğim şey onun bebeği kaybettiği idi. Bu bilgiyi zaten bilmiyormuş gibi davranıyorum çünkü Ashtyn bana hamile olduğunu ilk kez söylemiyor. Carnage'da koridorda karşılaştık. Üzgündü ve onu sakinleştiremedim, bu yüzden onu gizlice dışarı çıkardım ve Devin'e götürdüm. Kanıt olmadan hamile olduğu için endişelenmesini istemedim.

Dört yıl önce

"SAINT..."

"Bir çaresini buluruz," diye onu teselli edip alnına bir öpücük konduruyorum. Neden hamile kalmaktan bu kadar korktuğunu anlamıyorum. Saint ona göz kulak olur. Kashton ve ben de ona göz kulak oluruz. Burada yalnız değil.

Kapı açılır ve Gavin'in içeri girdiğini görünce nefesi kesilir. Dirseklerinin üzerine kalkar ama ben onu aşağı iterim.

"Hayır..."

"Bu Gavin," diyorum ona. Onun Devin olduğunu sanıyor, Carnage'da nöbetçi doktorumuz, ama onu anlıyorum. İkisi tek yumurta ikizleri. "Yardım etmek için geldi, Ash."

"Haidyn." Bana başını salladıktan sonra onu ayaklıkların üzerine yatırdı ve hiç vakit kaybetmedi. Hamileliği doğrulamalı ve kimse onun kaybolduğunu fark etmeden Carnage'a geri dönmeliyiz.

Gözleri fal taşı gibi açılmış, ağır nefes alıp veriş i odayı dolduruyor. Elini tutup onu sakinleştirmeye çalışarak endişesini gidermeye çalışıyorum.

Gavin vajinal ultrason yapmaya başlar ve kalp atışlarının sesi beni gülümsetir. O haklıydı. O ve Saint ebeveyn olacaklar. Ben de amca olacağım.

Gavin muayeneyi bitirip ayağa kalkar. "Bir saat verin, odayı hazırlayayım."

"Oda mı?" O ayağa fırlar. "Ne... ne için odaya ihtiyacımız var?" Paniklemiş ve vücudu titriyor.

Gavin bana, sonra ona bakıyor. "Buraya kürtaj için geldiğinizi varsayıyorum..."

"Hayır," diye ağlayarak, çılgınca başını sallıyor.

"Bize bir dakika ver," diyorum Gavin'e ve o dışarı çıkıyor. "Ash..."

"Bu bebeği istiyorum," diye ağlar. "Lütfen, Haidyn. Bu bebeği istiyorum... Saint'e söyleyemeyiz."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Ondan hamileliğini saklayamazsın. Ben de bunu ondan saklayamam." Yüzünü avuçlarımla tutuyorum. "O mutlu olacak..."

"Bu onun çocuğu değil."

Kaşlarımı çatarak, ellerimi gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünden çekiyorum. "Ne demek onun çocuğu değil?"

Başını eğip burnunu çekiyor. "Tecavüze uğradım."

"Kim tecavüz etti sana?" diye bağırırım ve o irkilir.

"Kim olduğunu bilmiyorum." Gözlerini bana kaldırır ve fısıldar, "Ama yemin töreninden önce oldu."

Aklım, bana anlattığı her şeyi anlamaya çalışır. "Hayır..." Ben oradaydım. Ne olduğunu gördüm. "Kanadın..."

"Saint aldattı." Beni keser. "Törende."

Ellerini ellerime alıyorum. Carnage'da koridorda karşılaştığımızda da bana aynı şeyi söylemişti. O zaman anlamamıştım, şimdi de anlamıyorum. "Sana inanıyorum, bebeğim, ama söylediklerin mantıklı değil."

"Saint önceden tecavüze uğradığımı biliyordu ve yemin töreninde hile yaptı, sanki bakireymişim gibi görünsün diye."

"Siktir." Şimdi her şey anlaşılıyor. Onun aşırı tepkisinin nedeni artık aşırı tepki değil. Saint, yemin törenine bir şey yaptığını Lordlar öğrenirse başı büyük belaya girecek. "Bunu ona kim söyleyebilirdi ki?" diye soruyorum, bir sonraki adımımı düşünmeye çalışarak. Şimdi hasar kontrolü yapıyorum.

"Babam."

"Lanet olsun," diye tıslıyorum. "Ve Laura sana tüm bunları anlattı mı?" Ashtyn, lanet terapistin seanslarından birinde ona testi yaptırmaya zorladığını da bana söylemişti. Carnage'da koridorda ona rastlamadan ve onu Gavin'i görmeye götürmeden hemen önce. Laura'nın değiştirmiş olabileceği testten başka kanıtlara ihtiyacımız vardı. Meğer o yanılmamış. Kalp atışını duyduk. Ashtyn hamile.

Başını sallıyor.

Ne oluyor lan? O kaltak her şeyi nasıl biliyor?

Kapı açılmadan önce birisi kapıyı çaldı ve Gavin bana baktı.

"Hemen geliyorum." Ona başımı sallıyorum ve o kapıyı kapatıyor.

"Saint'in başının belaya girmesini istemiyorum," diye aceleyle çıkar. "Bana yardım etmen gerek."

Öne adım atıp kollarımı omuzlarına doladım ve onu kendime çekip sırtını okşayarak sarıldım. "Ben hallederim." Ondan uzaklaşıp koridora çıktım ve giyinmesi için kapıyı arkamdan kapattım.

"Ne halt ediyorsun, Haidyn?" diye sordu, gözleri kapalı kapıya kaydı, sonra tekrar bana döndü. "O senin çocuğun mu?"

"Hayır."

"O zaman neden kardeşinin hamile kız kardeşiyle buradasın?"

"Durum karmaşık ve ben bir çözüm bulana kadar ağzını kapalı tutmanı istiyorum."

Arkamda kapı açılır ve Ashtyn dışarı çıkar. Elini tutarım ve klinikten çıkarız. Arabaya binmesine yardım ederim ve sürücü koltuğuna geçmeden önce hızlıca bir mesaj atarım.

Bir sorunumuz var.

Bunu başarmak için yardıma ihtiyacım var.

Bu sefer neden bu kadar üzgün olduğunu bilmiyorum, bu yüzden sessiz kalıp konuşmasına izin veriyorum. Birinden bilgi almanın en iyi yolunun, onun konuşmasına izin vermek olduğunu keşfettim. Sessizlik onları tedirgin ediyor.

Gözleri yaşlarla dolmuş, yatağa bakıyor. "İkizler." Derin bir nefes daha alıyor. "Hamileliği takip ediyor ve testler yapıyoruz..." Burnunu çekiyor.

"Ve?" Bu kadar üzgün olduğunu görünce, kötü haber olduğunu bildiğim için sormaya çekiniyorum. Zaten bir çocuğunu kaybetmişti.

Islak dudaklarını yaladı. "Devin, onlara DNA testi yaptırmamızı önerdi." Gözleri benimkilerle buluştu ve gözleri yeniden yaşlarla doldu. "Doğana kadar bekleyebileceğimizi söyledi, ama mümkün olduğunca çabuk yaptırmamızı önerdi."

Hamilelik konusunda uzman değilim, ama hamileliği sırasında DNA testinin neden önemli olduğunu anlamıyorum. "Ve sen istemiyor musun?" diye soruyorum, kafam karışık ve neden bu kadar üzülüğünü anlamaya çalışıyorum. "Peki ya ikinci bir görüş?" diye soruyorum.

O hafifçe başını sallar. "Gavin de oradaydı ve Devin'e katılıyordu. Yarın yapabileceklerini ve Saint ile benim bu konuyu tartışmak için bir gün ayırmamız gerektiğini söylediler."

İkisi de bunu önerdiyse, bunda bir sakınca görmüyorum. Gözlerim kapalı kapıya kayıyor ve onun bize katılmamış olmasına şaşırıyorum. "Ashtyn..."

"Heteropaternal süperfermasyon." Beni keser. "Nadir ama mümkün olduğunu söylediler."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diyorum ona yumuşak bir sesle. Bana daha basit bir şekilde açıklaması gerekecek.

"Bu demek oluyor ki..." Titrek bir nefes alır. "İki farklı erkekten hamile olduğumu düşünüyorlar."

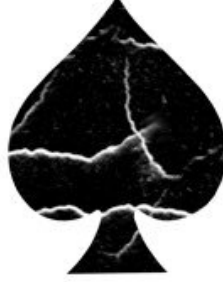
Gözleri yaşlarla dolarken, avuçlarını uyluklarına indirir. Gözyaşları alt kirpiklerinden süzülerek bacaklarına düşer. Boğazımdaki düğümü yutarım, bana anlattıklarının farkına varırım.

Saint onu geri getirdiğinde, Devin'e rahim içi araçlarını çıkarttırdı. Onu her şekilde kendine ait yapmak istiyordu. Ama Benny'nin onu kaçırıp tecavüz edeceğini ve dört gün boyunca ormanda tutacağını hiç beklemiyordu, bu da onun tekrar hamile kalmasına neden olabilirdi...

Burnunu çekerek dikkatimi çekiyor. "Ben..." Gözleri benimkilere bakıyor. "Bilmek istememem kötü bir şey mi?" Dudakları titriyor. "Saint'in iki bebeğimin de babası olduğuna inanmak istemem kötü bir şey mi?"

Dik durup yanına oturuyorum, kollarımı ona dolayarak yanıma çekiyorum. "Hayır," diyorum. Dönüp kollarını bana doluyor ve ağlayarak odayı doldururken başını gömleğime gömüyor. "Bunda yanlış bir şey yok, bebeğim."

KIRK BEŞ

CHARLOTTE

Haidyn'in gitmesi gereken bir yeri olduğu için şanslıydım. Onun yatak odasına geri döndüğünü duyduğumda uyuyormuş gibi yaptım. Bana veda edip odadan çıktıktan sonra hemen cep telefonumu tekrar açtım. Videonun geri gelmesini umarak ona bakıp durdum, böylece onu tekrar izleyip anlamam gereken şeyi çözmeye çalışabilecektim.

Ashtyn'e mi, Saint'e mi yoksa Haidyn'e mi odaklanmam gerekiyordu? Bunların hepsi ne anlama geliyordu ve neden o noktada kesmişlerdi? Bayıldıktan sonra ne oldu? Onu damgalıyorlardı ama neden? Çok korkmuş görünüyordu. Yani, ben de deli gömleği giymiş, sedyeye bağlanmış, ağzım tıkanmış ve belden aşağı çıplak olsaydım, ben de korkardım. Ama Saint onu seviyor ve Haidyn de öyle. Belki de bu onun için bir kabul töreni idi? Kim bilir? Onu Carnage'da gördüğümde bir alyans takıyordu ve biliyorum ki, bir Lady olduğunda, Lordun bazen sana damga vurur. Belki de bu yüzden idi?

Telefon elimde titriyor ve e-posta simgesi beliriyor, yüzüme düşürüyorum. "Siktir," diye inliyorum, burnumu ovuşturup sonra telefonu kaldırıyorum. Gözlerim yatak odasının kapısına kayıyor, Haidyn'in dışarıda durmadığından veya beni kontrol etmek için içeri girmediğinden emin olmak için.

Kıyıların güvenli olduğunu düşündüğümde, e-postayı açarım. Yine bir video. Oynat düğmesine basarım ve yine öncekiyle aynı beton odadayım, ama

bu sefer Ashtyn ve Saint yok, sedye de yok. Haidyn içeri girer, cep telefonunu cebine koyar ve sanki orada birinin daha olmasını beklemiş gibi etrafa bakar.

Kapı bir kez daha açılır ve kulaklıklarım olmadığı için ses seviyesini düşürürüm. Yatağa daha da gömülürüm ve telefonu bir kez daha yüzümün önüne tutarım.

Haidyn tezgaha yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturur.

"Ne halt ettiğini sanıyordun?" diye bağırır adam, odaya doğru adım atarak.

Haidyn sadece ona bakar. Yüzündeki ifade ve rahat duruşu, onun rahatsız olmadığını gösterir.

Adam parmaklarını şıklatır ve kapı tekrar açılır, üç adam odaya girer.

Kalbim hızla çarpmaya başlar, bunun iyi sonuçlanmayacağını bilirim, ama Haidyn hala rahatsız görünmüyor.

"Sana kesin talimatlar vermiştik," diye bağırır adam.

"Bana hiçbir şey vermedin," der Haidyn.

Adam parmağını bir kez daha şıklatır ve pelerin ve maske giymiş adamlardan biri Haidyn'e doğru yürür. Yeterince yaklaştığı anda Haidyn yumruk atar. Yumruğu Lord'un maskesine çarpar ve onu geriye savurur.

Beton odada cehennem kopar. Haidyn, içlerinden biri boynuna şok tabancasını dayayıp onu diz çöktürene kadar direnir.

Üç adam gömleğini çıkarmaya başlarken, Haidyn ağır ağır nefes alarak yorgun bir şekilde eğilir. Onu odanın ortasına sürüklerler, bileklerini önünden kelepçelerler ve sonra savaş botlarının parmak uçları yere zar zor değecek şekilde onu bir zincirle tavana asarlar. Gözleri amaçsızca etrafta dolaşır, yönünü bulmaya çalışır, onlar ise ağzına lastik bir top tıkaç sokar ve sonra başına bir başlık geçirip boynuna sabitler.

Maskesiz adam onun önüne gelir ve kollarını göğsünde kavuşturur.

"Öğreneceksin evlat, Lordlar her zaman önce gelir. Herhangi bir kadından önce. Kim olursa olsun, sen

"eđitim"e bařlamıřtık. Eđitim bittiđinde altı ay geđmiřti ve ona söylemeye cesaret edemedim. Ya da belki de onun daha iyi olduđunu dűřünmek istedim.

"Git karının yanına, Saint." Onun yanından geçip asansöre doğru yöneldim.

Kolumu tutarak beni durdurur. "Yine gidiyor musun?" Sözleri umursuyormuş gibi görünse de, ses tonu aksini söylüyor.

Ona dönerek, "Gitmem gereken bir yer var," diyorum belirsiz bir şekilde.

Charlotte'u buraya getiremem. Benimle birlikte değil. Çok fazla soru soracaklar ve en yeni oyuncağımla çok eğleniyorum, onunla oynamak istemiyorum. Eskisi gibi olmazdı - bizim seanslarımızdan birine gelip, ona nasıl sikeceğimi görsel olarak gösterdikten sonra odadan kaçarak bitirirdi. Kolumu çekip, kapı kapanmadan asansöre adım attım.

"Seni özlüyor, biliyor musun?" diye yumuşak bir sesle konuşur.

"Benny'den haber var mı?" diye soruyorum, söylediklerini görmezden gelerek. şu anda o konuşma için enerjim yok. Kash ile konuşmadım, bu yüzden hiçbir şeyden haberdar değilim ve fotoğraftaki adamın kim olduğunu bulmaya çalışırken şansım yaver gitmedi.

Kafasını sallar. "Adam lanet kafasını kesmem için yalvarıyor."

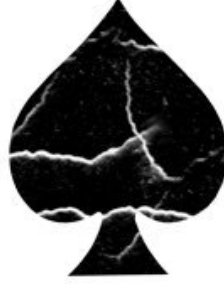
Ben burun kıvırıyorum. "Yardıma ihtiyacın olursa haber ver."

İhtiyacım olan şey bu.

Zavallı bir piçi işkence edip öldürmek. Benny'den daha iyi kim olabilir ki?

Kapı kapanmaya başlarken, "Burası senin evin, Haidyn. Buraya her zaman hoş geldin." diyor.

KIRK ALTI

CHARLOTTE

Son bir buçuk saattir, burada yan yatmış, tavandan tabana pencerelerinden dışarı bakarak güneşin doğmasını bekliyorum. Aklım saatte yüz mil hızla çalışıyor.

Çok kafam karışık.

Öğle yemeğinde arkadaşlarımla yaptığım konuşma, sonra annemle yaptığım konuşmalar... Lordların videoları. Bunların hepsi ne anlama geliyor? Evlenmem gereken adam artık bir seçenek değilse, ben bu dünyada nereye aitim?

Beni yeni birine mi verecekler? Eğer öyleyse, ne zaman?

Bir lordla evlenmek, bir hanımefendinin kontrol edebileceği bir şey değildir. Hizmet etmek için çağrılırsınız ve hizmet edersiniz, bu yüzden bana her an evlenmemi söyleyebilirler. Ama bu görevi bitirene kadar o emri almayacağım. Ama yine de, nihai hedef nedir?

Lordlar, Carnage'da gelecekteki kocamı bulmamı ve sonra onun bir tutsak mı yoksa ölü mü olduğunu rapor etmemi mi istiyorlar?

Tüm bu olasılıklar beni gerçekten baş ağrıtıyor.

Oturup ağrıyan vücudumu gererken odanın karanlık olduğunu görüyorum, bu da bana saatin henüz erken olduğunu gösteriyor. Bu hayatımın en uzun gecesi. Hücremi sonsuza kadar izledim, başka bir video bekledim, ama hiç gelmedi. Haidyn'e ne olduğunu bilmeliyim.

Ağzım kurudu ve susuzluktan ölüyorum. Yataktan kalkıp Haidyn'in tişörtünü alıp giydikten sonra yatak odasından çıkıyorum. Koridordan geçip mutfığa girmek üzereyken onun sesi beni durduruyor.

"Berbat görünüyorsun." Haidyn gülüyor.

Sırtımı duvara dayayarak, yavaşça köşeyi dönüp mutfakta onu gördüm, bir adam diğer taraftan içeri girerken o bir şişe su içiyordu. Bu, ben Muffin'i ararken üst kattaki yatak odasında olan adamın aynısıydı.

"Bisikletin beni uyandırdı. Bütün gece neredeydin? Kız arkadaşın odanda değil mi?"

"Carnage'a gitmem gerekti," diye cevapladı Haidyn, ama benimle ilgili soruyu görmezden geldi.

"Carnage'a gitmek zorunda mıydın?" diye burun kıvrarak tekrarlar. "Kaçtığın tek yere geri dönmen için aklıma tek bir neden geliyor."

"Carnage'dan kaçmıyorum," diye tartışır Haidyn.

"Ama oraya neden koştuğunu da açıklamıyorsun."

Haidyn gözlerini devirir. "Odanda sevişecek bir kadın yok mu?" Adamın sözlerini görmezden gelir.

"O... marine ediliyor."

Haidyn başını geriye atarak güler. "Bu günlerde buna böyle mi diyorsunuz?"

Neden bilmiyorum, ama bir kadının marine edildiğini düşününce, onu barbekü sosuyla dolu bir küvette bağlı olarak hayal ediyorum. Lord'un yanında her şey mümkündür.

Adam tezgahın üzerine atlayarak oturur, keskin yüzü ciddileşir. "Ne istiyordu?"

Haidyn ona bakarak suyunu içer, ama sessiz kalır.

Adam iç çeker. "Bunun sana yapmasına izin veremezsin."

"Yapma." Haidyn homurdanır.

"Bak, bu senin hatan değildi." Adam elini yüzüne götürür ve ben onların ne hakkında konuştuklarını hiç anlamam. "Geçmiş değiştirilemez," diye ekler adam. "Ama o hiçbir zaman senin sorumluluğunda değildi."

"Hepimiz ona baktık," diyor Haidyn.

"Bu benim işimdi." Diğer göğsünü bıçaklar. "Saint ile evlenmesi bunu değiştirmez."

Ashtyn! Ashtyn hakkında konuşuyorlar. Gözlerim diğer adama dönüyor ve onun Lordların bana gönderdiği fotoğrafta olduğunu fark ediyorum. Bu *Adam*. O burada ve hayatta, bu da arkadaşlarımdan daha az şey bildiği anlamına geliyor. Ashtyn'in öldüğü konusunda yanıldıklarını biliyordum ve işte kardeşi Haidyn'in evinde. Kimden saklanıyor?

"Dikkat çekmemelisin," diyor Haidyn ona.

Adam başını sallar ve "Ne oldu?" diye sorar.

Haidyn cevap vermeden önce derin bir nefes aldı. "Saint bana mesaj attı..."

Bir cep telefonu çalarak söyleyeceği şeyi keser ve Adam tezgahdan atlayarak telefonu kulağına götürür ve mutfaktan çıkar. "Evet?" Koridorda yürürken sesi uzaklaşır.

Haidyn'in bir yudum daha su içmesini izliyorum, sonra o açık oturma odasının karşısındaki tavandan tabana pencerelere bakmaya başlıyor. Haidyn'in yatağına geri dönüp uzanıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Bu gece ikinci kez uyuyormuş gibi yapıyorum ve bir saat öncesine göre daha da kafam karışık.

HAIDYN

Yatak odasının kapısının kapanmasının hafif sesini duyuyorum ve yatak odama giden koridora bakıyorum. Charlotte konuşmamızı mı dinliyordu? Yani, önemli bir şey konuşulmamıştı ama onun uyuduğunu sanıyordum.

Daha dikkatli olmam gerekecek. Artık bu evde sadece Adam ve ben yokuz ve onun bilmesini istemediğim bir sürü şey var.

Cep telefonum cebimde titriyor, onu çıkarıyorum, bu saatte Saint ya da Ashtyn'den bir mesaj bekliyorum, ama bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj. Mesajı açıp okuyorum.

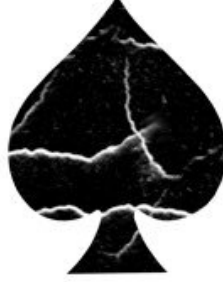

Katedral. Cuma, saat 3.

Mesajdan çıkıp cep telefonumu tezgahın üzerine koyuyorum ve iç çekiyorum. *Şimdi ne olacak?*

Tam o sırada Adam mutfağa geri döner. Durur ve kollarını göğsünde kavuşturur, önceki konuşmamızı devam ettirmemi bekler. Derin bir nefes alıp, bildiklerimi ona anlatırım.

KIRK YEDİ

CHARLOTTE

Haidyn ve adamın mutfakta konuşmalarını duyduktan sonra nihayet uykuya dalabildim. Ama uyandığımda, sadece birkaç saat uyuduğumu fark ettim. Hiç yoktan iyidir herhalde.

Oturma odasına girince, sehpa da duran şeyleri görünce durdum. İki tane vardı, ama vücudumun ısınmasına neden oldular. Biri siyah bir ip, diğeri ise büyük, gümüş rengi bir kanca. Kavisli ucunda farklı boyutlarda üç top var ve diğ er ucunda bir halka gibi büyük bir açıklık var.

"Günaydın, bebek yüzlü."

Kulağımda Haidyn'in sesini duyunca irkildim. Arkanı döndüğümde, onun arkamda durduğunu gördüm. Dik durup elini uzattı ve yüzümdeki saçları çekerek yanaştı. Parmak eklemleri yanağımı nazikçe okşadı. *Dün gece hiç uyudu mu acaba?*

"Günaydın." Boğazımı temizleyerek, etkilenmemiş gibi davranmaya çalışıyorum. Neden hala beni etkilediğini bilmiyorum. Dün gece onun videosunu izlemek, ona ne kadar bağılandığımı hatırlattı. Babası ona, kadınların hiçbir anlamı olmadığını kafasına sokacağını söylemişti. Bu ben de dahil ve o, bunu kendine hatırlatmak için her fırsatı değerlendirecek.

"Nasıl uyudun?" diye soruyor.

"İyi. Sen?"

Gözleri benimkileri arıyor ve kalbim göğsümde çarpıyor, yalan söylediğimi anlayıp anlamadığını merak ediyorum. Birkaç saniye sonra, "İyi" diye cevap veriyor.

Bu da yalan. Dün gece Carnage'a gitmek için evden çıktı. Sonra onu mutfakta o adamla bulduğumda, hemen yatağıma geri döndüm ve o da banyoya gidip bir duş daha aldı. Sonunda tekrar uykuya daldım. Uyandığımda, yine gitmişti.

"Giysilerini çıkar."

Bu emir beni şaşırtmadı, ama sesinin bu kadar soğuk bir tona dönüşmesi tüylerimi diken diken etti.

Dudaklarımı yalayıp odaya bakındım. Saat henüz erkendi. Dokuzdan biraz geçmişti, ama hava bulutlu ve yağmurluydu. Yerden tavana kadar uzanan pencerelerin dışında sadece ağaçlar ve dağlar görünüyordu. Televizyon ESPN kanalındaydı, ama sesi kısık.

"Sorun mu var?" diye soruyor.

Bu bir test. O, beni ve mutfaktaki adamı gördüğümü biliyor. Yalnız mıyız diye sormak istiyorum, ama sormayacağım. Bu tepede ölmeye kararlıyım. "Hayır," diye cevap veriyorum, eğilip giydiğim tişörtünün eteğini tutuyorum. Tişörtü başımdan geçirip yere atıyorum. Sonra ellerimi iç çamaşırlarıma sokup kalçalarımın altına doğru itiyorum, ayaklarıma düşmelerini bekliyorum ve sonra iç çamaşırlarımdan çıkıyorum.

O kot pantolon ve düz beyaz tişört giyerken, ben çıplak olarak onun önünde duruyorum.

"Güzel," diye fısıldıyor. Gözleri benim inip kalkan göğsüme düşüyor ve onun övgüsüyle meme uçlarım sertleşiyor. Vücudumun ondan bu kadar hoşlanmasından nefret ediyorum. Sadece varlığı bile beni ıslatıyor. Sözleri beni zayıflatıyor ve dokunuşu... Lanet olsun, vücudum onu en çılgın şekilde arzuluyor.

Yanımdan geçip sehpaye doğru yürür. İpin yanında duran ve daha önce fark etmediğim bir şeyi alır ve gözleri benimkilerle buluşur. "Buraya gel."

Ayaklarım kendiliğinden hareket ediyor, vücudum itaat etmek istiyor, bunun karşılığını alacağını biliyor.

Onun önünde durarak, ellerini omuzlarıma koyar ve beni kendinden uzaklaştırır. Ellerini yüzüme indirir

boynuma bir şey takıyor. "Saçını kaldır."

Saçımı iki elimle başımın üstüne topladıktan sonra tek elimle tutmaya başladım. Deri, zonklayan nabzımın etrafını sıktı ve sonra yerine tokayı taktı. Bu bir tasma.

Benim bir evcil hayvan olduğumu daha da kanıtlayan bir şey. Bana bir zil tak ve bana kedi yavrusu de. Efendim için mırıldanacağım.

"Bana dön," diye emrediyor ve ben de söyleneni yapıyorum, saçlarımı sırtıma döküyorum. "Kollarını öne uzat, iki elini de yumruk yap." İpi ikiye katlayıp kollarımın üzerine geçirir. İpi iki bileğimin üzerinden geçirip iki kez sarar, sonra ortasından geçirip sıkı bir düğüm atar. "Kanepeye dön ve diz çök. Ön kollarını yastığa dayayın."

Titrek bir nefes alıp kanepeye dönerek dizlerimin üzerine çöküyorum. Göğsüm kanepenin kenarında, kollarım ise minderlerin üzerinde önümde.

Elleri sırtımda, beni daha da aşağı itiyor. "Bacaklarını olabildiğince aç ve sırtını kavis yap."

Karanlık halının üzerine yayılmak için kıcımlı sallıyorum ve sonra yastıkta boğulmamak için başımı yana çeviriyorum. Saçlarım yüzümün yarısını kaplıyor ve evin içini görmemi engelliyor. Eğer arkadaşı hala evde izliyorsa, onu göremiyorum bile.

Bir kapağın açılma sesi nefesimin hızlanmasına neden oluyor. Bu kayganlaştırıcı. Kıcımlı sikmek istiyor. Bu, dün gece kulak misafiri olduğum için bir ceza. Ne olursa olsun, bunu kabul etmiyorum.

Islak parmaklarını kıcıma sürterken, ben de hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırım. Biri içime girdiğinde inlerim. "Rahatla, Charlotte," diye emreder. "Bu olacak. En iyisi bırak da içeri girsin."

Başımı çevirip yüzümü yastığa gömüyorum ve yumuşak kumaşı ısııyorum. Bağlı ellerimi yumruk yaparken, vücudum bana ihanet ediyor ve o parmağını çıkardığında ona doğru itiyor. Gözlerimi sıkıca kapatıp nefesimi tutuyorum, o tekrar daha derine girince bacaklarım titriyor.

"İşte böyle, bebek yüzlü." Bana bir tane daha sokar. Zihnim ne kadar durması için çığlık atarsa atsın, vücudum pes eder. Hava almam için başımı kaldırırm ve nefes nefese kalırım, saçlarım ağızma girer.

Parmaklarını çıkarır ve tekrar içime sokar, parmak eklemlerine kadar, ve ben çığlık atarım, bedenim ileri geri sallanırken kendimi tutamam.

"Haidyn." Parmakları kıcıımı sikmeye başladığında adı nefes nefese çıkıyor. Yavaş ama derin bir şekilde içeri giriyor. Kollarımı büküyorum, bağlı ellerim saçlarımı kavırıyor.

Onları çeker ve ben kanepenin kenarına yığılırım. Vücudum bir kez daha gevşer ve sakinleştirici bir nefes alırım, sonra kıcıma soğuk ve sert bir şeyin değdiğini hissedirim. Bir el belimin altına konur ve beni kanepeye bastırır.

"Derin bir nefes al," diye emrediyor ve ben de nefes alıyorum. "Ver."

Onu dışarı çıkardım ve parmaklarından çok daha büyük bir şey bana baskı uyguladı. "Haidyn..." Bu sefer sesim yükseldi.

"Harika gidiyorsun Charlotte," diye beni teselli ederken kıcıım daha da genişliyor. "Neredeyse bitti."

Vücudum bu müdahaleye direniyor, ama o diz çökmüş vücudumun arkasında duruyor, bir eliyle beni tutarken diğer eliyle sert nesneyi kıcıma itiyor. Ona karşı güçsüzüm. Kıcıım gerilirken yanıyor ve nefesimi tutmaktan bayılacağım sanırım diye düşünürken, daha küçük ama yine de çok sert bir yüzeyin etrafını kapattı.

"Aferin kızım, bebek yüzlü. Çok iyi gidiyorsun." Sırtımı okşuyor ve ağladığımı fark ediyorum. "Neredeyse bitti." Ellerimi bağlayan ipi tutuyor ve başımın arkasına çekiyor. Yüzümü ve göğsümü kanepeden kaldırıp dizlerimin üzerine oturur pozisyona getiriyor, bacaklarımı da altına kısıtıyor. Gözlerimden yaşlar akıyor, saçlarım ıslak yüzüme yapışıyor.

Bileklerimi saran ip ve kıcımdaki her neyse daha da sıkı çekildi ve titrek dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

"İşte bu, Charlotte. Senin o mükemmel ağzından çıkmasını istediğim ses bu."

Bulanık, örtülü gözlerimle şekillerden başka bir şey göremiyorum. Birkaç saniye sonra, elleri yüzümde ve saçlarımı geriye itiyor. Hızla gözlerimi kırıştırıyorum, taze gözyaşlarımın akmasına izin veriyorum ve onun şimdi önümdeki kanepede oturduğunu, benim ise onun

. Kollarım hala başımın üstünde, geriye doğru bükülmüş, bağlı bileklerim boynumun arkasında duruyor.

Onları çekiyorum ama kıcımdaki her neyse onu hareket ettirdiği için çığlık atıyorum. "Ne... ne yaptın?" Tekrar deniyorum ama bir şey olmuyor.

Elleri boynuma inerken dudakları hafifçe kıvrılır. Parmağını yakamdaki halkaya takarak, bana doğru eğilirken beni öne doğru çeker.

HAIDYN

Yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum, o da dolgun dudaklarını açarak nefes nefese kalıyor. Onu yerinde tutarken, "Kolların başının arkasında bağlı ve ip, kıcına taktığım anal kancaya bağlı" diyorum.

Gözyaşlarıyla dolu gözleri büyür. Onu kendime doğru çekerek aramızdaki kısa mesafeyi kapatır ve dudaklarımı onun dudaklarına koyarım. O da hemen bana karşılık verir. Tereddüt etmez, sadece sikilmek için yalvaran ve alınmak isteyen bir kadın gibidir. O kadar itaatkârdır ki, bu gördüğüm en seksi şeydir. Bir haftadır onu evimde ağırlıyorum ve her fırsatta bundan yararlanıyorum.

Serbest elim uzanıp sol göğsünü okşuyor. Kollarını bilerek bu şekilde bağladım. Ağzıma iniyor ve parmaklarımı sert meme ucunda gezdirip sıkıyorum. Uzaklaşmaya çalışıyor ama ben daha sert çekiyorum ve ardından gelen çığlığı yutuyorum.

Uzaklaşarak, önümde diz çöküp nefes nefese kalır. Yaka zincirini çözüp, yumruklarımı onun inip kalkan göğsünden aşağıya, iki elimle meme uçlarını kavradığım yere doğru kaydırırım. "Siktir, çok seksisin."

"Haidyn," diye fısıldayarak adımı söylüyor. Başı geriye düşüyor ve yutkunduğunda boynunun hareketini izliyorum.

Göğsüne tokat atıyorum ve vücudu sarsılıyor, evin içinde bir çığlık daha yankılanıyor. Yaptığı her küçük hareket, anal kancanın kıcının içinde hareket etmesine neden oluyor. Bir seçeneği var: kıcındaki anal kancanın gerginliğini azaltmak, yani kollarını daha geriye doğru itmek ya da kollarını gevşetip kancayı çekmek.

Tekrar vuruyorum, sonra tekrar, her seferinde daha sert, ta ki o benim adımı haykırıncaya kadar. Göğsü kızarmış, başını eğiyor ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel gözlerinden daha fazla gözyaşı akıyor. Gözleri zengin bir kraliyet mavisini, safir gibi görünüyorlar.

"Lütfen," diye yalvarır, vücudu titriyor.

"Lütfen ne, bebek yüzlü?" Meme ucunu tekrar çimdikliyorum. O, kelimeleri nasıl kullanacağını biliyor.

Kollarını çekerek bir kez daha çığlık atıyor.

Onun düşüncesizliğine gülümserim. Kızımın kafasının karışık olduğunu görmek istiyorum.

Aşırı duygusal.

Onu bırakıp kanepeye geri oturuyorum. Ellerim kot pantolonumun üzerine konarken, ona kendini toparlaması için bir saniye veriyorum.

Ellerim kemerime gider ve kemeri çözerim. Dudaklarını yalar, bunun nereye varacağını zaten bilmektedir ve onun bu kadar çabuk öğrenmesine çok sinirlenirim.

Kot pantolonumun fermuarını açıp, sikimi dışarı çıkarıp okşuyorum. Ağır gözleri sikime dikilmiş. "Sen sikimi ağzında tutarken, ben burada oturup maçı izleyeceğim."

Gözlerini kırıştırdıktan sonra gözlerini kaldırıp benimkilere baktı, ama sersemlemiş görünüyordu. "Ne yapacaksın, bebek yüzlü?" diye sordum, hala sikimi okşayarak, şu anda kıcının derinliklerine gömülü olan anal kancayı kıskanarak. Şu anda orada olmak istiyorum.

"Sikini ağzımda tutacağım..." Sözleri nefes nefese, ve amının sırlıslık olduğunu biliyorum.

"Aferin kızım." Başparmağımın ucuyla onun aralık dudaklarını okşuyorum ve o da dudaklarını daha da açarak parmağımın içeri girmesine izin veriyor. Dudaklarını penisin etrafına sarıyor ama emmiyor. "İşte böyle..." Ona gülümsüyorum. "İyi bir fahişe böyle yapar."

Gözleri kapanır ve ben onu ağzından çıkarırım. "Söyleneni yap, bebek yüzlü," diye emrederim ve kanepeye geri otururum.

Gözleri açılır ve öne doğru eğilir. Kanepenin kenarına eğildiğinde ipin gerileceğini ve anal kancayı çekeceğini fark edince, aralık dudaklarından yumuşak bir çığlık çıkar. Dudakları benim sikimi sarar ve gözlerinin kapandığını izlerim.

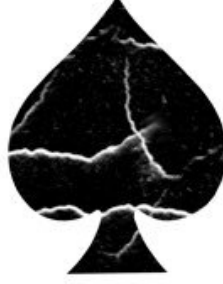
"Gözlerini bana dik, Charlotte," diye emrediyorum. "Sikim ağzındayken gözlerin açık olacak."

Islak kirpikleri açılır ve bana bakar. Kafasını daha aşağıya doğru iterim, sikimi onun sıcak ağzına daha fazla sokarım ve o da ağzında mırıldanır. "Kıçın nasıl hissediyor?" Gülümserim, gözyaşlarının yanaklarından akmasını izlerim. "Amin da yüzün kadar ıslak mı? Eminim sikilmek için yalvarıyordur."

Yine gözlerini kırıştırır ve sikimin etrafında mırıldanır. Titreşim, sikimin ağzının içinde seğirmesine neden olur.

Saçlarını bırakıp yanımdaki uzaktan kumandayı alıyorum. Sikimi ağzına sokmuş halde önümde diz çökmesine izin verirken televizyonun sesini açıyorum. Bana yalan söyledi. Yalanlara tahammülüm olmadığını öğrenecek.

KIRK SEKİZ

CHARLOTTE

Gözlerimi kırpıştırarak, ağzıma sokulan sikiyle birlikte ağzımdan akan salyayı temizliyorum. Bağlı ve başımın arkasında duran kollarım uyuşmuş durumda ve bu açıyla diz çökmek kıcımdaki kancayı çekiyor ve her küçük hareket beni inlemeye zorluyor. Rahatsız edici ama artık acı verici değil. Bu... iyi hissettiriyor.

Dizlerimi düzeltirim; uyluklarım terlemiştir ve diz çökmüş pozisyondan dolayı ayak parmaklarım karıncalanmaktadır.

Bir eli kanepenin arkasına dayanmış, diğer eliyle ise nazikçe saçlarımın bir tutamını oynuyor. Mavi gözleri televizyona dikilmiş. Sanırım maç hala devam ediyor, ama kulaklarımda çınlayan kan sesinden başka bir şey duyamıyorum.

Kot pantolonunun fermuarı çeneme ve yanaklarıma batıyor. Bilerek giyinik kalmış. Onu hala çıplak görmedim. Bu da bir başka hakimiyet göstergesi. Dom'un takım elbise ve kravat giydiği, itaatkarının ise çıplak, tasmalı ve kayışlı dört ayak üzerinde emeklediği porno filmleri yeterince izledim. O, onun oyuncağı, malı. Onunla istediği her şeyi yapabilir.

Haidyn, amımın ıslak olduğunu söylerken haklıydı. Açık ağzım kadar ıslak. Elini başımın tepesindeki saçlarıma kaydırıyor ve kalçalarını kaldırırken ağzımı daha da aşağı itiyor. Yeni pozisyonu beni dizlerimin üzerine yeniden ayarlamaya zorladığından öğürüyorum

Dizlerimin üzerine yeniden ayarlamaya zorluyor. Kollarım ipi çekiyor ve kanca çekildiğinde inliyorum.

Gözleri benimkilere düşüyor ve bana masum bir gülümseme atıyor. "Eğleniyor musun, bebek yüzlü?"

Ağır gözlerle ona bakarken, kalçalarımı ileri geri sallıyorum. Sertleşmiş meme uçlarım kanepenin minderinin kenarına sürtünüyor. "Ağzını açık bırak," diye emrediyor ve ben de onun penisi boğazımda iken bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum.

Saçımı çekerek penisini ağızımdan çıkarır ve ben nefesimi keserim, ağızımı söylediği gibi açık bırakırım. Bunun yerine, iki parmağını boğazımın arkasına koyar ve beni bir kez daha öğürür. Omuzlarım öne doğru sıçrar ve ipi çeker, ağızım doluyken inlememe neden olur.

"Sen çok güzelsin Charlotte."

Yine inleyerek, salyamı yutmaya çalışıyorum ama dudaklarımın köşesinden akıp gidiyor. Parmaklarını çekiyor. "Islandın mı?"

Ben başımı sallıyorum ve o benim bükülmüş dirseklerimi tutup öne doğru çekiyor. İp kancaya takılınca çığlık atıyorum, omurgamda acı ve zevkle dolu keskin bir karıncalanma hissediyorum. Nefesim kesiliyor.

"Konuş, bebek yüzlü." O, şeytani bir gülümsemeye tıslar. "E-evet." Başımı sallarım.

"Evet, islandım." Dudaklarımı yalarım.

"Aferin kızım." Saçımı tekrar kavrar ve başımı aşağı doğru iter, ben de piercingli penisi bir kez daha ağızımı doldurmadan önce derin bir nefes almayı başarırım. "Em onu, bebek yüzlü. Benim yaramaz küçük fahişem ol ve o ağzını iyi kullan."

HAIDYN

PLANIM, oyun bitene kadar onu ağızında benim sikimle diz çöktürmekti, ama o kadar uzun süre bekleyemem.

Onun ağzını sikmek için zaman kaybetmiyorum. Ve birkaç dakika içinde boğazına boşalıyorum. Kafasını yukarı çekip, şişmiş dudaklarından akan salya ve spermi izliyorum. Nefes nefese kalmış, ben de eğilip kalçalarını tutuyorum. "Ayağa kalk," emrediyorum.

Yumuşak bir şekilde ağlıyor ama titrek bacakları üzerinde durmayı başarıyor. Ben de bacaklarımı kapatıp onu kucağıma çekiyorum, o da bacaklarını bacaklarımın üzerine atıyor.

Öne eğilip sert meme ucunu ağzıma alıp emiyorum, sonra dişlerimi geçiyorum. Çığlık atarak meme ucunu dişlerimden kurtarmaya çalışıyor ama kalçaları bana doğru itiyor.

Onu serbest bırakıyorum ve sikimi tutuyorum. "Bacaklarını aç," diye emrediyorum ve uyluğuna tokat atıyorum.

"Haidyn." Nefes nefese kalır. "Lütfen..."

Tekrar vuruyorum. "Kalk." Benim sikimin ucunu onun amına sürtebileceğim kadar yukarı doğru kıvrılıyor. "Sırılsıklam olmuşsun." Tam da tahmin ettiğim gibi. "Benim için çok itaatkar bir fahişe olmaya başladın, değil mi?"

O başını sallar. Elimi kaldırıp göğsüne tokat atmak üzereyken, o ekler: "Evet, öyleyim."

Sikimi bir açıyla öne doğru itip onu aşağı doğru bastırıyorum, amcığ beni içine çekmesine izin veriyorum.

Başını geriye atar, göğsü inip kalkar ve odayı bir çığlık yırtıp geçer. "Ben... Haidyn!" Başını eğerek sulu gözleri benimkilerle buluşur.

Ellerim kalçalarını kavrar ve parmaklarımı derisine batırarak vücudunu benimkinin üzerine bastırıyorum. "Çok iyi gidiyorsun, bebek yüzlü."

"Aman Tanrım..." Nefes nefese kalır.

Durup onu yerinde tutuyorum. Elleri kullanamadığı için pek bir şey yapamıyor ve kışındaki anal kanca ani hareketler yapmasını engelliyor. Yani, kışında çelik toplar olması işi biraz daha zorlaştırıyor ve alanı daraltıyor, ama yine de çok da zor değil.

Öne eğilip ıslak dudaklarını öpüyorum, tuzlu gözyaşlarının tadını alıyorum. "Şimdi seni becereceğim Charlotte, o yüzden rahatla ve beni içeri al. Bunu benim için yapabilir misin, bebek yüzlü?"

O başını sallar ve vücudu gevşer, ıslak amcığ benim sikimin üzerine daha da kayar. Titreyen kollarıyla ipi çeker ve ben dişlerimi sıkarak onun içine tamamen girerim. Kışındaki toplar amcığının duvarlarını daha da sıkılaştırır.

"Lanet olsun, bebek yüzlü." Onun acı ve zevk çığlıklarını görmezden gelerek inlerim. Elimi uzatıp yakasındaki halkayı tutarım, onu öne doğru çekerim ve kalçalarının ileri geri sallanmaya başladığını hissedince gülümserim. "Sikimi sür, Charlotte. Ne kadar çok istediğini göster bana."

Serbest elimle göğsüne tokat atıyorum ve o sarsılıyor. Bunu tekrar tekrar yapıyorum, sıkı amının içinde titreyerek sikimi sıvazlayan amcığıyla benim adımı haykırışını seviyorum. "Titriyorsun, bebek yüzlü." Parmak eklemlerimi göğsünde gezdiriyorum, ellerimin bıraktığı kırmızı izlerin tadını çıkarıyorum. "Kıçın nasıl hissediyor?" Onun bağlı kollarını çekerim ve o hıçkırır, ama kalçaları ileri geri sallanmaya devam eder. "Konuş, Charlotte."

"Acıyor." Burnunu çekiyor.

Ellerimi indirip, kanepeye otururken kalçalarını kavıyorum. Onu kaldırıp sikimi sokuyorum. Göğüsleri yüzümün önünde sallanıyor ve her itişte kollarının anal kancayı çekmek zorunda kaldığını biliyorum. "Benim fahişem olmakta çok iyisin, bebek yüzlü."

"Lütfen," diye yalvarır.

"Lütfen ne?"

"Boşalabilir miyim?" diye nefes nefese soruyor. "Lütfen? Boşalmam lazım."

"Gelebilirsin, bebek yüzlü," diyorum, onun benim sikimin üzerinde boşalmasını istiyorum. Bunu hak etti. Ben her zaman bir göt adamı oldum, ama bu, bir amcığın ne kadar iyi olabileceğini unuttuğum anlamına gelmez. Özellikle de onunkisi. Orada olan ilk erkek benim ve gelecekte sikişeceği herhangi bir erkeğin onu tatmin edememesini sağlamak istiyorum.

Başını geriye atıyor ve ben de yakasından tutup onu öne doğru çekiyorum. "Gelirken bana bakacaksın," emrediyorum.

Ağır gözleri açılır ve ağzı açılır, ama hiçbir şey çıkmaz, çünkü amının benim sikimi sıkıldığını hissediyorum. O kadar sıkı ki nefesim kesiliyor.

Katedrale varıyorum ve motosikletimi durduruyorum. İnerken, girişin yanında park etmiş bir araba fark ediyorum. Siyah bir Rolls Royce Wraith. Sürücü arabadan iniyor, ceketinin düğmelerini ilikliyor, merdivenleri çıkıyor ve bana kapıyı açıyor.

Geçerken gözlerimiz buluştu ve ben ona başımı salladım, o da bana karşılık verdi.

Kapı kapanırken kemerli tavanlarda bir gıcırtı duyulur. Katedral eskidir ve Lordlar gösterişi sevseler de burayı yenilemeyi reddederler. Size verdikleri her şeyin her an elinizden alınabileceğini hatırlatmak isterler.

Koridordan geçip sıraları geçiyorum ve ön sırada oturan bir adam görüyorum, sırtı bana dönük, yüzü Lordların mihrabına bakıyor. Üzerinde iki silah görüyorum. Kot pantolonumun belinden silahımı ve çakımı çıkarıp silahımın yanına koyuyorum ve beni buraya çağıran adama dönüp bakıyorum.

William Marks karşımda oturuyor. Beni buraya davet etmesini beklediğim son Lord. Onu en son görmeyeli yıllar oldu. "Bill." Babası da William'dı, o yüzden Bill adını kullanmayı tercih ediyor.

"Annabelle Marie Schults." Üvey kızının adını söylüyor.

"Onun kim olduğunu biliyorum." Charlotte'un gerçekte kim olduğunu bildiğimi saklamayacağım. Eğer o buradaysa, benim bildiğimi zaten biliyordur.

Onun kahkahası büyük katedrali doldurur. "Sana garanti ederim, onun kim olduğunu hiç bilmiyorsun," der ve dikkatimi çeker.

"Aydınlat beni." Dişimi sıkıyorum. Adam bana bir şey söylemek istediği için sabahın üçünde beni buraya getirdi, o halde bırakalım da konuşsun.

Yüzünü kaplayan gülümseme, benim bilmediğimi düşündüğü şeyi bana anlatmaya çok istekli olduğunu gösteriyor. "Kurucuları tanıyor musun?"

Şimdi gülme sırası bende. "Kurucuların kim olduğunu kimse bilmiyor." Onları toplumun diğer üyelerinden korumak için böyle.

"Annabelle'in kuruculardan biri olduğunu söylesem ne dersin?" Donup kalırım.

O sırtıyor. "Şimdi dikkatini çektim."

"Saçmalık." Lordların sunaklarından uzaklaşıp arkamı döndüm ve silahımı ve çakımı aldım.

"Babasına, ona bir şey olursa onu koruyacağıma söz verdim."

"Eh, başaramadın." Geri dönüp silahımı kot pantolonuma soktum, gitmeye hazırdım.

"Onun inisiyasyona girmesini engellemek için nedenler bulmaya çalıştım, ama annesi onun büyük olmasını istiyordu." Parmaklarıyla tırnak işaretleri yapar. Ayağa kalkar ve Lordların sunaklarının ucuna doğru yürür. "Kurban sunumu duydun mu hiç?"

Burun kıvrırım. "Tabii ki duydum." Tüm Lordlar en az bir kurban törenini izlemek zorundadır. Bu, bizi duyarsızlaştırmak içindir — bir kadın çıplak soyulur, Lordların sunağına bağlanır ve sonra diğer Lordlara sunulur — ve erkeklere onların önemli olduğunu söyler. Kadınlar bizim dünyamızda hiçbir şey değildir.

"Damızlık diye bir şey duydun mu?" diye sorar.

"Adından da anlaşılıyor." Bu sapkınlığa sahip birkaç Lord tanıyorum.

O sırtarak, "Beni takip et" der. Dönerek, her yıl ritüel için yemin töreninin yapıldığı en üst kata çıkan sağdaki merdivenden yukarı çıkmaya başlar. Onu ikinci kattaki balkona kadar takip ederim.

Burada olduğunu bilmediğim kadını görünce duruyorum. Elbette bağlanmış durumda. Yüzü aşağıya dönük, kıcı ve amı açıkta. Baş boynuna bağlanmış bir başlıkla tamamen örtülü ve boğuk çığlıklarından anlaşıldığı kadarıyla ağzı tıkanmış.

Ona doğru yürürken, kıcıda bir anal tıpası ve amında bir tane daha olduğunu görüyorum. Soluk teni morluklarla kaplı. Bazıları kemerden, bazıları ise el ve parmaklardan kaynaklanmış gibi görünüyor.

"O bir üremeci," diyor Bill, ona bakarak. "Görevinde başarısız oldu."

"Görevi ne demek?" Charlotte bana bir görev verildiğini söyleyene kadar, bizim toplumda bir kadına görev verildiğini hiç duymamıştım.

"O bir kurucunun kızı."

Onun sözleri anlam kazanmaya başlayınca vücudum gerildi.

O, ona doğru başını sallar. "Bak, Haidyn. Lordlar'a kabul edildikten sonra görevinde başarısız olan bir kadın tamamen işe yaramaz değildir. Başarısız olmuş olabilirler, ama yine de sunabilecekleri bir şeyleri vardır."

"Ya çocuk sahibi olamazlarsa?" diye soruyorum.

O, bu saçma bir fikirmiş gibi gülüyor. "Bu mümkün olabilir, ama Lordlar üreyebilmelerini sağlamak için konuyu kendi ellerine alırlar. Takviyeler verilir..."

"Öyle duydum."

"Yirmi bir yaşında." *Charlotte ile aynı yaşta.* Onun etrafında dolaşmaya başlar. "İlk seansı bu geceydi. En az kırk sekiz saat boyunca bu şekilde bağlı kalacak. Kıçı havada, kilitlenebilir bir tıkaçla doldurulmuş olacak, böylece Lordlar onu kullanamayacak. Ve amciği, tüm spermlerini tutmak için tıkanmış olacak. Sabahki bir sonraki seansı için çıkarılacak. Kırk sekiz saat geçtikten sonra, kliniğe gidecek ve hamilelik testi pozitif çıkana kadar yirmi dört saat boyunca yakından izlenecek ve DNA testi hangi şanslı Lord'un başarılı olduğunu belirleyecek."

"Sonra ne olacak?"

"Otuz sekiz haftalık olana kadar klinikte tutulacak, o zaman bebek veya bebekler alınacak ve babasına verilecek, o da onları büyütecek."

"Ya bu seans işe yaramazsa ve hamilelik testi pozitif çıkmazsa?" Kırk sekiz saat çok uzun bir süre gibi gelmiyor.

"O zaman buraya başka *bir seans* için geri getirilecek. Lordlar istedikleri sonucu elde edene kadar bu süreç tekrarlanacak." Onu işaret ediyor. "Bundan sonra hayatı böyle olacak. Doğum yaptıktan sonra, başka bir tur için buraya geri dönecek... sonra bir tur daha. Lordlar onun görevini yerine getirdiğini düşünene kadar, sonra... sonra onu acılarından kurtaracaklar."

Tekrarla ve tekrarla. Ellerimi saçlarımin arasında gezdirip iç çekiyorum. "Yani diyorsun ki... Charlotte başarısız olursa, geleceği bu mu olacak?"

Bana bakar ve sessizliği sorunun cevabı olur. Midemi bulandıran bir his zihnimi sarsar. Charlotte'un oturma odasında Lordlarla yaptığı konuşmayı izlediğim video aklıma gelir

Aklımda canlanıyor. *Seni katedrale götürecekler ve orada... görevlerini yerine getireceksin. Bir şekilde Lordlara hizmet edeceksin.* O bunun bir sunum olduğunu düşünüyordu, ben de öyle. Ama durum bundan daha kötüydü. "Onun görevi ne?"

"Bilmiyorum."

"SAÇMALIK!" diye bağıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Yüzüstü tahta bankaya bağlanmış kadın, dikkatimi çekmek için daha da yüksek sesle ağlıyor. Onu görmezden gelerek gözlerimi Bill'den ayırmıyorum. Kulağa ne kadar kötü gelse de, ben onu kurtarmaya gelmedim. "Kimsenin onun görevini bilmediğine inanmak zor. Kendisi bile."

"O da ne için yaptığını bilmiyor."

"Bu ne anlama geliyor?" diyorum, bu yeni bilgiyi kafamda sindirmeye çalışarak. Lordların katmanları var. Ve bunların derin olduğunu biliyorum. Ama üreme? Yani, gerçek tam önümde duruyor, ama soru neden? En üsttekiler güçlü ve her zaman evlidirler. Öyleyse neden eşlerinden başka birinden çocuk sahibi olmak istesinler ki?

"Dollhouse'u duydun mu hiç?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum ama cevap veriyorum. "Hayır. O da ne lan?"

"Annabelle, ailesinin işini devralacağını düşünüyor. Ama işler onun düşündüğü gibi değil."

"Bak, senin lanet bilmecelerinden bıktım. Bu boku görmek için beni sabahın üçünde buluşturdun..." Kadını işaret ediyorum, o da kendisini yerinde tutan bağlarıyla mücadele ediyor. "Lanet olası hiçbir şey için." Dönüp ona sırtımı dönüyorum. "Hiçbir şey için teşekkürler."

"Annabelle görevini tamamlarsa, hayatından hoşlanmayacak."

"Hiçbirimiz sevmiyoruz," merdivenlere yaklaşırken omzumun üzerinden sesleniyorum. O tekrar konuşmaya başladığında merdivenlerden inmeye başlıyorum.

"Bizim dünyamızda gerçekten masum olan çok az insan var, Haidyn."

Durup ona doğru dönüyorum. O, elleri pantolonunun cebinde, çıplak kadının yanında durmaya devam ediyor.

"Annabelle'in onlardan biri olduğunu kesin olarak söyleyebilirim."

"Çok geç," diyorum, başımı sallayarak. Onu çoktan benim yaptım. Adımı kışına kazıdım. Onunla çok ileri gittim,

onu bir kenara atacak kadar. Ve eğer o haklıysa... o masumdur, onu yok edecek bir hayata kapılmış başka bir kadın.

"Şu anda senin yatağında mı?" Ben yeni bilgiyle kafam karışırken o devam ediyor.

Cevap vermiyorum ve o bana doğru yürüyor. Sessizliğim yeterli bir cevap. Merdivenlerin başında durup konuşuyor: "Eve git... silahını al ve o uyurken kafasına bir kurşun sık." Merdivenlerden ilk adımı atarak yaklaşıyor. "Annabelle'i kendi kızım gibi seviyorum, ama sana söz veriyorum, bu onun için en iyi sonuç olacak." Bunun üzerine merdivenlerden aşağı iner ve yanımdan geçer.

KIRK DOKUZ

HAİDYN

Evimin önüne gelip garaj kapısı açma düğmesine basıyorum. İçeri girmeye başlıyorum ama onun SUV'sini görünce duruyorum. Burada olacağını biliyordum ama onu görmek garip geliyor.

Arabamı onun Cullinan'ının yanına park ettim, motoru kapattım, arabadan indim ve eve girmeden önce garaj kapısını kapattım. Güneş henüz doğmadığı için ortalık sessiz ve zifiri karanlıktı. Ana yatak odasına doğru ilerledim, kapıyı açıp içeri girdim ve arkamdan kapıyı kapattım.

Perdeler açık, bu yüzden evin dışına asılı apliklerden biraz ışık giriyor. O benim yatağımda yatıyor. Sırtı pencereye dönük, kolu benim tarafıma doğru uzanmış. Kedisi her zamanki gibi yastığımın üzerinde yatıyor.

Komodinin yanına yürüyerek, kot pantolonumun belinden silahımı çıkarıp masanın üzerine koymak için uzanıyorum ama durup ona bakıyorum. Çok güzel ve huzurlu görünüyor.

Koyu renk kirpikleri yanaklarına düşmüş, dudakları hafifçe aralanmış ve yumuşak bir şekilde horluyor. Silahı bırakıp soyunuyorum. Battaniyeyi alıp yanına uzanıyorum ve Muffin miyavlayıp yataktan atlarken ikimizi de örtmek için battaniyeyi üzerimize çekiyorum.

Parmak eklemlerimin arkasını yanağına, çenesine ve boynuna sürerim. Nabızı güçlü ve düzenli.

"Haidyn?" diye fısıldıyor, gözleri kapalı kalıyor.

"Evet, bebek yüzlü. Benim," diyorum, başparmağımla alt dudağını okşayarak.

Bana hafif bir gülümseme verir, sonra beklemediğim bir şey yapar. Yaklaşır, yumuşak vücudunu bana bastırır ve sol kolunu benim yanıma, sol bacağını da kalçama atar.

Onun sıcak kucaklamasına eriyip gitmeden önce bir an için gerginleşiyorum. Yatağa yan yatarak, sağ elimi sırtında yukarı doğru kaydırıyorum, omurgasının kıvrımlarını ve ensesini hissediyorum. Parmaklarımın yumuşak saçlarına kayıp başının arkasını avuçlamasına izin vermeden önce, ona damgaladıkları Lordlar armasını hissedebiliyorum. Onu, uyanmak istemediğim bir rüya gibi tutuyorum, "eğitimimizin" bir kısmını hatırlıyorum.

Dört yıl önce

"SANA GÖSTERMEM GEREKEN BİR ŞEY VAR," diyor kadın gülümseyerek.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Oyun oynayacak havamda değilim," diyorum ve ona doğru adım atıyorum. Dört adam ileri atılıyor, kadın ise onları durdurmak için ellerini kaldırıyor.

"Merak etmeyin çocuklar. Sadece konuşuyoruz."

Saint'i kontrol etmem lazım. Günlerdir ilk kez beni bodrumdaki hücremden çıkardı. "Ne istiyorsun lan?" Kashton'ın nerede olduğunu hâlâ bilmiyorum.

"Sana bir şey göstermek istiyorum." Bir adım öne çıkar.

Başımı geriye atıp derin bir nefes alıyorum, sinirimi yatıştırmaya çalışıyorum. Bu kaltağı yeterince çekmişimdir. "Ne var?"

Bana şeytani bir gülümsemeyle dönüyor ve ben de onun bizi dönüştürmeye çalıştığı iyi çocuk gibi onu takip ediyorum. Bu asla olmayacak. Ama ben de onun kadar iyi oyun oynayabilirim.

Dışarı çıkıyoruz ve omzumun üzerinden dört adamının bizi takip ettiğini görüyorum. Ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokuyorum ve güneş gözlüğüm olmasını diliyorum. Gökyüzünde tek bir bulut bile yok; gün ortası ve bu mevsim için normalden daha sıcak. Daha geçen hafta kar yağıyordu.

Carnage'ı çevreleyen arka çite yaklaşırken, o sağa doğru adım atar ve ben gördüğüm manzara karşısında dururum.

Bir kadın, sırtını üç metrelik tel örgü çite dayamış, parmak uçlarında, kollarını ve bacaklarını açmış duruyor. Her iki bileği ve ayak bileği dikenli telle bağlanmış, ayrıca dikenli tel iki kez boynuna da dolanmış. Kurtulmak için verdiği mücadeleden dolayı çıplak vücudundan kan akıyor. Ve karnının alt kısmında yatay bir taze yara izi var. Bir zamanlar kusursuz olan cildi güneş yanığına maruz kalmış. "Ne zamandır burada?" diye soruyorum, tam olarak kim olduğunu bilerek öne doğru adım atıyorum.

Sesimin sesi vücudunu sarsıyor ve ağzı tıkanmış olduğu için boğuk sesi yüzünü kapatan siyah başlığı dolduruyor.

"İki gündür," diye cevaplar kaltak.

Ona dönerek, "Neden burada?" diye bağırırım. "Onu bırak. Bununla hiçbir ilgisi yok," diye haykırırım, panik göğsümü sıkıştırır.

Kafasını yana eğiyor. "Bence onun bununla... seninle her şeyi var." Gülümsüyor. "Siz kardeşler her şeyi paylaşıyorsunuz. Kadınları da dahil."

Çılgın sürük! "Onu bırak!" diye bağırarak öne doğru adım atarım, ama o geri çekilmez.

Kaşlarını çatır. "Kadınlar senin için hiçbir şey ifade etmemeli. Ve onun için de." Ağlayan kadını işaret eder. "O sana ait. Peki onunla ne yapacaksın?" Çite bağlanmış kadına doğru yürür ve kafasındaki başlığı çıkarır.

Geniş, kan çanağı gözleri benimkilerle buluşur ve ağzına yapıştırılmış banttan çığlık atar.

Ona doğru yürüdüm ve yüzündeki bandı yırttım. "Hai-dyn," diye hıçkırarak ağladı, vücudu titriyordu, dikenli teli çekerek kurtulmaya çalışıyordu.

"Şşş," diyorum, ellerimi gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüne koyarak. Cildi sıcak ve nemli. İki gün mü? Muhtemelen ona su vermek bir yana, yemek bile vermemişlerdir. "Sakin ol, bebeğim," diyorum ve o gözlerini sıkıca kapatıyor. "Bunu benim için yapabilir misin?" diye soruyorum ve o elinden geldiğince başını sallıyor. "Aferin benim kızıma," diyorum ve o bu övgüye inliyor.

"Görüyorsun Haidyn, her zaman bir seçeneğin var," diye ekliyor o kaltak gizemli bir şekilde.

Sierra'yı serbest bırakıp ona dönüyorum. "O neden burada?" diye soruyorum.

"O senin seçtiğin kız, Haidyn. Lordlar, tüm bağlılığın ve sıkı çalışmanın karşılığında onu sana ödül olarak verdiler. Sen onunla işin bitene kadar o sana ait. Yani o da seninle birlikte Carnage'da kalacak ve seninle birlikte eğitime girecek. Sana yaptığım her şeyi... ona da yapacağım. Ve hayatta kaldığı sürece, onu sikmene izin vereceğim. Oh, ve hamilelik ihtimalini merak etme. Ona zaten histerektomi yapıldı."

Sierra ağlıyor ve şimdi taze yara izi anlam kazanıyor. Carnage'da kısırlaştırma zorunludur. Erkek ya da kadın fark etmez, esir olarak getirilen herkesin asla üreyemeyeceğinden emin olunur. Ona bunu yapmışlarsa, onu ne kadar zamandır burada saklıyorlardı?

"Ama..." Kaltak devam ediyor, dikkatimi çekerek bizi buraya kadar takip eden dört adamını işaret ediyor. "Onunla işin bittiğine karar verirsen, onu onlara verirsin."

"Hayır," diye bağırırım, Sierra'nın çığlıkları hıçkırıklara dönüşürken, onun ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Ya onu burada tutup o kaltağın Sierra'ya işkence etmesine izin vereceğim ya da onu adamlarına teslim edip tecavüz etmelerine izin vereceğim. "Kesinlikle olmaz."

Kadının kaşları daha da çatılır.

"Haidyn... lütfen..." Sierra hıçkırarak ağlar ve ben ona dönerek yüzüne bakarım.

Gözlerim hızla bileklerini, boynunu ve ayak bileklerini saran dikenli telleri tarar. Kurtulmak için kendini kesmiş. Kesmedikçe onu çıkarmamın bir yolu yok ve bunu yapmamın da bir yolu yok.

"LÜTFEN..." Sierra çığlık atar, olacaklara karşı paniği artar. "Bana bunu yapmalarına izin vermeyin!" Dikenli teli çeker ve tel daha derine keser.

Onu daha önce paylaştım, ama bu farklı. Ashtyn kaçtığından beri işler değişti ve bu hasta piçlerin Sierra'ya tecavüz etmesine izin vermeyeceğim, çünkü ben sınanıyorum. Ya da onun yapmadığı bir şey için onu cezalandırmalarına izin vermeyeceğim.

"Ne istiyorsunuz lan?" diye kadına bağırırım, sabrımı kaybederek. İkimiz de biliyoruz. Burada güçsüzüm ve bundan nefret ediyorum. Sierra'yı sevmiyorum, ama bu adamlar tarafından işkence görmesini veya tecavüze uğramasını da istemiyorum

. Onun Carnage ile hiçbir ilgisi yok. O benim yüzümden burada. Ashtyn'i reddettim ve sonra kaçmasına yardım ettim. Sierra, babam yüzünden benim Lordum olarak benimle kalmak zorunda kaldı. İki farklı seçilmiş kişiyi reddettikten sonra, babam benim için karar verdi. Artık seçim şansı yoktu. Birbirimizin hayatına zorla girmiştik. O beni seçmedi. Her şey bana geri dönüyor.

"Adamlarım çok çalışıyor, Haidyn. Ve ben sıkı çalışmanın ödüllendirilmesi gerektiğine inanıyorum. Senin gibi." Elini uzattı ve adamlarından biri ona bir pense uzattı. "Onu serbest bırak ve bırak oynasınlar."

Gözlerim penseye düşerken, kalbim onun sözleriyle hızla çarpmaya başladı. Sierra'nın hiç şansı yok. İki gündür yiyecek ve su almamış... Yorgun ve kanıyor. Dördünü birden alt etsem bile, o çok uzağa gidemez.

Bu kaltak Carnage'ı ele geçirdi ve ben bu konuda hiçbir şey yapamıyorum. Saint hala hastanede ve iyileşme şansını artırmak için sakinleştirici verildiğinden başka durumu hakkında hiçbir bilgi yok. Bu saçmalığa inanmıyorum. Kash'i günlerdir görmedim. Bir seferde sadece bir kişiyi kurtarabilirim.

Onları elime alıp Sierra'ya dönüyorum. O başını sallıyor, gözlerinden yeni gözyaşları akıyor. "Lütfen... hayır..."

Penseyi cebime koyup iki elimi tekrar yüzüne koyuyorum, gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarını tutuyorum. "Şşş, sakın ol. Derin nefes al, bebeğim."

Burnundan sümük akarken burnunu çekiyor. "Aferin kızım."

"Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen... lütfen... Haidyn... onlara izin verme..." Cümlesini bitiremeden hıçkırarak ağladı.

Göğsüm sıkışır. Hayatımda bazı berbat şeyler yaptım, ama masum insanları, özellikle de kadınları öldürmem.

"Onların tecavüz etmesine izin verme..."

"Sakin ol." Onu kesiyorum. "Rahatla." Gözlerimi onun gözlerine dikip başımı sallıyorum. "Bunu benim için yapabilir misin?"

Titremeyen vücudunun çitlere yaslanarak elinden geldiğince rahatladığını hissediyorum ve ona güven verici bir gülümseme atıyorum. Nazikçe, başını bir yandan diğer yana çevirerek boynuna dolanan dikenli telin ne kadar hareket etmesine izin verdiğini kontrol ediyorum. "İşte böyle. Harika gidiyorsun, bebeğim."

Bir saniye durup alnımı alnına dayadım, kalbimin göğsümde çarptığını hissettim. "Özür dilerim..."

Yumuşak bir hıçkırık çatlamış dudaklarından dökülür ve fısıldar, "Teşekkür ederim." Kaderini mi kabul ediyor, yoksa onu kurtarmak için bir planım olduğunu mu düşünüyor? Çünkü aklıma bir plan gelmiyor. Burada işleri yöneten bu kaltak her kimse, artık bir ordusu var. Kendi adamlarını getirmiş. Benim hiçbir kontrolüm yok. Spade kardeşlerin hiçbirinin yok.

Geri çekiliyorum; kan çanağına dönmüş gözleri benimkilerle buluşuyor ve alt kirpiklerinden yeni gözyaşları akarken bana yumuşak bir gülümseme atıyor. Hiç düşünmeden boynunu kırıyorum.

Sierra'nın vücudu çitin üzerine yığıldı ve ben nazikçe başını indirdim. Geri adım atarak onu bıraktım ve gereksiz bir kurban gibi orada asılı durduğunu gördüm.

Kalbim ağırlaşıyor ve nabzım hızlanıyor. Nefes almakta zorlanıyorum. Onu öldürdüm. İkimiz de bunun onun tek seçeneği olduğunu biliyorduk. Kim bilir ona ne yaparlardı ya da ne kadar süre Carnage'ın esiri olarak kalırdı. O buraya ait değildi.

"Senden hayal kırıklığına uğradım, Haidyn." Kaltak dramatik bir şekilde iç çekiyor. Ben sertçe gülüyorum. "Sıraya gir." Sıra uzun.

"Onu indirin ve vahşi hayvanların yemesi için bırakın," diye adamlarına emir veriyor.

Onlara dönerek, seçtiğim ölüme sırtımı döndüm, cesedini korudum. "Onu bizimle götüreceğiz." Huzura kavuşmayı hak ediyor.

Esmer kadın bana yaklaşır, yeşil gözleri benimkilere bakar — kontakt lens takıyor. Bizden gerçek kimliğini saklamaya çalışıyor. Nedenini bilmiyorum. Göz renginin ne önemi var ki? "Burada kararları sen vermezsin, Haidyn. Sınandın ve başarısız oldun."

Burun kıvırıyorum.

"Göreceksin. Bu en iyisi." Tekrar adamlarına döner. "Onu bırakın ve onu bodruma geri götürün. O bir cezayı hak etti ve sizler de ona bu cezayı vermeyi hak ediyorsunuz." Bunun üzerine Carnage'ın yanına geri döner.

Arkamı dönüp cebimden penseyi çıkarırım ve onu yerinde tutan dikenli teli kesmeye başlarım, bana doğru düşen vücudunu yakalarım. Dönmeden önce, öne doğru itilirim ve ikimiz de

ikimiz de yere düşeriz. Orosu çocuğu... Onu yerde bırakarak, onlara dönüp yüzleşecek fırsat bile bulamadan üzerime atlarlar.

UYKUDAKİ CHARLOTTE'E BAKIYORUM. Umarım Bill, onun kim olduğu ve ondan ne istedikleri konusunda yalan söylemiştir. Çünkü mutfağında dururken o haklıydı. Ölmekten daha kötü şeyler vardır. Bill, onun geleceğinin ne olacağını tam olarak bildiği için onu öldürmemi önerdi.

Gözlerim onun yumuşak hatlarını tarıyor. Onu öldürebilir miyim? Hayır. İçten içe onun masum olduğunu bilsem de, onu öldüremez ya da terk edemem. O benim. Yıllardır onu istiyorum. Zaten bana ait olan bir şeyi neden kendimden mahrum edeyim ki?

Spermim dudaklarından, amından ve kışından sızıyor. Uykusunda inlediği isim benim adım. Uyandığında yattığı yatak da benim yatağım. Bu tren raydan çıkana kadar ona bineceğim. Ve sonra, onun benim kalması için ne gerekiyorsa yapacağım. Sonsuza kadar.

Derin bir nefes alıp, nefesimi veriyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Hiç günlerce uyumuş gibi hissettiğiniz türden bir uyku uyudunuz mu? Sanki vücudunuzun sıfırlanmaya ihtiyacı varmış gibi. Ben hiç uyumadım. Şimdiye kadar.

Gözlerimi açtığımda, güzel mavi gözlerle karşılaşıyorum. Gözlerimi kırıştırıp etrafa bakınıyorum, odamdayız, yatağımızdayız ve güneş doğmuş. "Saat kaç?" diye soruyorum. Sesim kulağa sert geliyor.

"Neredeyse öğlen."

"Ne oluyor lan?" Hızla otururum, gözlerimi ovuştururum. O kadar uzun uyumuş olamam.

"Ne oldu? Gitmen gereken bir yer mi var?" diye soruyor. Elini sırtımda hissediyorum, ovuşturuyor. Dokunmasıyla kaskatı kesiliyorum ve o da elini çekiyor.

"Hiç bu kadar uzun uyumam."

"Seni hiç uyurken görmüyorum." O gülüyor.

Ona tekrar bakıyorum, şimdi sırt üstü yatıyor, elleri boynunun altında ve bana bakıyor. Otururken üstündeki battaniyeyi çektiğim için gözlerim vücuduna kayıyor. Gözlerim üzerinde durduğunda yumuşak pembe meme uçlarının sertleştiğini fark ettim. Sonra gözlerim piercingli göbek deliğine kaydı. Kendimi onun yanında, yan yatarken buldum, bir elim başımı desteklerken, diğer elim karnına uzanmıştı.

"Çocuk istiyor musun?" Neden sorduğumu bilmiyorum, ama dün geceki konuşma hala aklımda.

"Tabii ki," diye cevaplıyor, sanki bu tuhaf bir soru değilmiş gibi. Sonra hafifçe gülümsüyor. "Lordumla evlenseydim, şimdiye kadar en az bir tane çocuğum olurdu."

Kaşlarımı çatıyorum. "Henüz bir Lord'un olmadığını söylemiştin."

Gözlerini devirir. "Kısa süre önce bir sevgilim olduğunu öğrendim. Ama o... müsait değil."

"Bu ne demek?" Kim söyledi bunu ona?

"O öldü." Başını çevirip bana baktı ve yalan söylediğini anladım. Ama konuyu daha fazla uzatmadım. Görevini yerine getirirken kimseye verilmeyecekti. Lordlar onu bana vermişti ve ben bunu takdir etmeye başlamıştım. "Peki ya sen? Çocuk istiyor musun?"

"Hayır."

Soruma bu kadar çabuk cevap vermeme kaşlarını çatı. "Neden istemiyorsun?"

"Çünkü çocuklar Carnage'a ait değiller." Beni yanlış anlamayın. Saint ve Ashtyn için mutluyum, ama biz o cehennemde büyüyen çocuklardık ve hiçbir çocuğun bunu yaşamasına izin vermek istemiyorum. Babaları kim olursa olsun.

"Ya hanımefendi çocuk isterse?" diye soruyor, sesi öncekinden daha alçak. Sanki sormaya korkuyormuş gibi.

"Ben evlenmeyeceğim," diye cevap veriyorum.

"Bekle." Oturur ve elim belinden düşer. "Bir Leydi almalı ve çocuk yapmalısın."

Sırt üstü uzanıp, onu daha iyi görebilmek için başımı yastığa dayayarak rahat bir pozisyon alıyorum, ama hiçbir şey söylemiyorum.

Sessizliğim üzerine devam eder. "Aşka inanmıyor musun?" Bu düşünceye burun kıvrırım.

Ayağa kalkıp kalçalarımın üzerine oturarak beni şaşırtıyor. Saçları omzuna dökülüyor ve ben onu geri iterek vücudunu görebiliyorum. Penisim anında onun altında sertleşiyor. "O zaman senin için üzülüyorum," diyor o, sanki bu çok doğal bir şeymiş gibi.

Ben gülerim, o da şakacı bir şekilde göğsüme vurur. Her iki bileğini de tutup, gözleri benimkilerle buluşup yumuşarken onu esir alırım. "Bizim dünyamızda kötülükten başka bir şey yok." Dudaklarını yalar ve iç çeker. "Onlara layık olduğunu kanıtlamak zorundasın... ve kendini kanıtladıktan sonra, onlar bunu senden her an alabilecek güce sahipler. Seni koşulsuz seveceğini bildiğin birini istemez misin?"

Sadece ona bakıyorum, kalbimin göğsümde hızla attığını hissetmemesini umarak.

"Senin gerçekte kim olduğunu görebilen ve yine de seni kabul edebilen biri mi?" Başını yana eğip gülümsüyor. Yumuşak bir gülümseme, ama güzel yüzünü aydınlatıyor. "Nefretle dolu bir dünyada kim aşkı tanımak istemez ki?"

"Senin istediğin bu." Bu bir soru değil, daha çok bir gözlem.

Anlıyorum. O, Spade kardeşler ve benimkinden farklı bir hayat yaşamıştı. Cehennemde büyümemişti. Başka bir canlının canını yakmak istemediği için dövülmemişti. Kendini kanıtlaması gerektiğini biliyor ve bunu yapmaya da hazır, ama bu aynı şey değil. Bileklerini bırakıp, parmak eklemlerimle yüzünün yan tarafını okşuyorum.

Gülümsemesi genişler ve beni düzeltir. "Bu benim sahip olduğum şey."

"Kim?" *Sahte erkek arkadaşı mı?* Ona, gerçek kimliğini öğrenirse onunla ilgilenmeyeceğini söylemek istiyorum. Ve eğer öğrenirse, onu öldürmek zorunda kalacak. Eğer reddederse, onun yerine ben yaparım. Çünkü o zaman o, onun için bir tehdit olacak.

"Annem ve üvey babam." Omuzları geriye çekilmiş, başı dik. Bu sözünden çok gurur duyuyor.

"Eve git... silahını al ve o uyurken kafasına bir kurşun sık." Üvey babası bana böyle söyledi ve onun geleceğinin nasıl olacağını bildiğini hiç sanmıyorum. Kurucu olduğunu, gerçekte ne kadar güçlü olduğunu biliyor mu acaba? Sanmıyorum.

Sessizliğim karşısında gülümsemesi kaybolur ve gözleri benimkilerden kaçarak göğsüme düşer. Otururum, yüzünü iki elimle kavrar ve ona güven verici bir gülümseme atarım. "Herkes senin kadar şanslı değil, bebek yüzlü." Yalan söylüyorum, kendini güvende hissettiği hayallerini yıkmak istemiyorum.

Gülümsemesi geri gelir ve tırnakları sırtımda yumuşakça yukarı aşağı gezer, tüylerim diken diken olur. "Sen..."

Dudaklarımı dudaklarına yapıştırarak sözünü kesiyorum. Yeterince saçmalık konuştuk. Masallara inanmak istiyorsa, bu onun sorunu. Ben masallara inanmıyorum, masal da istemiyorum. O benim yatağında çıplak yatıyor, onu sikebilecekken neden konuşayım ki?

CHARLOTTE

Beni kaldırıp sırt üstü yere attığında çığlık attım. Açık bacaklarımın arasına diz çöktüğünde, gözlerimi onun sert penisine indirdim. Üzerine çıktığımda onu hissedebiliyordum. Onunla gerçek bir konuşma yapmaya çalışıyordum, ama bu çok dikkatimi dağıttı.

Bu sabah onun kollarında uyandığımda, farklı görünüyordu. O bir Lord ya da Spade kardeşi değildi. O sadece beni kucaklayan bir adamdı. Bu bana umut verdi. Geleceğimin beni ne beklediğini biliyorum. Lordum benden nefret edecek. Yıllar önce bunu kabullendiğimi ve sadece güç istediğimi sanıyordum, ama korunmak, sevilmek? Bu sahte olsa bile, aklımı karıştırdı. Bunu istememi sağladı.

"Kes şunu, bebek yüzlü." Haidyn'in sesi içimdeki düşünceleri böldü.

"Ha?" diye soruyorum, gözlerim onun gözleriyle buluşurken o üzerimde duruyor.

Belimi tutup beni karnımın üstüne çevirir, kalçalarımı tutup kıcımlı havaya kaldırır. Dizleriyle bacaklarımı iyice açar ve sonra sikini amıma sokar. Ön sevişme yok, ip, zincir veya ağız tıkacı yok. Sadece bir eli saçımda, yüzümü yatağına doğru itiyor, diğer eli ise başparmağını kıcıma sokuyor ve ben onun adını haykırarak boşalana kadar amımı sikiyor, benim boşalmam onun piercingli sikini kaplıyor.

Ağır gözlerimi açıp odaya bakıyorum. Yatakta sadece Muffin ve ben varız. Ayağa kalkıp tuvalete gidiyorum ve onun ana süitinden çıkmadan önce bir gömlek giyiyorum. Midem gurulduyor, kahvaltı yapmam gerektiğini söylüyor. İki kez boşaldım ve ondan sonra kendimden geçtim. Haidyn bayılana kadar beni sikti.

Koridordan yürüyerek açık mutfığa ve oturma odasına geliyorum. Haidyn odanın ortasında mutfak sandalyesinin yanında duruyor. Siyah deri koltukta bir ip ve bir şırınga var. Geri adım atıp dönerek odasına geri dönüyorum.

"Bu olacak, Annabelle."

Bu isim dişlerimi sıkıştırıyor. Neden bana bu isimle hitap etmeye karar verdi? Bana kızgın olduğu için mi? Onu kızdıracak bir şey mi yaptım? Bu sabah güzel bir an yaşadığımızı sanıyordum. Belki de aşk hakkında konuşmak sadece bir hayaldi. Yani, başka bir kadına karşı asla böyle hissetmeyeceğini biliyorum, ama yine de bana çocuk isteyip istemediğimi sorarak bana karşı açıldığını hissettim. Bu çok kişisel bir soruydu ve ilk kez, sanki beni tanımak istiyormuş gibi geldi. Gerçek beni. Zorunda olduğum için rol yaptığım beni değil.

"Ya kendi isteğinle sandalyeye oturursun, ya da seni kovalayıp saçından tutup sandalyeye bağlarım. Ne yapacaksın?"

Bana yapacağı şeyleri anlatış şekline heyecanlanmamalıyım. Ama elimde değil. Bir süreliğine direnebilirsin, ama sonunda bunun bir anlamı kalmaz. Gözlerimi kapatıp sessizce lanetler yağdırıyorum. Bana bunu yaptığı için lanet olsun. Ona dönüp çenemi kaldırıyorum ve ona doğru yürüyorum. Sandalyenin önünde durduğumda, gözlerini giydiğim tişörtüne indiriyor.

"Soyun," diye emreder ve o bana ne yapmam gerektiğini söylediğinde her zaman hissettiğim o kelebekler midemde uçmaya başlar.

Kumaşı başımdan yukarı çekip yana atıyorum. "Otur, bebek yüzlü." Deriyi hafifçe vurup ben onun dediğini yapmadan önce şırıngayı alır.

FIFTY

HAIDYN

Onu sikmeyi bitirdikten sonra bayıldı ve yatakta bana söylediklerini düşündüm. Bildiğinden daha fazlasını biliyor ve ondan istediğimi elde etmenin tek yolu bu.

Halatı alıp sandalyenin arkasına diz çöküyorum. "Ellerini arkada birleştir" diyorum ve o da bileklerini sandalyenin arkasında birleştiriyor. Bileklerini birbirine bağladıktan sonra, fazla halatı alıp sandalyenin altına getiriyorum ve her iki ayak bileğini de halatla bağlıyorum. Onu sıkı bir şekilde bağlamama gerek yok çünkü bu konuda bana karşı koymayacağını biliyorum. Sadece bir yerde kalmasını istiyorum. Bu, her şeyden çok onun güvenliği için.

Ayağa kalkıp onun önüne geçiyorum ve şırınganın kapağını çıkarıyorum. Kafasını yana eğip derin bir nefes alıyor. "Aferin kızım," diye övüyorum onu, o da inliyor. İğneyi boynuna batırdıktan sonra kapağı tekrar takıp mutfak tezgahına koyuyorum ve ona geri dönüyorum.

Çenesini nazikçe kavrayarak bana bakmasını sağlıyorum ve gözleri neredeyse anında ağırlaşıyor. "Dollhouse hakkında ne biliyorsun?" Konuya giriyorum. Ona geçen seferki kadar çok vermedim. Sadece birkaç sorum var, bu yüzden etkisi çok daha çabuk geçecek.

"Hiç duymadım."

Bill, görevini yerine getirirse ne yapması gerektiğini bilmediğini söylemişti. "Bu sabah yatakta bana Lordun hakkında yalan söyledin. Neden?" Onun ölmediğini biliyorum. Bu çok kolay olurdu. O birine ait, özellikle de Bill'in söylediği kişi ise.

Charlotte gözlerini kırıştırarak dudaklarını yaladı. "Çünkü o sende." Kaşlarımı çattım. "Bu ne demek?"

"O Carnage'da."

İlginç. Carnage'a giren ve çıkan birçok Lord var. Aslında dönüş oranı oldukça yüksek. Çoğu uzun süre kalmıyor. "Bunu sana kim söyledi?"

"Bill."

"O bunu nereden bilsin ki?" Bill'in buluşmamızda bana bundan bahsetmemesi ilginç. Benden bir şeyler sakladığını biliyordum.

"Babasıyla golf oynuyor..."

"Senin Lordun kim?"

"Winston Garvey."

Hmm. Bu ismi hiç duymadım, yani ya Bill ona yalan söylüyor ya da Lord başka bir isim kullanıyor. Her şeyin mümkün olduğunu düşünmeye başlıyorum. "Onunla ne zaman evleneceksin?"

"Bir yıl önce." Kirpikleri titriyor ve ben saçlarımı elime alıp okşuyorum. Bana, şimdiye kadar en az bir çocuğu olacağını söylemişti.

Ona üreme konusunda soru sormak istiyorum, ama sormuyorum. O bu konuda hiçbir şey bilmiyor. Bir Lord olarak, bir görevi başaramadığın için alacağın cezanın ne olacağı sana asla söylenmez. Lordlar senin sürprizle karşılaşmanı isterler. "Kurucular hakkında ne biliyorsun?" diye sormaya karar veriyorum.

Kaşları şaşkınlıkla birleşir. "Kim olduklarını kimse bilmiyor."

Siktir! Bu beni hiçbir yere götürmedi. Cep bıçağımı çıkarıp ipi kesip onu çözdüm. Onu kaldırıp yatağa geri taşıdım ve battaniyeyi boynuna kadar çektim. "Bir saat içinde etkisi geçecek," dedim ve alnını nazikçe öptüm.

Uzaklaşırken, o yumuşak bir sesle, "Sana bir soru sorabilir miyim?" dedi.

Yanına oturup, yüzündeki koyu saçlarını çekip gülümsedim. "Ne soracaksın?"

"Neden bir hanımın yok?"

Başımı yana eğiyorum ama cevap vermiyorum.

"Onu reddettiğin için mi, yoksa Lordlar sana ceza olarak bir Leydi vermeyi reddettiler mi?"

"Neden bana bir Leydi vermeyi reddetsinler ki?" Onun kullanması için çok garip bir kelime.

"Seninle ilgili bir e-posta aldım... Leydi başlığı altında, *reddedildi* yazıyordu."

Adam ve ben onun dizüstü bilgisayarını inceledik ve Lordlardan aldığı tüm e-postalar silinmiş, geri getirilebilecek hiçbir iz bırakılmamış. Bu yüzden ona ne gönderdiklerini bilmiyorum. Kendi sorumu sormaya karar veriyorum. "Eğer bir hanımefendi reddedildiğimi düşünüyorsan, neden bu sabah bana evlenmekten bahsettin?"

"Çünkü herkes birini hak eder." Esniyor ve gözleri kapanıyor.

Dört yıl önce

ADAM ve ben Carnage'in ofisine giriyoruz ve tüm konuşmalar duruyor. Dört babamız da orada.

Benimki bana bakıyor. "Haidyn, tam da görmek istediğim kişi." Bugün şanslı günüm olmalı.

"O konuşmayı bitirmemiz lazım..."

"Bitirdik. Bitti." Yemin törenimizi çoktan yaptık. Seçtiğim kişi var. Babam, Sierra'nın babasının kendisine bir iyilik borcu olduğunu ve bunun Sierra olduğunu söyledi. Ona, o zaman onu sikmesini söyledim, o da sadece güldü. O iğrenç piç kurusu kesinlikle bunu düşünmüştür.

Sözlerim üzerine çenesi gerildi. "Durum karmaşık..."

Arkamızdaki kapı açılır ve Adam ile ikimiz de ofise giren kadına bakmak için döneriz. Vücudunun hatlarını ortaya çıkaran ve büyük, estetik ameliyatla yaptırılmış göğüslerini sergileyen kırmızı bir elbise giymektedir. Başı dik, gözleri bir saniye boyunca Adam ile beni süzer ve sonra ikimizi de kovar.

"Kardeşlerim." Babalarımıza sesleniyor. Tek tek yanlarına gidip, her biri onu kucaklayıp yanağından öpüyor. "Böldüğüm için özür dilerim. Daha sonra gelebilirim," diyor.

"Saçma." Babam endişesini eliyle savuşturur ve masasının sandalyesini çekerek ona oturması için yer açar. "Bugün yalnız mı geldin?" diye sorar, kapıya bakarak.

"O da burada. Onu Jessie ile konuşurken fuayede bıraktım." Oda sessizliğe bürünür ve ben Adam'a bakarım.

"Tamam..." Adam odadaki garip havayı hissetmeye başlar.

"Gidiyoruz." Onu çıplak soyup bağlayacaklar ve kocası izlerken sırayla tüm deliklerini sikip dökeceklermiş gibi hissediyorum. Muhtemelen onu bu yüzden buraya getirmiştir. Ve bu gece gözlerimi çamaşır suyuna batırmak zorunda kalmamayı tercih ederim.

"Haidyn," babam homurdanır. "Bu konuyu konuşacağız." "Hayır, konuşmayacağız."

"Ya dinlersin ya da senin yerine biz karar veririz," der Adam'ın babası. "Bu ne hakkında?" Adam bana şaşkın şaşkın bakar.

Babamın benden ne istediğini hiç bilmiyor. Ben bu konuyu hallettiğimi ve geride bıraktığımı sanıyordum.

"Haidyn, kız kardeşini seçtiği kişi olarak reddetti," diyor babası.

Adam bana şaşkın şaşkın bakar, sonra babasına döner. "Ciddi olamazsın. Tabii ki reddetti. Saint..."

"Bununla yaşamayı öğrenirdi," diye bağırır Saint'in babası.

"Benim seçtiğim biri var. Sierra," sanki onlar orada değillermiş ve benim sikimde kanamasını izlememişler gibi hatırlatıyorum. "Ve Saint'in Ashtyn'i var. Ritüel bitti. Artık devam ediyoruz."

"Bir hanımefendiye ihtiyacın var." Babam omuzlarını dikleştirir.

"Kesinlikle olmaz!" Nereye varacağını çok iyi bildiğim için başımı sallarım.

"Ya onu isteyerek alırsın ya da biz seni zorlarız," diyor Adam'ın babası.

"Ash ile evlenmesi gerektiğini mi söylüyorsun?" Adam benden onlara bakar. "Baba?" Babasının yanına gider ve bir saniye sonra başını sallar. "Hayır. Ciddi olamazsın."

"Kız kardeşin, isterlerse de istemeseler de Haidyn ile evlenecek." "Bunu yapmayacağım. Onu zorlamayacağım," diye homurdanıyorum.

"Onu seviyorsun." Kadın konuşur, ama ben onu görmezden gelmeyi seçerim. Onun ne düşündüğü umurumda değil.

Babam ceketinin cebinden bir cep telefonu çıkarır ve parmaklarını üzerinde gezdirir, sonra masasının üzerine, odaya dönük olarak yerleştirir. Saint, Kashton ve benim Ashtyn'in kışını siktiğimiz bir video oynatılmaktadır.

"Tanrım." Adam arkasını dönerek kız kardeşinin oynadığı videodan uzaklaşır. Başını geriye atar, gözlerini kapatır ve Ashtyn'in daha fazlasını isteyen sesini bastırmak için derin bir nefes alır. Adam, yemin töreninde Saint'in onu sikmesini izlemek zorunda kalmıştı. Bunu bir daha görmek istemediğine eminim.

"O zaten onu seninle paylaşıyor." Adam'ın babası omuz silkiyor. "Onu senin kadının yap, ve onunla ne istersen yapabilirsin. Hatta, eğer bu seni rahatlatıcaksa, hepsi onu sikebilir. Sıraya diz onları."

"Sanırım kusacağım," diye fısıldar Adam, elini yüzüne götürür.

"Cevap hayır," diyorum sertçe. Kaç kez söylemem gerekiyor?

"Haidyn," diye homurdanır babam. "Bu ciddi bir konu. Ashtyn'i seçtiğin kişi olarak reddetmiş olabilirsin, ama o senin karın olacak."

"Onu eş olarak almayacağım," diye bağırırım. Aklını kaçırmış olmalı.

"Burada daha büyük bir resim var," diye bağıırır Adam'ın babası. "Ve Carnage'ın geleceği için her şeyin yolunda olduğundan emin olduk."

"Bu yer umurumda değil," diye tartışıyorum.

Babam bir bardak burbonu odanın diğer ucuna fırlatır ve bardak duvara çarparak parçalanır. "Lanet olsun..."

"Saint'e bunu yapmayacağım." Başımı sallıyorum.

"Bunun Saint'le bir ilgisi yok. Seninle ve hepiniz için kurduğumuz şeyle ilgisi var."

"Onu istemiyorum."

"Sence ben anneni istedim mi?" diye bağıırır. "Sence seni istedim mi?" Beni işaret ederek ekler, "O değersizdi, sen de hayal kırıklığından başka bir şey değilsin."

Annem ve benim hakkındaki görüşleri yeni değil. Ben hiç onun istediği gibi, kolayca manipüle edilebilen bir oğul olmadım ve annem de ona daha fazlasını veremedi.

İç çekerek, elini yüzünde gezdirir.

Adam'ın babası konuşur: "Sen onunla evleneceksin. Biz ayarlarız. Bu iş bir an önce halledilmeli."

Adam arkasını döner. "Baba..."

"Ve eğer reddedersen, ikinizi de zorlayacağız."

Adam babasına doğru adım atar, ama ben gömleğini tutup onu geri çekerim. "Ne yapman gerekiyorsa yap," derim ve Adam'ı arkamdan sürükleyerek dışarı çıkmak için dönerim.

"Eğer o, senin dediğin kadar Saint'i seviyorsa, senin karın olma fikrine çok çabuk ısınacaktır," diyor babam, ama ben onu dinlemiyorum.

Kapıyı açıp çarparak kapatıyorum.

"Ne oluyor, Haidyn?" Adam bana bağıırır ve gömleğini elimden çekip alır. "Neden bana Ashtyn'i seçtiğin kişi olarak almanı istediklerini söylemedin?"

Asansöre biniyoruz ve ona dönüp bakıyorum. "Ciddi misin sen? O dedektifle görüştüğümüzden beri etrafta dolanıp... gizemli davranıyorsun. Lanet olsun Adam, sana telefonuna cevap verdirtemiyorum bile. Hayatımdan sana bahsetmeyi bırak." diye bağııyorum ve bodrum katının düğmesine basıyorum.

O önüme geçer ve ben göğsümü eğiyorum. "Ne yapacaksın? Bunu nasıl durduracağız?"

"Saint'e söyleyeceğim." Ona haber ver, biz de önlem alalım. "Hayır." Başını salladı. "O öğrenmemeli."

"Ciddi misin sen? Az önce söylediklerini duymadın mı? Onu kullanacaklar. Onu benim karım yapmaya çalışacaklar. Ona söylemeliyiz."

"Ben..."

"Kapa çenenin," diye fısıldıyorum, gözlerim asansördeki kameradan kaçıyor. Muhtemelen söylediğimiz her şeyi dinliyorlar. "Sonra anlatırsın."

Tyson'ın Saint'e telefon etmesinden önce Adam'ı son kez gördüğümde, onu ailesinin evinden kurtarmak zorundaydık. Adam kaçaktı ve biz de onu saklıyorduk. Babalarımızın onun için yaptıkları planlar

değişti. Ya onu tutsak yapacaktık ya da Saint onu kendi kadını olarak kabul edecekti, bu da onun benim kadını olması konusunda hepsinin üstümden yükü kaldıracaktı.

CHARLOTTE

Ben yanından geçip tuvalete giderken o duş alıyordu. Artık onun yanında hiç utanç ya da çekingenlik duymuyordum. Bir erkekle yaşamak bunu değiştiriyor. Bir saat önce uyandım ve o ofisinde çalışırken, benim için hazırladığı kahvaltayı garip bir sessizlik içinde yedim. Bana cevap almak için ilaç verdiğini hiç bahsetmedi, ben de neden bunları bilmek istediğini sormadım.

İşimi bitirdikten sonra ellerimi yıkamaya başlıyorum ve sonra yağmur duşunun ortasında duran ona dönüp bakıyorum. Duş, uzak duvara bitişik köşede ama camı ya da kapısı yok. Sanki sağanak yağmurun ortasında durmuş, tavandan su damlarken ellerini saçlarına geçiriyor gibi görünüyor.

Bu sabah yatakta uyurken onu izlediğimde, onu ilk kez çıplak gördüm ve ne manzaraydı ama. Vücudu dövmeleler, kaslar ve yara izleriyle kaplıydı. Vurulduğu yeri ve onu bıçakladığım yeri gördüm. Sırtındaki izler daha zor görünüyordu, uzun ve inceydi, sanki kırbaçlanmış gibi. Bunu ona kim yapmış acaba? Kadınların hiçbir önemi olmadığını öğretmek için babası mı yapmıştı? Bu beni şaşırtmazdı. Ama Haidyn gibi erkekler yaşadıklarını konuşmaktan hoşlanmazlar, bu yüzden görmemiş gibi davrandım.

Başını eğip ellerini siyah duvara düz bir şekilde dayadı. Ben onun uzattığı kollarının altına girip kendimi duştan korudum. Gözlerini açıp benimkilere baktı. şaşkın ya da sinirli görünmüyordu, sadece... boş bakıyordu. Ne düşündüğünü merak ettim.

Onun ve babasının beton odadaki videosu hala zihnimde taze. Ashtyn onun kendisi için ne yaptığını biliyor mu acaba? Ve bu düşünceyi hızla zihnimden uzaklaştırırım. O ikisini hiçbir şekilde birlikte düşünmek istemiyorum.

Uzanıp kollarımı boynuna doluyorum, sıcak suyun tadını çıkarıyorum.

Parmak uçlarımda yükselerek onu kendime doğru çekerim ve o da bana karşılık verir. Dudakları dudaklarıma değdiğinde gözlerim kapanır ve onu öperim. Bundan bu kadar zevk almaktan nefret ediyorum. Bu kadar sert ve kaba birine göre dudakları çok yumuşaktır.

Geri çekilip ayaklarımı düzleştirdiğimde, gözlerim onun penisine kayıyor. Sertleşmiş. Gözlerim, kalın ve damarlı penisi boyunca yukarı aşağı uzanan altı barbellin üzerinde dolaşıyor. "Acıttı mı?" diye soruyorum, elimi indirip baş kısmındaki barbellin üzerinde başparmağımı gezdiriyorum.

O yumuşak bir şekilde gülüyor. "Zevk için değildi."

Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Seks yaparken iyi hissetmiyor musun?" Benim için iyi hissettiriyor. Ama sonra, Haidyn dışında kimseyle sevişmedim, bu yüzden içimde sadece piercingli bir penis hissettim.

"Oh, zevkli." O başını sallar, bir elini duvardan çekip yüzümü avuçlar. Başparmağı ıslak dudaklarımı okşar ve sıcak su bizi kaplasa da titrerim.

Gözlerim tekrar onun penisine kayıyor ve dudaklarımı yalıyorum. Sonra onun önünde dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Charlotte," diye uyarıyor, ama bunun benim için mi yoksa kendisi için mi olduğunu bilmiyorum. Sadece onu tatmak istiyorum. Gerçekten zamanımı ayırıp hissetmek istiyorum. O benim ağzımı siktiğinde her zaman bağlı ve ağzım tıkanmış olur. Bunu ezberlemek istiyorum.

Elimi kaslı uyluğuna koyup öne eğiliyorum, dilimin ucu onun penisinin tabanına değiyor ve yavaşça yukarı doğru kaydırıyorum. Dilimde barbell'leri hissedebiliyorum. Bir... iki... üç... dört... beş... altı. Başına geldiğimde, diğerlerinin toplarını hissediyorum.

Geri çekilip ona bakıyorum, o yine iki elini duvara dayamış, başı aşağıda, gözleri kapalı, yağmurdan beni koruyor.

Onun bacaklarının arasında diz çökmüşken kendimi güçlü hissediyorum. Bu sefer dilimi tamamen dışarı çıkarıp tabana yaslayarak yavaşça bir kez daha onun penisi üzerinde gezdiriyorum. Emmeden önce dudaklarımı ucuna doladığımda inliyor.

"Siktir, bebek yüzü." Sesi kısık ve amım sıkılaşıyor. Dizlerim titriyor ve ıslak saçlarım yüzümü kaplıyor, bu yüzden tekrar yapmadan önce daha iyi görebilmek için saçlarımı kenara itiyorum.

Ama bu sefer, ucuna geldiğimde elimi tabanına doluyorum ve daha fazlasını ağızıma alıyorum. O kadar büyük ki beni tedirgin ediyor. Onu ağızımda, kıkımda ve amımda hissettim, ama hiç onunla oynamadım. Hiç ellerimde tutup istediğim gibi keşfetmedim.

Bir saniye sonra parmaklarının ıslak saçlarıma dolandığını hissediyorum. Ama kafamı kontrol etmiyor. Bunun yerine, ben zamanımı alıp her deliği öğrenirken ve sikinin her santimini hissederken, sadece yüzümden uzak tutuyor.

Benim için çok sert. Bunu ona ben yaptım. Burada başka kimse yok. Başka hiçbir orospu benim olanı alamaz.

Serbest elim testislerine iner ve bırakmadan önce onları sıkarım.

Ayaklarını daha geniş açarak, üzerimde dururken derin bir homurtu çıkarır. Ben de tekrar yaparım.

"Charlotte?" diye inlerim.

"Evet?" diye cevap veriyorum, geri çekilip ona bakarak.

Ağır mavi gözleri benimkilere bakıyor. "Bunu yapmaya devam edersen beni boşaltacaksın, bebek yüzü." Bunu bir uyarı gibi söylüyor, ama ben bunu bir iltifat olarak alıyorum.

Bu düşünceden gurur duyarak gülümserim ve öne eğilirim, gözlerimi kapatıp onun sikini emerken elimle taşaklarıyla oynarım. Daha önce hiç yapmadığım için ne halt ettiğimi bilmiyorum. O bana asla kontrolü vermemi izin vermez.

Kalçaları öne doğru itiyor ve eli saçlarımda kalıyor, ama başımı aşağı doğru zorlamıyor. Beni kontrol ettiğinde böyle mi hissediyor? Onu boğazımın en arkasına kadar emiyorum ve öğürünce, onu tutuyorum. O kadar uzun ki, diğer elim hala tabanını sarıyor.

"Lanet olsun," diye inliyor ve uyluklarım sıkışıyor.

Neyse ki, yeterince eğilmiş, arkamdaki duvara yaslanmış, böylece su beni boğmuyor.

Parmakları saçlarımı sıkıca kavrar, yumrukla tutunur ve bu beni daha iyi olmak ve daha derinden emmek istememe neden olur. Derin bir nefes alıp, onun penisini ağızıma ve boğazıma alırım, nefesimi keser ve vücudum istemsizce sarsılır. Kendime rahatlamamı söylerim, daha fazla açarım ve öne eğilirim. Elim onun penisinin tabanından düşer, son halterin dilime dokunduğunu hissederim.

"Geliyorum."

O sözleri ağzından çıkaramadan, penisi ağızımda zonkluyor. İyi bir kız olarak, gözlerimi açık tutuyorum ve ona bakarak, onun spermlerini yutmak için bir saniye daha beklemem gerektiğini kendime söylüyorum.

Saçımı bırakıyor ve ben nefes nefese kalarak kıcıma düşüyorum. Duvardan geri çekiliyor ve suyun beni sağanak yağmur gibi kaplamasına izin veriyor. Kollarımı kavrayıp uyuşmuş bacaklarımdan beni yukarı çekiyor ve ben kollarımı boynuna doluyorum. Elleri kıcıma iniyor ve beni kaldırıp sırtımı serin duvara çarpıyor. Dudakları dudaklarıma çarptığında o da benim kadar ağır nefes alıyor. Öncekinden daha nazik olmasa da, düşünmeden ona karşılık veriyorum. Parmakları kıcıma acı verici bir şekilde batıyor ve ben, onu istediğimi anlamasını umarak, kalçalarımı onun yarı sert penisine doğru sallıyorum.

O uzaklaşır ve ben nefesimi tutarım. "Beni sik." Onu ne kadar çok istediğimi eylemlerim yeterince açık değilse diye.

Ellerini yeniden konumlandırarak, kıcımı bırakıp bir kolunu belime dolarken, diğer eliyle sikini kavrar. Tavandan üzerimize su yağarken, ben hala nefes almaya çalışıyorum, bu yüzden yüzümü boynuna gömüyorum.

"Ne istiyorsun, bebek yüzlü?" diye kulağıma homurdanırken, sertleşmiş penisinin amıma bastırdığını hissederim.

"Seni," diye cevap veriyorum, ellerim saçlarına gömülüyor ve sonra omuzlarını kavırıyor. Kahretsin, ona yeterince yaklaşamıyorum. "Lütfen... Sana ihtiyacım var."

"Kızım ne isterse." Benim çaresizliğime gülüyor, ama umurumda değil. Onun bana sahip olmasının nasıl bir his olduğunu biliyorum ve bunu istiyorum. Onun için dizlerimin üzerine çökmek adrenalini patlaması gibiydi. Durmak istemediğim bir coşku içindeyim.

O benim amıma sikini sokarken nefesim kesiliyor. Onu sıkıca sarıyorum ve ıslak göğsü benimkine çarpıyor.

"Lanet olsun, çok iyi hissettiriyorsun." Beni tutmak için sırtımı duvara dayıyor ve ellerini yeniden ayarlayarak tekrar kıcıma götürüyor. "Mükemmel."

"Lütfen..." Neredeyse ağlayacak gibiyim, ama benim onun için ağlamam hoşuna gidiyor. Bu, sanki lordlar üstün değilmiş gibi, ona üstünlük hissi veriyor.

Bacaklarımı belinden çözerek ona biraz yer açtım ve o da ipucumu anladı. Kalçaları hareket etmeye başladı ve beni duvara dayarken sikiyle beni sikmeye başladı. Dudaklarım bir kez daha onun dudaklarını buldu ve ben onun çaresiz, kirli küçük fahişesi olurken o benim çığlıklarımı yuttu.

Charlotte'un başından beri olması gerekenin bu olduğunu hissediyorum.

SUYU KAPATIRKEN, askıdan havluyu alıp bana uzatır, sonra kendisi için bir tane alır. "Bugün şehre gidiyorum," diye haber veririm.

Durur ve gözleri benimkilere bakar. "Hayır, gitmeyeceksin."

Gözlerimi devirdim. "Sonsuza kadar burada kalamam Haidyn. Bir şey olmaz. Bugün yüz bakımı randevum var."

Bana doğru yürürken, suyun göğsünden ve belirgin karın kaslarından aşağı akıp kalın baldırlarına doğru süzülmesini izliyorum. Tanrım, bu adam her yönüyle muazzam. "Sana yüz bakımı yapacağım." Kaşlarını oynatıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

Şaka mı yapıyor?

"Senin sakin boğazımı sikip yüzüme boşalman, Enrique'nin bana yaptığı derin doku masajı kadar rahatlatıcı değil." Az önce yaptığım şeyden zevk almış olsam da, kesinlikle aynı şey değil.

Havluyu omzunun üzerinden atıyor. "Enrique mi? Bir erkek sana tam vücut masajı mı yapıyor?"

"Evet. Yıllardır öyle." Ona gülümsüyorum.

"Artık değil." Ve bunun üzerine, dolaba girer.

Bu tartışmaya açık bir konu olmadığı için konuyu kapatıyorum.
Kendime ait bir güne ihtiyacım var.

O gün bugün!

Saçımı çabucak kurutuyorum. Saçımı yıkamadım bile, ama ona katıldığım da ıslanmıştı. Sonra saçımı dağınık bir topuz yapıp, eşofman ve tişört giyiyorum ve mutfağa gidiyorum. Canım biraz daha krep çekiyor. Kendimi evimdeymiş gibi hissediyorum ve onun evinde oldukça rahatım.

Onu göremiyorum, bu yüzden spor salonunda ya da ofisinde olduğunu tahmin edebiliyorum. Bana daha önce hazırladığı kahvaltayı ısıtmaya başlıyorum ki kapı zili çalıyor.

Sessiz evin içinde durup etrafa bakınıyorum ve zil ikinci kez çaldığında çift kapıya doğru yürüyorum. Kilidi açıp sağ kapıyı açtığımda Haidyn'in verandasında duran bir adam görüyorum. Gözleri çıplak ayaklarıma düşüyor ve eşofman altı ile tişörtümü süzdükten sonra benim gözlerime bakıyor. "Haidyn nerede?" diye soruyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. *O bir Lord*. Öyle olmalı. Hepsi öyle bir havaya sahipler. Kendilerini dokunulmaz ve sizden üstün görüyorlar. Ben sadece onların kullanabileceği bir vajinası olan bir kadıyım. "Kim soruyor?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Charlotte?" Arkamdan adımla seslendiğini duydum.

Dönüp baktığımda, terlemiş Haidyn'in bana doğru geldiğini görüyorum. Duş almamış. Spor salonundaydı. Sanki ben bir şey yapmışım gibi gözlerini bana diyor. "Ne halt ediyorsun?" diye bağıyor bana.

"Ben mi?" Sanki başka birine konuşuyormuş gibi kendimi işaret ediyorum.

Beni görmezden gelir ve verandada duran adama bakar. "Hey, dostum. İçeri gel." Haidyn elini koluna koyar ve konuşur. "Bize bir saniye izin ver." Adam bir şey söyleyemeden beni yatak odasına sürükler. "Bu da neydi lan?" diye sorar ve kapıyı çarparak kapatır.

"Biri kapıyı çaldı, ben de açtım. Ne var bunda?" Omuz silkiyorum.

"Kimseye kapıyı açma," diye homurdanır.

"Haidyn, paranoyaksın." Bence bu evde kalmak onu gerginleştiriyor. "Biri seni öldürmek isterse, kapıyı çalmaz." Ben gülerim, ama o gülmez.

Elini yüzüne götürür ve iç çeker. Bana sırtını dönerek odasından çıkar ve sanki bütün gün burada kalacaktım gibi kapıyı çarparak kapatır.

Saatim çalınca kapıyı açmaya gittim. Saate baktığımda bir e-posta geldiğini gördüm. Elimi kapı koluna doladım ve kapıyı araladım. Onu ve diğer adamı, Haidyn'in ofisinin olduğu evin arka tarafına doğru yürürken gördüm.

Kapıyı sessizce kapatıp, neredeyse yatağının üzerinden atlayarak cep telefonumu alıp banyoya koşuyorum. Kapıyı kilitleyip, ekstra ses çıkarmak için aspiratörü açıyorum. Sonra e-postamı açıp, Lordların bana bir video gönderdiğini görüyorum.

Oynat düğmesine basıyorum.

Oda, içinde bir masa ve iki sandalye bulunan bir oda. Laura adında tanıdığım bir kadın sandalyelerden birinde oturuyor. O bir terapist ve benim yaşlarımda bir kızı var, ama hiç birlikte takılmadık. Annem izin vermezdi. Ashtyn, onun karşısındaki diğer sandalyede oturuyor. "Spade kardeşlerden hangisiyle daha yakınım?" diye soruyor Laura.

Ashtyn kaşlarını çatıyor.

"Neden?" "Sadece merak ettim."

"Ben Saint'in seçtiği kişiyim," diyor.

"Evet, ama üçü de seninle yatıyor, değil mi?"

Ashtyn gerginleşir ve kadının sorusu karşısında kalbimin hızla attığını hissedirim.

"Bir Lord, seçtiği kişiyi istediği kişiyle paylaşabilir," diyor Ashtyn yumuşak bir sesle.

"Dikkatli mi davranıyorsun?"

Ashtyn, Laura'nın sorusunu anlamamış gibi kaşlarını çatıyor. Ben onun ne demek istediğini çok iyi anlıyorum.

"Saint, diğerlerinden biri seni hamile bırakırsa mutlu olmaz herhalde." Laura devam eder.

"Oh, hayır, öyle bir şey olmaz." Ashtyn başını sallar.

"Neden öyle?" Laura başını yana eğirir.

"Onlar..." Ashtyn sözünü bitirmez.

"Anlıyorum." Defterine bir şeyler yazar. "Seni vajinal olarak sikmiyorlar."

Neden bilmiyorum ama Haidyn'in onunla birlikte olması beni kıskandırıyor. Onun bakir olmadığını biliyorum, ama yine de en iyi arkadaşının kız arkadaşıyla birlikte olmasına hoşlanmıyorum. Belki de bunun nedeni, onun her zaman Haidyn'in hayatının bir parçası olacağı içindir. Ondandır kaçış yok. O şimdi Carnage'da yaşıyor ve Haidyn de eninde sonunda oraya geri dönecek. Onu her gün görecek. Bu da Saint'in onu hala *kardeşleriyle* paylaşp paylaşmadığını merak etmeme neden oluyor.

Bu da başka bir soruyu akla getiriyor... Kashton ve Haidyn, birlikte oldukları kişileri Saint ile de paylaşacaklar mı? Bu kadınların Spade kardeşlerin yataklarına bağlı kaldıklarını ve kardeşlerin sırayla odadan odaya geçtiklerini hayal ediyorum.

"Kashton ve Haidyn'i Saint'i sevdiğin kadar seviyor musun?" diye merak ediyor Laura.

"Bu ne tür bir seans?" diye savunmacı bir tavırla soruyor.

"Sanki senin için hayatlarını riske atmaya hazırlar gibi görünüyorlar ve ben bunun nedenini anlamaya çalışıyorum." Manikürlü tırnağını çenesine koyar. "Seks olamaz. Kashton ve Haidyn'in kendi seçtikleri kadınları var. Onlara başka yerde bulamayacakları ne sunuyorsun merak ediyorum."

Arkadaşlarımın, Haidyn'in seçtiği kişiyi bir başkasıyla paylaştığını söylediğini hatırlıyorum. O kadını umursamıyordu, ama bir Lord asla umursamaz. Biz sadece oynamak için birer nesneyiz.

Ashtyn kollarını göğsünde kavuşturur.

"Ona göster," diye bağırır Laura.

"Neyi göstereyim?"

Yan odada bir ışık yanar. Duvardaki pencereden tavandan sarkan bir adam görünür. *Bu Haidyn*. Gözlerim, başının üstüne asılı ve zincire bağlanmış kelepçeli bileklerine kayar. Bana gönderdikleri son videoda olduğu gibi gömleksizdir. Kot pantolonu kalçalarının üzerinde düşük durur, vücudu gergin bir şekilde hafifçe ileri geri sallanır.

Kelepçeli bileklerinden akan kanı görünce elimle ağzımı kapatıyorum. Ter içinde ve göğsüne ve karnına beyaz pedler yapıştırılmış. Pedler, yanındaki tekerlekli arabada duran bir makineye kablolarla bağlı. Başında hala başlık var ve eminim ağzı hala tıkanmıştır. Bana gönderdikleri son

babası ve diğer üç Lord odaya girip ona elektroşok uyguladıklarından bu yana ne kadar zaman geçti?

Bunu ona babası yaptı. Onun yüzünden. Ona adrenalin yerine sakinleştirici verdi ve cezalandırılan da o oldu.

Karşı odanın kapısı açılır ve siyah pelerin ve Lord maskesi takmış yeni biri girer. "O kim?" diye sorar Ashtyn.

Bu Haidyn! Nasıl bilmiyor?

Pelerinli adam makineyi çalıştırır ve bir düğmeye basar. "Seansına hazır mısın?"

Haidyn hareket etmiyor ve cevap vermiyor, ben de gözlerimi kırıştırıyorum, onun orada asılı durmasını izlerken gözlerim yanıyor. Umarım bayılmıştır.

"Bu sefer biraz daha yükseltelim. Bence son seansın çok kolaydı." Bir düğmeyi çevirir ve ışıklar kararır. Haidyn titrer, bacaklarını tekmeler, kasları gerilir. Ona elektrik veriyorlar.

"Dur!" Ashtyn, ellerini cama vurarak diyor. "Ne halt ediyor bu? Neden bunu yapıyor?"

"Eylemlerin sonuçları vardır, Ashtyn."

Anahtar kapatılır ve Haidyn kelepçeler içinde sarkar. İleri geri sallanır, botlarının parmak uçları beton zemine hafifçe dokunurken, ağır nefes alıp verirken karın kasları gerilir.

Maskeli adam düğmeyi tekrar açar ve Haidyn'in vücudu spazm geçirmeye başlar. Ashtyn cama vurur. "Durun. Durun. Onu öldüreceksiniz."

Lord maskeli adam ona güler.

"Bu adamın cezasını hak etmediğini nasıl bilmezsin?" Laura, Ashtyn'e sorar.

Lord, Haidyn'in sırtına bir tokat atar ve bu, zincirlerdeki adamın dönmesine neden olur. Sırtında da daha fazla beyaz yara izi ve bronz tenini kaplayan kırmızı izler vardır. Onu kırbaçlamışlar. Şimdi yara izleri mantıklı geliyor.

"Neden?" diye sorar Ashtyn ve ben onun lanet suratına yumruk atmak isterim. *Orada olması senin yüzünden.* Ve üzücü olan, onun kim olduğunu bile bilmemesi. "Neden bana bunu izletiyorsun? Neden beni görmek istedin ki?"

Laura, Ashtyn'e nazikçe gülümser. "Bu, Spade kardeşlerden sana bir hatırlatma, Ashtyn." Babalarından bahsediyor olmalı.

"Sen burada misafirsin ve bunu unutmaman en iyisi olacak."

Karşı odadaki Lord beyaz lekeleri kapatır ve Haidyn zincirlere bağı kelepçelerle asılı kalır. "Bir sonraki seansa kadar," der ve kapiya doğru yürür. Işığı kapatır, odayı karanlığa boğar ve Haidyn'i orada asılı bırakır.

Haidyn ne halt etti? *Kahretsin!* Eve gitmem lazım. Eve mi? Onun evi benim evim mi? Hayır. Daha çok bir hapishane gibi. Eş ziyaretlerinin olduğu bir hapishane.

Otoparka doğru yürürken, cep telefonumu tekrar açıp Haidyn'i aramak için tuşa basıyorum ama kendimi durduruyorum. Neden onu arayayım ki? Ne diyeceğim?

Bana yalan söyleyecek. Enrique'nin iptal etmesiyle bir ilgisi olduğunu biliyorum. Park yerimden geri çıkıyorum, gaza basıyorum ve eve doğru hızla gidiyorum.

Onun evinin önüne geldiğimde, hemen eve koşuyorum. "Haidyn?" diye bağıriyorum ve Muffin, sanki onu uykusundan uyandırmışım gibi kanepeden miyavlıyor. "Haidyn?" Garaja koşuyorum ve onun beyaz bisikletinin olmadığını görüyorum.

Beni takip ediyor muydu, ama ben onu fark etmedim mi? Yani, onu fark etmemek zor. İç çekerek cebimden cep telefonumu çıkarır ve grup sohbetine hızlıca bir mesaj gönderirim. Siktir et onu. Bu gece dışarı çıkacağım.

HAIDYN

Garaj yoluma girip onun SUV'sini park edilmiş halde görüyorum. Sırtarak garaja giriyorum. Spa'da geçirdiği günün ardından eve dönmüş. Cep telefonunu kapatmış olabilir, ama beni peşinden koşturacağını tahmin etmişim.

Gittikçe cesurlaşıyor. Hoşuma gidiyor.

Saat akşam dokuzu biraz geçiyor ve eve giriyorum. Mutfakta kedinin kasesinden yemek yemesi dışında her yer sessiz. Yemeğini yerken homurdanıyor.

Charlotte'un şarj olurken komodinin üzerinde duran telefonu çalarken yatak odama giriyorum. Yanına gidip telefonu elime alıyorum ve bazı arkadaşlarıyla grup sohbeti olduğunu görüyorum. Açıp okuyorum.

■

CHELSEA: Bu gece için çok heyecanlıyım. Kızlar gecesi yapmayalı çok uzun zaman oldu. Buna çok ihtiyacım var.

■

NIKKI: Evet. Jerrold, birlikte yaşamaya başladığımızdan beri beni delirtiyor. Kızlarla vakit geçirmek ve kendime zaman ayırmak istiyorum. Bu gece kesinlikle kafayı bulacağım.

Telefonunu yere bırakıp, banyoya doğru yürüdüm, acaba orada hazırlanıyor mu diye bakmak için. Kapının eşiğinde durdum, onu siyah mermer tezgahın üzerinde eğilmiş, dolgun dudaklarına kırmızı ruj sürerken gördüm. Geri çekildi, kapağı kapattı ve uzun buklelerini elleriyle taramaya başladı.

O kesinlikle muhteşem görünüyor. Gözlerim kırmızı yüksek topuklu ayakkabılarına düşüyor ve pürüzsüz, bronzlaşmış bacaklarına doğru kayıyor. Yuvarlak kalçalarına doğru ilerlerken, şişirilebilir bir popo tıkaçı ile kalçalarını doldurma düşünceleri aklıma geliyor. Uyluklarının üst kısmına kadar uzanan beyaz bir elbise giyiyor. Biraz daha eğilseydi, iç çamaşırının rengini görebilirdim - tabii giymişse. Elbisenin arkasında, omurgasının kıvrımlarını gösteren bir anahtar deliği var. O, zaten bitmiş makyajına daha fazla maskara sürmeye başlarken, gözlerim aynaya kayıyor. Kalın eyeliner ve pembe yanakları ile koyu gölgeli bir makyajı var. Hazırlanmakla o kadar meşgul ki, onu izlediğimi fark etmiyor bile. Gözlerim elbisesinin önüne kayıyor, elbisenin yakası yüksek ve ince boynunu saran bir yakası var.

Telefonu tekrar bip sesi çıkarır, ama o duymamış gibi görünür. Ya da sadece görmezden gelmeyi tercih ediyordur. Ben de dönüp komodinin yanına gider ve telefonu alırım.

CHELSEA: Ben de öyle kızım. Bu gece hepimiz sikileceğiz — şanslıysak, birden fazla şekilde.

Benim kızım da becerilecek. Kendi mesajımı yazıyorum.

Bir işim çıktı. Gelemeyeceğim.

Sonra tamamen kapanana kadar güç düğmesini basılı tutuyorum. En son ihtiyacım olan şey, onun aranması. Cevap veremeyecek. Ayrıca elleri bağlı olacak ve ağzı meşgul olacağı için konuşamayacak.

Kızım, ona bugün çıkamayacağını söyledikten sonra çıkıp telefonunu kapattığı için cezalandırılmayı hak ediyor. Bunun hoş görülmeyeceğini öğrenmesi gerekiyor.

Telefonunu cebime koyuyorum, böylece onu aramıyor. Sonra yatak odasından çıkıp ihtiyacım olan şeyleri alıyorum. *Oynamak için havamdayım.*

ELLİ İKİ

CHARLOTTE

Bir adım geri çekilip banyo aynasında kendime bakıyorum. Arkadaşlarım haftalardır bana dışarı çıkmam için yalvarıyor, ama ben bir erkek için eski halimi bir kenara bırakan kadınlardan biri haline geldim. Bu yüzden bu gece dışarı çıkacağım, sarhoş olacağım ve muhtemelen kendimi yine burada bulacağım, ama en azından bir erkeğe bağımlı hale gelmediğimi iddia edeceğim. Burada kaldıkça, aşırı tepki verdiğimi düşünüyorum. Belki de kimse beni takip etmiyordu. Haidyn'e kızgındım ve onun yaptığını düşündüm.

Tezgahın üzerine dağılmış makyaj malzemelerimi makyaj çantama geri koymaya başlıyorum ki Haidyn banyoya giriyor. Arkamdan yaklaşıp, artık dolu olan çantamın yanındaki tezgahın üzerine bir kadeh şarap koyuyor. Bugün evden çıktığımdan beri onu ilk kez görüyorum.

İkimiz de birbirimizi görmezden geliyorduk. Enrique'ye bir şey yaptığını biliyorum ve o da benim bunu bildiğimi biliyor. "Mm, teşekkürler." Kadehi alıp bir yudum alıyorum.

Ellerini uyluklarımın üzerine koyar ve yeni tıraşlanmış bacaklarımı okşar. Soğuk şarap boğazıma kaçar ve bardağı masaya bırakırım. "Oh hayır," derim gülerek, ellerini iterek, ne yaptığını çok iyi bilerek.

Eli arkadan boynumu kavrar ve başımı geriye doğru çeker. Serbest eliyle elbisenin eteğini kalçalarımın kadar yukarı çekerken, eli bacaklarımın arasına girip amımı avuçlar ve nefesim hızlanır, nabzım yükselir. "Az önce bana hayır mı dedin, bebek yüzlü?"

Tavana bakarken, sesindeki eğlenceye karşı boğazımı yutuyorum. "Dışarı çıkıyorum," diyorum panik içinde.

"Planların değişti," diyor, bana tartışma şansı tanımayan bir ses tonuyla.

"Haidyn..."

Eli boğazımı sıkarken, diğer eli tangama kayıyor. "Harika görünüyorsun, bebek yüzlü."

Bir parmağı nazikçe amımı okşarken inlerim. Kalçalarım kendiliğinden hareket eder, en çok istediğim noktaya dokunmasını isterim ama şansım yoktur.

"Benim için bu kadar süslenmene gerek yoktu, ama yine de teşekkür ederim."

Gözlerim ağırlaşır ve ellerim yanlarıma düşer, oda havasızlıktan sallanır. Ama onu durdurmak için hiçbir hareket yapmam. Zaten boşuna bir mücadele olurdu. Onunla ilgili konularda kaybetmeyi sevdiğimi çok çabuk öğreniyorum.

Boğazımı bırakır ve ben düzensiz bir nefes alırım. Beni kendine doğru çevirir, topuklarımın kenarından neredeyse düşüyorum. Yeni yapılmış yüzümü avuçlar ve gözlerimin onun gözlerine odaklanmasını bekler, sonra öne eğilir ve dudaklarını benim dudaklarıma koyar.

Kollarımı kaldırıyorum ve kolları boynuna dolanıyor. Ellerimi onun koyu saçlarında gezdiriyorum, tırnaklarımı kafa derisine sürüyorum. Parmaklarım tutunacak bir şey arayarak kısa saç tellerini yakalamaya çalışıyor, ama o bileklerimi tutup yanlarıma doğru iterek uzaklaşıyor.

O benim önümden tezgaha uzanır ve gözlerim onun ellerine kayar, rujumu aldığını görürüm. Kapağını açar, yere düşürür, sonra çenemi tutar ve başımı geriye doğru eğirir. O rujun ucunu önce sağ yanağıma, sonra sol yanağıma bastırırken onu durdurmam. Geri çekilir ve kendi kendine gülümser. "Hiç bu kadar güzel görünmemiştin."

Onun sözleri midemi kelebeklerle dolduruyor. Bunun ne kadar aptalca olduğunu biliyorum. Onun beni böyle hissettirmesine izin verdiğimi biliyorum. Her gün ona tekme atıp bağırmam gerekirdi. Yeni bir hayata başlamaya çalışmalı ve olabildiğince uzağa kaçmalıyım. Ama bunun bir önemi olmayacağını biliyorum, çünkü o beni geri getirecektir. Bu sadece beni ıslatır ve kendimi ellerimin ve dizlerimin üzerinde ona sürünürken, hayatımı mahvetmesi için yalvarırken bulurum.

Bana doğru bir adım atıyor ve beni tekrar öpecek sanıyorum, ama bunun yerine elimi tutuyor. "Hadi, bebek yüzlü. Oynamak istiyorum."

Elbisemi aşağı çekmeye bile zahmet etmeden, onun eşliğinde banyodan çıkıp yatak odasından geçerek oturma odasına girdim.

Yerden tavana kadar uzanan pencereler olmasına rağmen, burası karanlık. Saat dokuzu geçiyor ve televizyonun sesi kapalı olmasına rağmen, televizyon dışında hiçbir ışık yanmıyor.

Beni durdurup sırtımı ona çeviriyor. "Ellerini arkada birleştir. Parmaklarını birbirine kenetle," diye emrediyor ve çıplak kıçıma sert bir şaplak atıyor, bu da beni inlemeye zorluyor. Elbise kalçalarımın üzerinde olmasına rağmen neden hala giyinik olduğumu anlamıyorum. Neden bana soyunmamı emretmedi?

Göğüslerimin hemen üstüne, göğüslerimin üst kısmına bir şey sarıyor ve başımı eğip baktığımda bunun siyah bir kemere benzediğini görüyorum. Yerine oturduğunu duyuyorum, sonra sert malzemeyi sıkıyor. Göğüslerimin altına bir tane daha yerleştiriyor ve kollarımı arkamda daha da sıkı bir şekilde bağlıyor. Bir tane de bileklerimin etrafına sarıyor, onları sabitliyor ve üst vücudumu hareket ettirmeme izin vermiyor.

"Eğil. Kıçını havaya kaldır." O, boynumun arkasını kavrar ve yüzümü kanepeye doğru indirirken, ben topuklu ayakkabılarımla onun arkasında duruyorum. Bu pozisyon, üst vücudumu saran sıkı kemerler nedeniyle nefes almamı zorlaştırıyor.

Bacaklarıma da kemerler takıyor. Biri ayak bileklerime, ikincisi dizlerimin hemen altına, üçüncüsü ise uyluklarıma.

"Olduğun yerde kal," diyor. Saniyeler sonra, tangamı yana itip iki parmağını amıma soktuğunda nefesim kesiliyor. Daha fazlasını isteyerek, onlara karşı direnemiyorum.

Beni açgözlü yaptı. Bana ne verirse versin, asla yetmiyor.

"Siktirilmeyi yalvaran bir fahişe gibi görünüyorsun." Üçüncüsünü de içeri sokuyor ve ben onun sertliğinin verdiği acı ve zevkten nefes nefese kalıyorum. Onları çıkardığında, yığılıyorum ve sakinleştirici bir nefes alıyorum. Sonra parmaklarını kığımın üzerinde gezdiriyor. Beni buna alışmasına izin vermiyor. Haidyn'in tarzına uygun olarak, onu içime sokar ve ben kaçmaya çalışırım, ama o boynumun arkasını kavrar, yüzümün yanını kanepeye bastırır ve yeni yaptığım makyajımı kanepeye bulaştırır.

O ikinci kez girer ve ben çığlık atarım, vücudum bu izinsiz giriş karşısında titrer. İçime bir şey girmeden önce onları çıkarır ve soğuk ve acımasız metalden bunun bir anal tıpası olduğunu anlarım. Beni o kadar genişletir ki ağlarım, o beni yerinde tutarken ve bunu almaya zorlarken kalbim hızla çarpmaya başlar.

İçeri girdikten sonra, beni oturur pozisyona getirir ve "Geniş aç" diye emreder.

Ne olacağını görmek için onu görmeme bile gerek yok. Bir tıkaç. Yutkunuyorum, onun beni ondan kurtarana kadar bunun son şansım olacağını biliyorum. Sonra ağzımı olabildiğince açıyorum, başımı geriye doğru eğiyorum.

Başımın üzerine eğilir ve soğuk metali ağzıma sokar, önce üst dişlerimin arkasına, sonra alt dişlerimin arkasına kaydırır. Metalin etrafında inlerim, ağzımı düşündüğümünden daha fazla açmak zorunda kalırım. Daha önce hiç böyle bir şey takmamıştım.

"Harika gidiyorsun, bebek yüzlü," diye beni övüyor ve ben gözlerimi kapatıyorum. Parmaklarını ağzıma sokarak hiçbir şeyin sıkışmadığından emin oluyor. Sonra başımı aşağı doğru itip yerine sabitliyor. "Neredeyse hazırsın," diyor ve ben başka ne yapabileceğini merak ediyorum. Haidyn'in vücudumu daha fazlasını istemeye teşvik etmek konusunda çok yaratıcı olduğunu öğrendim.

"Bu biraz rahatsız edici olacak, Charlotte."

Onun sözleriyle gözlerim birden açılır, ama o hala arkamda durduğu için tek gördüğüm kanepedir.

"Ama çok güzel olacaksın." Elleri yine yüzümün önünde ve burnuma takmadan önce iki küçük gümüş kancanın önüme düştüğünü görüyorum.

Başımı hareket ettirmeye çalışıyorum, ama keskin bir şey yanaklarıma batıyor ve beni durduruyor.

"Seni örümcek gagasına bağladım, bebek yüzlü. O-halkası ve yanaklarını kapatan dört ayağıyla çok kısıtlayıcıdır. Güzel yüzüne batmasını istemiyorsan, kıpırdamadan dur." Kancalar burnumu çekerek gagasının koşum takımına bağlar ve yerine oturur.

Ağzımda şimdiden salya birikiyor ve açık ağzımdan nefes nefese kalmış, hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Kancalar burnuma zarar vermiyor ama pek de rahat sayılmazlar. Ne kadar utanç verici görüldüğümü hayal edebiliyorum. Burnum akmaya başlıyor ve gözlerim anında yaşarmaya başlıyor.

HAIDYN

Onun karşısındaki kanepeye oturuyorum. "Harika," diyorum, parmak eklemlerimi boynunda gezdirip nabzının hızlandığını hissediyorum.

Hızla gözlerini kırıştırıyor ve ben cebimden telefonumu çıkarıyorum. Gözleri büyülüyor ve ne yaptığımı anladığında ağzındaki tıkaçla mırıldanmaya başlıyor.

Onu yüzünün önüne tutuyorum ve fotoğrafını çekiyorum. Sonra gülümsüyorum ve ona dönerek fotoğrafı gösteriyorum. O da fotoğrafa bakıyor ve anlaşılmaz kelimeler mırıldanıyor, bu da beni güldürüyor. Geniş gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben ona gülümsüyorum.

"Seninle oynayacağımı söylemiştim, bebek yüzlü." Dudak rujunu ve yüzüne yazdığım harfleri inceliyorum. Sağ yanağına kırmızı renkle T, sol yanağına ise Y yazılmış. Boyalı dudakları genişçe açılmış, ortada O harfini oluşturuyor.

"Sen benim *oyuncağımsın*," diyorum ona ve gözleri kapanıyor, alt kirpiklerinden ilk gözyaşları düşüyor.

Ona fotoğrafı gönderiyorum. Telefonunu geri verdiğimde ve açtığında göreceksin. Kayda başlıyorum ve kameramı kanepenin yanındaki sehpaye, ona dönük olarak yerleştiriyorum. Onu da daha sonra ona göndereceğim. Benim gördüğümü onun da görmesini istiyorum — onu kullandığımda ne kadar güzel olduğunu.

Öne eğilerek, ona uzanıp sehpadan suyumı alıp bir yudum içiyorum. Sonra bardağın içindeki limonu çıkarıp sehpayı geri koyuyorum.

"Seni eğip kışını sikene kadar diz çökeceksin," diyorum ona, ve omuzları, onu sardığım kemerlerde titiyor. "Ama o zamana kadar, kendini salya sümük bırakmanı izleyeceğim." Kışında olmayan parmaklarımı limonun üzerinde gezdiriyorum, sonra onları ağzına tikiyorum.

Gözleri birden açılır ve ben onları boğazının arkasına doğru iterken öğürür. Ağzı o kadar geniş açılmıştır ki yutkunma yeteneği kalmamıştır. Serbest elimle başının arkasını tutar ve açık bacaklarımın arasına bakması için aşağı doğru iterim.

"Kendine salya akıtmaya bayılıyorum Charlotte. Benim küçük fahişem olmaktan ne kadar zevk aldığını görmek beni tahrik ediyor." Yine öğürür ve parmaklarımı geri çekip ağzının tavanını ve sonra her iki yanğını okşayarak dilini yolumdan çekiyorum. Başını kaldırır ve sulu gözleri benimkilerle buluşur. Gözleri bana dikilmiş ve maskarasının akmaya başlamış olması hoşuma gidiyor. "Seninle oynamam bittiğinde çok güzel görüneceksin. Güzel, kullanılmış bir fahişe." Gözlerini kapatıyor, gecenin çoğunu bu şekilde geçireceğini fark edince nefesi hızlanıyor.

Limonu alıp, boş elimle alt dudağını çekip hafifçe sıkıyorum. Ağzını meyve suyu ile doldurmaya yetecek kadar. Meyve suyunun alt dudağından çenesine ve elbisesine akmasını izliyorum. Elbisesini ıslak görmekten hoşlandığım için onu giyinik bıraktım. İçinden çekirdek çıkmadığından emin olduktan sonra dudağını bırakıyorum.

Burun kıvrımlarından sümük akmaya başlar.

"Limon suyu normalden daha fazla tükürük üretmeni sağlayacak. Ve bu özel ağız tıkaçı, ağzını açık tutmak ve yutmayı imkansız hale getirmek için tasarlanmıştır." Yanımdaki ipi alıp, öne eğilip, koşum takımındaki halkanın arkasından geçirip, her iki ucunu da kafasının etrafına dolayarak çekiyorum ve bu sırada kafasını aşağı doğru bastırıyorum. Diz çöktüğü bükülmüş bacaklarının etrafına doladım ve bağladım. "Bu pozisyon

—başın aşağıda—aşırı salya akmasına da yardımcı olacak." Gözlerim, bacaklarına zaten bir çizgi düştüğünü görmek için aşağıya kayıyor.

"Cezanın zevkli olması gerekmez, bebek y zly," diye onu bilgilendiririm ve o da inler. Vücudu titrer ve tekrar burnunu çeker, burnu salyası kadar akar.

Geriye yaslanıp bacaklarımı daha da açarım ve onu görmezden gelerek televizyonun sesini açarım. Orada, ağız tıkanmış ve kı ına bir tıkaç takılmış halde oturur, ben onu eğıp kı ını sikmeye karar verene kadar.

ELLİ ÜÇ

CHARLOTTE

Yataktan sürünerek kalkıp karanlıkta banyoya ulaşmayı başarıyorum. Işığı açıp, tuvaleti kullanmak için çift lavabonun önünden geçerken, yansımamı görünce aniden dururum.

Yüzümü görünce midem düğümlenir. Haidyn dün gece bedenimi kullandıktan sonra beni yıkamıştı, ama kendime bakma fırsatım olmamıştı. O anda bunun önemi yoktu. Kendi başıma yürümek bir yana, zar zor konuşabiliyordum.

Tezgahın önüne gelip ellerimi soğuk mermere koyduğumda gözlerim fal taşı gibi açılır. Derin bir nefes alıp "HAIDYN!" diye bağırırım.

Şaşırtıcı bir şekilde, sanki yangın çıkmış gibi banyoya koşarak gelir. "Ne?" diye sorar. "Ne oldu?" Onu bıçaklamak istemeseydim, sesindeki panik sevimli gelirdi.

Ona dönerek, geniş gözlerimle pürüzsüz ve sert göğsünü süzerim. Terle kaplıdır, bu da egzersiz yaptığını gösterir. Eşofman altı kalçalarının üzerinde durur ve ağır nefes alırken karın kasları gerilir.

"Ne oldu, Charlotte?" O bir adım öne çıkıyor, ben bir adım geri çekiliyorum. Kaşlarını çatıyor ama duruyor.

"Yüzüm." Sanki o göremiyormuş gibi yüzümü işaret ediyorum.

Gözleri yüzümü inceliyor, sonra tekrar benimkilere bakıyor. Hiçbir şey söylemiyor, ama dudaklarının köşesindeki sırıtışı gizleyemiyor.

Ellerimi yumruk yapıyorum. "Nasıl yaparsın...?"

"O şeyin çıkmayacağını nereden bilebilirdim?" diye soruyor.

Kendime bakıyorum ve titreyen ellerim yanaklarıma geliyor. Kırmızı rujumla yanaklarıma T ve Y harfleri yazılmış. "Bu bir leke. Piyasadaki en iyisi," diyorum ona, başımı eğip saçlarımı elime alıyorum. Bütün gece dışarı çıkıp içmeyi planlamıştım. Rujumun bardağıma bulaşmasından nefret ederim. Bu yüzden bunu denemeye karar verdim.

"Hey." Arkamdan yaklaşıp beni kendine doğru çeviriyor. Onu itmeye çalışıyorum ama bir eliyle bileklerimi tutup arkamda sabitlerken, diğer eliyle çenemi tutup bana bakmamı sağlıyor. "Dün gece yıkamaya çalıştım ama yüzünü incittiğimi söyledin."

Burun kıvırıyorum. "Ne zamandan beri beni incitmeyi umursuyorsun?"

Sanki onun duygularını incitmişim gibi kaşlarını çatıyor. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama o beni daha sıkı tutuyor. "Dün gece hoşuna gitmediğini söyle."

Hiçbir şey söylemiyorum. Çenem çok ağrıyor ve susuzluktan ölüyorum, ama o haklı. Onun ayaklarının dibinde diz çöküp kullanılmayı beklemekten zevk aldım. Bu beni korkutuyor. O ne yaparsa yapsın, ben bundan zevk alırım. Vücudum fahişe olmak için eğitildi. Hepimiz bu dünyada öyleyiz. Seks bizi kontrol etmek için kullanılıyor. Bizi manipüle etmek için. Hepimiz ona ihtiyaç duymaya zorlanıyoruz ve bunu gerçekleştirmek için her şeyi yaparız.

"Konuş, bebek yüzlü," diye emrediyor.

Burun deliklerim genişler ve dişlerimi gıcırdatırım. "Hoşuma gitti," derim, bunun ne kadar doğru olduğunu ve daha çok alaycı olduğunu anlamamasını umarak.

Bana attığı gülümseme, ikincisini düşündürüyor. "Oynanmaktan hoşlanmanın yanlış bir yanı yok."

Gözlerimi deviriyorum ve o kollarımı bırakıp kıcımlı arkamdaki tezgaha itiyor. Çenemi bırakıp, iki elini nazikçe saçlarıma arasına sokuyor ve başımı geriye doğru çekerek çenemi yukarı kaldırıp gözlerimi onun gözlerine bakmaya zorluyor. "Hoşuma gitti." Sesi alçalıyor, daha sert geliyor

daha sertleşir ve nefesim kesilir. "Dizlerinin üzerine çökmüş, ağzın açık, kendi salyanla kaplı, sadece benimle oynamam için yalvaran halin."

"Bu bir cezaydı," diyorum, ona söylediklerini hatırlatarak. O sırtıyor, ben de göğsüne bir tokat atıyorum. "Enrique'ye ne yaptın?"

"Ne önemi var ki?"

"Tabii ki önemli," diye bağıyorum ve onu önümden itiyorum.

"Masum insanlara zarar veremezsin."

"Sana gitmemeni söylemiştim."

Dönüp derin bir nefes alıyorum. "Yani bu benim hatam mı?"

"Tabii ki senin hatan."

Onun cevabına şaşıyorum.

Bana doğru adım atar, ellerini saçlarıma dolayarak başımı geriye doğru çekip bana yukarı bakmamı sağlar. "Sadece ben seni çıplak görebilirim ve sadece ben sana dokunabilirim. Başka bir erkek bunu yaparsa, bunun onun yaptığı son şey olmasını sağlarım." Bunun üzerine beni bırakır ve banyodan çıkar, yatak odasının kapısını çarparak kapatır.

ELLİ DÖRT

CHARLOTTE

Haidyn'in evine geldiğimden bu yana bir hafta daha geçti. Artık burası benim evim gibi geliyor. Birbirimizle pek konuşmadığımız için evli sayılırız.

Ona "siktir git" tavrımı sergiliyorum ama o hiç umursamıyor. Küçük konuşmalar yapmamıza gerek yok. Beni bağlayıp sikiyor. Ona söylediğim tek kelimeler, "*lütfe*" ve "*aman tanrım*" oluyor, orgazm olurken.

Daha kötü yaşam tarzları da var.

Haidyn dün gece Tyson ve Ryat'ın bu sabah onu görmek istediklerini söyleyen bir telefon aldı. Beni de yanında götürceğini beklemiyordum, ama bu sabah beni deli gibi sikip duş aldıktan ve hazırlanıp çıkmaya hazır olduktan sonra, hayatımda başka ne yapabileceğimi düşünerek onun yatağına geri dönmeye hazırdım, ama o elimi tutup beni garaja götürdü.

Tartışmaya niyetim yoktu. Lordlar bana gönderdikleri videodan beri haber almadım. Sanki beni unutmuşlar gibi. Bir yanım şikayet etmiyor, ama diğer yanım sürekli arkamı kolluyor, başarısız olduğum için beni katedrale götürmek için ortaya çıkmalarını bekliyor.

Gönderdikleri videonun, benim anlayamadığım bir ipucu olduğunu hissediyorum. Neden bana Haidyn'in yaşadıklarını gösteriyorlar? Bu

babalarını öldürmesinin nedeni ile bir ilgisi var mı? Eğer öyleyse, o piçlere acımıyorum. Umarım Haidyn onlara yavaş ve acı verici bir ölüm yaşatmıştır.

Öte yandan, onların sessizliği iyi bir şey bence. Ya vazgeçmek için bana ulaşırlarsa? Ya bana çekip gitmemi ve başka bir görev verirlerlerse? Bu mümkün mü? Muhtemelen değil, ama yine de onları kestiremezsin. Seni kafan karışık ve sürekli tahminlerde bulunur halde bırakmak istiyorlar. Bu onlara üstünlük sağlıyor.

Ormanın içinde gizlenmiş bir eve varıyoruz. Haidyn bana kapıyı açmak için arabadan iniyor ve bir eliyle elimi tutarken diğer eliyle sırtıma dokunuyor. Ryat ön kapıyı açıyor ve biz de oturma odasına geçiyoruz. Haidyn'le kanepede oturuyorum. Ryat ve Tyson, sehpanın diğer tarafında bize karşı yüksek sırtlı koltuklarda oturuyorlar.

Haidyn'in eli hâlâ benim elimde ve gülümsemek için iç yanağımı ısırarak zorunda kalıyorum. Neden onun bunu yapmasını umursadığımı bilmiyorum.

Seks yapan insanlar her zaman bu kadar mutlu mu? Belki de benim sorunum budur. Çok fazla seks yapıyorum. Bu bir sorun mu? Tanrım, umarım değildir çünkü dün gece ve bu sabah yine seviştik ve yine yapabilirim. Bu bir uyuşturucu gibi. Bir bağımlılık. Vücudum sürekli bunu istiyor. Asla doyamıyorum. Ve onun beni almasını seviyorum. Bakire kalarak bir şeyleri kaçırdığımı hep hissettim ama ne kadarını kaçırdığımı bilmiyordum. Vücudum, onun beni becerdiği pozisyonlar ve onun beni tekrar kullanmasını beklerkenki uyarılma nedeniyle sürekli acı içinde. Şu anda olduğu gibi, bu sabah çok sert boşaldığım için uyluklarım ağrıyor, ama amım onun beni arabaya sürükleyip kaputun üzerine eğmesini istiyor. Beni ağlayan bir enkaz haline getiriyor ve ben düzgün düşünemiyorum bile. Sonra konuşmadığım, yalvaramadığım için beni övüyor.

Tyson'ın gözlerinin benim elimdeki Haidyn'in eline düştüğünü görüyorum ve kızarıyorum, ona bakmak yerine başka bir yere bakıyorum. Sanki Haidyn beni sahipleniyor gibi. Tek yapması gereken, sikini çıkarıp üzerime işlemek ve onlara benim ona ait olduğumu göstermek. Sanki kıcıma kazınmış adı yetmezmiş gibi.

"Bu fotoğrafı bir süre önce buldum. Onu tanıyor musunuz?" Haidyn ceketinin cebine uzanıp fotoğrafı masanın üzerinden Ryat'a uzatarak sorar.

Ryat başını sallar ve elindeki fotoğrafa bakar. "Hayır. Ama Benny'nin Blackout'tan tanıdık geldiğini biliyordum..."

"Onu tanıyor muydun?" diye sorar Haidyn.

"Hayır. Bir gece Gunner'la birlikte kızları izlerken, iki adam Sarah ve Blake'e asıldı. Benny barın arkasındaydı. Onu şahsen tanıımıyordum. Sadece bir kez görmüştüm. Blake'e sordum ve o da adamlardan birinin barmen Benny'yi ismiyle çağırdığını doğruladı."

"O benim için hiç çalışmadı, bu yüzden nasıl barın arkasına geçtiğini bilmiyorum," diye ekliyor Tyson, eğilip ona da bakarak.

"Beau ya da Bethany olabilir," diyor Haidyn ve ben ne hakkında konuştuklarını biliyormuş gibi davranıyorum. "İkisinin de Luke ile çalıştığını ve sana sadık olmadığını biliyoruz."

"Belki." Tyson, Ryat daha iyi görebilmek için ona uzattığında iç geçirir. "Bu hiç mantıklı değil. Ash Vegas'taysa, Benny neden buradaydı?"

"Spade kardeşlerin onu bulmaya ne kadar yaklaştığını görmek için. Ben olsam öyle yapardım," diye cevaplar Ryat, sandalyesine yaslanarak.

"Her yerde gözü ve kulağı olduğunu, Spade kardeşlerin yaklaşmamasını sağladığını düşünürsün."

"Luke ve Whitney'i aldığın anda, onun bağlantısı kesildi. Bir şeyler döndüğünü anlamış olmalı." Haidyn iç çeker. "Bence Saint'in onu almasına izin verdi. Onu buraya, Carnage'a geri getirmek istedi."

Ryat başını sallar. "Belki Ashtyn sadece bir bonusdu."

"Sence Carnage'ın içine girmek istedi..." Tyson, kapı çalınınca sözünü keser.

Ryat kalkar, kaşlarını çatarak Rolex saatine bakar. Kapıya doğru yürür ve kapıyı açar.

Haidyn elimi bırakır ve Tyson gibi ayağa fırlar. "Burada ne halt ediyorsun?" diye sorar Ryat ve gözlerim fal taşı gibi açılır, kadını fark ederim.

"Anne?" diye sorarım, ben de ayağa kalkarak, onu burada gördüğüme şaşırırım. Annem onu peşimden mi gönderdi?

Haidyn, sanki ona doğru yürüyecekmişim gibi tekrar elimi tutar ve acı verecek kadar sıkar. "Ah," diye fısıldarım ve o elimi biraz gevşetir ama sıkıca tutmaya devam eder.

Beni görmezden gelir ve odanın içinde etrafa bakar. "Haidyn." Onu fark eder ve vücudu benimkine karşı sertleşir. "Tyson." Başını sallar, sonra Ryat'a bakar. "Kızımı görmeye geldim." İçeri girmek için adım atar, ama Ryat ön kapıyı kapatır.

"O burada değil," der sert bir sesle.

Kadın hiç etkilenmemiş gibi görünüyor. "Sadece uğramak istedim. *Müsait* olduğunda beni arasın." Bunun üzerine, Ryat'a sırtını dönerek ön verandadan ayrılır.

Ryat kapıyı çarparak kapatır ve cep telefonunu çıkarır. Telefonu kulağına dayar ve ev o kadar sessizdir ki, Blakely cevap vermeden önce telefonun diğer uçta çaldığını duyabiliriz.

"Merhaba..."

"Annen az önce bizim evdeydi," diye haber verir. "Seni arıyordu."

Konuşmadan önce uzun bir sessizlik olur. "Ondan haber almadım."

"Seni almaya geliyorum," diye homurdanır. Soru sormadan, tartışma bitmiştir.

"Ryat." Diye iç çeker. "Beni almaya gelemezsin. Arabayla geldim. Lake'i aldım ve Elli ile öğle yemeği için buluşmaya gidiyoruz. Sonra bebekler için alışverişe gideceğiz. Sorun yok. Yakında evde olacağım."

Cep telefonunu cebine koyarken dişlerini gıcırdatmasından, ona telefonu kapattığına eminim. "LeAnne'i nereden tanıyorsun?" diye sorar, bana bakarak.

"Anne?" diye soruyorum, adını düzelterek. Haidyn ve Tyson hep birlikte bana dönüyorlar ve birdenbire yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum. "O annemin en yakın arkadaşı." Haidyn'in eli yine benim elimi sıkıyor ve ben inliyorum. Bunun farkında olduğunu sanmıyorum, ya da umursamıyor çünkü geçen seferki gibi bırakmıyor. "Haftalar önce akşam yemeğinde buluştuk." Hepsi bana bakarken ben de gevezelik ediyorum. Hiç, size yanlış yapmışsınız gibi bakan lordlarla dolu bir odada tek kadın oldunuz mu? Bu çok korkutucu bir şey.

"Haftalar önce mi?" diye bağırır ve beni irkiltir. "Neden bu kasabaya gelmişti ki?"

"Ev arıyor," diye aceleyle söylüyorum. "O ve kocası buraya taşınıyorlar..."

"Lanet olsun," diye başırarak sözümü kesti.

"Hadi." Tyson ceketini giyer ve Haidyn'e fotoğrafı geri verir. Haidyn fotoğrafı boş eliyle cebine sokar. "Ben seni bırakırım. Sen Blake'i eve bırak, ben Lake'i alırım." Ryat bize doğru yürürken, Tyson kapıya doğru yönelmiştir bile.

Geri çekilmek istiyorum ama kanepede orada ve Haidyn hala elimi sıkıca tutuyor. Ryat önümüzde durur ve bana sert bir bakış attığında gergin bir şekilde yutkunurum. Haidyn onun beni öldürmesine izin vermez, değil mi? Bana ve Haidyn'e bakar. "Akıllıysan..."

"Biliyorum." Haidyn sonunda konuşur ve onu keser.

Ryat, sanki benim anlamadığım farklı bir dil konuşuyormuş gibi başını sallar. Sonra ekler, "Üzgünüm, toplantıyı kısa kesmek zorundayım."

"Sorun değil," dedi Haidyn. "Başka bir zaman bitiririz."

Haidyn bizi evine geri götürürken, ben Cullinan'ımın yolcu koltuğunda oturuyorum. Daha önce yağmur yağıyordu, bu yüzden benim arabamı seçtik. Tabii ki, pislik herif sürmek zorundaydı. Haidyn her zaman kontrolü elinde tutan türden bir adamdır.

Aklım Ryat ve Blakely'nin evinde olanlarda. "Anne'i tanıyor musun?" Sessizliğin uzamasından sıkıldığım için soruyorum. Radyoyu bile açmadı. Şu anda kendi dünyasında olduğunu anlayabiliyorum ve ne düşündüğünü merak etmek beni delirtiyor.

"LeAnne," dedi, beni düzelterek, cansız bir ses tonuyla.

Neden ona öyle seslenip duruyorlar? Annem ona Anne dışında başka bir isimle hiç seslenmedi. Babam bile ona Anne derdi. Ben doğmadan önce onlar en iyi arkadaştlılar. O, tüm çocukluk anılarımda var. O bizim için adeta aileden biri. Tanrı aşkına, benim adım da ondan geliyor. "Chicago'da onu ziyaret ederek büyüdüm. Sanırım onun adını biliyorum."

"Herkes senin Charlotte olduğunu *düşünüyor*, ama ikimiz de bunun yalan olduğunu biliyoruz."

Başımı çevirip gözlerimi ona dikiyorum, o ise sürmeye devam ediyor. Birdenbire tavrını sevmedim. Onun ortaya çıkıp toplantısını mahvetmesi benim suçum değil. "Blakely'yi kızı olarak adlandırdı." Hiçbir şey söylemiyor, ama bu bir soru değildi, daha çok bir gözlem gibiydi. "Buna inanmıyorsun, değil mi?"

"Uzun hikaye," diye keser.

"Bana anlatacak mısın?" diye sinirlenerek soruyorum. Anne beni orada fark etmedi bile, ama Ryat, Tyson ve Haidyn'in kim olduğunu bildiğini özellikle belirtti. *Neden?*

Onun sessizliğine sinirlenerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup yolcu penceresinden dışarıya bakıyorum. Anne... LeAnne hiç çocuğu olduğundan bahsetmemişti. Kocası bir süre önce öldürülmüş ve o başka bir Lord'a verilmiş, bu yüzden Teksas'a taşınmak zorunda kalmıştı. Belki Blakely onun kızıdır ve *LeAnne* kendi çocuğu olmadığı için bir tür anne krizi yaşıyordur.

Blake'i şahsen tanımıyorum ama onun için üzülüyorum. Ryat ona kızgın görünüyordu. Bu onun suçu değil. Sonra gidip onu aldı... Nerede olduğunu nasıl bildi?

Kendime gözlerimi devirdim. Tabii ki onu takip ediyor. Tüm Lordlar mülklerini takip eder. Benim boynumda da bir tane var. Onu kesersem Haidyn ne yapar acaba? Belki denemeliyim.

Bir benzin istasyonuna girip arabayı durdurur. "İçeriden bir şey ister misin?" diye sorar, sonunda benimle konuşur.

Huffing, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup başımı ondan uzaklaştırarak bir çocuk gibi yolcu penceresinden dışarı bakıyorum. *Siktir et onu!* Beni görmezden gelmek istiyorsa, ben de onu görmezden gelirim. Bu beni ne kadar çocukça gösterirse gösterson.

SUV'umdan iner ve kapıyı çarparak kapatır. Kollarımı indirip başımı koltuk başlığına yaslayarak iç çekiyorum. Ne oluyor lan? Neden üçü de LeAnne'i orada görmekten bu kadar tedirgindi? Ve onun Blakely'nin annesi olması... Eğer bu doğruysa, Ryat neden bu kadar endişeliydi? Blakely ile telefonda konuşurken LeAnne'e annesi dedi ve o... tuhaf görünüyordu?

Ryat kadar sarsılmış değildi ama yine de onların evinde olduğu gerçeğinden pek de heyecanlanmamıştı.

Kafam karışık. Kesinlikle bir şeyi kaçıyorum. Annem yıllar boyunca bana bunu söylerdi. Onu ve kocasını ziyaret ettiğimizde, ikisinin aile fotoğrafları vardı ama çocuklarının hiçbiri yoktu.

Lordlar sizden mirasçı vermenizi bekledikleri için, onların hiç mirasçıları olmaması bana tuhaf gelmişti. LeAnne sıralamada üst sıralardaydı. Babam o gece beni katedrale götürdüğünde ve onun sorumlu olduğunu gördüğümde, ben de bu topluluğa katılmak istemiştim. Lordlar evlat edinmeye inanmazlar. Yabancılar toplumumuza kabul edilmezler.

Gözlerim yine pencereye kayıyor ve ben benzin istasyonuna bakıyorum. Duvar deliği gibi görünüyor. Aile işletmesi gibi bir havası var. Kesinlikle tanınmış bir zincir değil. Sadece dört pompa ve ödeme için içeri girmenize bile gerek olmayan küçük bir binası var. Küçük bir pencereye gitmeyi tercih edebilirsiniz.

Binanın yan tarafına bakınca iki kapı görüyorum. Birinde erkekler, diğerinde kadınlar yazıyor. Tuvaleti kullanabileceğime karar veriyorum.

Kapıyı açtığımda, Haidyn'in telefonundan başını kaldırdığını görüyorum. Bir şeyler yazıyordu ama duruyor ve dudaklarında bir gülümseme beliriyor, ama güneş gözlükleri takılı, gözlerini benden saklıyor. "Fikrini mi değiştirdin?"

Gözlerimi deviriyorum, onun ruh hali değişikliklerini çözmek için havamda değişim. "Tuvalete gidiyorum."

"Bir saniye bekleyin." Benzin pompasına bakıyor. Çok yavaş ilerliyor. Bu kadar uzun sürmesine şaşmamalı. Ayrıca SUV'uma benzin doldurması için ona kartımı vermedim. *Ne kadar centilmen bir davranış.*

Ona sırtımı dönüyorum, neden onu beklemem gerektiğini anlamıyorum. "Charlotte?" diye bağılıyor.

Sağ elimi kaldırıp ona barış işareti yapıyorum, dönüp ona bakmaya zahmet etmiyorum. O piçin tuhaf şeylerle uğraştığını biliyorum, ama işlemek için seyirciye ihtiyacım yok. Zaten beni yaparken gördü.

Kadınlar tuvaletine varınca, ağır kapıyı açtım ve içeri girerken kapı gıcırdadı. Burası küflü kokuyor ve

ışıklandırma berbat. Günün ortasındayız ve burada pencere yok. Zemin kirli ve tek lavabonun yanındaki ayna birçok yerinden kırılmış, örümcek ağı gibi parçalanmış.

Sağ tarafta üç kabin sıralanmış, en sondaki engelliler için daha geniş. Tüm kapılar kapalı, bu yüzden eğilip altlarına bakarak dolu olup olmadıklarını kontrol ediyorum. İlki açmaya çalışıyorum ama kimse yok olmasına rağmen kilitli. İkincisi de aynı. Üçüncü kabini iterek açtığımda kilitli olmadığını görüyorum, ama o anda arkamdan bir darbe alıyorum, kapıdan itiliyorum ve kirli zemine düşüyorum. Ne olduğunu anlayamadan saçlarımdan tutuluyorum ve yüzüm soğuk fayanslara bastırılıyor. Arkamdan bir el ağzımı kapatmadan önce çığlık atmayı başarıyorum.

Tuz ve kirin tadı midemi bulandırıyor, üzerimde kim varsa ondan kurtulmak için zemini tırmalıyorum.

Ağzımı açmayı başarır ve elini ısırarak beni bırakmalarını sağlarım. Sırt üstü yatırılır ve yüzünde siyah kayak maskesi olan bir adama bakarım. Yumruklarımı maskesine savurmaya başlar ve aynı anda onu çekip çıkarmaya çalışırım.

Dizimle hayalarına vurmayı başarınca, homurdanarak üzerimden yuvarlanıyor. Ayağa fırlayıp kapıya doğru koşuyorum. Arkama bakmıyorum. Bunun yerine, Haidyn'in beni duymasını umarak, elimden geldiğince yüksek sesle bağırmaya başlıyorum.

Kapıya ulaşamadan, arkamdan bir kol boğazımı kavrar ve beni yerden kaldırır. Beni kapıdan uzaklaştırırken elimden geldiğince tekmeliyor ve direniyorum, nefesimi keserken panik göğsümü sıkıştırıyor.

"Siktiğimin orospusu." Kulağıma homurdanır ve beni döndürüp bir kez daha yere fırlatır.

Nefes almaya çalışırken, o benim yan tarafıma tekme atarak beni sırt üstü dönmeye zorluyor. Sonra tekrar üstüme çıkıyor. Bu sefer bacaklarım onun bacaklarının altında, beni yere sabitleyerek dizimle vurmamı engelliyor. Nefes almaya çalışarak boynumu geriye doğru eğiyorum ve bağırmaya çalışıyorum, ama o ellerini boğazıma dolayarak olabildiğince sıkıyor ve beni susturuyor.

Haidyn

SINIRLARIMDAYIM. LeAnne'in Ryat'ın evine gelmesi beni şaşırttı. Lordların Charlotte'u bana neden gönderdiğini yeniden düşünmemi neden oldu. Onu hayatı boyunca tanıyor mu? Annesinin en iyi arkadaşı mı? Araştırmam sırasında bunu neden öğrenemedim? Bill görüşmemizde ondan hiç bahsetmedi. Onu konuşmamızdan dışarıda bırakmasının bir nedeni var mı?

Kadınlar tuvaletinin kapısını iterek açtım ve ona, bu küçük tavırları yüzünden kemerimle kışına vuracağımı söylemek için ağzımı açtım, ama ayakkabılarını ve son kabinin altındaki başka bir çift ayakkabıyı görünce söyleyeceğim tüm sözler anında boğazımda düğümlendi.

Koşarak kapıya doğru giderim ve kapıyı tekmelerim. Adam kadının kalçalarına binmiş, onu yere yatırmış durumda. Elleri kadının boğazını sıkıyor. Adamın üzerine eğilirim, arkadan kolumu boynuna dolayarak onu kadından ayırıyorum.

Onu geriye doğru çekerim ve kadın öksürmeye ve boğulmaya başlayınca adam kollarını çırpırır. Onu bırakıp, o pisliği döndürür ve maskeyle kaplı yüzüne yumruk atarım. Adam kapıya doğru sendeler ve tekrar kabine düşer. Onu kaldırıp tekrar yumruk atarım. Sonra bir kez daha.

Vücudu darbenin etkisiyle dönüyor ve ben de siyah maskeli kafasının arkasını tutup yüzünü duvara çarpıyorum. Yere düşüyor ve baygın bir şekilde yatıyor.

"Charlotte?" Yere oturmuş, sırtını duvara dayamış ve dizlerini göğsüne çekmiş olan Charlotte'un yanına yürüdüm. "Bebek yüzlü." Önünde diz çöktüm ve gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilerle buluştu. Yüzünü avuçlarımla kavradım ve dağınık saçlarını omuzlarının üzerine iterek yüzünü ve boynunu görebildim. Burada burada birkaç iz vardı ama çok kötü değildi.

Gözlerim tişörtüne ve kot pantolonuna kayıyor. Hâlâ giyinik ve ayakkabıları da ayağında. "İyisin," diyorum ona ve o nefesini toparlamaya çalışırken hızla başını sallıyor.

Ayağa kalkıp cep telefonumu çıkarırım ve birkaç kısa mesaj gönderip cebime koyarım. Sonra ona elimi uzatırım. "Yürüyebilir misin?"

O tereddüt etmeden kabul eder ve ben bir kez daha yüzünü avuçlarım, bana bakmasını sağlarım. Sarsılmış ama hayatta.

çok daha kötü olabilirdi. Onu banyodan çıkarır ve botumla kapıyı açık tutarım. "Arabaya binmen gerekiyor, tamam mı?"

Ben ona bakıyorum, ama o banyo zemininde baygın yatan adama bakıyor. "Charlotte?" diye bağıyorum ve onun sulu gözleri benimkilere bakıyor. "Arabaya bindiğini izleyeceğim. Kilitli değil. Yolcu koltuğuna otur ve kilitle. Anladın mı?" Arabası bulunduğumuz yerden çok uzak değil, ama adamı burada yalnız bırakıp birinin gelip onu görme riskini göze alamam. Onu bir an önce buradan uzaklaştırmam lazım.

O tekrar başını sallar. Ben eğilip alnına nazikçe bir öpücük kondururum ve onu kapıdan dışarı çıkarırım. O arabaya doğru koşar, yolcu koltuğuna atlar ve kapıyı çarparak kapatır. Camlar çok koyu olduğu için içeriyi göremem ama kendini kilitlediğini biliyorum.

Tuvalete geri dönüp, o pisliği omzuma atıp tuvaletten dışarı taşıyorum. Cebimde onun anahtarları var, bu yüzden kilidi açıp onu arka koltuğa atıyorum ve sürücü koltuğuna atlıyorum. Arabayı çalıştırıp lastikleri gıcırdatarak buradan siktir olup gidiyorum.

Carnage'a yaklaşıp SUV'yi durduruyorum. Benzin istasyonundan beri bana tek kelime bile etmedi. Olanları sindirmesine izin veriyorum, ama nefesini kontrol altına almış durumda.

Arabadan inip yolcu tarafına geçip kapısını açtım. Elimi tuttu ve ona yardım etmeme izin verdi. Sonra ön çift kapı açılır açılmaz onu arka koltuktan dışarı çıkardım. Saint ve Kashton merdivenlerden koşarak indiler.

"Mesajını aldım. Ne oldu?" diye soruyor Saint. Gözleri Charlotte'a, sonra da adama kayıyor.

"Benzin istasyonunun tuvaletinde ona saldırdı," diye cevaplıyorum. "Onu içeri taşımama yardım et."

Her biri bir kolunu omuzlarına atıyor ve ben de onun elini tutup Carnage'ın içine çekiyorum. Asansörle bodrum katına inerken sessiz kalıyor.

"O bir Lord mu?" Kashton, asansörden inerken sorar. "Bunu öğreneceğiz," diye homurdanırım.

"Sence kiralık katil miydi?" diye sorar Saint, gözleri hızla Charlotte'a döner.

Onlar benim onunla yattığımı bilmiyorlar. İkisinin de neden onunla birlikte olduğumu merak ettiklerini anlayabiliyorum. "Bilmiyorum." Diye iç çekiyorum, ama dürüst olmak gerekirse, içimden bir ses hayır diyor. Bizi takip etmedikleri sürece, orada durduğumuzu kimsenin bilmesinin imkanı yok. Ama yine de, ben benzin almak için durduğumda onun tuvalete gitmeyi seçeceğini nereden bilebilirler ki?

Asansörden bodrum katında inip boş bir hücreye doğru ilerliyoruz. Saint'in yerini alıp, adam arka cebinden anahtarı çıkarırken onu tutuyorum. Kash ve ben onu hücreye sokabilmemiz için hücre kapısını açıyor. İlk olarak tüm giysilerini çıkarıyoruz.

"Lord değil." Kashton, çıplak adamı incelerken böyle diyor.

Çıplak göğsünde Lord'un arması yok.

"Genç görünüyor," diye ekliyor Saint. "Bu, henüz inisiye edilmemiş olabileceği anlamına gelebilir."

Hücreden çıkıp duvardaki kasaya doğru yürüyorum. Şifreyi girip şişeyi ve şırıngayı alıyorum ve şırıngayı sonuna kadar çekiyorum. Kasayı kapatıp arkama dönünce Charlotte'un ayakkabılarına baktığını, Kash ve Saint'in ise bana bakıp sonra birbirlerine baktıklarını görüyorum.

"Kelepçeleri ve zincirleri al," diye emreder Saint, Kashton'a.

"Onlara ihtiyacım yok," derim, Kash'i durdurarak.

Saint homurdanır ama tartışmaz.

Hücreye geri dönerken ikisi de peşimden geliyor. Kız arkadaşıma kim bilir ne yapacaktı baygın adamın yanına gidip bakıyorum ve Charlotte'un da odada durduğunu görüyorum. Gözleri benimkilere bakıyor. Saint'e bakıyorum. "Onu odadan çıkar ve kapıyı kilitle."

"Haidyn..."

"Onu bu odadan çıkar ve lanet olası kapıyı kilitle!" diye bağıarak Kashton'ı kesiyorum.

Saint dönüp Charlotte'un kolunu tutar ve onu hücreden dışarı sürüklerken, Kash onu takip eder ve beni o pislikle yalnız başına hücrede kilitler.

Aşağıya bakarak, bir elimi göğsüne koyarken, diğer elimle iğneyi göğsüne batırıyorum.

ELLİ BEŞ

CHARLOTTE

Beton odanın dışında duruyorum, ellerim parmaklıklara dayalı. Gözlerim Haidyn'e odaklanıyor. Ayağa kalkıyor, boşalmış şırıngayı odanın diğer tarafına fırlatıyor, uzanıp tişörtünün arkasını tutup yırtıyor ve onu da fırlatıyor.

Sırtındaki kaslar gerilir ve elleri yumruk olur, yerde yatan adamın gözlerini açmasını izler. Derin bir nefes alır ve ayağa fırlar.

Haidyn onun yüzüne yumruk atıyor ve onu geriye savuruyor. Adam yumruklarını sallamaya başlıyor ve Haidyn'in yüzüne bir yumruk indiriyor.

"Kavga etmek mi istiyorsun?" Haidyn, ensemdeki tüyleri diken diken eden bir kahkaha atar. "Kendi boyunda birini dene." Yumruklarını önüne kaldırır ve adam ona doğru koşar.

Haidyn yana doğru adım atar ve adam doğruca bana doğru koşar, ama parmaklıklara ulaşamadan Haidyn arkadan kolunu adamın boynuna dolayarak onu havaya kaldırır. Haidyn onu sırt üstü yere çarpar, adam yana doğru yuvarlanır ve hemen tekrar ayağa kalkar.

Adrenalinle doludur. Haidyn onu kullanmıyorken neden ona versin ki? Dayak yemek mi istiyor?

Adam gülüyor ve yumruk atıyor. Ama ıskalıyor ve momentum onu kontrolsüz bir şekilde döndürüyor. Haidyn onu karnına tekmeliyor

onu bir kez daha duvara doğru iter. Haidyn kolunu yakalar ve onu duvardan çekip alır.

Gömleğimden tutulur ve geri çekilirim, adam parmaklıklara çarpmadan önce parmaklıkları bırakmak zorunda kalırım. Adam hareket edemeden, Haidyn arkasına geçer, saçını tutar ve yüzünü parmaklıklara tekrar tekrar vurmaya başlar.

Yüzündeki kan koridora ve üzerimize sıçrarken, homurtuları bodrumu doldurur.

HAIDYN

Adamın yere ^{it}iyorum. Bayılmamış ama şimdilik işini görecektedir. Hırpalanmış durumda. Birkaç dakika içinde bayılacaktır.

Saint kapıyı açar ve ben o kapıyı kapatıp adamı tekrar içeri kilitlemeden önce dışarı çıkarım. Charlotte'u kollarını göğsüne kavuşturmuş, duvara yaslanmış halde görürüm. Kızgın bir şekilde değil, koruyucu bir şekilde. "Hey." Ona doğru yürür ve yüzünü avuçlarımla tutarım. Islak kirpiklerinin arasından bana bakar. Arabada sessizce ağlıyordu ama o zamandan beri ağlamayı kesmiştir. "Sen iyisin, bebek yüzlü."

Yutkunarak başını sallar. Gözleri hücreye kayar, sonra tekrar bana döner. Yüzümü inceler, muhtemelen hasarı kontrol eder. Birkaç yumruk atmış. Adrenalin patlaması yaşıyor olmalıyım, çünkü şu anda kontrol edilemez bir öfke dışında hiçbir şey hissetmiyorum. Kızıma elini sürdürdü ve bir daha asla yapamayacağından emin olacağım.

"İyi misin?" diye soruyor yumuşak bir sesle.

Onun endişesine gülümsüyorum. "İyiyim, bebek yüzlü."

"Bunu yapmamalıydın." Sanki onu korumak için deliymişim gibi kaşlarını çatıyor.

Kanlı yumruklarım çenesinden boynuna doğru kayıyor ve nabızı hızlanıyor. "Sen..."

Parmak uçlarına basarak dudaklarını dudaklarıma yapıştırır ve kolları boynuma dolanır. Düşünmeden ellerim kalçalarına gider ve onu ayaklarından kaldırırım. Bacaklarını belime dolanır.

Onu beton duvara yasladım ve o ağzıma inleyerek karşılık verdi. Dudaklarını açarak kontrolü bana bıraktı ve ben onu yalayıp yuttum.

Kanlı ellerim saçlarını kavrar ve sanki ona acı çektiriyormuşum gibi ağzıma inler, ama çekilmez. Aksine, bacakları belimi daha sıkı sıkar.

Öpüşmeyi yavaşlatarak, önce o uzaklaşır ve ağır gözlerini açarak bana bakar. "Teşekkür ederim," diye fısıldar.

Bu sefer dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Kendimi durduramıyorum. Kahretsin, şu anda çok sertleşmiş durumdayım. Onun hücrelerini açıp, o pisliğin önünde, tam burada, tam şimdi onu sikmek istemem kötü bir şey mi? Giysilerini yırtıp, kıcını havaya kaldırmak, böylece o pislik benim adıma kıcını kazınmış olarak görebilsin diye?

Biri boğazını temizliyor ve Saint'in kaşlarını kaldırarak bana baktığını görüyorum. Kash, gözlerini ona dikerek onaylayarak başını sallıyor.

Bacaklarını belimden çözmeye başlar ve onu yere indiririm. "Charlotte'u odama götüreceğim, sonra geri geleceğim," derim ve elini tutarım.

Asansöre binerken Kashon gülerek, "Acele etme," diye bağırır. "O hiçbir yere gitmiyor."

ELLİ ALTI

CHARLOTTE

Sarsılmış ve utanmış durumdayım.

Kendimi koruyabilmem gerekiyor. Her zaman tetikte olmadığım halde, Lordlara olması gerektiği gibi biri olduğumu nasıl kanıtlayabilirim? Bu bir sınav mıydı? Öyleyse, başarısız oldum. Lordlar, istediklerini vermediğim için mi onu gönderdiler?

Peki ya Haidyn? O da neydi öyle? Beni kurtarmakla kalmadı, adamı da fena halde dövdü. İzlerken büyülenmişim. Hareketleri, yumruklarının gücü. Adam adrenalin doluydu ama Haidyn'in yanında sönük kalıyordu.

Asansör kapısı açılır ve ben onun beni koridorda çekmesine izin veririm, sonra bir kapının önünde durur. Parmağını kilide koyar, kapıyı açar, sonra elini belimin altına koyar ve beni içeriye doğru iter.

Oda geniş, ortasında Alaska kral boyutu bir yatak ve ayak ucunda bir kanepe var. Balkon açılan çift kapı ve yatağın diğer tarafında bir kapı daha var.

"Burası banyo." Elimi bırakıp kapıya doğru yürüdü ve benim için kapıyı açtı.

Otomatik pilotta onu takip ediyorum. Lavaboyu açtığını duyuyorum, kot pantolonumu indirip tuvaleti kullanıyorum, onun burada olduğunu umursamadan.

benimle. Neden şimdi utangaç davranıyorsun? O adama yaptıklarını gördükten sonra ona saldırdım. Kashton ve Saint'in önünde. Neden bu kadar aptaldım? Şimdi beni, bir erkeğin kontrolüne giren diğer aptal kadınlar gibi görüyorlar.

Öyle değil miyim?

O zıpla dediğinde, ne kadar yükseğe zıplayacağımı soruyorum. Emekle dediğinde, evet efendim diyorum. Onun için iyi bir kız olmak zorundayım. Onun sahip olduğu en iyi fahişe olabileceğimi göstermek istiyorum. Hala burada olmamın sebebi Lordların bana öyle demesi mi, yoksa benim istemem mi?

Bu noktada sınırlar yok olmuş durumda.

İşimi bitirip diğer lavaboya geçiyorum. Ellerimi yıkarken kendimi ayakkabılarımı izlerken buluyorum.

Bana dönüp hala ıslak olan ellerimi tutuyor. Ellerin de bodrumdaki kan izleri artık yok, ama kesikler ve morluklar oluşmaya başlamış bile. Ellerimin titrediğini fark ediyorum.

"Hey, iyisin," diyor.

Gözlerim yanmaya başlar ve alt dudağımı ısırıyorum. Neden böyle davranıyorum ki? Ben duygusal bir kız değilim. Kızdığımda ağlarım, ama şu anda ne hissettiğimi bile bilmiyorum.

"Charlotte?" Elleri ellerimi bırakıp yüzümü avuçlar ve ben geri çekilirim. Ama o uzanır, ellerini saçlarıma koyar ve beni tutar. Sert davranmıyor ya da bana zarar vermiyor, ama ben de çekilemiyorum. "Konuş benimle, bebek yüzlü. Bir yerin acıyor mu? Bir şey getireyim mi?"

Dudaklarımı gergin bir şekilde yalıyorum, onun güzel mavi gözlerinin benimkilerle buluşmasından nefret ediyorum, sanki ne kadar kafamın karışık olduğunu görebiliyormuş gibi. Kafamı sallamaya çalışıyorum ama elleri buna engel oluyor.

"Konuş," diyor, bacaklarımda başka bir nedenden titremesine neden olan o ses tonuyla.

"Hayır," boğazımda düğümlenen sesimle söylemeyi başarırım. "Ben... iyiyim."

O iç geçirir ve saçımı bırakır, ellerini saçlarımda arasında gezdirir. "Devin'i çağırıp sana baktıracağım."

"İyiyim dedim," savunmacı bir tavırla söylüyorum.

Kaşlarını çatıyor, ruh halimdeki değişikliklerden şaşkın, ve dürüst olmak gerekirse, ben de açıklayamıyorum. Ona geldiğimden beri farklı bir yönünü görüyorum.

Lordlar tarafından gönderilen videoları. Ve bu gece beni nasıl kurtardığını. Ama bunun, onun oyuncağı olduğum için yaptığını kendime hatırlatmam gerekiyor. Eğer ölürsem, benimle oynayamaz.

"Burada güvende olacaksın. Kapı kapandığında otomatik olarak kilitletir. Benim parmak izim veya bir şifre gerekir."

Beni bırakacağı düşüncesi midemi bulandırıyor. Bir yanım, bodrumda yaptığım gibi üzerine atlayıp beni sikmesi için yalvarmak istiyor. Diğer yanım ise beni güvende hissettirdiği için onu yumruklamak istiyor. Belki ikisini de yapabilirim? "Ne kadar sürecek?" diye sormaya karar veriyorum.

"Emin değilim," diye dürüstçe cevaplar ve ben bir homurtu çıkarırım.

Kaşları daha da çatılır ve ben nefes almak için bir adım geri atarım. Hâlâ o adamın elinin ağzımda bıraktığı tadı hissediyorum ve kusma düşüncesi hâlâ aklımdan çıkmıyor. Onun beni tekrar öpmesini ve bu hissi yok etmesini istiyorum. Bana ne kadar iyi bir fahişe olduğumu ve bunu kaldırabileceğimi söylerken ellerinin beni tutmasını istiyorum. Onun sikinin üzerine boşalmak istiyorum, böylece beni ters çevirip kıcımlı sikebilsin.

"İstersen duş alabilirsin." Sanki kendimi kirli hissettiğimi biliyormuş gibi. "Dolapta giyebileceğin kıyafetler var. Ne istersen giy."

Kapısının çalınması beni irkiltti. O bunu fark edince dışlerimi sıktım. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

Kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. "Haidyn, mesajını aldım."

Tanrım! Kaç kişiye mesaj attı acaba?

Adamın içeri girmesine izin verir ve kapıyı arkasından kapatır. Haidyn benzin istasyonundaki tuvalette olanları anlatmaya başlar ve Devin adındaki adam kanepeye oturmamı önerir. İkisini de memnun etmek için öyle yaparım. Şu anda onlarla kavga edecek gücüm yok. Adrenalin etkisi geçti ve yorgun düşmeye başladım. Artık yalnız olmadığımız için, sikilme umudum da yok oldu sanırım.

Devin beni muayene eder, gözlerime ışık tutar, başımı ve boğazımı muayene eder, sonra bana ağrı kesici verir ve her şeyin yolunda olduğunu söyler. Başım ağrıyor olabilir,

bazı morluklar ve ağrılarım olabileceğini söylüyor. Ama tecavüze uğramadım ya da bayılana kadar dövülmedim. O adamın benim için ne planladığını kim bilir.

Haidyn'in cep telefonu çalıyor ve onu cebinden çıkarıyor. "Bunu cevaplamam lazım," diyor Devin'e, Devin ise benimle konuşurken onu uzaklaştırıyor. Onu görmezden gelip Haidyn'in balkona çıkmasını izliyorum. Ne dediğini duymaya çalışıyorum.

"Evet, o iyi... teşekkürler dostum... evet, Carnage'dayım... şu anda onu muayene ediyor. Evet, orada buluşuruz..." Kendi kendine başını sallar ve telefonu kapatır.

O odaya tekrar girdiğinde, dinlediğimi fark etmemesi için gözlerimi yere indiriyorum. Belli ki mahremiyet istiyordu, ama odadan tamamen çıkmalıydı. Belki beni yalnız bırakmak istemiyordur. Hayır. Bu sadece benim, onun gerçekten umursadığını düşündüğümünden. Beni bırakıp bodruma inmek üzere.

"Her şey yolunda görünüyor," diye Devin bir kez daha onu teselli eder.

"Teşekkürler dostum." Erkekler arası el sıkışma ve yarı kucaklaşma hareketini yaparlar ve Devin'i kapıya kadar geçirir, onu dışarı çıkarır, kapıyı kapatır ve önüme diz çöker. "Aşağı iniyorum. Birazdan döneceğim ve eve gideceğiz, tamam mı?"

Evini "ev" olarak adlandırdığının farkında mı bilmiyorum, ama bu bana kelekler uçuruyor. "Tamam." Birdenbire kendimi garip hissederek başımı sallarım. Saint ve Kashton'ın önünde bodrumda onu öptüğümü hatırlarım. Şimdi ne düşünecekler? Ona ne yaptığımızı soracaklar mı? Haidyn, benim Lordlar tarafından gönderilmiş bir casus olduğumu onlara çoktan söylemiştir.

Ayağa kalkar, iki eliyle yüzümü kavrar ve eğilip alnımı öper.

Siktir, onun böyle nazik davranıp beni önemsiyormuş gibi yapmasından nefret ediyorum. Sanki kırılğanmışım gibi. Bu beni zayıf hissettiriyor. Sanki bunu hatırlatılması gerekiyormuş gibi. Onun beni çıplak soyup bağlamasını, ağzımı tıkayıp kıcımlı sikmesini ve bana iyi kızım demesini tercih ederim.

Bu beni onun fahişesi yapar. Nazik davrandığında, beni savunmasız hale getirir.

Tek kelime etmeden odasından çıkar, beni içeride kilitler ve ben kendimi yere düşmüş, kollarım ve bacaklarım açılmış, tavana bakıp şimdi ne yapacağım diye düşünürken bulurum.

HAI DYN

ASANSÖRDEN ÇIKIP BODRAMA GİRİYORUM ve Sin'in Saint ve Kashon'a katıldığını görüyorum. Bana dönerek yumruğunu uzatıyor. "Al bakalım," diyor neşeyle, birkaç dakika önce yaptığımız telefon görüşmesine atıfta bulunarak.

"Almak zor oldu mu?" diye soruyorum.

USB belleği elime bırakıyor. Saint ve Kash'e Carnage'da beni beklemelerini, birini getireceğimi mesaj atmıştım. Sin'e de ben Charlotte'la oradayken benzin istasyonuna uğrayıp görüntüleri almasını mesaj atmıştım. Adam bir Lord değilse, onun tuvalete girmesini ve benim baygın bir adamı kadınlar tuvaletinden çıkarıp onun SUV'sine atmamı izlemeye gerek yoktu. Sin'in gelip onu buraya getirmesi için beklemek zorunda kalmayacağımız için motosikletimle gitmediğimize sevindim.

"Hayır. Ya adama para verecektim ya da onu dövüp haklayacaktım," diye cevapladı Sin.

"Hangisiydi?" Kash, bilmek için sorar.

Sin sağ elini kaldırarak üzerinde kurumuş kanı gösterir ve Kash gülümser. "Çıkarken ona para attım."

"Charlotte iyi mi?" diye sorar Saint.

Ona bakıyorum ve gözlerinin benimkileri arayışından, bu sorunun iki anlamı olduğunu söyleyebilirim. Onun bana sarıldığını gördüler, ben de ona. Sonra sanki azgın gençlermişiz gibi dilimi boğazına soktum. Aramızdaki dinamik açıkça değişti. Onlar bunun boyutunu bilmiyorlar. Ben de bilmelerini istemiyorum.

Onun bakışındaki gizli anlamı çözmek için havamda değilim. "Devin onu muayene etti. Durumu iyi."

"Dostum, sen ve Ryat, ikiniz de berbat bir gün geçirdiniz. Kızların iyi olmasına sevindim." Sin iç geçirir.

"Blakely'nin nesi var?" Kash gerçekten endişeli bir sesle sorar.

"Kızlar alışverişe çıkacaklardı, ama Elli beni aradı..." Cep telefonu çalınca, onu durdurmak için bir neden uydurmak zorunda kalmam.

Onu kesmek zorunda kalmamı önler. Telefonuna bakarak konuşur. "Elli arıyor. Bir saniye izin ver. Hey, her şey yolunda mı?" diye cevaplar ve bizden uzaklaşır.

Elli hamile, bu yüzden Sin her zaman tetikte. Bizim dünyamızda, şansın senin tarafında olduğunu düşündüğün anda işler her zaman ters gitmeye başlar.

"Blakely'ye ne oldu?" Saint, Sin'in arkamızda telefonla konuşurken volta atmasını izlerken sorar. Kashton da bana bakar ve bir cevap bekler.

"LeAnne'in onu aradığıyla ilgili bir şey." Bir şey söylemek zorunda olduğum için omuz silkiyorum. Ryat veya Tyson'a bu konuyu açarlarsa diye. Blakely'nin annesi geldiğinde ben de oradaydım. Charlotte'un LeAnne'i tanıdığını onlara söylemelerine izin veremem. Tek yapabileceğim, diğerlerinin Charlotte'un onu tanıdığını söylememelerini ummak. Bu, onun gerçekte kim olduğunu öğrenmelerine yol açabilir. Ve Charlotte'un bile bilmediği soruların cevaplarını alana kadar onu bu hücrelerden birinde tutacaklardı. Bill ile yaptığım konuşma, *Annabelle'in* ne kadar masum olduğunu ve geleceğinin gerçekte nasıl görüldüğünü anlamama yardımcı oldu. Ve bunun olmaması için elimden gelen her şeyi yapacağım.

"Ne oluyor lan?" Bir adamın inlemesi duyulur ve ben gülümserim. Adrenalin, özellikle kavga sırasında uzun sürmez. Adam oldukça çabuk yere yığıldı, ama hemen kalkacağını biliyordum.

Hücreye doğru yürüdük ve Saint kapıyı açtı. Üçümüz de içeri girdik, adam oturur pozisyona geldi ve başının arkasını ovuşturdu. Yüzü kanlıydı ve sağ gözü şişmiş ve kapanmıştı. Onu iki kez mahvettim. Bu kan dökmekle ilgili değil, cevaplarla ilgili.

"Sen de kimsin lan?" Sağ gözü hızla etrafı taradı, üçümüzün arasında gidip geldi. "Ne... bana ne verdin?" Kanlı eli morarmış göğsüne gitti. Adrenalin etkisi geçmişti. Uyanınca, tüm vücudunda kalıcı bir ağrı hissedersin.

"Sen kimsin?" diye soruyorum, ikinci sorusunu görmezden gelerek. "Cep telefonu ve kimlik yok," diye ekliyorum. "Kafana kayak maskesi takmış, umumi tuvalette kız arkadaşıma saldırmışsın." Bir adım öne çıkarak, zaten bildiğim şeyi soruyorum. "Onunla ne yapmayı planlıyordun?"

Benden gözlerini kaçıır ve çenesini sıkır.

"Söyleyecek bir şeyi yok. Belki de Devin'e ağzını tel ile bağlatmalısın," diyor Sin odaya girerken.

"Spade kardeşlerden biri olmak ister misin?" Kash ona bakarak sorar. "Cidden, seni evlat edinebiliriz sanki."

Sin bunun bir şaka olduğunu düşünerek güler, ama Kashon Easton'ı oldukça sevmiştir ve eminim ki Kashon günün sonunda ona ve Elli'ye kalacakları bir oda hazırlatacaktır.

"Siktir git." Adam beton zemine kan tükürüyor. "Senin kızın özel bir şey değil." Tek sağlam gözü benimkine bakıyor.

Bu işi bitirmem gerektiği için yüzüne tekme atarım. Charlotte'un yukarıda bana nasıl baktığını gördüm. Beni bırakmak istemiyordu ama utanıyor ya da kalmamı istemekten çok korkuyordu.

Piçin kafası geriye doğru savrulur ve kan, üzerinde yattığı beton zemine sıçrar, sonra kanlı yüzünü tutarak yanına yuvarlanır. Adrenalin olmadan, şimdi çok daha fazla acı hissedecektir.

Onu yüzüstü yatırıp emrediyorum, "Ellerini arkadan bağla."

Kash onun yanına diz çökerek, ben de botumu boynunun arkasına bastırarak adamı yerde tutuyorum. Kash kollarını arkaya çekip kelepçeyle bağlarken, adam hiç direnmiyor bile. Botumu çekiyorum ve Kash geri çekilerek adamı sırt üstü yatırıyor. Bu sefer botumu boğazına dayıyorum. "Bir daha yaparsan kesmeye başlarım. Kızıma ne yapacaktın?"

Öksürür, ağzından tükürükler fırlar ve parçalanmış yüzüne sıçrar. "O... rastgele... biriydi," nefes nefese söyler.

"Yani kim olduğunu bilmiyor musun?" Saint, cevaplarının tutarlı olduğundan emin olmak için sorar.

Kafasını sallamaya çalışır ve ben botumu boynuna daha da bastırarak nefes almasını engellerim. "Konuş lan!" diye bağırırım. Botumu gevşetince, bir kez daha öksürür.

"H-hayır," diye bağıırır. "Yemin ederim."

"Onu soymak mı, tecavüz etmek mi istiyordun?" diye soruyorum.

Bir yanıma ona inanmıyor. Diğer yanıma ise inanmak istiyor, çünkü eğer yalan söylüyorsa, o zaman başımda başka bir sorun daha var demektir.

Bir lordun, kirli işlerini yapmak için toplum dışından birini tutması alışılmadık bir şey değildir. Ya da o, seçilemeyen bir lord olabilirdi.

"İkisini de," dişlerini sıkarak, kanlı ağzından tükürükler saçarak söylüyor.

"En azından dürüst." Kash omuz silkiyor, bana bakıyor.

Evet, onu iki kez dövdükten sonra. "Lordlar hakkında ne biliyorsun?" diye soruyorum, daha fazlasını öğrenmek istiyorum. Ne yaparsa yapsın, ne bilirse bilsin, bu piç burada ölecek.

"Tanrı'yı siktir et! Ben dindar değilim," diye bağırır.

Sin başını geriye atarak gülüyor, Kash da kıkırdıyor. Saint ve ben bunu komik bulmuyoruz. "Tanrılar da dindar değildir, ama biz cehenneme inanırız." Botumu boynundan çekiyorum, o da yanına dönerek altındaki kollarının baskısını hafifletiyor. "Ve bugün üç şeytana hizmet etmeye başlayacaksın."

ELLİ YEDİ

CHARLOTTE

Haidyn odasına döndüğünde ben banyodan çıkmak üzereydim. Saçımı yıkamak istemediğim için duş yerine banyo yapmayı tercih ettim. Ağız gargarasıyla ağızımı çalkaladım ve vücudumu temizledim.

Biraz daha iyi hissediyorum ama yorgunum. Gösterge panelimdeki saat akşam saat altı olduğunu gösteriyor. Carnage'dayken bir ara yağmur yağmaya başlamıştı.

Ayrılırken, gelecekteki kocamın benimle aynı binada olduğunu düşünmeden edemedim. Kahretsin, ben bodrumdaydım. O da tam orada olabilirdi, ama ben bunu bilmiyordum.

Ama orada neler olduğunu biliyorum. Eğer o bir mahkumsa, ölmüş sayılır, yani bizim bir geleceğimiz artık mümkün değil, bu da bana neden bu görevi yaptığımı sorgulatıyor. Şimdi benim için başka ne tür bir gelecek planladılar acaba?

Haidyn'in evine vardığımızda, garaja park etti ve bana kapıyı açtı. Beni odasında bıraktıktan sonra ne yaptığını bana söylemedi, ben de sormadım.

"Bir şey yemek ister misin?" diye soruyor, evine girerken.

"Hayır, teşekkürler," diye yumuşak bir sesle cevap verdim. "Jessie Carnage'da bana yemek verdi." Bana çorba ve kraker getirmiş ve Devin'in

bana verdiği ilaçlar nedeniyle bana yiyecek bir şeyler getirmesini istediğini söyledi.

"Duş alacağım," diyor. Bunun üzerine banyosuna girip kapıyı kapatıyor.

Kendimi onun tişörtünü ve eşofmanını vücudumdan çıkarıp çıplak olarak yatağına girerken buluyorum. Carnage'da temiz iç çamaşırım yoktu, bu yüzden benimkini giymemeye karar verdim. Çarşaf lar serin ve morarmış cildime iyi geliyor. Yan yatarak, yağmurun pencerelerine çarptığını izliyorum. Henüz gece olmadı, ama fırtına sanki geceymiş gibi hissettiriyor.

Esnemekle mücadele etmeye çalışıyorum ama başaramıyorum, çünkü şimdi uykuya dalarsam sabah çok erken uyanacağımı biliyorum. Ama başka ne yapabilirim ki?

Odayı aydınlatan şimşek gözlerimi açıyor. Saniyeler sonra, gök gürültüsü duvarları sallıyor.

Banyo kapısının açılmasıyla otururum ve Haidyn'in yatak odasına girdiğini görürüm. Kalçalarının üzerine, beline sarılmış bir havlu vardır. Ben konuşunca kapıya doğru yürür. "Yanımda uzanır mısın?"

Durur ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana döner.

Neden sorduğumu bile bilmiyorum. Sadece kendimi... yalnız hissediyorum. Ellerinin üzerimde olmasını istiyorum. Bacaklarımı havluya değil, beline dolamak istiyorum. Carnage'da paylaştığımız an hala zihnimde taze ve vücudum onu istiyor.

Yıldırım bir kez daha odayı dolduruyor ve o yatağına doğru yürüyor. Ardından gelen gök gürültüsünün sesiyle uzanıyorum ve utanmadan onu izliyorum. Havlusunu çıkarıp yere bırakıyor, sonra yorganı çekip benimle birlikte yatağına giriyor.

Carnage'da onun sertleşt iğini hissetmiş tim, ama tabii ki artık öyle değil.

Bir şey bana, onu tekrar o hale getirmek için çok fazla bir şey gerekmeyeceğini söylüyor.

Yorganın kenarını tutuyor. İpucunu anlıyorum ve onun tarafına kayıyorum, bir bacağımı beline, bir kolumu göğsüne koyuyorum. O da bırakıyor ve yağmur pencerelere çarptıkça karanlık odayı kaplıyor.

Sağ eli yorganın altına kayarak belinin üzerindeki uyluğuma konuyor. Başparmağı nazikçe ileri geri ovuşturuyor ve vücudumun anında ısındığını hissediyorum. Birdenbire terlemeye başlıyorum ve nefesim hızlanıyor.

Gergin bir şekilde yutkunup aramızdaki garip sessizliği bozuyorum. "Bir şey buldun mu?" Sesim istediğimden daha yumuşak çıkıyor ve onun sessizliği beni duyup duymadığını merak ettiriyor.

Uzun bir saniye sonra, derin bir nefes alır ve göğsü inip kalkar. "Hayır."

Yalan söylüyor. Kızmak istiyorum, ama belki de beni korumaya çalışıyordur? O tuvalette neler olabileceği konusunda içimi rahatlatmaya çalışıyor olabilir. "Seni dinlemediğim için özür dilerim," diyorum, sesim öncekinden daha yüksek ama yine de yumuşak.

Başparmağı uyluğumda durur ve eli kalçamdan, yanımdan geçerek yüzüme doğru hareket eder. Yanağımı avuçlayarak bana ona bakmamı sağlar. Karanlık odada onu zar zor görebiliyorum ama şimşek biraz yardımcı oluyor. "Sen iyisin," diye beni teselli eder.

"Neden seni beklememi istedin?" diye soruyorum, bilmek istiyorum.

Cevap verirken gözlerimi araştırır. "Çünkü erkekler kadınların tuvaletine girip, girenleri saldırmak için beklerler. Onları tecavüz edip öldürürler. Sonra kaçarken onları orada çürümeye bırakırlar."

"Bana da bunu yapacağını mı düşünüyorsun?"

İç çeker ama soruma cevap vermez. Bunun yerine şöyle der: "Sence neden en işlek otoyolun hemen yanındaki benzin istasyonunu seçti?"

Anlamadığım için kaşlarımı çattım.

"Çünkü çok gürültülü. O otoyolda her iki yönde de çok yoğun trafik var. Erkekler istedikleri her şeyi yapabiliyorlar ve kadınların yardım çığlıklarını kimse duyamıyor."

"Senin için çığlık attım," diye fısıldıyorum. "Beni duydun mu?"

Elimi göğsüne koyduğumda kalbinin hızlı attığını hissediyorum. "Hayır."

"Öyleyse... neden oraya geldin?" diye soruyorum.

"Seni kontrol etmek için," diye cevaplar basitçe. "Daha önce gelemediğim için üzgünüm." "Ben..." Ona bunu söylemeli miyim diye tereddüt ederim ama ona yaptıklarını gördükten sonra, söylemeye karar veririm. "Altını kontrol ettim."

tezgahları kontrol ettim ama hiçbir şey görmedim. Sadece hangilerinin açık olduğunu kontrol ediyordum, bir adamın orada saklandığını düşünmemiştim. Ama belli ki saklanıyordu." Ben sertçe güldüm, o da kaşlarını çattı. "Ayakkabı görmedim ama kilitliydiler. Tuvaletin üzerinde duruyor olmalı. Görünmemek için havada asılı kalıyordu. Tek kullanılabilir kapıyı kullanmak zorunda olduğumu bilerek iki kapıyı da kilitlemişti. Orada ne kadar süredir birinin girmesini beklediğini merak ediyorum."

O, ben olanları anlatırken sessiz kalıyor. Ayrıntıları sormamıştı ve sanki onun için önemi yokmuş gibi hissettim. Olanları görmüştü ve bu, o adamın bana elini sürmesinin bedelini ödemesi için yeterliydi. Ama onun bilmesini istedim. Eğer sinir krizi geçirip onu dinlemeseydim...

Bu düşünceyi kesiyorum çünkü sinir krizi geçirdim ve onu dinlemedim.

Yıldırım tekrar çakıyor ve gözlerime bakan gözlerini görüyorum. O zaten bana bakıyor. Mavi gözleri çok yumuşak ve şefkatli görünüyor, ama bu bir yanılsama. Kendimi savunmasız ve çok azgın hissediyorum. Bu gece çok farklı geçebilirdi. Tecavüze uğrayabilirdim, öldürülebilirdim, ya da her ikisi de. Bu adam beni koruyacağını kanıtladı.

Düşünmeden eğilip dudaklarımı onun dudaklarına bastırıyorum, beni itip itmeyeceğini ya da öpüşeceğimizi bilmeden. Eli saçlarıma kayınca, dudaklarına inleyerek, beni fahişesi yapması için dua ediyorum. Çünkü neredeyse başkasının fahişesi olacaktım ve bu beni çok korkutuyor.

Lordların korkulacak kişiler olduğunu sanıyordum, ama bizim dünyamızın dışında da canavarlar olduğunu unutmuşum. Ve onlar, sırf yapabildikleri için sizi paramparça edecekler.

HAIDYN

Onu sırt üstü yatırıyorum ve o da bacaklarını belime dolarken dudaklarını benim için aralıyor. Elimi indirip vücutlarımızın arasına kaydırıyorum, onun içine girmem gerekiyor. Duşta mastürbasyon yaptım, bir saniye

. Olanlardan sonra dokunulmak isteyeceğinden emin değildim.

Carnage'da beni öptüğünde açıkça minnettardı, ama bu sadece adrenalin yüzünden olabilir. Zaman geçti ve ona ihtiyacı olan alanı vermek istedim, ama tırnaklarının dövmeli sırtıma batması, şu anda benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğunu gösteriyor.

Senin için çığlık attım.

Siktir, onu hiç duymadım. Onun peşinden banyoya girmeme neden olan şey saf öfkeydi. Beklemediği için ona kızacaktım. Bir kadın her zaman tetikte olmalı. Ben, kadınların erkeklerden farklı olmadığını düşünen bir dünyada yaşayan erkeklerden biri değilim. Belki de bu, onları her zaman savunmasız olarak görmemiz için yetiştirildiğimiz içindir. Belki de her hareketlerini sürekli izleyenler biz olduğumuz içindir. Onu benim yapmadan önce de öyle yapıyordum. Etrafındaki neredeyse hiçbir şeyin farkında değildi. Lanet olsun, onunla aynı anda onun evindeydim ve o bunu hiç fark etmedi.

"Haidyn." Dudaklarını dudaklarımdan çekip, adımlı fısıldayarak beni düşüncelerimden kopardı.

"Biliyorum, bebek yüzlü," diyorum nefes nefese, sert sikimin başını onun sırsıklam amına sokarken. Siktir, duşta mastürbasyon yapmak işe yaramadı.

Sırtını ve boynunu geriye doğru eğiyor, ben sanki onun için yaratılmışım gibi içine girerken sesi karanlık odada yankılanıyor.

Dişlerimi sıkarak, sikimi taşaklarıma kadar sokuyorum ve pozisyonumu değiştirirken orada tutuyorum. Ön kollarımın üzerine eğiliyorum, ellerimle bileklerini kavrayıp başının yanına sabitliyorum.

Harekete geçiyorum, vücudunun bana verdiği tepkiyi seviyorum. Nefes nefese, ben ise çoktan nefesim kesildi. Dudaklarımı morarmış boynuna indirip, hızla atan nabzını şefkatle öpüyorum. Ona, daha fazlasını isteyerek yalvarmasına rağmen onu sikebileceğimi belli ediyorum.

"Siktir, Charlotte." Vücudu benimkine karşı titriyor. "Söylesene, bebek yüzlü... Kime aitsin?"

"Sana." Nefes nefese.

"Kimin küçük fahişesisin?" diye soruyorum, daha sert iterek, başlığı duvara vuruyorum.

"Senin," diye bağıırır.

Onun bileklerini bırakıp oturuyorum. Ellerim onun dar kalçalarını sıkıca kavırıyor, o piç kurusunun ona bıraktığından daha fazla morluk bırakacak kadar sıkı tutuyorum ve hareket etmeye başlıyorum. Onun sesi, şimşek ve gök gürültüsüyle birlikte odayı doldururken, ben de giderek daha sert vuruyorum.

O boşalırken amcığı piercingli sikimi sıkıca kavırıyor ve sanki arkamda bir sıra erkek durmuş onu hamile bırakmaya çalışmamı izliyorlarmış gibi, ona sertçe vururken nefes nefese kalıyorum.

Gözlerim karnına düşüyor. Bill aklıma geliyor. Onu bağılı ve erkeklerin onu döllemek için sıraya girdiğı, kimin onu ilk hamile bırakacağını görmek için beklediğı bir sahne hayal ediyorum. Bir üreme makinesi... görevinde başarısız olursa öyle olacağını söylemişti.

Siktir et! Annabelle Marie Schults bana ait. Bu yüzden, Lordların ondan ne yapmasını istiyorlarsa, bunu başarmasını sağlayacağım. Çünkü Gavin'in ona yaptırdığım doğum kontrol iğnesinin etkisi geçince, bir daha iğne yaptırmayacak. Doğuracağı tek bebekler benimkiler olacak.

Elleri uzanıp saçlarımı tuttuğunda dikkatimi çekti. Beni kendine doğru çekti, dudaklarımı tekrar dudaklarına değdirmek istiyordu ve ben de onu reddetmedim.

Bana kendini açıyor ve ben geri çekilip kollarımı dizlerinin altına koyuyorum, bacaklarını iyice açıyorum. Sonra tekrar üstüne çıkıp onu öpüyorum, çığlıklarını kesiyorum.

Katedralin içindeki merdivenleri çıkarken, bir adam bana dönüyor. Kot pantolonunun fermuarını çekip bana göz kırpmıyor. "İyi şanslar dostum. En iyisi kazansın."

Geçerken omzunu omzuma çarptı ve on kadar adamın tek sıra halinde durduğunu ve bir kadının üreme bankına bağlandığını gördüm. Bacakları açık, kıcı ve amı havada. Kimsenin onu kullanmaması için kığında bir tıkaç var. Bunun amacı bu değil.

Bu bunun için değil. Yapının ön tarafına dolaşıp onun eğildiğini görüyorum; koyu renkli saçları yeri kaplıyor. Eğilip saçlarını tutup başını kaldırdığımda midemde mide bulandırıcı bir his oluşuyor. Güzel mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve beni görünce iri iri açılıyor. Bu Charlotte. Dudakları bantla kapatılmış ve başka bir adam onu sikmeye başladığında boğuk çığlıkları odayı dolduruyor.

Bir el omzuma vurur, beni sıçratır ve arkamı dönmemi sağlar.

"Sıraya gir, Haidyn. Ama şansının çok düşük olduğunu bil. O zaten beş gündür burada." Adam uzaklaşırken kıkırdar.

Hala pencere camlarına vuran yağmur sesiyle gözlerimi açtım. Yan yatmıştım, bir kolum uyuyan Charlotte'un üzerindeydi. Diğeri ise boynunun altındaydı. Penisim hala onun vajinasındaydı.

Komodinin üzerindeki saate bakıyorum, sadece bir saat uyumuşum. Kabus beni uyandırmış.

Çok nazikçe, kolumu boynunun altından çekip yavaşça ondan uzaklaşıyorum. Uykusunda inliyor ama uyanmıyor.

Yataktan kalkıp, bir çift eşofman altı giydikten sonra mutfığa doğru yöneliyorum. Bir içkiye ihtiyacım var. Alkollü ve sert bir şeye.

Işığı açıyorum, oturma odasında birinin oturduğunu görüyorum. Kim olduğunu görünce duruyorum. Kahretsin, her zaman silah taşımalıyım. Evde her yerde silah var ama şu anda üzerimde hiçbir yok.

"Haidyn." Pencerenin yanında durarak bana gülümser. "Ne kadar sürede bayılacağını merak ediyordum." Gözleri yatak odama giden koridora kayar.

"Git," emrediyorum.

Yavaşça bana doğru yürüdü. Elleri trençkotuna uzandı ve onu açarak altında çıplak olduğunu gösterdi. "Uğrayıp biraz yardım edeyim dedim. Bilirsin... ona nasıl yapıldığını göstereyim."

Çenem sıkışır. "Evimden defol," diye homurdanırım. "Ne? Sence hoşuna gitmez mi?" Parmağını benim göğsüne ve ben geri çekiliyorum. "Onun gözlerini bağlayabilirsin; ben onu bağlarım,"

diye önerir. "Ona bunun senin fantezin olduğunu söyle... aynı anda iki kadın. Direnemeyecektir. Henüz hayır demedi, değil mi?"

Ona tokat atıyorum, şaşkınlıkla nefesini kesiyor. Eli yanağına gidiyor ve ağır nefesleri sessiz evi doldururken başını eğiyor.

İleri adım atıp vücudumu ona bastırıyorum. "Son şansın. Evimden defol git."

Başını kaldırır ve gözleri benimkilere delici bir bakış atar. "Kendini tehdit altında mı hissediyorsun, Haidyn?"

"Hiç de değil." Kıkırdayarak gülüyorum. "Sen, yerini bilmesi gereken sinir bozucu küçük bir sürtüksün ve benim hayatımda yerin yok."

"Bizim hakkımızda gerçeği öğrendiğinde seninle kalacağını mı düşünüyorsun?"

"Geçmişte fahişelerle yattığımı biliyor." Omuz silkiyorum. Charlotte hiçbir yere gitmeyecek. Buna izin vermeyeceğim.

O öfkeyle nefes alır ve sonunda trençkotunu kapatır. Ben onun önünden çekilirim. "Şimdi, onu uyandırıp her şeyi anlatmadan önce evimden defolup git."

"Beni tehdit mi ediyorsun?" diye sorar.

"Söz veriyorum. Bizden uzak dur."

Sözlerime gözleri fal taşı gibi açılır, sonra duruşunu düzeltir ve bana tüyler ürpertici bir gülümseme atar. Bu konuda çok iyidir. "Tarih tekerrür eder, Haidyn. Bunu unutma." Arkasını dönüp evimden çıkar ve sanki bir bahsi kazanmış gibi ön kapıyı çarparak kapatır.

Onun benim evimde ve Charlotte'un yanında olduğunu bilmekten daha fazla hoşlanmıyorum. Kapının çarpmasıyla yatak odama dönüp onu uyandırıp uyandırmadığımı kontrol ediyorum. Charlotte hala yanımda derin uykuda. Bir kolu yastığımın altında, diğeri ise yattığım yerde. Onu bıraktığım gibi.

Lords'ların *Annabelle*'i hayatıma sokmasının daha büyük bir nedeni olduğunu biliyordum. Kendime dürüst olsaydım, tüm bu zaman boyunca nedenini bilirdim. Ama ben bile onu inkar edemedim. Sanki ne olacağını görmek için "BASMAYIN" yazan büyük kırmızı düğmeye basmıştım.

Benim endişem, neden şimdi? Charlotte'un benim yatağında olduğunu bildiğini bilmemin ona ne faydası var? Charlotte'un gideceğini mi sanıyorum? Hayır. O bana çok bağlı. Başından beri onu benimle olmaya zorlamadım. Ona bir çıkış yolu verdim, ama geri geldi. *Çünkü mecburdu*, kendime hatırlatıyorum. Lordlar ona ültimatı verdi ve o beni seçti.

O Lords için çalışıyor, ama ben ona bana karşı kullanabileceği hiçbir şey vermedim. Ve şimdiye kadar onların ne istediğini hiç bilmiyordum. Artık biliyorum.

Dönüp evdeki spor salonuna doğru yol alıyorum. Biraz stres atmam lazım.

ELLİ SEKİZ

CHARLOTTE

Sırtımı gererek inliyorum. Kahretsin, her yerim ağrıyor. Bütün vücudum ağrıyor. Başımın arkasında sönük bir ağrı var ve yanım ağrıyor. Devin'in Carnage'da bana verdiği şeyin etkisi geçmiştir.

Ağır gözlerimi açıp kollarımı yatakta uzatıyorum.
Yalnız olduğumu hissedince gözlerim birden açılıyor.

Her zamanki gibi.

Beni becerip sonra terk ediyor. Sırt üstü dönüp, karanlık tavana bakıyorum. Yağmur sesi hala solumdaki pencerelere düşüyor. Rahatlatıcı. Fırtına olduğunda çok seviyorum. Tek iyi olan şey, Haidyn hala içimdeyken uyanmak olurdu.

Gerginleşiyorum. *Ne oluyor, Charlotte?*

Bir telefon sesi duyulur ve neyse ki bu düşüncüyü daha fazla derinleştirmek zorunda kalmam. Yana dönüp komodinden cep telefonumu alırım ve Lords'tan bir e-posta geldiğini görürüm. E-postayı açarım ve içinde bir video vardır. Gözlerim yavaşça açılan yatak odası kapısına kayar ve bir saniye sonra Muffin yatağa atlar ve Haidyn'in yastığına yerleşir.

Kalkıp kulaklıklarımı alıyorum, tekrar yorganın altına uzanıyorum ve videoyu oynatıyorum.

Bana gönderdikleri diğer videolar gibi değil. Bu farklı. Erkeklerin etrafta durduğu büyük bir yatak odası var. Bazılarının elinde bira, bazılarının ise karışık içecekler var. Birisi sigara içerken, diğeri kafayı buluyor. Bir tür üniversite partisi gibi görünüyor. Ama hepsinin ortak bir yanı var: ellerinde cep telefonu var ve hepsi odadaki bir şeyi kaydediyor.

Bir kapı açılıyor ve Saint, Ashtyn'i banyodan çıkararak ilk olarak dışarı çıkıyor. Eski bir banyo çünkü boynundaki yılan dövmeleri yok. Ashtyn belden aşağısı çıplak. Saint onu durduruyor, döndürüyor, elini yüzüne koyuyor ve onu öpüyor.

O, ağzına inleyerek vücudunu onun vücuduna eritir. O önce geri çekilir ve onu yatağa iter. Onu karnının üstüne çevirir ve kışını havaya kaldırır. Haidyn görünür ve ben daha dik otururum. Gözlerim açık yatak odası kapısına kayar, ama hala sadece ben ve Muffin varız.

Saint elini uzatır ve Haidyn ona bir kemer verir. Saint hızla kızın kollarını arkadan bağlar ve kız kışını Saint'in kot pantolonuna sürter. Saint güler. "Oh, sikileceksin tatlım. Kuralları unutma... boşalmayacaksın."

Onun sözleri kalbimi hızlandırır. Haidyn bu erkeklerle dolu odada onu sikmeyecek, değil mi?

Saint yataktan kalkar ve ayak ucunun iki yanına geçer ve ayak bileklerini ona bağlar. Bacakları genişçe açılmıştır ve videoyu çeken adam, onun pürüzsüz amını görmek için yanına yürür. O sırılsıklamdır.

Yüzünü yatağa gömerek inler. "Saint...?"

Adam kot pantolonunu çıkarır ve onu kenara çekerken sikini çıkarır. Kashton ona bir şişe kayganlaştırıcı verir ve Saint onu bacaklarına dökerek bacaklarından aşağı akmasını sağlar. Adam onun kışını sikmeye başlar.

Gözlerim Haidyn'in yatak odasının kapısına kayıyor, kulaklıklarım takılı olmasına rağmen videonun oynatılmasına rağmen sesi tamamen kapatıyorum. Saint'in onu sikmesini izlemek istemiyorum. Bu... yanlış geliyor.

Yatak odasının kapısından karanlık koridora bakarak, Haidyn'in odasına gelmesini bekliyorum... hayır, umuyorum. Çünkü videoyu kapatmak için bir

zaten olacağını bildiğim şeyi görmek istemiyorum. Ama gözlerimi ayırıp bakamadığım bir tren kazası gibi, gözlerim tekrar telefonuma düşüyor ve Saint'in kışından çıktığını görüyorum. Onu yüzüstü bağlı halde yatırıyor ve Haidyn odasına giriyor.

Ama gözlerini alamadığın bir tren kazası gibi, gözlerim tekrar telefonuma düşüyor ve Saint'in kışından çıkarken görüyorum. Onu yüzüstü bağlı halde yatarken bırakıyor ve Haidyn yatağın ucuna yaklaşıyor.

O kot pantolonunu çıkarıp sertleşmiş penisini dışarı çıkardığında kalbim göğsümde çarpmaya başlar. O konuşurken ses seviyesini yükseltirim, "Kışından spermimizin akmasını seviyorsun, değil mi, bebeğim?"

Bebeğim mi?

"Haidyn..." O, onun adını inleyerek, kalçalarını ileri geri sallıyor ve kan kulaklarımda uğulduyor.

"Merak etme. Hepimiz seni bir fahişe gibi sikeceğiz, Ash," diye onu teselli eder ve odadaki adamlar güler.

Sikinin başını alır ve onu amının üzerinde gezdirir, ıslaklığı, kayganlaştırıcı ve Saint'in dölüyle kaplar, sonra onu kışına sokar.

O öne doğru uzanıp, onun koyu saçlarını tutup yüzünü yatağa bastırırken, sırtı kavislenir ve onu sikmeye başlar. Serbest eli onun çıplak kışında, parmakları derisine gömülür. Ona karşı ileri geri sallanırken, inlemeleri kulaklarımı doldurur.

"İşte böyle, bebeğim..."

Telefonumu kapatıp odanın diğer ucuna fırlatıyorum, artık izleyemiyorum. Battaniyeyi üzerinden atıp ayağa kalkıyorum, kulaklıklarımı çıkarıp onları da fırlatıyorum ve odada volta atmaya başlıyorum. Nefesimi düzenlemeye çalışıyorum. Sanki biri karnıma yumruk atmış gibi hissediyorum.

Neden? O benim değil. Onun gibi değil.

Onu sevdiğini kendime hatırlatıyorum. Onun olması gerekiyordu, ama onu Saint'e verdi.

Laura onunla yattığını söylemişti ve Ashtyn vajinal olarak hiç sevişmediklerini söylemişti. Bilmek ve görmek çok farklı şeyler.

Terliyorum, nabzım hızla atıyor. Neden bu kadar önemsiyorum ki? Onu istemiyorum. Bu işe girerken bunun bir geleceği olmadığını biliyordum. Ama

eve döndüğümüzde beni becerme şekli... kafamı karıştırdı.

Ve o video... Karışık saçlarımı ellerimle tarıyorum. Bu evden çıkmam lazım. Beni delirtiyor.

Cildim yanıyor, başım zonkluyor. Çok sinirliyim. Neden bana bunu gönderdiler? Bana çok yaklaştığımı mı düşünüyorlar? Beni ondan uzaklaştırmak mı istiyorlar? Onun asla bana ait olmayacağını bilmemi mi istiyorlar? Asla onun gibi olamayacağım. Onun bıraktığı kadın gibi.

SİKTİR!

Yerdeki bir tişörtü alıp giyiyorum ve onun yatak odasından fırlayarak çıkıyorum. Oturma odasına geldiğimde, Korn'un "Coming Undone" şarkısının koridordan geldiğini duyuyorum ve tam olarak nereden geldiğini biliyorum.

Evin arka tarafına doğru ilerlerken, spor salonunun kapısını açtım ve onu, sadece bir eşofman altı giymiş, bana sırtını dönmüş, serbest ağırlık kaldırırken buldum. O benim geldiğimi fark etmeden, utanmadan sırt kaslarının kasılmasını izledim.

Aynada gözleri benimkilerle buluşur ve ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturur, müziği durdurmasını beklerim.

"İşte böyle, bebeğim..."

Zihnimde yankılanan bu sözler dişlerimi gıcırdatıyor.

Ağırlıkları yere bırakıp bana döner. Cep telefonunu alır ve müziğin sesini kısar ama tamamen kapatmaz. "Neden uyanıksın?"

Bu saatte yataktan kalkmamın yasak olduğu gibi konuşan ses tonunu sevmiyorum. Sanki onu başka bir kadınla sevişirken izlediğimi biliyormuş gibi.

Saldırıya uğradıktan sonra, buraya geri döndüğümüzde, beni becerdi... Daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissettim: sevgi. Ama bu bir yanılsamaydı. Duygusal bir haldeydim ve o benim yanımdaydı. Hâlâ tipik Haidyn'di: kaba ve muhtaç. Ama aynı zamanda onun şimdiye kadar gördüğüm en nazik haliydi. Kelepçe yoktu, ip yoktu, oyuncak yoktu. Sadece o ve ben vardık. Beni kendine ait yaptığı diğer zamanlar kadar muhteşemdi. Ama şu anda kavga etmek istiyorum. Onun lanet olası yakışıklı yüzüne tokat atmak ve sonra itaatkar bir köpek gibi diz çöküp ağzımı sikmesi için yalvarmak istiyorum. Ona Ashtyn olmadığımı kanıtlamak istiyorum. Benim

ondan daha iyi olamaz. Ben başka kimseye ait değilim. Beni başka bir erkekle paylaşmak zorunda değil. Ben tamamen onunum. Kahretsin, ben çok aptalım, bunun acınası olduğunu ben bile biliyorum.

"Gidiyorum," diyorum, çenemi kaldırarak. Hâlâ nefesimi toparlamaya çalışıyorum.

Titriyorum, o kadar öfkeliyim ki. Ona. Kendime. Ashtyn'e. Bir parçam bunun onun suçu olmadığını söylüyor. Onu arkadaşlarına dağıtan Saint'ti. *Bir Lord, seçtiği kişiyi istediği kişiyle paylaşabilir.* Laura'ya öyle söylemişti. Ashtyn ona ellerinin ve dizlerinin üzerinde sürünerek gelip onu sikmesi için yalvarmamıştı. *O videoda.* Kim bilir dışarıda kaç tane böyle video var.

"Hayır. Değilsin."

"Ben senin tutsağın değilim, Haidyn." İstedğim zaman gidebilirim. "Kullanacak başka bir fahişe bul." Aklıma en az bir tane geliyor.

Ben dönüp gitmeden önce odanın diğer tarafına geçmişti. Eli boğazımı sıktı ve ben parmak uçlarımda yükseldi. "Sen benim kullanmak istediğim fahişesin, bebek yüzlü."

Bunun beni özel hissettirmesinden nefret ediyorum. Bu da başka bir yalan.

Gözleri benimkileri arıyor ve umarım şu anda ondan ne kadar nefret ettiğimi görebiliyordur. "Uykuya dalmadan önce seni yatağa bağlamam mı gerekiyor?"

"Siktir git, Haidyn," diyorum, ellerimle onun kaslı, dövme kolunu sıkıca kavrarken, ama bu düşünce kulağa çok hoş geliyor. Beni burada tutmak istemesi. Bir evcil hayvan olarak olsa bile. Hayır. Videoyu gördüm... Onun yatağındaki şu anki fahişe olduğumu biliyorum. Eminim onu bekleyen bir sürü kadın vardır. Eminim ona sürekli mesaj atıyorlar. Tıpkı klinikteki kadın gibi. Ona bakışları... Ağız sulandıran ve yalvarmaya hazır.

Çenesi sertleşir, beni bırakır ve emreder, "Gömleğini çıkar."

Nefesim kesildi ama dişlerimi sıktım. Bu karşılıklı tavizi nefret ediyorum. Aklım ona ne isterse vermek istiyor. Vücudum ise onun almasını istiyor.

"Hayır," diyorum ona, ve bana attığı tehditkar gülümseme, yeterince iyi olmadığım şüphesinin yerini alıyor ve midemi kelebeklerle dolduruyor

kelebeklerle doldurur. "Gidiyorum." Bunun üzerine, dönüp saçlarımı omzumun üzerinden atarım ve onun yüzüne çarpmasını umarım.

Bir kol boynuma dolandır ve beni hızla durdurur. "Haidyn..." diye homurdanırım, onun tutuşuna karşı koymaya çalışarak.

Serbest eli bacaklarımın arasına düşer ve parmakları zaten ıslak olan amıma ulaşır. İki parmağını içime sokar ve ben nefesimi keserim, sırtımı onun göğsüne bastırır ve sert sikini kıcıma hissedirim. "Bir seçeneğin var, bebek yüzlü," der bana. "Gömleğini çıkar, yoksa seni bodruma sürükleyip duvara zincirlerim."

İkinci seçeneği duyduğumda tahrik olduğum için kendimden nefret ederek inlerim. *O benim kalmamı istiyor.*

"Kararını ver," diye emreder, parmakları klitorisimle oynarken.

Kalçalarım ileri geri sallanıyor, onun içime girmesini istiyorum, ama o kalçama tokat atıyor ve ben çığlık atıyorum. Boynumu bırakıyor ve ben tökezleyerek öne doğru eğilip ona dönüyorum. Aynı anda hem çok kızgınım hem de tahrik olmuşum. Beni sikmesini istiyorum çünkü onun sikini içimde hissedersen, başka birinde hissetmeyeceğim, değil mi? O başka biri de Ashtyn. İkimiz de berbat bir ruh halindeyiz ve onun bu ruh haline neden girdiğini merak ediyorum.

"Beş saniyen var," diyor bana. "Bir... iki..."

Eğilip gömleğimin eteğini tutup başımdan geçiriyorum. Sonra buruşuk kumaşı göğsüne fırlatıyorum. O da onu yere düşürüyor.

"Git saçını topla ve burada buluşalım."

Spor salonundan fırlayıp, başımı dik tutarak çıplak bir şekilde onun evinde dolaşıyorum. Hem kızgın hem de heyecanlıyım. Siktir, ondan nefret ediyorum. Bana hissettirdiklerinden nefret ediyorum. Artık bu listeye kıskançlığı da ekleyebilirim. En iyi arkadaşının karısına kıskançlık duyuyorum. Haidyn muhtemelen onu istediği zaman kullanıyor. Tabii, amcığı hariç her şeyi.

Ama onu ona verebilirim. Siktir, neden benim daha iyi bir seks partneri olduğuma dair bahaneler uydurmaya başladım bile.

Banyoya girip hızlıca dişlerimi fırçalıyorum. Saçımı toplamamı istiyorsa, yüzümü sikmek istiyor demektir. Yaptıktan sonra beni öpmeyi seviyor

Boğazıma boşaldıktan sonra beni öpmeyi sever. Sonra, onun talimatına uyarak saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yapıyorum ve onun spor salonuna doğru sert adımlarla yürüyorum.

Ayaklarının dibinde daha önce olmayan bir çanta ile bir bankta oturuyor. "Bu sizin için yeterli mi, efendim?" Elimde değil. Kavgaya etmek istiyorum. O hakimiyet kurmak istiyor, ben de ona boyun eğmek istiyorum. Bunu benden zorla alması gerekecek. Bir fahişe mi istiyor? Ona bir tane vereceğim.

"Buraya gel," diyor, tavrımı görmezden gelerek. Ya da belki de beni sikerek bunu benden alacak.

Umarım az önce kışından siktiğini izlediğim esmer kadını aklımdan çıkarır.

Ona doğru ilerlerken, gözleri vücudumu yiyip bitirirken amım karıncalanmaya başlar. Adam beni kendisiyle yaşamaya zorladığından beri her gün çıplak görmüştür, ama sanki ilk kez görüyormuş gibi bana bakmaya devam eder. "Sana sarkazmın sana ne getireceğini söylediğimi hatırlıyor musun?"

Yüzüne bir yumruk. "Hatırlıyorum." Çenemi kaldırıyorum ve onun memnun gülümsemesi kalbimi hızla attırıyor.

Siyah spor çantasının fermuarını açar ve çeşitli boyutlarda birkaç parça siyah ip çıkarır. İnlememek için dudağımı ısırırım, amım sırlı sıklamdır. O videoyu aklımdan çıkarmak için her şeyi yaparım.

"Kollarını arkada birleştir."

Söyleneni yapıyorum ve o da hiç vakit kaybetmeden uzun parçayı alıp bileklerimi birbirine bağlamaya başlıyor. Sonra, kollarımı biraz daha yukarıya, dirseklerimin altına sarmaya başladığını hissediyorum. Bu, kollarımı eskisinden daha fazla geriye çekiyor. Hareket kabiliyetim daha da azalıyor ve nefesim hızlanıyor. Sabitledikten sonra, ipi dirseklerimin üzerine doğru yukarıya çekiyor ve aynı işlemi tekrarlıyor. Bu, göğsümü dışarı doğru itiyor ve hareket edemediğim için inliyorum. Çok sıkı ve bunu seviyorum.

Beni kendisine doğru çevirir ve omzumun üzerinden göğsümün iç tarafına doğru ipi geçirir. İp cildime sürtünürken, onun talimatına göre bir yandan diğer yana dönerim. İpi göğsümün etrafına da bağlar.

İşini bitirdiğinde, at kuyruğumu tutar ve başımı geriye doğru çeker. Nefes nefeseyim, dudaklarım aralık, ona bakarken gözlerim zaten

ağırlaşmış ve amım zonkluyor. İple mücadele ediyorum ama çok sıkı bağlanmış. Kollarımı bir santim bile hareket ettiremiyorum, bu da inlememe ve meme uçlarımın sertleşmesine neden oluyor.

"İşte benim kızım." Serbest eliyle boğazımı okşayarak, hızla atan nabzımı hissediyor.

Benim kızım. Bunlar sadece kelimeler. O onun *küçük kızı...*

"Hai-dyn." Sesim, boynumun kavisli pozisyonunda boğuk çıkıyor. Yutkunmaya çalışıyorum ama zor geliyor.

O eğilir ve dudaklarını benim dudaklarıma bastırır. Ağzımı açarım, dilini benim dilime kaydırmasına izin veririm ve öpücüğü, vücudumu kontrol ettiği gibi kontrol etmesine izin veririm. Eli boğazımdan kayar ve bacaklarımın arasına düşer.

Evet! Bacaklarımı daha da açıyorum ve parmakları şişmiş klitorisimle oynuyor. Bu kadar ıslak olduğum için utanmam gerekirdi ama utanmıyorum. Beni bağlamanın beni ne kadar tahrik ettiğini biliyor. Bu kadar ıslak olmasaydım daha çok utanırdım.

Dudaklarını dudaklarımdan ve elini benden çeker, saçımı bıraktığında başım öne düşer. Beni sola kaydırır, sonra büyük bir egzersiz istasyonunun ortasında duran bankı tutup kenara çeker. Egzersiz bankının üstünden geçen çubuğu tutar ve indirerek yeni bir yere kilitler.

Sonra bana dönüyor ve iki elini yüzüme koyarak bana ona bakmamı zorluyor. "Nasıl hissediyorsun?"

Sanki suratına yumruk atmak istiyorum. "Tamam." Onun benim hislerimi umursamasını istemiyorum. Onun iyi küçük fahişesi olmak istiyorum. Bana ne halt etmek isterse yapsın istiyorum. Onu memnun edebilirim. Ona sahip olduğum her şeyi verdim. O, onun ilk erkeği değildi. Benimki gibi değildi.

Haidyn beni az önce taşıdığı bara çekiyor, kalçalarım soğuk metale yaslanıyor.

"Bacaklarını aç," diye emrediyor, çömelerek.

Önümdeki aynalı duvarda kendime bakıyorum ve onun çantadan yeni bir ip parçası aldığını izliyorum. İpi ayak bileğime doluyor ve köşe direğine bağlıyor, sonra aynı işlemi diğer ayağımla da tekrarlıyor ve bacaklarımı iyice açıyor.

Tam boyuyla arkamda durur ve ellerini çıplak uyluklarımla üzerinde yukarı aşağı gezdirirken onu hipnotize olmuş gibi izlerim. Biraz eğilirim ve kıkımı sallarım, dudaklarından düşen tükürük kıkıma düşer. Eskiden öğürürdüm ama şimdi ne olacağını bildiğim için inlerim.

Beni bekletmiyor. Başparmağı kıkıma giriyor ve ben bu hissi duyunca nefesimi tutuyorum. "Haidyn," diye inliyorum, onun sikini istiyorum. *Siktir, neden bu kadar çaresizim?* Neden ona bu kadar muhtaçım? Sorun onda mı, bende mi?

Benim yüzümden. Ona mı yoksa kendime mi bir şey kanıtlamaya çalıştığımı bilmiyorum. Belki de ikisine birden.

Kalçalarım metal çubuğa sürtünerek ağrımaya başlıyor ve üst vücudum kendini tutmaktan yoruluyor.

Başparmağını çekince hayal kırıklığıyla homurdanırım. Gülerek cep telefonunu alır ve aynaya yaslayarak yere koyar. Bizi kaydettiğini görürüm. Daha sonra bana göndereceğini bildiğim için nefesim kesilir. Beni siktiği kadar, bana yaptıklarını izlemeyi de neredeyse aynı derecede seviyorum. Böylece işimiz bittiğinde onu hatırlayacak bir şeyim olur.

Bir parçam, bir sonraki fahişenin videolarımızı bulmasını ve birinin beni kıskanmasını umuyor.

Çantasına geri dönerek, kayganlaştırıcıyı, bir anal tıpayı ve bir zincirle birbirine bağlı iki siyah lastik klipsi alır. Nefes nefeseyim ve sırlıslıklamım, kıkımı sikmesi için hazırım. Bu düşünce, ilkinden beri lavman yaptırmadığımı ve ne zaman bir tane daha yapacağını sormak için cesaret toplamam gerektiğini hatırlatıyor.

Arkamda durarak, yağın hepsini kıkıma döküyor ve yağın amımdan ve uyluklarımdan aşağı aktığını hissediyorum. Sonra tekrar parmaklıyor. İnliyorum, ona karşı itiyorum. "Lütfen..." Daha fazlasına ihtiyacım var, sözlerim kesiliyor.

Kıkımı tokatlayarak adını damgaladı ve ben acıdan çığlık attım. Sonra kık tıpacını içime bastırdı ve ben parmak uçlarımda yükselerek, o içeri girmesini izlerken bacaklarımı açık tutan ipi çektim.

Kendimi durduramadan ona karşı direniyorum. Tıpkı bodrumumda ilk kez kıkımı siktiği zamanki gibi. Ona istediğini yapmasına izin verdiğim zamanki gibi.

"İşte böyle, Charlotte." Yavaşça kıcımlı anal tıpasıyla sikiyor. "Aferin kızım." Serbest eliyle uyluğumu okşuyor. "Hoşuna gitti mi?"

Kafamı sallıyorum, burnumu çekiyorum ve o, kelimelerimi kullanmadığım için dış uyluklarımı tokatlıyor. "Evet. İyi hissettiriyor," diye ekliyorum. "Ama senin sikişin daha iyi hissettirir." Neyi sevdiğini biliyorum ve ona vermek istiyorum.

Gülüyor ve içeri itiyor. O geri çekilip eşofmanını kalçalarından aşağı indirirken vücudum titriyor ve sert sikini serbest bırakıyor. Bunu ben yaptım. Başka birini siktiği bir video değil. Adını inleyen başka bir orospu değil. Ben. Onun bebek yüzlü kızı.

"Bak, kıcını sikilmeye ne kadar ihtiyacın var. Bir dahaki sefere sikmeye karar verdiğimde, bunun için yalvaracaksın," diye söz veriyor.

"Evet." *Ne olursa olsun.* Kabul ediyorum. En azından bu, son kez olmayacağı anlamına geliyor.

Beni bırakmayacak.

Çıplak olarak önüme gelip göğüslerimle oynamaya başlar ve ben ona yaslanırım. Dudaklarım açılır, bir öpücük daha isterim.

O eğildiğinde gözlerim kapandı, ama o sadece alnımı öptüğünde hayal kırıklığıyla ipleri çektim.

"Çok sabırsızsın." Gülümsüyor, sol göğsümle oynarken sağ eliyle zinciri ve iki siyah klipsi tutuyor. Parmakları meme ucumu sıkıştırıyor, beni öne doğru çekiyor ve ben acıdan nefesimi tutuyorum. "Çok güzel göğüslerin var, bebek yüzlü. Mükemmeller."

Bırakıp, siyah klipslerden birini açıyor ve göğsümü eliyle kavrayıp, klipsi meme ucuma sıkıştırıyor.

Acı, doğrudan amıma şok dalgası gönderince geri çekilirken çığlık atıyorum. "Haidyn..." İpleri çekiyorum, gözlerim anında yaşarır. Nefesim kesiliyor ve parmak uçlarımda zıplıyorum, acının azalmasını bekliyorum.

"Harika gidiyorsun, bebek yüzlü." Beni cesaretlendirir ve sonra diğer göğsümü de tutar. O klipsi de takar ve vücudum titrer, amımdan ıslaklık sızar. "Çok güzel." Bana yaklaşır, yüzümü tutar ve dudaklarını benimkilere yaklaştırır.

Onu çaresizce öpüyorum, içimde olmasını istiyorum. Kahretsin, hiç bu kadar çok sevişmek istememiştim. O uzaklaşıyor ve ben nefes nefese kalıyorum, o ise "Ağzını aç" diyor.

Titrek dudaklarım açılır ve o zinciri kaldırıp göğüslerimi çeker ve zincirin ortasını ağızıma yerleştirir. "Düşürme."

O uzaklaşıyor ve ben sulu gözlerle aynada kendime bakıyorum ve kelepçelerin göğüslerimi yukarı çektiğini görüyorum ve burnum akmaya başlıyor. Dişlerim soğuk metali ısıyor ve ip göğsümü bir koşum takımı gibi sarıyor.

Sikini ıslak amıma sokar ve beni geren büyüklüğünün acısıyla dişlerimi sıkarak keskin bir nefes alırım. Siktir, çok iyi geliyor. Özellikle de ek olarak takılan anal tıpası ile. Elini uzatır ve iki göğsümü de kavrar. Onları okşar ve ağızımdaki zinciri çeker, ama göğüslerimi ne kadar çekerse çeksin, ben onu ısırıyorum.

"Aferin kızım," diye homurdanıyor. Gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. "Kendine dikkat et, bebek yüzlü. Sikimin üzerine boşalacaksın ve sonra onu temizleyeceksin, anladın mı?"

Elimden geldiğince başımı sallıyorum, burnumdan derin nefesler alıyorum. Bir saniye bile boşa harcamadan beni sert ve hızlı bir şekilde sismeye başlıyor ve her itişinde göğüslerim o kadar hareket ediyor ki, kelepçeleri çekiyor ve beni daha da ıslatıyor.

At kuyruğumu tutup beni öne doğru iter. Kafamı geriye doğru çekince zincir gerilir, salya akan ağızımdan kayar ve ben çığlık atarım.

Başını sallayarak, serbest eliyle arkaya uzanır, üç orta parmağını zincirin içinden geçirir ve parmaklarını ağızıma sokar, zinciri tutmam için zorlar.

Ayak parmaklarımın ucunda yükselirim ve o beni boğarken ağızımdan tükürükler fışkırır. Omuzlarım titrer ve uyluklarım sıkışır, onun sikini ıslak amımı sikerken. Nefesim kısa ve hızlıdır, cımbızların neden olduğu acıdan cildim kızarır.

"Sikime boşal, bebek yüzlü. İsteddiğini biliyorum. Ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyorum." Bana gülümser. "Benim seks oyuncağım olmayı seviyorsun."

Gözlerim ağırlaşır ve amım onun piercingli sikini sıkıca kavrar, ben de onun üzerine boşalırım.

HAIDYN

Onun amından çıkıp, sikimin onun menisiyle kaplı olduğunu görüyorum. Parmaklarımı ağzından çekiyorum ve o nefes nefese kalıyor. Yeni bir ip parçası alıp, onu bileklerindeki tek sütunlu bağa bağlıyorum ve fazlasını üst çubuğa bağlıyorum, bu da onu doksan derecelik bir açıyla, belinden metal çubuğa eğilmiş hale getiriyor.

O sakinleşmeye çalışırken odayı ağır nefes alıp verişleri dolduruyor ve ben bir kiloluk dambıl alıyorum. Bu seti aldığımda, bir kiloluk dambıl ile ne yapacağım diye merak etmiştim, ama kızım için çok işime yarayacak. Onu yere koyup, bir parça ip alıyorum ve meme kelepçelerini birbirine bağlayan zincire geçirip hafifçe çekiyorum, bağlı kolları biraz gerilmesini izliyorum.

"HAIDYN," diye bağıyor.

"Neredeyse bitti, Charlotte. Sonra istediğini alacaksın." O sikilmek istiyor. Yine. O doyamıyor, ben de öyle. Ve bunun bir saat önce mutfağımda çıplak duran orospuyla hiçbir ilgisi yok.

Charlotte, gözlerini sıkıca kapatarak inliyor, ben de halının üzerinde duran haltere ipi bağlıyorum.

"Aman Tanrım," diye inliyor. Üst vücudunu yukarı çektiğinde, halter yerden kalkıyor, göğüslerini çekiyor ve onu ağlatıyor.

"Hayat seçimlerden ibarettir, bebek yüzlü," diyorum ona ve o da başını kaldırıp bana bakıyor.

Gözyaşları güzel yüzünden aşağı akıyor. Elimi uzatıp yanağını okşuyorum, o da elime yaslanıyor. "Ben... lütfen..." Gözlerini sıkıca kapatıyor.

Yüzünü bırakıp ayağa kalkarım, sonra son ip parçasını alıp boğazına sararım. Yeterli boşluk olduğundan ve boğulmayacağından emin olduktan sonra, uzanıp fazlalık kısmı egzersiz aletinin üstündeki çubuğa bağlarım. "Buna 'zor durum bağlama' denir," diye açıklıyorum. Anal kancayla yaptığımın aynısı, ama bunun biraz daha ileri düzey olduğunu itiraf etmeliyim. "Ya acı ya da boğulmayı seç."

Derin bir nefes alır.

"Meme uçlarını dinlendirebilirsin, ama ağırlığı yere bıraktığında ip boynunu sıkacak. Ya da nefes almak için göğsünü kaldırıp boynundaki ipi gevşetebilirsin. Ama bunu yaparken, meme uçlarını çekecek olan dambıl kaldırmış olursun. Seçim senin, bebek yüzlü."

Titriyor, nefes nefese ve ağlıyor. Onu uzun süre bu şekilde bırakmayacağım. Yeterince deneyimli değil. Amacım onun boğulması değil, o kadar sıkı bağlamadım. Bayılmasını istemiyorum.

Onun arkasına geçip yaptığım işi hayranlıkla izliyorum. Kollarını üst çubuğa çok sıkı bağlamadım çünkü hareketlerini çok fazla kısıtlamak istemiyorum. Meme uçlarını çekmeyi mi yoksa boğulmayı mı seçeceğini ben istemiyorum, bunun için üst vücudunun hareket etmesi gerekiyor.

Sonra onun amına bakıp gülümsüyorum. "Sırılsıklamsın, bebek yüzlü. Kendine bir bak. Bacaklarından aşağı akıyor." Parmak eklemlerimin arkasını iç uyluklarına sürterek ıslaklığını topluyorum ve sonra parmak eklemlerimi yalayıp temizliyorum. "Senin için bir sürprizim daha var."

Çantama uzanıp ihtiyacım olan şeyi alıp onun önüne geri dönüyorum. Eğilip, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünün önünde dildoyu sallıyorum. Ağır gözleri onu görüyor ve dudakları açılıyor.

Gülümserim. "Sikimi ağzına almak ister misin, bebek yüzlü?" "Lütfen?" Islak dudaklarını yalar.

Onu onun önüne tutuyorum ve o da sanki dondurma gibi ucunu yalıyor. Dambılı yere indiriyor ve ip boynuna sıkıca sarılıyor. Dudakları açılıyor ve ben de dildonun ucunu ağzına sokuyorum. O da onu emiyor.

"Üzerine tükür," emrediyorum ve onu çıkarıyorum.

O da öyle yapar, sonra dudaklarını tekrar ayırır. Ben onu tekrar içeri ittiğimde, o üst vücudunu kaldırır, yerden bir kiloluk ağırlığı kaldırır ve gözleri yeniden yaşlarla dolar. Dildo'yu emdikçe yanakları çöküverir.

"Aferin kızım." Serbest kalan elimle, artık gevşemiş at kuyruğundan düşen bir tutam saçı kulağının arkasına itiyorum. "Em onu, Charlotte. Acıyı unut."

Başını geriye çekip dildoyu ağzından çıkarır ve nefes alır. Bu basit hareketin dambılın sallanmasına ve meme uçlarını çekmesine neden olduğunu haykırır.

"Çok fazla, biliyorum." diyorum ona ve o öne eğilip dudaklarını tekrar dildonun etrafına sarıyor. "Ağzını aç."

Söyleneni yapar; yavaşça ağzını sikiyorum. İçeri ve dışarı, onu yüzünün önünde tutarak ve onu yalamak ve emmek için başını bir yandan diğer yana hareket ettirmeye zorluyorum. "Sen çok çaresiz bir fahişesin. Bu dildoyu sanki gerçek bir sikmiş gibi boşaltmaya çalışmana bak."

Burnundan sümük, ağzından salya gibi akarken o kokluyor.

"İstediğin bu mu, Charlotte? Yüzünü sikarken, damlayan amını bu dildoyla doldurmamı mı istiyorsun?"

Gözlerini kırıştırıp sikin etrafında mırıldanıyor. Onu çıkarıyorum ve o da ağzında tutmaya çalışarak öne eğiliyor. Gülüyorum ve ayağa kalkıyorum. Arkasına geçip, salya kaplı dildoyu alıp yavaşça sperm kaplı amına sokuyorum. Uylukları kontrolsüzce titreyerek inliyor.

"Ne kadar güzel olduğunu görmeni istiyorum." Onun önüne tekrar gelip durarak ona söylüyorum. Aynalı duvara yaslanıp onun mücadelesini izliyorum. Dambıl yerde duruyor ve dudakları aralanmış, salyası yere damlıyor.

"Haidyn... lütfen?" diye inliyor, vücudu titriyor.

Aynadan uzaklaşıp ona doğru adım atıyorum. Sertleşmiş penisim tam yüzünün önünde. Elimini yukarı uzatıp üstümdeki çubuğa koyuyorum ve konuşuyorum, "İstiyor musun, bebek yüzlü? Tam önünde duruyor." Üzerinde hala onun spermi var.

O inleyerek başını ve göğsünü kaldırır, bu da halterin yerden kalkmasına neden olur. Açık ağzıyla sikimin ucunu sarmaya çalışır, ama ben kalçalarımı bir yandan diğer yana hareket ettiririm.

Ağzını açarak onu takip eder, sonra dudaklarını ucuna sarar. Onu kızdırmak istiyorum, çünkü ne kadar çok hareket ederse, o kadar tahrik edici olur.

Sikimi o kadar sert emiyor ki nefesim kesiliyor. "Siktir, bebek yüzlü," diye homurdanıyorum. "Çok açgözlüsün."

O beni salyalı ağızına alırken, bacaklarım titremeye başlar. *Tanrım!* "Çok heyecanlandın," diye inlerim. "Kıçın ve amın nasıl, Charlotte? Sikimi yutma şekline bakılırsa çok iyi hissediyorsun galiba."

Piercingli sikimi ağızında mırıldanıyor, sonra ağızını daha da açıyor ve ben de onun dar boğazına daha da giriyorum.

"Lanet olsun." Başımı geriye atıyorum, onun öğürme hissini seviyorum.

"Tüm deliklerinde bir şey olmasını seviyor musun? Dolu hissetmeyi seviyor musun?" Bu, onun nasıl bir his olduğunu anlamasının tek yolu. Başka hiçbir sik benim sikimi sikemez.

Ellerimi indirip ikisini de boğazının altına koyuyorum, parmaklarımı boynuyla ip arasına kaydırıp başını daha da yukarı kaldırıyorum ve o benim sikimin etrafında inliyor.

Vücudu titriyor ve onu sıkıca yerinde tutan ipi çekiyor. Hızımı artırıyorum, sanki amcığymış gibi ağızını sikiyorum. Kalçalarımın gücüyle vücudu ileri geri sallanıyor ve halter bacaklarımın arasında sallanıyor. Nefes nefese ve inleyerek ağlıyor. "Çok iyi gidiyorsun, bebek yüzlü," diye homurdanıyorum. "İşte böyle." Gözlerini kırıştırıyor, sulu kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Kan çanağı gözleri ağırlaştırmış, şimdiye kadar kaç kez boşaldığını merak ediyorum. "Bana açıl. Amına soktuğum dildoyla boşalırken seni iyi bir fahişe gibi sikmeme izin ver."

Vücudu sarsılır ve ben sikimi ağızına sokarken o da öğürür. Taşaklarım gerilmeye başlar. Henüz boşalmak istemiyorum ama amı ve ağızı arasında... çok iyi hissettiriyor. Ellerim, sikimin girip çıkmasıyla boğazındaki şişkinliği hissedebiliyor. Nefes nefese kalırken, salyası bacaklarımdan aşağı akıyor ve dambıl ileri geri sallanarak meme uçlarını çekiyor.

Son bir kez ileri itiyorum, boşalırken sikimi boğazının arkasında tutuyorum. Yarı sert sikimi şişmiş dudaklarından çekiyorum ve o başını eğiyor, halterin yere düşmesine izin veriyor. Nefesini tutuyor.

Hızla boynundaki bağları çözdüm, meme kelepçelerini çıkardım ve kollarını ve bacaklarını serbest bıraktım. Sonra dildoyu ve anal tıpayı çıkardım. "Hadi, bebek yüzlü. Seni temizleyip yatağına geri götürelim." Onun

kollarımın arasına alıp sessiz evin içinden geçerek banyoya götürdüm.

Onu küvete yatırıp, küveti ılık suyla doldurmaya başlıyorum ve gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarımla okşuyorum. "Bana bak, Charlotte."

Ağır gözleri açılır ve yavaşça kırpıştırır, ıslak kirpikleri yanaklarını okşar. "Benim için çok iyiydin." Gülümserim ve gözleri kapanır. Kontrolsüz bir şekilde titriyor ve ben jakuzi küvetinin kenarına eğilip onu tutkuyla öperim. O karşılık vermez. Çok uzağa gitmiştir.

Onu yıkayıp yatağıma yatıracağım. Orada kalacak. Evimde. Benimle birlikte. Her gece bunu yapmak zorunda kalsam bile yapacağım. Her gece onu yatağıma bağlayacağım ya da bodrumuma zincirleyeceğim dediğimde yalan söylemiyordum. Her halükarda, bu evden ayrılmayacak.

Kimse onu benden alamayacak.

İşimi bitirdikten sonra, çıplak bedenini taşıyıp, mırıldanan Muffin'in yanındaki yatağıma yatırıyorum. Dönüp uzaklaşmak üzereyken, pencerenin yanındaki yerde telefonunu ve kulaklıklarını görüyorum. Telefonunu alıp ekranı açıyorum ve e-postalarına baktığını, bir videonun duraklatıldığını görüyorum.

Ona bakarak, uyumasını izliyorum. Lordlar ona onu kızdıran bir şey göndermiş. Yoksa neden birdenbire beni terk etmek istesin ki?

Oynat düğmesine basıyorum ve ses olmasa da Ashtyn'i götünden siktiğimi görebiliyorum. Barrington'daki Lords'un evinde son sınıfta okuduğumuz yıld. O gece Sierra'nın tuvalette Ashtyn'e hakaret ettiğini duymuştum. Seçimimi Hooke ile paylaştım. Sonra Saint, Ash'e lavman yaptı ve o lavmanı tutarken ağzını sikti. Onu rahatlamasına izin verdikten sonra, kışını sikti ve sonra Kashton ve benim sıramızı beklememize izin verdi.

Kullanacak başka bir fahişe bul.

Charlotte bu yüzden spor salonuna bu kadar sinirli bir şekilde daldı. Ah, kızım kıskanıyor. Çok tatlı.

Gözlerim tekrar telefona düşüyor ve Kash'in sırasını almak için öne çıktığını görüyorum ve video bitiyor. Sonra kayboluyor. Sanki hiç var olmamış gibi. Lordlar neden ona bunu gönderiyor? Neden

Onun bunu görmesini mi istiyorlar? Beni terk etmesini mi istiyorlar? Yoksa kalması için onu zorlamamı mı istiyorlar?

O hiçbir yere gitmeyecek. Ona kaç tane video gönderirlerse göndersinler, bu onu ne kadar kızdırırsa kızdırısın, umurumda değil.

Cep telefonunu komodinin üzerine koyup eğilip alnına bir öpücük konduruyorum ve "Biraz dinlen, güzelim" diye fısıldıyorum, sonra kendim duş almaya gidiyorum.

ELLİ DOKUZ

CHARLOTTE

Tuvalette saldırıya uğradıktan sonra teknik olarak Haidyn'in ev hapsinden serbest bırakılmadım, ama artık evimde kalmak için de mücadele etmiyorum. Patlamamdan dolayı kendimi aptal hissediyorum. İkimiz de ondan uzaklaşamayacağımızı biliyoruz. Lordlar bana istediklerini gönderebilirler. Bu görevi bırakamam.

Bir molaya ihtiyacım vardı ve bugün ona birkaç işim olduğunu söylediğimde, tek yaptığı bana veda öpücüğü vermek ve ofisine geri dönmek oldu. Bugün damar içi tedavi randevum var. Son zamanlarda dışarı çıkmadığım için neredeyse randevuyu iptal edecektim, ama seksin sarhoş olmak kadar yorucu olduğunu kim bilebilirdi ki?

Dün akşam yemeğinden sonra beni bağladı ve ağzımdan başladı. Sonra amıma geçti. Lanet olsun, vücudum o kadar ağrıyordu ki gözyaşlarıma boğuldum. Biraz dinlenebilmek için durmasını rica etmek istedim ama tabii ki ağzım tıkanmıştı. Onun iyi kızı olduğum için katlanmak zorundaydım. Ve o her saniye bunun ne kadar iyi olduğunu bana hatırlattı. Üç kez orgazm oldum.

Bu sabah yataktan kalkmak çok zordu. O zaman anladım ki, *kendime ayırdığım* günün bir zararı olmazdı.

Odamda kolumda serumla oturuyorum ve telefonumu sessize alıyorum, böylece elimde çaldığında rahatsız edilmeyeceğim.

Açtığımda Haidyn'den bir mesaj olduğunu görüyorum.

Suşi mi, İtalyan yemeği mi?

Gülümserim ve cevap veririm.

Suşi.

Üç küçük nokta, mesaj tekrar kaybolana kadar ekranda zıplıyor.

Kızım ne isterse.

Cevap vermeden telefonumu kapatırım. Nabzımın hızlanmasını hem nefret ediyor hem de seviyorum. Neden böyle şeyler söylemek zorunda ki? Neden bir canavarın gönderdiği mesajlar beni gülümsetiyor?

Çok fazla derinlere iniyorum. Bu yüzden babam bu kadar uzun süre bakire kalmamı istedi. Annem, hiçbir erkeğin benim vücudumu benim kadar iyi tanıyamayacağını söylemişti, ama yanılmıştı. Haidyn benim vücudumu benden daha iyi tanıyor.

Kafam karışıyor. Hayatımda kim olduğu ve benim ne yapmam gerektiği konusunda. Duygularım beni ele geçiriyor. Beni tuvaletteki saldırgandan kurtardığı gerçeği, onun beni gerçekten önemseydiğini düşündürüyor. Ama sonra kendime, oyuncağı bozulursa benimle oynayamayacağını söylüyorum.

Bir saat sonra hemşire geri gelir ve serumumu çıkarır. Ona teşekkür edip arabama doğru yürürüm. Cep telefonumu tekrar açtığımda, gelen bir mesajın sesini duyarım.

BİLİNMEYEN: Haidyn'i saat 10:00'da buraya getir. Bu gece, yoksa...

Telefonu sanki yanıyormuş gibi arabanın içinden fırlatıyorum ve yolcu koltuğunun zeminine çarptığını duyuyorum.

"Siktir!" Bağırırım bağıriyorum, vuruyorum direksiyona direksiyon döndürürüm. "Bu olamaz olmaz." Elimi saçlarımın arasından geçirip saçlarımı kavradım.

İşte bu. Başından beri benden istedikleri buydu. Onu onlara teslim etmemi. Ama neden? Onlara ne yaptı da

Onu cezalandırmak mı? Peki neden ben? Neden bu görevi bana verdiler?

Ve eğer yapmazsam... başarısız olurum. Haidyn'e, eğer o ve ben arasında bir seçim yapmam gerekirse... her zaman kendimi seçeceğimi söyledim. Ama şimdi? O beni kurtardı. Banyodaki adam beni tecavüz edip öldürebilirdi, ama Haidyn bunun olmasına izin vermedi.

Bu yüzden mi beni kurtardıktan hemen sonra onun ve Ashtyn'in videosunu gönderdiler? Bana bağlandığımı bildikleri ve ondan nefret etmemi istedikleri için mi?

Telefonum çalıyor ve beni irkiltir. Derin bir nefes alıp, eğilip yerden telefonu alıyorum ve arayanın Haidyn olduğunu görüyorum. Bir an cevap vermemeyi düşünüyorum, ama onu görmezden gelemem. Bu, şüphe uyandırır. "Alo?" Boğazımı temizleyip tekrar deniyorum. "Selam."

"Bebek yüzlü." Derin sesi kulaklarımı doldurur ve bacaklarım kapanır, vücudumun ona bu kadar tepki vermesinden nefret ederim.

"Ne... ne yapıyorsun?" Sözlerim ağızımdan çıkarken takılıyorum ve kendime yumruk atmak istiyorum. Derin bir nefes alıp, hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

"İyi misin, Charlotte?"

Onun sorusu, bu kadar okunaklı olduğum için göğsümü sıkıştırıyor ve o bana bakmıyor bile. Sadece sesimden bir şeylerin yolunda olmadığını anlayabiliyor. "Tabii ki," diye cevap veriyorum, hafifçe gülerek. "Az önce serumumu bitirdim," diye ekliyorum. "Seanslar her zaman beni gerginleştiriyor." *Yalan.*

"Tamam." O buna inanıyor ve ben rahat bir nefes alıyorum. "Sadece akşam yemeği için rezervasyon yaptırdığımı bilmeni istedim. Saat sekizde." Ondan iki saat sonra onu teslim etmek zorunda olduğum gerçeği midemi düğümlüyor. "Carnage'a gitmem gerek, ama seni evinden alırım, tamam mı?"

Ona bugün evimden birkaç şey daha almak istediğimi söylemiştim. Daha fazla giysiye ihtiyacım var. Bu noktada, onun yanına taşınsam da olur. Bu düşünce midemi düğümlüyor çünkü bu geceden sonra bunun bir önemi kalmayacak. Kafamı sallayıp ona yumuşak bir sesle cevap veriyorum, "Evet. İyi fikir."

O telefonu kapatır, ben de telefonu kucağıma bırakırım. Bu işe girerken, bu dünyada başarılı olmak için ne gerekiyorsa yapacağıma kendime söz vermiştim. Ama

Dünyamızın o kadar da kötü olmadığını hissettiren tek şeyi bırakmak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim.

HAIDYN

Carnage'ın ofisine giriyorum. Saint ve Kashton ikisi de bana bakıyor, sonra birbirlerine bakıyorlar.

"Selam dostum." Kash ayağa kalkar ve bana doğru yürür, sanki onu iki gece önce görmemişim gibi elimi sıkıp sarılır. "Naber?"

"Bir şeye bakmaya geldim," diye cevap verip, Saint'in bakışlarından kaçınarak masamdaki sandalyeye oturuyorum. Ne yaptığımı ve neden yaptığımı açıklamak için henüz konuşmadık. Şu anda havamda değilim. Çözmem gereken bir şey var.

USB sürücüyü bilgisayara takarak, Sin'in benim için aldığı benzin istasyonunun güvenlik kamerası görüntülerini açtım. Akşamımı Charlotte ile geçirdiğim için izlemeye vaktim olmamıştı. Sonra misafirim geldi ve beni şaşırttı. Sonunda spor salonumda Charlotte ile seviştim.

Onlar onu benden almayı planlıyorlar, ama bu olmayacak. Benim de bir planım var, ama şu anda halletmem gereken başka bir şey daha var.

Koltuğuma yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ekrana bakıyorum. Beş farklı açıdan görüntü var. Birincisi dört pompayı, ikincisi çıkış rampasını ve yoğun otoyolu gösteriyor. Üçüncüsü ön kapıyı ve hemen yanında ödeme yapabileceğiniz pencereyi gösteriyor. Dördüncüsü arka tarafı, bir arabanın bulunduğu boş bir otoparkı gösteriyor

—ki bu araba çalışanın arabasıdır diye tahmin ediyorum. Beşincisi ise tuvaletleri gösteriyor.

Vardığımızı fark etmeden önce üç dakikaya ayarlıyorum ve oynat düğmesine basıyorum. Gözlerim çıkış rampasını gösteren ekrana odaklanıyor ve birkaç dakika sonra onun SUV'si beliriyor. Benzin pompasına yaklaşırken bir şey dikkatimi çekiyor ve siyah bir motosikletin otoyoldan çıktığını görüyorum.

Daha dik oturuyorum. Ben arabadan inip onun benzinini doldururken, motosiklet benzin istasyonuna giriyor. Onu görmüyorum bile. Ekranda, benim

Dikkatim pompaya odaklanmıştı ama aklım Charlotte'taydı. Onun tavrına kızmıştım ve LeAnne'in Ryat'ın evine gelmesi beni şaşırtmıştı.

Adam siyah R6'sından iner, siyah kaskını çıkarır ve aynasına asar, sonra siyah eldivenlerini ve ceketini çıkarır. Onları koltuğunun üzerine atar ve ben onun zaten kayak maskesi taktığını fark ederim. Kaskının altında takıyordu.

Yolcu tarafındaki kapının açıldığını izlerken kulaklarımda kan basıncı yükseliyor. Charlotte ile birkaç kelime konuştuğumuzu hatırlıyorum, sonra da tıpkı hatırladığım gibi kadınlar tuvaletine giriyor.

Adam onun arkasından içeri girmeye acele ediyor.

Bana tuvalet kabinlerini kontrol ettiğini söylemişti. Onu son kabini kullanması için tuzağa düşürdüğünü düşündüğünü, ama onun da arkasından girdiğini söylemişti. Hedefi oydu. Orada sadece onun için oradaydı, yani onun kim olduğunu biliyordu.

Lanet olası pompayı küfürler yağdırdığımı gösteriyor. Sonsuza kadar sürüyordu. Sonunda pes edip tuvalete doğru fırladım. Oraya koşup onu sikmek niyetindeydim. Belki kemerimi de kullanırdım. O tavrının fark edilmeyeceğini veya cezasız kalmayacağını ona kanıtlamak için ne yapmam gerekiyorsa yapacaktım. Ama onu onun üstünde görünce her şey değişti.

Kapı ekranda açılır ve gözlerim onun gözlerine kayar. Çok korkmuş görünüyor. Ona arabaya binmesini emrederken ne kadar titrediğini görebiliyorum. Çok tetikteyim. Onu sakinleştirmeye çalışmak değil, onu bir an önce oradan uzaklaştırmak önemliydi.

Adamın arka koltuğa atladığını ve onun SUV'sine binip uzaklaştığını izliyorum. Gözlerim park yerinde duran siyah motosiklete dönüyor ve onu görünce kanım kaynıyor.

"Orospu çocuğu!" Ellerimi masaya vurup ayağa fırlıyorum.

ayağ

a "Haidyn?"

kalkt Saint'i görmezden gelip o f isten koşarak çıkarım, asansörle
ım. uğraşmaya bile

Asansörü kullanmadım. Bunun yerine merdivenleri kullanarak bodrum katına indim. Arkamda ayak seslerini duyunca,

Kapıyı açıp arka cebimden anahtarları çıkarıyorum. Çıplak adamın bulunduğu hücreye yaklaşım kilidi açıyorum.

Ayağa fırlayıp yüzünü korumak için kollarını kaldırır, ama ben ensesini yakalar ve onu koridora itip açık odaya sürüklerim. Çukurların önünden geçerek onu odanın ortasına getirir, uzanıp tavandan sarkan zinciri çeker ve boynuna üç kez dolanırım.

Adam bana küfürler yağdırıyor ama ben onu görmezden gelerek fazla zinciri çekip onu parmak uçlarına dikiliyorum. "Merak etme, boğulmayacaksın," diyorum ona.

Sonra Saint ve Kashton'ın endişeli bakışlarını görmezden gelerek uzak köşeye gidiyorum. Eğer gösteriyi izlemek istiyorlarsa, buyursunlar. Ama en iyisi çenelerini kapatıp beni rahat bırakmaları.

Dolabı açıp istediğim şeyleri çıkarır, hepsini tekerlekli bir arabaya koyarken arkamda onun çabaladığını duyarım. Yeterince topladıktan sonra arabayı ona doğru sürer ve bir tanesini alırım. Onu yüzüne bastırırım, o da başını geriye doğru eğerek kaçmaya çalışır, elleriyle boynuna dolanan zinciri sıkıca tutar.

"Bana yalan söyledin."

Başını sallamaya çalışıyor. "Hayır." Ağzından tükürükler sıçırıyor. "Ben yapmadım..."

"Neden Charlotte'u takip ediyordun?" Onun beni düzeltip düzeltmeyeceğini görmek için onun sahte adını kullanıyorum.

Bu adamın ne bildiğini bilmiyorum, ama Charlotte beni arayıp, onu motosikletimle takip ettiğimi söylemişti. O ben değildim. Benim R1 motosikletimle onun R6 motosikleti arasındaki farkı göremezdi. Onunki de benimki gibi siyah renkteydi, bu yüzden ona göre yeterince benziyordu. Soru şu ki, bu kasıtlı mıydı yoksa tesadüf müydü? Komik olan şey... Ben tesadüflere inanmam.

Güvenlik kamerası görüntülerinde gördüğüm anda onun yaptığını anladım. *Bu rastlantısal bir olay değildi.* Onu takip etmesi için kiralanmıştı. Asıl soru, onu sadece izlemesi mi gerekiyordu, yoksa ona zarar vermesi mi? Öyleyse neden benimle birlikteyken harekete geçti? Neden yalnız olduğunu bildiği bir anda yapmadı? Onu ölü bulmamı mı istediler?

"Ben..."

Bıçağı onun uyluk kısmına sapladım.

Çığlık attı, elleri bıçağın sapına indi, etrafını yokladı ama bıçağı çıkarmadı.

"Bunlar seni öldürmez." Birini kaldırıp inceliyorum. "Beş santimlik bıçağın ters kesikleri var, yani bir kez saplandığında derine sabitleniyor. Yani, çıkarılabilirler ama..." Elimi sapına koyup hafifçe çekiyorum, o da çığlık atıyor. "Evet, acıtıyor." Bıçağı bırakıyorum.

Bir tane daha alıp konuşuyorum. "Charlotte'u neden takip ediyordun?"

"Onu izlemek için tutuldum," diye aceleyle cevaplar.

İkinci bıçağı karşı uyluk kısmına saplıyorum ve ağlayarak vücudu sarsılıyor. "Ne kadar çok bilgi verersen, şansın o kadar artar," diyorum ona, bu saçmalığa hiç havamda değilim.

"Bir adam," diye aceleyle söyler. "Adını bilmiyorum. Bana geldi..." Durur. "Onu izlememi söyledi. Göz kulak olmamı..."

"Onu tecavüz et," diye ekliyorum ve bir bıçağı daha karnına saplıyorum. "SİKTİR!" diye bağıyor. Titreyen elleri bıçağa uzanıyor ve

kendi başına çıkarmaya çalışır ama hıçkırarak kendini durdurur. "Ne kadar süredir?" diye homurdanırım, sabırsızlanmaya başlarım.

"Ben... bilmiyorum..." diye aceleyle cevaplar. "Belki birkaç aydır."

Sanki benden iki kat daha iri bir adam bana vurmuş gibi ondan uzaklaşıyorum. Birkaç aydır onu takip eden biri mi var? Bu kadar zamandır benimle mi görüşüyor? *Lords'lar*. İşini bitirdiğinden emin olmak istiyorlar.

"Onu bırakın," diye Kash ve Saint'e bağıyorum, onlar hala meraklı sürtükler gibi gösteriyi izliyorlar. Odadan fırlayıp bir kez daha merdivenlerden birinci kata iniyorum. Kapıyı iterek açıyorum, ön kapıya doğru yürüyorum ki bir el kolumu tutuyor ve beni durduruyor. Dönüp baktığımda Saint olduğunu görüyorum. Kolumu onun elinden çekiyorum. "Yapma..."

"Ne oluyor lan, Haidyn?" diye sorar.

"Seni ilgilendirmez," diye homurdanıyorum ve ona bir kez daha sırtımı dönüyorum.

"Evet, karım seni ilgilendirmiyordu," diye bağıır ve ben durup ona ve Kash'e dönerek bakarım. "Ama sen bunu umursamadın

, değil mi?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve yumruğumu onun yüzüne indirmek istiyorum. Ashtyn ile ilgili hala çözölmemiş sorunlarımız var. Ama onun sözleri bana bunun şu anda onunla ve benim onu nasıl aldattığımla ilgili olduğunu hatırlatıyor. Ve bunun için vaktim yok. Charlotte benim asıl endişem.

"Haidyn?"

Başımı kaldırıp Ashtyn'in büyük merdivenin tepesinde durduğunu görüyorum. "Aman Tanrım, Haidyn." Merdivenlerden aşağı koşuyor ve Saint'in gözlerine bakarken, o da zıplıyor ve bacaklarını belime, kollarını boynuma doluyor. "Geri döndüğüne çok sevindim."

"Hey, bebeğim," diyorum yumuşak bir sesle, ona sarılırken. Nazikçe onu itiyorum ve o da ipucunu anlıyor, ayağa kalkıyor.

Büyük fuaye sessizliğe bürünür ve sonunda Saint'ten gözlerimi ayırıp Ashtyn'e bakarım. Ona yumuşak bir gülümseme atarım ve o dudaklarını yalar, gözleri yaşlarla dolar. Kalmayacağımı anlar. Benim resmi olarak Carnage'da yaşamaya başladığımı sanıyordu, ama durum öyle değil.

Bunun üzerine, ne yapmam gerektiğini bilerek, arkasını dönüp Carnage'dan çıkıyorum.

ALTINCI

CHARLOTTE

Günü kızlarla alışveriş yaparak geçirdim. Gerçekte kim olduğumu bilen kızlarla. Gerçek beni tanımakta zorlanıyorum. Haidyn'le birlikte olduğum halimi seviyorum — Charlotte — ama Annabelle'in yaşadığı hayatı da seviyorum. O sahte değil. Gizli bir topluluğun üyesi, ama ait olduğu yeri biliyor.

Charlotte ise bir yalan. Sahte bir hayatı ve sahte arkadaşları var, ama Haidyn var. O, hayatımda sahip olduğum en gerçek şey.

Olmam gereken iki kişi arasında ayırım yapmak gittikçe karmaşıklaşıyor ve zorlaşıyor. Neden ikisini birden olamıyorum?

Sonra mesaj geldi. Bu gece saat 10'da bir seçim yapmam gerektiği için, hayatımın geri kalanında kim olmak istediğime karar vermeye çalışıyordum.

Onu mu yoksa kendimi mi?

Kafamı boşaltmam ve kendime biraz zaman kazanmam gerekiyordu, bu yüzden alışverişe çıktım. Bunun bana yardımcı olacağını düşünerek bütün gün paramı harcadım. Bu, şimdiye kadar yaptığım en aptalca şeydi, ama bir şeyler denemem gerekiyordu.

SUV'umu garaja çekip, arabadan inip bagaj kapağını açıyorum. Tüm çantaları almak için iki elim de gerekiyor ve yine de zorlanıyorum. Çantaları eve taşıırken bagaj kapağını ve garaj kapısını açık bırakıyorum. Hepsini mutfak adasına koyup ışığı açıyorum.

Buzdolabından bir şişe şarap çıkarıp açtım ve kadehe doldurdum. Cep telefonuma baktığımda, Haidyn'in gelmesine iki saat kaldığını gördüm. Bugün alışveriş yaparken aklımda sadece o vardı. Onun için kıyafetler aldım, ki bu uzun vadede çok aptalca geliyor. Çünkü o benim ne giydiğimi umursamıyor, ama saat ondan sonra onu bir daha asla göremeyeceğim için.

Onların sadece onunla konuşmak istediklerini kendime inandırmaya çalışıyorum. Ama bu düşünceye ben bile gülüyorum. Ya bu benim için bir testse? Oraya gittiğimde, sadece bunu yapıp yapmayacağımı görmek istediklerini söylerlerse?

Önceki sözümü geri alıyorum. Bu, şimdiye kadar aklıma gelen en aptalca fikir.

Şarabı bir dikişte içip, soğuk sıvıyı yutuyorum, umarım bu beni boğar ve benim yerime karar verir. Haidyn'i ihbar etmek şimdi bana ihanet etmek gibi geliyor. Ama ona ne olacağını bilmeden kendimle yaşayabilir miyim? Videoları gördüm, Ashtyn'i nasıl savunduğunu gördüm. Yaşadıklarını gördüm. Ya sadece yanlış anlaşılmışsa?

Onun için o kadın olabilirim, değil mi? Şimdiye kadar onunla başa çıktım. Beni farklı görmesini istiyorum. Yine, çok aptalca.

Yatak odama giderken, oturma odasından geçiyorum ve kanepemde oturan birini görünce duruyorum. Işıklar kapalı, ama gölgeli bir silueti görebiliyorum. Korkmak istiyorum, ama bunun yerine, onun burada olmasına gülümsüyorum. Duvardaki anahtarı çeviriyorum. "Erken geldin..."

Işık odayı aydınlattığında sözlerim kesilir ve kanepemde oturduğunu sandığım adam orada değildir. "Wesley?" diye sorarım, kalbim hızla çarpmaya başlar. "Burada ne yapıyorsun?" Odaya bakınırım ve onun yalnız olduğunu görürüm. Başka biriyle olmasını beklediğimden değil. Sadece alışkanlık haline gelmiştir.

Kanepede oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, kahve masasına bakıyor. Gözlerim onun gözlerini takip ediyor ve camın üzerinde duran küçük mücevher kutusunu görünce bir adım geri atıyorum. Haidyn'in haftalar önce beni bağladığı ve benim de orgazm olduğum kutu. O zamanlar onun benim en büyük tehdidim olduğunu düşünüyordum, ama şimdi ben onun tehdidiyim.

Aklım hep ona gidiyor. Hayatımı tüketiyor. *Bu gece her şey bitecek.* Hemen bu düşünceyi kafamdan silip atıyorum.

"Neredeydin?" Başını kaldırıp bana sert bir bakış attı. Omuzlarımı düzelttim, sesindeki suçlayıcı tonu hoşuma gitmemişti.

Lordlar beni onunla çıkmaya zorladı. Ben erkek arkadaş istemiyordum. "Alışveriş yapıyordum," diye dürüstçe cevap veriyorum. En son üç gün önce mesajlaşmıştık. Ona Photoshop'la düzenlediğim bir fotoğrafımı göndermiştim. Hiç cevap vermedi ve ben de onu bir daha düşünmedim.

"Telefonuna cevap veremiyorsun." Kaşlarını kaldırdı.

"Daha önce öldü." *Yalan*. Zihnimi boşaltmak için onu kapattım. Haidyn'in boynumdaki takip cihazıyla her hareketimi izlediğini biliyorum, ama daha önceki telefon görüşmemizdeki davranışlarımdan dolayı bana ulaşmasını istemedim. Ona bir şeyler olduğunu belli edemezdim.

"Beni aldattığını biliyorum." Sözleri rahatlatıcı. "Ben..."

Beni keserek gülüyor. "Yalanlarını kendine sakla."

"Yalan söylemeyecektim," diye fısıldadım. "Özür dileyecektim."

"Ne?" Kahkahası daha da yükselir. "O kelimenin benim için bir anlamı olduğunu mu sanıyorsun?" diye bağırır ve ayağa fırlar.

Bir adım daha geri çekildim.

Sağ elini kaldırır ve içinde Haidyn'e seanslarımız için verdiğim defter vardır. Defteri açar ve yüksek sesle okur. "Haidyn'in pis küçük fahişesi. Tekrar tekrar..."

O defteri bana doğru fırlatırken, ben yana çekildim ve defter yüzüme çarpmadı.

"Sana Sally'yi anlattım. Ve beni nasıl aldattığını. Sen de aynısını mı yapıyorsun?" Kutuyu alır ve odanın diğer tarafına da fırlatır. Duvara çarpar, kutu açılır ve koridorda kayar.

"Wesley..."

"Senin de başka bir fahişeye olacağını biliyordum."

Sözleri midemi düğümledi çünkü doğrudu. Ben bir fahişeyim. Haidyn'in fahişesi, tıpkı deftere yazdığım gibi. Boğazımdaki yumruyu yutarak, "Sana istediğimi söyledim..." diyorum.

"Sikişmek istediğini mi?" Yine kaba bir kahkaha attı. "Ve beklemeyi kararlaştırdık. Sevgi ve saygıya dayalı bir ilişki kurmayı. Seks değıil."

Kollarımı kendime doluyorum ve başımı eğiyorum. Haidyn bana her zaman sözlerimi kullanmamı söyler. İsteddiğimi söylememi. Wesley'e bunu yaptım ama o dinlemedi. Ya da dinledi ama duyduklarını beğenmedi.

Haidyn ile birlikte olmak bana çok şey öğretti. Seksin Lordlar için önemli bir faktör olduğunu hep biliyordum. Annem beni, seksin her ilişkide önemli olduğuna inanarak yetiştirdi. Lord olsun ya da olmasın, seks her yerde karşımıza çıkıyor. Reklam panoları, kitaplar, dergiler, sosyal medya. Bunda yanlış bir şey yok.

"Sen karar verdin." Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. "Sen bizim için buna ihtiyacım olmadığına karar verdin." Çenesi gerginleşiyor. "Ama sana nasıl hissettiğimi söyledim. Seninle o bağı kurmak istedim." O gece beni reddettiği için ona minnettarım. Haidyn'in her şeyde benim ilkim olmasına seviniyorum.

"Yani senin aldatan bir fahişe olman benim suçum." Kendi kendine başını salladı. "Anladım. Tıpkı Sally'nin yaptığı gibi, sadakatsizliğini benim üstüme atıyorsun."

"Hayır," diyorum. "Bunu kendi isteğimle yaptım." *Ama* gerçekten öyle *miydi*? Başka seçeneğim yoktu. Önce Lordlar bana bakire kalmamı söylediler, sonra Haidyn'e istediği her şeyi vermemi söylediler. Ben, hikayeyi uydurmak için istedikleri yere yerleştirebilecekleri bir yapboz parçasından başka bir şey değilim. Şimdi de, aşık olduğumu düşündüğüm adamdan kurtulmak için benim de yardım etmemi istiyorlar.

"Ben sadık kaldım." Göğsünü işaret ediyor. "Seni aldatmak için kaç fırsatım olduğunu biliyor musun, ama yapmadım. Aramızda özel bir şey olduğunu biliyordum."

"Wesley..."

"Seninle uzun vadeli bir ilişki istediğimi biliyordum," diye bağırır.

Buna ne cevap vereceğimi bilmiyorum çünkü bu ilişki hiçbir zaman daha fazlası olamazdı. O benim hayatımda bir boşluğu dolduruyordu. Lordların benim olmamı istediği yere ulaşmak için bir basamaktı. "Üzgünüm, Wesley. Gerçekten üzgünüm."

Burun kıvırarak takım elbisesini giyer ve düğmelerini ilikler. Gözleri tenis ayakkabılarımdan başlayarak taytlarım ve kapüşonlu sweatshirt'üme doğru kayar. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, ona yaşattığım öfke ve ihaneti görürüm. "Artık sen de diğer tüm sürtükler gibisin." Önüme gelir ve ben gergin bir şekilde yutkunurum. "Seninle işi bittiğinde, seni bir kenara atacak ve benim daha iyi bir erkek olduğumu anlayacaksın." Bunun üzerine, arkasını dönüp ön kapıdan çıkarken kapıyı çarparak kapatır.

Bir yanım rahatladı. Artık sürdürmek zorunda olmadığım bir yalan. Ama Haidyn'e yapmam gerekenler konusunda vicdanımı rahatlatmıyor. Kalan şarabı bir dikişte içiyorum.

HAIDYN

Onun evine vardığımda garaj kapısının açık olduğunu ve SUV'sinin bagaj kapağı açık olarak içeride park ettiğini görüyorum. Bisikletimi yanına park ediyorum, bagaj kapağını kapatıyorum ve eve girerken garaj kapısını kapatıyorum.

Bütün gün telefonunu kapalı tutarak beni görmezden geldi. Onu takip etmeme rağmen, onunla konuşamamak kabul edilemez. Özellikle de birinin onu izlediğini bildiğim için. O adam Carnage'da tutuklu olduğu için, onu takip etmesi için başka birini tutacaklar.

Koridorda yürürken, yerde açık bir kutu görüyorum. Kutuya bakmak için onu alıyorum. Kutu siyah ve içi açık mavi satenle kaplı. Kutuyu kapatıp tekrar açıyorum. Bir yüzük kutusu. Ama içi boş. Kutuyu kapatıp deri ceketimin cebine koyuyorum.

Mutfağa girdiğimde mutfak masasının üzerinde yığılmış çantalar görüyorum. Kendim gibi davranarak, iç çamaşırları bulmak için çantaları açmaya başlıyorum. Seksi siyah dantelli bir gecelik. Bir çift siyah Christian Louboutin topuklu ayakkabı. Biraz daha iç çamaşırı ve sonra külot. Bir çift daha topuklu ayakkabı.

Gününü alışveriş yaparak geçirmiş.

Her şeyi bırakıp yatak odasına gidiyorum ve banyo kapısının açık olduğunu, telefonunun tezgahın üzerinde durduğunu görüyorum. Spotify açık ve Chloe Adams'ın "Dirty Thoughts" şarkısını yüksek sesle dinliyor.

Koyu renkli saçlarını başının üstünde dağınık bir topuz haline getirmiş ve küvetin kenarında bir şişe şarap duruyor. Şişenin yarısı bitmiş. Küvet suyla ve o kadar çok köpükle dolu ki, köpükler küvetin kenarından yere akıyor. Başı kabarık beyaz yastığa yaslanmış ve gözlerinin üzerinde bir bez duruyor.

Küvetin yanına çömelip, yüzündeki bezin köşesini tutup yavaşça yüzünden çekiyorum. Başı yana doğru dönüyor ve gözleri açılıp benimkilere bakıyor. "Zor bir gün mü geçirdin, bebek yüzlü?"

O iç çekip başını çevirerek tavana bakar ama hiçbir şey söylemez.

"Ne oldu?"

"Wesley senin hakkında öğrendi."

Kaşlarımı çattım. "Wesley kim?" Sorarken aklıma geldi. "Ahh, erkek arkadaşın."

"Sanki benim bir erkek arkadaşım olması seni hiç ilgilendirmiş gibi."

"Umursamadım," derim ve o sert bir kahkaha atar. "Ne dedi?" Sanırım benim hakkımda öğrendiği şey, onunla yattığımla ilgili. Eğer Lords ile ilgili olsaydı, onun sahte hayatının bir parçası olduğu için çıldırırdı.

Sol kolunu küvetten kaldırır. Kabarcıklarla kaplı elinde bir elmas parıldıyor. "Bana evlenme teklif edecekti."

Şimdi cebimdeki mücevher kutusu daha mantıklı geliyor. "Biraz küçük, değil mi?" diye şaka yapıyorum.

"Onunla evleneceğimi düşünmesi ne komik." Tekrar güldü. "Beni tanıyıyordu bile. Gerçek beni."

Yatakta yaptığımız konuşmayı *hatırlıyorum*, "*Seni koşulsuz sevecek birini istemiyor musun?*" demişti.

Saatime baktım, neredeyse yedi olmuştu. "Hadi." Ayağa kalktım ve havlusunu aldım. "Akşam yemeği bir saat sonra. Çabuk gitmeliyiz."

Onun gergin olduğunu görüyorum ve bu akşamki planlarımızı hatırlatınca nefes alış hızlanıyor. Şarap şişesine uzanıyor ve içmeye başlıyor. Sonra ayağa kalkıyor ve gözlerinin benimkilere bakamadığını fark ediyorum. Bunun yerine, havluyu ona sarmama izin verirken tişörtüme bakıyor.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum, yüzünü avuçlayıp gözlerini benimkilere bakmaya zorluyorum.

Gözlerini kırıştırıyor, kirpikleri yanaklarını okşuyor, sonra gergin bir şekilde yutkunuyor. "Evet, sadece yorgunum."

Yalana kaşlarımı çatıyorum ama görmezden geliyorum. O sır saklıyor ama ben de öyle

. Ona bugün ne yaptığımı ya da birinin onu takip etmesi için o adamı tuttuğunu söylemeyeceğim. Onu korkutmak istemiyorum. Endişelenecek bir şey yok. Her şeyi hallettim.

Elimi uzatıp dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Elleri kalçama iniyor ve beni kaldırıyor. Bacaklarımı ona doluyorum ve dudaklarını yalayıp yutuyorum. Sanki ölüm hücresindeyim ve bu benim son yemeğim gibi. Bir bakıma öyle de. Muhtemelen ikimiz için de.

Bu, birlikte geçireceğimiz son an olacak. Bana ne halt etmek isterse yapsın. Ben onun kurbanıyım. Sadece bunun farkında değil.

Beni yatak odasına taşıyor ve yatağa düşüyoruz, o üstümde, dudakları hala benimkileri yalıyor. Ellerim gömleğine gidiyor ve kumaşı kavriyorum. O da ipucunu anlıyor ve dudaklarını benimkilerden, gömleğini yırtıp başından geçirmem için yeterli süre kadar çekiyor.

Ellerim vücutlarımızın arasına girerken ağzına inliyorum ve birkaç saniye kemerini açmaya çalışıyorum.

O benden uzaklaşıp ayağa kalkarken, ben yatakta yatıp nefes nefese ve sabırsızlıkla bekliyorum. Elleri kot pantolonuna uzanıyor ve onu çıkarıyor, kemerini kemer halkalarından çıkarıp odanın diğer ucuna fırlatıyor. "Dön" diye emrediyor ve ben ne istediğini bilerek, ellerimi arkama koyup memnuniyetle itaat ediyorum. Deri kemeri bileklerime bağlayıp beni tekrar ters çeviriyor.

O yatağa geri sürünürken, kollarım altımda bağlı halde ona bakıyorum. Dizleri benim dizlerimi ayırıyor ve sert sikini ellerine alıp ıslak amıma sokuyor.

Sırtımı kamburlaştırıp çığlık atıyorum ve elleri boğazımı sarıyor. Hareketsiz kalıyor, sikini amıma gömülü halde dudaklarını dudaklarıma indirip fısıldıyor, "Bunu mu istiyorsun, bebek yüzlü?" Ayrılmış dudaklarımı nazikçe öpüyor, benimle dalga geçiyor.

"Evet, lütfen..." diye yalvarıyorum, vücudum onun içinde hareket etmesini sağlamak için onunla mücadele ediyor, ama o hareketsiz kalıyor, kıvranışımı seviyor.

"Çok çaresizsin." Dudakları benim dudaklarıma gülümsüyor.

Sabırsızca inlerim. Beni sahiplenmesini istiyorum. Zihnimin durduğu o yere götürmesini istiyorum. "Sik beni..." Elleri karşı yutkunurum. "Lütfen, Haidyn."

O oturur, elleri boğazımı sıkar, nefesimi keser ve amım onun üzerinde kasılır. Evet! İstediğim bu. Beni boğ.

Ağır kirpiklerimle ona bakarken mavi gözleri benimkilere bakıyor. Yavaşça amımdan çıkıyor ve ben dudaklarımı aralıyorum. Vücudumun doğal tepkisi nefes almaya çalışmak, ama hiçbir şey alamıyorum. Bana gülümsüyor ve sonra penisi acı verici bir yavaşlıkla tekrar içime giriyor.

Oda dönmeye başlar ve gözlerim titrer. İşte böyle öleceğim. Onun beni öldürmesine izin vermek, ondan vazgeçmekten daha iyi geliyor.

Kalçalarını öne doğru sertçe iter ve gözlerim geriye doğru yuvarlanır. "İşte böyle, güzelim," der. "Benim fahişem bunu seviyor." Çıkarır ve tekrar içime girer. Nefes almaya çalışırken göğsüm inip kalkar. "Sikime boşal, bebek yüzlü. Sana ait olduğunu hatırlat bana."

Görüşüm kararmaya başlarken vücudum titrer. Bayılıyor muyum yoksa ölüyor muyum emin değilim, ama vücudum istemsizce sarsılır, boşalırken nefes almaya çalışır.

Elleri boynumdan çekildi ve öksürdüm. Açık ağzımdan tükürükler sıçradı ve o eğilip yanaklarımı öperken ağladığımı fark ettim.

"Aferin Charlotte." Elleri saçlarıma kayıyor ve başımı geriye doğru çekerek boynumu dudaklarına maruz bırakıyor. Penisi beni sert ve acımasızca sikmeye devam ederken, hızla atan nabzımı şefkatle öpüyor. Kollarımı altımıza sıkıştırıyor. Artık onları hissedemiyorum. Şu anda onun dışında hiçbir şeyin önemi yok. Geri çekiliyor ve emrediyor: "Gözlerini bana dik, bebek yüzlü. İçine boşalırken seni görmek istiyorum."

Ağırlaşan gözlerim onun gözlerini bulur ve onları açık tutmak için tüm gücümü kullanırım.

"İşte böyle. Benim iyi küçük fahişem." Vücutlarımızın çarpışan sesi odayı doldurur ve dudaklarını benimkilere indirir, beni tutkuyla öper, içime derinlemesine girer ve boşalırken titrer.

Çıplak, ter içinde yatakta ^{uzanmış}, Haidyn'in giyinmesini izlerken sakinleşmeye çalışıyorum. Sırtı bana dönük, siyah boxer şortunun üzerine kot pantolonunu çekiyor. Kemerini bağladıktan sonra dönüp yatağın yanına yürür ve yerden gömleğini alır. Onu giyerken utanmadan izliyorum ve her hareketinde kaslarının nasıl gerildiğine hayranlıkla bakıyorum. Gömleği onu örtmeden önce, vurulduğunda oluşan yara izini görüyorum ve göğsümde bir acı hissediyorum.

Onun neler yaşadığını merak ediyorum. Lordların bana gönderdiği videolardan - bileklerini kesmekten elektrik çarpmasına ve kırbaçlanmaya kadar - onun için üzüldüyorum. Ve Haidyn gibi erkekler acıma istemiyorlar. Saygı istiyorlar.

Lordlar ondan ne istiyor? Neden bunu bana yaptırıyorlar?

Yatağın kenarına eğilip alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor ve ben kollarımı ona dolayıp onu yatağıma çekmek istiyorum. Burada güvendeyiz. O içimdeyken, başka hiçbir şeyin varlığı yok.

O uzaklaştığında gözlerimi açıyorum. "Bir gezintiye çıkabilir miyiz?" cesaretimi kaybetmeden soruyorum.

"Yola çıkmak mı istiyorsun?" diye sorar.

Otururum ve başımı sallarım. "Evet. Senin motosikletinle." Onun kontrolün kendisinde olduğunu ve her şeyi kontrol edebileceğini düşünmesini sağlamalıyım.

"Tabii ki." Bana gülümser ve midem bulanır. Kusacakmışım gibi hissederim. "Giyin. Evime gidip sana kask ve ceket alalım."

Elimi sallayarak onu uzaklaştırıyorum. "Onlara ihtiyacım yok."

O burun kıvrıyor. "Bir tür koruyucu giysi giymediğin sürece motosikletin arkasına binemezsin."

"Senin hiç *koruyucu* giydiğini görmedim," diyorum, ne anlama gelirse gelsin. Alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Ölürsem umurumda değil."

Sözleri yüzüme bir tokat gibi çarptı ve nefes almam zorlaştı. Tekrar eğildiğinde, dudakları konuşurken dudaklarıma hafifçe dokundu. "Sana bir şey olmasını istemiyorum." Bunun üzerine banyoma girdi.

İkincisini tek başıma alıp yüzümü ellerimin arasına gömüyorum. Lordları şu anda olduğundan daha fazla hiç nefret etmemiştim. Bunu kasten yaptılar.

. Onu benden almak için beni hayatına soktular. Bu canavarı bu kadar önemsememeliyim. Ondan vazgeçmek istemeliydim. Ama onun benim olmasını istiyorum. Ve ben de onun olmak istiyorum.

O beni önemsiyor. Bunun aşk olduğunu söylemiyorum, ama başladığı halinden daha fazlası. Yavaşça yataktan kalkıp giyinmek için dolabıma doğru yürüyorum, hala ikimizi kurtaracak bir plan düşünmeye çalışıyorum.

HAIDYN

YİRMİ DAKIKA SONRA, benim evimdeyiz. Ben bisikletimi garaj yoluna çekiyorum, o da SUV'sini garaja park ediyor. Duvara doğru yürüyüp bir kask ve bir ceket alıyorum. Onun için çok büyükler, ama hiç yoktan iyidir. Ölürsem umurumda değil dediğimde samimiydim. Ekipman eksikliği nedeniyle ölen çok fazla motosikletçi gördüm.

O otomatik pilotta bana doğru yürürken, ben de kollarını ceketin içine sokup omuzlarına geçirir ve fermuarını çekerim. "Hiç motosikletin arkasında yolculuk yaptın mı?" diye sorarım.

Kafasını sallar. Kelimelerini kullanmadığı için kemerimle kışına şaplak atmak istiyorum, ama bu seferlik görmezden geleceğim çünkü onun için daha büyük planlarım var.

Sessiz. Her zamankinden daha sessiz. Gözlerim kot pantolonuna ve tenis ayakkabılarına kayıyor ve dudaklarını ısırmasını izliyorum. Elleri telefonunu sıkıca tutuyor ve gözleri dümdüz ileriye bakıyor. Sırtı dik ve o salak herifin ona verdiği yüzüğü hâlâ takıyor, sanki bir anlamı varmış gibi.

Akşam yemeğini iptal ettiğine şaşırmış gibi davrandım, ama aslında şaşırmamıştım. Onu okumak gittikçe kolaylaşıyor. Benden ne düşündüğünü saklayamıyor.

Benden bir şeyler hissetmek istediği için seksi seçti. Sahte erkek arkadaşını aklından silmemi istedi. Gerçek olmasa da, o adam yaptığımız şeyden dolayı kendini kötü hissettiriyordu. Siktir et o pisliği.

Onun yatağında kafasını sikmek istedim. Nazik değildim, ama vücuduna davrandığım kadar sert de değildim. Beni hissetmesini istedim ve benimle birlikteken nasıl hissettiğini anlamasını istedim.

Lordlar, zihnini güçlü bir şey olduğunu öğretir. Ve kendinden şüphe etmeye başladığında, her şey tepetaklak olur.

"Bana güveniyor musun?"

"Evet." Kaşları çatıldı ve bu cevaba şaşırmış mı yoksa sorduğum soruya kafası karışmış mı, anlayamadım.

"Bana tutun ve beni takip et." Daha önce hiç binmemiş, ama ben onun arkasında olduğum için aşırı bir şey yapmayacağım. Kendini güvende hissetmesini istiyorum. Zaten çok korkmuş görünüyor. "Garip veya korkutucu gelebilir, ama ben seninleyim, tamam mı?"

"Tamam." Başını salladı, gözlerini garajın zeminine indirdi ve bir sessizlik oldu.

"İyi misin, Charlotte?" diye soruyorum, elimi uzatıp yüzünü avuçlarımla kavıyorum.

"Evet." Dokunmamla irkilir ve başını sallar. "İyiyim."

"Gitmek istediğin özel bir yer var mı?" diye soruyorum, sohbeti sürdürmek için.

"Hayır," diye cevaplar yumuşak bir sesle.

Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve o anında ellerimde eriyor. Vücudu benimkine yapışıyor ve ben hafifçe poposuna bir şaplak atıyorum. "Gidelim," diyorum, kaskı başına takıp kemerini bağlayarak.

ALTINCI İKİ

CHARLOTTE

O sırtını dönüp motosikletini çalıştırırken, ben de Lordların bana verdiği cep telefonunu cebime koyup fermuarını çekiyorum. Kaskın içinde nefesim kesiliyor ve şimdiden titriyorum.

Haidyn kaskımın arkasına bir tokat atıyor. "Bin bakalım, bebek yüzlü." Elini uzatıyor ve ben de terimi silmek için elimi hızla kot pantolonuma sürüyorum, umarım elini tutmadan önce fark etmez.

Arkaya biniyorum ve rahat bir pozisyon bulmaya çalışıyorum. Ama motosikletlerin rahatlık için tasarlanmadığını çabucak anlıyorum. Bir virajı alıyoruz ve ben ona tutunuyorum, vücudunuza yaslanarak ve dediği gibi kontrolü tamamen ona bırakıyorum.

Gözlerimi kapatıp kaskı sırtına bastırıyorum ve kollarımı beline sıkıca sarıyorum. Belki kaza yaparız, o zaman onu ihbar etmek zorunda kalmam. Belki bir araba bize çarpar ve ikimiz de ölürüz.

Ben kilisede büyütülmedim. Lordlar kendilerinin tek tanrı olduğuna inanırlar ve çoğu Leydi de daha yüksek bir güce inanmaz.

Sol elini uyluğuma koyar ve parmakları kot pantolonuma batarak bacağımı sıkar. Terlerim çıkar, kalbim hızla çarpar. Birdenbire nefes alamam. "Haidyn?" Kaskın içine seslenirim, ama beni duyamaz.

Geri çekildim, vizörü kaldırdım ve sırtına dokundum. "Haidyn? Durl!"

Ana yoldan çıkarken motosiklet aniden durur, popom koltuktan kalkar ve vücudum onun sırtına çarpar. Motosikletten beceriksizce inmeyi başarırım ve neredeyse popomun üstüne düşüyorum. Çılgınca kaskı çıkarmaya çalışırım ama kask sıkışmış, beni boğuyor.

"Charlotte," diye bağıırır, kolumu tutup beni kendine doğru çeker. Kafamı yukarı kaldırır, tokayı açar ve kaskı çıkarır.

Eğilip ellerimi uyluklarımın üzerine koyuyorum ve ağzımı dolduran aşırı salya ile temiz hava çekiyorum. Kusacağım...

"Ne oldu?" diye sordu, sırtımı ovuşturarak. "Yaralandın mı?"

Dokunulmak istemediğim için başımı sallayıp geri çekiliyorum. Onun endişesi beni sinirlendiriyor. Kusmuk tadı boğazımı yakmaya başlıyor ve öğürüyorum.

"Charlotte," diye bağıırır. Kollarımı tutup beni ayağa kaldırır ve gözyaşlarıyla dolu gözlerim onun mavi gözleriyle buluşur.

"Yapamam... Yapamam," diyorum, alt dudağım titriyor ve yükselen mide suyunu yutuyorum.

"Neyi yapamayacak?" Bana, sonra motosikletine, sonra tekrar bana bakar. "Sana söz veriyorum, güvenli," diye ekler. "Az önce şaka yapıyordum. Bize hiçbir şey olmayacak." Gözleri yumuşar ve parmak eklemleriyle yanağımı okşar. "Seni incinebileceğin bir duruma sokmam, bebek yüzlü."

Onun dokunuşunun hassasiyeti ve kelime seçimi beni mahvediyor. Vücudum istem dışı bir şekilde sarsılıyor, tam zamanında dönüp ona sırtımı dönüyorum, böylece üzerine kusmam ve dizlerimin üzerine çökmem.

"Hey." Arkama yaklaşıyor ve bir eliyle saçlarımı toplarken, diğer eliyle sırtımı okşuyor. "Seni Gavin'e götüreceğim." Bir eliyle saçlarımı tutarken, diğer eliyle sırtımı okşuyor ve ben kusmaya başlıyorum.

Ayağa kalkarak, saçımı elinden çekip onu yüzüne dönerek, "Ben hasta değilim" diye bağıırırım.

Kaşlarını çatıyor, kulağından telefonu çıkarıyor ve kusmuğuma bakıyor. Arkadaşlarımla dışarıda yediğim öğle yemeğinde yediğim cobb salatasını saklamak için kusmuğun önüne geçiyorum. Kusarken tadı çok kötüydü. O günün çorbasını yemeliydim.

Cep telefonunu cebine koyar ve bana doğru adım atar. "Ne oluyor? Konuş benimle," diye ısrar eder.

Gözlerimi kırkıyorum ve ilk gözyaşı yanağımdan süzülüyor. Gözleri onu takip ediyor. "Ben..." Derin bir nefes alıp yutkunuyorum. "Lordlardan bir mesaj aldım," diye fısıldıyorum ve vücudu kaskatı kesiliyor. "Seni bir yere götürmemi istiyorlar."

Yüzü sertleşir ve ben bir adım geri atarım. Ellerimi kaldırıp, yanağımdan bir damla daha gözyaşı akarken onu yatıştırırım. "Yemin ederim bilmiyordum..."

"Ne zaman aldın?" diye sorar.

Cevap verdiğimde kusma isteği geri gelir. "Bugün erken saatlerde."

Elini saçlarının üzerinden geçirir ve hayal kırıklığıyla homurdanır.

Göğsüm sıkışır. "Üzgünüm, Haidyn."

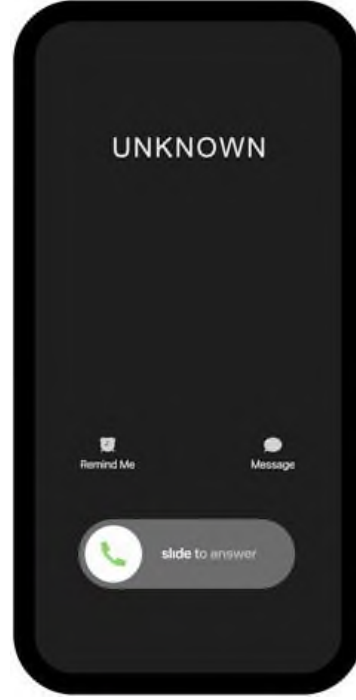
"Ne zaman orada olmamız gerekiyordu?" diye bağırır.

Titrek ellerimle ceketimin cebini açtım ve telefonu çıkarıp saate baktım: 9:59. "Şimdi."

Karanlık yolu gözden geçirir. "Belirtilen yerden ne kadar uzaktayız?"

"Bilmiyorum..." Bizi nereye götürdüğünü hiç bilmiyorum. Ve bir parçam, bu yüzden onu ihbar etmeyeceğimi biliyordu.

Saat 10:00'a geldiğinde nefesimi tutup ona baktım. Şimdi ne yapacağımı bilmiyordum. Yolun kenarında durup ikimiz de cep telefonuma bakarken zaman yavaşladı. Saat 10:01'e geldiği anda telefonum çalmaya başladı.

Onu düşürüp bir adım geri çekiliyorum, boğazım bir kez daha kusma ihtiyacı nedeniyle yanıyor. O onu almaya gidiyor, ama bir kez çaldıktan sonra hemen duruyor. Sonra bize gelen bir mesaj olduğunu bildiriyor. "Ne... ne yazıyor?" diye soruyorum, o mesajı okurken boğazımdaki düğümü yutuyorum.

"Ödevini yapamadın, Annabelle. Bu gece yarısı katedrale rapor vereceksin. Yalnız başına," diyor sert bir sesle.

Bacaklarım tutmaz ve yol kenarındaki çimlere diz çökerim, bunun son olduğunu bilerek. Beni kurtaran bir adamı bırakamadığım için başarısız oldum. Neden ya bir hayat ya da diğer hayat olmak zorunda? Neden ikimiz de yaşayıp birbirimiz olmadan yolumuza devam edemiyoruz? Ama bunun cevabını ben bile biliyorum. Haidyn'den uzaklaşamam. Onu Lordlara teslim etmeye razı olmadıysam, kimseye teslim etmeye de razı değilim.

HAI DYN

"CHARLOTTE?" Telefonunu cebime koyup onun önüne diz çöküyorum. O eğilmiş, nefes almaya çalışıyor. Onu titreyen bacaklarının üzerine çekip yüzünü tutuyorum, tekrar kusmasından korkuyorum. "Nefes al, bebeğim. Bir şeyin yok."

Kafasını salladı. "Çok üzgünüm." "Hey, iyisin," diye onu sakinleştirdim.

"Lütfen." O çekilmeye çalışıyor, ama ben onu daha sıkı tutuyorum.

"Sana zarar vermeyeceğim, Charlotte. Söz veriyorum. Sen iyisin. Her şey yolunda." Şu anda onunla çok gurur duyuyorum. Bir emir aldı ve bunu yerine getiremedi. *Kahretsin, işte benim kızım.*

Onu kendime çekiyorum ve o da kollarını bana dolayarak yüzünü göğsüme gömüyor. "Sen iyisin." Sırtını okşuyorum. "Ben hallederim," diye onu sakinleştiriyorum.

O geri çekilir, ben de izin veririm. "Nasıl?" Gözyaşlarıyla dolu iri gözleri benimkilere bakar. Zavallı kız çok korkmuştur. Vücudu titriyor. Kendini o kadar heyecanlandırmış ki, hasta olmuştur.

Elimi sol eline koyuyorum ve onu aramızda kaldırarak ucuz küçük elması görüyorum. "Evlen benimle."

Bir adım daha geri çekildi ve eli yanına düştü. Dudakları hafifçe açıldı ama hiçbir şey söylemedi.

"Düşün bunu, Charlotte. Eğer karım olursan, Lordlar sana dokunamaz." Spade kardeşlerin diğer Lordlarla aynı kuralları yok.

Onu karım yaparsam, sadece ben onu onlara teslim edebilirim. Bu her şeyi değiştirir. Karımı tamamen kontrol edebileceğim. Görevi ne olursa olsun, bu görevi geçersiz kılacak. Böylece görevi onun açısından başarısızlık olmayacak. Bu, ipleri elinde tutan kişiye en büyük *hakaret* olacak. Burada yetkili olan benim, o değil. Bunu asla tahmin edemeyecekler. Bunu kesinlikle kendi sapkın nedenlerim için yapıyorum, ama bu mükemmel bir şey. Bunu daha önce yapmalıydım.

"Ama... bu seni nasıl kurtaracak?" Omuzları titriyor. "Senden ne istediklerini bilmiyorum... seninle evlenirsem, başka birini gönderirler."

Ben burun kıvırırım. "Benim için endişelenmiyorum, bebek yüzlü."
Onu istiyorlarsa, önce beni geçmeleri gerekecek. Ve ben boşuna
Spade kardeşlerden biri değilim. "Ne dersin, Charlotte?" Arayı girerim,
gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım. "Benimle evlenir misin?"
Yavaşça başını sallar ve "Evet" diye fısıldar.

ALTINCI

CHARLOTTE

Onun evine geri dönüyoruz , o beni motosikletten indirip içeriye götürüyor. Onunla evleneceğimi söylediğimden beri konuşmadım.

Dürüst olmak gerekirse, bu noktaya nasıl geldiğimizi bilmiyorum. Hayatta istediğim yere ulaşmak için kullanmam gereken bir adama karşı nasıl bu kadar zayıf düştüm?

Seks yüzünden mi? Büyük olasılıkla. Erkekler bağlanmadan sevişebilirler. Kadınların ise çok fazla duygusu vardır. Seks ile aşkı birbirine bağlarız. Belki de beni başkalarıyla paylaşırdı daha iyi olurdu. O zaman yerimi bilirdim.

"Bir telefon görüşmesi yapacağım," diyor odasına girerken. Beni durdurup, beni döndürüyor ve yüzümü avuçlarıyla tutuyor. Ona bakıyorum ve o dudaklarını alnıma indirip nazikçe öpüyor. "Hemen dönerim." Bunun üzerine odadan çıkıyor ve ben kanepeye çöküyorum.

Yüzümü ellerimin arasına alıp, hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Büyük hayalleri olan Annabelle'den vazgeçiyorum. Artık ölene kadar Charlotte, Haidyn'in fahişesi olacağım. Yani, kötü bir hayat değil. Sadece herkesi hayal kırıklığına uğrattım. Bana şüpheyile bakanları. Onların haklı olduğunu kanıtladım.

Kapı açılır ve başımı kaldırıp onun tekrar içeri girdiğini görürüm. Bu sefer elinde çantalar ve valizler vardır. "İşte eşyaların."

Onları yere bırakıp arkasını dönerek bir kez daha dışarı çıkıyor.

Yere çöküp valizlerden birini açtım. Onu Lordlara teslim etmeyeceğimi bilmeliydim, çünkü Wesley gittikten sonra dolabıma girip buraya geri döneceğimi bilerek eşyalarımı topladım.

İkincisini açtığımda, üstte katlanmış beyaz elbiseyi görüyorum. Onu son bir kez giymek doğru geliyor.

Titrek bacaklarımla, yavaşça kot pantolonumu ve tişörtümü çıkarıp elbiseyi giyiyorum. Sonra uyuşmuş bir şekilde banyoya gidip nude rujumu ve allığımı tazeliyorum. Yeni bir kat maskara sürüyorum. Büyük bir düşün hayal etmemiştim, bu yüzden bu günün nasıl geçeceği konusunda beklentilerim yoktu.

Bir adım geri çekilip, onun yerden tavana kadar uzanan aynasında kendime bakıyorum. Onun için güzel görünmek istememden nefret ediyorum. Bu geceyi hatırlamasını istememden nefret ediyorum. Onu Lordlara teslim edeceğim gece olarak değil, kendimi ona verdiğim gece olarak hatırlamasını istememden nefret ediyorum.

Üzerimde bir bakış hissederek, banyo girişine doğru dönüyorum. O, kapının eşiğinde duruyor, elleri kot pantolonunun ceplerine sokulmuş ve ateşli bakışları vücudumu tarıyor.

Yumuşak kumaşı ellerimle okşuyorum. "Ben..." Boğazımı temizliyorum. "Ne giyeceğimi bilemedim." Sesim yumuşak ve o sessizce beni izlerken ben ayaklarımın üzerinde sallanıyorum.

Fikrini değiştirmek istiyor. Sinirli bir şekilde dudaklarımı yalarken, onunla evlenmem için bir neden bulmaya çalışıyorum. "Haidyn..."

Banyoya girerken, o bana yaklaşınca sesim kesiliyor. Kaslı vücudu benimkine yapışıyor. Eli yüzümü kavırıyor ve ben kaçınılmaz olanı bekleyerek nefesimi tutuyorum. Fikrini değiştirecek. Belki de beni onlara teslim edecek. Dudakları açılıyor ve ben nefesimi tutarak onun konuşmasını dinliyorum.

"Sen muhteşem bir gelinsin, Charlotte."

Gözlerim yanıyor ve kalbim hızla atıyor. Kulaklarımda kan basıncı yükseliyor. *Gelin*. Bu adamla evleneceğim. Onun eşi olacağım. Bu düşünce beni hem heyecanlandırıyor hem de korkutuyor. Ağlamak mı yoksa kusmak mı istediğimi bilmiyorum. Şu anda ikisini de yapmamaya çalışıyorum.

HAI DYN

"Bu kadar kısa sürede gelip bize zaman ayırdığınız için tekrar teşekkür ederim," diyerek Lord'a evin ön kapısını gösteriyorum.

O başını sallar. "Tabii ki, ve tebrikler."

Arkasından kapıyı kapatıp, oturma odasına geri döndüğümde, karım dışarıda yağmur yağarken, ormanı gören tavandan tabana pencerenin önünde duruyordu. Yağmur başlamadan önce bisikletle zar zor eve varmıştık.

O elbiseyi giyiyor. Onu ilk gördüğüm gece giydiği elbisenin aynısı. Onu daha önce banyoda bu elbiseyi giyerken gördüğümde tamamen hayran kalmıştım. İşaretlere inanmam, ama bu bir işaret gibi geldi. Onun benim için yaratılmış olduğunu hissettim. Benim güzel fahişem için küçük hanımefendi. Hiçbir zaman tamamen bana ait bir şeyim olmadı. Benim gibi erkekler istediklerini elde edemezler. Tanrıların istediklerini elde ederler. Onu hak etmek için ne yaptım? Kesinlikle hiçbir şey. Ama bu, soyadımı alan bu güzel esmerden yararlanmayacağım anlamına gelmez.

Bir bardak viski tutuyor, buzlar tıkırdayarak hafifçe çeviriyor. Dudaklarına götürüp bir yudum alıyor, yüzünü buruşturuyor.

"Düğününde sarhoş olmanın kötü bir şey olduğunu biliyorsun," diye şaka yapıyor Adam, yanına gelerek. Bir elinde Muffin'i tutarken, diğer eliyle onun kafasını okşuyor.

Charlotte derin bir nefes alır ve içkisini bir dikişte içer, yakıcı tadından dolayı keskin bir nefes alır. Onu kasten görmezden mi geliyor yoksa umursamıyor mu, emin değilim.

Gözlerim topuklarına düşer ve yavaşça beyaz elbisesini süzer. Yıllar önce onu bu elbiseden kurtarmak istemiştım ve şimdi fırsatım var. Bu gece benim odamda olacak. Koyu renkli saçları dalgalı ve açık, çok az makyaj yaptığını biliyorum. Belgeleri imzalamak için hemen buraya koştuk. Birkaç imza, bir tanık ve o benim karım oldu. Kilise yok, smokin yok, çiçek yok, misafir yok. Sadece ben, o ve Adam. Kim olduğunu bile sormadı. Sanırım zaten biliyor.

Annabelle Marie Schults benim. Sonsuza kadar.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, Adam bana dönüp bakar. Yüzünde bir gülümseme belirir ve mikrofonu dudaklarına tutuyormuş gibi yapar

"Bayanlar ve baylar... Size Bay ve Bayan Reeves'i takdim ediyorum." Sonra mikrofonu düşürmüş gibi yapar ve sehpadaki uzaktan kumandayı alır, televizyona doğru tutar ve Spotify hesabını açar. Duygusal çalma listelerinden birini seçer ve Calum Scott'ın "You Are The Reason" şarkısı hoparlörlerden çalmaya başlar. Bu adam, kalpsiz olduğu kadar umutsuz bir romantiktir.

Charlotte bana doğru döner ve ben çoktan ona doğru ilerlemeye başlamışımdır. Gözleri topuklarına düşer ve ayaklarını sürüyerek yürür.

Gergin.

Ona yaklaşır sağ elimi uzattım. "Benimle dans eder misiniz, Bayan Reeves?"

Sol elinden içkiyi alıp kanepenin yanındaki sehpayı koyarken, o koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Sonra sağ elini tutup kendime doğru çekiyorum.

ALTINCI

CHARLOTTE

Evlendim!

Resmi olarak Bayan Reeves oldum. Bazı belgeleri imzaladık ve eminim ki Adam olan adam şahit olarak imza attı. Sanki mutfak masasında otururken araba satın alıyormuşuz gibiydi. Tek gereken imzalarımızdı.

Bu, her küçük kızın hayalini kurduğu düğün değildi, ama Haidyn haklıydı, beni kurtarmanın tek yolu buydu. Yaşadığımız onca şeye rağmen, ona güveniyorum. Onu korudum, o da benim için aynısını yaptı. Şimdi ona hayatımı borçluyum.

Ben bir hanımefendiyim. Lanet olsun, bunu söylemek çok garip geliyor. Haidyn'in hanımefendisi.

Evlenmek, Haidyn bahsedene kadar hiç aklıma gelmemiş bir boşluktu. Sonra her şey anlam kazandı. Evlenmem gereken Lord artık bu dünyada yoktu ve ben de artık evlilik için kendimi saklamıyordum. Haidyn'e ait olduktan sonra hiçbir Lord beni istemezdi. Ama bu gerçekten önemli mi? Sanmıyorum.

Bu lord beni istiyor. Doğru nedenlerden olmasa bile, benim için yeterince iyi.

Kocam beni kaslı vücuduna sıkıca sarıyor, yağmur eve vururken biz oturma odasında dans ediyoruz ve ben gözlerimi kapatıp duygularımı kontrol altına almaya çalışıyorum. Az önce

bir şekilde, öyle de oldu. Ama aynı zamanda yapmam gereken şeyi de başaramadım.

Babamı ve annemi hayal kırıklığına uğrattım. Yaptığımı öğrendiğinde ne diyecek? Korkakça bir yol seçtim. Bir leydilik unvanını hak etmiyorum, bu dünyaya ait olmayı bırakın. Ama şimdi kendimi bir lordla bağladım, hem de Spade kardeşlerden biriyle. Çocuk istemeyen biriyle. Sanırım en iyisi bu. Bir çocuğun büyüdüğünde neler yaşayacağını bilirken, kim bu dünyaya bir çocuk getirmek ister ki? Lordların sonu yok. Sadece yeni bir nesil gelecek.

Haidyn'den uzaklaşıyorum ve beni bırakmasına şaşırıyorum. Oturma odasının ortasında durup birbirimize bakıyoruz. Hayatımın geri kalanında ona ait olacağım düşüncesi kalbimi çarptırıyor.

Mavi gözleri yüzümü taradıktan sonra topuklarıma indi ve yavaşça vücudumu yukarı doğru taradı.

Dudaklarımı yalayıp, eğilip elbiseyi ellerimle tutup yavaşça başımdan geçirip yere attım. Her şekilde onun olmak istiyorum. Sadık bir hanımefendi böyle yapar — kendini efendisine adar. Ve hayatımın geri kalanı da tam olarak bundan ibaret olacak — kocamın fahişesi olmak. Topuklu ayakkabılarımı tek tek çıkardım.

"Charlotte..."

Göğsüne hafifçe bastırıyorum ve o kanepeye oturuyor. Külotumu bacaklarımdan aşağı indirip kanepeye sürünüyorum ve üzerine oturuyorum. Elleri uyluklarıma gidiyor ve ben sütyenimi çıkarıp yüzünü avuçlarımla kavrayıp dudaklarımı onun dudaklarına indirip onu öpüyorum.

Parmakları uyluklarıma gömülür, beni inlemeye zorlar ve ben kalçalarımı ileri geri sallarım. Çalan müziğin üstüne bir kapının kapanma sesi duyulur ve Adam'ın bizi yalnız bırakıp bunu resmileştirdiğini varsayarım. Sanki Lordlar onu bana görev olarak verdiklerinden beri Haidyn'e ait değilmişim gibi.

Dudaklarımı onunkilerden ayırıp tişörtünü tutuyorum ve o da daha dik oturarak tişörtünü başından çıkarmama izin veriyor. Sonra dudaklarım tekrar onun dudaklarına yapışırken ellerim kot pantolonuna uzanıyor, kemerini, düğmesini ve fermuarını açıyorum.

Dizlerimin üzerine çökerek, sertleşmiş penisini boxerından çıkarmayı başardım ve onu sıktığımda ağzımda inledi. "Sik beni," diye fısıldadım.

Eli vücudumuzun arasına düşer ve piercingli sikini ıslak amıma sürter, sonra kalçalarını kaldırıp içime girer. "Karım ne isterse," diye dudaklarıma sertçe fısıldar.

Onun sözlerine inleyerek kendimi onun üzerine bırakıyorum. Beni kendi boyutuna uyum sağlamak için gerginleştiriyor ve bu nefesimi kesiyor. Elleri saçlarıma uzanıyor ve başımı geriye doğru çekiyor, dudakları açıkta kalan boynuma düşüyor ve onu şefkatle öpüyor.

Onun üzerinde sallanırken vücudum titriyor, dışarıdaki gök gürültüsünü dinliyorum ve şarkı Marshmello ve Khalid'in "Silence" şarkısına dönüşüyor.

"Benim olduğumu söyle, bebek yüzlü," diye talep ediyor.

"Seninim," diye inleyerek kalçalarımı ileri geri sallıyorum ve amımı onun etrafında sıkıyorum.

O bir homurtu çıkarır, sert göğsü benimkine çarparak titrer ve ben derin bir nefes almadan önce yutarım. Terlemeye başlıyorum, o beni sıkıca kendine çekerken cildim karıncalanıyor, ben de oturma odasının ortasındaki kanepede kocamı beceriyorum.

O başımı eğiyor ve parmaklarım saçlarına gömülürken dudakları benimkileri yakalıyor. Kahretsin, ona yeterince yaklaşıyorum. Beni yutmasını istiyorum. Kendimi ona kaptırmak istemem kötü bir şey mi? Artık eskisi gibi olmak istemem kötü bir şey mi?

Annabelle Marie Schults artık yok. Artık ben Charlotte Reeves'im. Onun hanımı. Kim olduğumu gerçekten biliyor muydum? Kim olmak istediğimi? Emin değilim. Sevgisiz bir evlilik yaşamak o kadar korkunç olacaktı ki, güç elde etmek için birini öldürmeye bile razıydım. Ama Haidyn bana, bizim dünyamızda sevilme gerekeceğini öğretti. Sadece korunmak gerek.

Dudaklarından uzaklaşarak, ikimiz de nefesimizi toparlamak için bir saniye dururken alnımı alnına dayadım, kalçalarım onun penisi hala içimdeyken durdu. "Senin olacağıma yemin ederim, Haidyn. Sonsuza kadar." dedim ona. Herkes bir kağıdı imzalayabilir. Onun, yüzde yüz onun olduğumu bilmesini istiyorum. Ne isterse, ona vereceğim, ruhumu da dahil. Bir lord daha azını kabul etmez.

Elini kaldırıp yanağımı avuçladı. Başparmağı, ağzımın kenarındaki gülümsemeye birlikte, aralık dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Benim olacağına yemin et, bebek yüzlü."

"Yemin ediyoruz," diyoruz aynı anda, ve sonra dudakları tekrar benim dudaklarıma yapışıyor, onu bir canavar sandığım gibi beni yutuyor.

HAIDYN

Sanki hayatını bana teslim etmek için sıvı cesarete ihtiyacı varmış gibi içtiği viski gibi tadı var. Benim karım olmaktan daha iyi hissetmesini sağlayan her neyse.

Ellerim kalçalarına iner ve amını sikime yönlendirmeme yardım ederim. Onu yere yatırıp, amına vibratör sokmak ve ona ne kadar güzel olduğunu söylerken defalarca boşalmasını izlemek istiyorum. Ama bu gece değil. Bunu yapmak için hayatımın geri kalanı var. Ne kadar uzun ya da kısa olursa olsun.

Başını geriye atıyor ve ev onun inlemeleriyle doluyor. Kalçalarını bırakıp kollarını tutup arkasına doğru itiyorum. Bir elimle minik bileklerini kavrayıp sırtında birbirine paralel tutarken, diğer elimle uzun siyah saçlarına uzanıyorum. Başını aşağı doğru zorlayarak gözlerime bakmasını sağlıyorum. "Gözlerini bana dik, bebek yüzlü. Karımın benim sikimde boşalmasını izlemek istiyorum."

Ağır gözleri benimkileri ararken, sırlıklam amcığı delikli sikimi sıkıca kavrar. Kalçaları ileri geri sallanır ve ben nazıkçe açılmış dudaklarını öperim. Nefesi kesilir ve kirpiklerinin titremesine gülümserim. "İşte böyle, Charlotte. Benim için boşal, bebek yüzlü."

"Hai-dyn," diye nefes nefese kalır ve ben eğilip dudaklarını dudaklarımla yakalarım ve bu sefer onu kuvvetle öperim. Benim istediğim şeyi tam olarak yaparken ağzım onun ağzını domine eder. Geri çekilirken nefesini içer.

"Aferin benim kızıma." Bileklerini bırakıyorum ve kolları yanlarına düşüyor.

Onu kendime doğru çekerek ayakta duruyorum. Sert sikim hala onun ıslak amının içinde, onun menisiyle kaplıyken onu yatak odamıza taşıyorum. Yatağa sürünerek, saçlarını yüzünden çekiyorum. Ağır gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben onun titrek bacaklarını tutup dizlerini terli göğsüne doğru itiyorum

sonra kollarını tutup bükülmüş dizlerinin arkasına çaprazlıyorum. Onları yerinde tutarken, sikimin amına tekrar tekrar girip çıktığını izliyorum.

Vücudu benim tutuşuma direniyor, ama ben bırakmıyorum. Onu, yeni evlendiğim kadın değil de, para ödediğim bir fahişeymiş gibi sikiyorum. "Siktir, Charlotte." Dişlerimi sıkarak inliyorum, amcığı sikimi sıkıca sarıyor. "Çok iyi hissettiriyorsun." Seksin böyle hissettirebileceğini hiç bilmiyordum. Her zaman farklı bir şey istedim... yeni bir şey. Bu yüzden para ödeyerek bunu seçtim. Hayatımın geri kalanında tek bir kadın mı? Kulağa sıkıcı geliyordu. Sıradan. Karım ise bunun tam tersi.

"Lütfen...?" diye yalvarır yumuşak sesi, benim tutuşumla mücadele eder.

Bacaklarını sola doğru iterek onu yan yatırıyorum, ama hala yerinde tutuyorum. Delikli penisim ona çarparak yatak odamızı onun yumuşak çığlıklarıyla doldurur. Serbest elim uzanır, saçlarını kavrar ve başını geriye doğru çekerim, böylece eğilip yumuşak yanağını öpebilirim. Vücudu kasılır ve ben yüzüne gülümserim. "Aferin sana iyi karım. Beni senin için bir fahişe gibi kullanmama izin veriyorsun."

Nefes nefese, vücudu titriyor ve ben oturup, içine boşalmadan önce birkaç kez daha ona vuruyorum.

Onu bıraktığımda, vücudunu benim altımda uzatarak hafifçe ağlıyor. Komodinin üzerindeki saate hızlıca baktığımda, katedrale zamanında yetişmek için çıkmam gerektiğini anlıyorum.

"Gitmem gerek, bebek yüzü."

Sanki üzerine soğuk su dökmüşüm gibi, gözlerini genişletip oturur. "Hazırlanacağım." Altımdan kalkmaya çalışır, ama ben bileklerini tutup başının yanına sabitlerim. "Haidyn..."

"Burada kalacaksın," diyorum ona.

"Ne?" diye nefes nefese sorar. "Haidyn, hayır..."

"Evet." Onu keserim. "Gitmeyeceksin." Bunun üzerine, amından çekilir ve yataktan kalkarım. Lordlar zaten evliliğimi ve seks hayatımı mahvediyorlar.

Titrek bacaklarıyla yataktan atlar ve bana öfkeyle bakar. "Onlar beni istiyorlar. Seni değil."

"Peki, benimle uğraşmak zorunda kalacaklar." Bir çift boxer şort giydikten sonra bir çift kot pantolon giydim.

"Gitmezsem, benim bir korkak olduğumu düşünecekler." O, öfkeyle nefesini bıraktı.

Kot pantolonumu düğmelerini iliklemeden, ona doğru yürüdüm ve yüzünü avuçlarımla kavrayarak gözlerime bakmasını sağladım. "Sen korkak değilsin."

Gözlerini devirerek burnunu çeker. "Kendi kıcıımı kurtarmak için seninle evlendim.

Bu korkaklığın tanımıdır."

O *benim* hayatımı kurtarmak için benimle evlendi ve ben de onun hayatını kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacağım. "Onlara seni zorladığımı söyleyeceğim."

"Haidyn..."

"Başka seçeneğin yoktu," diye kahverengi saçlarını kulağının arkasına itiyorum.

Keşke istediğimi elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğimi bilseydi.

Gözleri benimkilere dikildi. "Bana her zaman bir seçeneğimiz olduğunu söylemiştin. Lordlar, kendimi kurtarmayı seçtiğimi bilecekler."

"Onlara seni uyuşturup Vegas'a uçurduğumu ve seni karım yaptığımı söyleyeceğim." Eğilip, o salak heriften kalan küçük elmasını parmağımla okşuyorum.

Alt dudağını dişlerinin arasına çekip ısırıyor.

Öne eğilip alnına bir öpücük konduruyorum. "Hemen döneceğim, bebek yüzlü." Onu bırakıp arkayı dönüp sırtımı ona çeviriyorum ve giyinmeyi bitiriyorum. Gitmem gereken bir yer var.

ALTINCI

CHARLOTTE

Haidyn'in yatağında uzanmış, tavana bakıyorum. Lordların ona ne diyeceklerini düşünerek her an hasta olabileceğimi hissediyorum. Kendime ona güvendiğimi hatırlatıp duruyorum. Beni onlara teslim etmek zorunda kalacağını bilse benimle evlenmezdi... bunun tek seçenek olduğunu söyledi.

Yataktan kalkıp odada volta atmaya başlıyorum, hareket etmeye ihtiyacım var, zihnimi boşaltmaya ve boğazımı yakan safrayı bastırmaya çalışıyorum. Midem düğüm düğüm. Adam'ın çalma listesi hala oturma odasında çalmaya devam ediyor, yatak odasına sızıyor ve büyük evin içinde yankılanıyor. Seçtiği şarkılar, onun hakkında sahip olduğum beklentilerle tamamen çelişiyor. Şu anda Lady Gaga'nın "Always Remember Us This Way" şarkısı çalıyor. Yatak odasından çıkıp müziği kapatmak için kalkıyorum, ama telefonumun bip sesi dikkatimi çekiyor.

Haidyn'in nasıl gittiğini anlatmak için mi diye merak ederek aceleyle yanına koşuyorum ve Lords'tan gelen bir e-posta olduğunu görüyorum. Saat 12:10'u gösteriyor. Neden bunu daha sonra gönderdiler ki? Haidyn'in orada olması gerekiyordu. Umarım işini bitirip eve dönüyordu.

Derin bir nefes alıp, dosyayı açtım ve oynat düğmesine bastım.

Beton bir oda görünüyor ve ortasında dikdörtgen şeklinde metalimsi bir masa var. Arka duvarda çeşitli uzunluk ve boyutlarda zincirler ve ipler asılı. Bu Carnage.

Kapının açılma sesi geniş alanı dolduruyor, ardından değiştirilmiş bir ses geliyor ve kalbim hızla atmaya başlıyor. "Onu masanın üzerine koyun."

Ardından iki adam görünüyor ve Haidyn'i sürüklüyorlar. Her biri bir kolunun altından tutuyor. Başı öne eğik ve kan, onu odanın ortasına sürüklerken savaş botları ile yere bulaşılıyor. Onu bayılana kadar dövmüşler.

Onu görünce ellerim titremeye başlar ve cildim ısınır. *Neden Carnage'da?*

Bunun bir tuzak olduğu ve bu gece onu katedralde yalnız bırakmak istedikleri düşüncesi aklımdan geçiyor. Onun bedenini masaya yatırmak için pelerin ve maske giymiş dört Lord gerekiyor.

Onu siyah deri kemerlerle bağlayıp yerine sabitlerken, parçalanmış dudaklarından bir inilti geliyor. İlki ayak bileklerinin üzerinden geçerek bacaklarını masanın bir ucuna sabitliyor. İkincisi dizlerinin altından, üçüncüsü ise kot pantolonlu uyluklarından geçiyor.

Boğazım sıkışır, ona herhangi bir şekilde zarar verecekleri düşüncesi nefes almamı zorlaştırır. O beni kurtarmaya çalışıyordu.

Bir Lord ortaya çıkar ve musluğun altına bir havlu koyarak ıslatır, Haidyn kan öksürür.

"Uyan." Biri onun yüzünün yan tarafına tokat atar. Gözleri açılmaz, ama acı çekiyormuş gibi tekrar inler. "Uyan, Spade. Hadi. Cezan zamanı geldi."

Ceza mı? Ne yaptı ki? Fahişesini karısı yaptığı için onu cezalandırıyorlar. Hepsi benim suçum. Ayağa fırlıyorum. Boğazımı yakan safra hissettiğimde ellerimi ağzıma götürüyorum. Tuvalete koşarak, kusarken tuvalet zamanında yetişiyorum. Midem sıkışıyor ve omuzlarım titriyor.

Tuvaletin yanında kırımın üstüne düşerken, gözlerim yere düşen telefonuma kayıyor ve onu duraklatmadığımı görüyorum. Artık izleyemediğim için durdurmaya gidiyorum, gömleğini yırtıp kollarını yanlarına indiriyorlar. Ve kalçaları, beli, göğsü ve son olarak boynuna bir kemer daha takmaya başlıyorlar. Geniş kaslı vücudu dar masanın çoğunu kaplıyor.

Gözlerim göğsünü tararken Lord'un armasını gördüğümde titrek bir nefes veriyorum, ama üzerinde 666 damgası ya da başka bir damga yok.

Buradan görebildiğim dövmeler var, ama vücudu morluklarla kaplı. Bazıları diğerlerinden daha eski görünüyor. Bu videonun eski olduğunu fark ettiğimde, ağlamamak için elimi ağızıma kapatıyorum. Dövmelerinin olmaması da göz önüne alındığında, çok daha eski. Ama içimde, bu adamın bu Lordlarla ilk kez karşılaşmadığına dair mide bulandırıcı bir his var.

Göğsüm çarpıyor, kalbim boğazımda atıyor, Lordlardan biri masanın yanına bir araba getiriyor. Göğsüne yapışkan pedler koyuyorlar ve makineyi çalıştırıyorlar. Oda bip sesiyle doluyor ve ekranda çizgiler belirmeye başlıyor — kalp atış hızını izliyorlar. Şu anda yavaş ve düzenli, ama sanırım bunun nedeni bilincinin kapalı olması.

Gözlerim yaşlarla doluyor ve bulanık görüşümü netleştirmek için hızla gözlerimi kırpyorum. "Onu dövmemeliydik," diyor değiştirilmiş bir ses.

Bir başkası gülüyor. "Bu masaya kendi isteğiyle çıkması imkansız."

"Akli başına gelecek. Ve geldiğinde, biz hazır olacağız."

Ekrana kararır ve ben dişlerimi gıcırdatırım. Sulanan gözlerim ekranı taramaya devam eder, ama orada hiçbir şey yoktur.

Dizlerimi göğsüme çekip nefesimi sakinleştirmeye çalışırken, bana bunu neden gönderdiklerini merak ediyorum. Titreyen ellerimi kaldırıp yüzümdeki gözyaşlarını siliyorum. Ağızımda hala o ekşi tat var, yine kusacağım sanıyorum.

Telefonum bir kez daha bip sesi çıkarır ve ben onu alıp, kendimi durduramadan bana gönderdikleri yeni e-postayı hemen açarım. Ona ne yaptıklarını ve neden yaptıklarını bilmem gerekiyor.

Bu video bir öncekine tamamen benziyor. Haidyn hala masanın üzerinde yatıyor, ama şişmiş gözleri açık ve sanki yeni uyanmış gibi amaçsızca etrafına bakınıyor. Kalp atışlarının sesinden hiç etkilenmemiş gibi görünüyor. İkisi arasında ne kadar zaman geçti? Saatler mi... dakikalar mı? Keşke bana söyleseydi.

"Nihayet, Spade." Lordlardan biri gülerek ortaya çıkıyor.

Haidyn hiçbir şey söylemiyor.

Adam masanın başına gelir ve Haidyn'in kanlı yüzünün yanına dokunur. "Dışarıdaki oyuncağımızla

oynamak için dışarı çıkma şansımızı *elimizden* aldın, o da seninle oynayabileceğimizi söyledi." Oda kahkahalarla doluyor ve midem ağzıma geliyor.

Oyuncak mı? Ne oyuncağı? O bir kadın. Bahsettiği şey bu olmalı. "Siktir git," diyor Haidyn ve bu sesle terlerim dökülüyor.

"Çocuklar, başlayalım." Elindeki düğmeye basar ve masa hareket etmeye başlar, Haidyn'in ayakları yükselirken başı alçalır. Fazla değil, sadece başı daha aşağıda kalacak kadar.

Önceki videoda ıslattıklarını gördüğüm havlu Haidyn'in yüzüne atılır ve beton odada kalp atışlarının sesi hızlanır.

"Nefesini ne kadar tutabileceğini görelim." Diyor biri ve duvara asılı hortuma doğru yürüyor. Hortumu açıyor ve musluğu açıyor. Hortumun ucundan su akıyor. "Havluyu sıkıca tutun." Kimseye özel olarak emir vermiyor.

Biri masanın sağına adım atar ve beyaz havlunun iki ucunu tutarak Haidyn'in yüzüne sıkıca bastırır.

"Biri zamanlayıcıyı çalıştırsın," diye emreder ve üçüncü adam tezgaha gider ve kum saatini çevirir, hortumu tutan adam havlunun ucunu tutarken, su Haidyn'in yüzünü kaplamaya başlar.

Ona su işkencesi yapıyorlar.

Bu manzarayı görünce kalbim ağzıma gelir. Haidyn bağlarından kurtulmaya çalışır, savaş ya da kaç tepkisi devreye girer, ama çok sıkı bağlanmış. Kaçacak hiçbir yeri yoktur. Kum saati bitene kadar beklerken su vücuduna ve beton zemine sıçrar.

Gözlerimi kırpyorum, gözyaşları yanaklarımdan akmadan önce gözlerimi yakıyor, bir elimle ağzımı kapatırken izliyorum.

Havluyu çekince, öksürüyor ve nefes almaya çalışıyor. Kalp atışları hızlanmış ve şimdi odada hızlı bir şekilde yankılanıyor.

"Bu birincisi." Haidyn'in başucunda duran adam gülüyor ve havluyu tekrar yüzüne koyuyor, biri zamanlayıcıyı sıfırlarken bunu tekrar yapıyor. "Neden havlu kullandıklarını biliyor musun?" Sanki Haidyn'le konuşuyormuş gibi konuşuyor, ama konuşamadığı için başka biri ısılıyor.

"Neden?"

"Çünkü havlu, suyun solunum yollarına girmesine izin verirken, aynı zamanda suyun dışarı atılmasını engelliyor."

Kocamın işkence görmesini izlerken gözlerimden taze gözyaşları akar.

Üçüncü seferde, Haidyn'in kalp atışları daha düzensiz hale gelir. Masaya bağlanmış halde yatarken, ses çok daha yavaş ve daha seyrek hale gelir. Ve Lordlardan biri konuşur. "Sakin ol dostum. Onu cezalandırmamızı söyledi. Onu öldürürsen sana da aynısını yapar."

"Endişelenmiyorum." Lord, Haidyn'in ıslak ve kanlı yüzünün yan tarafına hafifçe vurur. Nefes almaya çalışırken vücudu kontrolsüz bir şekilde titriyor. Boğulurken ciğerlerinde su gürültüsü duyuluyor. "Endişelenme, Spade. Seni geri getireceğim." Havluyu bir kez daha Haidyn'in yüzüne atar. "Daha önce hiç su işkencesine maruz kalmadım, ama çok acı verici olduğunu duydum." Devam eder. "Onları eğimli bir pozisyona getirirsin, böylece su sinüsleri doldurur. Bu aynı zamanda suyun akciğerleri doldurmasını da engeller. Ama nefes alıp vermen zorlaşır ve vücudun boğulduğunu düşündüğü için paniklersin. Nefesini istediğin kadar tutmaya çalışabilirsin, ama nefes almamak imkansızdır."

Bir tane daha. Sonra bir tane daha.

Ağlıyorum ve tüm vücudum titriyor, onların onu öldürmesini yavaşça izliyorum. Tam durup bırakacaklarını düşündüğüm anda, tekrar yapıyorlar.

Yedinci seferde, bip sesi sonunda duruyor ve adamlar ıslak havluyu çıkardıklarında Haidyn'in vücudu gevşiyor.

Hızla gözlerimi kırıştırıyorum ve içimden bir hıçkırık koparıyorum, içlerinden biri konuşuyor. "Siktir lan, sana söylemiştim..."

"Kontrolüm altında," diyor ona işkence eden adam.

Tezgaha doğru yürür ve bir şırınga alır. Dişleriyle kapağı çıkarır, ısırır ve masaya geri döner, Haidyn'in göğsüne batırır ve pistonu iter.

Haidyn nefes nefese kalır, bip sesi geri gelir ve öncekinden daha hızlıdır. Ona adrenalin vermişlerdir.

"Şuna bakın." Lordlar hep birlikte gülerler. "Hoş geldin, Spade." Masanın kenarına eğilir, yüzü Haidyn'in yüzünün üzerinde dururken, Haidyn boğulmaya devam eder. "Onu bize tecavüz ettirmeliydin dostum. Kaltaklar sadece buna yarar. Kullanılmak için yaratılmışlardır."

Özellikle de seçilmiş olanlar. Onu öldürdüğünde bu fırsatı bizden çaldın. Şimdi seninle oynayacağız."

O tüm boyuyla ayakta duruyor ve ben Haidyn'in nefes almaya çalışırken göğsünün inip kalkışını izliyorum. Vücudu gergin, kolları ve boynundaki damarlar şişmiş. Bağlı elleri yanlarında sıkıca yumruklanmış. Bu adrenalin yüzünden. Onu boğmaya çalışmanın yanı sıra, ona hız verici uyuşturucu da enjekte etmişler. Kalp monitörü o kadar hızlı bipliyor ki, kalp krizi geçirirse hiç şaşımam.

"Şimdi, nerede kalmıştık..."

Ekran kararıyor ve ben başka bir ekranın açılmasını bekleyerek ona bakıyorum, ama hiçbir şey olmuyor. Kulaklarımda kan basıncı yükseliyor ve telefonu yanıma bırakıp yüzümü ellerimle kapattım ve nefes almaya çalışıyorum.

"Charlotte?" Yatak odasından Haidyn'in sesi geliyor.

Ona banyoda olduğumu söylemek için ağzımı açtım ama sesim çıkmadı. O yanma hissi geri geldi ve bir kez daha tuvalete sürünerek gittim, orada kusmaya başladım.

"Charlotte." Bu sefer sesi daha yakındır ve arkamda diz çöküp gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken saçımı tutar. Bir eliyle sırtımda küçük daireler çizer ve kusacak bir şeyim kalmayınca tuvaleti sifonu çeker ve popomun üzerine düşerim.

"Hey, bebek yüzlü." Yumuşak sesi beni daha da ağlatıyor ve mermer zemine otururken beni kucağına çekiyor. "Sorun yok, Charlotte," diye beni sakinleştiriyor. "Ben hallettim. Güvendesin."

Tabii ki, benim kendim ve onun bu gece Lordlarla yapacağı toplantı için endişelendiğimi düşünüyor. Bu gece böyle başladı, ama şimdi durum öyle değil. Hiç de değil. Az önce bu adamın başına gelenleri gördüm. Onu kim işkence ediyordu? Ve neden? Biri, onların oyuncağını elinden aldığını söylemişti. Ne demek istediler? Ve onu öldüremeyeceklerini söyleyen *kadın* kimdi? Haidyn tecavüze uğramamak için kimi öldürdü? Lord, seçilmiş birinden bahsetmişti. Sierra mıydı? Arkadaşlarım ona ne olduğunu sormuştu. Ve onlar da bilmiyorlardı.

Ölmekten daha kötü şeyler vardır.

Ona sormadığım o kadar çok soru var ki.

"Burada güvendesin, bebek yüzlü. Seni koruyacağım."

Kollarımı boynuna doluyorum ve o da beni sıkıca sarıp, ben hıçkırıklarımı bastırmaya çalışırken bana sarılıyor. Onun beni sakinleştirdiğini düşünmesine izin veriyorum. Ben iyiyim, ama onu sarıyorum, onun evde güvende olduğunu bilerek. Bir şey gerçekten istediğimiz gibi sonuçlandı.

"Şşş." Sırtımı okşuyor. "Sen iyisin."

Ona ihtiyacım var. Bacaklarımın arasında bir ağrı ve göğsümde bir acı var. Ona şu anda ihtiyacım var. Karısı olarak, fahişesi olarak. O iki videoda gördüklerim, onun hayatının sadece on dakikasıydı. Başka neler yaşadı? Kaç kez daha onu cezalandırdılar? Ashtyn yüzünden miydi, yoksa başka biri yüzünden mi? Geri çekilirken, nefes almaya ihtiyaç duyarak nefes nefese kalırım ve o, iki eliyle yüzümü kavrar.

"Özür dilerim," boğazımdaki düğümden zorlukla çıkardım.

Bana yumuşak bir gülümsemeyle, elini saçlarımın arasından geçiriyor. "Üzülme, bebek yüzlü."

Kocam, onu neredeyse ihbar ettiğim için özür dilediğimi düşünüyor. Ve ben onu düzeltmiyorum.

HAIDYN

"Hadi." Onu kaldırıp küvete götürüyorum. Musluğu açıyorum, o da lavaboya gidip dişlerini fırçalıyor, ardından gargara yapıyor. Hâlâ sessizce ağlıyor, ama artık hıçkırmıyor.

Kendini o kadar çok heyecanlandırdı ki, yine hasta oldu. Zavallı şey.

Bir havlu alıp tezgahın üzerine koyuyorum ve sonra onu küvete sokuyorum. Dizlerini göğsüne çekip, gözyaşları yanaklarından akarken suyu izliyor.

"Hemen dönerim," diyorum ve mutfığa gidiyorum. Ona bir şişe su alıp geri dönüyor ve jakuzi küvetinin kenarına koyuyorum. "Bir şeyler içmen lazım."

Onu yıkarken sessiz kalıyor. Ben saçlarını ve vücudunu yıkarken, gözyaşlarıyla dolu gözleri suda kalıyor. Katedralde nasıl gittiğini bile sormuyor. Buna seviniyorum.

Yalan söylemek istemiyorum, ama sorarsa söyleyeceğim. Onu daha fazla üzme istemiyorum.

Saçındaki saç kremini duruladıktan sonra, ellerini tutup titrek bacakları üzerinde durmasına yardım ediyorum. Sonra onu kurulayıp yüzünü avuçlarımla kavrayarak gözlerini benimkilere bakmaya zorluyorum. "Her şey yoluna girecek," diye onu teselli ediyorum.

Bana inanıyormuş gibi başını sallar, ama ikimiz de inanmadığını biliyoruz. Neden inansın ki? Kendi bencil nedenlerim için ona şantaj yaptım. Onun bildiğinden daha fazlasını. Ona yaptıklarım için neredeyse üzülüyorum. Ama bir zamanlar Charlotte'a söylediğim gibi, pişmanlık duymuyorum. Bu hala çok doğru.

"Sana bir şeyim var," diyorum ona.

Gözyaşlarıyla dolu büyük gözleri benimkilerle buluşur. Onu bu kadar üzgün görmekten nefret ediyorum, ama ağladığında gözleri muhteşem oluyor. Sinirli bir şekilde yutkunur, dudaklarını yalar ama hiçbir şey söylemez. Benimkini sol eline bırakır ve sahte erkek oyuncağının bu gece ona verdiği küçük yüzüğü çıkarırım. O lanet olası piç için üzülüyorum. Onu asla elde edemeyeceği için... benim elde edeceğim gibi değil. Sahip olduğum şeyin değerini bilen gururlu bir adamım, ama başkalarının da bunu deneyimlemesine izin vermeyecek kadar bencilim. Yüzüğü siyah mermer tezgahın üzerine koyup, daha sonra atmam gerektiğini hatırlatırım.

Kot pantolonumun cebine uzanıp kutuyu çıkarır ve açarım. Gözleri ona kayar ve yüzüğü çıkarıp parmağına takınca nefesini tutar. "Daha fazlasını hak ediyordun," derim ona.

"Ne... nasıl...?" Gözleri benimkinden alyansa, sonra tekrar benimkilere kaydı. "Haidyn, bu... muhteşem."

"Tıpkı senin gibi," diyorum, ıslak koyu saçlarını kulağının arkasına iterek gözlerimi onun gözlerine dikiyorum. "Gözlerine her baktığımda gördüğüm şeyi senin de görmeni istiyorum."

Nefesi tekrar hızlanır ve ben yüzünü ellerimle tutarım. "Hey, sorun yok." Paniklemeye başlıyor... benim karım olma kararından pişman oluyor. Artık çok geç. İsteddiği kadar fikrini değiştirebilir. Artık bana ait ve onu bırakmayacağım.

"Bir dakika izin verir misin lütfen?" diye soruyor yumuşak bir sesle.

Eğilip alnını öperim. "Tabii ki," derim ve banyodan çıkıp kapıyı kapatırım, böylece

tek başına yapması gerekenleri yapmasına izin veriyorum. Doğru şeyi yaptığını kendine kanıtlamak için duyması gerekenleri kendine söylemesine izin veriyorum.

Bir içkiye ihtiyacım var. Nedense, bu gece göğsüm her zamankinden daha fazla rahatsız ediyor beni.

ALTINCI

CHARLOTTE

"Gözlerine her baktığımda gördüğüm şeyi senin de görmeni istiyorum."

Elime taktığı yüzüğü aşağıya doğru bakarken ellerim titriyor. Bana çok büyük geliyor. Ortasında büyük bir safir elmas, gümüş bandın iki yanında ise iki adet sivrilen baget var. İçimden bir ses bunun platin olduğunu söylüyor. Ortadaki taş beş karattan fazla olmalı ve bu beni mide bulandırıyor. Ona neredeyse yapacağım şey. Bu gece ne kadar farklı geçebilirdi.

Boğazımdaki düğümü yutarak, yere düşen cep telefonumu alıp, Lordların bana gönderdikleri e-postaları sildiklerinden emin oluyorum. Her zamanki gibi, yok olmuşlar. Hiç var olmamışlar gibi.

İç çekerek dolaba giriyorum ve Haidyn'in buraya gelip evlenmek için getirdiğinde, bugün alışveriş yaparken aldığım eşyalarla dolu çantaları görüyorum. Hala açmam gereken iki valizimle birlikte. Ama hepsi bekleyebilir.

Dolabın onun tarafına bakarak, uzanıp askıdan beyaz bir tişört alıp giyiyorum ve onun kokusunu içime çekiyorum. Bu koku sinirlerimi hemen yatıştırıyor.

Yatak odamıza giriyorum ve onu burada görmeyince kaşlarımı çatıyorum. Onun tişörtünden başka bir şey giymeden oturma odasına doğru ilerliyorum. Bugün tasarımcı iç çamaşırlarına harcadığım onca paraya rağmen, onun tişörtünü giymeyi tercih ediyorum.

Onun tişörtünü giymeyi tercih ediyorum. O bunu ne kadar çekici bulmasa da.

Artık onun karısıyım. Eğer bunu unutursam, bana verdiği yüzük, hayatımın geri kalanında onun için giyinip süslenmem gerektiğini hatırlatacak.

Seether ve Amy Lee'nin "Broken" şarkısı televizyonda çalmaya devam ederken evin her yerine yayılıyor. Koridordan ilerlerken, ofisinin kapısının açık olduğunu görüyorum. Kapının önünde durup onu minibarın önünde dururken görüyorum. Kendine bir bardak burbon doldurup bir dikişte içiyor. Boş bardağı masaya koyarken, gözlerini kapatıp derin bir nefes alırken göğsünü ovuşturduğunu izliyorum.

"Hey?" Ofisine giriyorum. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," diyor ve bardağı tekrar doldurmaya başlıyor.

Alt dudağımı ısıyorum, yalan söylediğini biliyorum ama bunu düzeltmek için ne yapabileceğimi bilmiyorum. Video hala zihnimde çok taze. Ona yaptıkları... bu sadece bir kerelik bir olaydı. Bu adam kaç kez öldü ve hayata geri döndü? Bu kimse için iyi olamaz. Bir tür kalıcı etki bırakmış olmalı. Sadece zihinsel değil, fiziksel olarak da.

Bu yüzden mi intihar etmeye çalıştı? Kendi şartlarıyla, kendi yöntemleriyle son vermek istediği için mi? Haidyn'in bu tür bir adam olduğunu ve işleri kendi eline aldığını görebiliyorum.

İçkisini hazırladıktan sonra masasına oturur. Ofisinden çıkıp tualete geri dönerim. Wesley'in bana verdiği yüzüğü tezgahın üzerinde görürüm. Onu alıp çekmeceye atarım ve ihtiyacım olan şeyi alıp ofisine geri dönerim.

Masasının yanına gelip, evden getirdiğim losyon şişesini kaldırıyorum. O şişeye, sonra bana bakıyor. "Beni mastürbasyon yaparken izlemek ister misin, bebek yüzlü?" Dudaklarının köşesi eğlenerek seğiriyor.

Orada bacaklarını genişçe açmış, üzerinde hiçbir şey giymeden mastürbasyon yaparkenki hali hiç de fena bir görüntü değil. Ama başımı sallıyorum. "Buraya gel." Elini tutuyorum ve beni onu kaldırıp siyah kanepeye götürmeme izin veriyor. "Otur," diyorum.

O da oturur. Ellerini kot pantolonlu bacaklarının üzerine koyar ve bana sırtarak bakar. "Yine mi yapıyoruz?"

Ne demek istediğini anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum.

"Beni yatırıp tüm sırlarımı dökmemi sağlamaya çalıştığın şey," diye açıklıyor.

"Hayır." Kaşlarım daha da çatılır. "Bana bir şeyleri, benim bilmemi istediğin için söylemeni istiyorum. Onları sana karşı kullanacağımı düşündüğün için değil," derim içtenlikle. Artık Carnage'a sahte bahanelerle girdiğim zamanki kadın değilim.

Yüzündeki sırıtış kaybolur, ama ben bunu görmezden gelirim. Losyonu yanındaki kanepeye atıp, öne doğru uzanarak gömleğinin eteğini tutup başının üzerinden çekerim. Neyse ki, kollarını kaldırarak bana yardım eder.

"Sıra sende," diyor, gözleri benim giydiğim gömleğine kayıyor.

"Üzerimde sadece bu var," diyorum, ince kumaşı işaret ederek.

"Daha da iyi." Ayağa kalkıp gömleği kapar ve bana karşı koyma şansı bile vermeden odanın diğer ucuna fırlatır.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bunun seksle ilgisi olmamalı."

"O zaman neyle ilgili olmalı?" diye sorar, ellerini belime koyar ve yavaşça kaburgalarımın üzerine doğru kaydırır. Vücudum anında ısınır.

Gözlerim onun gözlerini ararken, Lordların bana gönderdiği video aklıma gelir ve boğazıma bir düğüm atar. Neden bu kadar duygusal olduğumu bilmiyorum. Neden kendimi toparlayamıyorum? Daha önce hiç böyle olmamıştım. Ama daha önce de bir erkek tarafından şantaja uğramamıştım ve onu teslim etmek zorunda kalmamıştım, sonra da kendi kıcımlı kurtarmak için onunla evlenmeye karar vermemiştim. Kendime nefes almamı söyleyip duruyorum. Bu ikimiz için de yeni bir şey.

"Sadece sana bakmak istiyorum," diye fısıldıyorum. Onun için daha önce kimsenin yapmadığı bir şey yapmak istiyorum.

Cevabım üzerine kaşlarını çatıyor. Sanki onu kandırıp kandırmadığımı anlamaya çalışıyor gibi.

Şu anda tek işim bu. Hayatımın geri kalanında da öyle olacak. Barrington'da yaz tatilindeyim. Sonbaharda üniversiteye dönmeme izin vereceğini sanmıyorum. Peki ya iş... kariyer? Haidyn gibi erkekler eşlerinin çalışmasını istemezler. Kendilerine yüzde yüz bağlı olmanızı isterler.

Zaman. O çocuk istemiyor, bu yüzden hayatımdaki tek kişi o olacak. Şikayet etmiyorum. Bir kez olsun geleceğimi görebiliyorum ve sadece ikimiz varız. Artık "ya eğer"ler yok. Bana onun Lady'si olmamı istediğinde seçeneklerimi değerlendirdim ve onu Lord'um olarak kabul etmeye karar verdim.

"Tamam, Charlotte." Kendi kendine başını salladı ve eğilip ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Sonra kemerini çözdü ve siyah boxer şortuyla birlikte kot pantolonunu bacaklarından aşağı indirdi, böylece ikimiz de çıplak kaldık. Kanepeye oturarak kollarımı tutup kendini üzerine çekti.

Bacaklarının üzerine oturuyorum ve ellerim geniş omuzlarına gidiyor.

"Elinden geleni yap, bebek yüzlü." Sırıttıyor. "Ama bunu benim sikim içindeyken yapacaksın."

Eli vücudumuzun arasına iner ve ben kalkarak piercingli sikini amıma yerleştirmesine izin veririm. Birkaç saniye boyunca beni kızdırmak için sikini ileri geri hareket ettirir ve benim onun için ne kadar ıslandığımı hisseder.

Kalçalarım ileri geri sallanmaya başlar, onun beni sikmesini istemem daha da ateşli hale gelir. Penisinin başı ıslak amıma girmeye başladığında, alnımı onun alınına yaklaştırır ve derin bir nefes alırım.

Ben onun uzun ve sert penisine kayarken o inliyor. Kalkmaya çalışıyorum ama kalçalarımıdaki elleri bunu engelliyor. "Seni sikmeye hazır olduğumda yapacağım," diyor. "O zamana kadar, benim kucağımda, benim penisim senin ıslak amının içinde oturup bekleyeceksin. Anladın mı?"

"Evet," diye cevap verip dudaklarımı yalarım.

"Aferin kızım." O arkasına yaslanır, kolları kanepenin arka minderlerini havalandırır.

Gözlerim onun pürüzsüz ve dövmeli göğsüne kayıyor ve kurşun yarasını görüyorum. "Ne zaman vuruldu?" diye soruyorum. "Yakın zamanda mı?" Yara izi dağınık ve yeni görünüyor.

"Evet." Tek cevabı bu.

"Benimle tanıştıktan sonra mı?" Daha da derinlemesine soruyorum. Haidyn detaylara giren bir adam değil. Ondan bilgi almak için basit, evet ya da hayır cevapları ile yetinmek gerekiyor.

"Evet."

Gözlerimi kaldırıp onun gözlerine bakıyorum. "Carnage'ı bu yüzden mi terk ettin?"

"Evet ve hayır."

Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorum ama acaba bunu kendisi mi yaptı diye merak ediyorum. Belki ikinci denemeden sonra kardeşleriyle birlikte orada kalmaya utanmıştır. Ama içimden bir ses, daha büyük bir ses, bunun Ashtyn ile ilgili olduğunu söylüyor. Ve onun herhangi bir şekilde incindiğini düşündüğümde aklımın hemen ona gitmesinden nefret ediyorum.

"Acıyor mu?" diye soruyorum. "Hayır."

Yalan söylüyor. Buraya girdiğimde, iki büyük bardak alkol içmeden önce orayı ovuşturduğunu gördüm. Onu çok sık içki içerken görmüyorum.

Bunun nedeni, bu gece onu neredeyse Lordlara teslim etmiş olman olabilir.

Kafamdaki sesi görmezden gelip eğilip losyonu alıyorum ve diğer elime iki kez sıkıyorum. Sonra onu tekrar kenara atıyorum. Ellerimi birbirine sürterek ısıtmaya çalışıyorum, sonra ellerimi göğsüne düz bir şekilde koyup masaj yapmaya başlıyorum.

O anında kanepede gevşer; başı geriye düşer ve dudakları iniltiyle açılır. "Lanet olsun."

Onun vurulduğu yara izine doğru ilerleyip, üzerine nazikçe losyonu sürüyorum. Acıtıp acıtmayacağından emin değilim. Islak amımın içindeki sikiğin titremesi, kalçalarımı sallamama neden oluyor.

"Bunun seksle ilgisi yok sanıyordum?" diye gülüyor.

Onu görmezden gelip, açıkta kalan boynuna ellerimi gezdiriyorum, yutkunduğunda gırtlığındaki elma çekirdeğinin hareketini seviyorum. Haidyn gibi bir adamı savunmasız hale getirmek çok zordur. Bana karşı açık olmasını istiyorum. Ben onun karısıyım. Onun hakkında kimsenin bilmediği şeyleri bilmeliyim.

Ancak Lordlar bana Haidyn'in bana asla anlatmayacağı şeyleri çoktan gösterdi. Artık onun karısı olduğum için bunlar sona erecek mi?

Gözlerim, sert ve kaslı vücudunu okşayan ellerimi takip ediyor. Sağ göğsünde bir kafatası dövmesi var. Sanki eriyip göğsünden aşağı damlıyor gibi görünüyor. Sol gözünde, üç yatay çizgiyle çevrili bir daire olan Lords markası var. Diğer gözünde ise 666 markası var. Altında parçalanmış bir kum saati var. "Bu ne anlama geliyor?" diye merak ediyorum, tırnaklarımla üzerinde gezdirirken. "Neden parçalanmış?"

derken, derisini kaplayan kum tanelerini inceliyorum. Çok gerçekçi görünüyor. Sanki ellerimle dokunabilirmişim gibi. Detaylar inanılmaz.

Beni cezalandırırken bunları sık sık kullanır.

Başını yastığın arkasından kaldırarak, konuşurken gözleri benimkilerle buluşuyor. "Hiçbir şeyin sonsuza kadar sürmediğini hatırlatmak için." Kollarını koltuktan çekip, dövmele ellerini kucağıma oturan çıplak uyluklarımın üzerine koyuyor. "Ne kadar kötü olursa olsun, her şey eninde sonunda sona erer."

Onun sözleri ile göğsümde aniden bir ağrı hissediyorum. Carnage'da işkence görmekten bahsediyor, değil mi? Onu su işkencesine tabi tutarken zamanı takip etmek için bir tane kullanmışlardı.

Elimi uzatıp tekrar losyonu avucuma sıkıyorum ve bu sefer sağ kolunu masaj yapmaya başlıyorum. Gözleri bir kez daha kapanıyor. "Siktir, bebek yüzlü. Buna alışabilirim."

"Ben oldukça keyif aldım. Enrique'yi öldürene kadar." Konuyu değiştirerek söylüyorum. Bu gece bana vermek istediği kadar bilgiyi aldığımı anlayabiliyorum. Bu yüzden konuşmak istediğim bir sonraki konuya geçiyorum.

Sırıttırıyor ama gözlerini açmıyor. "Merak etme, Charlotte. Seni masaya bağlayıp, kışın ve amın vibratörle doldurulurken, ağzın da tıkaçla tıkanmış haldeyken vücudunun her yerini ovmaktan büyük zevk alacağım."

Elini bırakıp şakacı bir şekilde koluna hafifçe vuruyorum. "Bu rahatlatıcı değil."

"Ben kesinlikle bundan zevk alırdım." O gülümsedi.

O beni durduramadan, kalçalarımı kaldırıp onun penisine oturarak onu hazırlıksız yakaladım.

O dik oturur, elleri uyluklarımı kavrar ve parmakları acı verici bir şekilde derime batar, bu da beni inlemeye zorlar. "Hai..."

"Seni sikmemi ister misin, bebek yüzlü?" Kaşlarını kaldırır.

Kalçalarımı ileri geri sallamaya çalışıyorum ama o beni yerinde tutuyor. İhtiyacım olan şey bu. Onun üstümde olması. Bana kocam için ne kadar çaresiz bir fahişe olduğumu göstermesi.

HAI DYN

SİKİM SERTLEŞTİ. Karım çıplak bir şekilde kucağıma oturuyor ve sikim onun içinde. Tabii ki, aklımdaki tek şey seks. Yine de, bana yaptığı masaj da oldukça harikaydı.

Eve döndüğümünden beri onu sikmeyi düşünüyordum, ama onu banyoda dizlerinin üzerinde bulduğumda onun da havasında olacağını düşünmemiştim. Bana, onu yalvartmak için çok fazla şey gerekmediğini kanıtlıyor.

Kalçalarını hareket ettirmeye çalışıyor ama ben izin vermiyorum. "İstiyor musun?"

Ne yapman gerektiğini biliyorsun."

Bir hırıltı çıkararak başını geriye atıyor ve ben gülümsüyorum. Onun düşüncelerini, beni tanımak istemekten, benimle sevişmek istemeye ne kadar çabuk çevirebildim. Ona açılmak istemediğimden değil; sadece paylaşacak pek bir şeyim yok.

Bu Charlotte'u seviyorum, bana çaresizce aşık olan Charlotte'u. Gerçeği bilseydi, yaptıklarımı ve yapmayı planladıklarımı, benden nefret ederdi. Bana dokunmak istemezdi. Bunun yerine, daha önce iki kez yaptığı gibi, kafama silah dayardı.

"Neden..." Başını kaldırıyor ve ağır gözleri benimkilerle buluşuyor. "Neden o bir kereden başka bana lavman yapmadın?"

"İşte bu." Kızıma gülümsüyorum. "Bir tane daha için ne kadar bekleyeceksin diye merak ediyordum." Sağ elimle onu bırakıp, narin boynuna parmak eklemlerimi gezdiriyorum. "İstediğin bu mu, bebek yüzlü? O sıkı kışını sikmemi mi istiyorsun?" Saymış olsaydım, sikimin onun amına ve ağzına, kışına göre daha fazla girdiğini söyleyebilirdim, bu benim için yeni bir şey.

"Lütfen," diye yalvarır ve bunu duymaktan asla bıkmayacağımı düşünüyorum.

"Karım ne isterse." Evimin bodrumunda ona bunu yaşatmak için gereken her şey var. "Seni bağlayacağım... ama bu sefer, vajinana bir vibratör koyacağım ve sen lavman yaparken kendini tatmin ederken seni izleyeceğim."

"Evet."

"Yarın," diyorum ona.

Omuzları çöküyor. "Ama... bu gece sikmeni istiyorum. Hemen şimdi."

Dağınık olması umurumda değil. "Hazırlık yapmadan çok daha acı verici olur." Genelde önce onu hazırlamak için bir anal tıpası takarım

hazırlamak için genellikle önce bir anal tıpası takarım.

"Belki de acı çekmek istiyorum," diye fısıldar.

"En son kıcını sikmemi istediğinde sana ne demiştim, hatırlıyor musun?" Elim, açılmış bacaklarının arasına iner ve o benim sikimin üzerinde otururken, başparmağımla klitorisini okşarım.

Cevap vermeden önce nefesi hızlanır. "Bunun için emekleyeceğim "

İyi bir dinleyici ve onun sözlerini kullanıyor. "Ben de bunu görmek istiyorum.

Karım, bir fahişe gibi kıcını sikmem için yalvarırken, ellerinin ve dizlerinin üzerinde bana doğru sürünerek geliyor."

"Tamam." Kalçalarını sürüyor, amcığı piercingli sikimi sıkıyor.

Kalçalarını kavrayarak onu sikimden çekiyorum ve onu kanepeye yatırıp ayağa kalktığımda protesto etmek için inliyor. Masama doğru yürüyerek üst çekmeceyi açıp kayganlaştırıcı şişesini çıkarıyorum. Masaya yaslanarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Ne bekliyorsun?"

Yavaşça kanepeden kalkar ve ellerinin ve dizlerinin üzerine çöker. Başını dik tutarak ve o muhteşem mavi gözleriyle bana bakarak odanın ortasındaki siyah halının üzerinde emekler, parmağında benim yüzüğümde başka hiçbir şey yoktur.

Hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Masum olan, başka hiçbir erkeğin dokunmadığı bu kadını, benim için bu kadar çaresiz görmek. Onun benim karım olduğunu ve ona ne yapmak istersem yapmama izin vereceğini bilmek.

Hayatıma ilk girdiğinde, benden sonra gelecek diğer erkekler için onu mahvetmek istedim. Artık onu sadece benim sahip olacağımı biliyorum. Bana yalvaracak, benim için ağlayacak, onu dönüştürdüğüm kirli küçük fahişe gibi bana gelecek.

Önümde durur, başını geriye eğirir ve ağır gözleri sert sikime düşer.

"Sen çok güzelsin Charlotte," diyorum ona. "Haidyn... lütfen..."

"Arkanı dön ve kıcını havaya kaldır," emrediyorum.

Arkasını dönerek, kıcını havaya kaldırır ve sırtını kamburlaştırır. Elleri arkasına gider ve bacaklarını açarak bana

düzgün, ıslak amını ve kıcını görmem için bacaklarını açar.

Masadan iterek, ikinci çekmeceyi açar ve ihtiyacım olan şeyi alırım. Sonra ona doğru yürür ve küçük bileklerini arkasında kelepçelerim, onun direnmeye çalışmasını çok seviyorum.

"İşte böyle, bebek yüzlü." Zaten titreyen bacaklarının arasına çömeliyorum. Yağın kapağını açıp kıcına ve amına döküyorum. Sonra parmaklarım kıcında çalışmaya başlıyor.

O, inlemeleri ve sızlanmaları odayı doldururken ileri geri sallanıyor.

"Bunun acı vermesini istediğini unutma." Ona hatırlatıyorum ve ben onun sıkı kıcına ikinci kez girerken o bana karşı itiyor.

Onun beline bastırarak, sikimin başını ona doğru konumlandırıyorum ve o da bana doğru itiyor.

Olduğum yerde kalıyorum, onun sessizce yalvarışını zevkle izliyorum. Bir elimde penisim. Diğer elimde ise damgalı kıcı. Onu kendisinin sikmesini sağlamalıyım. Bana ne kadar istediğini göstermesini sağlamalıyım, ama o bunu zaten yaptı ve muhteşem bir manzaraydı.

Öne eğilerek, ucunu kıcına sokuyorum, beni içeri almak için açılmasını seviyorum. O, yüzünü halıya gömerek çığlık atıyor. "Sana istediğini vereceğim," diyorum ve daha da içeri giriyorum, ne kadar sıkı olduğunu seviyorum.

"Siktir," diye inlerim, onun çığlıklarının sesini bastırarak. "Çok iyi hissettiriyorsun, Charlotte." Çıkarıp tekrar ileri doğru itiyorum, vücudunu halının üzerinde ileri geri sallanmaya zorluyorum. "İşte böyle, bebek yüzlü. Benim için çok iyi yapıyorsun."

Çekilip onu halıya yığdım ve sırt üstü yatırdım, kelepçeli kollarını altına sıkıştırıp bacaklarını genişçe açtım ve sikimi bir kez daha kıcına yerleştirdim. Onun içine girdim, boynunu ve sırtını kıvrıp çığlık atmasını sevdim. "Sikimi çok iyi alıyorsun, güzelim."

Titrek vücuduna eğilip, ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum ve saçlarını yüzünden çekip, dudaklarını şefkatle öpüyorum. "Bana bak, Charlotte," diyorum.

Gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilerle buluştuğunda, sulu kirpikleri açılır ve ben, sikim onun kıcının içinde yarıya kadar girmiş halde dururum.

"Haidyn?" diye nefes nefese sorar. "Lütfen?" Vücudu halının üzerinde ileri geri sallanırken, topukları kıcıma batar ve beni hareket ettirmeye çalışır. Onu daha sert sikmem için.

Ona gülümserim, kalçalarımı öne doğru iterek sıkı kıcını benim boyutuma uyum sağlamak için gererim. "Sen harikasin." Hareketimden dolayı düzensiz bir nefes alırken dudaklarını tekrar öperim. "Çok harika." Geri çekilip öne doğru bastırırım ve o titrer.

"Lütfen durma," diye yalvarır en tatlı sesiyle ve eğer zaten dizlerimin üzerinde olmasaydım, onun için dizlerimin üzerine çökerdim.

"Asla," diye söz veriyorum ve daha güçlü hareket etmeye başlıyorum. Karıma istediğini veriyorum. İstesem bile kendimi durduramazdım.

Sırtını kamburlaştırıyor, nefesini tutuyor ve vücudu altımda sertleşiyor. "Aferin benim kızıma," diyorum, durmaya ya da yavaşlamaya gerek duymadan.

Otururum, ellerimi narin boynuna dolarım ve kıcına sertçe girerim, ağır gözlerinin benimkilere bakışını seviyorum. Nefesim kesik kesik gelir ve testislerim gerilir. Daha fazla dayanamam. İleri doğru sertçe girerim, sikimi kıcına derinlemesine gömerim ve boşalırım.

ALTIN Yetmiş Yedi

CHARLOTTE

Cam kırılma sesiyle uyanıyorum. Gözlerim açılıyor ve konuşmak istiyorum ama bir el ağzımı kapatıyor. Görmeye çalışmak için hızla gözlerimi kırıyorum ve ellerimi kaldırıp beni tutan kişiyi itmeye çalışıyorum.

"Şşş, bir şeyin yok, bebek yüzlü," diye fısıldadı Haidyn, dudakları kulağıma değiyordu. Ağır nefesimin arasında onun düzenli nefesini duyabiliyordum. "Anladın mı?"

Elimden geldiğince başımı sallıyorum, o da elini yüzümden çekip üzerimden atlıyor. Beynimin olan biteni kavramaya çalışıyorum. Işık yanıyor ve Haidyn'in yatağın yanında çıplak durduğunu görüyorum. Bir çift kot pantolon giyiyor ve kafasına bir tişört geçiriyor. Sonra komodini açıp bir silah çıkarıyor. Silahın sürgüsünü geri çekip kuruyor.

Kalbim hızla atmaya başlıyor, bunun bir rüya olmadığını anlıyorum. Evde biri var. "Haidyn?"

"Burada kal," diye fısıldıyor.

"Ne...?" Yataktan fırlarım. "Hayır..."

"Burada kal," diye fısıldayarak bağırır, sonra odadan koşarak çıkar ve kapıyı arkasında yavaşça kapatır.

Sandalyenin üzerindeki gömleğini alıp, yerde bulduğum iç çamaşırlarımla birlikte giydim. Sonra dolabına koşup, duvara dayalı beyzbol sopasını aldım. Geri koşarak

Yatak odasında ışığı kapatıp sırtımı duvara dayadım ve nefesimi sakinleştirmeye çalıştım. İhtiyacım olduğunda silahım nerede? Evinin her yerinde silahları olduğunu biliyorum, ama bana hiç göstermedi. Muhtemelen daha önce iki kez onu vurmaya çalıştığım içindir.

Ellerim terli ve kapının diğer tarafında neler olduğunu duymak için kulaklarımı dikiyorum. Kapı kolunun yavaşça döndüğünü görünce, elimdeki sopayı ayarlıyorum ve içeri girecek kişiye hazırlık yapıyorum.

Ya Haidyn o kişiyi ıskaladıysa? Burası büyük bir ev. Camı kıran kişi bir odada, Haidyn ise başka bir odada olabilir ve birbirlerini ıskalamış olabilirler.

Kapı açılır ve ben kapının arkasından dışarı çıkarım, birinin odaya girdiğini görürüm ve odanın içine doğru ilerlerim, davetsiz misafire yumruk atarım. Sopam onun sırtının üst kısmına çarpar.

"Siktir," tanıdık bir ses inliyor.

"Haidyn?" Işığı açtım ve onun bana doğru döndüğünü gördüm. Sopam elimden düşerek yatak odasının zeminine çarptı. "Aman Tanrım..."

"Ne oluyor lan, bebek yüzlü?"

Bir kol arkamdan boynuma dolanır ve beni yerden kaldırır. Gözlerim Haidyn'e doğru açılır, o da elindeki silahı kaldırır. "Onu bırak!" diye bağırır.

"Devam et." Bir adam kulağıma gülüyor. "İkimizi de vur. Bu benim işimi kolaylaştıracak." Kahkahası giderek artıyor ve ben bir saniye için olabildiğince öne eğilip sonra başımı geriye atarak onun yüzüne vuruyorum.

Kolu, kolumu onun kolunun arasına sokup onu itmek için yeterli kadar gevşer. Haidyn'e doğru koşarım, ama adam uzanıp saçımı yakalar. Beni döndürerek kendine doğru çeker ve yüzünü yüzüme çarpar.

HAIDYN

O KADAR HIZLI OLUR ki, fırsatı fark ettiğimde, o yerde yatıyor ve adam odadan kaçıyor.

"Siktir." Silahı yanıma bırakıp onun yanına diz çöküyorum. "Charlotte?" Kanlı yüzüne bakıyorum. Ona sert vurmuş. "Charlotte, bana bak. Hadi, bebek yüzlü."

Gözlerini kırıştırıyor ve gözyaşlarıyla dolu gözleri odaklanamıyor.

"Ne oluyor lan?" Adam odama girip etrafa bakarak bağılıyor. Çıplak ve yarı uykulu.

"Evde biri vardı," diye cevap veriyorum, gözlerimi ondan ayırmadan. "Kaçtı."

O odadan koşarak çıkar ve ben onun yüzünü avuçlarım. "Bana bak, Charlotte." Gözlerini kırıştırır, ama gözleri benimkilere bakar. "İşte böyle, güzelim. Konuş benimle."

"Hai-dyn." Bir kez daha gözlerini kırıştırır ve elini kaldırıp başının yanını tutar. "Ah." Yüzünü buruşturur.

Derin bir nefes alıp onu ayağa kaldırıyorum. Onu kanepeye götürür, oturtur ve tualete gitmesi için yalnız bırakırım. Dolaptan ağrı kesici alıp buzdolabından su getiririm. Odamıza döndüğümüzde bana bakar ve burnunu çeker. "Özür dilerim..."

"Özür dileme." Onu kesiyorum.

"Sen olduğunu fark etmedim." diye devam eder.

Titrek ellerini ellerimin arasına alıyorum. "Hey, endişelenme, bebek yüzlü. Ben iyiyim. Söz veriyorum." Ona güven verici bir gülümseme atıyorum ama o karşılık vermiyor. "Al şunu." Ona ağrı kesici ve su veriyorum, tam o sırada Adam yatak odamızın kapısında beliriyor. "Hemen dönerim." Koridora çıkıp kapıyı arkamdan kapatıyorum. "Bir şey gördün mü?" diye soruyorum Adam'a.

O başını sallar. "Kim olursa olsun, çoktan gitmiş."

Siktir! "Tamam. Denediğin için teşekkürler."

"Tabii ki." O burun kıvrarak ellerini beline koyar ve ben onun hala çıplak olduğunu fark ederim. Hiç mütevazı bir lordla karşılaşmamıştım. "Daha önce gelemediğim için özür dilerim."

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum.

"Sence kimdi?" diye sordu.

"Herkes olabilir," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Omzuma vurarak, "Onu birkaç geceliğine Carnage'a götür. Ben de ne bulabileceğime bir bakayım," diyor.

"Hayır..."

"En iyi seçenek bu, Haidyn." Beni keser. "Carnage ikiniz için de en güvenli yer."

"Onlar onun kim olduğunu bilmiyorlar," dişlerimi sıkarak ona hatırlatıyorum. Adam her şeyi biliyor. Onun SUV'sini yol kenarında bulduğumda ilk aradığım kişi oydu. Benim bulamadığım bilgileri bulabilen kişi oydu.

"O zaman onlara söyleme," diye karşılık verir ve beni sinirlendirir. "Kim olduğunu kimsenin bilmesi gerekmiyor. Ne olduğunu anlamam için bana iki gün ver, bir şey bulduğum anda sana haber veririm."

Onun haklı olduğunu bilerek başımı sallıyorum. Onu karım yaptığım ve birinin evimize girmiş olması tesadüf değil. Çok az kişinin benim olduğunu bildiği bir ev. "Tamam." Başımı sallıyorum.

Yatak odasına girdiğimde, onu yatakta uzanmış, battaniyeyi boynuna kadar çekmiş, gözleri bana bakarken buluyorum. Şimdi daha uyanık görünüyor ve oturuyor. Kapıyı kapatırken gözleri kapıya kayıyor.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum, yatağın onun tarafına doğru yürüyerek. "Başım çok ağrıyor," diye cevaplıyor yumuşak bir sesle.

Saçlarını yüzünden çekip çenesini nazikçe kavrayarak yüzünü bana doğru çeviriyorum. Adam onu iyice dövmüş. Yüzünde morluklar var ama derisi yaralanmamış. Burnu kanıyordu ama artık durmuş. "Birkaç gün Carnage'da kalacağız," diyorum ona.

O, tartışmaya ya da nedenini sormaya bile tenezzül etmeden başını sallar. "Giyineyim," der ve ayağa kalkarken yorganı geri iter. Banyoya gitmeden önce kolunu tutup onu durdururum ve alnına nazikçe bir öpücük kondururum. Sonra onu bırakırım.

ALTINSEKİZ

CHARLOTTE

Çok yorgunum ve başım zonkluyor. Kulaklarım hala çınlıyor. Bir çanta hazırladım ve on dakika içinde evden çıktık.

Carnage'a vardık ve içeri girdiğimizde Saint ve Kashton zaten içeride duruyorlardı. Bana hiç aldırış etmediler. Haidyn yolda onları aramıştı ve Haidyn'in benim onunla olduğumu söylemesinden çok, saldırıya uğramış olmamızdan daha çok endişeleniyorlardı.

"Ofiste görüşürüz," diyor ikisine ve onlar da dönüp merdivenlere doğru yöneliyorlar. Haidyn elini omzuma koyuyor ve beni kendine doğru çeviriyor. Yüzümü avuçlayarak dudaklarıma nazikçe öpüyor. "Odama çık ve biraz dinlenmeye çalış, tamam mı?"

"Ne kadar sürecek?"

"Bilmiyorum." O içini çeker ve bunun alabileceğim en iyi cevap olduğunu bilirim.

"Tamam." Ondan uzaklaşıp asansörü kullanmaya karar veriyorum. Omzumda Haidyn'in spor çantalarından biri, kollarımda Muffin var. Onu geride bırakmak istemedim ve Haidyn, kedinin mamalarını bir kaptaki paketleyip, kum kutusunu temizleyip, fazladan kum aldığımda itiraz etmedi. Adam gelip gidiyor ve ben burada onun için endişelenmek istemiyorum. Ya hırsız geri dönerse ve o orada tek başına kalırsa? Bu riski göze alamam.

İçeri girdiğimizde yüzüğümü saklamak için sol elimi kasıtlı olarak Haidyn'in kapüşonlu sweatshirtine soktum. Haidyn'in beni Carnage'a götürmemesi ve onun evinde saklanmayı tercih etmesinin bir nedeni olduğunu hissediyorum. Buraya gelmek zorunda kaldık. Nedenini anlıyorum, ama olabildiğince dikkat çekmemeye çalışacağım.

Asansördeyim, Haidyn'in odasına çıkarken o ofisinde olanları açıklıyor ve peşinde olanın kim olduğunu bulmaya çalışıyor. Kapı açılır açılmaz Muffin elimden atlıyor ve ben de onu yakalamak için koridorda koşmaya başlıyorum.

Koridorun karşı ucundaki kapının açıldığını ve Ashtyn'in dışarı çıktığını görünce duruyorum. Koyu renkli saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış, sanki yataktan kalkmış gibi pamuklu şort ve tişört giymiş. Lordların bana gönderdiği resim ve videolardaki haliyle aynı görünüyor, sadece saçları biraz daha koyu.

"Merhaba, güzel kediciik." Eğilip kedimi kucağına aldı. "Buraya nasıl girdin?" Ashtyn kedimin kulaklarının arasını kaşıyarak onu mırıldattı.

"Adı Muffin," diyorum.

Ashtyn başını kaldırıp bana sıcak bir gülümseme atıyor. "Merhaba." Bana doğru yürümeye başlıyor. Gözleri hızla yaralı yüzümü tarıyor, ama gülümsemesi bozulmuyor. "Ben Ashtyn. Seni daha önce görmüştüm ama tanışma fırsatım olmamıştı." Sağ elini bana uzatıyor. "Ben Saint'in karısıyım."

"Charlotte," diyorum, sağ elimi onun eline koyarken sol elimi kocamın kapüşonlu ceketinin ön cebinden çıkarıyorum. "Haidyn'in karısı." O, onun için asla öyle bir şey olmayacak.

Gülümsemesi kaybolur ve mavi gözleri genişleyerek sol elime bakar. Eli elimden düşer ve ben uzanarak, sol koluna sıkıştırdığı kedimi alırım. "Oh, uh..." Sözleri ağzında dolanır. "Haidyn'in biriyle görüştüğünü bilmiyordum."

"Birkaç aydır." Tamamen yalan sayılmaz.

Sanki bunu bilmesi gerekiyormuş gibi başını salladı. "Tebrikler." Gözleri benimkilerle buluştu ve zoraki bir gülümseme attı.

"Teşekkür ederim," diyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum." Bunun üzerine Haidyn'in kapısının şifresini giriyorum. Odaya girince Muffin'i yere bırakıyorum. O hemen koşup yatağına atlıyor, ben de hızla Haidyn'in spor çantasından onun eşyalarını çıkarıp köşeye yerleştiriyorum. Sonra soyunup ben de yatağına giriyorum, serin çarşaflar beni sardığında iç çekiyorum.

Muhtemelen ona hiçbir şey söylememeliydim, çünkü Haidyn'in kardeşlerine evlendiğimizi söylediğini sanmıyorum. Ama onun bana ait olduğunu bilmesini istedim. Onu, onun hiç yapamadığı kadar korudum. Ve Rabbimi korumak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ona sırtımı dönmeyeceğim. Aksine, ona ve evliliğimize karşı çıkan herkese kendimi kanıtlayacağım.

Haidyn

Ofise girdiğimde Kash ve Saint masalarında oturuyorlardı. Gözleri benimkilerle buluştuğu anda konuşmaları kesildi ve karımın benimle birlikte burada olduğunu tartıştıklarını anladım.

"Charlotte..." diye başlıyor Saint.

"Bu onunla ilgili değil." Onun cümlesini tamamlamasını engelliyorum. Öyle olduğunu hissediyorum, ama onların bunu bilmesine gerek yok. Adam'ın araştırma yapması için zaman kazanmak için buradayım. Bu arada Saint ve Kash'i boşuna bir arayışa göndereceğim.

"Onu gördün mü?" diye sorar Kash. "Maske takıyordu," diye cevaplarım.

"Lordların maskesi mi?" diye sorar Saint.

Kafamı sallarım. "Siyah bir kayak maskesi."

"Hmm," diyor Kash. "Charlotte'a tuvalette saldıran adam gibi mi?"

Sandalyeye yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Evet," diye cevap veriyorum, onlar birbirlerine bakışırken midemde mide bulandırıcı bir his uyandırıyor. Suçluların yüzlerini gizlemesi, özellikle günümüzde, alışılmadık bir durum değil. Kameralar her yerde. Garaj yolunda araba olmaması, oraya kadar ne kadar yürüdüğünü merak etmeme neden oluyor. Yoksa sokağın aşağısından mı bırakılmış?

Bunu çözmek için Adam'a güvenmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Ama bunu yapabilecek biri varsa, o da odur.

"Benny'den yeni bir haber var mı?" diye soruyorum, dikkatlerini karımdan başka yöne çekmeye çalışarak.

Saint başını sallar, Kash ise sadece burun kıvrır.

"Ya işe yarayacak bir şeyim varsa?" diye sorarım. Charlotte Muffin için giyinip çantasını hazırlarken, ben de kendim için birkaç şey hazırlarım.

Saint doğrulur. "Ne olursa olsun, deneyelim."

Bodrum katına iniyoruz ve ben ikisini de hücrelerin önünden geçip sağdaki son hücreye kadar takip ediyorum. Saint kapıyı açıyor ve içeri giriyoruz. Benny beton kutunun ortasında yatıyor; dirseğinden aşağısı tamamen kopmuş ve bir gözü tamamen şişmiş ve kapanmış durumda. Sağ bacağı kırılmış gibi görünüyor. Saint bu adamı epey hırpalamış.

Cebimden şırıngayı çıkarır ve kapağını ısırarak açarım. Boynuna enjekte ettikten sonra, birkaç saniye etki etmesi için geri çekilirim.

Başı bir yandan diğer yana sallanıyor, sonra göğsü öksürükle sarsılıyor. "Neden buradasın?" diye soruyorum, durumu yokluyorum.

"Çünkü... Ashtyn yüzünden."

Saint'e bakıyorum, o da bana kaşlarını çatıyor. "Ona ne verdin lan?"

"Gerçeklik serumu," diye cevap veriyorum.

Biz burada o boku kullanmayız. Carnage işkenceyle ilgilidir, ama Saint'in onu epey dövdüğü açık ve piç kurusu hala konuşmayı reddediyor. Bu yüzden, çaresiz zamanlar çaresiz önlemler gerektirir diye düşüneceğiz.

Saint ona doğru yürüdü ve çelik burunlu botuyla yan tarafına vurdu. "Carnage'a nasıl girip karımı kaçırdın?"

Tek gözü amaçsızca etrafına bakınıyor ve parçalanmış dudaklarını yalıyor. "O... o bizi içeri aldı."

"O kim lan?" diye bağırır Saint.

"Costello," diye mırıldanır ve ben gerginleşirim.

Siktir! Bunun mümkün olmadığını ve Kash'in bana anlattığı teorilerinin yanlış olduğunu umuyordum.

"Neden seni Carnage'a alsın ki? Bundan ne kazanacak?"

"Hepinizi," diye cevaplar ve ben yüzümü ellerimle ovuştururum. "Bizi öldürmek mi istedi?" diye sorar Kash.

Kaşıklar. "Evet."

Kafamı sallıyorum. Yalan söylüyor olamaz, ama bence bu sadece ona söylenen ve inandırıldığı şey. Aksi takdirde, çoktan ölmüş olurduk.

"Takip cihazlarımızın yerini nasıl öğrendin?" diye soruyorum. Bizimkiler eğitimden sonra takılmıştı, ama Saint, Ashtyn'i geri getirdiğinde ona da bir tane vermişti.

"Em-emerson," diye cevaplar.

Saint öne çıkar. "Ashtyn'in takip cihazının yerini nereden bilebilir ki?"

"B-bilmiyorum..."

"Ben biliyorum," diyorum ve ikisi de bana bakıyor. "O gün Emerson'a onu ofise götürmesini söyledin. O, Ashtyn'in bornozunu yırtmıştı ve kalçasındaki morluğu görebiliyordun," diyorum.

Saint elini saçlarının arasından geçirir. "Onun elini kesmek yerine onu öldürmeliydim. Neyse ki, bu hatamı telafi edebilirim."

Arka cebimden fotoğrafı çıkarır ve Benny'ye gösteririm. "Bu fotoğrafta seninle birlikte kim var?"

Fotoğrafa bakıyor ama gerçekten gördüğünü sanmıyorum. Saint saçını tutup onu oturtur. Boynunun arkasını kavrayarak Benny'yi yerinde tutar, böylece fotoğrafa bakabilsin. "Soruya cevap ver lan!" diye bağırır ve onu sarsar.

"O... o benim kuzenim," diye mırıldanır.

"Adı ne?" diye soruyorum. Bir şekilde akraba olduklarını tahmin ediyorum.

"Hudson Owens," diye fısıldadı.

Saint onu yere itti ve ben iç geçirdim. "En azından bir isimimiz var," dedim.

"Bunu nereden buldun?" diye sorar Saint.

"Oradan ayrıldıktan sonra Vegas'a gittim. Benny, her şeyin yok olmasını istediği için birine evini ateşe verdirtti. Sanırım, yaşadığı yeri bulmamız ihtimaline karşı

nerede yaşadığını bulmamız ihtimaline karşı. Kimsenin onu Ashtyn'e götürmesini istemiyordu. Ama fotoğraf kurtuldu. Cevapları arıyordum."

"Bunu bulduğunda neden bana vermedin?" diye bağırır. "Şimdi veriyorum," diye tartışırım. "Onu neredeyse öldürecektin Öldürüyordun." Benny'yi işaret ettim. "Açıkçası, hiçbir cevap alamazdın."

"Sen bunu bilemezsin," diye bağırır.

"Beyler." Kash öne çıkar, her birimizin göğsüne bir elini koyarak bizi ayırır.

Yukarı çıkıp karımın yanına yatmaya karar veriyorum. Onun amına taşaklarımın dibine kadar girme düşüncesi, zaten kötü olan ruh halimi biraz düzeltmeye başlıyor, ama Saint bir sonraki sözleriyle her şeyi mahvediyor.

"Charlotte'u yatağına nasıl attın?"

Durup ona dönerim. "Anlamadım?"

O sırtıyor, ve Kashton koşar elini elini saçını saçını saçını okşayarak, homurdanarak, "Aziz."

"Bu ne demek lan?" diye soruyorum, onlara doğru geri adım atarak.

"Sadece merak ediyorum." Dövmeli kollarını göğsünde kavuşturur, ayaklarını genişçe açar. Bana kızgın ve kavga çıkarmak istiyor.

"Biz olmasaydık, o senin hayatında olmazdı." "Lanet olsun," diye tıslar Kash ve bize sırtını döner.

Bundan çok şüpheliyim, ama kabul edeceğim. "Ne demek istiyorsun?"

Saint bana doğru adım atar. "Lordlarla bir anlaşma yaptık."

Sözleri kalbimin hızla atmasına neden oluyor. Kash'e bakıyorum, o da koridorda volta atarken benimle göz teması kurmaktan kaçınıyor. "Ne tür bir anlaşma?" diye soruyorum, onun gerçekte kim olduğunu bildiklerine dair mide bulandırıcı bir hisse kapılıyorum. Kimliği hakkında yalan söylediğini mi öğrendiler? Öyleyse, bu konuda ne yapacaklar? Onu teslim edemezler. O benim karım. Onu benim Leydi'm yaptığımı bilmiyorlar ve ben de öyle kalmasını tercih ederim.

"Senin bir terapistle görünmeni sağlarız, onlar da senin burada bir kafeste kalmamanı sağlar," diye cevaplar Saint.

Ne demek istediğini anlamadığım için kaşlarımı çattım.

Kashton iç çeker, gözleri sonunda benimkilerle buluşur ve yumuşak bir sesle konuşur. "Lordlar seni hapsetmemizi istediler, Haidyn.

Mahkum gibi değil, seni korumak için. Sonra..." Yutkunur. "Kendini ldürmediğinden emin olmak için."

Dişlerimi gıcırdatırım. "Kendimi öldürmeye çalışmadım." Bu sözleri söylemekten gerçekten bıktım artık.

"Yaptıkların için senden nefret ediyordu." Kash, bizi eğitmek için yanımıza taşınan o kaltağın bariz gerçeğini dile getirir. "Eğitimimizi intikam alma fırsatı olarak görüyordu. Ve en çok cezayı sen aldın..."

"Öyle." Onlara yaklaşırım. Daralmış gözlerim Saint'e kayar. O beni başka nedenlerden dolayı nefret ediyordu, ama kardeşlerim onun onlar için planladıklarını hak etmiyorlardı. "ünkü Ashtyn'in kaçmasına yardım eden bendim." İtirafım karşısında sertleşir, ama Benny beni ispiyonladığı için bu onun için yeni bir haber değildir. "Onun dikkatini üzerimde tutmak için elimden geleni yaptım, çünkü onu gönderen benim hatamdı," diye homurdanırım.

"Haidyn..."

"Ama bu yüzden intihar etmeye hiç kalkışmadım," diye tükürdüm. "Sizler neye inanmak istiyorsanız inanın, ama Lordlara anlaşmanın yapıldığını söyleyin. Charlotte'un bu işe karışmasını istemiyorum." Bu, onların onu daha fazla araştırmasına neden olabilir. Ya da Lordlar, kardeşlerimin onunla ilgilenmesini umarak onu onlara ifşa edebilir. Onların ona yaklaşmasına izin vermeyeceğim. Onu buradan olabildiğince uzak tutmamın nedenlerinden biri de bu. "Ve kiminle yatmayı seçtiğim kimseyi ilgilendirmez."

"Görünüşe göre nerede olduğun ve hayatta olup olmadığın da kimseyi ilgilendirmiyor." Kash bana kızarak bağırır. "Neredeydin lan, Haidyn?" diye sorar.

Saint'e bakıyorum. "Saint nerede olduğumu biliyor. Değil mi? Geçen gün evime uğradı ve selam verdi." Bu ucuz bir numara ama kavgaya hazırım. Ayrıca Adam'ın orada olduğundan bahsedecek mi diye onu sınıyorum. Bu yangına körükle mi gidecek yoksa söndürmeye mi çalışacak?

"Ne oluyor lan?" Kash ona döner. "Onun evi mi? Onun nerede olduğunu nereden biliyorsun?"

Saint'in çenesi gerilir ama cevap vermez. Bunun yerine, sadece bana dik dik bakar. *İyi seçim.*

Kashton dikkatini tekrar bana çevirir. "Her şey onunla mı ilgiliydi? İkiniz sadece onu sikebilmek için bir yerde birlikte miydiniz?"

sadece onu sikebilmek için bir yerde takılıyor muydunuz?" Kendi sorusuna alaycı bir şekilde güler. "Sanki bir kadını sikmek için mahremiyete ihtiyacın varmış gibi."

Ona doğru adım atarım ve lanet burnunu kırmamak için tüm gücümü kullanırım. "Onunla ne yaptığım ve nasıl yaptığım seni ilgilendirmez. O yüzden geri çekil, Kash." Çok ileri gitmeden önce karımla ilgili bu konuşmayı hemen kesmesi gerekiyor.

Burun delikleri genişledi ve göğsü şişti. Bu saçmalığa hiç havamda değilim. Bu gece değil.

Kash bir adım geri çekilir ve sanki benden hayal kırıklığına uğramış gibi başını sallar. O ilk değil ve kesinlikle son da olmayacak.

Onlara sırtımı dönerek bodrumdan çıkıp kuş kafesine doğru yürüdüm ve Charlotte ile Muffin'i yatakta uyurken buldum.

Giysilerimi çıkardıktan sonra yanına uzanırım. Bana dönerek yüzünü bana çevirir, kolunu göğsüme koyar ve ben tavana bakarken parmaklarımı kolunda yukarı aşağı gezdiririm.

"Her şey yolunda mı?" diye fısıldadı.

"Her şey yolunda, bebek yüzlü. Güvendesin," diye onu sakinleştirip yan dönerek alnını öpüyorum. "Uyu hadi."

ALTINCI

HAIDYN

Kapının çalınmasıyla uyanıyorum. Karımın altından kolumu çekip, yerde duran boxer şortumu giyiyorum ve kapıyı açıyorum. Kashton, iki kolunu kapı çerçevesine dayamış, karşımda duruyor. Gözleri, uyuyan Charlotte'a kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Lordlar bize mesaj attı." Kesik kesik sesi, bodrumda olanlardan sonra hala bana kızgın olduğunu gösteriyor.

Telefonum saatler önce şarjı bitmişti ve şarj etmek için uğraşmadım. "Biz görev almayız." Kapıyı kapatmaya çalışıyorum ama o ayağıyla kapıyı engelliyor.

"Bizi alıp Carnage'a geri getirecekler."

Yüzümü ellerimle ovuşturarak iç çekiyorum. Bir geceliğine bile kimse her şeyi mahvetmeden geçiremez miyiz? "On dakika sonra aşağıda buluşuruz." Kapıyı çarparak kapatıp ona doğru yürüyorum.

Parmak uçlarımla yanağını okşayarak, morarmış yüzünden koyu renkli saçlarını çekiyorum. Daha önce hiç paranoyak olmamıştım, ama onunla ilgili her şey şüpheli geliyor. Mesela bu? Lordlar, ben yokken ona bir şey olması için onu yalnız bırakmamı mı istiyorlar? Elbette hayır. Onun benim karım olduğunu biliyorlar. Teknik olarak dokunulmaz değil, ama bu onu önemli kılıyor — daha da önemlisi...

zaten öyleydi. Ve kimse, onu hedef almaya karar verirlerse ne yapacağımı görmek istemez.

Gözlerini açar ve bana bakar. "Yatağa geri dön." Elini uzatır ve bileğimi kavrar.

Yatağın yanında diz çöküyorum. "Geri döneceğim, tamam mı?" "Nereye gidiyorsun?" Esniyor.

"Lordlar bana ihtiyaç duyuyor, ama hemen döneceğim."

"Beni uyandır." Gözleri kapanır ve ben gülümserim.

"Tabii ki." Alnını öpüp ayağa kalkıyorum. Arkamdan kapıyı kapatıp birinci kata inip dışarı çıkıyorum.

Carnage için kullandığımız cenaze arabası daire şeklindeki yolun üzerinde çalışır durumda duruyor. Kash'in içinde olduğunu bilerek, yolcu tarafındaki kapıyı açıp içine atlıyorum.

Neyse ki, o sessiz kalıyor. Bodrumdayken Saint, beni almaya geldiği dışında, Lords ile bir anlaşma yaptıklarını itiraf ettiğinden beri konuşmadık. Bu konuda söyleyecek başka bir şeyim yok. Ve ona Lords'a siktirip gitmesini söylemesini söylediğimde ciddiydim.

Radyoda Five Finger Death Punch ve Maria Brink'in "Anywhere But Here" şarkısı çalıyor. Gözlerimi kapatıp başımı koltuk başlığına yaslıyorum. Yorgunum. Vücudum her gece Charlotte'un yanında yatmaya ve onun içine girmeye alıştı. O benim uyumama yardım ediyor ve ona bu kadar bağımlı hale gelmiş olmaktan nefret ediyorum. Vücudumun bu kadar dinlenebileceğini hiç bilmiyordum.

Araba durduğunda gözlerimi açıyorum ve katedralde olduğumuzu görmek için doğruluyorum. Arabadan inip çift kapıdan içeri giriyoruz ve uzun koridordan geçerek sıra sıra dizilmiş kilise sıralarını geçip Rab'bin mihrabına doğru yürüyoruz.

Bir adam sırt üstü yatıyor, kolları ve bacakları dört köşeye bağlanmış, kartal gibi açılmış. Çıplak ve vücudunun her yerinde kesik ve yaralardan kan akıyor. Günah çıkarma odaları her zaman kirlenir.

Rab'bi sunağa bağlarlar ve sonra bir Lord, Rab'bin tüm sırlarını açığa çıkarmak için istediği her şeyi yapar. Onun ölüp kalmayacağına üstler karar verir. Onu Carnage'a geri götürmemiz için çağrıldık. Zavallı herif ölse daha iyi olurdu.

Bir kadın sırtını bize dönerek sunak önünde duruyor. File çoraplar, ince beline oturan pileli siyah mini etek ve önü bağcıklı siyah kalın botlarla beyaz kısa üst giymiş. Ağartılmış sarı saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış ve ayaklarının yanındaki sunak yanındaki kovaya süngerini batırırken ninni mırıldanıyor. Süngerini ıslattıktan sonra, suyu damlatarak adamı yıkamaya başlıyor.

Adam, başına sarılmış deri kayışla ağzına takılan tıkaçla çığlık atıyor. Kashon ve ben koridorun önüne doğru ilerleyip her bir sıranın önüne oturuyoruz.

Ninni sesi açık alanda yankılanıyor ve Kash'e baktığımda, dizlerinin üzerine dirseklerini koymuş, çenesini ellerine dayamış, sıraya doğru eğilmiş olduğunu görüyorum. O, eğilip Rab'bi yıkarken, Kash'in gözleri onun kışına odaklanmış durumda.

Kadın, birinin onu almaya geldiğini biliyor ve biz buradayız. O sadece umursamıyor. Bitirdiğinde bize haber verecektir.

Kadının sesi yükseliyor ve mırıldanmak yerine "Hush, Little Baby" şarkısını söylüyor. Sesinin çok güzel olduğunu itiraf etmeliyim. Etkileyici güzellikteki sesi katedrali dolduruyor.

Zamanını alıyor, sanki camdan yapılmış ve hassas bir şekilde temizlenmesi gerekiyormuş gibi onu dikkatlice temizliyor. Süngerini kovaya attığında, su kenarından sıçırıyor ve Kash'e dönüp bakıyor. "Biraz yardım eder misin lütfen?" Sol elini uzatıyor.

Kash kalkar ve ona doğru yürür. Elini tutar ve onu, adamın beline oturduğu sunak üzerine çıkmasına yardım eder. "Bana o sepeti ver." Merdivenlerin yanındaki yerde duran hasır sepeti işaret eder.

Kashon sepeti alır ve adamın başının yanına koyar. Geri çekilir, ellerini kapüşonlu ceketinin cebine sokar ve kadının ne yapacağını izler.

Kadın adamın başını kaldırır ve ağzındaki tıkaçtaki tokayı açar. Ağzından çıkarır, yere atar ve adam çığlık atmaya başlar.

"Seni lanet olası deli kaltak!" Adam ipleri çekip onu kendinden uzaklaştırmaya çalışır, ama kadın sepeti sıkıca tutarak sabit kalır.

Bir rulo koli bandı çıkarır, köşesini yırtar ve adamın dudaklarının üzerine yapıştırır. Sonra adamın saçlarını tutar ve başını sunaktan kaldırır, koli bandını adamın başına birkaç kez sarar ve eğilip dişleriyle koparır.

Sepetten küçük bir lehim lambası çıkarır ve açar. O, odayı boğuk çığlıkları doldururken, alevini bandın üzerine tutar. "Bu onu yerinde tutacaktır." Gülümser ve onunla konuşurken yüzünün yan tarafına hafifçe vurur. "Sırları ifşa edenler susturulacaktır."

Ayağa kalkmak için harekete geçer ve Kashton yanına koşar. Belinden tutarak onu sunaktan indirir. Ona teşekkür eder ve sunakın diğer tarafına geçer. Yeşil gözleri benimkilerle buluşur ve sonra Kash'e bakar. "Senin için hazır." Bize ürpertici bir gülümseme atar. Parlak beyaz dişleri, siyah göz farı ve kırmızı dudaklarıyla çarpıcı bir kontrast oluşturur.

Adamın çığlıkları daha da yükselir ve iplere daha da sertçe karşı koyar. Kız, yüzündeki gülümsemeyle ona bakar. Adamın yanağına dokunur ve adam sırtını kamburlaştırarak uzaklaşmaya çalışır.

Ayağa kalkıp sunaka doğru yürürken, yaklaştıkça onun temizlemeden önce onu diktiğini fark ettim. Profesyonel bir iş değildi. Sadece bir iğne ve siyah iplik. Vücudunu hızlıca tarayarak, baştan ayağa en az on beş farklı yer saydım. Bazıları yaklaşık on beş santim uzunluğundaydı, diğerleri daha kısaydı.

"İyi iş çıkarmışsın," diyorum ona.

"Pratik yapmak mükemmelleştirir." Siyah eteğinin kıvrımlarını tutar ve reverans yapar. Yeşil gözleri benimkilerden Kash'e kayar ve ona göz kırpar. Sonra gözleri sunaktaki Rab'be düşer. Hâlâ damgası durmaktadır. *Onu çıkarmak bizim işimizdir.* Elini uzatır ve kanlı, sümük kaplı yüzünün yan tarafına dokunur. "Şanslıysan, cehennemde seni ziyarete gelirim." Bunun üzerine, dönüp yan kapıdan çıkar.

Kashton, konuşurken artık kapalı olan kapıyı izler. "Tesadüflere inanır mısın?"

"Hayır," diye

cevaplarım.

"Ben de."

CHARLOTTE

Tuvaletten çıkıp Carnage'daki Haidyn'in yatak odasına girerken, kapı açılmadan önce kapı kolunun döndüğünü duyarım. İçeri girmek üzereyken biri onun adını çağırır.

"Haidyn?"

Koridorda durur, ama ben yatak odasında dururken kapı açık kalır.

"Ne haber, Ash?" Diye sordu, yüzünü eliyle ovuşturarak iç geçirdi.

Kashton onu almaya geldiğinde, gece yarısı beni yatakta bırakıp gitti. Lordların ona ihtiyacı olduğunu söyledi. Nereye gittiğini veya ne yaptığını bilmiyorum, ama gömleği ve kot pantolonundaki kana bakılırsa, ya biri öldü ya da ölmek istediğini söyleyebilirim.

"Seninle konuşmak istedim," diyor yumuşak bir sesle.

Açık kapının önünde durmadığı için onu göremiyorum, ama sesini gayet net duyabiliyorum. Haidyn sessiz kalır, ona bakar.

"Ben de seni seviyorum demek istedim," diye aceleyle söyler.

Onun sözleri midemi bulandırdı, kafam karıştı ve anında sinirlendim.

İkisi arasında sessizlik uzadığında, kız devam eder. "O kadar çok şey o kadar hızlı oldu ki. Kaza... vurulman..." Burnunu çeker. "O dört gün... senin öldüğünü sandım, sonra hayatta olduğunu öğrendim. Benny ile olanlar ortaya çıktıktan sonra, sen gittin." Ona yaklaşıp, görünür hale gelir ve ben onun kollarını onun boynuna dolamaya başladığını izlerim, ama o uzanıp kızın bileklerini tutar ve onu durdurur.

Omuzları çöküyor ve o, omuzları yere düşmeden önce onu bırakıyor. "Her şey için özür dilerim, Haidyn. Seni sevdiğimi bil yeter." O geri çekilmeden önce parmak uçlarına basıp yanağına bir öpücük konduruyor, arkasını dönüp uzaklaşıyor. Kapının kapanma sesi, onun Saint'in odasına döndüğünü gösteriyor.

Haidyn kapısına doğru dönüyor ve beni yatağının yanında, vücuduma sarılmış havluyla ve sıırsıklam saçlarla dururken görünce duruyor. Onun dönmesini beklemekten yoruldum, bu yüzden düş aldım.

Kapıyı çarparak kapatır ve sessizce yanımdan geçip banyoya girer ve o kapıyı da kapatır.

Şimdi kapalı olan odasının kapısına bakarak duruyorum. Kulaklarımda kanın akışını duyabiliyorum ve kalbimin göğsümde çarptığını hissediyorum. Cildim yanıyor. Onu lanet olasıca nefret ettiğime karar veriyorum. O videoda onun kıcını siktiğini izlediğim zamankinden daha fazla.

Onların ne tür bir geçmişi olduğu ya da bizim ne tür bir geleceğimiz olmadığı umurumda değil. O, benim onunla burada olduğumu biliyor. Benim onun karısı olduğumu biliyor! Neden şimdi aşkını itiraf ediyor? O, geçmişte onun için çok şey yaptı. Onun ona karşı ne hissettiğini biliyor olmalıydı, değil mi? Aptal mıydı, yoksa o zamanlar umursamıyor muydu? Dört yıl yoktu ve şimdi geri döndü ve Haidyn'in bir karısı var, şimdi mi umursuyor? Buna inanmıyorum.

Dönerek, banyo kapısını açtım. Buhar, onun duşundan dolayı geniş alanı çoktan doldurmaya başlamıştı. Kapıyı açtım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "O neydi öyle?"

Bana sırtını dönmüş. Dönüp gözlerini açar ve bana bakar. "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?" Sert bir kahkaha attım. "O *da* seni sevdiğini söylüyor... eklemeliyim ki, sen buna hiçbir şey diyorsun." Lordlar yüzünden bu noktaya geldiğimizi anlıyorum. Ama az önce gördüklerim beni bir kadını kesmek istememe neden oluyor. Annem ve Anne, onun onu sevdiğini ve bu yüzden onun için babalarını öldürdüğünü söylediler. Ama şimdiye kadar bunu hiç düşünmemiştim. Görmek ve duymak çok farklı şeyler. Kocama bağlanmaya başlıyorum ve onu benden almaya çalışan herkesin, onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağını bilmesini sağlayacağım.

"Düşündüğün gibi değil." O bunu önemsemiyor.

Ben burun kıvırıyorum. "Yani ona onu sevdiğini hiç söylemedin mi?" O sessiz kalıyor. "Dur tahmin edeyim, onu hiç sikmedin de öyle mi?" Cevap vermediğinde, ben homurdanıyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm." Gerçeği biliyorum; sadece düşünmek istemiyordum.

Belki de o video sandığımdan daha önemliydi. Haidyn'in başka kadınlarla birlikte olduğunu biliyorum. Lanet olsun, muhtemelen

bana kaç kişiyle yattığını söyleyemezdi. Kendini onun için saklamak zorunda kalan aptal benim.

Cam kapıyı kapatmak için uzanıyorum, ama o elimi yakalayıp beni duşa çekiyor, anında beni ve havlumu sıırılsıklam ediyor. "Haidyn," diye tıslıyorum, gözlerimi açabilmek için yüzümdeki suyu siliyorum.

Beni soğuk duvara itti ve vücudunu bana bastırınca titredim. Ona öfkeyle baktım. "Demek seni istemediğı için Saint'le birlikte." Konuşmaya devam etmekten kendimi alamıyorum. Belki onu kızdırmak istiyorum. Belki de elini boğazıma dolayarak beni boğmasını istiyorum. Belki de beni o kadar sert sikmesini istiyorum ki, koridorun diğır ucundaki kız onun adını duysun diye çığlık atayım. Bir erkeğın yapması gereken bu değıl mi, diğır kadınları kiskandırmak?

"Hayır," diyor sakın bir şekilde. "Saint'le birlikte çünkü ben onu istemedim." Sağ elini kaldırıp ıslak saç tellerini yanağımdan çekiyor. "Evlenmeyi seçtiğım kişi sensin..."

"Çünkü mecburdun." Onu kesiyorum. Birbirimizi sevdiğimiz için evlendiğimizi iddia etmeyeceğiz. "Hâlâ onunla yatıyor musun?" Bunun cevabını bilmek istediğimden bile emin değılim. Bir yanıım, onu nefret etmek için bir nedenim olsun diye evet demesini istiyor. Sanki zaten yeterince nedenim yokmuş gibi. Diğır yanıım ise yalan söyleyip hayır demesi için ona yalvarıyor. Elbette Saint buna izin vermez. Neredeyse kendime gülecektim. Elbette lordlar eşlerini paylaşırlar. Yüzük takmak ve "seni seviyorum" demek onlar için hiçbir şey ifade etmez.

SEVENTY

HAIDYN

Avuçlarını çıplak göğsüme vurarak beni itmeye çalışıyor. Ben olduğum yerde kalıyorum.

"Çekil," diye bağıırır, bana dik dik bakarak.

"Hayır."

"Çekil önümden, Haidyn," diye bağıırır.

"Hayır dedim."

"HAIDYN!" Yumrukları göğsüme çarptı.

Yumruklarının daha fazla bana çarpmaması için bileklerini tutuyorum. "Hayır dedim, Charlotte. Artık Ashtyn'le yatmıyorum."

Ağır ağır nefes alıyor ve sert gözleriyle bana dik dik bakıyor. Onun bu yönünü seviyorum. Ashtyn ile o konuşmayı yapmamış olmayı tercih etsem de, Charlotte'un tepkisini seviyorum. Bu, benim tek başıma deliye dönmediğimi gösteriyor. O da benimle bu zorla yapılan evliliğe balıklama atladı ve bu evliliğe bağlı olan tek kişi ben değilim.

Karımla ilgili geri alınamaz bir şey yaptım.

Ve fırsatım olsa, yine aynı şeyi yapardım.

Lordlar, Lordlar Kamarası'nda Ashtyn ve benim videomuzu ona gönderdiğinde, tam da böyle tepki verdi. Charlotte'a bunu bildiğimi söylemedim, o da bana söylemedi. Böyle kalacak. Onların aptal oyununa katılıp, hiç görmemişim gibi davranabilirim. Ama

Eşime Ashtyn'in benim için önemli olmadığını kanıtlayacağım. En azından Charlotte'un düşündüğü şekilde değil.

Ashtyn beni koridorda durdurduğunda Charlotte'un dinlediğini bile bilmiyordum, yoksa o konuşma başlamadan önce onu keserdim. Ashtyn'i uzaklaştırdım çünkü onunla aramıza sınırlar koymam gerekiyordu. Artık işler farklı. Ben de farklıyım. Ve benim önceliğim karım ve onun hisleri.

Charlotte'un bileklerini bırakıp yanına indirirken, yüzünü avuçlarımla kavrarım. "Onu yıllardır sikmedim."

"Saçmalık," diye tersledi.

Kıkırdadım. "Bana inanmıyor musun, bebek yüzlü?"

"Hayır, inanmıyorum," diye homurdanır. "Ama gidip ona soralım. Eminim bana yalan söylemez." Beni iterek yanımdan geçmeye çalışır, ben de kolunu yakalar, onu döndürür ve kendime doğru çekerim. Bir elim ıslak saçlarında, diğer elim ise vücudunu sarmış durumda.

"O ve Saint evlendiğinden beri onunla yatmadım," diyorum dürüstçe.

"Peki ne zaman oldu bu?" diye soruyor. "Dört yıl önce," diye cevaplıyorum.

Ondan kısa bir süre sonra her şey mahvoldu. Ashtyn'i Saint'in istediği gibi hiç istemedim. Charlotte'u istediğim gibi değil. Ashtyn'in bana beni sevdiğini söylemesine gerek yoktu, onun ne hissettiğini biliyordum. Ona bunu hiç söylemedim, karşılığında duymaya ihtiyacım yoktu. Sadece onun için orada olduğumu bilmesini istedim.

Charlotte alt dudağını ısırtıyor ve ben yüzünü avuçlarım, başparmağımla onu serbest bırakıyorum. Güzel mavi gözleri ıslak kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Benimle yatmaya başladığından beri kaç kişiyle yattın?" Sesi o kadar alçak ki, düşün sesinden neredeyse duyulmuyor.

Onun bu kadar gergin olmasını seviyorum. Ne kadar çok bilmek istediğini, ama yine de cevaptan korktuğunu. "Kimse yok." Elimi indirip parmak eklemlerimle göğsünü okşuyorum. "Sen teksin, bebek yüzlü." Kızım beni tatmin ediyor. Hiç tek kadınla yetinen bir erkek olmadım, ama Charlotte ile durum farklı. Aksi halde onunla evlenmezdim. "Seninle tanışana kadar kimseyi öpmedim," diyorum ona. Bu doğru. O gün mutfağında durmuş, kendini bana teslim etmişti.

Bana göre, uzun zamandır yapmak istediğim şeyi yaptım. Öpüşmek çok kişisel, çok samimi bir şey. Onu her şekilde benim yapmak istedim.

Titrek bir nefes aldı.

"Peki ya sen? Kaç erkekle yattın?" diye şaka yapıyorum, başka kimsenin ona dokunmadığını çok iyi bilerek. Dokunmuş olsalardı, şimdiye kadar ölmüş olurlardı.

Gözlerini devirip sol elimi tuttu. "Sana bir yüzük almalıyız."

"Ben takı takmam."

O homurdanır. "Penisinde sekiz piercingin var, burnunda da bir tane. Saat taktığını saymıyorum bile. Bir alyansın seni öldürmez herhalde."

Gülümsemeden ve başımı sallamadan edemiyorum. "Olmaz..."

"O zaman ben de benimkini takmayacağım." Yedi karatlık Harry Winston yastık kesim safir alyansını çıkarmak için elini uzattı, ama ben ellerini tutup başının üzerine kaldırdım. Bileklerini çaprazlayarak bir elimle tutarken, diğer elimle çenesini tutup başını kaldırarak gözlerime bakmasını sağladım.

"Sakin onu çıkarmaya kalkışma, bebek yüzlü." diye uyarıyorum.

Güzel dudaklarından çıkan homurtu gülümsememi daha da genişletir. Gözlerini kısarak benimkine bakar ve bileklerini benim tutuşumdan kurtarmaya çalışır.

O benim ve bunu ona anlayacağım. Bu oyuna başladığımızda, ne pahasına olursa olsun kazanmaya kararlıydım. Artık bunun nasıl biteceğini bildiğim için, sahip olduğum her şeyi feda etmem gerekebileceğini anlıyorum. Lordlar onu bana bu yüzden gönderdiler. Benden ne istediklerini bilmediğini söylediğinde ona inanıyorum, ama ben biliyorum. Benden istedikleri tek bir şey var: hayatım. Ve bunun değiştiğinden emin olacağım.

Ona aşık olmama izin vermek delilik. Ne kadar haklı çıkarmaya çalışırsam çalışayım, sonu aynı olacak. Tek umudum, ona beni hatırlatacak bir şey bırakacak zamanım olması.

O, yıllardır dünyalarımızın iç içe geçtiğini anlamıyor. Lordlar beni en affedilmez şekilde onun hayatına soktu. Ve yaptıklarımı öğrendiğinde bana eskisi gibi bakmayacak.

Ondan çok şey aldım. Bazılarını biliyor, bazılarını bilmiyor. Ama gerçek ortaya çıktığında, ona verdiğim acıyı görecek. Tek umudum, gerçeği öğrendiğinde benim burada olmamam. Çünkü yaptıklarımı anladığında ona nasıl yüzleşeceğimi bilmiyorum.

"Belki de dünyanın senin de benim olduğunu bilmesini istiyorum," diyor, çenesini kaldırarak.

"Kıskandın mı, bebek yüzlü?" Bu hoşuma gitti.

Huffing, "Göğsüne adımla kazıyacağım" diyor.

Ben gülüyorum ve bu onu daha da sinirlendiriyor. Onu bırakıyorum ve ellerinin düşüp çıplak uyluklarına çarptığını izliyorum. Bana istediği her şeyi damgalayabilir, dövme yapabilir veya kazıyabilir.

"Siktir git, Haidyn." Küçük elleriyle göğsümü itiyor ve ben gülerek geri çekiliyorum. Eğilip ıslak havluyu alıyor, onu kaldırıyor ve duştan çıkıyor, cam kapıyı o kadar sert kapatıyor ki kırılmadığına şaşıyorum.

Ben duş alırken o geri gelir ve kapıyı bir kez daha açar. Dönüp bakınca onu duşun dışında hala çıplak, saçları sıırılsıklam ve sağ kalçası dışarı çıkık bir şekilde dururken görürüm. "Bunlar da ne böyle?" Elinde, bir çift siyah kontakt lensin bulunduğu şeffaf, dikdörtgen bir kutu tutmaktadır. "Bana bir şey, bunların Halloween kostümünün parçası olmadığını söylüyor."

"Eşyalarımı karıştırıyor musun, bebek yüzlü?" Onun bunu yapacağını biliyordum. Ondan bir şey sakladığım falan yok. Charlotte'a kullandığım tüm oyuncakları özellikle onun için sipariş ettim. Carnage'da tonlarca eşyam var çünkü burası benim yaşadığım yer. Burası, para ödediğim rastgele kadınları siktiğim yer. Hatta bazen kendi seks oyuncaklarını getirip bana kullanmam için verirlerdi. Asıl soru şu: Ashtyn ile yaptığım konuşma yüzünden mi bunları bana gösteriyor? Yoksa bana kızgın olmasaydı da bana bir şey söyleyecek cesareti olur muydu?

O, "Bunları kaç kişide kullandın?" diye sordu.

Öne doğru adım atarak, ellerimi duş camının iki yanına koyuyorum ve "Ne önemi var ki?" diye soruyorum. Onun tavrını sevdiğim için onu kızdırmak istiyorum. Karımı kızdırmak, onu yere yatırmak ve aklını kaçırarak kadar sikmek istiyorum.

Dönerek, onları tezgahın üzerine atıyor ve banyo kapısını çarpıp çıkıyor.

Hızlıca işimi bitirip dışarı çıkıyorum. Karartma lenslerini alıp, yeni bir çift sipariş etme niyetim olmadan çöpe atıyorum. Onu kullanmayacağım. Onun güzel gözlerini kapatmak, benim bile asla yapmayacağım bir suç olurdu. Ayrıca, ona yaptıklarımı kaydetmemi izlemek zorunda kalmanın aşağılanması hoşlanıyor. Ben onun ağlamasını izlemekten hoşlandığım kadar, o da bundan zevk alıyor.

Açık banyo kapısına doğru ilerliyorum, Saint ve Ashtyn'in odasında olmadığından emin olmak istiyorum. En son ihtiyacım olan şey, hamile Ashtyn'in yanından karımı çekip çıkarmak. O konuşmayı yapmak istemiyorum. Ayrıca, bu durum erkeklerin dikkatini çekecektir.

Yatağın yanında durmuş, tangasını bacaklarına çekip giyiniyor. Bütün gece dışarıdaydım ve çok yorgunum. Onu sikip bitirdikten sonra biraz kestirmek iyi gelir. Karımın tavırları beni taş gibi sertleştiriyor. Arkasına yaklaşıp kolumu beline doluyorum ve onu kucağıma alıyorum.

"Haidyn," diye homurdanıyor, ayaklarını tekmeliyor.

"Mücadele etmen çok sevimli, bebek yüzlü," diyorum ve bu onu daha da direnmeye itiyor.

Onu yüzüstü yatağa atıyorum ve tangasını tutup kalçalarından çekip çıkarıyorum. İnce dantel kusursuz teninde iz bırakınca inliyor. Sonra onu karnının üstüne çevirip kıcını havaya kaldırıyorum. Kıcına tokat atıyorum, o da çığlık atıyor. Sonra elimi kırmızı lekeyi ovuşturmadan önce tekrar yapıyorum.

Bacaklarının arasına diz çöküp, bacaklarını açıyorum ve sert sikimi elimle tutup ıslak amına sürüyorum. Kızgın olmasına rağmen hala ıslak olduğunu görünce içimden gülümsüyorum. "Her zaman kullanıma hazır olmanı seviyorum, bebek yüzlü."

Ellerini yatağa koyup dört ayak üstüne kalkarken inliyor. Sikimi içine sokuyorum, taşaklarımı derinlemesine sokuyorum ve o çığlık atıyor; vücudu titremeye başlıyor. Kollarını tutup arkasına getiriyorum, yüzünün yanına düşmesini sağlıyorum. Bir elimle bileklerini tutuyorum.

"İşte böyle," diyorum, piercingli sikimin ıslak amına girip çıktığını izlerken. "Bacaklarını aç bana, Charlotte."

Onları daha da ayırarak, sırtını daha fazla kavisletmesini sağladım. "Siktir, bebek yüzlü. Çok iyi hissettiriyorsun."

"Haidyn... lütfen..." Kalçaları ileri geri sallanıyor, onu daha sert sikmemi istiyor.

Kıçına tekrar tokat attım ve sikimi ona sertçe soktum, onu ağlatarak

Kadınların nasıl düşündüğünü bilecek kadar uzun süredir kadınlarla birlikteyim.

Sanki taktığı yüzük onun bana ait olduğunu kanıtlamıyor gibi.

O, Ashtyn'in benim olduğunu bilmesini istiyor. Ve ben, Ashtyn'in onu duyamadığını bilsem de, Charlotte'un bunu başardığını düşünmesine izin vereceğim. Bu duvarların ses geçirmez olmasının bir nedeni var. Ama karımla ilgili yaptığım her şeyde olduğu gibi, onun bilmediği şeyler ona zarar veremez.

Ama karımla ilgili yaptığım her şey gibi, onun bilmediği şey ona zarar veremez.

CHARLOTTE

ONUN YATAĞINDA YATARIZ ve ben tavana bakarım. O yan yatıyor, kolu karnımın üzerinde. Muffin, Haidyn'in başının yanındaki yastığın üzerinde yatıyor ve yüksek sesle mırlıyor. Öğlen vakti ama gece yarısı uyandırıldığı için yorgun olduğunu biliyorum. Dürüst olmak gerekirse ben de öyleyim. Artık o yanımda olmadan uyuyamıyorum. O gittikten sonra bir o yana bir bu yana döndüm. Sanırım bunun nedeni Carnage'da olmamız da var. Burada gereğinden fazla zaman geçirmek istemiyorum.

Nefesi düzeliyor ve tekrar uykuya daldığını görüyorum. İç çekiyorum; düşüncelerim hala onun ve Ashtyn'in üzerinde. Kafamdan atamıyorum. Umursamamam gerektiğini biliyorum, ama bu beni rahatsız ediyor. Bir yanımda, onun orada olduğumu ve onu duyabildiğimi bildiği için ona söylediğini düşünüyor. Onun bunu benim önümde tekrar söylemesini mi istedi?

Diğer tarafım ise bana sadece cadalozluk yaptığımı ve onun orada olduğumu ve onu duyabildiğimi bilmediğini söylüyor. O samimiydi ve ona kendi duruşunu bilmesini istedi. Yani, o evli, lanet olsun. Ama Kashton ve Haidyn onu becerirken o da Saint'le birlikteydi.

Deliriyorum lan. Haidyn'i uyandırıp beni tekrar sikmesini sağlayabilirim, böylece aklımdan çıkarabilirim. Ama ne işe yarar ki? Sonrasında yine aklıma gelir. O yokken eşyalarını karıştırmam da hiç yardımcı olmadı. Bondaj için başlangıç kılavuzunu unutun, bu adam dolabında bir BDSM kulübüne yetecek her şeye sahip. Unutmaya ve hiçbir şey söylememeye karar vermiştim, ama Ashtyn'in kocama aşkını itiraf etmesi beni çileden çıkardı. Kendinize bunun önemli olmadığını istediğiniz kadar söyleyebilirsiniz, ama bu onu gerçek yapmaz.

Bir cep telefonu çalar ve Haidyn uyanır, benden uzaklaşarak şarj ettiği komodinin üzerindeki telefonunu alır.

"Ne haber dostum?" diye sorar, uykulu bir sesle cevap verir. "Öyle mi? İyi olur... teşekkürler." Telefonu kapatır, telefonu bırakır ve bana dönerek bana sokulur.

Dudaklarımı yalarım. "Kimdi o?" diye sorarım.

"Bir arkadaş. Eve giren adamı yakalamışlar."

Adam'ı kastediyor, Haidyn'in evinde saklanan adamı. Nedense, Adam'ın kim olduğunu bilmemi istemiyor. Bana güvenebileceğini kanıtlamadım mı? "Bu ne anlama geliyor?"

Esneyerek cevaplar. "Uyandığımızda eve döneceğiz."

"Adam öldü mü?" diye soruyorum, bilmek istiyorum.

Yanağıma öpücük kondurup fısıldadı, "Ölecek."

SEVENTY-ONE

HAIDYN

Charlotte ve ben Carnage'dan ayrılmadan önce Kashton ve Saint'e veda etmedim. Onu sikip sızdım. Uyandığımda, o derin uykudaydı ve dışarısı kararmıştı.

Devin yeni bir izleme cihazı takmak için kısa bir ziyaret yaptıktan sonra onu uyandırdım ve ayrıldık. Onu evimize, yatağıma geri getirmek istedim. Adam sık sık gelip gidiyor, bu yüzden çoğunlukla orada sadece o ve ben varız ve bunu seviyorum.

Ayrıca, onu Ashtyn'den uzaklaştırmak istedim. O durum çok... garipti. Charlotte'un endişelenecek bir şeyi yok, ama ona kanıtlamadığım için söylediklerime inanmayacak. Ama kanıtlayacağım. Ona, başka hiçbir kadının onunla kıyaslanamayacağını anlayacak hale getireceğim.

Evimin spor salonundayım, kapı açılır ve Adam içeri girer. Ağırlıkları bırakıp yüzümü kurulamak için havlumu alırım. Sabah eve geldiğimizde burada değildi. "Ne buldun?"

Bir bankın üzerine oturup bana baktı. "Onu buradan beş mil uzakta buldum. Terk edilmiş bir kulübede saklanıyordu. Hedefi bendim."

Kaşlarımı çattım. "Sen mi?"

O başını sallar. "Hücrelerini aradım, tek bulduğum şey benim adım ve bu adres. Sanırım seni ben sanmış ve seni ve Charlotte'u ortadan kaldırmayı planlamış. Tanık bırakmamak gibi bir şey." Ayağa kalkar ve cebinden cep telefonunu çıkarır. "Gitmem gereken bir yer var." Gözleri yine benimkilere bakar. "Bir süre yokum."

Kafamı sallayarak, evin bize ait olacağı fikrinden keyif alıyorum. O dışarı çıkarken, ben de ağırlıklarımı almaya yöneliyorum ki kapı tekrar açılıyor. Adam'ın geldiğini düşünerek dönerim, ama içeriye güzel kırmızı bir güneş elbisesi ve bir çift topuklu ayakkabı giymiş karım girer. Saçları açık ve kıvrımlıdır, makyajı yapılmıştır. Eşleşen kırmızı dudakları, onu bağlayıp dizlerinin üzerine çöktürmek ve saçlarını yumruklamak, dudaklarını sikime sürmek istememe neden olur.

Şu anda onun takmasını istediğim tek şey benim yüzüğüm ve belki de ağzına bir tıkaç takıp, her yerine salya akıtması. "Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye soruyorum ona.

Karımın evimizde tutsak gibi hissetmesini istemiyorum ve onu takip eden adam Carnage'da kilitli durumda. Birisi onu takip etmesi için gönderdi, peki kaç kişi daha onun her hareketini izliyor? Onun gözümün önünden kaybolduğunu düşünmek hala beni tedirgin ediyor. Birinin ona zarar verebileceğini bilmek. Ama Adam'ın başına bir şey gelirse ve onun burada yaşadığını bilirlerse, bu ev artık güvenli değil. Güvenlik görevlileri tutacağım, mülkün her yerine daha fazla kamera taktıracağım ve bu yerin yirmi dört saat kilitli olduğundan emin olacağım. Onu Carnage'a geri götürme düşüncesi aklıma geliyor, ama bunu bir kenara itiyorum.

Belki onu şehir dışına çıkarırım? Dağlarda تنها bir kulübede karla kaplı kalmak kulağa hoş geliyor. Onu dört direkli ahşap bir yatağa bağlayıp, beni sikkem için yalvarmasını izlemek. Ama karımın, özel plajımızda çıplak bir şekilde şezlonga bağlanmış, amında vibratör, kışında plug varken, orgazm olmasını izlemek de öyle. O orgazm olurken, ben yanına oturup viski içip, güneşin batışını izlerken, ağzındaki tıkaçtan çıkan inlemelerini dinlerim.

"Bugün dışarı çıkıyoruz," diyor, kollarını göğsünde kavuşturarak az önce kendime çizdiğim hayali kesintiye uğratıyor.

Onun tavrını severek sırtıyorum. Çok tatlı. Dün gece Carnage'da onu uyandırdığımdan beri böyle davranıyor. "Nereye gidiyoruz, bebek yüzlü?"

"Sana bir alyans almaya," diyor o, gayet doğal bir şekilde. "Sonra da normal bir evli çift gibi öğle yemeğine gideceğiz." Bana sırtını dönüp kapıya doğru yürürken ekliyor, "Gitmeden önce otuz dakikan var. Ve kışın hazır olsa iyi olur."

Kapıyı çarparak kapatırken gülüyorum. Kızım bir yüzük takarak beni kendine ait ilan etmek istiyor. Dolabın çekmecesinde zaten bir tane olduğunu ona söylemeyeceğim. Sadece takmadım. Bunun onu çok ilgilendireceğini düşünmemiştim. Ama beni bir tane almaya götürmek istiyorsa, ona izin vereceğim.

CHARLOTTE

Evimin önüne gelip park ediyorum. İki haftadır evliyiz ve resmi olarak Haidyn'in yanına taşınyorum. Dün gece bana bir nakliye şirketi tuttuğunu söyledi. Karşı çıkmadım. Her şeyi onlar halledeceklerini söyledi ama ben birkaç giysimi daha almak istedim. Carnage'a gitmesi gerektiği için benimle burada buluşacağını söyledi.

Yüzümde bir gülümsemeyle evime giriyorum. Aslında son zamanlarda bu kadar mutlu olmam garip. Haidyn yüzünden. Ne kadar inkar etmek istesem de artık edemiyorum. O, Charlotte'u Annabelle'den daha çok sevmemi sağlıyor.

Mutfağın ışığını açtığımda, mutfak adasında bir şişe şarap ve yanında dolu bir kadeh görüyorum.

Gülerek çantamı tezgahın üzerine koyuyorum. "Bir saat erken geldin," diyorum, bardağı alıp büyük bir yudum alıyorum. Bardağı bırakıp arkamı dönünce onu mutfak masasında otururken görüyorum. Tıpkı evime ilk kez girdiğinde olduğu gibi.

Gülümseyerek, bardağı alıp bir yudum daha içiyorum. "Beni sarhoş edip istediğini yapmak mı istiyorsun?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "İkimiz de bunun gerekli olmadığını biliyoruz."

Orada pelerinini ve maskesini giymiş oturuyor ve vücudum olacıklardan dolayı heyecanla titriyor. Bir yudum daha alıp

masaya yaklaşıyorum. "Son bir kez daha evin içinde beni kovalayacak mısın?" Tavana bakıp, boş elimle çenemi düşünceli bir şekilde okşuyorum. "Belki de beni bodruma sürükleyeceksin." Şarap kadehini eğip içkiyi bitiriyorum. "Her ikisini de kabul ederim." Kendi sözlerime gülüyorum. Sanki Haidyn bana ne yapacağına karar vermeme izin verecekmiş gibi.

Onun sessizliği üzerine arkamı dönüp bir bardak daha doldurmak için, mutfağımda duran başka bir Lord'u görünce şarap kadehini düşürdüm. Boynumdaki tüyler anında diken diken oldu ve kalp atışlarım hızlandı. Bir adım geri attım ama bir şeye çarptım. Bir kol belimi sardı, diğeri ise ağzımı kapattı.

Bacaklarımı tekmelerek, elin içinden çığlık atmaya ve onu çekmeye çalışıyorum, ama çok zayıfım. Ne oluyor? Görüşüm bulanıklaşıyor ve nefes almam zorlaşıyor.

"Sakin ol," diye değişmiş bir ses kulağıma fısıldadı. "Etkisinin geçmesi için biraz zaman ver."

."

Gözlerim yaşlarla dolarken, önümde duran ikinci Lord'a bakıyorum.

. Şarap şişesini alır ve yere düşürür, cam kırılır ve şarap fayansları kaplar.

İçinde bir şey vardı. Vücudumun gevşediğini hissediyorum; kollarım ağırlaşıyor ve yanlarıma düşüyor.

"İşte bu kadar." Arkamdaki kişi beni tutan elini gevşetir ve ben de şarap şişesi gibi yere düşerim, kendimi tutamıyorum.

Yüzümün bir tarafı şaraba batıyor ve mutfak adasının kenarı gözümün önünden gidip geliyor.

Kollarım tutulur ve sırt üstü çevrilirim. Lordlardan biri kalçalarımın iki yanına gelir. Her şey yavaş çekimde gibi görünüyor. Adam cebinden bir şırınga ve şeffaf bir şişe çıkarır. Başım sallanır, görüşüm bulanıklaşır. Konuşmaya çalışırım ama dudaklarımı hareket ettiremem. Bayılmak üzereymişim gibi hissediyorum.

Yüzümde bir acı hissediyorum ve gözlerimi açıp adamın yüzüne eğildiğini görüyorum. Maskesi, göz kırpan gözlerimden birkaç santim uzakta. "Merak etme, Annabelle. Bu..." Doldurduğu şırıngayı gözlerimin önüne tutuyor. "Daha sonra için."

Vücudum istemsizce sarsılır ve öksürmeye başlarım.

"İşte orada," der içlerinden biri.

Nefes alamıyorum. Boğazım kapanıyor ve sırtım şarapla kaplı zeminden kalkıyor. Panik göğsümü sıkıştırıyor ve tek düşünebildiğim Haidyn'i bulmak. Ama hiçbir şey işe yaramıyor.

Eller yüzümü tutar ve sabitlerken, vücudum kontrolsüz bir şekilde kasılmalar geçirir.

"Panik yapmana gerek yok," üzerimde duran maske sakin bir şekilde diyor. "Hepsi planın bir parçası."

Ölüyorum. Göğsümün nefes almaya çalışırken inip kalktığını hissediyorum ama nefes alamıyorum. Neyse ki, her şey karardı.

SEVENTY-TWO

HAIDYN

Evine girip ceketimi çıkarıyorum. Doğruca yatak odasına gidiyorum ama onu orada ya da banyoda göremiyorum. "Charlotte?" diye sesleniyorum, burada olduğunu biliyorum. SUV'si garaj yolunda duruyor.

Oturma odasından geçiyorum ama onu hala göremiyorum. "Bebek yüzlü?" diye bağıriyorum. "Burada olduğunu biliyorum," diye gülümseyerek ekliyorum. Kızım benimle oyun mu oynuyor? Saklambaç oynamaya canım çok var. "Seni bulduğumda, sana..."

Mutfağa girdiğimde sözlerim kesildi. Yüzüstü, kırık cam ve şarapla kaplı bir su birikintisinin içinde yerde yatıyordu. "Charlotte?" Hemen yanına koşup dizlerimin üzerine çöküyorum. "Charlotte?" Parmaklarımı boynuna koyup nefesimi tutarak nabzını kontrol ediyorum. Nabzını hissetmeyince paniğe kapılıyorum. Bu tek bir anlama gelebilir... "SİKTİR!" Gömleğini ortasından yırtıp avuçlarımı göğsüne bastırıyorum.

"Ben olsam bunu yapmazdım."

Başımı kaldırıp mutfağa giren bir Lord'u görüyorum. Onun cansız bedenini kollarımın arasına alıp mutfak tezgahının üzerine yatırıyorum. "Ona ne yaptın lan?" diye soruyorum, zaten bildiğim şeye inanmayı reddederek. Elimi dudaklarına ve burnuna koyup, nefes alması için dua ediyorum. Çok geç kalmadığımı gösteren bir işaret. Yüzü mor ya da hayalet gibi beyaz değil, vücudu da sert değil. Tekrar nabzını kontrol ediyorum. Sessizce.

kafamda sayarken, hiçbir şey hissetmiyorum. Ama sonra... evet, işte orada. Nefesimi tutuyorum, bir tane daha bekliyorum, ama aralıkları çok uzun.

Elinde şeffaf bir maddeyle dolu bir şırınga tutuyor ve ne olduğunu tam olarak bildiğim için midem bulanıyor. Gözlerim ona dönüyor ve uzanıp gömleğimi başımdan çıkarıp, gömleğini yırttığım için onun açıkta kalan göğsüne ve karnına örtüyorum. "Ne istiyorsun lan?" diye homurdanıyorum.

Mutfak masasındaki sandalyeyi çekip oturur ve Lord maskesini çıkarır. Fotoğrafını yanımda taşıdığım adamı görünce kalbim hızla çarpmaya başlar. "Charlotte'u nereden tanıyorsun?" diye sorarım.

"Annabelle'i mi kastediyorsun?" Koyu renkli kaşlarını kaldırır ve ben dişlerimi gıcırdatırım. Kahkahası odayı doldurur. "Onunla o kadar meşguldün ki, gözünün önündeki şeyi göremedin." Ayağa kalkar, adaya doğru yürür ve ben de adanın ucuna giderim, ona yaklaşmasını engellerim.

"Siktir et, sadede gel!" diye bağırırım, sabrımı yitirerek.

Onun elindekine ihtiyacım var ve hemen ihtiyacım var. Kim bilir ne zamandır bu durumda. Ben buraya gelmeden saatler önce gelmiş olabilir. Carnage'daydım ve burada buluşma planımız olduğunu biliyordum, bu yüzden onun evine ne zaman geldiğini görmek için takip cihazına bakmayı hiç düşünmedim.

"Sana bunu veririm, ama karşılığında bir şey vermen gerek." "Ne olursa olsun," diye ters bir şekilde cevap veriyorum. "Sadece söyle."

O sırtıyor. "Kırk sekiz saatin var." Gözleri Charlotte'a düşüyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Konumu bir mesajla alacaksın." Bununla birlikte, onu bana uzatıyor.

Onu almaya uzanıyorum, ama o onu ulaşamayacağım bir yere çekiyor. Onu lanet olası gözüne saptamak istiyorum. "Evet?" dişlerimi sıkarak soruyorum.

"Cevap vermek için bir saatin var. Eğer cevap vermezsen..." Sonucunu havada bırakıyor, ama ne demek istediğini biliyorum.

Her zaman böyle olacağını biliyordum. Ama o haklıydı. Onunla bir hayata kapıldım ve bunun daha uzun süreceğini düşünmeye devam ettim. Onunla daha fazla zaman geçirebileceğimi ve geleceğimiz için bir plan yapabileceğimi düşündüm. Ama aşk insana bunu yapar, hayal kurdurur. Hepsi yalan.

Öyle bir şey yok. Bu, bir geminin gövdesindeki küçük bir çatlak gibi, yavaş yavaş suyla dolup gemiyi batırır.

Hiçbir şey sonsuza kadar sürmez.

Şıringayı uzattı ve bu sefer geri almaya fırsat bulamadan elinden kaptım. Bunun üzerine maskesini tekrar taktı ve mutfaktan çıktı, beni yarı ölü karımla yalnız bıraktı. Cebimden cep telefonumu çıkardım, Gavin'in hızlı arama listemde olmasına şükrettim. O cevap verdiğinde hoparlörü açtım.

"Haidyn..."

"Hemen bu adrese gelmen lazım," diye aceleyle söylüyorum ve adresi ona mesajla gönderiyorum.

"Neye ihtiyacım var?" diye tereddüt etmeden sorar.

"Çantana sığabilecek her şey." Telefonu kapatıp telefonu karşıdaki tezgaha atıyorum, artık ona ihtiyacım yok. "Hadi, bebek yüzlü." Onu mutfak adasından kaldırıp, gevşek vücudunu yatak odasına taşıyorum. Onu yorganın üzerine yatırıp, onu örten gömleğimi çıkarıyorum ve şıringayı bir saniye için yatağın yanına koyuyorum.

Onun topuklu ayakkabılarını çıkararak, kot pantolonunu açıp iç çamaşırlarıyla birlikte bacaklarından aşağı çekmeden önce, ellerini başının üstünde yatakta ipe bağlarım.

Sonra yataktan kalkıp komodini açarak ihtiyacım olan şeyi alıyorum. Küçük vücuduna geri sürünüp dar kalçalarına bir kez daha bacaklarımı atıyorum. Şıringayı alıp boş olan elimle göğsüne dokunuyorum. Dişlerimi sıkıp, ona bunu yapmama neden olan lanet olası piçleri nefretle anıyorum.

"Üzgünüm, Charlotte. Bu biraz acıtacak," diyorum, sonra iğneyi göğsüne batırıp pistonu iterek vücudunu sıvıyla dolduruyorum. O 130 kiloluk bir erkek değil. Vücudu benimki kadar çok sıvıya ihtiyaç duymuyor.

Gözleri açılır, nefesini tutar ve vücudu yataktan yukarı doğru kıvrılır. Yarısı kullanılmış şıringayı odanın diğer tarafına fırlatırım ve daha sonra almayı aklımın bir köşesine yazarım.

"Charlotte!" Yüzünü avuçlarımla kavrarım ve o, bileklerini bağlı tutan ipi çeker. "Charlotte, bana bak, bebek yüzlü." Ellerimi onun üst kollarının üzerine koyarak sabit tutarım, böylece kendine zarar vermesin.

"Bana bak!" diye bağıriyorum, paniklemeye başlıyorum, ama sonra mavi gözleri benimkilere odaklanıyor. "İşte böyle. İşte böyle, bebek yüzlü. Bana bak."

Nefes nefese, nefes almaya çalışıyor. "Hai-dyn..."

"Şşş," diyorum. "Bir şeyin yok. Benim." Gözleri fal taşı gibi açılmış, göğsü inip kalkıyor, küçük vücudu bana karşı direniyor. "Nefes al," diyorum, kendim de derin bir nefes alıyorum. "Hadi, güzelim. Zor olduğunu biliyorum."

Oda içinde etrafına bakınıyor. "Gözlerini bana dik," diyorum. "Tüm dikkatini bana vermek lazım. Dayan."

"Ne...?"

"Konuşma," diye sözünü kesiyorum. "Seni geri getirmek zorundaydım, Charlotte."

Sana adrenalin iğnesi yaptım." Güzel gözleri anında yaşlarla doldu.

"Hey, iyisin. Söz veriyorum. İyileşeceksin. Benim için nefes al. Yapabilir misin?"

Hızla başını sallar, gözlerini hızla kırıştırır.

"Aferin kızım. Derin nefes al." Vücudunun savaşmak istediğini biliyorum. Bu sana yenilmez hissettirebilir. Ama etkisinin geçtiğini anlayana kadar onu burada tutmam gerekiyor. Zaten olanlardan daha fazla zarar gelmesini istemiyorum. Şanslıysak, baygınken ona tecavüz etmemiştir. Hala giyinik olması endişemi hafifletmiyor.

"Lütfen?" diye ağlayarak boynunu geriye doğru eğip bağlı kollarına bakar. "Haidyn..." Sesi çatlar ve bu benim göğsümü sıkıştırır.

"Bunu durduramam, Charlotte. İşlerin kendi akışına bırakmalıyız," diyorum

ona.

Ağlamaya başlıyor, kalçaları altımda sallanıyor.

Ondan kalkıp bacaklarının arasına geçiyorum, bacaklarını açıyorum. Pürüzsüz amını tokatlıyorum. Temasla çığlık atıyor ve ben tekrar yapıyorum. Parmağımı içine sokuyorum, ıslanmaya bile yakın değil. Ama tek planım bu. Adrenalin aldığımızda, ya kendimizi tüketiriz ya da rakibimizi öldürene kadar savaşırız. Neden onu sikerek bitirmeyelim ki?

"Bekle, bebek yüzlü," diyorum, kot pantolonumun fermuarını açıp sikimi çıkarıyorum. Sikişecek havada bile değilim, ama bir şeyler yapmam lazım. Bu yardımcı olacaktır.

Yağı amına ve kışına döküyorum. O kadar çok ki, aşağı akıp yorgani kaplıyor. Sonra oyuncağı da yağıyorum. Başka bir zaman olsaydı, altımda kıvranıp ağlamasından zevk alırdım, ama bu şartlar altında almıyorum. "Derin nefes al," diye hatırlatıyorum ona, titreşimli anal tıpayı içine iterek. "İşte böyle. Neredeyse bitti," diyorum, onun nefes nefese kalışının üstüne ve sadece tabanını görebildiğimde gülümsüyorum. Onu çalıştırıyorum ve titreşim sesi odayı dolduruyor, o da başka bir nedenden dolayı kıvranıyor.

"Oh... Tanrım..."

"İşte bu," diyorum, ellerimi belinin iki yanından göğüslerine doğru kaydırarak. "Hissediyor musun? Buna odaklan, bebek yüzlü."

Kalçaları farklı bir nedenden dolayı sallanmaya devam ediyor. Bana bakıyor ve dudakları açılıyor. Eğilip onu öpüyorum. Dudaklarım onun dudaklarına saldırıyor ve kayganlaştırıcıyla kaplı amına sikimi ileri geri sürterek onu tahrik ediyorum.

CHARLOTTE

Onun dilini emiyorum ve o ağızma iniyor. Siktir, maraton koşup dünya rekoru kırabilirmişim gibi hissediyorum. Cildim yanıyor, sinirlerim karıncalanıyor ve kalbim hızla atıyor.

Bana adrenalin verdi.

Ne olduğunu daha sonra sormam gerekecek. Son hatırladığım şey, mutfak zemininde yatarken öleceğimi düşünüyordum, şimdi ise çıplak bir şekilde yatağıma bağlanmış, kışımnda bir vibratör ve Haidyn'in dudakları benim dudaklarımın üzerinde.

O çekildiğinde, öpüşmeye devam etmek için kalkmaya çalıştım ama başımın üstünde bağlı olan bileklerim beni engelledi. İnleyerek onları çekmeye çalıştım. "Haidyn?" diye homurdandım.

Daha önce uyuşturucu kullandım. Esrar, ecstasy ve bir kez kokain. Hiçbiri bana böyle hissettirmemişti. Sadece koşmak ya da kavga etmek istiyorum... ikisi de şu anda kulağa hoş geliyor.

Eli bacaklarımın arasına giriyor ve oyuncağın gücünü artırıyor. Titreşim daha da yoğunlaşıyor, sırtımı kamburlaştırıyorum, nefesim ciğerlerimde takılıyor. Sanki vücudumda elektrik akımı dolaşıyor gibi.

"Seni yormam lazım, bebek yüzlü. Seni daha hızlı alt etmek için en iyi yol bu."

Ne dediğini anlamıyorum. *Beni alt etmek mi?* Harika hissediyorum.

Bacaklarımı tutup dizlerimi bükerek göğsüme doğru itiyor. "HAIDYN." Nefes nefese kalıyorum, vücudum daha da direniyor ama o beni tam da istediğim gibi yere yatırıyor. Terlemeye başlıyorum, tüylerim diken diken oluyor ve titriyorum.

Penisi vajinama giriyor ve yavaş davranmıyor ya da benim onun boyutuna alışmam için zaman tanımıyor. Bacaklarımı omuzlarına atıyor, eğiliyor, dudaklarını tekrar dudaklarıma koyuyor ve sonra beni sikmeye başlıyor.

Gözlerim kapalı olsa da, dudaklarını yalarken farklı renklerde ışıklar görüyorum.

Yine çekiliyor ve gözlerim açılıyor, ona dik dik bakıyorum. "Benim için say, güzelim."

"Neyi sayayım...?" Vibratör daha da yoğunlaşıyor ve piercingli penisi amıma girerken nefesim bir kez daha kesiliyor.

"İşte böyle, Charlotte." Gözleri benimkileri arar ve sırtım yataktan kalkar.

Ağzım açılıyor ama çığlık atmaya çalıştığımda hiçbir ses çıkmıyor. Bunun yerine Haidyn üç parmağını ağızma sokuyor ve beni boğazlıyor. Parmaklarını çıkaracağını sanıyorum ama aksine parmaklarını orada tutuyor ve başımı aşağı çekerek orgazm olurken ona bakmamı sağlıyor. Ağzımdan tükürükler fışkırıyor ve burnum akıyor.

"Aferin kızım." Parmaklarını çıkarır ve yanağıma tokat atar. Amım onun etrafında sıkışır ve o bunu tekrar yapar.

"Haidyn..." *Nefes nefese.* "Lütfen." Ona dokunmak umuduyla ipi çekiştiriyorum.

ona dokunmak umuduyla ipi çekerim.

"Yine." Bu sefer elini ağzımın üzerine koyuyor. "Gözlerini bana dik," bana bak," diye homurdanıyor, tekrar hızlanmaya başlıyor ve ben gözlerimdeki yaşları silmek için hızla gözlerimi kırpiyorum, böylece odaklanabiliyorum.

Onun penisi tam doğru noktaya vururken, kıkımdaki vibratör yüksek hızda çalışmaya devam ediyor. Bir başka dalga beni vurduğunda burnumdan nefes almaya çalışıyorum ve sanki üzerime bir tuğla duvar düşmüş gibi hissediyorum, beni ağırlaştırıyor.

Elini yüzümden çektiğinde dudaklarımı aralayıp nefes alıyorum.

"İşte böyle, bebek yüzlü. Benim için çok iyi bir kızsın," diye beni övüyor ve ben inliyorum, vücudum enerjik olmaktan çok yorgun hissetmeye başlıyor.

"Hayır." Sesim kısık çıkıyor ve zihnim bulanıklaşmaya başlıyor. O yüksekliği istiyorum. Muhteşemdi. Sanki dünyanın üzerinde süzülüp, aşağıda uzanan sonsuz mavi okyanusu seyrediyordum gibi.

"Evet, güzel. Bana bir tane daha ver."

Onun sesiyle görüntü kayboluyor. "Hai..."

Elini bir kez daha ağızıma kapatıyor ve bu sefer burnumu da kapatarak nefes almamı engelliyor. Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve elini çekmeye çalışıyorum ama parmakları yanaklarıma gömülüyor ve beni bırakmıyor.

Yüzünü benimkine yaklaştırır, "Seni yoruyorum, güzelim." Mavi gözleri benimkileri ararken yumuşaktır. "Etkisi geçince bayılacaksın."

Nefes almaya çalıştığımda panik göğsümü sıkıştırır ama nefes alamam. "Bana güveniyor musun?" diye sorar.

Elimden geldiğince başımı sallarım. Gözlerimi kırıştırdınca görüşüm netleşir ve gözlerimin köşesinden yeni gözyaşları akmaya başlar. Kollarım ipi çeker ama mücadeleyi kaybediyorum. Hızla.

"Seni iyileştireceğim, bebek yüzlü," diye beni sakinleştirir. Sonra yumuşak gözleri sertleşir ve hareketleri daha güçlü hale gelir. "Sen iyisin. Her şey yoluna girecek."

Kafamı sallıyorum, boynumu eğiyorum ve onu üzerinden atmaya çalışıyorum ama hiçbir şey işe yaramıyor. Boğazımda yanma hissi başlıyor ve vücudum onun altında titriyor, amım onun sikini sıkıca sarıyor. Damarlarımda eşi benzeri olmayan bir heyecan akıyor ve ağır gözlerim kapanırken sanki hayatım içimden çekiliyormuş gibi hissediyorum. Her şey kararmadan önce son bir kez "*aferin kızım*" dediğini duyuyorum.

SEVENTY-THREE

HAIDYN

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturmuş, yatakta baygın yatan ona bakarken, Gavin onu muayene ediyor.

"Her şey yolunda görünüyor." Bana dönüp bakıyor. "İyi olacak."

Elimi yüzüme götürüyorum. *Kahrolasınca yorgunum.* "Geldiğin için teşekkürler."

"Tabii ki." Bana doğru yürüdü ve omzuma bir şaplak attı. "Doğru olanı yaptın." Ona, kapısından girdiğim andan nefesini keserek onu siktiğim ana kadar olan her şeyi anlattım. Bir saatten fazladır baygın durumda.

Ama doğru şeyi yaptığımı hissetmiyorum. Önce göğsüne adrenalin iğnesi yaptım, sonra onu bayılttım. Normalde ikimiz de bundan hoşlanırdık. Ama ikimiz de hoşlanmadık. Ona zarar vermek istemedim. Öyle değil. Hiç de değil. Onu seviyorum. O benim karım. Bizim dünyamızda bunun bir anlamı olmamalı, ama benim için var.

Onu dışarıya kadar geçirdim ve arkasından kapıyı kapattım. Mutfığa girip, dökülen şarabı ve kırılan camları topladım, her şeyi onun için temizledim. Çöpünü çıkardıktan sonra, tezgahın telefonumu aldım ve istediğim kişiyi aradım. Birkaç saniye ona baktım.

saniye, hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Kahretsin, bu kaltağı çok seviyorum. Ama bu yapılmalı.

Arama tuşuna basıp, telefonu kulağıma dayadım ve Charlotte'un mutfağında volta atmaya başladım.

"Alo, Haidyn." Kadın ilk çalınıştta cevap verdi. "Eninde sonunda geleceğini biliyordum."

"Sözünü istiyorum," dedim, onun sözlerini görmezden gelerek. Bu onun istediğı şeydi.

Kahkahası ensemdeki tüyleri diken diken etti.

"Söz ver lan!" diye bağırırım, şu anda onun saçma oyunlarına hiç havamda değilim.

Boğazını temizledi. "Senin böyle bir şey yapmaya hakkın yok..."

"Beni mi istiyorsun? O zaman ona dokunmayacağına söz ver!" Ne olacağını biliyorum. Ve karımın güvende olacağına dair garanti verirse, onun istediğini yapmaya hazırım.

"Söz veriyorum," diyor. "Annabelle'e dokunulmayacak."

Telefonu kapatıp tezgahın üzerine sertçe bırakıyorum. Benim uzun bir hayat yaşamam mümkün değildi. Bu yüzden Saint'in neden evlilik ve çocuk istediğini hiç anlamadım. Bunlar, başkalarının ilgilenmesi için geride bırakacağı şeyler. Charlotte'a bakması için sadece birkaç kişiye güvenebilirim. Ve zamanı geldiğinde, onun güvenliğini sağlamak için son bir arama yapmam gerekecek.

Hala mutfaktayım, başımı kaldırıp onun içeri girdiğini görüyorum. "İyi akşamlar, bebek yüzlü." Onu ayakta ve yürüebildiğini gördüğüme sevindim ve ona kocaman bir gülümseme atıyorum.

Omzundan ve çıplak göğsünün önünden sarkan dağınık siyah saçlarının arasından bana bakıyor. Kan çanağı gözleri sert, yüzü gergin.

Mutfak masasına gidip ona bir sandalye çekiyorum. Oturup yüzünü ellerinin arasına gömüyor. Bir tabağı biraz yemek koyup

önüne koyuyorum. "Ye." "Aç değilim," diye inliyor.

Adrenalin şokundan çıkmak zor olabilir. Özellikle de onu bayılmak için verilen ilacın etkisinden sonra. Vücudunun iyileşmesi için zamana ihtiyacı var. Bol bol dinlenmeye. "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum, elimi uzatıp alnına dokunarak.

Elimi itip, "Ne oldu, Haidyn?" diye sorar.

İç çekip, boynumu ovuşturuyorum. Onun uyanmasını sabırsızlıkla bekliyordum ama aynı zamanda bir açıklama isteyeceğini bildiğim için de korkuyordum. "Ne hatırlıyorsun?"

"Bunu yapma." Kafasını salladı, sesi sinirli geliyordu. "Sadece bilmem gerektiğini düşündüğün şeyleri yaz."

"Charlotte..."

"Bu benim hayatım lan!" diye bağırır. Sandalyesinden fırlayarak tabağı alır ve odanın diğer ucuna fırlatır. Tabak yere düşer ve parçalanır; yemekler fayansların üzerine sıçrar ve duvarın bazı kısımlarına bulaşır. Derin bir nefes alır, yüzündeki dağınık saçlarını geriye iter ve tekrar oturur. Yorgun gözleri benimkilerle buluşur. "Eve geldim ve tezgahın üzerinde bir kadeh şarap vardı." Ada mutfağı işaret ederek başını tekrar eğiyor. "Senin yaptığını sandım. Benden önce eve gelip benim için hazırladığını sandım. Hepsini içtim. Burada iki Lord vardı..." Duruyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. *İki mi?* Ben geldiğimde sadece bir tane görmüştüm. "Sonra bir baktım, yerde yatıyordum ve öleceğimi düşünüyordum. Sonra uyandım, çıplak ve yatağıma bağlıydım. Sen beni becerdin ve ben bayıldım." Gözleri tekrar benimkilere bakıyor ve içlerinde görmezden gelmek istediğim bir meydan okuma var. "Söylesene Haidyn... Neyi kaçırdım?"

Bir sandalye çekip karşısına oturuyorum. Yumruklarının ulaşamayacağı bir mesafedeyim ve çekmecedeki bulduğum tüm bıçaklarını ve silahı sakladım. Beni öldürürse, onu koruyamam. "Seni mutfak zemininde buldum. Öldüğünü sandım ama görünüşün öyle olmalıymış." Gözleri kısılıyor, anlamıyor ama ben devam ediyorum. "Gavin'i aradım ve o da seni hayata döndürmek için adrenalin getirdi..."

"Beni nereden geri getireceksin?" diye soruyor, söylediklerimi sorgulamadan. Neden sorgulasın ki? Bana hayatını emanet ettiğini kanıtladı. Karım benim ona yalan söylememi beklemiyor, ama ben ona, o baygınken olan biten her şeyi anlatamam. Çünkü o zaman, kimlerin burada olduğunu ve onu kurtarmak için ne yapmak zorunda kaldığımı açıklamam gerekir.

"Kalp atışını yavaşlatarak seni ölü gibi gösteren bir ilaç verilmiş. Seni geri getirebilecek tek şey adrenalin."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Çünkü yakın zamanda ölü gibi görünmem gerekti."

CHARLOTTE

"O DÖRT GÜN... senin öldüğünü sandım, sonra hayatta olduğunu öğrendim."

Ashtyn'in Carnage'ın koridorunda durup kocama onu da sevdiğini söylediği an aklıma geliyor. "Dur tahmin edeyim, bunu Ashtyn için mi yaptın? *Kızın için.*" Gözlerimi deviriyorum. "Neden şaşırmadım acaba?"

Bana kaşlarını çatıyor, ben de başımı sallıyorum. Sandalyeyi geri itip ayağa kalkıyorum ve biraz sallanıyorum. Bana yardım etmek için sandalyesinden atlıyor, ben de onu geri itiyorum. "Yardıma ihtiyacım yok."

"Charlotte..."

"O kurşunu da onun için mi yedin?" Şaka yapıyorum ama onun sessizliği midemi bulandırıyor. "Neden?" diye soruyorum. "Neden onun için bu kadar risk aldın? O senin değildi."

Benden gözlerini ayırıyor, çenesi geriliyor.

Onu bu kadar çok sevmesinden nefret ediyorum. Biliyorum, böyle olmamalıyım. Onların bir geçmişi olması normal, ama ben sadece ona aittim. Başka bir kadının ona ait olması adil değil. "Onu istiyorsan, git onu al." Mutfaktan fırlayıp çıkmak istiyorum, ama o kolumu tutup beni döndürerek yüzümü kendisine çeviriyor. Ellerimi kaldırıp onu itmeye çalışıyorum, ama hala çok zayıfım.

"Onu istemiyorum." Beni yerinde tutarak beni sakinleştirir.

"Bana dokunma," diye bağırırım.

"Sakin ol, bebek yüzlü," diye homurdanıyor. "Daha yeni uyandın, biraz sakın olmalısın."

Gözlerim yaşlarla doluyor ve onu öldürmek mi yoksa öpmek mi istediğimi bilmiyorum.

"Sorun yok." Elini uzatıp saçımı kulağımın arkasına itti. Yüzümü saklamak için başımı eğdim ama o çenemi avuçlayıp kaldırdı, böylece gözleri benimkilerle buluşabildi. "Ben buradayım. Seninle evlendim. İstedğim sensin."

"Ben... Neyim var bilmiyorum," diye itiraf ediyorum yumuşak bir sesle.

O içini çeker. "Çok şey yaşadın, Annabelle." Gerçek adımın kullanılmasına irkilirim. Sanki bana acıyormuş gibi yumuşak bir sesle söyler. "Bu senin için zor olacak. Ama iyi olacaksın. Her şey yoluna girecek."

Söyleyiş şekli her şeyi sorgulamama neden oluyor, ama dudaklarımı hareket ettiremiyorum. Sadece yorgunum. Bu yüzden onunla mücadele etmek yerine, kendimi onun kaslı vücuduna doğru itiyorum ve kollarımı göğsüne doluyorum, yüzümü gömleğine gömüyor ve kokusunu içime çekiyorum. Burası benim evim oldu. Güvenli yerim.

Beni ittiğinde midem düğümlendi ve kendime Ashtyn olmadığımı hatırlattım. Ben sadece onunla evlenmeye zorlanan bir fahişeyim. Ama o eğilip kolunu dizlerimin arkasına kaydırды ve beni kaldırarak kendine doğru çekti. Beni yatağıma taşıırken boğazımdaki düğümü yuttum.

Beni yatırdığında, beni terk edeceğini düşünerek kendimi onu bırakmaya zorluyorum, ama o yanıma yatakta yanıma sürünüyor ve beni kendine çekiyor. O beni tutarken ve alnımı öperken, gözlerimi kapatıyorum ve sesi bana onun olduğumu söylüyor. Sanki kelimeler bizim dünyamızda bir anlam ifade ediyormuş gibi.

SEVENTY-FOUR

HAIDYN

Kollarımda ağlayarak uykuya dalıyor. Saat işliyor ve kum saati boşalıyor. Karımla geçirebileceğim zamanın sonu yaklaşıyor. Keşke geçmişimizi geri alabilsem. İlişkimizde pek çok şeyi değiştirdim... ya da ilişkimizin yokluğunu. Ama hayatın anlamı da bu değil mi? Yaşayarak öğreniyorsun.

Birini sevmenin, onunla ne kadar az zaman geçirirsen geçir, sorun olmadığını öğrendim.

Alnını öpüyorum, dudaklarım birkaç saniye orada kalıyor, onun sıcaklığını hissediyorum. Sabaha kadar kendini daha iyi hissedecek. Bu bana onunla bir gün daha geçirme şansı verecek, sonra o bensiz dolu dolu bir hayat yaşayacak. Ama en azından hayatta olacak ve iyi bakılacak.

Gözlerimi kapatıp, farklı bir hayata doğmuş olsaydık sahip olabileceğimiz geleceği hayal etmeye çalışıyorum — çocuklarımızın arka bahçede köpek yavrusuyla oynadığı, karımın arka verandada kucığıma oturup kollarımı ona doladığı ve yüzünde bir gülümseme olduğu bir hayat. Hiç hayal kuran biri olmadım, ama o bana bunun mümkün olduğuna inandırıyor. Bazı rüyalar gerçek gibi gelir, ama kabuslar da öyle. Karanlıkta gördüklerin gün ışığına çıkacaktır. Bu yüzden gözlerimi açmak yerine, kapalı tutmayı ve şeytanın bile beni çıkaramayacağı bir derinliğe dalmayı tercih ediyorum.

GÖZLERİM AÇILIYOR ve onun yatağında tek başıma olduğumu görünce oturuyorum. "Charlotte?" diye bağıriyorum, kalbim aniden hızla atmaya başlıyor. "Charlotte?"

"Ne?"

Bakıyorum, banyo kapısında duruyor, saçları ıslak ve yüzünde bir gülümseme var.

"Siktir, bebek yüzlü." Uzun bir nefes veriyorum. "Kalp krizi geçirecektim." Yatağa geri uzanıyorum.

Yatağa doğru yürür ve üzerine atlar, kalçalarımın üzerine oturur. Yüzünde yaramaz bir gülümseme vardır ve koltuk altlarına bir havlu sıkıştırmıştır.

Elimi uzatıp onu çekip çıkararak bir kenara atıyorum. Başını geriye atarak gülüyor. "Seni uyandırmak istemedim." Yüzü bir an için ciddileşiyor ve fısıldıyor, "Uyurken çok huzurlu görünüyorsun."

"Nasıl hissediyorsun?" Az önce söylediğini görmezden geliyorum.

"Çok daha iyi." Gözlerini çıplak göğsüme indirip, parmaklarıyla hafifçe Lordların armasını ve ardından eğitim sırasında aldığımız 666 damgasını izliyor. Sonra parmakları kurşun yarama doğru kayıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve içindeki endişeyi görüyorum. Aklında bir şey var ve bana söyleyecek. "Birlikte kaçalım."

İşte orada, ve bu beni gülümsetiyor. "Yapamayız." Ona Adam'ın sahip olduğu gibi bir hayat vermeyi reddediyorum. Bir kez koşmaya başladın mı, asla duramazsın.

Gözlerini devirip derin bir nefes aldı. "Seninle ne kadar kalacağımı benim karar vereceğimi söylemiştin. Seçimin bana ait olduğunu."

"Öyle dedim," diye onaylıyorum, mutfağında geçirdiğimiz o anı hatırlayarak. Onun benim olacağına karar vermemin üzerinden yıllar geçmiş gibi geliyor.

Sol elini kaldırarak bana safir alyansını gösterir. Sonra konuşurken gözlerime bakar. "Sonsuza kadar seninle olmayı seçiyorum."

Onun beni seçmediğini hatırlatmak istiyorum, ama bunun yerine, oturup yüzünü avuçlarım ve konuşuyorum. "Bazıları için sonsuza kadar sadece birkaç saniye sürer." Sonra dudaklarımı onun dudaklarına bastırıyorum ve konuşmamı bitiriyorum.

konuşma. Kararımı verdim. Benim için önemli olan herkesi korumakta başarısız oldum. Charlotte ile aynı hatayı tekrarlamayacağım. Karım daha iyisini hak ediyor. Hayatımın aşkı dünyayı hak ediyor, bu benim artık onun hayatının bir parçası olmamam anlamına gelse bile.

Ağzını açıyor ve kollarını boynuma doluyor. Ellerimi saçlarına kaydırıyorum, parmaklarımı ipeksi tellere sıkıca geçiriyorum. Ağzıma iniyor.

Onunla geçireceğim zaman sınırlı, ama kendimi şanslı sayıyorum. Herkes bu dünyadan ne zaman ayrılacağını bilmiyor. Ben biliyorum ve her saniyemi onunla geçireceğim. Kokusu, yumuşak dokunuşu, sesinin tınısını tadını çıkaracağım. Böylece, karanlık ve sessizlikle çevrili bir kafese kapatıldığımda, onu aklımda tutacağım. Bir zamanlar daha iyisini hak eden bir kadını seven bir adam olduğumu hatırlatan anılarım olacak. Onlar bunu benden alamayacaklar ve ben buna zafer diyorum.

CHARLOTTE

Benden uzaklaşıyor. Ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum, ama hissedebiliyorum. Bir kadının sezgisi, onu asla yanıltmayan tek şeydir. Onun kollarında uyandığımda, midemde mide bulandırıcı bir his vardı. Yataktan kalkıp, kusmak için tam zamanında banyoya yetiştim. Kendime, son yirmi dört saatin sonunda bunun etkisini gösterdiğini söylemeye çalıştım, ama bu bir yalandı.

Dişlerimi fırçaladım ve duş aldım, her şeyi yıkayıp temiz bir başlangıç yapmaya çalıştım. Duştan yeni çıkmıştım ki, onun adımı seslendiğini duydum. Bu, bir şeylerin olacağını kesinleştirdi. O endişeleniyorsa, benim de korkmam gerekir.

Parmaklarımı saçlarına geçiriyorum ve o ağzıma iniyor. Kahretsin, ona çaresizce ihtiyacım var. Kalçalarım onun kucağında sallanmaya başlıyor ve o ellerini saçlarıma geçirip dudaklarımı dudaklarından çekiyor. Dudakları çene hattımdan boynuma doğru kayıyor. Dişlerini hassas cildime batırıyor ve ben titriyorum, kalçalarımı sallarken amım sıkışıyor. "Lütfen?" utanmadan yalvarıyorum.

"Kelimelerini kullan, bebek yüzlü," diye emrediyor. Eli kıcıma iniyor ve sertçe tokatlıyor.

Daha fazlasını istiyorum diye inliyorum. "Lütfen beni sik." Sesim bedenim kadar muhtaç. "Ben senin fahişenim Haidyn. Beni istediğin gibi kullan."

"Siktir," diye homurdanıyor. Serbest elini boynuma koyuyor ve ben tavana bakarak ona tam erişim hakkı veriyorum. Beni boğabilir ya da ısırır. Onun bana ne yapmaya karar verirse kabul edecek bir kadın oldum.

Bir hanımefendi efendisine istediği her şeyi verir. "Ben seninim," diyorum nefes nefese, bunun sadece seksten daha fazlasını kastettiğimi anlamasını umarak.

"Evet, öylesin, bebek yüzlü." Dudakları çenemi takip ediyor ve ben başımı çevirip onları yakalamaya çalışıyorum. Onları dudaklarımda hissetmeye ihtiyacım var ve o nefesimi kesiyor.

Tuvaleti kullanmayı bitirip bitişikteki ana süite girdiğimde onun gitmiş olduğunu görüyorum. "Haidyn?" diye sesleniyorum. Cevap vermiyor, ben de yerden onun tişörtünü alıp giyiyorum.

Odamdan çıkıp oturma odasına girdiğimde, sırtını bana dönmüş, arka bahçemi gösteren tavandan tabana pencerelere bakarken buluyorum onu. Benim manzaram onun evindeki kadar muhteşem değil, ama yine de güzel. Kot pantolonunu giydiğini görünce kaşlarımı çatıyorum.

Kahve masamın önünden geçerken, cep telefonumun üzerinde olduğunu fark ediyorum ve şarj etmeyi aklımda tutuyorum. Şarjı bitmiştir eminim. "Ne yapıyorsun?" Arkasına yaklaşıp kollarımı beline doladım, başımın yanını çıplak sırtına dayadım ve kokusunu içime çektim. Kendime aşırı tepki gösterdiğimi söylemeye çalışıyorum ama bir şeylerin olacağını biliyorum ve bunu engelleyemiyorum.

Kollarımda dönüyor ve ben de yüzümdeki saçlarımı çekerek nazikçe parmak eklemleriyle yanağımı okşarken ona bakıyorum. Ona gülümsüyorum

ona gülümsüyorum, ama o gülümsememi karşılık vermiyor. Yüzüm düşüyor ve midemde mide bulandırıcı bir his geri geliyor.

Eğilip sol elimi tuttu ve başparmağıyla evlilik yüzüğümü okşadı. O his daha da yoğunlaştı ve ben gergin bir şekilde yutkundum. "Pişman mısın?" diye fısıldadım.

Sessizliği midemi bulandırıyor. Bana yaklaşıyor, sıcak elleriyle yüzümü kavıyor ve sulu gözlerimle ona bakmamı sağlıyor. "Seninle evlendiğim için pişman değilim, Charlotte. Pişman olduğum şey, senin benimle evlenmene neden olduğun."

Burnumu çekerim. Bu adama aşık oldum ve artık beni istemediğini düşünmesi nefes almamı zorlaştırıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen benimle sadece başka seçeneğin olmadığını düşündüğün için evlendin." Diye iç geçirir.

Ellerimi kaslı göğsüne koyuyorum ve düzenli kalp atışlarını hissediyorum. "Beni sevdiğin için benimle evlenmedin." Ortamı yumuşatmak için hafifçe gülüyorum.

O bu konuda hiçbir şey söylemiyor. Bunun yerine, gözleri benimkileri arıyor ve ben onun elini tutup onu yatak odasına çekmeye başlıyorum. "Hadi." Konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Yatmaya gidelim. Yorgunum."

SEVENTY-FIVE

HAIDYN

Bayılmış ve yanıma kıvrılmış. Bir kolumu boynunun altına koymuşum, diğeri ise çıplak göğsümün üzerinde. Güneş yavaşça yükselip yatak odasını aydınlatırken tavana bakıyorum. Charlotte yaklaşık bir saat önce nihayet uykuya daldı.

Onu daha erken uyutmalıydım, ama kendimi durduramadım. Ona ihtiyacım vardı. Ve iyi bir kız olarak, istediğim her şeyi almama izin verdi. Asla yeterli olmayacak, ama tüm güzel şeyler bir gün sona erer. Ve benim zamanım doldu.

Kolumu onun altından çekip yataktan kayarak kalkıyorum ve ona bakıyorum. Hareket etmiyor. Zavallı şey yorgun düşmüş. Beni hatırlamasını istiyorum. Onu seven beni. Onu şantajla tehdit edip bok gibi davranan beni değil. Sanki benim için hiçbir anlamı yokmuş gibi onu terk etmek üzere olan beni değil.

Telefonumun alarmı çalmaya başlar, onu komodinden alıp kapatırım. Uyuyakalırsam diye ayarlamıştım. Uyuyamadım. Bunun için hayatımın geri kalanında bolca vaktim olacak. Ne kadar uzun olursa olsun.

Telefonumdaki saate göre, gitmem gereken yere varmak için bir saatim var. Eğilip yatağın altına uzanıyorum, ihtiyacım olan şeyi alıp çantamın fermuarını açıyorum. İçindekileri çıkarıp başlığın dört köşesine tutturmaya başlıyorum.

Sonra yanına, yatağa oturuyorum. Yüzündeki koyu renkli saçlarını nazikçe çekip, onu sırt üstü yatırıyorum. Yumuşak bir inilti çıkarıyor ve ben sadece beni rüyasında gördüğünü umut ediyorum.

İlk olarak, yastıkları alıp yere atıyorum. Planladığım şey için önümdeki her şeyi kaldırmam gerekiyor. Sağ kolunu tutup yatağın köşe direğine çekiyorum ve küçük bileğini tek bir sütun bağıyla bağladıktan sonra Burlington bowline ile sabitliyorum. İsteddiği kadar çekebilir, bu bağ çözülmez. Sonra yatağın etrafında dolaşıp sol koluna da aynısını yapıyorum.

"Haidyn," diye fısıldıyor, boynunu geriye doğru eğiyor, ama gözleri kapalı kalıyor. Başlığın her iki köşe direğine bağlanmış olan uzanmış kollarını nazikçe çekiyor.

"Her şey yoluna girecek, bebek yüzlü," diyorum ona, yatağın ucuna doğru ilerleyerek. Ayak bileklerini tutup bacaklarını düzeltiyorum, kollarını biraz daha uzatıyorum. Mümkün olduğunca sıkı olması gerekiyor. Aksi takdirde kendine zarar verecek.

Ayak bileklerini çaprazlayarak, üçüncü ip parçasını etraflarına dolayarak bacaklarını birbirine bağlarım. Sonra çömelip ipi yatağın altına sabitlerim.

"Ne?" Ağır gözleri açılır ve kollarını hareket ettirmeye çalışır ama bağlı olduğunu fark eder. Yüzünde yumuşak bir gülümseme belirir. "Haidyn, yapamıyorum... Çok yorgunum."

Yine onu becereceğimi sanıyor. Keşke o kadar şanslı olsaydım. Yatağın kenarına geri dönüp yanına oturuyorum ve yüzünü avuçlarımla tutuyorum. Güneş pencerelerden içeri girerken güzel mavi gözleri kırpışıyor.

"Gözlerini kapat, bebek yüzlü. Uyu biraz daha." Tam o anda, cep telefonum bir kez daha titrer ve alarmı kapatmak yerine erteleme düğmesine bastığımı fark ederim.

"Haidyn?" Oturmaya çalışıyor, sesi artık daha uyanık geliyor. Zamanımızın dolduğunu biliyor. O uyanmadan gitmeliydim, ama ben bencilim ve onunla daha fazla zaman geçirmek istedim. "Ne yapıyorsun...? Beni çöz, Haidyn," diyor.

"Üzgünüm, bebek yüzlü. Ama bu olmayacak." Yataktan kalkıyorum.

"HAIDYN!" Sesi yükselir ve ipi çeker. Büyük gözlerinde paniği görebiliyorum. "Beni çöz, Haidyn. Hemen."

"Charlotte..."

"Lütfen, Haidyn... bunu yapma."

Ben hiçbir şey söylemediğimde, sırtını kamburlaştırıp avazı çıktığı kadar bağıyor. İpi o kadar sert çekiyor ki yatak sallanıyor.

"Sakin ol, Charlotte." Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım. "Şşş, bir şeyin yok." Kafasını sallamaya çalışıyor ama ben onu yerinde tutuyorum. "Bir şeyin yok."

"Hayır." Hıçkırarak ağlıyor, derin bir nefes alıyor. "Lütfen..." Dudaklarını yalıyor. "Lütfen beni çöz."

"Yapamam," diyorum yumuşak bir sesle.

Gözleri yeniden yaşlarla doldu, dudakları titriyor. "Lütfen," diye çaresizce ağlıyor ve onu burada böyle bırakmak göğsümü sıkıştırıyor.

"Tamam, bebek yüzlü. Tamam," diyorum ve o gözlerini sıkıca kapatıyor. "Sadece nefes al. Derin nefesler al." Onun sakinleşmesi gerekiyor.

"Beni çöz..." Bileğini çekerek yukarıya bakar. "Tamam. Sakin ol. Bunu benim için yapabilir misin?"

Hızla başını sallar. "Evet." Uzun bir nefes verir ve tekrarlar, "Evet."

Dönüp komodini açarım ve ihtiyacım olan iki şeyi çıkarırım. "Üzgünüm," derim, çünkü bunu yapmak istemiyordum. "Bana başka seçenek bırakmadın." Üç parça koli bandını yırtıp uçlarını kenara yerleştiririm.

"HAIDYN!" diye bağırarak sırtını kamburlaştırır. Gözleri anında yaşlarla dolar ve ipi o kadar sert çeker ki yatak sallanır. "Söz vermiştin!" Tekrar ağlamaya başlar. "Lütfen beni bırakma... bunu yapma..."

Toplanmış tangayı ağzına tıklarım ve o boynunu geriye doğru eğerek yüzünü benim tutuşumdan uzaklaştırmaya çalışır. Ellerimi ağzının üzerine kapatırken, boş olan elimle birer birer parçaları alıp ağzına sıkıştırırım. Yüzü ıslak olduğu için normalde kullandığımdan daha fazla parça kullanırım. Umarım hepsi birden yapışır.

Odasını, ağzı tıkanmış hıçkırıkları doldurmaya başlar. Yataktan kalkıp, telefonumu alıp bir arama yaparım. Hoparlörü açıp, onu yatağın yanına koyarım ve ikinci kez çaldığında, yerden kot pantolonumu alıp cebimdeki çakıyı çıkarırım.

"Alo?" tanıdık bir ses cevap veriyor.

"Selam," diye selam veriyorum. O, ağzındaki tıkaçtan çığlık atıyor, ama ses o kadar boğuk ki, o bile duyamıyor.

"Naber dostum? Neredesin lan? Dün gece seni aramaya çalıştım..."

"Charlotte'un evindeydim," diye cevap veriyorum. Yalan söylemeye gerek yok. Zaten anlayacaktır. "Senden bir ricam var," diyorum ve konuşmayı ilerletiyorum. Gitmem gereken bir yer var. Bu fikri düşündüğümde, onu bu şekilde uzun süre burada bırakamayacağımı biliyordum. Onu alıp benim gibi ona bakacak birine ihtiyacım vardı.

"Söyle bakalım," diyor Kashton.

Bıçağı alıp boynumun arkasındaki derime dayadım ve bıçağı bastırdım. Derimin kesildiğini ve sıcak kanın sırtımdan aşağı aktığını hissettim. Onun çığlıkları giderek yükseliyordu. "Charlotte'u almaya gelmen gerekiyor. O kendi evinde."

"Sen neredesin?" diye soruyor Kashton.

"Gitmem gereken bir yer var," diye cevap veriyorum ve izleme cihazı çıkıncaya kadar deriyi sıkıyorum. Cihazı değiştirdim ama beni aramaları riskini göze alamam. Bu onu tehlikeye atar. Bir anlaşma yaptım ve buna sadık kalacağım.

"Haidyn..."

"Saint'e özürlerimi ilet," diye onun sormak üzere olduğu şeyi kesiyorum. "Ne oluyor lan, Haidyn?" diye bağılıyor Saint, Kashton'ın da beni hoparlörden dinlediğini ve konuşmamızı dinlediğini anlıyorum.

"Hiçbir şey," diye yalan söylüyorum, gözlerim yatağında çırpınan ve gözlerinin köşesinden yaşlar akan Charlotte'a düşerken. "Sadece yaptığım şey için üzgün olduğumu anlamamı istiyorum." Eğer biri karımı benden alsaydı, aklımı kaçırdım. Charlotte'a aşık olmam, ona sadece zarar verdiğimi anlamamı sağladı. Onun karısına geri dönebilmesine sevindim.

"Haidyn," diye bağırdı Saint.

"Charlotte evinde. Adresi sana göndereceğim." Telefon görüşmesini sonlandırıp onlara ihtiyaçları olan bilgileri gönderiyorum. Sonra başka bir numarayı aratıp son bir mesaj gönderiyorum ve ardından aldığım adresin yazılı olduğu mesajla birlikte silip, kimsenin okumaması için onun yatağının yanındaki komodinin üzerine koyuyorum. Dün gece tüm aramaları ve mesajları sildim, böylece telefonumda hiçbir şey bulamasınlar. Kardeşlerimi tanıyorum, herhangi bir ipucu bulmak için telefonu didik didik arayacaklar. Ama hiçbir şey bulamayacaklar.

Sonra evlilik yüzüğümü fark ettim. Onu çıkardım ve yatağa döndüm. Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarımla kavradım ve titreyen vücuduna eğildim. "Bunun benim için gerçek olduğunu bil ve umarım bir gün beni affedebilirsin, güzelim."

Gözlerini kırıştırıyor, burun delikleri genişleyerek derin nefes alıyor.

Başparmaklarımla gözyaşlarını silerim, ama gözyaşları çok hızlı akıyor, yetişemiyorum. "Ya sen ya ben diye bir seçim yapmam gerekirse... her zaman seni seçerim, bebek yüzlü."

Hıçkırarak başını sallar, bir zamanlar bana söylediği sözleri hatırlar. Ben de başımı sallarım. "Evet, her zaman sen olacaksın. Seni seviyorum," derim, eğilip alına yumuşak bir öpücük kondururum, hıçkırıklarını görmezden gelirim. "Bunu unutma, Charlotte."

Sonra dönüp yüzüğümü cep telefonumun yanına koyuyorum ve ona sırtımı dönüyorum. Onun evinden çıkmadan önce giyiniyorum, onun boğuk çığlıklarını dinliyorum. Motosikletime atlayıp motoru çalıştırıyorum ve hedefime doğru yola çıkıyorum. Dün gece, onun söylediği gibi olmam gereken yere gitmem gerektiğini belirten bir mesaj aldım.

Tanıdık olmayan özel havaalanına girip, motosikletimi durdurdum ve pistte jeti görünce indim. Bunun tek bir nedeni olabilirdi: ben.

Merdivenleri çıkıp uçağa biniyorum. Bir kadın beyaz deri koltukta oturmuş, bacak bacak üstüne atmış.

"Haidyn." Gülümsüyor ve 20 santimlik topuklu ayakkabılarıyla ayağa kalkıyor. "Çok uzun zaman oldu." Gözleri benim savaş botlarıma düşüyor ve benimkilerle buluşmadan önce yavaşça vücudumu yukarı doğru tarıyor. "Çocuklar?" diye sesleniyor ve arkasında bulunan sürgülü cam kapıdan pelerin ve maske giymiş dört adam çıkıyor. "Onu soyun."

Onlar öne doğru adım atarken, ben başımın üstüne uzanıp tişörtümün arkasını tuttum. Tişörtü başımın üstünden çıkarıp bir kenara attım, sonra kemerimi çözdüm, kot pantolonumun fermuarını açtım ve boxerimle birlikte bacaklarımdan aşağı indirdim. Kuralları biliyorum. *Nasıl unutabilirim ki?*

Onun ve dört adamın önünde çıplak duruyorum. Kaşlarını kaldırıyor, gözleri yumuşak penisime odaklanmış. Dudaklarını yalıyor. "Eski günlerdeki gibi olacak, bebeğim." Bana doğru adım atıyor, elini uzatıyor ve eli çıplak göğsüme konuyor. Mavi gözleri benimkilere bakıyor; artık yeşil kontakt lenslerini takmıyor. "Ondan hoşlandın mı?"

Cevap vermiyorum. Ona sessiz kalmayı tercih ediyorum çünkü bundan ne kadar nefret ettiğini biliyorum.

O geri adım atar ve hayal kırıklığına uğramış bir nefes verir, benim haklı olduğumu kanıtlar. "Onu arkaya götür ve kafese koy." Dudakları, benim çok iyi bildiğim o iğrenç sırtışa bürünür. "Eve gitme zamanı, Haidyn."

CHARLOTTE

ÇALMA SESİ, kara tahta üzerinde tırnaklar gibi. Haidyn'in telefonu, komodinin üzerine koyduğu yerde çalmaya devam ediyor.

"Haidyn?" diye bir ses evimin içinden bağırlıyor.

Elimden geldiğince başımı kaldırıp bantlara doğru bağırlıyorum, beni bağlayan ipleri çekiyorum. Ellerimi artık hissetmiyorum. Mücadelemle ipi daha da sıkılaştırmayı başardım.

"Haidyn?" Yatak odamın kapısı tekmelenerek açılır, ahşap iç duvara çarpmadan önce parçalanır ve Kashton ile Saint'in içeri girdiğini görünce gözlerimi kapatırım. "Tanrım," diye tıslar Saint.

"Dayan, Charlotte," Kashton, beni çözdükleri sırada bana söyler.

Çıplak olduğum umurumda bile değil. Bağlandığım için utanmıyorum. Tek umursadığım Haidyn. Zaman kaybettik. Ne kadar zaman önce gitti? Saatlerdir burada yatıyormuşum gibi geliyor. Şimdi ne kadar uzakta olabilir? Bunun olacağını biliyordum. Fırsatım varken bir şeyler yapmalıydım. Artık çok geç olabilir.

Yüzümdeki bant yırtıldı ve ağızımdaki bant çıkarıldı. Oturur pozisyona getirilirken dudaklarımdan salya akıyor. Saint'in elleri ıslak yüzümü kavıyor. "Haidyn nerede lan?" diye soruyor. "Ne oldu?"

"Bilmiyorum," diye hıçkırarak söylüyorum. Ağızım tıkanmış olduğu için sesim zaten kısılmış durumda. Kusacakmışım gibi hissediyorum.

"Siktir!" diye bağıırır Kashton.

"Ne?" Saint ona bakar.

"Haidyn'in takip cihazı." Kashton kanlı cihazı havaya kaldırdıktan sonra yere attı. Sonra evlilik yüzüğünü aldı. "Ne... ne oluyor lan?"

"Baştan başla." Saint bana bakar.

Ağızımı açıyorum ama konuşamıyorum. Bunun yerine, midem bulanmaya başlıyor ve yataktan kalkıp yere dört ayak üstüne çöküyorum.

"Siktir," Saint üzerimde tıslar.

Ayakta duramayacak kadar güçsüzüm. Uyuşturulduktan sonra iki gün süren seks maratonu ve ardından Haidyn'in beni kim bilir ne kadar süre yataкта bağılı bırakmasıyla vücudum tükenmiş durumda. Göğsümün derinliklerinde yanma hissi şiddetleniyor. "Ben... gidiyorum..."

"Sana yardım edeyim," diyor, ne demek istediğimi anlayarak, ve beni tuvalete götürüyor. Tuvaletin önüne diz çöküyorum, ve o saçımı geri çekiyor, ben ise hayatımın aşkını kaybetmiş gibi değil de, iki gün boyunca deli gibi parti yapmış gibi kusuyorum.

Bunun benim için gerçek olduğunu bil ve umarım bir gün beni affedebilirsin, güzelim.

Topuklarımdın üzerine otururken, Saint uzanıp benim için sifonu çekiyor. "İyi misin?"

Başımı sallayarak, elimle dudaklarımı silerim ve o da ayağa kalkmama yardım eder. Lavabodan bir yudum su içip ağızımı gargara ile çalkalarken o da yanımda kalır. Sonra Kashton'ın bizi beklediği yatak odama geri döneriz.

Saint beni yatağın kenarına oturtur ve sulu gözlerimle beni kurtarmak için kestikleri ipleri seyrederim.

Beni terk etti. Haidyn'in bunu yapacağını hiç düşünmemiştim.

Saint bana kıyafetlerimi uzatmaya başlar ve ben sakinleşmek için derin bir nefes alıp gözyaşlarımı tutmaya çalışırım. Haidyn'e yardım edebilecek biri varsa, o da kardeşleridir. Hatırladığım her şeyi ve Haidyn'in bana anlattığı, eksik parçaları tamamlayan olayları anlatmaya başlarım.

"Senin evinde bulunan lordlar kimdi?" diye sorar Saint.

"Bilmiyorum. Yüzlerini hiç görmedim."

Saint, Kashton'a bakar, muhtemelen bana inanıp inanmayacaklarına karar vermeye çalışıyordur.

"Belli ki, her kimse, onunla bir bağlantısı olmalı."

Kashton'ın *onu* anlatış şekli, göğsümü sıkıştırıyor. "Onun kalmasını sağlamaya çalıştım." Yanağımdan yeni bir gözyaşı akıyor. Onu seviyorum. Onu terk etmek dışında, onun için her şeyi yapardım. Onsuz bir hayat yaşamak dışında. Lordlar beni ve onu arasında seçim yapmamı istediğinde, bunu ona kanıtlamamış mıydım? Haidyn, benim bunu gerçek sandığımı biliyordu. Onu seçtiğimi biliyordu.

"Hadi." Saint, yanımdaki yatağa attığı iç çamaşırımı alır ve çömelerek bacaklarıma geçirir. Beni ayağa kaldırır ve iç çamaşırımı yukarı çeker. Yatağa geri düşerim ve onun beni giydirmesine izin veririm.

Uyuşmuş ve kalbi kırık durumdayım. Haidyn bana bunu nasıl yapabilir? Bize? Onu hayatımda istemiyordum bile, ama şimdi kalbimde bir boşluk bırakarak gitti. Tamamen yıkılmış durumdayım. Onsuz hayatımı nasıl sürdürebilirim? Her şeyde ona bağımlı hale gelmiştim.

"Gidelim," diye homurdanarak Kashton odamdan çıkıyor bile.

Beni nereye götürdükleri önemli bile değil. Onlarla birlikte olursam, burada tek başıma kalmaktan daha fazla Haidyn'i görme şansım olur. Sonuçta, onun terk ettiği kişi benim. Onu geri getiremem, ama onlar onu bana geri getirebilirler. O zaman ona aşık bir kadının ne kadar çılgın olabileceğini gösteririm, çünkü onu bir daha gözümün önünden ayırmam.

Saint beni ayağa kaldırır, sonra kollarına alır. Titriyorum ve o acı tat geri geliyor, ama bu sefer o kadar güçlü değil.

"Yine kusacak mısın?" diye soruyor, sanki biliyor gibi. "Ben... bilmiyorum."

"Söyle yeter, kenara çekeyim," diye beni rahatlatıyor Saint.

Kashton, Saint için siyah Escalade'in arka kapısını açar ve beni SUV'ye yerleştirir. Sonra sürücü koltuğuna geçerken Kashton yolcu koltuğuna oturur.

Nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Sevdiğim adamı bulabilecek olanlar varsa, onlar da budur. Ağrıyan bileklerimi ovuyorum. Zaten morarmaya başlamışlar.

"Ne yapıyorsun?" diye sorar Saint, Kashton'a.

"Cep telefonunu inceliyorum. Burada bir şeyler bilen biri olmalı."

"Adam," diyor Saint, otoyola çıkmadan önce ona hızlıca bir bakış atarak. "Kişiler listesinde Adam'ı ara."

Kashton bir saniye sonra başını sallar. "Adam yok, ama bekle..." Hızla listeleri tarar. "Ghost adında bir kişi var."

"Bir dene." Saint omuz silker. "Zararı olmaz."

Telefonu hoparlöre takar ve ikisi de zil sesini duyabilsin diye telefonu uzakta tutar. İkinci zil sesinden sonra bir erkek sesi SUV'yi doldurur. "Hey, dostum..."

"Adam?" Saint bağırır.

Hatta sessizlik hakim olur.

"Dinle, bu saçmalıkla uğraşacak vaktimiz yok." Saint devam eder. "Haidyn'i bulmak için yardıma ihtiyacımız var."

"Onu bulmak derken ne demek istiyorsun?" telefondaki tanıdık ses sorar, benim zaten bildiğim şeyi teyit eder.

"Gitti," diye tıslar Kashton. "Takip cihazını kesip kaçtı. Yaklaşık bir saat önce."

Bir saat mi? Çok daha uzun bir süre gibi geliyor. Ama yine de bir saat içinde çok uzağa gidebilir. Özellikle de Spade kardeşlerin özel jetini aldıysa. Belki de o jetteyse onu takip edebilirler.

"Siktir," diye bağırır Adam.

"Yardıma ihtiyacımız var," Saint sabırsız bir şekilde homurdanır. "Carnage'a gidiyoruz. Oraya varmak ne kadar sürer?"

Uzun bir saniye sessiz kaldıktan sonra tekrar konuşur. "Yapamam..."

"Bu Haidyn için!" Saint sertçe söyler. "Gel ve bize yardım et. Soru sormayacağız. Onu bulduğumuzda, geçen seferki gibi gideceksin." Bu bir soru değil, daha çok bir bildirimdir.

Saint, yolcu tarafındaki pencereden dışarı bakan Kashton'a hızlıca bir bakış attı.

"Kashton?" diye sorar Adam.

"Evet," diye cevaplar sonunda, sesi sert. "Onu bulduktan sonra gidebilirsin. Yine. Soru sormadan."

"Yirmi dakikada orada olabilirim." Telefon görüşmesi sona erer.

Arka koltuğa çöküp gözlerimi kapatıyorum ve aklımı kaçırmamaya çalışıyorum. Beni terk etti. Yani, bu kadar şaşırmamam gerekirdi, değil mi? Dün gece onun fikrini değiştirebileceğimi umuyordum. Onun benimle olmak, benimle kalmak istemesini sağlayabileceğimi düşünmüştüm, ama yetmedi. Sonunda beni terk etti.

Benimle birlikte olmak niyetinde değilse neden benimle evlendi? Beni küçük düşürmek için mi? Beni sevdiğini söylemişti. Bu doğru muydu? Yoksa başka bir yalan mıydı?

"Hatırladığın başka bir şey var mı?" diye soruyor Saint.

Son iki gün o kadar bulanık ki, eminim bir şeyler vardır... "Gavin," diyorum, o kısmı onlara anlatmayı unutarak.

"O ne olacak?" Kash, koltuğunda dönerek bana sert bir bakış atarak sorar. Anlıyorum. Ben düşmanım. Kardeşlerini onlardan aldım. Onları terk etmesinin sebebi benim... yine.

"Haidyn bana onu aradığını söyledi... Gavin beni geri getirmek için ona adrenalin getirdi."

"Onu ara. Carnage'a gelmesini söyle. Hemen. Belki Charlotte'un hatırlayamadığı boşlukları doldurabilir," Saint, Kashton'a emir verir.

SEVENTY-SIX

CHARLOTTE

Carnage'ın önüne geldik ve Kashton arabadan inmeme yardım etti. Bacaklarım titriyor, vücudum sallanıyor. Bunun nedeni dün geceki seks maratonu mu, ağlamam mı, yoksa uykusuzluk mu, emin değilim. Ama dizlerim tutunamıyor ve Kashton bir kolunu dizlerimin arkasına, diğerini sırtıma dolayarak beni kaldırıyor.

Yüzümü göğsüne gömüyorum ve ağlamayı kesmeye çalışıyorum. "Onu bulacağız," diyor bana güven verici bir şekilde, ama ben şüpheliyim. Şu anda her yerde olabilir.

Beni kanepeye oturturken gözlerimi açıyorum ve ofislerinde olduğumuzu görüyorum. Gözlerim hemen Haidyn'in masasına gidiyor. Masasının boş görünmesi göğsümü sıkıştırıyor. Bu manzara içimi acıtıyor.

Kapı açılır ve içeri giren adama bakarım.

Gözleri hemen benimkilerle buluşur ve kalbim hızla çarpmaya başlar.

"Ne biliyorsun?" diye sorar, Kashton ve Saint'e bakarak.

Gözlerimi yere indirip yüzümü ellerimle kapattım, nefes almayı hatırlamam gerekiyordu.

"Fazla bir şey yok," diye cevaplar Saint. "Bize uyuşturulduğunu söyledi. Görünüşe göre, Haidyn'e öldü gibi davranması için verdiği ilacın aynısı verilmiş. Gavin de onu adrenalinle geri getirmiş.

adrenalinle geri getirmiş. Gavin'in ona fazla bilgi vermediğini söyledi. Kash'i arayıp onu almaya göndermiş. Onu yatağına bağlı bulduk, Gavin ise gitmişti."

Adam, Haidyn'in masasına bakar ve sonra bana döner. "Onu kimin kaçırdığını biliyorum, ama *nerede* tuttuklarını bilmiyorum."

"Kim o lan?" diye bağırır Kashton.

Adam gözlerimi karşılayarak, "Bella Marie Costello," der.

Oda sessizliğe bürünür—Kashton ve Saint oldukları yerde donakalırlar. Titreyen bacaklarımın üzerinde durmaya çalışırım. "Hayır," diye fısıldarım, başımı sallayarak. "Bu mümkün değil."

Saint dönüp bana sert bir bakış atar. "Onu tanıyor musun?"

Boğazımda oluşan düğümü yutuyorum. "O benim annem."

Costello onun kızlık soyadı.

"NE?" Kash bağırır ve beni irkilir. Göz açıp kapayana kadar, karşımda belirir ve beni kanepeye yaslar, ellerini boğazıma dolayarak nefes almamı engeller. "Ne demek o senin annenmiş?" Yüzüme bağırır.

"Çek ellerini!" Ellerini boynumdan çekiyor ve ben kanepenin kenarından yere yuvarlanıyorum, öksürüyor ve top gibi kıvrılıyorum.

Kapı açılır. "Saint..." Ashtyn'in sesini duyunca gözlerimi kapatırım. "Neler oluyor?" diye sorar, durumdan haberi olmadığı belli.

Hepsi onu
görmezden gelir.

"Bella, Isabella..."

"Onun kim olduğunu biliyorum." Adam, Saint'i keser. "Ama Charlotte'a zarar veremezsin."

"Saint?" Ashtyn'in sesi meraklıdan endişeliye dönüşür, ama yine de onu görmezden gelirler.

"Onunla ne istersek yaparız," diye homurdanır Kashton, Adam'ı kendinden uzaklaştırır. "Sen burada değildin!" diye bağırır yüzüne. "Annesi..."

"Haidyn onunla evlendi. Charlotte onun karısı," diye bağırır Adam, ben oturup sırtımı kanepenin önüne dayayıp dizlerimi göğsüme çekerek. Mide bulantısı on kat daha şiddetli bir şekilde geri dönmüştür ve şimdi herkesin gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Ashtyn de dahil. Sanırım o da

Kash ve Saint'in şaşkınlıklarına bakarak bunu kendine söyledi. Çünkü ona, Haidyn'in karısı olduğumu sırf kinimden söylemişim. Kendimi tehdit altında hissettiğim için. Şimdi bu çok aptalca geliyor.

İkisi de gözlerini sol elime çeviriyor ve ilk kez yüzüğümü fark ediyorlar. Kashton cebine uzanıp Haidyn'in yüzüğünü çıkarıyor, onu benim komodininin üzerine bırakmıştı. Kashton'ın onu yanında getirdiğini bilmiyordum.

"Dalga geçiyorsun herhalde," diye homurdanır Kashton. "Ve tahmin edeyim, sen onun koruyucusu musun?"

"Hayır. Sen varsın," diye cevaplar Adam ve Kashton'ın yüzü gerilir.

"Koruyucu nedir?" diye soruyorum, göğsümde panik kabarıyor.

Kashton açıkça benim ölmemi istiyor, bu yüzden benim *koruyucum* olması pek de iyi bir şey gibi gelmiyor. Ama Ashtyn gibi, herkes beni görmezden geliyor.

Saint dönüp duvara yumruk atıyor, Ashtyn bir adım geri çekiliyor ve ben alnımı bükülmüş dizlerime indiriyorum. Haidyn'i bulacağımız umudum azalıyor çünkü benimle evlendiği için ona kızgınlarsa, onu bulmak istemeyebilirler. Bu yüzden mi benimle evlendi? Annemle bir ilgisi var mı? Annemi nereden tanıyor? Aralarındaki bağlantıyı anlamıyorum.

Kapı bir kez daha açılır ve başımı kaldırıp Gavin'in içeri girdiğini görürüm. Omuzlarını dikleştirir ve odadaki gerginliği hissedip hissetmediğini merak ederim. "Beni görmek istediniz mi?" diye sorar.

Saint odada volta atıyor, Kashton ise bana öfkeyle bakıyor. Adam konuşuyor. "Haidyn sana ne anlattı?"

"Hiçbir şey."

"Saçmalık!" Saint bağırır ve beni işaret eder. "Charlotte'a adrenalin vermek için seni aradı. Neden?"

Gavin kaşlarını çatı. "Ona adrenalin vermedim. Haidyn ben gelmeden önce ona adrenalin vermişti, bu yüzden benim onu muayene etmemi istedi. Bana, evine vardığında kızın mutfak zemininde baygın halde yattığını söyledi. Ona ölü gibi görünmesi için bir ilaç verilmişti ve Haidyn kendisi adrenalin enjekte etmişti. Onu muayene ettim ve durumu iyiydi. Baygındı ama tamamen iyileşecekti."

Ofiste yine sessizlik hakim olur. Kusma hissini bastırarak fısıldarım, "Bana yalan söyledi."

Saint, sanki bu benim en küçük sorunummuş gibi burnunu çeker. Kashton gözlerini devirir ve Adam olarak tanıdığım adam bana sempatiyle bakar. Ashtyn, ikiz kardeşine şaşkın ve şaşkın bir bakışla bakar, onu bizimle aynı odada gördüğü için. Şu anda kimse aynı fikirde değil. Aramızda çok fazla sır ve yalan var.

"Eminim sana yalan söylediği birçok şey vardır," diyor Saint soğuk bir sesle. Gözleri benimkilere tekrar bakmadan önce parmağımdaki yüzüğe düşünüyor.

"Saint," diyor Adam sertçe, yeşil gözleri sertleşiyor.

Saint onu görmezden gelir ve kanepeye doğru yürür. O, yumruklarını minderlerin iki yanına koyup sırtına yaslayarak eğilir ve beni sıkıştırır. Soğuk, koyu yeşil gözleri benimkileri arar ve "Haidyn sana babanı öldürdüğünü söyledi mi?" der.

Kafamı sallıyorum. Ne? Yanılıyor olmalı. "Hayır..." "O gece hepimiz onun yatındaydık..."

"Dur!" Adam onu benden uzaklaştırır, ama o Adam'ın elinden kurtulur. "Bırak gitsin, Saint," diye bağırır.

"Boş ver mi?" diye homurdanır. "Bu orospunun annesi..."

"Bu onun ya da annesiyle ilgili değil. Bu Haidyn ile ilgili," diye bağırarak Adam sözünü keser. "Charlotte onun karısı." Adam'ın yumuşak bakışları benim sulu gözlerimle buluşur. "O ona aşık. Kendini onun için feda etti." Sonra sırtını duvara dayamış duran Ashtyn'i işaret eder. "Senin karın için kendini feda etti. Senin için." Parmağını Saint'in göğsüne batırır. "Ve senin için." Kızgın Kashton'a sert bir bakış atar. "Hepimiz için. Beni aradın ve ben buradayım. Şimdi çeneni kapa ve kardeşimizi geri getirmek için bir plan yapmama yardım et!"

Yere oturmuş Haidyn'in masasına bakıyorum. Masada küçük bir kum saati duruyor. Tüm kumlar alt kısmı doldurmuş. Biraz enerjim olsaydı,

onu kırardım. Kalkar, duvara fırlatır ve lanet ruhum gibi parçalanmasını izlerdim.

Keşke zamanı öyle durdurabilseydim. Onu ararken dünyayı durdurabilseydim, ama işler öyle yürümüyor. Bunun yerine, saniyeler parmaklarımızın arasından kum gibi akıp gidiyor. Onun yokluğunda geçen her dakika, geri getiremeyeceğimiz bir dakika daha.

Saint, Kashton ve Adam ne kadar zamandır kavga ediyorlar, bilmiyorum. Ashtyn, tutunduğu duvardan hiç kıpırdamadı. Gavin, olanların gerçeğini ortaya çıkardığından beri hiç konuşmadı.

"O ne olacak?" Kashton kulaklarımda çınlayan sesin üstüne bağıyor. "Charlotte ne olacak?" Adam havlıyor.

"Onun da bu işin içinde olmadığını nereden biliyoruz?"

"H-ayır." Sesim çatlar. Asla yapmam. "Onu Lordlara tercih ettim," diye eklerim, herkes bana bakarken. Gözlerim Adam'ın kilerle buluşur. "Ona sor. O sana anlatır." Adam evdeydi; ona ayrıntıları anlatmadım, ama Haidyn'in anlattığından eminim. Onlar yakındır.

"Ne diyorsun sen?" Saint, ona dönerek sorar.

Adam elini saçlarının arasından geçirip iç çeker. Sessizliği beni tedirgin eder ve ayağa kalkarım. "Lordlar Haidyn'i onlara teslim etmemi istediler. Ama ben yapmadım," diye aceleyle söylerim.

"Lordlar için mi çalışıyorsun?" diye homurdanır Kashton.

Kahretsin! "Hayır. Adam, onlara söyle... lütfen." Ona yalvarırım. Kocama asla zarar vermeyeceğimi bilmesi gerekir.

"Uzun hikaye," diyor Adam ve Saint bana dönünce bir adım geri çekiliyorum.

"En son Carnage'a bir yabancı geldiğinde, içinde bomba vardı. O kaltak annesinin yapamayacağı hiçbir şey yok. Onu kesip açalım derim."

"Ne?" diye bağırırım. "Hayır. Asla..."

"Neden böyle güzel bir şeyi boşa harcayalım?" Kashton sözümü kesti. "Onu arayalım." Gözleri ayakkabılarımdan vücuduma doğru kaydı, bu da paniğimi daha da artırdı. "Onu soyun ve tutun. Ben bakacağım."

Konuşabilseydim, yapmamaları için yalvarırdım. Şu anda nefes bile alamıyorum.

"Ne oluyor, Kash?" Ashtyn duvardan iterek öne doğru adım attı. "Kesinlikle olmaz. Saint..." Ona baktı ve onun sert gözleri onunla buluştu. "Hayır..."

"O bir tehdit değil!" Adam bağırır, ellerini uzatır ve önüme geçer. Elimi uzatıp tişörtünün arkasını tutarım, canımı dişime takarak. "Ona dokunmayacaksın."

"Masum olduğumu kanıtlayana kadar Kash'in yanındayım," diyor Saint. "Onu seviyorum," diyorum savunmacı bir tavırla.

Saint burun kıvrır ve Adam arkasını döner. Ellerimi tişörtünden çekip, kanepeye oturmam için yardım eder.

"Onun telefonu," diyor Kashton.

Omuzlarım titriyor, çünkü Haidyn'e olan aşkıma kanıtlayacak hiçbir şeyin olmadığını biliyorum, çünkü bunu yapmadığımı kanıtlayacak hiçbir kanıtım yok. Lordlardan bana gönderilen tüm e-postalar hemen silindi. Ona olan sadakatimi kanıtlayacak hiçbir şey yok. Telefonumda Haidyn ile ilgili tek şey, beni siktiği sonra bana gönderdiği videolar ve resimler.

Telefonumun yanımda olmadığını söylemek üzereyim ki Kashton onu cebinden çıkarır. Sanırım Haidyn'in yüzüğünü ve telefonunu alırken onu da almış.

Bir kez daha kusmuk tadını yutuyorum. Sadece kocamı kaybetmekle kalmadım, şimdi de çıplak soyulup, vücudum aranacak ve bodrumlarındaki bir kafese atılacağım.

Lordlarla mantıkla konuşamazsın. Bir kez karar verdiler mi, işin bitti demektir. Onlar telefonumu karıştırırken ben sessizce yere bakıyorum.

"Bir şey buldum galiba," diyor Kashton. "Ne buldun?" diye soruyor Saint.

"Haidyn."

Kashton'ın cevabıyla ayağa fırlıyorum. Bir saniye sonra, Haidyn'in sesi ofisi dolduruyor. "Hey, bebek yüzlü..."

"Haidyn?" Kashton'ın elinden telefonu alıp ekrana baktığımda bunun bir video olduğunu gördüm. O, sadece bir çift kot pantolon giymiş olarak kanepemde oturuyordu. Telefon, sehpanın üzerinde bir şeye dayalıydı.

Onu görünce a lamamak için elimi a zıma kapatıyorum. Bu d n geceydi... O, oturma odamdaki tavandan tabana pencerelerin önünde dururken, ben de sehpa da telefonumu gördüm.

"Sana veda etmek için istediğim şekilde değildi bu. Ama hayatımızda, nadiren istediğimizi elde ederiz." Dudaklarında hafif bir gülümseme belirir. "Sen benim istisnamsın."

Başını e di, sa  eliyle parmağındaki alyansını çevirerek ona baktı. "Seni ilk gördüğüm anda benim için fazla iyi olduğunu anlamıştım. Senin hak etti in adam olamayaca ımı biliyordum. Bu yüzden seni bıraktım... ama hayatıma geri döndüğünde, kendimi durduramadım." Telefona bakarak hafifçe gülümsedi.

Hayatına geri mi döndü?

"Hayatımda affedilemez birçok şey yaptım, ama yapt  ım en iyi şey seni karım yapmak oldu. Keşke farklı bir şekilde yapabilseydim. Sen bana verdi imden çok daha fazlasını hak ediyordun. Diz çöküp, hayatının geri kalanını benimle ge irmen için sana yalvarmalıydım. Beni ne kadar de i tirdi ini s ylemeliydım. Bana yaşamak ne demek olduğunu gösterdiğini s ylemeliydım. Hep bir şeylerin eksik olduğunu hissediyordum... Hayatım sıkıcıydı. Her gün aynı şeyler tekrarlanıyordu. Sonra sen o muhteşem gülümsemeyle hayatıma girdin ve gözlerine bakt   mda, benim gibi bir adam için var olabileceğini hiç d   nmedi im bir gelecek gördüm."

Bo azımda bir yumru oluşur ve ekranında onu görebilmek için gözlerimdeki ya ları silmek için gözlerimi kırpı tırırım.

"Benim gibi bir adama sonsuza kadar sürecek bir şans vermeyeceğini biliyordum. Bu yüzden seni zorladım. Adam'ın yardımına ihtiyacım vardı." Adam'a bakıyorum ve yeşil gözleri çoktan benimkilere kilitlenmi  durumda. Yeni akan g zya larımı silerek gözlerimi tekrar telefona çeviriyorum. "  nk  seni elde etmenin tek yolunun bu olduğunu biliyordum. Ve senin kocan olma fırsatını ka ıramazdım." Sanki bana bakamıyormu  gibi kameradan gözlerini kaçırıyor ve g  s m sıkı ıyor.

Nasıl bana bu anıyı bırakır? Neden kalbimi iki kez kırıyor? Onu oturma odasında buldu umda ve

benimle evlendiğine pişman olup olmadığını sorduğumda... bana bu videoyu bırakmıştı. O zaman ne yapacağını tam olarak biliyordu.

Mavi gözleri ekrana geri dönüyor ve bir kez daha benimkilerle buluşuyor. "Sana hak ettiğin sonsuzluğu veremediğim için üzgünüm, bebek yüzlü. Ama sana verebileceğim her şeyi verdiğime söz veriyorum."

Boğazımda bir düğüm oluşur ve onunla sonsuza kadar birlikte olmayı seçtiğimi söylediğimde söylediklerini hatırlayınca artık ağlamayı tutamam. *Bazıları için sonsuzluk sadece birkaç saniye sürer.*

"Lütfen bil ki, seni bu dünyadaki her şeyden daha çok sevdim... ve bu kapıdan çıktığımda, bir parçamı seninle birlikte bırakıyorum çünkü sonsuza kadar sürmesi dışında hiçbir şey yeterli olmazdı." O gülümsüyor ve ben nefes almaya çalışıyorum. "Carnage'da güvende olacaksın ve kardeşlerim seni koruyacak." Öne eğiliyor ve konuşmadan önce telefonu eline alıyor. "Seni seviyorum, Charlotte."

Ekran kararır ve ben yere düşerim. Dizlerim artık beni tutamaz ve odayı adamların sesleri doldurur, titrek ellerimle tekrar oynat düğmesine basarken onlar tartışmaya devam ederler.

HAIDYN

Çelik kapının gıcirtısı ağır gözlerimi açtırdı. Uçakta çelik bir kafese konulmuştum. Kısa bir uçuş gibi görünüyordu. Uçakla seyahat etmeye bile gerek kalmayacak kadar kısa. İndikten sonra gözlerim bağlandı ve bilinmeyen bir yere götürüldüm.

Gözlerim açıldığında, penceresiz beton bir odadaydım. Carnage'ın bodrumunda olduğum gibi yeni bir kafese kilitlenmişim. Ama burası evim gibi gelmiyordu. Boynuma bir iğne batırdılar ve uyandığımda kolumda bir serum vardı. Ne olduğunu bilmiyorum ama sanki tüm gücümü emiyor gibi hissediyorum.

"Hadi, Spade. Seni görmek istiyor." Kollarımdan tutulup oturur pozisyona getiriliyorum. Birkaç kişi beni ayağa kaldırıyor ve ben inliyorum. Lanet olsun, hayatımda hiç bu kadar zayıf hissetmemiştim.

Kollarımı arkamda tutuyorlar ve kelepçeyle sabitliyorlar. Sonra beni öne doğru itiyorlar. "Yürü," diye bağılıyor biri.

Birini takip ediyorum, üçü de arkamdan geliyor.

Çift kapı açılır ve önümdeki adam odaya girince durur. "Diz çök," arkamdaki biri emreder.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Siktir git..."

Bacaklarımın arkasına vurularak dizlerimin üzerine çöküyorum. Önümdeki adam arkasını dönüyor, yerdeki bir zinciri kapıyor ve boynumdaki kalın metal tasmaya takıyor. Beni öne doğru çekerek sırtımı kamburlaştırıyor.

"Merhaba, sevgilim," diye şarkı söylediğini duyarım.

"Ne istiyorsun lan?" Şanslıysam, ölene kadar beni o beton odada bırakır.

Sağdaki kapıdan içeri girmeden önce kahkahası büyük odada yankılanır. Tamamen siyah, yere kadar uzanan bir elbise giymiş olarak önümde durur. Elbisenin derin V yakası, kocaman göğüslerini ortaya çıkarır. Yüzü, sanki yirmi bir yaşında ve partiye gitmek için kulübe giden bir kız gibi makyajlıdır. "Berbat görünüyorsun, Haidyn."

"Bana ne veriyorsun?" diye soruyorum.

Yüzümü kavrar, uzun, sivri tırnakları derime batar, ben de çekilmeye çalışırım ama zincirler sıkıdır, bu yüzden boşuna. "Bazı insanlar sana bedavaya verdiğim şey için çok para ödüyor," diye cevaplar. "Lordlar, sizi 'eğitirken' bunu sana ve kardeşlerine vermemi istediler, ama ben daha iyi bir fikir buldum. Artık sen benim oldun..." Gülümser. "Dünyada bu kadar çok insanın nasıl bu kadar uzun yaşadığını hiç merak ettin mi? Nasıl bu kadar uzun süre 'pozisyonlarını' koruyabildiklerini? Hiç hastalık yok, ara sıra meydana gelen garip kazalar dışında genç yaşta ölen yok... yoksa Lordlar onları öldürttü mü?"

"Daha uzun yaşamam için bana ilaç mı veriyorsun?" diye şüpheyle soruyorum.

Yani, böyle bir ilacın varlığına şaşırırmam, çünkü daha önce de böyle düşüncelerim olmuştu. İktidarda olan insanlar iktidarda kalmayı severler. Bu yüzden dünyanın her yerinde bu kadar çok yaşlı lord var.

"Senden büyük umutlar besliyordum, Haidyn. Sana bir hediye vereceğim." Ben burun kıvrınca, yüzümü bırakıyor.

"Aslında, hala umutluyum." Önümdeki sandalyeye çöküyor. "Güzel bir yüze karşı koyamayacağını biliyordum." Karımın adı geçince kalbim hızla atmaya başlıyor. "Hudson?" diye sesleniyor ve karanlık odaya bir adam giriyor. Onu tam olarak tanıdığım için gözlerimi kısıyorum. Charlotte'un mutfağında, onu yerde yatarken bulduğumda, öldüğünü sandığımda onu hatırlıyorum.

Ona doğru yürüyerek, "Evet, anne?" diyor.

Onun ona taktığı takma isim yüzünden dudaklarımı büzüyorum. Ben sapıkça şeyleri seven biri olduğum için sapıklığı ayıplamıyorum, ama eski kız arkadaşının annesine "*anne*" demesi beni iğrendiriyor. Elini elbisesinin V yakasına sokup göğsünü kavrayan adam, eğilip onu öpüyor.

"Seni lanet olası..."

"Hepsi benim planımın bir parçasıydı." Beni keserek, ondan uzaklaştı. "Onun sana görev olarak atanmasını sağladım, ama bir sonuç alınamadı." Gözlerini devirerek devam etti. "Sonra Ashtyn geri döndü ve sen gittin... Benny neredeyse her şeyi mahvedecekti. Ne yapacağımı bilemedim. Ama Hudson harika bir fikir buldu. Arkadaşını aradı ve Annabelle senin evinin önünde otururken onu takip etmesini istedi. Annabelle'in ayrılmasını bekledi, onu kenara çekti ve hapse atmadan önce ona dayak attı. Annabelle'in arayabileceğini düşündüğü tek kişi oydu." Gülümsüyor ve ben titriyorum, o lanet olası piçi izliyorum. Onu mutfağında öldürmeliydim, ama karımı uyandırmaktan çok korkuyordum. "Sen de tabii ki onun arabasını gördün ve onu araştırmak için telefon ettin. Kim olduğunu anladığında onu görmek istemeden duramadın." Bir sigara yakıp ona uzattı. "Sen bir askerisin Haidyn, ama kalbin çok büyük." Kaşlarını çatıp bir nefes çekti. "Bir lord için iyi bir özellik değil ama tahmin edilebilir. Kardeşlerin ve sonra Ashtyn için yaptığın her şeyden sonra, zor durumdaki bir kadını geri çeviremeyeceğini biliyordum. Bu yüzden... onu biraz hırpaladı ve sana geri gönderdi."

"Anlaştık," diyorum sert bir sesle.

"Oh, ben sözümün eriyim. Sen burada kal, o da dokunulmaz kalacak."

Hudson güldü. "Şey, *dokunulmaz* diyemem." Bana gülümsedi. "Ona yaptığın her şeyi izlemekten çok keyif aldım."

Bunu ne kadar sevdiğini gördükten sonra, onun için planlarım var."

Zincirleri çekerek kelepçelerle birlikte tıkırdatıyorum, onları yerden çekmeye çalışıyorum ama çok zayıfım. "Ona dokunursan..."

"Onu savunmasız bıraktın. Zavallı sürtük sana aşık oldu." Gülüyor. "Ben gelip onu alacağım ve ağlayabileceği bir omuz vereceğim. Yavaş yavaş zihnini ele geçireceğim. Ona yaptıklarından sonra onu kırmak zor olmayacak. Ama benim sözüme inanma. Buraya taşındığında bunu kanıtlama fırsatım olacak."

Isabella'ya bakıyorum, bir şey söylemesini bekliyorum. *Burada hamle derken* ne demek istediğini açıklaması için. Anlaşmamız benle idi, onunla değil. Onu buraya getirirse, anlaşmayı bozmuş olur.

"Lordların nasıl başladığını biliyor musun?" Kafasını düşünerek eğiyor ve yüzünde bir gülümseme beliriyor.

Cevap vermiyorum. Teoriler var, ama hiçbir şey kanıtlanmadı. Asla gerçeği öğrenemeyeceğimi bildiğim için bu konuyu araştırmaya hiç önem vermedim. Ve bu neyi değiştirirdi ki? Hiçbir şeyi.

"Bütün erkekler aynıdır. Penisleri olduğu için dünyayı sahipleniyorlar. Peki ya kadınların yüzyıllar önce Lordları kurduğunu söylesem?"

Hudson sanki bu bir şaka gibi gülüyor ve kadın ona öfkeyle bakıyor. Öksürmeye başlıyor, bunu gizlemeye çalışıyor. Ben hiçbir şey söylemiyorum.

"Bak... şu anki haline bir bak." Bir bacağını diğerinin üzerine atar. "Bir köpek gibi zincirlenmişsin."

Kelepçeli ellerim yumruk olur.

"Gerçekten bir erkeğin başka bir erkeği bu duruma sokacağını mı düşünüyorsun?" Başını geriye atarak gülüyor. "Zayıfları elemek için üç yıllık bir giriş sürecinden geçiyorsun. Sikişemeyeceğin söyleniyor. Hangi erkek bu kadar uzun süre amsız kalmaya karar verir ki?" Sigara bir nefes daha çekiyor. "Bu lanet dünyayı kadınlar yönetiyor, ama erkeklerin kontrolün kendilerinde olduğunu düşünmelerine izin vermeliyiz. Biz olmasak, mirasınız yok olur. Adınız unutulur." Kıkırdar. "Kuralların bir parçası bu, herkes hizmet etmek zorunda. Sınava tabi tutulursunuz. Ölümüne savaşırırsınız, tabiri caizse. Kızlarımız bacaklarını açmak zorunda..." Omuz silker. "Sanki bu zor bir şeymiş gibi. Ama siz, erkekler... Üç yıl seks yapmadan sonra birini sikmek için verilirseniz? Noel sabahındaki çocuklar gibisiniz."

Noel sabahındaki çocuklar gibisiniz. Onu kazandığınız bir kupa gibi sergileyin, bu size yeniden erkek olduğunuzu hissettirir."

Bu benim Barrington'daki son yılım değil ve o benim seçtiğim kişi değil. Charlotte'un onun kızı olduğunu, onun gerçek kimliğini öğrendiğim anda anladım. İntikam almak istiyordum ve bir fırsat gördüm. Bunun bir tuzak olduğunu bilsem de. Onu babasının yatında gördüğüm günden beri onu istediğimi inkar edemezdim.

Dört yıl önce

KİM BİLİR NE KADAR SÜRE BOYUNCA bir hücrede tutuldu, aç bırakıldım ve uyuşturuldum. Dört adam içeri girdi ve ben mücadele etmeye bile tenezzül etmedim. Ne anlamı vardı ki? Pes ettiğimi söylemiyorum, ama o kaltak, bana karşı her türlü avantajı elinde tutarken, benim yenilgimi izlemenin zevkini tatmasına izin vermeyeceğim.

Ondan sonra uyandım ve diri diri gömüldüğümü düşündüm. Göremiyordum, burnum tıkanmıştı ve hareket edemiyordum — alan çok küçüktü. Tek oksijen kaynağı, ağızımda hissedebildiğim bir tüptü. Bazen hava akışı kesiliyordu ve ne kadar çabalarsam çabalayayım paniğe kapılıyordum. Yanıyordum — vücudum alevler içindeydi ve terden boğuluyordum. Hiçbir şey göremediğim, duyamadığım ve vücudumdaki spazmları kontrol edemediğim için halüsinasyon gördüğüme eminim.

Bunun berbat bir durum olduğunu biliyordum. Orada ne kadar kaldığımı bilmiyorum — günler gibi geldi — ama sonunda bilincimi kaybettim ve bir sonraki hatırladığım şey, bir hastane yatağında uyanmamdı.

Şimdi, daha fazla işkence, daha fazla eğitim için bodruma geri dönüyorum.

Pelerin ve maskelerle örtülü Lordlar tarafından plastik perdelerin içinden itiliyorum. Hemen duruyorum. Saint ve Kashton, odanın ortasındaki tavana bağlanmış bileklerinden asılı duruyorlar. Ashtyn kardeşimi vurduğundan beri ikisini de ilk kez görüyorum. Ne kadar zaman geçti... günler, haftalar, aylar? Burada zaman yok. En azından ikisi de hayatta.

Kash berbat görünüyor. Yaralı, kesik ve kanayan, ölümün eşiğinde. Cildi solgun ve nefes almakta zorlanıyor. Saint'in vücudunu incelerken, kurşun yarasının yakınında yeni bir 666 işareti olduğunu görüyorum. Buraya geleli çok olmamış. Belki bir gün. En fazla iki gün.

"Oh, geri dönmüşsün." Kaltak dönüp bana gülümsüyor. Saint'in yeni damgasını tokatlayarak homurdanıyor. "Haidyn'in iyi olacağını söylemiştim," diyor ona.

"Ne istiyorsun?" diye soruyorum. Aptalca bir soru, ama nihayet birbirimizi gördüğümüze göre, bunun bir nedeni olmalı. Onunla her şey zihin oyunlarıdır.

"Sana erkek olmayı öğretmeye geldim."

Kash burnunu çekip, patlamış dudaklarından kanı yere tükürür.

"Başlangıç biraz zor oldu galiba. Kendimi tanıtayım. Adım Isabella, ama bana Costello diyebilirsin."

"Siktir git, kaltak." Kash inler, başını geriye doğru eğerek tavandan sarkan vücuduna bağlı bileklerine bakar. "Sana boktan diye seslenmeyeceğim."

Isabella başını sallayarak iç çeker. "Neden altı aylığına bu cehenneme taşınmayı seçtiğimi biliyor musun?"

Hiçbir şey söylemiyoruz ve o bana doğru adım atıyor. Göğsümü eğiyorum ve kafasını vücudundan koparmak isteyen ellerimi yumruk yapıyorum. Burada çok fazla adamı var ve sayıca bizden üstünler. Kash benim hissettiğim kadar zayıf görünüyor ve Saint'in ameliyatından sonra nasıl hissettiğini ya da ona ne yaptıklarını kim bilir.

"Spade kardeşlerin yeni neslini 'iyi çocuklar' haline getirmeye katkıda bulunmak istedim, ama asıl nedenim intikam almak."

Bana sırtını dönerek, siyah Versace topuklu ayakkabılarıyla beton zemine vurur, kan ve su birikintilerini sıçratarak makas, bıçak ve pense bulunan tekerlekli arabaya doğru yürür. "Sen..." Bir bıçak alır, paslı görünen bıçağın üzerinde parmaklarını yukarı aşağı gezdirir ve kırmızı dudakları yukarı kıvrılır. "Kocamı öldürdün."

"Siktiğimin... yalancı... orospusu." Saint sonunda konuşmaya başladı. "Lordlar intikam için buraya gelmene izin vermezlerdi."

"Birlikte geçireceğimiz zaman içinde göreceksin ki, ben çok ikna edici olabilirim." Gülümsemesi genişler. "Bu işi halledeceğimi biliyorlardı. Ayrıca

intikam en iyi motivasyondur."

Yavaşça ona yaklaşıyorum ve o, başını kaldırıp bakışlarımla karşılaşırken bile irkilmiyor. "Eğer kocanı öldürdüyse, bunu hak etmişti."

Yüzü kızarır ve bıçağı üst bacağıma saplayarak beni keser.

Dişlerimi sıkıyorum. "Lanet olsun." Dişlerimi sıkarak, diğer bacağıma tüm ağırlığımı verip yarayı incelerken, bacağımdan akan kanı izliyorum. Derin bir yara değil. Asıl endişem, ortamın pisliği nedeniyle enfeksiyon kapma ihtimali.

"Carnage'dan ayrıldığımda, Isabella Schults'u size erkek olmayı öğreten kişi olarak hatırlayacaksınız."

"Schults mu?" diye yüksek sesle tekrar ediyorum, adını tanıdığımda kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Kahretsin, geçen yılki kabul törenimiz... Isabella adındaki yat ve onun sahibi olan kocası.

"Onları indirin." Saint ve Kash'e doğru elini salladı. "Onları çukura koyun. Bir mola hak ettiler."

"Hayır!" diye bağırırım ve o tekrar bana döner.

O, kanlı bıçağın ucunu boynuma dayıyor ve ben burnumun deliklerinden nefes alırken gözlerimle ona bakıyorum. "Beni mi istiyorsun? Ben buradayım lan." Kardeşlerimin benim yaptığım bir şeyin bedelini ödemesine izin vermeyeceğim. Özellikle de Lordların emirlerini yerine getirirken.

"Daha sadece on altı gün oldu, Haidyn. Hemen karar vermeyelim."

Kollarım arkamda çekildiği için omuzlarım ağrıyor ve beton zeminde diz çökmekten dizlerim çok acıyor. Sesi kulaklarımı çınlatıyor. Sadece odama dönmek istiyorum. "Bunun Charlotte ile ne ilgisi var?" diye bağıriyorum.

Isabella, kızının sahte ismini duyunca gözlerini kısıyor. Ayağa kalkıp birkaç adım atarak aramızdaki mesafeyi kapatıyor. "O her zaman büyük bir şey olacaktı." Kollarını genişçe açarak ekliyor: "Annabelle bir gün benim yerimi alacak. Ve sen ona hesap vereceksin."

"Bize," diye ekliyor Hudson.

Gözlerim onun gözlerine kayıyor, sonra tekrar Charlotte'a dönüyor. Bill, Charlotte görevini yerine getirirse Lordların ona vereceği şeyden memnun olmayacağını söylemişti. Ama ne olduğunu hiç söylemedi. Isabella'nın tam olarak neyden bahsettiğini hâlâ bilmiyorum.

Bana yumuşak bir gülümsemeyle bakıyor. "Hudson ile evlenecek."

Kafamı sallıyorum. "Asla yapmaz." Charlotte'un karım olduğunu söylemiyorum. Bunu başka bir güne saklayacağım. Ölene kadar burada kalacağım için.

Başını geriye atarak gülüyor. "Sence ona seçim şansı verir miyim?" Hayatı üzerinde hiçbir kontrolü olmadığı düşüncesi göğsümü sıkıştırıyor. Yaşadığı onca şeyden sonra, geldiği noktadan nefret edecek. Her şey boşuna oldu. "Ama tıpkı sen ve diğer Spade kardeşler gibi, Hudson ve ben, ben işimi bitirdiğimde burayı devralması için onu hazırlayacağız. Ve o da kendisine söylenen her şeyi yapacak." Gözleri alaycı bir gülümsemeyle beni baştan aşağı süzer. "İçimden bir ses, onun senin ve kardeşlerinin olduğu kadar *eğitilmesi* zor olmayacağını söylüyor." Gülümsayarak arkasını döner ve Hudson'la el ele yürümeye başlar.

"Kaç tane?" diye soruyorum, kalbim hızla atıyor, kendi kızına yaşatacağı şeyleri bildiğim için.

Charlotte güçlüdür ama o kadar da değil. Bu kaltağın karımı eğitmesini seyretmektense, ikimiz de içindeyken burayı yakıp kül ederim. Tek yapabileceğim, kardeşlerimin onu dünyadan saklamasını ummak.

Isabella durur ve bana döner. "Kaç tane ne?" "Bu toplumu kaç tane orospu yönetiyor?"

Sırıtarak bana doğru bir adım atıyor. "Sayıda güç vardır," diyor belirsiz bir şekilde. "Tıpkı kadınlara doğurgan olmaları için ilaç verilmesi gibi."

Kaşlarımı çattım. Bu benim bilmediğim bir şeydi. Ama Bill'in bana üreyenler hakkında anlattıklarından sonra, bu da mantıklı geliyordu. Lanet olsun, neden bunları daha önce bir araya getirmemiştim?

Yüzümdeki şaşkınlığı görünce gülüyor.

"Lordlara ikiz doğurmak için güçlendirici verildiği söylentisi dolaşıyor." Başını geriye atar ve kahkahası daha da yükselir. "Ve sen buna gerçekten inanıyorsun. Onlara... takviyeler veriliyor, evet, ama ikizleri belirleyen kadınlar.

Erkekler değil. Örneğin arkadaşın Ryat'ı ele alalım. Karısı Blakely. O bir kurucunun soyundan geliyor. Ona ikiz erkek çocukları verecek, değil mi?"

LeAnne. şimdi her şey anlaşıldı. Charlotte, annesinin LeAnne'in en iyi arkadaşı olduğunu söylemişti. Anlamalıydım.

"Kim bilir daha kaç çocukları olacak. Ya da çocuklarının kaç çocuğu olacak... Görüyorsun Haidyn, mirasınızı yaşatanlar kadınlar."

"Sen hariç." Hudson sanki bir sır biliyormuş gibi gülüyor. "Ölene kadar burada olacaksın ve, diyelim ki, geride bırakacak bir mirasın olmayacak."

şimdi, Gavin'in Charlotte'a aşıyı yaptırmamış olmasını her zamankinden daha çok diliyorum. Karıma istediği şeyi vermek için her şeyi verirdim

—bir aile. Lordlar yüzünden değil. *Siktir et onları!* Ama çünkü o bunu istiyordu ve her şeye layık.

"Amerika Birleşik Devletleri'nde bir erkeğin ortalama ömrü yetmiş yedi yıldır. Benim yardımımıyla, sen bunu aşacaksın. Bunu benim sana bir hediye olarak düşün — Annabelle'i uzun... çok uzun bir süre boyunca her gün görebileceksin." Arkama bakıyor. "Onu odasına geri götürün. Damar yolunu çıkarın ve ikinci aşama inisiyasyonuna hazırlayın." Sonra dönüp, elini kıına koyarak odadan çıkar.

Yetmiş yedi

CHARLOTTE

Haidyn bana beni sevdiğini söyleyip beni yatağıma bağlı bıraktığından bu yana bir hafta geçti. Tamamen işkence dolu bir hafta.

Hayat sana gülmeyi bilir. O gece mutfağımda görüldüğünde ilk düşündüğüm şey, beni Carnage'a sürükleyip bir hücreye kapatacak ve orada ölüme terk edeceği idi. Öyle oldu, ama o şekilde değil. Ben Carnage'da mahsur kaldım, o ise başka bir yerde.

Onun yatağında uzanmış, karanlık tavana bakarak onun dokunuşunu, beni saran vücudunu, beni becerme şeklini hatırlamaya çalışıyorum.

Hayatımda hiç kimseye Haidyn'e bu kadar bağımlı olmamıştım. Hayatını her yönüyle benim hayatıma soktu. Sonra öylece gitti ve benim hayatıma devam etmemi bekliyor. *Nasıl?*

Seni seviyorum, Charlotte.

Adam cep telefonumu benden aldı. Haidyn'in bana bıraktığı videoyu tekrar tekrar izlememden bıkmıştı. Pilin bitmiş olduğunu söyleyip benim için şarj edeceğini söyledi. Bu da başka bir yalandı.

Kapı açılır ve ben tavana bakmaya devam ederim. Duyarsızlaşmışım. Onun nerede olduğuna dair hiçbir ipucu yok. İlk başta, onların tartışmalarını dinlerdim. Ashtyn ağlayıp Saint'e onu bulması için yalvarırken bile üzülürdüm. Artık hepsini duymazdan geliyorum. Biliyorum bu bencilce, ama bu cehennemde kimse onu benim kadar sevmiyor.

En azından ben öyle hissediyorum. Öyle olsaydı, onu terk etmezlerdi. Seçim şansım olsaydı, onu asla terk etmezdim. Bu gezegende Haidyn'den başka birini asla seçmezdim. Bir noktada, hepsi onu seçti. Adam haklıydı; kocam hepimiz için kendini feda etti.

"Bir şey var mı?" diye sorar Saint.

Adam'a soruyor. Adam geldikten sonra başka bir Lord'u arayıp Muffin'i ve Haidyn'in evinden benim ve onun birkaç eşyasını almalarını istedi. O zamandan beri ikisiyle birlikte Haidyn'in odasındayım. Adam yanımdan ayrılmadı. Sanırım intihar edeceğimi düşünüyor. Açıkçası, bu durumdan daha iyi olurdu. Ya da Saint ve Kashton hala bana ısınamadıkları için olabilir. Beni öldürmek istedikleri kesin ve ben de onlara karşı koymazdım. Bunu hak ediyorum.

Babamı öldüren adama aşık oldum. Ona karşı hissettiklerim değişmediği için korkunç bir insan mıyım? Muhtemelen. Annem onu bu yüzden cezalandırıyor, çünkü sevdiği birini elinden aldı. Ben de onu sevdiğim için beni cezalandırıyor. Bana hiçbir şey söylemedikleri için aklıma gelen tek makul açıklama bu.

"Hayır," diye cevaplıyor Adam, dizüstü bilgisayarında yazmaya devam ederken.

Saint iç çekiyor. "O nasıl?" Sanki onu duyamıyormuşum gibi konuşuyor.

kon

uşuy"Devin ve Gavin her an buraya gelebilirler."

or. Yana dönüp ikisine de sırtımı dönüyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Belki

bana sakinleştirici verip, uyuturlar da biraz uyuyabilirim. En azından Haidyn'in kollarında olduğumu hayal edebilirim. Ona ait olduğumu hayal edebilirim. Hala burada olduğunu hayal edebilirim. Şu anki boşluktan daha iyi her şey olur.

Bütün vücudum ağrıyor. Göğsüm o kadar sıkışık ki nefes almak bile acı veriyor. Jessie'nin bana getirdiği hiçbir şeyi yemiyorum. Çünkü Haidyn'in nerede olursa olsun, o da yemek yemediğini biliyorum. O yemiyorsa ben neden yesin ki? İşkence mi görüyor? Eminim öyledir. Aklımdan ne geçerse geçsin, daha kötüsünün olacağını bilmekten nefret ediyorum. Annem ona ne yapıyor olabilir ki?

Kapı tekrar açılıyor ve Adam'ın balkona açılan çift kapının önündeki sandalyesinden kalktığını duyuyorum. Orada

dizüstü bilgisayar ve telefonuyla durmaksızın çalışır. Ancak, bütün gece çalışıp gün boyu işlevini yerine getirebilmek için enerji içeceklerine ihtiyaç duyar.

"Neye ihtiyacın var?" diye sorar Devin.

"Seçeneklerimi bilmem gerekiyor," diyor

Adam. "Kiminle?" diye soruyor Gavin.

"Onunla." Arkamda dururken beni işaret ettiğini hayal ediyorum. "Yemek yemeyi, içmeyi reddediyor... Yirmi dört saattir tualete kalkmadığını sanıyorum. Bu noktada susuz kalmış olmalı." Adam iç geçirir.

"Charlotte?" Omzumdaki bir el vücudumu sallıyor, ama ben onu görmezden geliyorum. "Charlotte?"

Sırt üstü yatırıldım ve gözlerimi tavana diktim, içlerinden biri gözlerime parlak bir ışık tutuyordu. Konuşmaya çalışsam bile konuşabileceğimden emin değildim. Ağlamaktan boğazım çok ağrıyordu. Ağlayarak gözyaşların kuruyabilir mi? Yani o kadar çok ağlarsın ki artık gözyaşı üretemezsin?

Bence en kötüsü bilinmezlik. Yedi gün oldu. Haidyn'i bulsalar bile, şimdi benim hakkımda ne düşünecek? Adam, Haidyn'in benim için kendini feda ettiğini söyledi. Neden? Bir şansımız olabilirdi, ama beni dinlemedi. Şimdi hayatımda ne yapacağım? O olmadan hayatımın bir anlamı yok.

"Hiçbir şey," diye bağırır Adam. "Sana bir şeyler yapmanı söylüyorum." "Haidyn istemezdi..."

"Haidyn burada değil!" Adam, Gavin'i keserek bağırır. "Sana bir şeyler yapmanı söylüyorum. Kendine zarar veriyor."

"Bence ne isterse yapsın." Kashton eğlenmiş gibi konuşuyor. Odada olduğunu bile fark etmemiştim. "Mahkumları yemek yemeye zorlamıyoruz. Yavaş yavaş açlıktan ölmek istiyorsa, bırakın ölsün."

"Kash." Adam uyarı olarak onun adını homurdanır. "Sen onun koruyucususun, Tanrı aşkına."

Bunun ne anlama geldiğini hâlâ bilmiyorum ve artık bilmek istediğimden de emin değilim.

"Ben hiçbir şey imzalamadım." Kashton sanki şaka gibi gülüyor.

"Onu hastaneye götürebiliriz." Devin bir plan bulmaya çalışarak konuşur.

"Bu bir başlangıç. Sonra ne yapacağız?" Adam sesini alçaltır. "Beslenme tüpü," diye önerir biri.

"O bunu çıkaracaktır." Saint, hayatı tehdit eden bir hastalık için önerilen bu geçici çözüm karşısında gülümser.

Sanki bana ne olacağı umurunda da. Açıkçası, bunun için enerjim olduğundan bile emin değilim.

"Kısıtlama," diye ekler Gavin. "Böylece kendine zarar vermesini veya beslenme tüpünü çıkarmasını engelleyebiliriz."

"Onu yatağa bağlayalım mı?" Adam, bu seçeneği beğenerek tekrarlar.

Bağlanma düşüncesi çatlamış dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Azgın olduğum için değil, Haidyn'i düşündürdüğü için. "*Sen bir ip tavşanı mısın, bebek yüzlü?*" Onun sesinin bana bu soruyu sorduğunu duyabiliyorum. Gözlerimi de bağlarsa, odada onun olduğunu hayal edebilirim. Her zamanki gibi pislik gibi davranıp, hazır olduğumu düşünene kadar boşalmamı bekletir. Sözlerimi kullanıp ona yalvarmamı sağlar.

O, bedenimi ve zihnimi ona ihtiyaç duymaya alıştırdı. Sonra beni terk etti ve benim hayatıma, onu hep hayal ettiğim gibi devam etmemi bekliyor.

"Hiçbiri olmayacak," diyor bir kadın sesi. "Ash..."

"Onu tuvalete götürmeme yardım et, Adam." Saint'i keser. "Hemen."

"Sanmıyorum..."

"Ne düşündüğün umurumda değil, Adam," diye bağırır. "Bana onunla yirmi dört saat ver." Kimse bir şey söylemez ve o tekrarlar, "Onu tuvalete götürmeme yardım et."

"Hadi prenses," der Adam yumuşak bir sesle, sonra kolları sertçe vücudumun altına kayar. Beni kaldırır ve o banyoya girerken başım kolunun kenarına sarkar.

Gözlerim açık ama hiçbir şey göremiyorum. En azından net bir şekilde göremiyorum. Sadece bulanık şekiller ve parlak, ışıltılı ışıklar görüyorum. Beni Haidyn'i görmeye götürmedikçe, bunun bir önemi yok.

Kulağımı akan su sesi dolduruyor ve küvetin kenarına oturtulmuşum. Oda sanki günlerce içmişim gibi dönüyor, ama

bunun, vücudumu hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu şeylerden mahrum bıraktığım için olduğunu biliyorum.

"Sana on dakika veriyorum," diyor Adam, Ashtyn'e. "Eğer işe yaramazsa, benim dediğim gibi yaparız."

"Yine birdenbire ortaya çıkıp emirler yağdırmaya başlayamazsın, Adam." Sert bir kahkaha atıyor.

"Haidyn onun böyle yaşamasına izin vermezdi," diye tartışır.

Beni terk ettiğini söylemek istiyorum, ama bunun önemi yok. Hepsi bunu biliyor.

"Haidyn'in onun uyuşturulmasını, hastane yatağına bağlanmasını ve tüp ile beslenmesini istemeyeceğini de biliyorum," diye tersler. "Şimdi, defol git." Onun göğsünü iter, kapıyı yüzüne çarparak kapatır ve kilitler.

Ellerini yüzümün iki yanına koyar ve bana bakmamı sağlar. Onun bu kadar güzel olmasından nefret ediyorum. Ve ona baktığımda tek gördüğüm, Haidyn'in ona ne kadar değer verdiği. Beni terk ettiği gibi onu da terk eder miydi? Neden benim istediğim gibi benimle kaçmaya çalışmadı?

"Sana yardım etmeye çalışıyorum. Sen de bana yardım et."

"Önemli değil," diye fısıldıyorum. Günlerdir söylediğim ilk söz bu.

Benimle tartışmak yerine, giydiğim Haidyn'in tişörtünü ve iç çamaşırımı çıkarıyor. Onunla mücadele edecek gücüm yok, beni çıplak görmesi de umurumda değil. Herkes gördü zaten, bir kişi daha ne fark eder ki?

Elimi tutar ve sıcak suyla dolan jakuziye girmeme yardım eder. İçine kayarım ve su beni boğacak kadar yükselene kadar beklerim.

"Onu bulacaklar," diyor yumuşak bir sesle. "Ve kocanı tekrar gördüğünde en iyi halinle görünmelisin."

Başım yana düşer ve Haidyn'in banyo tezgahına bakarım. Üzerinde sadece kolonyası, diş fırçası ve sabunluk vardır.

"Banyodan sonra Jessie'ye sana yemek hazırlatacağım," diye devam ediyor.

Yemekten bahsedilince kusma ihtiyacı hissediyorum. Bunu yapmayalı birkaç gün oldu. Elim ağızıma gidiyor ve yutkunuyorum.

O, ellerinde şampuan köpüğüyle duraksıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve "Hamile misin?" diye soruyor.

Göğsümdeki ağrı beni irkiltiyor. "Hayır," diye cevap veriyorum, gözlerimi küveti dolduran suya indiriyorum.

"Emin misin?" diye sorar.

Dişlerimi sıkıp homurdanırım. "Hap kullanıyorum. O beni ilk kez becermeden önce de kullanıyordum."

Gözlerini ellerine indirir ve saçımı yıkamadan önce şampuanı köpürtmeye devam eder. Gözlerimi kapatır ve sanki bu kadar küçük bir işi yapamayacakmışım gibi onun bana bakmasına izin veririm.

HAIDYN

Penceresi olmayan bir odada tutuluyorum, bu yüzden ne kadar süredir burada olduğumu bilmiyorum. İlk başta, ışıkların ne kadar süre açık kaldığına göre günleri takip ediyordum. Tıpkı hapisane gibi — ışıklar her gün ve gece belirli saatlerde açılıp kapanıyor. Sonra ışıkları tam yirmi dört saat açık tutmaya başladılar. Ardından bunu değiştirdiler ve aynı süre boyunca kapalı tuttular.

Bunu ya kafamı karıştırmak için ya da delirmemi sağlamak için yaptılar. Her iki durumda da işe yarıyor.

Hâlâ çok zayıfım ve halüsinasyonlar görmeye başladım. Bunun bana verdikleri şeyden mi, yoksa yiyecek ve su eksikliğinden mi kaynaklandığından emin değilim.

Ölmeme izin vermiyorlar ama ölümün eşiğinde kalmamı istiyorlar. Bu, ip üzerinde yürümek gibi bir şey, ama ben ve kardeşlerim Carnage'da bunu yapıyoruz. Bu, fiziksel ve zihinsel bir akıl oyunu. Bu, o ve adamlarının "eğitim" sırasında bize yaptıklarıyla aynı şey.

Aklım Charlotte'ta. Tek düşünebildiğim, onun Carnage'da olduğu. Hayatta olduğu. Kardeşlerimin ona iyi baktığı. Isabella ve Hudson orada ona dokunamazlar.

Benny içeri girdikten sonra, orayı kilitledik. Kardeşlerim onların ona ulaşmasına izin vermeyecek. Bunu deneyen herkes yerinde vurulacak. Isabella'nın ne kadar önemli olduğu umurumda değil. Kızı

güvende ve ondan uzakta. Ayrıca, benimle ne kadar uzun süre oynarsa, Charlotte'u o kadar uzun süre unuttur.

Sonra, zihnimin derinliklerine itmeye çalıştığım bir düşünce yavaşça ortaya çıkıyor: Ya Kash ve Saint, Charlotte'un gerçekte kim olduğunu öğrenirlerse? Onu yine de korurlar mı? Onu sevdiğimi anlarlar mı? Onun farklı bir hayat sürmesi için kendimi feda ettiğimi anlarlar mı?

Ben tek başımayım ve güvenebileceğim başka birine ihtiyacım vardı. Sevdiğin tek kişiyi koruyamayacağını bilmek ne kadar zor, biliyor musun?

Onun için bir cehennem hayatını başka bir cehennem hayatıyla takas etmişim gibi hissediyorum. Carnage'da tutsakken ne tür bir hayat yaşamaya değer ki? Hayatının geri kalanını orada geçirmek zorunda kalacak.

Umurumda değil. Isabella ve Hudson'ın onun için planladıklarından her şey daha iyidir. Charlotte'un onun karısı olması midemi bulandırıyor, fiziksel olarak hasta oluyorum. Ona yaptıklarımı bilirken, o nasıl bilebilir ki? Hiç bilmediğim bir öfke beni yiyip bitiriyor.

O benim ve benden onu izlememi mi bekliyorlar? Onu her gün görüp onları öldürmememi mi? Kızımı tanıyorum. Onu istemeyecektir, bu yüzden onu zorlayacaktır. Eminim bunu benim önümde yapacaktır.

Yoksa Isabella onu tutacak. O kadının neler yapabileceğini biliyorum. Hiçbiri iyi şeyler değil. Charlotte'un onun çocuğu olması önemli değil. O kadın hiçbir şeyi umursamıyor.

Odamın metal kapısı gıcırdayarak açılır ve koridordan odaya ışık girince gözlerimi kısıyorum. Bir adam içeri girer ve ben hastane yatağında yatarken yanıma gelir. Ameliyatımdan beri yatağa bağlıyım. Zaten bana sürekli ilaç verdikleri için yürüyemiyorum. Zihnim bulanık ve vücudum ağır.

"Hadi, Spade. İlaç zamanı." Adam gülüyor ve çenem geriliyor, koluma bir iğne daha batıracaklarını biliyorum. En azından biraz dinlenebilirim. Son "tur"umda, çoğu zaman uyudum ve karımın bizim için istediği hayatı hayal edebildim. Onun hak ettiği hayatı.

SEVENTY-EIGHT

CHARLOTTE

Bu öğleden sonra, kendimi yataktan kalkarken buldum. Oturup Adam'a aç olduğumu söylediğimde, ona kalp krizi geçirttiğime eminim. Hemen ayağa fırladı ve Jessie'yi çağırarak bana yemek vermesini istedi.

Yemek kağıt gibi tadı vardı ve su ekşiydi. Vücudum artık neyin iyi geldiğini bilmiyor, ama dün gece Ashtyn ile yaptığım konuşma mantıklıydı. Haidyn'i bulacaklar ve bulduklarında bana ihtiyacı olacak.

Daha önce bir can aldım. En azından kendi hayatımı yaşamalıyım. Spade kardeşlerin düşündükleri doğruysa, anneme inat etmek için hayatım için savaşıcağım. Onu tekrar gördüğümde -eğer görürsem- ona sorularım olacak. Ve zayıfladığımı düşünürse bana hiçbir şey söylemeyecektir. Hâlâ kendimi kanıtlamam gerekiyor. Kocam için.

Asansör açılır, Adam ile birlikte inerim ve koridorda yürürüz. Yemeğimi yedikten sonra dişlerimi fırçalayıp giyinirim. Ona tek kelime bile söylememe gerek kalmaz. Kalkıp hareket etmem gerektiğini bilir. Bu yüzden Carnage'da ona rehberlik etmeme izin verir ve kendimi amaçsızca yürürken bulurum. Birkaç adım arkamdan gelir ve cep telefonunda bir şeyler yazdığını duyabilirim. Ne iş yaptığını veya Spade kardeşleri neden terk ettiğini bilmiyorum, ama bilmek istediğimden de emin değilim. Lordlar yönetmek için yetiştirilir, bu yüzden umarım bulduğu hayat kaçak yaşamaya değer bir hayattır.

Durup ona dönerek bakıyorum.

"Charlotte," diye homurdanır, dikkatini telefonuna vermiş olduğu için neredeyse bana çarpıyordu. "Bir şey mi lazım?" Adam cep telefonunu cebine koyar.

"Haidyn, onunla evlenmeme zorladığın ne demek istedi?" Konuşma eksikliğinden sesim hala kısık.

"Sen bir seçim yaptın," diyor.

Her zaman bir seçeneğin vardır, bebek yüzlü. "Bunu nasıl yaptı?"

Adam öne adım atar ve sol elimi tutar. Yeşil gözleri benimkileri ararken, başparmağıyla safir yüzüğü okşar. Soruma cevap vermek yerine, kendi sorusunu sorar. "Şimdi bildiklerini bilseydin, onunla evlenir miydin?"

Babamı kastediyor. Babamı öldüren lordun o olduğunu bilseydim, kocamı lordlara teslim eder miydim? Hayır. Ederdim diyemem, bu yüzden başımı eğip onun bakışlarından ve sorusundan kaçınıyorum.

"Yani bu intikamla ilgili değil mi?" Haidyn beni ilk kez uyuşturduğunda bana böyle sormuştu. Garip gelmişti ama o babamdan intikam almayı kastetmişti. Benim onun yaptıklarını bildiğimi sanıyordu.

"Bazen aşkın biraz iteklenmesi gerekir." Adam elimi bıraktı. "Ve bir lord seni istediğine karar verdiğinde, bir şekilde seni elde edeceğini garanti eder."

Gözlerim sol eline kayıyor ve üzerinde yüzük görmüyorum, ama yakından bakınca yüzüğün olduğu yerde bronz bir iz görüyorum. Kendi evliliğim hakkında bana hiçbir bilgi vermeyecekse, aşk hayatı hakkında da kesinlikle hiçbir şey söylemeyecektir. Bu yüzden konuyu değiştiriyorum.

"Vasi nedir?" diye soruyorum, çünkü onu yalnız yakaladım ve sohbet ediyoruz.

"Haidyn ölürse, senin sorumluluğunu başka bir Spade kardeşine bırakmış."

Kocamın öleceği düşüncesi beni ürpertir. *Hayır.* O bana bunu yapmaz. Lordların nasıl çalıştığını ve annemin üvey babama nasıl yeniden hediye edildiğini biliyorum. "Beni başka birine yeniden hediye etmek mi demek istiyorsun?"

Kafasını sallıyor. "Spade kardeşler farklıdır. Bu nedenle kurallarımız da farklıdır. Bir Leydi, dünyaya salınamayacağı için başka bir Lord'a yeniden hediye edilir. Sırrımızı saklamak için toplum içinde kalmak zorundadır. Aynı şey Spade kardeşlerin Leydi'leri için de geçerlidir. Kash'e ait olacaksın, ama düşündüğün şekilde değil. Onun karısı ya da fahişesi olmayacaksın, ama onun sorumluluğu altında olacaksın. Ölene kadar Haidyn'e ait olacaksın."

Kocam beni şu anda ölümümü isteyen bir adama bıraktı. "Neden seni seçmedi?" diye fısıldıyorum.

"Ben bir seçenek değildim," diye cevaplar ve bunun Carnage'da yaşamamasıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ederim.

Ona sırtımı dönerek koridorda ilerlemeye devam ediyorum ve ofislerinin kapısını açıyorum.

Biz içeri girdiğimizde konuşmalar aniden kesilir. Saint ve Kashton, Adam'a bakmadan önce bana sert bir bakış atarlar. Ashtyn, Saint'in kucağına oturur ve bana cesaret verici bir gülümseme atar. O, hiç sahip olacağımı düşünmediğim bir müttefik haline gelmiştir. Ama sanırım erkeklerin hakim olduğu bir dünyada, kadınların arkasını kollamak gerekir.

Onun ve Haidyn'in bir geçmişi olmasından nefret etsem de, o benim rakibim değil. O, bir erkeği seven ve bir kadının onu elde tutmak için ne kadar ileri gidebileceğini bilen bir kadın.

Bir adam bana sırtını dönmüş durumda ve oda sessizliğe büründüğünde, kim girdiğini görmek için dönüyor. Tanıdık bir çift göz benimkilerle buluştuğunda bir adım geri çekiliyorum. Adam ellerini omuzlarıma koyuyor ve beni irkiltiriyor.

"Sorun yok." Adam ellerini yanlara doğru kaldırır. "Yardım etmek için buradayım."

Saint burun kıvrıyor. "Sana güvenebileceğimizi nereden bileceğiz? Sen düşmanınla evlisin."

Bill ona bakar ve iç çeker. "Sadece bana inanman gerek." Gözleri benimkilerle buluşur ve bana yumuşak bir gülümseme atar. "Haidyn inandı."

Bir adım öne çıkarım. "Haidyn'le konuştun mu?" Umut göğsümü doldurur, onu tekrar göreceğim düşüncesi kalbimin atışını hızlandırır.

O başını sallar. "Onu arıyordum." Elini başının üstüne koyar ve derin bir nefes alır.

"Peki... onu buldun mu?" Hepimizin merak ettiği Şeyi Ashtyn sorar.

"Nerede olduğu hakkında bir fikrim var, ama..."

"Ama ne?" Kashton, sözünü kesince sertçe sorar. Herkes gergindir. Beklemekten ve bir sonuca varamamaktan bıkmışlardır. Hiçbir ipucumuz ve iz s r c m z yoktu. Kocam sanki hiç var olmamış gibi ortadan kaybolmuştu.

"Oraya girmek kolay olmayacak."

Saint, Ashtyn'in bacağını hafifçe vurur ve Ashtyn, Saint'in ayağa kalkabilmesi için kucağından kalkar. "Sadece nerede olduğunu söyle bize. Gerekirse o lanet yeri havaya u ururuz."

Kardeşlerinin onu eve getirmek için ellerinden gelen her Şeyi yapacaklarını düşünerek gülümsemek istiyorum. Bunun benim için olmadığını bilsem bile. Bildiğim kadarıyla, beni onunla takas etmeyi planlıyorlar ve ben bununla sorunum yok. Onu son bir kez görebildiğim sürece. Ona onu sevdiğimi bile söyleyemedim. O bana bu fırsatı elinden aldı. O    kelimeyi söylediğinde ağzım bantlanmıştı. Gerçek bir lord gibi, ne söylemek istediğimi veya nasıl hissettiğimi umursamadı.

"Yardıma ihtiya ın olacak." Bill devam eder.

Saint, Kashton'a parmaklarını şıklatır. "Arayın. Buraya gelmelerini söyleyin. Hemen."

Kashton başını sallar ve ofisten çıkarken cebinden cep telefonunu çıkarır, bizim dinlemememiz için aramayı yapmak ister.

"Eğer seninle iletişime geçtiyse, buraya gelmen neden bu kadar uzun sürdü?" diye soruyorum. Haidyn telefonunu bırakmış, bu yüzden beni terk etmeden önce ona ulaşmış olmalı.

Bill'in gözleri benimkilerle buluşur, sonra karnıma iner. Ellerim içgüdüsel olarak karnıma gider. Gözleri bir kez daha benimkilere yükselir. "Bilmediğin  ok Şey var, Annabelle."

"Benim adım Charlotte," diye düzeltiyorum.

Ben Haidyn'in tanıdığı kişiyim. Ondan  nceki hayatımla hiçbir ilgim olsun istemiyorum. Bildiğimi sandığım her Şeyi silip atabilirim. Her Şey bir yalanmış gibi görünüyor. Haidyn gerçek. Onunla olan hayatım gerçek. Ona olan aşkım gerçek. Ve birlikte yaşayacağımız gelecek de gerçek.

O başını sallar. "Charlotte."

Arkamdaki kapı açılır ve Kashton içeri girer. "Yoldalar," der.
Bill, Saint'e bakar. "Jeti hazırla. Uzak değil, ama daha hızlı olur."
Sonra gözleri Adam'a kayar. "Devin ve Gavin'i de yanına al."

OTUZ DAKİKADAN AZ BİR SÜRE SONRA, daha fazla Lord gelir ve biz ön kapıdan çıkmak üzereyken, Ashtyn ilk kez onu burada gördüğüm gibi büyük merdivenden koşarak iner. Ama bu sefer bağırdığı kişi benim. "Charlotte?"

Ona doğru yürüdüm ve son basamağın altında onunla buluştum.

Geniş gözleri benimkilerden omzuma, sonra tekrar bana kayıyor ve sesini alçaltıyor. "Gitmelisin...?"

"Burada kalmayacağım." Ona sırtımı dönüyorum ve o uzanıp kolumu tutuyor.

"Char...?"

"Kocamı getireceğim," diye ters bir şekilde cevap verip, arkama dönerek hızla uzaklaşıyorum. Elimi uzatıp, iki elimi de onun kollarının üzerine koyarım ve gözlerindeki yaşları görünce sesimi yumuşatarak ona nazikçe gülümserim. "Onu geri getirmek için yardım edeceğim," diye söz veririm.

Ashtyn burnunu çekiyor ama hafifçe başını sallıyor. Onu kucaklamak için kendime çekiyorum, ama sonra gömleğimden tutulup çekiliyorum. Omzumun üzerinden hızlıca baktığımda onun kocası olduğunu görüyorum.

"Saint," diye ona bağırır ve o sadece gözlerini devirir.

"Acelelerimiz var tatlım. Mümkün olduğunca çabuk döneceğiz," diyor ona ve ön kapı kapanmadan önce beni içeri çekiyor.

"Onu öyle tutma," diye bağırır Adam, verandada dururken. Beni Saint'ten çeker ve bana sorarsan hiç de nazik davranmaz.

"Onu lanet olası arabaya bindir de gidelim," diye homurdanır Saint, Sin ve Ryat'ın yanında duran arabaya doğru yürürken. Tyson da oradadır

orada, başı eğik, elinde cep telefonu ile ileri geri yürüyor. Herkes, bu kurtarma görevinde kimsenin ölmemesi için bir eylem planı yapmaya çalışıyor.

"Hadi, prenses." Adam elimi tutar ve beni merdivenlerden aşağı, bir SUV'ye götürür. Arka kapıyı benim için açık tutar, ben içeri girerim ve o kapıyı kapatır.

Burada tek başıma oturuyorum ve bacaklarım titremeye başlıyor. Terli ellerimi uyluklarımın üzerinde ovuşturarak kurutmaya çalışıyorum. Sinirlerim bozulmuş durumda. Ya bu işe yaramazsa? Ya o orada değilse ve bu, Spade kardeşlerin geri kalanı için bir tuzaksa? Haidyn'in kardeşlerinin tehlikeye girmesini istemem. Hiçbirine bir şey olmasını istemiyorum.

Solumdaki kapı açılıyor ve Bill yanıma atlıyor. Bana dönmeden önce daire şeklindeki yolu gözden geçiriyor. "Ne gerekiyorsa yapmaya hazır mısın?"

Sorusu, bir zamanlar katedralin dışında babamla yaptığım konuşmayı hatırlatır.

"Bir gün Lordunla evleneceksin, ama o seni tanımlamayacak." Bana yumuşak bir gülümsemeyle ekliyor, "Ama zirveye ulaşmak için bir fedakarlık yapmak gerekir."

"Ne feda etmem gerekiyor?" diye soruyorum.

Benden gözlerini ayırıp ön cama bakıyor ve cevap vermeden önce aramızda bir sessizlik oluyor. "Ne isterlerse."

Hayatım artık güç sahibi olmak ya da zirvede olmakla ilgili değil. Artık tek önemli olan, kocamla birlikte yaşamak istediğim hayat. Ve onun için her şeyi feda ederim. Babam yalan söyledi çünkü beni tanımlayan şey Rabbimdir. O olmadan ben bir hiçim.

"Kesinlikle." Boğazımdaki düğümü yutuyorum. Gergin olduğum için değil, bunun çok şey gerektireceğini bildiğim için. Annem onu teslim etmeyecek. Özellikle de bana.

"Diğerleri pek umursamayacak, ama Adam..." Omuzlarını silkiyor. "O sana ne olacağını umursuyor."

"Ne gerekiyorsa yapacağım," diye onu teselli ediyorum ve o da bacağıma hafifçe vuruyor. Bill, ön kapılar açılır açılmaz elini geri çekiyor.

Kashton yolcu koltuğuna atlarken, Saint sürücü koltuğuna geçiyor.

Sağımdaki kapı açılır ve Adam atlayarak beni Bill ile kendi arasına sıkıştırır. Gözleri titreyen bacaklarıma, sonra da gözlerime düşer.

Öne bakıp nefesimi düzenlemeye çalışıyorum. Kendimi heyecanlandırmanın bir faydası olmaz. Annem korkumu hissedecektir.

Carnage'a yakın bir havaalanına varıyoruz ve bizi özel bir jet ve başka bir araba bekliyor. Ön ve arka kapılar açılıyor ve dört adam dışarı atlıyor. Sin ve Ryat ile birlikte arabadan inen Tyson ile konuşmaya başlıyorlar.

Bill dışarı çıkar ve ben de onu takip etmek için harekete geçerim, ama birden yakalanır ve karşı kapıdan içeri çekilirim. Sonra SUV'nin yan tarafına itilirim. Bir el boğazımı sarar ve Adam sert vücudunu bana bastırırken beni olduğum yerde sabitler. Dudaklarını kulağıma yaklaştırır ve fısıldar, "Sakin yanımdan ayrılma, prenses. Ona güvenmiyorum, anladın mı?"

"Her şey yolunda mı?" diye bağıır Bill.

Adam elini boynumdan çeker ve geri çekilir. İkimiz de pistte duran ve bize bakan herkese bakarız.

"Evet," diyorum Bill'e, ona güven verici bir gülümseme göstermeye çalışarak. Sonra Adam'a bakıp başımı sallıyorum. "Evet." Umarım sorusuna cevap verdiğimi anlar.

Adam elimi tutar, beni SUV'den çekip çıkarır ve uçağa doğru sürükler.

"Eğer daha iyi bilmesem, arkadaşının karısına aşık olduğunu söyledim." Bill, yanından geçerken konuşur.

"Sen hiçbir şey bilmiyorsun," diyor Adam burun kıvrarak.

SEVENTY-NINE

CHARLOTTE

Hiç bu kadar dar bir alanda birden fazla Lord'un etrafında bulunmamıştım. Yani, jet çok büyük ama en son bu kadar çok Lord'un etrafında bulunduğumda katedralde inisiyasyon törenim vardı.

Dikkatleri üzerime çekmemek için, Adam'ın yanında sessizce oturup, seçeneklerini tartışmalarını dinliyorum. Tyson'ın adamları, sürekli Dollhouse olarak bahsettikleri bir yere planlar getirdiler. Haidyn bana bir kez sorduğundan başka, burayı hiç duymadım.

Annemin orayı yönettiğini düşünüyorlar ve ben itiraz etmek istiyorum, ama Bill'in sessiz kalması beni de susmaya zorluyor. Benden daha fazla şey bildiği açık. Bunu annemin bana yalan söylediği şeylerin listesine ekleyeceğim.

"Ya orada değilse?" diye soruyor Sin. "Gerekirse, ayrılıp aynı anda başka bir yere de gidebiliriz," diye öneriyor.

"Oradadır," diye Bill onu temin eder. "Ona ihtiyacı vardı. Onu benim haberim olmadan tutabileceği tek yer burası."

Saint burun kıvrır. "O zaman nasıl bu kadar eminsin?"

"İçeride bir tanıdığım var. Bu sabah teyit alana kadar bunu kanıtlayamadım ve size gelme riskini göze alamadım. Onu zindanda tuttuğunu söylediler. Tamamen tecrit edilmiş ve uyuşturulmuş."

Zindan mı? Annemin zindanı mı var? Lanet olsun, Carnage bile oraya bodrum diyor. Ve uyuşturucu mu? Annemin ne tür uyuşturuculara erişimi olabilir ki?

Mide bulandırıcı bir his midemi bulandırdı.

"Bize 'eğitim' sırasında yaptığı şeyin aynısı. Kahretsin, o lanet olası kaltağı nefret ediyorum." Saint tısladı.

Eğitim mi? Ne eğitimi? Lordlar ne zamandan beri eğitim görüyor? Bana gönderilen, onun kanlar içinde asılı durduğu ve işkence gördüğü video aklıma geliyor. Ona su işkencesi yaptıkları video... Bahsettikleri *kadın* annem miydi?

"Negatif Nancy olmak istemem ama..." Tyson'ın adamlarından biri konuşur. Uçağa binmeden önce Bill'e kendini Colton olarak tanıttığını hatırlıyorum. Bill ona adresin planlarına erişip erişemediklerini sorduğunda, onlara vermişti. "Ama ya o ölmüşse?"

Bu düşünceyle ağlamamak için elimi ağızıma kapatıyorum ve Adam diğer elimi tutup sıkıca sıkıyor.

Kashton eğilir, başını bacaklarının arasına gömer ve ellerini ensesinde birleştirir.

"Önemli değil..." Saint başını sallayarak dedi.

"Colt haklı..." Alex adında bir başkası söze başlar. "Ya sizler isteyerek lanet bir tuzağa düşüyorsanız? Sen" — Adam'ı işaret eder — "dört yıldır kayıpsın. Benny, sizin için hazırladığı boktan planını gerçekleştiremedi, ama bu, dördünüzü bir araya getirmek için mükemmel bir fırsat ve..."

"Hiç önemi yok," diye bağırır Kashton, ayağa fırlayarak. "Saint'in dediği gibi, Haidyn'in ölü ya da diri olması önemli değil." Sesini alçaltır. "Olasılıkları biliyoruz. Her halükarda, kardeşimizi eve, ait olduğu yere götüreceğiz." Bunun üzerine uçakta sessizlik olur. Kashton minibara doğru yürür, küçük bir votka şişesini açar ve bir dikişte içer.

Kardeşimizi eve getirmek... Onu gömmek düşüncesi midemi bir kez daha bulandırır ve ayağa fırlarım.

"Charlotte?" Adam bana seslenir.

Onu görmezden gelip uçağın arkasına koşuyorum ve umarım tuvalet kapısıdır diye umduğum kapıyı açıp tam zamanında tuvalete kusuyorum. Durduramıyorum. Yüzüstü eğilip saçımı geri tutmaya çalışırken gözyaşlarım yanaklarımdan akıyor

saçımı geri çekmeye çalışırken, başka biri saçımı tutana kadar gözyaşlarım yanaklarımdan akıyor. İşimi bitirdiğimde, sifonu çekiyorlar ve dar alandan çıkmama yardım ediyorlar.

Uçağın arkasına düşen bir koltuğa çöküyorum ve yüzümü ellerimin arasına gömüyorum, ağlamayı durduramıyorum. O sekiz gündür orada. Bu süre içinde neler yaşadığını kimse bilmiyor. Onu kaç kez öldürüp, su işkencesi yaptıkları gibi geri getirdiler? Ve vücudu pes edene kadar ne kadar dayanabilir?

"Buyurun," diyor Kashton.

Gözyaşlarıyla dolu gözlerimle ona baktığımda, bana bir bardak su uzattığını görüyorum, ama ona uzanmak istediğimde Adam, Kashton'dan bardağı alır ve dönerek banyo lavabosuna atar.

"Ben zehirlemedim," diye Adam'a homurdanır Kashton, yanıma gelip dururken.

"Hamile misin?"

Devin sorduğunda herkes uçağın ön tarafına bakar. Yanında oturan ikiz kardeşine döner. "Test yaptın mı, çünkü ben aklıma gelmedi."

Gavin başını sallar. "Gerek yoktu. Haidyn'in isteği üzerine iğneyi yaptım. Henüz bir sonraki iğne zamanı gelmedi."

Devin anlayışla başını sallar ve herkes önceki sohbetlerine geri döner. Ben de Bill'i fark ederim. Gözleri sanki başka bir şey düşünüyormuş gibi karnıma düşer ve ben de Adam'ı iterek ayağa kalkar ve tuvalete geri dönerim.

"Ona bir su daha getireyim," der Kashton, benim kusma hissim üzerine.

BILL HAKLIYDI; uçuş çok kısa sürdü. Uçmaya başladığımız anda, inişe geçmiştik sanki. Adam elimi tutar ve beni uçağın önüne götürür. Uçaktan en son biz ineriz. Merdivenlerden ineriz ve sıcak gece havası yüzüme çarpar.

Asfaltta birkaç karartılmış araç park etmiş ve tüm Lordlar son dakika planlarını gözden geçirerek etrafta duruyorlar.

Ne yapacaklarını bilmiyorum ama kendime, kocamı kurtarabilecek olanların bu adamlar olduğunu söyleyip duruyorum. Zayıf ya da korkak oldukları için bu konuma gelmediler.

Hepsi acımasız ve işlerinde en iyiler. Ve hiçbir şey onları durduramaz. Tüm güvenimi tek bir Lord'a koyardım — Haidyn'in sekiz adamı ve Tyson'ın dört adamıyla şansını beğeniyorum. Bu on iki adam kocamı kurtaracak. Tek yapabileceğim, onun hala hayatta olduğunu ummak.

"Yükleyin," diye bağırır Adam, beni irkiltir.

Tekrar elimi tutar ve beni siyah bir Cadillac SUV'ye doğru çekerken, diğer elimden biri tutar. "O benimle gelmeli," der Bill, beni Adam'dan uzaklaştırarak.

"Hayatta olmaz."

Bill durur ve ikimiz de arka döneriz. Adam'ın itiraz edeceğini sanıyordum ama şaşırtıcı bir şekilde konuşan Kashton'dır. İleri adım atar, kolumu tutar ve beni kendine doğru çeker. Lanet kolumu koparıyorlar.

Bill bize doğru yürür, ama Saint ve Adam Kashton'ı ve beni çevreleyince durur. Sin, Tyson ve Ryat bile bize yaklaşır.

"Bunun için vaktimiz yok," diye homurdanır Bill. "Karım, Charlotte'un kendi başına içeri girmesini beklemiyor çünkü Charlotte bu yerin varlığından bile haberdar değil. O benimle birlikte ana girişten girmeli, sizler ise arka kapıdan girmelisiniz."

"Buranın yerini bilmemen gerektiğini söylemiştin," diye itiraz eder Saint.

Bill iç çeker. "Bugün benimle iletişime geçti ve onu getireceğimi biliyor."

"Onun seninle gitmesine izin vermeyeceğim." Kashton başını sallar ve sonra bakışlarını bana çevirir. "Senden hiç hoşlanmıyorum, ama kardeşim seninle evlendi." Bakışlarını başka yere çevirir ve çenesini sıkar, sonra tekrar bana bakar. "Beni senin koruyucun olarak seçti ve bu yüzden seni koruyacağım."

Bill haklı. Annem bunun bir tuzak olduğunu öğrenirse, Lordların bana gönderdiği videolarda Haidyn'in başına gelenleri gördükten sonra ona ne yapacağını kim bilir? Kashton'a bakıyorum. "Her şey yoluna girecek," diyorum ve başımı sallıyorum. Bill'e ne gerekiyorsa yapacağıma söz verdim ve bunu içtenlikle söyledim. "Hepimiz aynı nedenle buradayız," diye hatırlatıyorum ona.

Kashton'dan bir adım geri çekilip durumu yokluyorum. Neyse ki, o beni takip etmiyor. İki elini de yumruk yapıyor ve Saint'e bakarken çenesi geriliyor. Adam elini yüzünde gezdiriyor, diğerleri ise sanki Bill'e saldırıp beni geri çekmek için işaret beklermişçesine sadece bakıyorlar.

Bill, bir sedanın yolcu tarafındaki kapısını açar.

"Charlotte?" Kashton seslenir ve ben olduğum yerde kalırım, o ise bana doğru yürür. Deri ceketinin cebine elini sokar ve omuz kılıfından bir tabanca çıkarır. Sürgüyü geri çekip, tabancayı kurar, mermiyi yuvaya yerleştirir ve bana uzatır. "Tabanca kullanmayı biliyor musun?"

"Evet."

"Soru sorma. Sadece nişan al ve ateş et. Mermi bitene kadar durma," diye emreder, sonra gözleri başımın üzerinden Bill'e kayar ve tekrar bana döner.

Gülümserim, Haidyn'in oturma odasında ikinci kez silah çektiğimde, onun da neredeyse aynı şeyi söylediğini hatırlarım. "Anladım." Silahı ondan alırım.

"Silah dolu ve fabrika güvenliği kaldırılmış, yani emniyet kilidi yok. Dikkatli ol. Kendini vurma."

Başımı sallarım. "Teşekkürler."

Sonra dönüp yolcu koltuğuna kayıyorum. Dönüp baktığımda, Bill'in kapımı kapatıp arabaya binip, arabayı çalıştırıp uzaklaştığını izlediklerini görüyorum. Başımı koltuk başlığına yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve iç çekiyorum.

YUNGBLUD ve Halsey'nin "11 Minutes" şarkısı hoparlörlerden yumuşak bir şekilde çalmaya başlar ve gözlerim yanmaya başlar.

"Dollhouse'u ne zamandır biliyorsun?" diye soruyorum, sohbet etmek istiyorum. Kafamın içinde yaşamaktan yoruldum.

"Baban vefat etmeden önce. Annen yıllardır onu yönetiyor."

Barrington'da."

"Saint bana..." Başımı eğip kucağımdaki silaha bakıyorum. "Haidyn'in babamı öldürdüğünü söyledi."

Bill başını sallar. "Öyle yaptı." Sonra hızla bana bakar. "Ama baban onun geleceğini biliyordu. Trent her şeyi mahvetti ve Lordların peşine birini göndereceğini biliyordu. O, Haidyn'in inisiyasyonuydu. Haidyn güverteye çıktığında ben de babanla birlikte güvertede idim. Baban onun olduğunu şüphelendi çünkü biz... Spade kardeşlerle tanışıyorduk ve oğullarının inisiyasyon sürecinde olduklarını biliyorduk. Ayrıca Haidyn partinin katılımcı listesinde yoktu."

"Ne yaptı?" diye soruyorum, terli ellerimi kot pantolonumun üzerinde gezdirerek, öğrenmek istiyorum. Annem babamın ölümünden hiç bahsetmek istemedi. Çok acı verici olduğunu söyledi.

"Haidyn bir saniye durakladı. Bir an durdu..." Gözleri hızla benimkilere kayıyor. "O sendin."

"Ben mi?" Kaşlarımı çatıyorum.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Haidyn seni arkadaşlarıyla gördü. Gülüyor ve şampanya içiyordun. Dikkatini çektin ve seni o kadar uzun süre izledi ki, neden orada olduğunu unuttu."

Haidyn o gece beni görmüş müydü? Neden bana söylemedi? Orada olduğunu hiç bilmiyordum. Ya da Carnage'da ilk tanışmamızdan önce beni gördüğünü. Bana videoyu bırakana kadar... *hayatıma geri dönene kadar.*

"Baban olay çıkmasını istemedi." Devam etti. "Çünkü Haidyn'in onun için orada olduğunu biliyordu, ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Genellikle, emir işin içini karıştırmaktır. Ve senin bunu görmeni istemedi. Bu yüzden sana doğru yürüdü, arkadaşını kucakladı, yanağına öptü... Haidyn'in dikkatini tekrar üzerine çekmek için kendini onun görüş alanına koydu. İşe yaradı ve Haidyn onu ofisine kadar takip etti."

"Orada onu vurdu," diye fısıldıyorum, gözlerimi tekrar kucağıma indirip Kashton'ın bana verdiği silaha bakıyorum. Acaba kaç kişiye kullanmıştır? Kaç kişinin hayatını almıştır? Hepsi Lord muydu? Hepsi bunu hak etmiş miydi?

"Haidyn'i, yetiştirildiği gibi davrandığı için suçlayamazsın Charlotte. Aksi takdirde, aynaya bakman gerekir."

Saçlarımı elime alıp pencereden geçen ağaçlara bakarken, onun haklı olduğunu bilerek sıcak koltuğa gömüldüm. "Hepimiz kötüyüz," diye mırıldandım. "Birini öldürdüm ve geride bıraktıklarını hiç düşünmedim."

O gülümser. "Öldür ya da öl dünyasında yaşıyoruz. Sadece tetiği ilk çeken sen olmalısın."

HAIDYN

Yatak odamın dışındaki verandada durmuş, ormanı seyrediyorum. Gece yarısı ve sağ elimde bir sigara var. Sol elimde ise cep telefonum. Arkamda odama açılan sürgülü cam kapılar açık. Güzel bir gece. Saatlerdir yağmur yağıyor ve yakın zamanda dinmeyecek gibi görünüyor.

İnlemeler ve hıçkırıklar dikkatimi çekiyor ve dönüp yatak odasında Charlotte'u görüyorum.

Sigara izmaritini korkuluğa sıkıştırıp odaya giriyorum. Tavandan sarkarken, onu top gibi pozisyonda bağlayan iplerde kıvranırken nefes nefese kalıyor. O gün Carnage'da ona, onu asıp, kullanılmış deliklerinden sperm sızarken sigara içeceğimi söylemişim. Olması gerektiği gibi değersiz bir fahişe gibi. Bu gece o geceydi.

Yine de onun değersiz olduğunu söyleyemem. Bir amacı var. Beni tahrik eden bir amaç. Siktir, doyamıyorum. Bitirdiğim anda, tekrar yapabilirim. Ve tekrar. Üç gündür benim evimde yaşıyor ve yakın zamanda gitmesine izin vermeyi düşünmüyorum.

Onun amına ve kışına doğru yürüyorum. İkisinde de vibratör var. Telefonumdan seslerini açıyorum, boşuk sesinin odaya yayılmasını seviyorum. Dizleri göğsüne doğru bükülmüş, ikisine de kolayca ulaşılabilmesini sağlıyor. Kolları bacaklarının etrafında, bükülmüş dizlerinin arkasında sabitlenmiş.

Sonra başının olduğu yere gidip parmaklarımı aralık dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Hayal ettiğimden daha güzelsin," diyorum

diyorum ve ağır gözleri açılıyor. Güzel yüzü salyası, gözyaşları ve benim spermimle kaplı.

Önce amını siktim, iki kez boşaldı.

Sonra ağzını siktim, böylece benim üzerimde kendi tadını alabilirdi. Ona ne kadar zevk aldığını hatırlatmak istedim.

Onu en sona sakladı.

"Hai-dyn?" Nefes nefese, küçük vücudu iplerde titriyor.

"Evet, bebek yüzlü?" diye soruyorum, elim başının arkasına gidiyor ve onu biraz kaldırıyorum, böylece sulu gözleri benimkilere bakarken ona yukarıdan bakabiliyorum. "Ne istediğini söyle, Charlotte."

O, oynanmaya ihtiyaç duyan itaatkar bir oyuncak gibi dudaklarını yaladı. "Lütfen?" diye yalvardı.

"Kullanılmayı seviyorsun, değil mi?" Yumuşakça güldüm ve o gözlerini sıkıca kapattı.

Yüzünün yanına bir tokat atarım. "Gözlerini aç, bebek yüzlü."

Gözleri açılır ve dilini çıkararak kot pantolonuma yoğun bir şekilde bakar. Penisim tam onun göz hizasındadır. Kot pantolonumun fermuarını açar ve gülümseyerek sertleşmiş penisimi çıkarırım.

O, bir süredir burada takılıyor. Onun kıcını becerdikten sonra, duş alıp bir sigara içtim. Ona tatlı tatlı yalvardığı şeyi vereceğim, sonra onu çözüp banyo yaptıracam ve gece için yatağa yatıracağım. Yarın da yine onu kullanarak güne başlayacağım.

Ağır gözlerimi açıp etrafa bakıyorum. Tek gördüğüm karanlık. Bu yüzden gözlerimi tekrar kapatıyorum. Charlotte'la birlikte olduğum günlere geri dönmek istiyorum. O benim, ben de onun olduğum günlere. Ve daha fazla zamanımız olduğu günlere. Kum saati bitecek diye düşünüyordum ve bitti. Tek yapabileceğim, kardeşlerimin onu güvende tuttuğunu ummak, bu onu bodruma kilitlemek anlamına gelse bile.

Annesi ona ulaşamaz. Ne şimdi, ne de sonsuza kadar. Isabella ve onun boktan oyuncağı karıma yapacakları, bana yaptıklarından çok daha kötü.

Zincirlerle başımın üstünde asılı dururken omuzlarım ağrıyor ve sırtım acıyor. Bu onların en sevdiği pozisyon.

pozisyonları. Bu pozisyon seni en savunmasız hale getirir. İstedikleri zaman önünden ve arandan ulaşabilirler.

Bu pozisyonda ne kadar süredir olduğumu sayamadım, ama yine ellerim uyuşmuş durumda. İçeri girip beni yataktan sürükleyerek çıkardılar, beni bağladılar ve karanlıkta bıraktılar.

Kapı gıcırdayarak açılır ve odayı dolduran sert ışığa irkilirim, gözlerimi hızla kapatıp açarım. Karımı rüyamda görme hayallerim suya düştü. Odaya bir araba itilir ve üzerinde önceden doldurulmuş bir şırınga durmaktadır.

Isabella içeri girer ve şırıngayı alır. "Başını geriye eğİN," diye emreder.

Saçımdan tutup geriye doğru çekerek beni tavana bakmaya zorlar. Sonra boynumda bir iğne hissederim.

Sonra kollarım serbest kalır ve beton zemine ölü bir ağırlık gibi düşerim. İlerim, yanıma yuvarlanırım ve acı devam eder. *Siktir!*

"Onu giydir. Dışarıda buluşalım," sanki bunu kendim yapamayacakmışım gibi emrediyor.

"Hadi, Spade."

Ayağa kaldırıldım ve iki adam kollarımdan tutarken, bir diğeri de kot pantolonumu giymeme yardım etti. Sonra bana tişört ve ayakkabı giydirdiler. Neden birdenbire kıyafet giymeye başladığımı bilmiyorum, ama itiraz etmeyeceğim. Bu kadar üşümekten bıktım. Damar yoluyla bana verdikleri şey her zaman beni donduruyor.

Neyse ki kendi başıma yürüyebiliyorum, ki bu şaşırtıcı, çünkü o beton odada ne kadar süreyle çok az yiyecek ve suyla kafese kapatıldığımı bilmiyorum.

"Bana ne verdi?" diye soruyorum, iğneyi batırdığı boynumu ovuşturarak.

Tabii ki kimse cevap vermiyor.

Kendimi halsiz veya yorgun hissetmiyorum. Bunun adrenalin olmadığını biliyorum, ama kanım kaynıyor. Gergin hissediyorum ve kalbim hızla atıyor. Dışarı çıktığımızda etrafa hızlıca bakıyorum ve hiçbir şey tanıdık gelmiyor. Ama farklı da görünmüyor. Ormanın ortasındayız ve güneş batmaya başlıyor. Hala Pennsylvania'da olduğumuzu anlayabiliyorum. Uçuş o kadar uzun sürmedi.

İleriye baktığımda, birkaç kişinin tel örgü çitin yanında durduğunu görüyorum. Çite dikenli tel ile bağlanmış bir kadın olduğunu görünce nefesim kesiliyor. Déjà vu yaşıyorum — kadının başında bir başlık var, ama o vücudu her yerde tanırım.

"Ne oluyor lan... Charlotte?" Ona doğru koşuyorum, ama bir adam önüme çıkıp yüzüme silah doğrultuyor ve beni durduruyor. "Ne yapıyorsun lan?" diye annesine bağıriyorum. Buraya nasıl geldi? Bu bir numara olmalı. Hayır. Onun karım olduğuna inanmıyorum.

Isabella cevap vermez. Bunun yerine, kızının yanına gider ve başlığını çıkarır. Güzel yüzündeki morlukları görünce midem bulanır. Ağzı bantlanmıştı ve beni görünce çığlık atar, uzuvlarını çeker. Kıvrılır ve döner, tıpkı önceki gibi, dikenli telin derisine batmasıyla kan vücudundan aşağı akar.

"Ne istiyorsun lan?" diye bağıriyorum.

O da bana ve Kashton'a seçtiklerimize aynısını yaptı. Aynı senaryo, sadece kadın farklı. Bu, Lordların beni sikmeye zorladığı biri değil. Bu benim karım. Onun kızı. Ne isteyebilir ki? Charlotte'u kurtarmak için kendimi ona teslim ettim bile.

"Seni sınıyorum, Haidyn. Bakalım geçecek misin?" Kollarını göğsünde kavuşturur. "Ya onu öldürürsün ya da adamlarımın ona sahip olmasını izlersin."

Charlotte'un iri gözleri bana doğru bakar.

Ne yapacağımı bilmeden, ama bir şeyler yapmam gerektiğini bilerek ona doğru adım atarım. Onu öldürmeyeceğim ve kesinlikle tecavüz etmelerine izin vermeyeceğim. Ama önümdeki silahlı adam, silahla yüzüme vurur ve beni yere devirir.

"Onu çözün," diye emreder Isabella.

Önce ayak bileklerini, sonra boynunu ve son olarak da bileklerini keserler. Çamurlu yere düşer ve ağzındaki bandı yırtıp çıkarır. "Seni hasta pislik," diye annesine bağırir.

Isabella ona gülümser. "Ne tür bir dünyanın parçası olmak istediğini biliyordun. Kendini kanıtlamak için birini *öldürdüğün* dünya." Sonra bana bakar. "Ne olacak, Haidyn?" Rolex saatine bakar. "Bir dakikan var."

Gözlerim karıma kayıyor ve ben ayağa kalkarken o zaten bana bakıyor, kulaklarımda çınlayan kanın sesini bastırmaya çalışarak onu duymaya çalışıyorum. "Lütfen, Haidyn." Nefes almakta zorlanıyor. Koyu renkli saçları, kanlı ve gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüne yapışmış. "Bunu yapmalarına izin verme."

Hayatım boyunca hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim. Onun gibi o çite bağlanmış olsam da fark etmezdi. Kalbim ağırlaşmış, midem bulanıyor. Onu asla incitemezdim, öldürmek bir yana. Annesi de bunu biliyor. Kendimi onun için feda ettim. "Bir anlaşmamız vardı," diye Isabella'ya bakarak homurdandım.

"Her şey değişebilir, Haidyn. Bunu biliyorsun," diyor.

"Al beni." Kollarımı genişçe açıyorum. "Cezalandır beni." Onu kurtaracaksa bana ne yaparlarsa yapsınlar umurumda değil.

Isabella bana kocaman bir gülümseme atıyor. "Öyle yapacağım, sevgilim."

"Haidyn?" Charlotte dikkatimi çekmek için adımı bağıırır. "Lütfen, Haidyn." Bakışları, adamın hala kafama doğrulttuğu silaha düşer. "Yap şunu... lütfen..."

O deli. Ona ölüm için yalvarmak için ne verdiler? Benim bilmediğim ne yaptılar ona?

Kan çanağına dönmüş mavi gözleri, etrafımızı saran adamları taradıktan sonra tekrar benimkilere baktı. "Lütfen, Haidyn. Beni sevdiğini söylemiştin."

Onun sözleri yüzünden göğsüm sıkışıyor, nefes alamıyorum. *Seviyorum.* Hayattan daha çok. Ama onun hayatını alamam. Annesine dönüyorum. "Benden ne istiyorsun lan?" diye bağııyorum, ona doğru adım atıyorum ve adamlarından biri beni geri itiyor. "Ha? Onu bırakın lan! Ben buradayım." Bağııyorum, vücudum çaresizlikle titriyor.

Elim tutulur ve onu çekip kurtarmaya çalışırım, ama elime ağır bir şey konur. Aşağıya bakınca, maskeli Lord'un yüzüme doğrulttuğu silah olduğunu görürüm.

"Zamanın doluyor, Haidyn," diye hatırlatıyor Isabella.

Düşünmeden, dönüp silahı kaldırıyorum ve kafasına doğrultuyorum, tam o sırada yandan vurularak yere düşüyorum ve tetiği çekiyorum.

BANG!

Silah sesi ağaçların arasında yankılanır, kuşlar uzaklara uçar, o kaltak ıskalanır.

Isabella hala aynı yerde duruyor ve bana acımasız bir g l msemi atıyor. Bütün adamlar gülüyor ve gözleri saatine düşüp konuşmaya başladığında midem d   mleniyor. "Zaman doldu."

Yattı ım yerden karıma bakıyorum ve onun koşmaya hazır bir şekilde ayağa kalktığını görüyorum, adamlardan biri onu çamurlu zemine deviriyor.

Sayımız az.

"Ona dokunma lan!" diye ba ırıyorum, boynumun arkasına dizini dayayan ve yüzümü yere bastıran adamı itmeye çalışıyorum. Bir saniye için dizini kaldırdı ında, bu benim şansım diye düşünüyorum, ama sonra boynumda bir acı hissediyorum ve felç oluyorum. Hareket edemiyorum.

Charlotte, bacaklarını tekmeleyip kollarını sallayarak direnirken ayak bileklerinden geri çekiliyor.  ı lık atıyor ve onu tutan adam "Yardım et" diye ba ırıyor.

Yerde çaresizce yatarken, bir adamın onun yanına diz çöküp kafasına silah dayayarak bana konuşmasını izlemek zorunda kaldım. "Kararını verdin."

Hudson ona doğru yürüdü — pelerin ve Lord maskesi takmayan tek kişi oydu — ve o diz çöküp bacaklarını tuttu unda Charlotte tekmeledi ve çığlık attı. Onları  ıplak ve kanlı göğsüne doğru itti ve kollarını tutup bükülmüş bacaklarının altına çekti. Bileklerini ba layarak bacaklarını sabitledi. Ayağa kalkar ve onu yere indiren adam da ayağa kalkar. İkisi de ona bakar, çıplak ve çaresiz karımı hayranlıkla seyrederler.

"Lütfen." A layarak yanına yuvarlanır ve ipi çeker. "HAIDYN!" diye bağırır.

Özür dilerim. Felçli olmakla kalmadım, konuşamıyorum da. Tamamen işe yaramazım. Hayatımda başarısız olduğum bir kişi daha.

Adam hala onun yanında diz çökmüş, silahını kafasına do rultmuş, sanki onu kurtarmak için bir şey yapabilirmişim gibi. Onu benden almasına izin veremem. Böyle olmaz. Bu cehennemde olmaz. Ona yardım edebilirim.

Hudson dizlerinin üzerine çöküp kot pantolonunun fermuarını açar. Cep bıçağını çıkarır ve açar. Elinde kılıcını kavrar ve ona damgaladığım ismimi keser. Onu annesine geri göndermek için ona bunu yapmıştım. Ona sahip olduğumu göstermek için. Isabella'nın yüzüne, bizimle uğraştığını ve ben de kızını becerdiğimi göstermek için. Şimdi ise ona acı çektirmek için bir yol.

Charlotte kan donduran bir çığlık atar ve kan akan parçayı bir kenara atar.

"Hadi, sana verdiği silahı al ve sonra kendini vur," diyor bana. "Çünkü onu öldürecek kadar cesur olmadığın önemli değil. Ben işimi bitirdikten sonra o asla eskisi gibi olmayacak." Sonra karımı tecavüz etmeye başlıyor.

Çığlık atıyor ve ağlıyor. O kadar yüksek sesle ki, kulaklarımda çınlayan sesin üstüne bile çıkıyor. Bana verdikleri ve elimden düşen silahı aşağıya bakıyorum. Hareket edebilseydim, uzanabileceğim kadar yakın. Isabella yerine Hudson'ı öldürebilirdim. Ama o silahta sadece bir mermi olduğunu garanti ederim. Charlotte'a kullanmamı istedikleri mermiyi, onun kaltak annesine harcadım. Onu öldürseydim, beni öldürürlerdi. Ve ben ölemem. Bundan sonra bana ihtiyacı olacak. Şimdi her zamankinden daha fazla.

"Hai-dyn." O ağlarken, o kızın yüzünü çamura bastırırken boğazımda bir yumru oluşuyor.

Üzgünüm, bebek yüzlü.

Hudson homurdanarak içini derinlemesine doldurur ve boşalır. Ayağa kalkar ve nefes nefese, gözlerini sıkıca kapalı tutan kıza gülerek bakar.

"Sıradaki," diye bağırır annesi ve başka bir adam dizlerinin üzerine çöker. Kız, kendisini bağlayan iple mücadele eder. "Bu sadece seks, canım," der annesi. "Hepimiz bunu yaşadık. Bu seni daha güçlü yapacak."

"Lütfen," diye yalvarır ve bu beni öldürür. "Haidyn, durdur onları... yardım et!"

Üzgünüm.

Kan çanağına dönmüş gözlerini kapatır, bana bakamaz. Bunu ona benim yüzümden yapıyorlar. Bana işkence etmek için. Karım

masum ve istediğini sandığı hayatla ilgili tüm gerçekleri hiç öğrenmedi.

Onu ihanet ettim. Ona yapacağıma söz verdiğim tek şeyi, onu korumayı başaramadım. Bunun yerine, erkeklerin sıraya girip onu tanrılara adak gibi tecavüz etmelerine izin veriyorum, ben ise yerde hareketsiz yatarken bunu izlemek zorunda kalıyorum. Ona ne olacağı konusunda benim söz hakkım olmadığını hatırlatmak için. O artık onlara ait ve onlar istediklerini yapacaklar.

Son adam işini bitirdiğinde, Hudson bıçağı yere atıyor ve bıçak, kızın başının yanındaki çamura saplanıyor. Herkes bizi çitin yanında yalnız bırakıyor ve ben nihayet tekrar hareket edebiliyorum.

Ona doğru sürünerek bıçağı alıp, dizlerinin arkasında bileklerini bağlayan ipi kesiyorum. Sonra onu kaldırıp doğrudan banyoya götürüyorum ve küvete yatırıyorum. Suyu açıp tahliyeyi ayarlıyorum.

Her tarafı kir ve kanla kaplı. Birçok yerinden kanıyor —bilekleri, ayak bilekleri ve dikenli telle mücadele ettiği boynu. Hudson'ın damgasını çıkardığı kızı. Dolaplara yönelip onları açtım ve sertçe kapattım. Üç adet bez ve koli bandı buldum. Her bir bileğine olabildiğince sıkı bir şekilde birer bez sardım ve ardından her birinin etrafına bant yapıştırdım, bezlerin yerinde kalmasını ve kanamayı durdurmaya yardımcı olmasını ve küvetteyken ıslanmamasını sağladım. Sonra son bezi katlayıp kanayan boynuna sardım ve boğazına sıkıca bastırdım.

Gözlerim onun gözlerine kayıyor ve onların ölü, cansız olduğunu görüyorum. Orada hiçbir şey yok. Aşık olduğum o koyu mavi safir gözler artık yok. Üçüncü adam sırasında ağlamayı bıraktı ve kendini kapattı. Duyarsızlaştı.

"Sen iyisin, bebek yüzlü," diyorum ona, bunun lanet bir yalan olduğunu bilerek. Onların istediği buydu. Onun kırılmış ve itaatkar olması. Su küveti doldururken, kir ve kan onun etrafında dönüyor. "Üzgünüm, Charlotte. Seni öldüremedim. Seni seviyorum." Yapamadım. Bunun şimdiye kadar yaptığım en korkakça şey olduğunu biliyorum. Ama onu bırakamazdım. Ne yaşamış olursa olsun, onu aynı şekilde seveceğim ve ona bakacağım. O benim karım. Yemin ettim.

Konuşmadan önce gözünün köşesinden tek bir damla gözyaşı düşer. "Senden nefret ediyorum."

Gözlerimi kırıyorum ve o yok olmuş. Artık banyoda değilim. O da küvette değil. "Charlotte?" diye bağıyorum, karanlık dışında hiçbir şey görmeyince paniğe kapılıyorum. "CHARLOTTE!"

"Nasıl geçti?" Bir ışık yanarak gözlerimi kamaştırırken, tanıdık bir kadın sesi kulaklarımı doldurur.

"Ona ne yaptın sen, lanet olası kaltak? Onu nereye götürdün?" Nefes nefeseyim, kalkmaya çalışıyorum ama hareket edemiyorum. Gözlerimin sert ışığa alışması için hızla göz kırpıyorum.

"Haidyn, halüsinasyon görüyorsun," diyor

Isabella. "Hayır..."

"Evet, uyuşturucuların sana yaptığı budur. Zihinden daha korkutucu bir şey yoktur. En büyük korkularını bilir. Ondan kaçamazsın. Ve ben altı ay boyunca senin zihnindeydim. Nasıl işlediğini biliyorum."

"Tarih kendini tekrar eder, Haidyn. Bunu unutma." Charlotte benim yatağında yatarken onu evimde bulduğumda bana böyle demişti. Sierra'ya yaptıklarımı hatırlamamı ve Charlotte'u da aynı duruma sokmamı istiyordu.

"Önümüzdeki birkaç gün boyunca halüsinasyonlar göreceksin. Aslında bu çok şiirsel. Kendini çılgına çevireceksin, sevdiğin kadına çok fazla acı ve ıstırap çektireceksin çünkü ikimiz de en büyük korkunun onsuz yaşamak olduğunu biliyoruz." O burun kıvrıyor. "Ve sana bunun gerçek olmadığını söylesem de, her seferinde gerçekmiş gibi hissedeceksin."

Nefesimi kontrol altına almaya çalışarak gözlerimi kırıştırıyorum. Çenemi çok sıkı tuttuğum için ağrıyor.

Yatağa doğru yürürken, bunların hiçbirisi gerçek miydi diye merak ediyorum. Bu beton kutuda tavandan sarkmış mıydım? Öyleyse, beni ne zaman indirdi ve hastane yatağına geri koydu?

Elleri göğsüme dokunur ve sivri tırnaklarını Lords ve 666 damgalarının üzerinde gezdirirken kaskatı kesilirim. "O yakında burada olacak..."

"Hayır." Onun söylediklerine hiç inanmıyorum. Bunun gerçek olmadığını ve bunun bir halüsinasyon olduğunu nereden bileceğim? Onun buraya kilitli kalmasından korkuyorum.

Isabella sert bir kahkaha attı. "Oh, o yolda. Onu Carnage'da saklayarak kızıma elimi sürmemi engelleyebileceğini mi sandın?"

" diye soruyorum. "Bunları sana bıraktım." Lords markasını çimdikliyor. "Çünkü bu onun ilk görevi olacak. Onun seni ne kadar sevdiğini göreceksin, Haidyn. Seni incitmeyi mi yoksa kendisi için cezayı mı seçeceğini göreceksin." Bunun üzerine odadan çıkıyor ve beni tekrar karanlığa bırakıyor.

Boynumu geriye doğru eğip, beni bu yatağa bağlayan kayışları çekerek hayal kırıklığından çığlık atıyorum. Nefes nefese, buradan çıkamayacağımı bilerek yatağa gömülüyorum. Onu yatağa bağlı bıraktığımda, ölene kadar burada kalacağımı biliyordum. Charlotte doğru olanı seçecektir. Eğer seçmezse, benim yüzümden cezalandırılmasını önlemek için onları kendim keseceğim.

Ya sen ya ben diye bir seçim yapmam gereken bir dünyada... ben her zaman kendimi seçerim. Umarım karım da hala böyle düşünüyordur.

SEKİZ

CHARLOTTE

Kalan kısa yolu sessizce sürdürdük. Arabayı garaja park ederken, "Arka koltukta bir kapüşonlu ceket var. Giymeni istiyorum" dedi.

Dönüp eğildim, siyah kapüşonlu sweatshirt'ü aldım ve başıma geçirdim. Bana çok büyük geldiği için erkekler için büyük beden olmalıydı. Bu bana Haidyn'i hatırlattı.

Arabayı durdurup park etti. "Gerçekçi görünmeli."

Yumruğu yüzüme çarptığı anda başımı çevirip ona bakıyorum. Kafamı pencereye doğru geriye doğru itiyor. Gözlerim anında yaşlarla doluyor ve acı beni ele geçirmeden önce nefesim bir anlığına kesiliyor, sonra çığlık atıyorum. Gözlerimin arkasında ani bir baş ağrısı zonkluyor.

Titrek ellerimle yüzüme dokunuyorum ve burnumdan kan damlayıp ağzımı doldururken öne eğiliyorum.

Kapısını açar ve sertçe kapatır. Benim kapımı açtığında ağladığımı fark ederim. Beni saçımdan çekip yere iter. Sürünerek uzaklaşmaya çalışırım ama ellerimi yakalar ve arkama doğru çeker. Bana kelepçe takar ve ayağa kaldırır. "Seni lanet olası..."

Elini ağzıma kapatır. "Enerjini sakla, ihtiyacın olacak." Beni titrek bacaklarımın üzerinde tek başıma bırakır

bacaklarımla orada bırakır ve arabaya geri döner.

Kapüşonumu yukarı çekince, onun kot pantolonumun arkasına bir şey koyduğunu hissediyorum ve sonra kapüşonu tekrar indirip onu örtüyor. "Buna da ihtiyacın olacak." Arka cebime bir şey sokuyor. "Gidelim." Kolumdan tutup beni bir merdiven basamağına çekiyor.

Nefesimi düzenlemeye ve sakinleşmeye çalışıyorum, ama düz bir çizgide yürümekte zorlanıyorum. Başım dönüyor, yüzüm zonkluyor ve kan tükürüyorum. Kanın çenemden aşağı aktığını hissedebiliyorum. Ön kapıyı açıyor ve beni içeri itiyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve çığlık atıyorum.

Siktir, Bill beni öldürmezse Haidyn'in kardeşleri öldürecek.

"Bill," tanıdık bir ses şarkı söyler gibi. "Bana ne getirdin?"

Saçımdan tutulur ve başım geriye doğru çekilir. Sessiz kalmak için dişlerimi sıkarım. Ama kahverengi bir çift göz gördüğümde midem düğümlenir.

"Ne?" diye nefes nefese soruyorum. "Hayır..."

Önümde diz çöküyor. Gözleri benimkileri arıyor, sonra kanlı kapüşonuma düşüyor. Yüzüme dokunmak için elini uzatıyor, ben de ondan kaçmak için geri çekiliyorum, çenemi boynuma indiriyorum.

Başımı yukarı çekip gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü kavrar. Zaten zonklayan yanaklarım daha da acır. "Beni özleyeceğini sanmıştım, *bebek yüzlü*." Haidyn'in bana taktığı takma adla seslenir ve ben irkilirim.

"Ne... burada ne işin var?" Nefes nefese soruyorum. Çok kafam karışık.

Bill, Wesley'in bu işe karıştığından bahsetmemiştii.

Yüksek sesle gülüyor. "Hayatına karışmamı hiç sorgulamadın mı? Seninle yatmayacağımı hiç sorgulamadın mı?" Kahkahası daha da yükseliyor. "Annen sana dokunmayacağıma dair söz verdirdi. Ve sen bir fahişe gibi bana yalvardığında bunu yapmak çok zordu."

Ben irkilir ve uzaklaşmaya çalışırım, ama o sadece tutuşunu sıkılaştırır ve beni ağlatır.

"Peki ya damgan... Seni çıplak gördüğümde neden hiç bahsetmediğimi merak etmedin mi?"

"Hayır," diyorum, onun sıkı tutuşundan yanaklarım dişlerime batarken. "Sen çok saf bir sürtüksün." Yüzüme gülüyor.

"Karım nerede?" diye sorar Bill, sıkılmış bir sesle.

Wesley beni bırakır ve tam boyuna kadar ayağa kalkar, ama sırtarak gözlerini benden ayırmaz. "Bir işin ortasında."

"Annabelle'le ne yapacağım?" diye soruyor, sanki bana bakıcılık yapmak onu rahatsız ediyormuş gibi.

"Bir fikrim var." Wesley eğilir, saçımı tutar ve beni ayağa kaldırır. Beni belimden eğdirir, böylece eski parke zemin üzerinde yürürken tek görebildiğim ayakkabılarımız olur, sonra bir merdiven iniyoruz ve zemin betona dönüşür.

Durdurulup duvara itilirim. Bileklerim serbest bırakılırken yüzümün yan tarafı duvara çarpar. Çelik gıcırda ve sonra bir kez daha dizlerimin üzerine çöktürülür. "Annesi onu görmeye hazır olana kadar burada iyi olacaktır. Ona eşlik edecek biri var." Arkamda başını sallar.

Yukarı baktığımda, küçük beton odanın uzak duvarına itilmiş bir hastane yatağı görüyorum. "Haidyn?" diye haykırıyorum, ayağa kalkıp ona doğru koşuyorum. "Haidyn... Aman Tanrım." Onu yatakta yatarken görünce ağlıyorum. Gözleri kapalı ve onu yatağa bağlayan kayışlara hızla bakıyorum. Sağ kolunda bir serum var ve yanında duvardaki çiviye bir torba sıvı asılı.

"Ona ne yaptın?" diye soruyorum. "Haidyn?" Ellerimle çıplak göğsünü sallıyorum. Tanrım, çok soğuk. "Haidyn, uyan."

"Acınası, değil mi?" Wesley gülüyor. "Isabella boğazını kesmeme izin verseydi bu durum önlenebilirdi."

Dönüyorum, saçlarım gözyaşları ve kanla kaplı yüzümü kırbaçlıyor. Onun sözleri midemi bulandırıyor. Bir adım öne çıkarak soruyorum, "Ne dedin?" Sesim vücudum gibi titriyor.

O, kapının iç tarafına ön kolunu koyarak sırtıyor. Kalçasını dışarı çıkararak konuşuyor. "Sana gönderdiğim videoyu izlemedin mi?" Gülüyor ve ekliyor, "İntihar etmeye *çalıştığı*nda."

Bir zamanlar sahte erkek arkadaşımın yanına doğru adım attım, gözyaşları yüzümden akıyordu. "Neden böyle bir şey yaptın...?"

"Diğer videolar ne olacak?" diye sırtarak soruyor ve ben nefes almakta zorlanıyorum. "Bak... hepsi bir testti. Seni bu kadar kolay manipüle edebileceğimi görmek için." Sanki şaka gibi gülüyor. "Buna kanacağınızı biliyordum. O işkence gören adama acımadan duramazdın

Ne kadar kötü davranırsa davransın. Siz sürtüklerin hepsi aynısınız." Ellerini çenesinin altına koyar ve tiz bir sesle konuşur. "Onu değiştirebilirim." Sonra gözleri sertleşir ve bana bir adım yaklaşır. "Annen sana kaç kez özel olduğunu söylemiş olursa olsun, sana söz veriyorum, sen özel değilsin Annabelle. Özellikle de Spade kardeşler için." Başını geriye atıp gülüyor. "O senin için değil, annen için burada Anna. Ve annen onun cezasını çektiğine karar verdiğinde ve sen onun yerini almaya hazır olduğunda, onu öldürmeni sağlayacak." Geri adım atıp kapıyı tutuyor.

"Hayır," diyorum ve ona doğru koşuyorum, ama o kapıyı yüzüme çarpıyor. "Wesley?" diye bağıriyorum ve soğuk çeliğe yumruklarımı vuruyorum. Tamamen karanlığa gömüldüğümüz sırada kilitlerin yerine oturduğunu duyuyorum. "Haidyn?" diye soruyorum, hızla dönüp gözlerimi kırıştırarak, görme yeteneğimi geri kazanmak için gözlerimi alıştırmaya çalışıyorum. "Haidyn?" Ellerimi uzatıp yolumu bulmaya çalışıyorum. Duruyorum ve Bill'in ihtiyacım olacağını söyleyerek arka cebime bir şey koyduğunu hatırlıyorum.

Titrek ellerimle kot pantolonuma uzanıp telefonumu buluyorum. Heyecandan ağlayarak onu çıkarıyorum. Titrek ellerim, el fenerini açmadan telefonu neredeyse düşürüyor. El fenerini açıp Haidyn'in yanına gidiyorum ve tıbbi kelepçeleri görebilmek için telefonu yatağın üzerine koyuyorum. Bileklerini ve ayak bileklerini çözüyorum ve içinde ne olduğu iyi bir şey olamayacağını bilerek serumunu çıkarıyorum.

"Haidyn, lütfen uyan," diye fısıldıyorum, burada kamera olup olmadığını merak ediyorum. Eğer varsa, ne kadar süre sonra geri dönecekler? Bunun bir tuzak olduğunu ne zaman anlayacaklar? "Haidyn, lütfen... İyi olduğunu bilmem gerek." Burnumu çekiyorum ve burnumun kırık olduğundan emin olduğum için canım acıyor. "Lütfen... Haidyn." Serbest elimle çıplak göğsünü sallıyorum.

Dokunduğumda soğuktur, bu yüzden uzanıp nabzını kontrol ediyorum. Nabızı zayıftır ve bu beni daha da ağlatır. "Lütfen ölme. Lütfen beni tekrar terk etme," diye yalvarıyorum, kanlı kapüşonlu sweatshirt'ü başımdan çıkarıp titrek ellerimle onun üzerine örtüyorum. "Seni seviyorum." Gözlerimden yaşlar akıyor ve onun yanaklarına düşüyor. "Beni duydun mu?" diye yüzüne bağıriyorum, gözlerini açmasını istiyorum. "Bana bak." Nefes almaya çalışırken nefes nefese kalıyorum. "Seni seviyorum. Lütfen, Haidyn... bana... bize bunu yapma."

HAIDYN

SESİNİ DUYUYORUM. Sanki burada, yanımda gibi, ama bunun mümkün olmadığını biliyorum. O, ait olduğu yerde, kardeşlerimle birlikte Carnage'da. Isabella yalan söylüyordu. Kazandığını düşünmemi istiyor.

"Haidyn, lütfen?" diye yalvarıyor karım ve sanki oda sallanıyor gibi hissediyorum.

Ne için yalvarıyor bilmiyorum, ama ne olursa olsun, ona verirdim.

"HAIDYN!"

Sesi daha yüksek çıkıyor ve sonra gözlerimde parlak bir ışık beliriyor. "Lütfen uyan. Uyanman lazım."

"Char...?" Öksürüyorum, adını tamamlayamıyorum. Bu gerçek değil. Zihnimin bana oynadığı bir oyun. Kendi kişisel cehennemim. Her an bir seçim yapmak zorunda kalacağım... annesinin uşaklarının ona işkence edip tecavüz etmesini izlemek ya da karımı öldürmek. Bunun gerçek olmadığını bilsem de, onu öldüremem. O ölürse ben yaşayamam. Ben bir korkakım.

"Evet, Haidyn. Benim. Uyan. Lütfen..."

Ağır gözlerimi açıyorum ve karanlık odadan başka bir şey görmeyi beklemiyorum, ama başımın yanında bir ışık var. Işık, yatağın yanındaki karşı duvara vuruyor.

"Aman Tanrım." Bir sesin hıçkırarak ağladığını duydum. "Haidyn."

Başımı sola çeviriyorum ve ışık hareket ederek yüzüme vuruyor, ben de hızla gözlerimi kırptıyorum.

Yatağa sürünerek yanıma uzanıyor. Kollarımı ona doluyorum ve kendime doğru çekiyorum. Bir elim yumuşak saçlarına dolanırken, diğer elim belini tutuyor. Ağlıyor. Küçük vücudu benimkine yaslanarak titriyor. "Sorun yok, bebek yüzlü. Her şey yoluna girecek." Kahretsin, kokusunu alabiliyorum. Çilek ve krema. Sanki evimizdeki yatağımızda yatıyormuşuz gibi. "Yaraları al," diyorum ona. "Bunu benim için yapar mısın, bebek yüzlü?"

"Haidyn... ne...?" Burnunu çekiyor.

"Ne isteseler yap. Sana zarar vermelerine izin verdiğim için çok üzgünüm. Seni sevdiğime söz veriyorum. Ne isteseler yap. Bana söz verir misin, Charlotte?"

"Haidyn," diye fısıldayarak ağlar. "Hayır... Seni seviyorum..."

"Şşş, her şey yoluna girecek." Ne olursa olsun, bensiz de iyi olacağını bilmesini istiyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Nedense, biraz daha huzurlu hissediyorum. Onu terk etmeye karar vermiştim, ama şimdiye kadar onu bir kez daha duymam gerektiğini bilmiyordum. Onun için hayatımı feda etmeye hazırdım. Artık bunu, ona zarar vermeden yapabilirim. Kim olduğunu kanıtlamak zorunda olmamalı. Ona kim olabileceğini gösterebiliyorsam, bunu yapmamalı.

Belki de cehennem budur. Bunca yıldır yanılmışım. Cehennem, katliam ya da fiziksel işkence değildir. Zihin oyunlarıdır. "Ya şöyle olsaydı...", "Olabilirdi..." gibi düşüncelerdir.

Keşke bundan daha güçlü olduğumu söyleyebilseydim, ama değilim. Eğer ölürsem, övünecekleri bir şey kalmaz. Ben burada olup bunu görmezsem, onu isteği dışında bir şey yapmaya zorlayamazlar.

Her şeyi bitirmek için silaha ve kurşuna ihtiyacım yok. Onu bırakmam yeterli.

SEKİZİNCE

CHARLOTTE

Kapı açılır açılmaz vücudu benimkine yaslanıyor. Yataktan atlayıp arkamı döndüğümde iki uzun boylu figürün odaya girdiğini görüyorum. Karartılmış bir odada olduğum için kim olduklarını anlayamıyorum ve arkalarındaki koridordan gelen ışık gözlerimi kamaştırıyor.

Kot pantolonumun arkasından, Bill beni arabasından çıkardıktan sonra oraya koyduğu silahı çıkarıyorum. Onlara doğrultuyorum ve kocamanın yattığı yatağın ucuna geçerek onu koruyorum.

"Durun!" Biri ellerini kaldırdı. "Charlotte, biz Kash ve Saint."

Silahı indirip kokluyorum. "Onda bir sorun var," diye bağırarak yan tarafa çekiliyorum. "Benimle konuşuyordu ama onu uyandıramadım." Açıklayamıyorum ama o gerçekten burada değildi. "Sonra da gevşedi."

İkisi de yanımdan geçip Haidyn'in yanına koşarlar. "Burada lanet olası bir ışık var mı?" diye bağıır Saint.

Telefonumun fenerini tekrar açıp duvara tutarak bir tür anahtar arıyorum, ama hiçbir şey göremiyorum. Koridora çıkıp duvarı arıyorum. Birkaç anahtar görüyorum, onları açıp tekrar içeri koşarak çalışıp çalışmadıklarını kontrol ediyorum.

İşe yaramış. Odada tavandan sarkan tek bir ampul var ve iki kardeşi de yatağın üzerine eğilmiş, yüzüne konuşuyor ve omuzlarını sallıyor. Hiçbir şey olmuyor.

"Onu buradan çıkaralım," diye bağıyor Kashton, Saint'e.

Kollarımı kendime doluyorum. "Herkes nerede?"

"Tyson ve adamları anneni arıyorlar. Bir adam daha var..."

"Ben buradayım." Saçımdan tutulup boynum geriye doğru çekildi ve tavana bakmak zorunda kaldım.

"Onu bırak," diye emreder Kashton. "Yoksa kafanı uçururum."

Wesley güler. "Beni Carnage'a götürmene izin vereceğimi mi sanıyorsun? O berbat yere geri döneceğimi mi sanıyorsun?"

"Sen ne diyorsun lan?" diye bağırır Saint.

Cevap vermez ve oda sessizliğe bürünür. Ben de onun tutuşundan kurtulmaya çalışırım. Çok yorgunum ve başım zonkluyor. Sadece kocama geri dönüp yatağa girmek istiyorum. Bana ihtiyacı var. Zaman kaybediyoruz.

"Wesley..."

"Adım Wesley değil," diye bağırır, beni sarsarak.

Sağ elimdeki ağır silahı hissediyorum ve hiç düşünmeden onu yere doğrultuyorum. Tetiği çekiyorum ve dar beton kutuda yankılanan sesle bir anlığına sağır oluyorum. Wesley beni öne itiyor ve ben dönüp onun odadan çıktığını görüyorum. Ağzı açık ve çığlık atıyor, ama tek duyduğum şey ilk atıştan sonra kulaklarımda çınlayan ses.

Silahı kaldırıp tekrar ateş ediyorum ve kan kot pantolonunu kaplarken o dizlerinin üzerine çöküyor.

Silah elimden alınır ve beton zemine sırt üstü itilirim. Yukarı bakınca Kashton'ın üzerimde durduğunu görürüm. Elleri bileklerimi kavrar, sağa doğru bakarken onları aşağıda tutar. Ağzı hareket ediyor ama ne dediğini anlayamıyorum.

O çınlama hala devam ediyor. Onunla mücadele etmeye bile çalışmıyorum.

Beni bırakıyor, ayağa kalkıyor ve beni de ayağa kaldırıyor. Ellerini yüzümün iki yanına koyuyor, dudakları hareket ederken gözlerime bakıyor ama yine de bir şey söylemiyor. Beni kucaklayıp odadan dışarı taşıyor.

Ryat ve Sin odaya koşarak girip Saint'in baygın Haidyn'i yataktan kaldırmaya yardım ederken, başım onun koluna yaslanıyor.

Uçağa taşınır ve kanepeye yatırılırım. Kimseyle konuşmadım. Kulaklarım nihayet çınlamayı keser, ama yüzüm hala zonkluyor.

"Siktir," diye tıslar Kashton. Kafamı bir yandan diğer yana çevirerek yüzümü inceler. "Sanırım burnunu kırdın," diye homurdanır.

"Bir şey yapmam gerekiyordu," diye homurdanıyor Bill, yanımıza yaklaşarak. "Haidyn seni öldürecek," diye devam ediyor Kashton.

"Önce yaşaması lazım," diye bağıırır Bill. "şimdi buraya gel ve bize yardım et bize yardım et."

Kashton beni bırakıp açık kapıya doğru yürüdü. Sonra Sin, Ryat ve Tyson'ın Saint'e Haidyn'i uçağa taşımak için yardım ettiğini görüyorum. Hâlâ baygın. Arabada onun yanında oturup soğuk elini tuttum. Dua ederdim, ama Tanrı yok. Bir katili dinleyen bir Tanrı yok.

Ayağa fırlayıp onlara doğru koşuyorum.

"Geri dur, canım." Kashton beni kaldırıp kanepeye geri götürür ve oraya bırakır. "Bırak işlerini yapsınlar."

Gavin ve Devin uçağa biniyor ve motorlar çalışmaya başlarken kapı anında kapanıyor.

"Senin adamların nerede?" Sin, Tyson'a sorar.

"Yerde. Hudson ve Isabella'yı aldılar. Carnage'da bizimle buluşacaklar. Onları uçağa almak istemedik, bu yüzden arabayla geliyorlar."

Haidyn'i yere yatırırılar ve Gavin ile Devin hemen yanına diz çökerler.

"Neden... uyanmıyor?" Boğazım ağlamaktan çok ağrıyor, sesim çatlıyor. Yine midem bulanıyor, ama kusmamayı başardım.

Kimse bana cevap vermiyor. Bunun yerine, sanki ben burada değildi mi gibi konuşuyorlar.

"Nabızı zayıf," diyor Gavin Devin'e. Cildi çok solgun.

"O ölüyor. Bir şeyler yap," diye emreder Saint.

Ona doğru sürünmeye başlıyorum, ama yerden kaldırılıyorum. "Hayır!" diye bağıyorum, Kashton beni uçağın arkasına taşıırken. Tekmeliyor ve bağıyorum, ama beni arka yatak odasına götürdüğünde bunun bir faydası olmuyor. Beni yatağa atıyor ve kalçalarımın üzerine oturuyor, kollarımı başımın yanında sabitliyor.

Sırtımı kamburlaştırıp "HAIDYN?" diye bağıyorum, umarım beni duyabilir.

Uyanmasını umarak.

"Acele et," diye bağırır Kashton, omzunun üzerinden bakarak.

"Üzgünüm, Charlotte. Ama bu senin iyiliğin için," diyor Adam, şeffaf bir şişeden bir şırıngayı bir şeyle doldururken.

Ayaklarımı tekliyor ve kalçalarımı sallıyorum, ama Kashton beni tutmakta hiç zorlanmıyor. Adam yüzümü tutup yana doğru itiyor ve sonra boynumda bir batma hissediyorum. Vücudum anında bana ihanet ediyor ve gevşiyorum.

"İşte böyle, aşkım," diyor Kashton yumuşak bir sesle.

Gözlerim ağırlaşmış bir şekilde ona bakarken gözlerimi kırıyorum. Bileklerimi bırakıyor ve kollarımı hareket ettirmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Saçlarımı yüzümden çekip bana yumuşak bir gülümseme atıyor. "Her şey yoluna girecek." Sonra hala yatağın yanında duran Adam'a bakıyor. "Ona ne verdin?"

"Çok az miktarda sakinleştirici. Onu tamamen bayılmayacak. Sadece uyuşuk hale getirecek."

"Hai-dyn." Kocamın adını söylemeye çalışıyorum ama ben bile anlayamıyorum. Bana bunu nasıl yapabilirler? Eğer o ölüyor ise, onun kollarında olmak istiyorum. Beni kucaklamasını istiyorum. Beni de öldürmelerini istiyorum. Onsuz yaşayamam.

Geçen hafta cehennem gibiydi. Onsuz yaşamayı reddediyorum.

SEKİZİNÇİ

CHARLOTTE

Carnage'a taşınyorum ve doğrudan Haidyn'in odasına götürölüyorum. Kashton beni yatağına yatırırken kapı açılıyor ve Ashtyn içeri giriyor. "Onun nesi var lan? Haidyn nerede? Saint nerede?" Sorular sormaya başlıyor.

"Haidyn hastane kanadına götürölüyor. Saint onunla birlikte. Ona sakinleştirici verdim," diye cevaplıyor Adam.

Başım yana düşüyor ve gözlerimi kırıştırıyorum, Ashtyn'in yanıma oturduğunu görüyorum. "Neden? Ne oldu?" Elim tutup sıkıca tutuyor.

"Haidyn ölmek üzereydi ve çok üzgündü. Çok dar bir alandı ve Devin ile Gavin'e çalışacak yer açmak için bir şeyler yapmam gerekiyordu."

"Yani ona ilaç mı verdin?" diye bağırdı.

Masayı çalışma masası olarak kullandığı masanın yanındaki yerde duran çantasına koşar ve fermuarını açar. İçinden bir şeyler çıkarmaya başlar, bunlardan biri de bir iğnedir.

"Ne yapıyorsun sen?" diye bağırdı Ashtyn. "Onu bana bırak. O iyi olacak."

"Damardan serum bağlayacağım. İlaçlar onu şu anki durumundan çıkaracak ve kendine gelecektir."

"Sen kimsin, Adam?" diye sorar, ama o cevap vermez. "Damardan serum takmayı nerede öğrendin?"

Adam yanıma gelir, iğneyi koluma batırır ve serum torbasını yerleştirmeden önce iğneyi bantla sabitler. "Buraya gel ve bunu tut," diye bağıırır.

Kadın elimi bırakıp ayağa fırladı. Sonra Adam ve Kashton, Haidyn'in yatak odasının kapısına doğru yürümeye başladılar.

"Nereye gidiyorsunuz?" diye sorar.

"Tyson'ın adamları her an burada olabilir. Diğerleri Haidyn'le hastanede olduğu için annesine ve Hudson'a yardım etmeliyiz. Bizden haber alana kadar bu odadan çıkma." Bunun üzerine kapıyı çarpıp odadan çıkarlar.

Haidyn

Hastane yatağında oturuyorum, kafam bulanık ve vücudum çok zayıf. Kafamı dik tutmak için tüm gücümü kullanıyorum. Yavaşça, başıma bir gömlek geçirip kollarımı kollara sokuyorum ve dudaklarımdan bir inilti çıkıyor.

"Dinlenmen lazım," diyor Gavin.

"Birkaç gün yeter," diye ekliyor Devin.

"İhtiyacı olduğu kadar dinlenecek," diyor Saint onlara ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Ben iyiyim." Kendimi kötü hissetmiyorum, sadece yorgunum.

Uyanalı belki otuz dakika oldu ama şimdiden tekrar yatağa dönmek istiyorum. Saint'in bana getirdiği eşofman altını giymeye başlıyorum ve Devin yardım edecekmiş gibi yanıma yaklaşıyor ama onu uzaklaştırıyorum. Kendi başıma giyinebiliyorum lan. Bir dakika sürebilir ama hallederim.

Uyandığım anda, Gavin ve Devin bana votka içirir gibi sıvı ve elektrolit içirmeye başladılar, sanki ben bir alkolikmişim gibi.

Kapı açılır ve başımı kaldırıp odaya giren üç adamı görürüm. Kendime geldiğimde ilk sorduğum şey Charlotte'un nerede olduğuydu. Ashtyn'le birlikte olduğu ve odama doğru geldiği söylendi.

İkinci sorduğum şey Sin, Tyson ve Ryat'ı görmektir. Onların Carnage'da olduğunu öğrenince şaşırdım.

"Berbat görünüyorsun dostum." Sin ilk konuşan oldu.

Tyson başını sallayarak onayladı. "Daha iyi görüldüğün günler de vardı."

Ryat sessiz kalır. Üçü de yatağımın yanına gelirken, Gavin ve Devin diğer tarafta durur. Kashton pencerede oturur ve avluya bakar. Ben kendime geldiğimden beri benimle konuşmadı. Saint uzak duvara yaslanır ve yanında duran Adam'a öfkeyle bakar. Herkes gergin görünüyor ve henüz kimse beni nasıl kurtardıklarını anlatmadı. Bu hikayeyi dinlemek için bolca vaktim var, ama bu önemli.

"Neye ihtiyacın var?" Ryat sonunda konuşuyor.

Onlar, bir konuda yardım etmeleri için buraya çağırdığımı sanıyorlar. Keşke öyle olsaydı. "Ben..." Durup, nereden başlayacağımı bilemiyorum. Onlara söyleyeceğim şey hayatlarını değiştirecek.

"Haidyn yeni bilgiler aldı." Saint sessizliğimi dolduruyor. "Ve bu bilgiler eşlerinizle ilgili." Ashtyn'i de ilgilendirdiği için kardeşlerime açıklamayı yeni bitirdim.

"Ne oluyor lan?" Ryat ilk adım atan kişi oldu.

Ben öyle başlamazdım ama tamam. "Bana bir şey verildi..." Sağ kolumu işaret ettim. "Daha uzun yaşamana yardımcı olan bir tür ilaç."

Sin burun kıvrıdı. "Vampir zırvası gibi mi? Hadi ama Haidyn, internette okuduğun her şeye inanmamalısın."

Yumuşak bir kahkaha attım. "Isabella bana kuruculara güçlendirme verildiğini söyledi."

"İkizlere verilen türden mi?" diye sorar Tyson.

Kadınları mı erkekleri mi kastettiğini sormuyorum. Bunu daha sonra anlatırım. Her sürpriz ayrı ayrı. "Sayılır." Omuz silkiyorum. "Hastalanmamı önleyecek ilaçlar verildi." Hepsi kaşlarını çatıyor. "Kanser yok, soğuk algınlığı yok. Tabii ki yine de ölebilirim, ama bir hastalıktan dolayı olmayacak."

"Bunun bizimle veya eşlerimizle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum," diyor Tyson.

"Isabella ayrıca kadınların Lordları kurduğunu ve kuruculara bu ilaç verilmişse..." Birbirlerine bakıp sonra bana dönüyorlar, ben de devam ediyorum. "Sonra çocukları oldu... ve onların çocukları..." Anladılar.

"Eşlerimizin kuruculardan geldiğini mi düşünüyorsun?" Sin sorar. Sesi bana bana inanmak istemediğini söylüyor. Ama boynunun arkasını ovuşturma şekli bana bunu düşündüğünü gösteriyor.

Blakely'nin öyle olduğunu kesin olarak biliyorum. Isabella bana öyle söyledi, ve Ashtyn... babam ofisinde bana, Bill'i ofisine çağırdığında *başka birini* bulduğu için şanslı olduğumu söyledi. Şimdi anlıyorum ki, Ash'in kuruculardan biri olduğunu kastetmişti. Ve sonra Charlotte da öyleymiş. "Emin olamam, ama test edilmeleri gerekir," diyorum. Devin ve Gavin bunun için varlar.

"Ya test yaptırırlarsa ve bu lanet şey onlarda varsa, bizde yoksa?" Ryat Gavin'e bakar. "Bize söyleyebilirsin, değil mi?"

"Çocuklar..." Gavin ellerini yanlara doğru kaldırarak teslim olduğunu gösterir. "Ne olduğunu bilmiyoruz."

"Ama..."

"Ve biz buna erişemiyoruz," diye Devin, Tyson'ı keserek cümleyi tamamlar.

"Ben bulabilirim," diye onları teselli ediyorum, nasıl hissettiklerini anlıyorum. Dollhouse'a geri dönüp orayı alt üst ederek onu bulacağım. Adamlar beni oradan sürükleyip çıkardıklarında baygındım. Aksi takdirde, ayrılmadan önce onu bulmalarını isterdim.

"Neye ihtiyacın var? Eşlerimizden mi?" diye sorar Sin.

"Kan tahlili," diye cevaplar Devin. "Bu gece örnek alabilirsek, sonuçları yarın size bildirebilirim."

"Peki ya onlarda varsa?" diye sorar Ryat. "Hemen bize vereceksin." Bu bir soru değildi.

"Hayır." Gavin başını sallar.

"Ciddi misin lan?" Sin sorar. "Eşimde bende olmayan bir şey varsa, onu alacağım lan." Bir adım öne çıkar.

Bir Leydi ile ilgili olan şey, Lordunuz ölürse, o başka birine yeniden verilir. Laikyn ve Ellington'dan emin değilim, ama Blakely'nin güçlendirme testinde pozitif çıkacağından eminim.

"Bunun sana ne yapacağını bilmiyoruz." Gavin beni işaret ediyor. "Ona bak. O zayıf. Tyson'ın görevi yok, ama siz ikinizin var." Sin'den Ryat'a bakıyor. "Yapacağım son şey, sana kim bilir neyi enjekte edip sonra yoluna göndermek. Ya ertesi gün bir göreve çağrılırsanız ve savaşamayacak kadar zayıf olduğunuz için öldürülürseniz? O zaman eşleriniz başka bir Lord'a verilir. İsteddiğiniz bu mu?"

"Hayır, tabii ki hayır!" Sin, saçlarını eliyle tarayarak bağıırır.

Ryat başını eğip, seçeneklerini düşünürken ensesini ovuşturur.

"İlk kez koluma on iki saat boyunca serum takılmıştı," diyorum. "İkinci kez daha uzun sürdü." Gavin'e bakıyorum. "Onlara günde bir saatlik verip, nasıl tepki verdiklerini görsen nasıl olur?"

Ryat, Tyson ve Sin'e bakarım. Hepsi Gavin'e bakıyor, onun onayını bekliyorlar. Sonunda Gavin başını sallar. "Deneyebiliriz."

"Sana kurucuların ailelerini söyledi mi?" Tyson bana bakar.

Kafamı sallıyorum. "Hayır. Ama bizim tanıdığımız kadınların çoğu Lordlar üzerinde etkisi yok, bu yüzden tanıdıklarımız iyi bir başlangıç noktası olabilir."

"Anlıyorum," diye onaylar Tyson.

"Lanet olası kaltak," diye homurdanır Ryat. "Tanrım, LeAnne'in başımın belası olacağını biliyordum. Matt'in onu öldürmesini sağlamalıydım."

Gavin Sin'e bakar. "Laura'dan taze kan örneği aldım, şu anda laboratuvarda. Acele ettirdim, sabaha kadar sonuçları alırız."

"Ama Laura önemli değildi," diyor Sin. "O pozisyona sadece Nicholas ile evlendiği için gelmişti. Yani Asher adı kurucunun adıydı. Elli'nin annesinin değil."

Gavin omuz silker. "Kontrol etmekten zarar gelmez. Özellikle de baban Laura'nın çocuğunun biyolojik babası olduğu için. İkisi de negatif çıkarsa... seçeneklerimiz var."

Sin başını sallar ve konuyu orada bırakır. Bu konuyu daha sonra karısıyla konuşacaktır.

"Peki ya çocuklarımız?" diye soruyor Ryat. "Eşlerimiz bu hastalığa yakalanırsa, bebeklere ne olur?"

"Hamilelikleri yakından takip ettik ve henüz endişelenecek bir neden görmedik. Elbette, bebekler doğduktan sonra kan tahlili yapmamız gerekecek, ama paniğe kapılmak için bir neden görmüyorum. Önce eşleri test edeceğiz, sonra da doğumuna kadar bebekleri daha yakından takip edeceğiz."

Oda sessizliğe bürünürken, herkes yeni bilgileri sindirir ve çok fazla olmayan seçeneklerini düşünür. Eşleri ya bu güçlendirmeye sahip ya da sahip değildir.

Bana hiç konuşmayan Adam'a bakıyorum. Onun burada olmasına bile şaşıyorum. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Boş bakışları benimkilerle buluşur.

"Ashtyn bir kurucunun çocuğuysa, sen de öylesin," bariz olanı söylüyorum.

Saint, sanki bunu düşünmemiş gibi içini çeker. Aklında kayınbiraderi değil, karısı vardır.

"Önemli değil." Adam başını sallar. Geleceğinin nereye gittiğini biliyor ve bunun Lordlarla hiçbir ilgisi yok.

"Adam..."

"Önemli değil dedim, Kash," Adam ona sertçe cevap verir.

Oda bir kez daha sessizliğe büründü ve birkaç dakika sonra boğazımı temizledim. "Bir şey daha var."

"Ne?" Tyson iç çeker.

"Bana birkaç farklı ilaç verdiler ve hangisi olduğunu bilmiyorum... ama içlerinden biri halüsinasyon görmeme neden oldu." Bir şey alacaklarsa, kendilerini hazırlamaları gerekiyor.

"Nasıl halüsinasyon gördün?" Sin sorar.

Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. "En kötü senaryoları düşünün."

Hepsi anlamış gibi başlarını sallar ve sonra herkes testleri yaptırmak için odamdan çıkar. Kashton yanımda durur ve ağzını açmadan ne söyleyeceğini biliyorum.

"Söyle gitsin," diyorum Kash'e, onun volta atmasını izlerken. Er ya da geç söyleyeceksin, o yüzden şimdi söylemeni tercih ederim.

Durur ve sinirli bir nefes verir. "İntihar değil mi?" Sert bir kahkaha atar. "Bana oldukça intihar gibi geldi, Haidyn." Sert gözleri bana dik dik bakar.

"Charlotte..."

"Bunu onun için yaptığını söyleme, Haidyn!" diye bağıarak sözümü kesti. "Onun ne durumda olduğunu biliyor musun? O benim en sevdiğim kişi değil, ama Charlotte neredeyse komada gibiydi. Hepimizi reddetti. Adam onu hastane yatağına bağlayıp sakinleştirici vermek ve beslenme tüpü takmak istedi." Bu düşünceyle ellerim yumruk oldu. "Lanet olsun, dostum." Gözleri yumuşadı ve omuzları çöktü. "Kaç kez kendini öldürdüğünü düşünmem gerekiyor? Hmm? Kaç kez bir kardeşi kaybetmem gerekiyor?"

Sesindeki samimiyet göğsümü acıtıyor.

Yatağa yaklaşır ve ellerini kanlı kot pantolonunun ön ceplerine sokar. Beni bulduklarından beri üstünü değiştirmedim. "Adam'a iki kez veda ettik. Ve bunu tekrar yapmak zorunda kalacağız. Ama bizi kaç kez terk edeceksin?"

"Hiçbir yere gitmiyorum."

O, söylediklerime inanmayarak burnunu çeker. "Ortadan kayboldun ve evlendin. LANET OLASI EVLENDİN!" Kash bağıırır. "Adam oradaydı. Peki ya biz, ha? Ya ben?"

"Seni onun vasisi yaptım," diye bilgilendiriyorum onu.

"Bu nasıl mümkün olabilir, Haidyn? Hmm? Çünkü ben orada değildim ki bunu onaylayayım."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Adam'a senin adını yazdırdım."

Kollarını yanlara açar ve sonra düşürür, uyluklarına vurur. "Adam'a onun imzasını attırmalıydın."

"Seni istedim."

"Ben..." Kapının açılma sesi sözümü keser ve Charlotte'un odaya girdiğini görürüm.

Gözlerinin morardığını ve yüzünde bir kesik olduğunu görünce donakaldım. "Ne oldu lan?" Gözlerimi Kash'e çevirdim.

O, orada duran kadına dönerek, benim sorumu görmezden gelerek konuşmaya başlar. "Bu konuşmayı sonra bitireceğiz," der Kash bana ve kadına doğru yürür. Ellerini kadının morarmış yüzünün iki yanına koyar. "Ona cehennemi yaşat, aşkım." Sonra kadını bırakır, cebine uzanır ve bir yüzük çıkarır. *Benim alyansım*. Yüzüğü kadına uzatır ve bizi yalnız bırakarak odadan çıkar.

Kapıyı kapatır ve sırtını kapıya dayayarak kollarını göğsünde kavuşturur.

"Bebek yüzlü?" Sesimi alçaltıyorum. "Sana ne oldu?" Kahretsin, onu bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim ve halüsinasyon görmediğimi veya rüya görmediğimi emin olmak için kendimi çimdiklemek istiyorum.

Gözleri ayakkabılarına düşerken, benim gözlerim onun yoga pantolonuna ve benim büyük beden tişörtüme kayıyor, sonra gözyaşlarıyla dolu gözleri yavaşça benimkilere bakıyor.

İç çekerim. "Charlotte..."

"Beni çıplak bırakıp... yatağıma bağladın." Alt dudağını çekip sinirli bir şekilde ısıtır.

"Benim..."

"Seçeneğin mi yoktu?" Elindeki yüzüğüma bakarak sertçe güldü. "Bana her zaman bir seçeneğimiz olduğunu söyleyen sendin. Sen beni terk etmeyi *seçtin*!" Sesi yükseldi.

Herkesin benden nefret etmesini bekliyordum. Amaç da buydu. Beni hor görmeleri ve hayatlarına devam etmeleri, ben ise orada çürümem gerekiyordu.

"Sana ihtiyacım vardı, ama sen beni terk ettin." Sesi kırılınca göğsüm sıkışıyor.

"Senin için gittim."

Burnunu çekiyor ve gözleri odanın içinde dolaşiyor, benimkilerle karşılaşmıyor. "O... sana yaptıkları için üzgünüm."

Dört yıl öncesini mi yoksa geçen haftayı mı kastettiğini bilmiyorum. Kashton ve Saint'in ona ne kadarını anlattığını sormaya bile korkuyorum, bu yüzden "Charlotte, bu senin hatan değildi" diyorum.

"Ama beni bu yüzden istedin, değil mi?" Gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilere bakıyor ve o zamandan bahsettiğini anlıyorum. "Gerçekte kim olduğumu öğrendiğinde. Onun yüzünden... annemin sana ve kardeşlerine yaptıkları yüzünden? Ben senin intikamındım."

"Evet," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Başını sallar, alt dudağı titrer.

"Ama sonra sana aşık oldum," diye ekledim. "Ve bunların hiçbirisi önemli değildi."

O sert bir kahkaha attı. "Nasıl hiçbir şeyin önemi yok diyebilirsin? O sana işkence etti. Kardeşlerine işkence etti... Onun istediğini almasına izin vermeliydin."

"O seni istiyordu," diye homurdandım. Onun nihai amacı buydu. Karımın onun berbat işini devralmasını istiyordu. Ben sadece bir bonusdum. Bill haklıydı; Charlotte asla Isabella'nın istediği gibi bir hanımefendi olamazdı. Bir kozuna ihtiyacı olduğunu biliyordu ve o koz bendim.

"Buraya gel, bebek yüzlü," diye yumuşak bir sesle emrediyorum, ama o kapıya yaslanmış duruyor. Yataktan kalkıp ayağa kalkıyorum, ona doğru yürümek istiyorum, ama biraz sallanıp tekrar yatağa oturuyorum.

Bir saniye sonra karşımda belirir ve beni azarlar. "Dikkatli ol."

Bacaklarımı ayırıp onu aralarına çekiyorum. Mavi gözleri benimkilere dikiliyor. "Beni kandırdın. *Yine.*"

Parmaklarımı arkasında birleştirip onu yerinde tutuyorum. Şu anda güçsüzüm, ama yine de onu tutabileceğimi hissediyorum. Şimdi, eğer bıçak çekip beni bıçaklarsa ya da yumruk atmaya başlarsa, o kazanır. "Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Ya sen ya ben diye bir durum olduğunda, her zaman sen olursun." *Onu her zaman ilk sıraya koyarım.*

Derin bir nefes alarak, küçük ellerini yüzüme koyuyor ve gözleri benimkileri arıyor. Kahretsin, onları rüyalarımından başka bir yerde tekrar göreceğimi hiç düşünmemiştim. Ama bu gerçek olanla asla kıyaslanamaz. "Neden her zaman kendini başkalarının iyiliği için feda ediyorsun?"

Tanrım! Ona ne kadarını anlattılar?

"Seni beni kurtarmanı istemedim."

"Bu benim işim..."

"Sen olmasan hayatımın bir anlamı yok." Beni keser. "Anlamıyor musun?"

Parmaklarımın arasını açarak, elimi uzatıp yüzündeki saçlarını geriye doğru çekiyorum ve düşmek istemeyen gözyaşlarında yüzen güzel gözlerini izliyorum. "Benimle sonsuza kadar birlikte olmak istediğini söylemiştin. Hâlâ öyle mi düşünüyorsun?" diye soruyorum, o benimle birlikte kalmak zorunda olsa da. Yemin ettik ve o benim yüzüğümü takıyor. Lanet olsun, kışına benim adım kazınmış.

"Bazıları için sonsuzluk sadece birkaç saniye sürer." O, benim önceki sözlerimi yüzüme geri fırlatıyor.

Dudaklarım gülümsüyor, o ise kaşlarını çatıyor. Bunu nasıl komik bulabilirim ki? Sol elini kaldırıp, evlilik yüzüğünü inceliyorum. "Seninle geçireceğim hiçbir zaman yeterli olmayacak," diyorum ona, gözlerim yine onun gözlerine bakarken, ilk gözyaşı alt kirpiklerinden süzülüyor

Onu yanağından silerim. "Ama ölene kadar senin olacağıma söz veriyorum." Isabella sayesinde, bu süre benim düşündüğümünden daha uzun olabilir.

Yüzüğümü ikimizin arasında tutar. "Bunu tekrar takarsan, bir daha asla çıkarmamalısın."

Gülümserim, yüzüğü ondan alıp parmağıma takarım. "Asla," diye söz veririm ve kollarımı tekrar ona dolayarak uzaklaşmasını engellerim. "Anlat bana, bebek yüzlü. Ne oldu?" Gözlerim yüzünde dolaşır, başka bir travma belirtisi arar.

Dudaklarını yalar. "Bill yüzüme yumruk attı..."

"Ne yaptı?" diye bağıriyorum, sözleri üzerine vücudum aniden titriyor ve o da irkiliyor. Kan basıncım anında tavan yapıyor.

Ellerini yüzünün iki yanına nazikçe koyarak ekledi: "Gerçek gibi görünmesi gerekiyordu. Dollhouse'a öylece giremezdim..."

"Orada mıydın?" diye bağırirım. Durum hiç de iyiye gitmiyor. Ellerimi yoga pantolonuna götürür ve onu aşağı çekerim, onu döndürerek kışına bakarım. Kışında benim adımın yazılı olduğunu görünce içimden bir iç çekiş çıkar. Hudson onu kesmemiştii. Sadece bir halüsinasyonmuş.

"Haidyn." Kaşlarını çatarak, onları tekrar yukarı çekti. "Evet. Seninle yatakta yatıyordum. Seninle konuştum."

Ne zaman benimle yatakta yatmış ki? "Char..."

"Kardeşlerin kocamı kurtarmaya giderken ben geride kalmayacaktım." Alnını alnıma dayadı ve gözlerini kapattı. "İyi olduğuna sevindim Haidyn, ama beni bir daha terk edersen, sana bir bıçak daha atarım ve seni kendi ellerimle öldürürüm."

Gülümserim ve sonra ağrımdan dolayı irkilirim. "Öldüğümde, senin ellerinle ölmek istiyorum, bebek yüzlü."

SEKİZİNÇİ

HAIDYN

"Dikkatli ol," diye karım beni azarlıyor, Carnage'daki yatak odamıza girerken.

"Ben iyiyim," diye onu sakinleştiriyorum, ama gözlerimi açık tutmakta zorlanıyorum.

Devin ve Gavin'i bu gece karımla kendi yatağında uyumama izin vermeleri için ikna edebildim, ama sadece kıcıma iğne yapmalarına izin vermem şartıyla. Her neyse, bu beni çok yordu.

"Yardımcı olmama gerek var mı?" diye soruyor Adam, tekerlekli sandalyeyi iterek. Gavin ve Devin beni ona oturtmaya çalıştılar, ben de onlara siktirip gitmelerini söyledim. Adam gönüllü olarak bizi takip etmeye karar verince yeterince tatmin olmuş görünüyordlardı.

"Biz hallederiz," diyorum ona.

"Teşekkürler." Karım gülümser ve onun yardımını teşvik eder.

Adam başını sallar ve koridora çıkar. "Bana ihtiyacınız olursa, koridorun karşısında olacağım." Sonra kapıyı kapatır ve bizi yalnız bırakır.

Beni banyoya götürüyor ve küvetin musluğunu açıyor. "Hayır. Duş almak istiyorum."

"Haidyn..."

"Duş alacağım, Charlotte." Tartışmaya yer bırakmıyorum. Açıkçası, banyoda otursam tekrar ayağa kalkabileceğimden emin değilim, ama ona bunu söylemeyeceğim. Zayıf görünmekten nefret ediyorum, özellikle onun önünde.

Huffing, musluğu kapatıp duş kapısını açıyor ve ben tişörtümü ve eşofmanımı çıkarırken duşu açıyor.

Ayaklarım üzerinde ileri geri sallanırken onun beni yıkamasına izin veriyorum.

Benim hızla güçsüzleştiğimi bildiği için hızlıca yıkıyor.

Beni kurulamama yardım ediyor ve yatak odasına girdiğimde onu kapının yanında ışığı kapatmak üzereyken görüyorum. "Işığı açık bırak." Bunun, karanlık bir odada sekiz gün geçirmekle hiçbir ilgisi yok, tamamen karımı görmek istememle ilgili.

Dönerek, ışık açırken nasıl uyuyacağımızı sorgular gibi başını eğerek bana bakıyor, ama sadece başını sallayıp yatağa doğru yürüyor.

Kapıya en yakın olan tarafıma sürünerek giriyorum ve o da yanıma sokulup bana sarılıyor. Kollarımı ona doluyorum ve hala ne kadar zayıf olduğumu düşünürsek pek de fazla olmayan gücümle onu kendime sıkıca sarıyorum.

Vücudu benimkine karşı titremeye başlar ve sonra burnunu çeker. Başımı ona doğru eğip alnını öperim. "Sorun yok, bebek yüzlü. Ben buradayım."

Yine burnunu çekiyor ve kolları beni daha sıkı sarıyor. "Söz ver bana..." "Seni asla terk etmeyeceğim." Onu kesiyorum, ne demek istediğini çok iyi biliyorum. diyecektim. "Söz veriyorum."

Gözlerimi kapatıyorum, açtığımda hala burada olmasını umuyorum... benimle... yatağımızda. Umarım bu da bir halüsinasyon değildir.

AĞIR GÖZLERİM AÇILIYOR ve sert ışıkla hemen kapatıyorum. Elimi uzatıyorum ama boşluktan başka bir şey hissetmiyorum.

Gözlerimi açıp dik oturuyorum, nefesimi kesen keskin acıdan irkiliyorum. "Siktir," diye homurdanıyorum, boynumu ovmak için elimi uzatıyorum.

"Haidyn." Banyo kapısı açılır ve karım dışarı çıkar, bana doğru koşar. "Hey, iyi misin?" Yanımdaki yatağa oturur.

Elimi uzatıp elini tutuyorum ve uzanarak onu üstüme çekiyorum. Kıkırdaması odayı dolduruyor. Kahretsin, bunu bir daha duyacağımı hiç düşünmemiştim.

"Sakin olmalısın," diyor ve oturup kalçalarımın üzerine oturuyor.

Ona bakıyorum ve o bana gülümsüyor. Siyah gözleri ve morarmış yüzüyle bile kesinlikle muhteşem görünüyor. Elim uzatıp saçlarını yüzünden çekiyorum. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyi. Benim için endişelenme. Sen nasılsın?" "Ben iyiyim."

"Yalan," diyor ciddi bir ifadeyle. Ve yüzü, beni süzerken asılıyor. "Cidden. Nasıl hissediyorsun? Devin veya Gavin'i arayıp seni kontrol etmelerini isteyeyim mi? Ağrı kesici ister misin?"

Kafamı salladım. "Hayır."

"Haidyn." Diye homurdanır. Kollarını göğsünde kavuşturur, benden başka bir yere bakar, gözleri odayı tarar.

Elimi uzatıp kollarını açtım ve sol elini dudaklarıma götürdüm, parmak eklemlerini öptüm. Gözleri evlilik yüzüğüne düştü. "Beni kandırdın." Alt dudağını ısırarak gözlerini tekrar bana çevirdi.

"Daha açık olmalısın," diyorum, ne demek istediğini çok iyi anladığım halde. Ona bıraktığım videoyu unutmasını umuyordum, ama tabii ki unutmadı. "Bu pek çok şeyi ifade edebilir."

Sol elini kaldırıp kaşlarını kaldırıyor. "Evliliğimiz. Adam beni seninle evlenmeye nasıl zorladı?"

Onu belinden tutup sırt üstü yatırıyorum ve bacaklarının arasına diz çöküyorum. Yan tarafımda hissettiğim acıyı görmezden gelip dişlerimi sıkıyorum, umarım fark etmez. Ama o mükemmel dudaklarından yine o kıkırdama sesi çıktığında, buna değdiğini anlıyorum.

Ben elimi onun pürüzsüz uyluğunda yukarı aşağı gezdirirken, o bacaklarını belime doluyor. "Adam'a senin dizüstü bilgisayarını inceledim."

Gözlerini dramatik bir şekilde devirir. "Mac'e ihtiyacın olduğunu düşünmemiştim. Kendi Mac'ini alabilecek kadar paran olduğuna eminim," diye şaka yapar.

Ben gülmüyorum. "Adam'a bakmasını söylerken, ona bağlı iki cihaz buldu. Bir Apple saat ve bir cep telefonu."

Gülümsemesi kaybolur ve geniş gözleri benimkileri arar. *Dikkatini çekmişimdir.* "Senin benimle iletişim kurduğun numara." Lordların ona "sahte" bir hayat verdiklerini biliyordum. Bunun ne kadar derin olduğunu hiç düşünmemiştim. "Senin randevundan sonra, beni Lordlara teslim etmenle ilgili olarak, ona bilinmeyen bir numaradan sana mesaj göndermesini söyledim."

Vücudu benim vücudumun altında kaskatı kesiliyor ve nefesi hızlanıyor, ama sessizliğini koruyor. Bekliyorum ve düşüncelerini toparlamasına izin veriyorum, her şeyin nasıl gittiğini hatırlamaya çalışıyorum. "Hayır..."

"O mesajı gönderdikten sonra senin ruh halini ölçmek için seni aradım. Hatta telaşlı görüldüğünde iyi olup olmadığını bile sordum." O gün onu evimden çıkarmamın tek nedeni buydu. Ne yapacağına karar verirken biraz yalnız kalmasını istedim.

Gözleri kısılr ve kalkmaya çalışır, ama ben kollarını tutar, ellerimi onun minik bileklerine dolayarak başının yanına sabitlerim. "Haidyn," diye homurdanır, benimle mücadele eder. "Ne oluyor lan...?"

"Seni bütün gün yalnız bıraktım, beni Lordlara teslim edip etmemeyi düşünmen için. Sonra evine geldim ve sen sahte erkek oynacağın için üzülüyormuş gibi yaptın." Burun kıvrıyorum. "Akşam yemeği rezervasyonu bile yapmadım çünkü gitmek istemeyeceğini biliyordum. Çok heyecanlanırdın."

"Ama... ama o gece evlilik cüzdanını imzaladıktan sonra beni terk ettin. Benim için katedrale gittin. Lordlar bana oraya gitmem gerektiğini yoksa... diye mesaj attılar." Yine sözünü keser.

"Ayrıca, Adam." O iki ile ikiyi birleştirirken ben başımı salladım.

"O zaman o gece nereye gittin?" diye bağırır.

Ona gülümserim. "Gidip yüzüğünü aldım." Bir arkadaşım onu benim için saklıyordu. Bu yüzden onu evde kalmaya zorladım. Eğer onun istediği gibi benimle gelmesine izin versem, her şeyin bir tuzak olduğunu anlardı.

Sözlerim üzerine güzel yüz hatları yumuşar ve yutar. "Yani," diye fısıldar, "annemi kızdırmak için beni evlenmeye ikna etmek için onca zahmete girdin."

"Hayır." Kaşlarımı çattım. "Seni sevdiğim için evlendim," dedim içtenlikle.

"Ama... ya seni bana verdiğin yere götürseydim? O zaman ne olacaktı?" diye soruyor, hala nasıl başardığımı anlayamadan. "Ha? Bunun bir tuzak olduğunu anladım."

"İki planım vardı," diye utanmadan itiraf ediyorum. "Birinin sonucunu biliyorsun." Gözlerim, hala başının yanında tuttuğum sol eline kayıyor. "İkincisi, beni gönderdiğim yere götürmen, senin Lordlar sandığın yere. Adam orada bizi bekliyor olacaktı, yüzünü görmememiz için pelerin ve maske giymiş olarak. *Pusuya* düşürülürdük. Kafana bir başlık geçirip kelepçe takardı, seni kaçırıldığını düşünmeni sağlardı. Sonra Adam bizi yalnız bırakırdı, kendi görevi bitmiş olurdu."

Gözleri, sanki yalanı arıyormuş gibi benimkileri arıyor. Artık bulamayacak. Artık bulamayacak. Ona istediği hayatı yaşama şansı verildi. Bunu boşa harcamayacağım. Ona gerçeği söylemek, onun benim karım, benim de onun kocası olduğumuz gerçeğini değiştirmeyecek. Ve o bana, ben de ona aidim, ölene kadar.

"Seni ıssız bir yere götürüp çıplak soyup bağlayacaktım." Gözlerim onun güzel pembe meme uçlarına kayıyor ve onların sertleştiğini görüyorum. Vücudunun planıma tepki vermesini görmek beni gülümsetiyor. İlişkimiz, onu benim küçük fahişem olmaya zorlamamla başladı. Böyle kalmasını istiyorum. "Seni başının üstüne bir başlık geçirip bağlı bırakırdım. Beni çok erken görmeni istemezdim. Orada tek başına bırakıldığını ve sana ne olacağını, bana ne olduğunu merak ettiğini düşünmeni sağlardım." Omuz silkiyorum. "Beni öldürüp seni kendilerine mi aldılar? Senin tahminlerin de benimkiler kadar iyi."

Kollarımla onu tutarken bana beyaz dişlerini gösteriyor ve ben de küçük bileklerini sıkıca kavrayarak onu inlemeye zorluyorum. Kalçaları yataktan kalkıyor. Henüz kendime gelemedim ama dün olduğumdan daha güçlüyüm, bu da Devin ve Gavin'in bana verdikleri şeyin işe yaradığı anlamına geliyor. Bugün yine o şeyi kıcıma enjekte etmelerini isteyeceğim.

"Bir iki gün boyunca ağlamayı izleyip, kaçıranlara seni bırakmaları için yalvarmanı dinledikten sonra, kendim olarak gelip onları öldürüp seni kurtaracağım."

sen." O zaman benimle evlenirdi.

Nefes nefese, göğsü hızla inip kalkıyor. Bileklerini bırakıyorum, o da uzanıp bana tokat atıyor, beni güldürüyor. Onun umursadığını bilmek iyi geliyor. "Her halükarda benim olacaktın, bebek yüzlü."

"Siktir git," diye tükürüyor ve ben elimi boğazına doluyorum, onu yatağa bastırıyorum ama boğmuyorum.

Serbest kalan elim, bacaklarının arasına düşerken, ben de bacaklarının arasına oturup amını okşuyorum. Sırılsıklam olmuş. "Seni kaçırmamın düşüncesi seni tahrik ediyor mu, güzelim?"

Boynunu geriye doğru eğip inliyor, ben de parmağımı amına sokuyorum. "Konuş, Charlotte." Parmağımı çıkarıp traşlı amını tokatlıyorum.

"E-evet," diye bağırır.

"Aferin kızım," derim ve tekrar tokatlarım. Lanet olsun, onu özlemişim. Sadece seksini değil. Onunla ilgili her şeyi. "Seni تنها bir yere götürüp, çıplak soyup, bağlamamı ister misin?"

"Evet." Elimden geldiğince başını sallar.

"Sana sikilmem için yalvarmanı istiyorum, bebek yüzlü?"

"Lütfen..." Bu sefer iki parmağımı içine soktuğumda sesi kesildi. Onunla tekrar birlikte olabileceğimi hiç düşünmemiştim.

Elleri bileklerimi kavrar ve ağır gözleri açılıp benimkilerle buluştuğunda parmaklarım durur. "Bana balayı borçlusun."

"Evet, borçluyum." Ve ekliyorum, "Karım ne isterse."

Bunun yanlış olduğunu biliyordum, ama umursamadım. Bu kadınla evlenecektim, bunun için ona hayatının tehlikede olduğunu düşündürmem gerekse bile. Beni bırakıp bırakmayacağından emin değildim, ama bu riski almaya hazırdım ve bu yüzden bir yedek planım vardı. Her iki durumda da sonuç aynı olacaktı.

CHARLOTTE

Haidyn kurtarılıp Carnage'a getirileli iki gün oldu. Onunla yirmi dört saat birlikte olmak, benim için cennete en yakın şey. Yanımdan ayrılmıyor. Ya onun yatağındayız,

duşunda ya da balkonda oluyoruz. Sevişmiyorsak, beni kucaklıyor. Birbirimizden ellerimizi çekemiyoruz.

Ona olan bağımlılığım, tahmin ettiğimden daha fazla arttı. Konuşmamız gereken çok şey var, ama ben henüz hazır değilim. Her şey çok iyi gidiyor, ona bildiklerimi söylemeye korkuyorum. Bu onu benden uzaklaştıracak. *"Ya sen ya ben diye bir seçim yapmak zorunda kalırsam... her zaman seni seçerim."* Peki ya öğrendiği şey her şeyi değiştirirse? Bu kolayca göz ardı edilebilecek veya unutulabilecek bir şey değil. İşler değişti ve onun beni farklı görmesini istemiyorum.

Bu yüzden şimdilik bu düşünceyi kafamdan çıkardım. Şu anda öğlen biraz geçiyor ve biz yataktan yeni kalktık. Onun spermi hala kışkımdan sızıyor ve iç çamaşırımı ıslatıyor. Duşa girmek üzereydik ki Kashton, Haidyn'in yatak odasının kapısını çaldı. Bize uyanmamızı ve bodrumda onlarla buluşmamızı söyledi.

Onun yanına sokuldum, bir kolumu önünden, diğerini arkasından doladım, parmaklarımı birbirine kenetledim, canım pahasına ona tutunuyorum. Neyse ki, kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekiyor, bunu umursamıyor gibi görünüyor. Boy farkımız nedeniyle onunla böyle yürümek kolay değil, ama bırakmaya korkuyorum.

Dün gece bayıldıktan sonra, onun beni terk ettiğini gördüm rüyamda. Panik içinde uyandım ve o oradaydı, beni tutuyor, benimle konuşuyor, beni sikiyordu. Bana onun iyi küçük fahişesi olduğumu ve ona ait olduğumu hatırlatıyordu. O beni sıkıca tutarken, ben yanımda uykuya daldım, sikini hala içimdeyken.

Asansörün kapısı bodrumda açıldı ve biz de şeffaf plastik perdelerin arasından geçerek dışarı çıktık. Bana bir mağazanın et reyonunu hatırlattılar. Onları geçtikten sonra tavandan kanlı domuzların asılı olduğunu görmeyi bekliyordum.

Ama bunun yerine, Kashton, Adam ve Saint odanın ortasında dururken annem duvara zincirlenmiş durumda. *Yeterince yakın.*

Kafasına takılan ağız tıkacından çığlık atmaya başladı ve çıplak vücuduna salya akıtmaya başladı.

Gözlerimi yere indiriyorum, onunla bakışamıyorum. İnandığım tüm yalanlar... Ne kadar aptalım. Onun benim dünyamda gerçek olan tek şey olduğunu sanıyordum. Meğer gerçek bir şey bulmak için sahte bir hayat uydurmam gerekiyormuş.

Bir cep telefonu bip sesi çıkarır ve Kashton konuşmadan önce cebinden telefonunu çıkarır. "Geldiler."

Başka kimlerin geleceğini sormak istiyorum, ama sanırım yakında öğreneceğim.

Isabella'ya sırtımı dönerek, Haidyn beni kendine doğru çekip kollarıyla sarar ve ben yüzümü gömleğine gömerek kokusunu içime çekerim. Bu beni sakinleştirir. Nefesim düzelir ve vücudum onun kaslı vücuduna yaslanarak gevşer.

Asansör, misafirlerimizin geldiğini haber veriyor ve ben kim olduğunu görebilmek için ondan uzaklaşıyorum.

Ryat ve Sin bodruma girmeden önce plastik perdeler ayrılır. Ardından Tyson onların arkasında içeri girer. Hiçbiri nezaketleriyle tanınmazlar ama şu anda çok kızgın görünüyorlar ve bu da Isabella'nın Spade kardeşlerin ona yapmayı planladıkları şeyi görmek için buraya gelmelerine neden olan şeyi merak etmeme neden oluyor.

"Çete burada," diyor Kashton. "Başlayalım. Haidyn..." Kocama bakar. "Onur sana ait."

Ondan uzaklaşıyorum, kollarım yanlarıma düşüyor. Bunun yerine, tek başına duran Adam'a yaklaşıyorum. Hala onların hikayesinin tamamını bilmiyorum, ama Spade kardeşlerin hepsi şu anda birbirlerine kızgın görünüyor. Onları görmezden gelip tüm dikkatimi kocama veriyorum. Gücünü geri kazanmaya başladı, en azından dün gece beni bez bebek gibi savururken öyle görünüyordu. Beni yere yatırdı ve her orgazm için yalvarmamı istedi, ben de seve seve kabul ettim.

Adam kolunu omzuma koyar ve ben ona yaslanarak Haidyn'in anneme doğru adım attığını izlerim. Cebinden bir bıçak çıkarır, açar ve bıçağın ucunu annemin yanağına doğru kaydırır. Ağız tıkaçındaki deri kayışı keser, böylece ağız tıkaçları annemin ağzından düşer, ama aynı zamanda annemin yanağını da keser.

Dudaklarından tiz bir çığlık çıkar ve ben kulaklarımı kapatırım, kan salya kaplı gslerine damlar. Adam koruyucu bir tavırla bana daha sıkı sarılır. "Tek bir ansın var..." Haidyn başlar. "Bize söylemek istediğin bir şey var mı?"

Derin bir nefes alır, vücudu zincirlerle mücadele eder.

Adam bıçağı kaldırır ve diğer yanağına da aynısını yapar. Ardından gelen çığlık, öncekinden daha yüksek sesli gelir. "Bütün gün seni kesebilirim," der ona.

"Lordlar seni eğitmeme izin verdi, ama bilgi almam gerekiyordu." Nefes almakta zorlanıyor.

"Ne hakkında bilgi?" diye sorar Haidyn.

"Bana seni ldremeyeceğimi, ama itiraf etmen için ne gerekiyorsa yapmam gerektiğini söylediler," diye dişlerini sıkarak cevaplar.

Kimse bir şey söylemiyor, ben de "Neyi itiraf etmem gerekiyordu?" diye soruyorum.

"Babalarımızı ldrdğmz," diye cevaplar Haidyn, bana dönmeden.

"Onları o lanet fahişe için öldürdün!" diye bağırır, Ashtyn'i kastederek. Saint ne adım atmak ister, ama Kashton kolunu tutar ve onu durdurur. şu anda onun ölümünden çok bilgiye ihtiyaçları vardır. "Hâlâ yerine getirmeleri gereken anlaşmalar yapmışlardı."

"Laura ile yaptıkları gibi mi?" Sin, bunun onlardan biri olduğunu zaten bildiği halde tkrrcesine sorar.

Laura'yı tanıyordum ama onun ne kadar kötü olduğunu bilmiyordum. O, Sin'in kayınvalidesi ve kocasının burada tutsak kalması karşılığında ruhunu ve kızını şeytana satmış. Haidyn, son birkaç gün içinde bilmem gereken şeyleri bana anlattı. O kadar kötü bir anneye sahip olmanın ne kadar korkunç olacağını düşündüm. şimdi bunun nasıl bir his olduğunu biraz anlıyorum.

Haidyn gülüyor, ensemdeki tüyler diken diken oluyor. şeytana aşık olduğunda, onu farklı görürsün. Ama onun ne kadar karanlık olabileceğini unutuyorum. Onun bu yönünü, diğer yönlerini sevdiğim kadar seviyorum. Haidyn, duruma göre olması gereken kişi olabilir. Ben de yle.

Annem Sin'e bakar ve beton duvara zincirlenmiş olmasına rağmen ona gülümser. "Karın için Laura'ya teşekkür etmelisin. Elli'nin sana, değersiz bir fahişe gibi onu sikmeni yalvarmasının sebebi o."

Sin ona doğru koşar. Tyson onu yakalamaya çalışır, ama Sin onu itip annemin yüzüne yumruk atar ve annemin kafasını duvara çarpar.

Haidyn, Sin'in boynuna arkadan kolunu dolayarak onu annemden uzaklaştırır. "Sakin ol," der Sin'e Haidyn ile kavga ederken. Onu bırakır ve Tyson'a doğru iter, Tyson onu yakalar ve duvardan uzaklaştırırken Ryat gerekirse yardım etmek için yaklaşır.

Annem, artık parçalanmış dudaklarından kan tükürür ve kanın bir kısmı çıplak vücuduna damlar.

Hepimiz dönüp üvey babamın da partiye katıldığını görürüz ve Adam beni kenara çeker. Hâlâ ona güvenmiyor ve acaba bizim bilmediğimiz bir şey mi biliyor diye merak ediyorum.

"Oh, şükürler olsun." Annem ağlamaya başlar ve ben ona bakmak için dönerim. Kanlı yüzünden gözyaşları akar ve zincirleri çekerek aresizmiş gibi davranır.

Sanki hayatım boyunca krmşm de sonunda onun gerçek yüzünü grebiliyormuşum gibi. Spade kardeşler annemin ne kadar kötü olduğunu söylediklerinde hiç şüphe etmemiştim, ama bunu görmek başka bir şey.

"Bill, beni buradan çıkar." Annem burnunu çekiyor.

Bill'e dönüp bakıyorum ve o da bana bakıyor. Gözleri benimkilere tekrar bakmadan önce Haidyn'inkilere kayıyor. Yanıma yaklaşıp yüzümü avuçları arasına alıyor ve bana sıcak bir gülümseme atıyor. "Baban seninle gurur duyardı."

Sözleri göğsümü sıkıştırdı.

"O senden nefret ederdi," diye bağırır annem, Bill'in onu kurtarmaya gelmediğini anlayınca. "Haidyn babanı öldürdü!" diye çığlık atar. "Onu bizden aldı."

Dönüp kocama bakıyorum, gözleri benimkileri arıyor. Bunun bana daha önce söylendiğini bilmiyor. Bu, ikimizin de kaçındığı birçok şeyden biri. "Charlotte..."

"Trent öldürüleceğini biliyordu." Bill, Haidyn'i keserek, Dollhouse'a giderken arabada bana söylediği aynı sözleri tekrarlar. "Ne yaptığını ve bunun sonuçları olacağını biliyordu. Umursamadı." Bill, Haidyn'e bakar, sonra tekrar bana döner. "Lordların babanı öldürmek istemesi Haidyn'in suçu değildi

Babası onlara ihanet etmişti ve bu ne olursa olsun olacaktı."

"Dalga geçiyorsun herhalde!" diye bağıırır annem ve ben Haidyn'in arkasına geçerim, Bill ise annemin önüne geçer. "Beni buradan çıkarın!" diye bağıırır annem.

Kollarını göğsünde kavuşturur ve ona bakar.

"WILLIAM! Bir şey yap!" Annem bağlarıyla mücadele ederken nefes nefese kalır.

"Seninle Trent yüzünden evlendim," diyor ona. "O benim en iyi arkadaşımdı ve ikimizin de bir gün başına bela olacağını bildiğimiz anlaşmayı yaptığında, seni karım olarak kabul etmemi istedi, ama bu senin yüzünden değildi. Annabelle içindi." Arkasını dönüp bana bakar. "Onu hangi yola sokacağını biliyordu ve ona öncelik verecek bir ebeveyni olmasını istedi."

"Ben onun annesiyim," diye bağıırır, sanki bunun bir anlamı varmış gibi. O ise burun kıvrır. "Ve şimdi sen onlara aitsin."

Annemin çığlığı kulaklarımı çınlatıyor. Kimse onu umursamadığı için öfke nöbeti geçiriyor. *Artık umursamıyorum.*

Derin bir nefes alır ve kısılmış gözleri kocama takılır. Ona gülümseme şekli beni ürpertir. "Ona bizden bahsettin mi?"

"Bizi mi?" Kafam Haidyn'e döner.

Elini saçlarının üzerinden geçirir.

"Evet, Annabelle." Adımın kullanılmasına dişlerimi gıcırdatıyorum. "Onunla yattım."

"Hepimiz seninle yattık," diyor Saint, beni şaşırtarak.

"Başka seçeneğimiz yoktu," diye ekliyor Kashton.

Haidyn kollarını bana doluyor ve ben de onun beni kendine çekmesine izin veriyorum. Artık annemin hayatımın hiçbir kısmını kontrol etmesine izin vermeyeceğim. Ve o öfkeyle nefesini verirken yüzümdeki sırtışı saklayamıyorum.

"Bu uzun sürmez." Taktik değiştirmeye çalışıyor. "Farkına bile varmadan, diğer kadınlar gibi kendini burada bulacaksın. Kadınlar onlar için hiçbir şey ifade etmiyor!" diye bağıırıyor. "Hepsi tek kullanımlık."

Hayatımda yüzde yüz emin olduğum tek şey, kocamın beni sevdiği. Ve benim buraya, duvara zincirlenmiş olarak gelmemin tek yolu, çıplak olup ona beni sikmesi için yalvarmamdır.

Sol elimi kaldırıyorum ve hiçbir şey söylememe gerek kalmıyor. Yüzünün düşüşü ve hayalet gibi bembeyaz olması her şeyi anlatıyor. Sonra, kötü bir kaltak gibi, konuşurken bana kanlı bir gülümseme atıyor. "Ona söyledin mi?"

Onun sözlerinin beni etkilemesini istemiyorum çünkü sadece beni kızdırmaya çalıştığını biliyorum, ama Haidyn'in vücudunun benimkine karşı sertleştiğini hissedince ondan uzaklaşıp ona dönüyorum. "Ne söyleyeceksin?" diye soruyorum. "Haidyn?"

Gözleri karnıma düşüyor ve ben içgüdüsel olarak ellerimi karnıma koyuyorum. Bana doğru adım atarak ellerimi ellerine alıyor ve ellerim titremeye başlıyor. O yokken neler yaşadığını konuşmadık. O bu konuyu açmadı ve ben de onun unutmaya çalıştığı bir şeyi gündeme getirmek istemiyorum.

Dudaklarını yaladı, derin bir nefes aldı ve kaslı göğsü dışarı doğru şişti. "Ben..." Yüzü yumuşadı ve ensemdeki tüyler diken diken oldu. Eğer bu konuda üzgünse, durum kötüdür.

Annemin kahkahası bodrumu doldurur ve ses, jilet bıçakları gibi derimi tırmalar. "Ne oldu?" diye sorarım, boğazım düğümlenir.

Çenesi gerilir ve benden başka bir yere bakar. Ondan hiçbir şey öğrenemeyeceğimi biliyorum, ama annem bunu yapmaya çok istekli. "Kısa *bir süre* önce benim *bakımımdayken* bir ameliyat geçirdi."

"Siktir," diye tıslar Saint.

Sulanan gözlerimle ona ve sonra Kashton'a bakıyorum, başını eğmiş, ensesini ovuşturuyor. Gözlerim yine Haidyn'e dönüyor, hala parçaları birleştiremiyorum. "Sana ne yaptı?" diye fısıldıyorum.

"Ona vasektomi yaptı." Adam cevaplar ve başımı çevirip onun yanımıza geldiğini görürüm. Yeşil gözleri anneme bakmaktadır. "Uzun zaman önce, Lordlar zayıfları ayıklamak için alt düzey üyelere bunu yaparlardı - o aileleri tamamen ortadan kaldırmak için. Ama sonra bunun üst düzeyler için bir ceza olduğunu fark ettiler. Bu sadece bizi kontrol etmenin başka bir yoluydu. Bir erkeğe yapabileceğiniz en aşağılayıcı şey, onun bir varis sahibi olma şansını elinden almaktır."

"Onların evlenip aile kurmaları gerekmiyor," diye tersler annem. "Seçtiklerinizi öldürdüğünüzde hepiniz bu şansı kaybettiniz."

Kashton ona doğru adım atar, ama Saint onu geri çeker. "Bize seçim şansı vermedin," diye Kashton ona tükürür.

"Her zaman bir seçeneğiniz vardı!" diye bağırır. "Siz korkakça bir çıkış yolu seçtiniz." Gözleri Saint'e kayar. "Lordların fahişe karını elinde tutmana izin vermelerinin tek nedeni, onunla onların arkasından evlenmiş olman."

Kashton ve Haidyn seçilmişlerini mi öldürdüler? Gördüğüm video bu muydu? Annem, Haidyn'in Sierra'yı öldürmesi yerine tecavüz etmelerine izin verdiği için o dört adamın Haidyn'e işkence etmesine izin verdi.

Haidyn dövmeli parmaklarını yanaklarımdan aşağı kaydırduğında ağladığımı fark ediyorum. "Bunu tersine çevireceğim," diyor bana.

Umutla kalbim hızla çarpmaya başlar ve gözyaşlarıyla dolu gözlerimle onun gözlerine bakarım. "Çocuk istiyor musun?" Daha önce istemiyordu.

"Tabii ki." Sanki deliymişim ve onun yatağında yaptığımız konuşmayı hayal etmişim gibi kaşlarını çatıyor. "Sen benim karımsın ve sana bir aile kurmak istiyorum."

Dudaklarımdan bir hıçkırık kaçıyor ve elimi ağzıma kapatıyorum.

Beni kucaklayarak kendine doğru çeker ve ben ona sıkıca sarılırım. "Çok üzgünüm, Charlotte." Elini başımın arkasına koyarak beni kendine doğru çeker ve ben daha da çok ağlarım. "Çok üzgünüm."

"Haidyn?" Ondan uzaklaşıyorum ve o da beni bırakıyor, böylece ona bakabiliyorum.

"Evet, bebek yüzlü?" diye sorar, güzel mavi gözleri benim "Bana söyleyebilirsin... ne oldu?" "Hamileyim."

SEKİZDÖRT

HAIDYN

"Ne?" diye soruyorum. Kulaklarım onu duyuyor, ama zihnim ona inanmıyor. "Ona yalan söyleme!" diye annesi arkamdan bağılıyor.

"Hamileyim," diye tekrarlar karım, sanki aynı odada değilmiş gibi annesini görmezden gelir.

"Bu imkansız!" diye bağıırır Isabella. "Sana yalan söylüyor. Seni kandırmaya çalışıyor. Muhtemelen başka birinin çocuğu."

Charlotte'un birlikte olduğu tek erkek benim. Karım hamile olduğunu söylüyorsa, hamile demektir. Ellerimi düz karnına koyuyorum ve o ağlamasını bastırmak için ağzını kapatıyor ama başaramıyor. "Ne zaman...? Nasıl...?" Kafamda binlerce soru var. Aşı olalı üç ay bile olmadı.

"Bilmiyorum." Charlotte burnunu çeker. "Hastaydım. Sadece sinirlerden kaynaklandığını sanıyordum. Ama Ashtyn bana test yaptırdı ve sonuç pozitif çıktı."

Onu hasta gördüm. Saçlarını tuttum, sırtını ovdum ve hasta olduğunda onu yıkadım. Sadece stresli olduğunu düşünmüştüm.

Ona gülümsüyorum ve o da alt kirpiklerinden taze gözyaşları akarken yumuşak bir kahkaha atıyor. Yüzündeki gülümseme nefes kesici ve keşke yalnız olsaydık da ona onu ne kadar sevdiğimi ve benim bebeğimi taşıdığı için ne kadar heyecanlı olduğumu gösterebilseydim.

"Bu soruları ben cevaplayabilirim." Bill tekrar konuşmaya katılır.

Annesine, sonra bana bakar. "Anna'nın... Charlotte'un," diye düzeltir kendini. "Haidyn'in bebeğine hamile kalmasının sebebi benim." Oda sessizliğe bürünür ve o karısına bakar. "Ve sen bunun gerçekleşmesine yardım ettin."

"Hiçbiriniz ne dediğinizi bilmiyorsunuz," diye bağırır Isabella.

"Onu senin spa merkezine yerleştirdin." Gözleri Charlotte'a kayar. "Ve ikiniz tartışmaya başladığınızda, Charlotte Haidyn ile ilk kez seks yaptığını ve onun kendisine iğne yaptığını itiraf etti. Bir sonraki spa ziyaretinde onun serum torbasını değiştirebildim ve Gavin bir sonraki iğneyi yapana kadar iğnenin etkisini ortadan kaldıracak bir solüsyonla doldurdum. Onu hamile bırakması sadece an meselesiydi."

Annesi çığlık atar ve karımın yüzünün düştüğünü görürüm. "Ne oldu?" diye sorarım, ıslak yanaklarını avuçlarım. "İyi misin?"

Charlotte'un iri gözleri benimkileri arıyor. "Ben... düşünemedim."

"Ne oldu, bebek yüzlü?" diye soruyorum, neden birdenbire paniğe kapıldığını merak ederek. Bu harika bir haber. Gavin'in ona doğum kontrol hapı yazdırmasını ve Isabella'nın bu fırsatı bizden almasını hiç sevmemiştim.

"Sadece Ashtyn biliyordu. Başka kimseye söylemedim... o söz verdi..." "Sakin ol. Derin bir nefes al, güzelim." Onun

"Ne oldu?"

Titrek bir nefes alarak fısıldıyor, "Evimdeki Lordlar... bana ölü gibi görünmem için bir şey verdiklerini söylemiştin... sonra adrenalin. Şimdi fark ettim..."

"Devin bebeği kontrol edecek," diye onu sakinleştiriyorum. Paniklemesini ya da en kötüsünü düşünmesini istemiyorum. Çok fazla şey oluyor. Her şeyi sırayla halledeceğiz.

"Bunu hiç düşünmemiştim," diye aceleyle söylüyor. "Ashtyn'e bunu sır olarak saklamasını söyledim çünkü senin çocuk istediğini düşünmüyordum. Sana nasıl söyleyeceğimi düşünüyordum..."

"Charlotte," diye onu durduruyorum. "Sorun yok." Kararından pişman olmasını istemiyorum. Terk edildiğini hissettiğini ve doğru olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını anlıyorum.

Etrafına amaçsızca bakarak başını sallar.

"Tamam." Kash'e bakarım. "Sen...?"

"Gidin. Gidin." Bize eliyle işaret eder.

Elini tutup onu bodrumdan çıkarıp asansöre götürüyorum. Isabella hiçbir yere gitmiyor; çocuklar bu gece onu alabilirler. Ondan ihtiyacım olan her şeyi başka bir zaman alırım.

OTUZ DAKİKA SONRA, kuş kafesindeki yatak odamıza giriyoruz ve onu yatağıma yatırıp yanına sokuluyorum. "Konuş benimle, bebek yüzlü," diyorum ve gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarından saçlarını çekip alıyorum. "Ne zamandır biliyorsun?" Soruyu sorarken, elim düz karnına iner ve tişörtünü yukarı çekerim. Hamile karnı aklıma gelir. Ne kadar güzel görünecek. Devin ultrason yaptı ve *bebeklerin* iyi olduğunu garanti etti. Ve istediğimiz zaman onları görmemize izin vermeye hazır olduğunu söyledi. "Konuş, bebek yüzlü."

Dudaklarını yalamadan önce burnunu çekip fısıldadı, "İki gün önce. Sen hala hastanedeydin. Dollhouse'dan döndüğümüzde ve sakinleştiricinin etkisi geçtiğinde, tekrar hastalandım ve Ashtyn beni ikna ederek kendi testlerinden birini yaptırdı."

İç çekerek alnımı onun alnına dayarım. İki elimle yumuşak yüzünü okşarım. Onu yatağa bağlı bırakıp tek başına bıraktığım ve hamile olduğunu bilmediğim için kendimden nefret ediyorum. Çocuklarımı büyütmek için. "Özür dilerim, Charlotte." Beni oradan çıkarmamış olsalardı, Isabella ona ve bebeklerime ne yapardı?

"Üzgün olan benim, Haidyn. Söz veriyorum..." diye aceleyle söyler. "Yemin ederim bilmiyordum."

Dudaklarımla dudaklarını kapatarak onu susturdum. Kontrolü olmayan bir şey için özür dilemesinden nefret ediyordum. Ağzını benim için açtı ve elleri saçlarıma uzanırken öpücüğü derinleştirdim. Parmaklarını saçlarıma geçirip sıkıca çekti.

Çocuk istiyor muydum? Hayır. O hayatıma girmeden önce istemiyordum. Ama Isabella, Charlotte'u hayatıma soktuğu gibi, üvey babası da onun

onun her zaman hayatımın bir parçası kalmasını sağladı. Onun için hayatımı feda etmeye hazırdım. Şimdi o bana hayat veriyor. Bundan daha iyi bir şey olamaz.

Ben geri çekilirken o derin bir nefes alır. "Seni seviyorum, Charlotte," derim ona. Umarım bunu şimdiye kadar anlamıştır, ama bunu duymasını istiyorum. Bana kelimelerin hiçbir anlamı olmadığı öğretili, ama o bana kelimelerin önemli olduğunu fark ettirdi.

Gözlerini kırıştırıyor, güzel mavi gözlerinin köşesinden yeni gözyaşları akıyor. "Seni seviyorum, Haidyn."

SEKİZİNÇ

HAIDYN

Adam da dahil olmak üzere hepimiz ofisimizde oturuyoruz. Adam köşede duruyor. Charlotte'a bakmak için burada kaldığı için ona minnettarım. Kashton ve Saint'i arayıp onu evinden almalarını istedim, çünkü Carnage'da onu koruyabileceklerini biliyordum. Adam'a sormayı hiç düşünmedim. O hep gelip gidiyor ve onun gibi kaçak hayatı yaşamasına izin vermek istemedim. Ama bir kardeş gibi, öne çıktı ve kızıma bakmaya yardım etti. Ona bunun için minnettarım.

Karımın hamile olduğunu öğrendikten sonra, birkaç saat yatakta vakit geçirdik ve sonra Kash bize gelmemiz gerektiğini söyledi. İşte buradayız. O sessizce kucağıma oturuyor, ben de kollarımı beline dolayarak onu yerinde tutuyorum.

"Isabella'dan başka bir şey öğrendin mi?" diye merak ediyorum.

Kash başını sallıyor. "Sadece babalarımızı öldürdüğünü ve cezalandırılmayı hak ettiğini söyleyip durdu." Gülümsemeyle ekliyor. "Ve Bill'e çok bağırdı."

Ashtyn, Saint'in masasında oturuyor ve Kash'in sözleri üzerine başını kaldırıp gözlerini bana çeviriyor. "Onları neden öldürdün?" Sesi umut dolu. Sanki onları onun için öldürdüğümü söyleyecekmişim gibi.

Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. "Ben..."

"Neden bunca yıl bunu sır olarak sakladığını bilmiyorum." Saint sözümü kesiyor. "Sanki umurumuzda mı?"

Şimdi öyle diyor, ama onların ölü bulunduktan sonraki durumu hatırlıyorum. Sonraki altı ay boyunca "eğitime" katılmamız emredildi. Hepimiz farklı nedenlerle babalarımızdan nefret ediyorduk ve onların ölmesini istiyorduk, ama Isabella yönetimi ele geçirdiğinde hayatı da nefret etmeye başladık.

Adam öne çıkar. "Onları ben öldürdüm," der ve ben saçlarımı elime alıp karıştırırım. Bunu itiraf etmeyecektim, ama onun sırrını mezara götürmeyi planlıyordum.

Ashtyn ayağa kalkar. Eli büyüyen karnına gider. "Ne?" diye fısıldar. "Neden...?"

"Saçmalık!" diye bağırır Saint. "O zamanlar sen çoktan gitmiştin."

"Ash kaçtığı gece kimin arabasını kullandığını düşünüyorsun?" Adam, Saint'e sorar ve Saint'in vücudu kaskatı kesilirken oda sessizliğe bürünür. Adam'ın gözleri kız kardeşininkine kayar. "Doğru olanı yapmaya çalışıyordum." Saint'in masasına doğru yürüyen Adam, Ashtyn'in önüne geçer. "Tyson beni aradığı gece seni kurtaramadığım için pişmanım. Bana inanmadığını ve bana hiçbir şey borçlu olmadığını biliyorum, ama o gecedan beri bunu telafi etmeye çalışıyorum."

Ashtyn, ona inanmamaya çalışarak hafifçe başını sallar, ama gözlerinin yaşarması, onun söylediklerinin mantıklı olduğunu düşündüğünü gösterir. Sadece iki ile ikiyi bir araya getirmeyi hiç düşünmemişti. "Hayır... O gece, Carnage'da Benny ile olan her şey bittikten sonra Saint'in odasında, kaçtığımı duyduğunu söylemiştin..."

"Yalan söyledim." Adam onu keser.

"O zaman mı yalan söyledin, yoksa şimdi mi yalan söylüyorsun?" diye sorar. "Çünkü anlamak zor."

"Siktir, Ash." Diye iç geçirir, ensesini ovuşturur.

Ash tiksintiyle dudağını geri çekti. "Söylediğin hiçbir şeye inanamıyorum." söylediğine inanamıyorum."

"Beni görmekten bile nefret ediyordun," diye bağırıyor ona. "Nasıl Sen duymak istemediğin halde sana gerçeği nasıl söyleyebilirdim?"

Ona kaçmasını söyledim. Ona tünelin anahtarını verdim ve Adam'ın Carnage'ın içinde olduğunu ve arabasının diğer tarafta olduğunu biliyordum. Anahtarlar arabadaydı.

O gece bir planımız yoktu. Onları bulması ya da plana dahil olması gerekmiyordu, ama planlar değişti ve doğaçlama yapmak zorunda kaldık.

"Sana ne olduğunu ve babamın Benny'nin sana tecavüz ettiğini bildiğini öğrendim... ve Saint'in yemin töreninde hile yaptığını da biliyordu... bu benim içime sinmedi." Adam içini çekti. "Lütfen bil ki seni terk etmeyi ben seçmedim, Ash. Sadece yardımcı olacağını düşündüğüm şeyi yapıyordum."

"Neden bize bunu söylemedin? Adam'ın o gece olayda parmağı olduğunu?" Saint, bana bakarak sorar, Adam'a her şeyi anlatanın ben olduğumu bilmektedir. O zamanlar, bu duvarların içinde benim Adam'la hala iletişim halinde olduğumu bilen başka kimse yoktu.

"Ona kaçmasını söyledim. Alarm çalıyordu ve babalarımız ölmüştü. Neler olduğunu tam olarak bilmiyordum. Sonra o sana ateş ettikten sonra koridorda ona rastladım," diyorum ve Ashtyn gözlerini yere indiriyor. "Sen uyandığında Isabella çoktan gelmişti. Kashton ve ben iki haftadır eğitim alıyorduk. Altı ay sonra, çok fazla zaman geçmiş gibi geldi." Adam'a bakarım. "O gece onu takip etmiş ve nerede olduğunu öğrenmişti. Bana yeni bir hayatı olduğunu söyledi. Mutluydu. Yaptıklarımızın boşa gitmesini istemedim."

"Bu kararı sen veremezdin," diye bağırır Saint.

"Çocuğu olsaydı onu geri getirir miydin?" diye sorar Adam ve Saint ona sert bir bakış atar. "Hmm? Dört yıl sonra onu bulsaydın ve çocuğu olsaydı, ikisini de kaırır mıydın?"

"O bebeği kaybetti," diye tartışıyor Saint, ve Ashtyn onun sözlerine irkiliyor. "Onun yanında olabilirdim, ama o bunu benden aldı." Beni işaret ediyor. "O onun koruyucusu, lanet olsun," diye bağırıyor Saint, ve karımın kucağımda kaskatı kesildiğini hissediyorum. "Onun benim için ona bakması gerekiyordu. Onu benden almaması."

"Haidyn'i suçlama." Adam başını sallar. "Ondan ona yardım etmesini istedim. Benim için. Ona bir hayat verdi! Benim onun için istediğim hayatı," diye bağırır Adam. "Daha iyi bir hayat... onun hak ettiği bir hayat."

Saint burun kıvrır. "O para için sevişen bir striptizciydi. Ne hayat ama."

Ashtyn başını kaldırır ve ona öfkeyle bakar. Adam uzun bir nefes alır ve ona uzanır, sesini yumuşatır. "Tatlım..."

"Siktir git, Saint," diye bağırır, ofisten fırlayarak kapıyı çarparak çıkar. Adam onun peşinden koşar.

Oda sessizliğe bürünür ve ben karımın bacağını okşayarak onu sakinleştirmeye çalışırım, ama tam olarak neyi sakinleştireceğimi bilmiyorum. Onun için burada olduğumu mu? Tüm yalanların ve aldatmacaların bittiğini mi?

Kardeşler böyle yapar, kavga ederler. Ama bir kez daha, hepimiz ait olduğumuz yere, evimize geri döndük.

CHARLOTTE

HAIDYN, ASHTYN'İN KORUYUCUSUDUR. Kızgın değilim. Aslında bunu bekliyordum ve mantıklı geliyor. O zamanlar ve şimdi onun için çok şey yaptı.

Annem bir konuda haklıydı: kocamın kocaman bir kalbi var ve birini korumak için her şeyi yapar, bunun için kendi hayatını feda etmesi gerekse bile.

Hepimiz ofisten çıkıyoruz ve Haidyn ile birlikte onun odasına çıkıyoruz. İçeri giriyoruz ve arkamdan kapıyı kapatıyorum. Kapıya yaslanarak, dönüp bana doğru geliyor.

"Hey," diyor, yumuşak bir şekilde yanağımı okşayarak.

"Konuş benimle." Ona bakıp iç çekerek itiraf ediyorum, "Kendimi kötü hissediyorum."

"Neden?" Kaşlarını çatır. "Bunların hiçbiri senin suçun değil."

"Çünkü..." Ondan uzaklaşıyorum ve elleri yanlarına düşer. "Seni ve Ashtyn'i kıskanıyordum, sonra onun ne kadar zorluklar yaşadığını duydum... Asla yapmamalıydım..."

"Dur, Charlotte." Beni keser ve tekrar bana yaklaşır. "Kıskanman normal. Hissettiklerini hissetmen normal. Ashtyn'in yaşadıkları, onunla aramızda olanları değiştirmez." Seks yaptıkları zamanı kasteder. "Ama bilmeni isterim ki, hayatımdaki tek kadın sensin. Benim için tek sensin. Onunla olan geçmişim, seninle olan geleceğimi belirlemez. Buna inanıyor musun, bebek yüzlü?"

Dudaklarımı yalayarak başımı sallıyorum. "Evet." Onların geçmişini değiştiremem. Ashtyn, onun yattığı tek kadın değil. Annemin de onlardan biri olduğunu biliyorum, ama Kashton onların başka seçeneği olmadığını söylemişti.

Bu durumda sorunun ben olduğumu anlıyorum. Bu muhteşem adamı kocam olarak adlandırabilen kıskanç bir kaltak olduğumu. Ama bundan sonra, onu benden almaya çalışan her kaltak öldüreceğim. İstediğim şey için savaşırım ve o benim için her şey demek.

HAIDYN ve ben bütün gece yatakta uyanık kaldık. Önce benimle sevişti, sonra beni ters çevirip, beni dönüştürdüğü pis küçük fahişe gibi kıcımlı sikti. Sonra bir saat boyunca banyoda dizlerimin üzerinde dururken o saçımı tuttu.

Gavin, sabah bulantılarının sonunda geçeceğini söyledi, ama bir an önce geçse de iyi olur. Sonunda işim bittiğinde, Haidyn beni yatağa taşıdı ve ben onun sikini amımda hissederek bayıldım.

Uyuyalı çok olmamıştı ki kapı çalındı ve balonumuz patladı. Yirmi dakika sonra arabaya binip diğerlerinin peşinden annemin Haidyn'i tuttuğu yere gittik.

Ryat, Sin ve Tyson bizi burada bekliyorlardı. Annemin Haidyn'e verdiği bir ilacı arıyorlar. Buraya gelirken, kocam bu ilacı diğer bayanlarla birlikte benim de aldığımı açıkladı.

Biz kurucularız.

Bu beni hasta etti. Hayatımı Haidyn'e teslim etmemiş olsaydım asla öğrenemeyeceğim bir yalan daha.

Bill, kocamı ararken beni Dollhouse adını verdiği yere götürmüştü. O sırada çevreme pek dikkat etmemiştim. Haidyn dağın tepesindeki bir malikaneye geldiğinde, başımı çevirip ona baktım.

"Burada ne yapıyoruz?" diye sordum.

Tanıdık gelmiyor. Hatırladığım şey eski ve çürümüş kokuyordu. Bunun yerine, yolun girişinde şık bir kapı var. Uzun araba yolunun her iki yanında birer gölet var ve her ikisinde de geceleri aydınlatılan birer çeşme var.

"Bill bizimle burada buluşacak." Arabasını durdurup motoru kapatıyor. "Dollhouse aynı arazide, ama o bu evin aradığımız şeye sahip olduğunu söylüyor."

Ev mi? Bana bir tür lüks tatil köyünü hatırlatıyor.

Arabadan inip bana yolcu kapısını açtı ve ben sessiz kaldım, o ise merdivenleri çıkıp içeri girerken hemen diğer Lordlarla konuşmaya başladı.

Elini bırakıp etrafta dolaşarak ortamı inceliyorum. Sadece zenginlerin ev olarak kabul edeceği bir yer. Katedral tavanlarından sarkan kristal avizeler, İran halıları, gerçek altın pulları andıran krem rengi mermer zeminler. Sadece büyüklüğü bile milyonlarca dolar değerinde olduğunu gösteriyor.

Bu ev annemin mi? Daha önce hiç buraya gelmemiştim.

Bir kol benim belimi sardı. "İyi misin?" diye sordu Haidyn.

Başımı sallıyorum. Hastalandığımdan beri endişeleniyor. Bunun hamilelikten kaynaklandığını biliyorum, ama aynı zamanda sinirlerimden de kaynaklandığını düşünüyorum. Bebeklere bir şey olacağından çok korkuyorum. Mutlu şeyler düşünmek istiyorum, ama zihnim bana her zaman kocamı ele geçirmek isteyen biri olacağını söylüyor.

"Arkadaşlarla bodrumda Bill'le buluşacağız. Burada tek başına kalabilir misin?"

Ona bakarak, güven verici bir gülümsemeyle cevap veriyorum. "Evet."

Eğilerek dudaklarını dudaklarıma koyar, bana yumuşak bir öpücük verir ve sonra geri çekilip diğerleriyle birlikte uzaklaşır.

Sağımdan bir kapının açılma sesi dikkatimi çekti. Ashtyn'in arka verandaya çıktığını gördüm ve onu takip ettim. Beton merdivenlerden aşağı inip arka bahçeden geçerek olimpik yüzme havuzunu geçtim ve ormana yaklaştık.

Durur ve ağaçlara bakar. Dalların yüksekteki metal çubuğa bakarım.

ve yerde iki adet beton blok var. Onların da etrafına ip sarılmış.

Ashtyn sessizce ona bakarken ben de onu izliyorum. Hafif rüzgar onun koyu renk saçlarını dalgalandırıyor ve onun burnunu çekişini duyuyorum.

Arkamı dönüp onu yalnız bırakmak için ayrılmak üzereyim... ama sesi beni durdurur. "Beni dört gün boyunca bağlı tuttu."

Ona dönünce, sözleri midemi bulandırıyor. Dudaklarımı yalıyorum. "Çok, çok üzgünüm..."

Bana dönerek sözümü keser. "Ben onlar gibi değilim." "Kimler?" diye sorarım, tam olarak kimleri kastettiğini merak ederek.

Benny'nin Hudson ve annemle bağlantısı olduğunu biliyoruz, ama bunun ne kadar derin olduğunu bilmiyoruz. Annem konuşmayı reddediyor ve Benny pratikte ölü sayılır. Henüz kimse Hudson'la konuşmadı. Onu iki kez vurduğumdan beri hastanede yatıyor.

"Kocalarımız... ebeveynlerimiz... genel olarak lordlar." Gözleri benimkilerle tekrar buluşmadan önce arkamdaki eve kayıyor. "Annenin kim olduğu için seni suçlamayacağım. Ya da hayatımda oynadığı rol için... ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun." Elini karnına koyuyor, sonra bana doğru yürüyerek aramızdaki küçük mesafeyi kapatıyor. "Haidyn ile evliliğin hakkında bir şey biliyormuş gibi davranmayacağım." Eğilip ellerimi tuttu. "Eminim sana cehennem azabı çektirdi." Bana küçük bir gülümsemeyle ekledi, "Ama sana aşık olduğunu biliyorum. Seni bulduğu ve bir kız kardeşim olduğu için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam." Beni kucaklamak için kendine çekti ve omuzlarının titrediğini hissettim.

Gözlerim ağaçlardaki metal çubuktan sarkan ipe takılırken onu daha sıkı kucaklıyorum. Boğazıma düğümlenen yutkunmayı bastırarak, ona daha iyi bir insan olacağıma söz veriyorum. Çünkü o haklı, kocalarımız *kardeş*, bu da onu benim *kardeşim* yapıyor.

SEKİZİNÇ

HAIDYN

Annesini bir hücreye taşıdık ve bugün Hudson'ı dışarı çıkaracağımız gün. O, birkaç gün önce Isabella'nın bağlı olduğu aynı yere bağlandı. Sessizliğini koruyor. Tyson'ın adamları onu geri getirdiler ve o zamandan beri hastanede yatıyor. Beni o cehennemden kurtardıklarından beri Kash'in ilk kez gülümsediğini gördüm. Karımın Hudson'ı vurduğunu söylediğinde yüzü aydınlandı. Onunla çok gurur duyuyordu.

Karım yanımda dururken, Adam onun diğer yanında duruyor. Saint ve Kash, Ryat, Tyson ve Sin'in yanında duruyor. Bill de hâlâ burada.

"Isabella'nın bize söyleyemediği neyi bize söyleyebilirsin?" diye soruyorum.

Dudaklarını büzüp çenesini kaldırıyor. Son birkaç gecedir karımın yanında uyudum, onun göğsüne bıçak saplamak istedim ama kendimi tuttum. Ona ne yapacağını biliyorum ve bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor.

Halüsinasyonumun gerçeklerden çok da uzak olmadığını biliyorum. O hasta bir piç kurusu.

"Sana bir soru sordu, orospu çocuğu!" Kash öne çıkar, ben de gömleğini tutup onu geri çekerim.

"Bir şey biliyorum." Karım konuşur ve odadaki herkes ona döner.

"Sen hiçbir şey bilmiyorsun, kaltak." Hudson ona güler. "Benim de bu işin içinde olduğumu bilmiyordun. Benim senden gerçekten hoşlandığımı sanıyordun. Sen zavallısın," diye tükürür.

O, onu görmezden gelerek bana döner ve konuşur. "Senin bileklerini kesen oydu."

Onun sözleri üzerine sertleşirim ve Kash dönüp ona bakar. "Ne dedin?" Karıma bakar. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Bill'le birlikte beni Dollhouse'da Haidyn'in yanına hücreye attıklarında bana söyledi. Övünüyordu. Annemin onun senin boğazını kesmesine izin vermesi gerektiğini söyledi..." Gözleri yaşlarla doldu ve ekledi, "Ben de iki ile ikiyi birleştirdim."

Saint ona doğru yürüdü. "Yani sen buradaydın... Isabella bizi eğitirken Carnage'da mıydın?"

Bize acımasız bir gülümseme atar.

Saint ona yumruk atar ve kafasını yana doğru savurur. Yarılmış dudaklarından kan fışkırır. Bütün bu zaman boyunca, bu pislik herif, ben onun gerçekte kim olduğunu bile bilmeden çok önce karımla birlikteymiş. Isabella, onun arabasını yol kenarında bulmam için bana tuzak kurduğunu söyledi. Adam'dan onun kim olduğunu bildiren o telefonu aldıktan sonra, sonraki iki haftayı onun evine kamera yerleştirerek, bodrumunu hazırlayarak geçirdim... O tüm bunları biliyordu. Bu yüzden onu kameralarda hiç görmedim. Ona herkese şehir dışına çıkacağını söylemesini istedim, bu da ona uzak durması için bir bahane verdi ve o da onun uzak durmasını hiç sorgulamadı. Sonra kızın defterini bulduğunda kızgınmış gibi davranarak ortaya çıktı. Ona uzaklaşması için bir neden vermesi gerekiyordu. Onu ihanet etmiş gibi hissettirmek için. Sadece onun zihniyle oynuyordu, annesinin saçma oyununa katkıda bulunuyordu. Kız bana, o küvette otururken onun orada olduğunu söylediğinde, kameraları kontrol etme fırsatını hiç değerlendirmedim. O gece onun benimle evlenmesini sağlamakla çok meşguldüm. Eğer kameraları kontrol etseydim, onu kızımın evinde görürdüm. Onu tanırdım. Cebimde olan onun fotoğrafını kızıma hiç göstermedim. Ryat ve Tyson'a gösterdiğimde kızım onu hiç görmedi. LeAnne ortaya çıktı ve karım saldırıya uğradı. Bu hiç önemli görünmüyordu.

"Bu kim?" diye soruyorum, onun ve Benny'nin fotoğrafını uzatarak öne çıkıyorum. "Onu nereden tanıyorsun?" Benny

bize zaten söyledi, ama bunu onun ağzından duymak istiyorum.

Hudson sadece gülüyor.

Bir cep telefonu çalıyor ve Adam cebinden telefonunu çıkarıyor. Bir şeyi okuyor ve sonra iç çekiyor.

"Ne oldu?" diye homurdanırım.

"Gavin arıyor. Sonuçlar geldi..." "Ve?" Kash, Adam'ın sözünü keserek sorar.

"Benny doğruyu söylüyordu. Hudson, Benny'nin kuzeni."

"Benny Carnage'a bu şekilde girmiş," diye fısıldar Kash. "Isabella ile buradaysan, içeri girip çıkmayı biliyordun."

"Ama... ama senin Lordlar arması yoktu." Charlotte, bizim zaten bildiğimiz bilgiyi yeni öğrenmiş gibi kaşlarını çatı.

"Çünkü o hiçbir zaman inisiyasyonu geçemedi," diye ekledim. Benny ve Hudson'ın ikisinin de başarısız olmasına şaşırmadım.

"O zaman Isabella'ya nasıl bu kadar yaklaşılabildi? Isabella'nın yardım için sivilleri getirmesi imkansız. Lords bunu asla izin vermezdi."

Hudson'ın kahkahası bodrumu doldurur. "Onlar onun ne halt etmek isterse etmesine izin verdiler."

Kash homurdanarak elini yüzünde gezdirir.

Aklıma bir fikir gelir... Koridordan hücrelere doğru yürür ve bir mahkumun bulunduğu hücrenin kilidini açarım. Kapıyı açtığımda, mahkum sert ışıktan yüzünü korumak için köşeye çekilir. "Gidelim." Saçını tutup ayağa kaldırıyorum ve odanın içine sürükleyerek onu ileri doğru iterim.

Adam çığlık atar, dizleri ve elleri beton zemine çarpar. "Onu tanıyor musun?" Saçını tutup başını kaldırarak Hudson'a bakmasını sağlarım.

"Evet. Evet." Adam dışarı koşar. "Beni işe alan oydu." "Kapa çeneni, orospu çocuğu," diye bağırır Hudson. "Siktiğimin gammaz."

"Bildiğin her şeyi anlat, ben de işini çabuk bitireyim." Ona söz veriyorum

ona söz veriyorum.

Ağlar, gözlerini sıkıca kapatır, sonra açar ve bakar. bana doğru. "O..."

"Kapa lanet olası çeneni!" diye bağırdı Hudson, kelepçelerini çekerek.

"Kaderini belirlemek için sana bir dakika veriyorum." Onu bilgilendirir, saçını bırakırım.

Başını eğip titrek bir nefes alır. "O bana geldi. Bana onun fotoğrafını gösterdi. Bana onun adını ve adresini verdi. Onu gözetlemem için bana para ödeyeceğini ve hazır olduğumda bana daha fazla talimat vereceğini söyledi. Hazır olmanın ne anlama geldiğini sorduğumda... bana onun izini süren bir uygulama yüklü bir cep telefonu verdi." Kendini kucaklayarak ileri geri sallanır.

Anladığımı belirtmek için başımı salladım. Bu pislik herif o gün benzin istasyonunda olduğumuzu bu şekilde öğrenmişti. Kızın cep telefonu. Onunla konuştuğu herkesi, gittiği her yeri izlemek için ona yeni bir cep telefonu, dizüstü bilgisayar ve saat vermişlerdi. Onlardan kaçmasının imkânı yoktu. "Ve?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Ve..." Yırtık dudaklarını yalayarak başını kaldırdı. "O gün sizi benzin istasyonuna kadar takip ettim... O sabah erken saatlerde yeşil ışık yaktığını belirten bir mesaj almıştım."

"Ne için yeşil ışık?" Kash, Kash ayrıntılara girmediğinde sorar.

"O... bana on bin dolar gönderdi ve ona istediğim her şeyi yapabileceğimi söyledi. Sert ve kirli olsun."

"Onu tecavüz etmek mi?" diye netleştiriyorum, bu düşünceyle tenim yanıyor. "Neden benzin istasyonu?" Onun başarılı olması düşüncesi beni çok öfkeliyor, ama eylemleri mantıklı gelmiyor. Ona zarar verecek kaynakları varsa, neden o benimle birlikteyken yaptı? Neden yakalanma riskini göze aldı?

Omuzları titriyor ve öne eğiliyor, bir kez daha başını eğip fısıldıyor. "Seninle birlikteyken yapılması gerektiğini söyledi."

"Senin onu bırakmanı ve benim bulmamı istedi." Hudson'a baktığımda, diz çökmüş adama öfkeyle baktığını görüyorum. Eğilip adamın saçını bir kez daha kavrayıp başını geriye doğru çekerek tavana bakmasını sağlıyorum ve cebimden çakımı çıkarıyorum. Çakıyı açıp eğildim ve adamın açıkta kalan boynuna kaydırarak bıçağı derisinin derinliklerine sapladım. Kan anında

ve cesedini Hudson'ın ayaklarının dibine, artık ölü bedeninin etrafında kan birikintileri oluşan yere itiyorum.

Karımın öğürme sesini duydum ama onu görmezden geldim. Çok gergindim. Karıma karşı kötü niyetli olan her lanet olasıyı öldürmek istiyordum. Derin bir nefes alıp, ölümün kolay bir çıkış yolu olduğunu kendime hatırlattım. Çok hızlıydı.

Ölü adamı görmezden gelerek, dikkatimi Hudson'a veriyorum.

"Charlotte'un evine seninle kim gitti?" Bu da hala eksik olan bir başka parça. Charlotte, şarabı içtiğinde orada iki adam olduğunu söyledi ve ben onu mutfağında neredeyse ölü halde buldum.

Geri dönüp o geceki kamera kayıtlarını izledim. Ona tecavüz edip etmediklerini bilmem gerekiyordu. O bayılana kadar ve ben gelene kadar neler olmuştu? Ne kadar zaman geçmişti? Diğer adam yüzünü göstermek için maskesini hiç çıkarmadı.

Sadece gülüyor ve ben sabrımı kaybediyorum.

"Dollhouse'da, ona yaptığım her şeyi izlediğini söylemiştin. Nasıl gördün? O evin her yerine kamera yerleştirmiştin ve sen sadece o tek sefer oradaydın." Aptal kafamın onları kontrol etmediği tek sefer.

"Ona o telefonu biz verdik," diye cevapladı kanlı gülümsemeye. "Ona gönderdiğin her mesajı, videoyu, fotoğrafı gördüm."

Charlotte'a bakar ve kahkahası bodrum katını doldurur. "Çok aptaldın, kaltak. Annen, Haidyn'e ellerin ve dizlerin üzerinde sürünerek gitmeyeceğinden endişeleniyordu. Ama ben senin kolay lokma olacağını biliyordum. Ona, damar içi tedavilerine ek hormon eklemesine gerek olmadığını söyledim. Ama o, bunun zararı olmaz dedi. Senin onun isteyerek fahişesi olman için her şeyi yapacağını, ona sana her şeyi yapması için yalvaracağını söyledi."

Dişlerimi gıcırdatıyorum ama konuşmasına izin veriyorum. Ağzını açmasını istiyorum. Onu yakaladığımızı biliyor ama karım konusunda kazandığını düşünüyor. Öyle düşünmeye devam etmesine izin vereceğim.

Bana bakar ve devam eder. "Ayrıca evinin her yerine kameralar yerleştirdin ve ben de onlara bağlanabildim."

Orospu çocuğu. Adam'ın onun evine kurduğum şeyleri güvence altına almasını hiç düşünmemiştim. Neden düşünsem ki? Üstünlüğün bende olduğunu sanıyordum.

CHARLOTTE

Sırtımı duvara yaslarım. Gözlerim Saint'ten Kashton'a, sonra da kocama kayar. Bana sırtını dönmüş, Hudson'ın zincirlenmiş olduğu karşı duvara bakıyor.

Kanlı dudaklarını yalıyor ve gülümsüyor.

Haidyn sinirlenerek duruşunu değiştirir. Lordlar, Hudson'ın ayaklarının dibinde çıplak yatan ölü adamı görmezden gelirler.

"Haidyn?" Tyson konuşur ve kocama bir telefon uzatır. "Adamlarım onu Dollhouse'a geri götürürken cebinde bunu buldular."

Haidyn telefonu aldı ve ben de o, rehberdeki isimleri gözden geçirip resim ve videolara geçmeden önce telefona baktım. Bir tanesinde durdu ve oynat düğmesine bastı.

Kocamın elindeki telefonda sesim bodrum katını dolduruyor. "Lütfen," diye ağlıyorum.

Sonra Haidyn'in sesi duyulur. "Lütfen ne?" diye sorar.

"Lütfen... kıcımlı sık." Ağlıyorum ve Haidyn başka bir şey duyulmadan videoyu kapatıyor.

Telefon Haidyn'in elinde titremeye başlar ve o Hudson'a bakar.

"Hepsini gördüm," diyor gülerek.

"Seninle işim bittiğine karar verdiğimde, onurundan geriye hiçbir şey kalmayacak. Tek bileceğin şey ben olacağım. Tek isteyeceğin şey ben olacağım." Haidyn'in sözleri, lavman yaptıktan sonra evime döndüğümüz günden beri aklımda yankılanıyor. Haklıydı. Artık onurum kalmadı, çünkü bu odadaki diğer Lordlar, bodrumumda Haidyn'e kıcımlı sikmesi için yalvardığımı duymuş olmaları beni hiç rahatsız etmedi.

Haidyn telefonu sağ tarafına fırlatıyor ve Tyson onu havada yakalıyor. Haidyn Hudson'a koşuyor ve onu duvardan çözmeye başlıyor. Hudson kaçmak için elinden geleni yapıyor ama Haidyn arkadan kolunu boynuna doluyor.

Kashton, koruyucu bir tavırla önüme geçerek beni duvara itti.

"Onu tutmama yardım et," diye homurdanır Haidyn ve onu odanın ortasındaki metal masanın üzerine atar.

Haidyn'i su işkencesine tabi tutmadan önce onu bağladıklarını izlediğim aynı şey. Ağzımdaki kötü tadı yutuyorum, olacakları kaçırmak istemiyorum. Bu Lordlara, onların yapabileceklerini görebildiğimi kanıtlayacağım.

Saint ve Tyson masanın ucuna gidip Hudson'ın ayak bileklerini, sonra uyluklarını, karnını, kollarını, göğsünü ve son olarak boynunu bağlarlar. Haidyn uzaklaşıp dolaplarla kaplı duvara doğru giderken Hudson çığlık atıp direnir. Birkaç dolabı açıp kapatır, belli ki bir şey arıyor.

Bir saniye sonra, dönüp masanın başına geri yürür ve bir eliyle Hudson'ın yüzünü tutarken, diğer eliyle gözüne bir şey tutar. Göz kapağını açık tutan bir tür ortaçağ aleti gibi görünüyor - bir spekulum.

Ryat tezgâhtaki ikinci aleti alır ve Haidyn'e götürür, çünkü ona en yakın olan odur ve Haidyn, diğerine de aynısını yaparken teşekkürlerini mırıldanır - ikisini de açık tutar.

Sonra Haidyn tezgaha geri döner ve adrenalini dışında başka bir şey olamayacak bir şırıngayı doldurur. "Bayılmanı istemem," der, Hudson'ın göğsüne iğneyi batırıp pistonu bastırır.

Etrafıma hızlıca bakıyorum ve tüm erkeklerin kocamı izlediğini görüyorum. Kimse benim kadar hasta görünmüyor. Onlar bunu daha önce görmüşler. Daha önce de böyle olmuşlar. Hamileyim ve lanet olası tostu bile midemde tutamıyorum, ama Tanrı şahidimdir ki, kocam olmadan bu odadan çıkmayacağım. Buradaki iğrenç koku, asansörden her indiğimde kusmam için yeterli. Kendi kanı, boku ve sidiği içinde yatan ölü adama bakmaktan kaçınıyorum. Vücut öldüğünde atıklarını dışarı atar.

Hudson, adrenalini patlamasıyla bağları çekince tüm vücudu kaskatı kesilir. Haidyn kullanılmış şırıngayı tezgaha atar, sonra Hudson'ın yüzüne eğilir ve parmaklarını gözüne batırır.

Onun ne yaptığını fark ettiğimde ellerimi ağızıma kapatıyorum.

Hudson, ensemdeki tüyleri diken diken eden, kan donduran bir çığlık attı. Haidyn'in parmakları Hudson'ın göz çukuruna saplandı ve gözü yerinden fırladı.

Dizlerim titrer ve kendimi utandırmak istemediğim için kusmuğumu yutuyorum.

Haidyn bir eliyle kanlı gözü tutarken, diğeri eliyle cebinden diğeri adamın boğazını kestiği kanlı bıçağı çıkarır ve açar. Gözü yerinde tutan sinirleri keser. Sonra bıçağı Hudson'ın sağlam gözünün üzerine getirir ve elini yumruk yapar. Göz elinde patlar ve kan her yere sıçrar.

Vücudum istem dışı bir şekilde sarsılır, tekrar kusmamak için uğraşırım ve Kashton, dizlerim tutmayacakmış gibi bana doğru geri adım atar.

"Bir tane var." Haidyn'in sesi bu bodrum kadar soğuktur. Diğeri parmaklarını geçirir ve Hudson'ın çığlıkları geniş alanı doldurmaya devam ederken masa sarsılır. ılıklar beton duvarlar ve tavandan yankılanarak koridora kadar ulaşır.

Haidyn diğeri de aynı şekilde koparır ve o ilkinin yaptığı gibi eline attığında ağızımı dolduran ekşi tadı yutkunurum. Kocam, Hudson'ın ılıklarını bastırmak için kanlı elini onun ağızına kapatır ve konuşur. "Umarım hafızan görme yeteneğinden daha iyidir, çünkü karımı görebilmenin tek yolu budur."

Artık daha fazla dayanamayarak duvardan itiyorum kendimi. Asansöre bile binmiyorum; dayanamayacağım. Merdiven kapısını iterek açıyorum, eğiliyorum ve beton zemine kusuyorum.

Kusmayı bitirdikten sonra Haidyn'in odasına gittim. Jessie'yi arayıp merdiven boşluğunda kustuğum için özür diledim, o da sorun olmadığını söyledi.

Doğruca banyoya gittim, dişlerimi fırçaladım, ağzımı çalkaladım ve yüzümü soğuk suyla yıkarken yatak odasının kapısının kilidinin açıldığını duydum.

Sırtımı düzeltip yüzümdeki suyu silerken Haidyn yatak odasına girer. Açık banyo kapısından beni görünce durur. Ellerini, yüzünü ve dövmelerle kaplı kollarını yıkamıştır, ama gömleğinde, boynunda ve kot pantolonunda hala su izleri vardır.

Odaya bir adım daha atar ve durur. Ne yapacağını bilemiyormuş gibi gözlerimle gözlerimi arar. Zayıf ve acınası görünüyorum. Sanki onun yapabileceği her şeye karşı koyamayacakmışım gibi. Umarım bunun hamilelikten kaynaklandığını anlar. Bana yapacağı şeylerden korkmuyorum ya da ailemizi tehdit edenlere yapacağı şeylerden dolayı onu yargılamıyorum.

Banyodan çıkıp ona koşuyorum. Kanlı boynuna sarılıyorum, o da belime sarılıyor. Ona sarılıyorum, o da beni kendine çekiyor.

"Üzgünüm, Charlotte." Diye iç geçirir. "Düşünemedim."

Geri çekilip ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum. "Seni seviyorum, Haidyn Jamison Reeves."

Sözlerime kaşlarını çatıyor ve onun hakkındaki hislerimi sorgulayabileceği düşüncesi midemi bulandırıyor.

Bir keresinde ona sormuştum: Seni koşulsuz sevecek birini istemez misin? Onun benim olduğunu bilmesini istiyorum. Lordlar bize ne yaparsa yapsın. "Seni seviyorum," diye tekrar ediyorum.

Gözleri benimkileri ararken, parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor. Haidyn ile evlenmeyi kabul ettiğimde onu tanıdığımı sanıyordum, ama yanılmışım. O, hayal edebileceğimden çok daha fazlası. Altın gibi bir kalbi var ve sevdiklerini sonuna kadar koruyor. Ben de onun için aynısını yapmak istiyorum.

Eli yüzümü okşamak için hareket eder ve ben parmak uçlarımda yükselerek dudaklarımı onun dudaklarına bastırırım. O benim kalçamı kavrar ve beni kaldırır. Bacaklarımı beline dolamak için uzanırım ama o beni çoktan yatağa yatırmış, üzerimde durmaktadır.

Ellerim kemerine uzanır ve o dudaklarını dudaklarımdan çeker, sonra oturur. Kanlı gömleğini başının üzerinden çıkarırken, ben de kot pantolonunun fermuarını açar ve sertleşmiş penisini dışarı çıkarırım.

Saçımı çekmesini, beni yere sürüklemesini, dizlerimin üzerine çökertmesini ve ben gözyaşları içinde ona bakarken yüzümü sikmesini istiyorum. Ama bunun için bolca vaktimiz var. Şu anda, o da beni sevdiğini göstermek istiyor. Onun gerçekte kim olduğunu göremeyecek kadar hassas olduğumu düşünüyor. Neyse ki, onun yanıldığını kanıtlamak için önümde koca bir ömür var.

SEKİZ YEDİ

HAIDYN

"Çok üzgünüm, bebeğim..."

"Kapa çeneni ve sik beni." Nefes nefese, sözümü keserek.

Bu kadar endişeli olmasaydım, gülerdim. O, odadaki fili görmezden geliyor. O fil, benim ve az önce yaptığım şey. Bodrumdayken onun da benimle olduğunu unutmuştum. O piç kurusu, boğazını kestiğimde kolayca kurtuldu. Ama Hudson? Gözlerini almak sadece başlangıçtı. O yaşayacak. Bundan emin olacağım. Onun kaçtığını fark ettikten sonra, Saint Devin'i arayıp Hudson'ı tıbbi tedavi için hastaneye geri götürmesini söyledi, ben de elimden geldiğince kendimi temizledim. Onu bulmam gerekiyordu.

Tek düşünebildiğim, ona yaptığım her şeydi... cep telefonuna gönderdiğim fotoğraflar ve videolar. Hudson onları izlemişti. Onun bana yalvarışını, bana gelmesini görmüştü. Onu en savunmasız hallerinde görmüş ve bundan zevk almıştı. Dollhouse'daki tehdidi cezasız kalamazdı. Eğer onun telefonuna erişimi varsa, onu Lordlara teslim etmemle ilgili mesajı gönderdiğimi de biliyordu. Bu da onunla evlendiğimi bildiği anlamına geliyordu. Isabella onunla evlenmek zorunda kalacağını söylediğinde neden Dollhouse'da bunu sır olarak saklamayı seçti? Belki de bu bilgiyi daha sonra kendisi için kullanacaktı? Charlotte'u itaatkar hale getirmek için bir koz olarak mı?

"Haidyn." Sert sikimi daha sıkı kavrar ve kalçalarını kaldırarak beni sikkemi ister, bu da beni düşüncelerimden çıkarır.

Gözlerim onun gözlerini arar ve o, aralık dudaklarını yalar. Kalkarak, başını geri yatırmadan önce dudaklarımı nazikçe öper. "Seni istiyorum."

Ben ona karşılık vermedim. Kafam allak bullak, kalbim deli gibi atıyor. Aşağıda kalıp onun uzuvlarını koparmak istedim, ama onu kontrol etmem gerekiyordu. İyi olduğundan emin olmak için. Benden korktuğu düşüncesi beni dehşete düşürüyor. "Sana asla zarar vermem." Ona bunu söyleme ihtiyacı duyuyorum.

Penisimi bırakıp, iki elini yüzümün iki yanına koyuyor. Kaşlarını çatarak uzun bir nefes veriyor. "Senden korkmuyorum, Haidyn. Seni seviyorum. Gerçek seni."

Alnımı alnına yaklaştırdım ve o da ellerini yüzümden çekip boynuma doladı. "Seni seviyorum," diye fısıldadım. Aklım bana, onu benden almaya çalışan o piçi unutmamı ve onun burada olduğunu, benim yatağında, vücudumun altında, benim yüzüğümü takmış, benim çocuklarımla birlikte olduğunu fark etmemi söylüyor.

"Seni seviyorum, Haidyn."

Dudaklarım dudaklarını bulur ve karımdan başka kimseyi düşünmemek için zihnimi boşaltırım, sikimi tutup ıslak amına sokarım.

Oğulları odamızı doldururken tırnakları sırtıma batıyor. Olmam gerekenden daha sert davranıyorum ama o bana durmamı söylemiyor. Hayır. Aksine, daha fazlasını istiyor ve ben de onu benim küçük fahişem yapmaya fazlasıyla istekliyim.

SEKİZSEKİZ

HAIDYN

Kardeşlerim beni kurtaralı bir hafta oldu. Burada işler normale dönüyor gibi görünüyor, tabii bu mümkünse. Hayatımızda hiçbir şey normal değil. Ama kızım her gece benimle ve yatağımızda. Bundan daha iyi bir şey olamaz.

"Nereye gidiyoruz, Haidyn?" Charlotte, Carnage'daki hastanede yürürken soruyor.

Sessiz kalarak, ona kapıyı açtım ve elimi beline koyarak içeri girdim.

"Sonunda. Ne oluyor lan, Haidyn?" diye soruyor Ryat, ayağa fırlayarak. Karısı yanındaki koltukta oturmaya devam ediyor.

Devin ve Gavin'e bakıp başımı sallıyorum. Devin, Blakely, Charlotte ve sonra Ryat'a bir kağıt dağıtmaya başlıyor. Benim gerek yok. Zaten biliyorum. Bu sabah Charlotte yanımda uyurken öğrendim ve hemen Ryat'a mesaj atıp, onun ve karısının bizimle burada buluşmasını istediğimi söyledim.

"Bu ne?" diye soruyor Blakely, elindeki kağıdı okurken.

Ryat kağıdı okurken vücudu kaskatı kesiliyor ve sonra kağıdı elinde buruşturuyor.

"Tüm eşlerin kan testlerini yaparken, Haidyn Gavin

herkese seslenir. "Ve sonuçlara baktığınızda görebileceğiniz gibi, bir eşleşme var."

"Anlamıyorum." Charlotte kaşlarını çatarak bana bakar. "Yüzde elli eşleşme ne anlama geliyor?"

"Lanet olsun." Ryat başını eğerek iç çeker.

"Ne?" Blakely ayağa kalkar, kağıdı yere düşer. "Ryat, konuş benimle."

"Annen..." Duraklıyor, ona bakıyor ve yüzündeki renk kayboluyor.

"LeAnne ne olacak?" diye yavaşça sorar. Onların ilişkisi hakkında, yakın olmadıklarını bilecek kadar bilgi sahibiyim. Ve Ryat'ın istediği olsaydı, annesi ölmüş olurdu.

Yüzünü avuçlarıyla kavrar ve uzun bir nefes verir. "O ikiz."

"Ne?" Blakely geri adım atar ve elleri yanlarına düşer. "Hayır. Ben..." Annesini hiç tanımadığını fark edince sözünü keser. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, sen ve Charlotte'un akraba olduğunuz anlamına geliyor," diye cevaplıyorum. Charlotte ve Blakely ikisi de bana dönüyor. "LeAnne'in ikizi var... ve o da Isabella, Charlotte'un annesi."

RYAT ve ben eşlerimizi konuşmaya bırakıp koridora çıkıyoruz. O volta atmaya başlıyor, ben de ellerimi ceplerime sokuyorum. "Bunu bilmeye hakları olduğunu düşündüm."

Adam'a biraz araştırma yaptırmıştım ve o da Isabella ile LeAnne'in Barrington'da okurken soyadlarını yasal olarak değiştirdiklerini öğrenmişti. Benim sorum şu: Neden? Akraba olduklarını kanıtlayabilecek her türlü bağı koparmaları için ne oldu?

Ryat bana değil, kendine doğru başını sallar. "Ben sadece... anlamıyorum." Bana doğru döner. "Charlotte'un bir inisiyasyon geçirdiğini söylemiştin... damgalandı ve sen onun görevlisiydin." Elini yüzüne götürür, geçen haftayı hisseder. Bu hepimizin üzerinde bir yük.

Karımla yatağa girip onu sikip sonra da sızıp kalacağım. "Bayanlar'ın hepsi kurucuların kızları, ama Lordlar Blake'in ikinci inisiyasyonunu tamamlamasını istemedi ve Elli'nin bir inisiyasyonu vardı ama görevi yoktu. Tabii ki, Ty'ın yaptığı anlaşma nedeniyle Lake'in hiçbir şey yapması gerekmedi. Ama bu, Lordların neden Charlotte'a yaptıkları gibi diğer Bayanlar'dan daha fazlasını istemediğini açıklamıyor."

Geçen gün Charlotte'un yaşadığı her şeyi onlara anlattım ve hepsi de benim kadar kafası karışmıştı. "Bu soruya cevap veremem," diyorum dürüstçe, her şeyi bilmediğim için kendimden nefret ederek.

"Ben cevaplayabilirim."

İkimiz de Bill'in Tyson, Sin ve Saint ile birlikte bize doğru yürüdüğünü görmek için dönüyoruz. Bize çok yardımcı olduğu için onu henüz kovmadık. O olmasaydı, ben hala bir kafeste kilitli olurum ve karım her gün tecavüze uğrayıp dövülürdü.

Önümüzde durdular.

Ryat başını sallar. "Dinliyorum." Saçma oyunlardan bıkmış bir şekilde iç çeker.

"Blake'in annesi hiçbir zaman onun hayatının bir parçası olmadı. Üvey annesi Matt ve annesiyle o anlaşmayı yaptı. Blake'e müdahale etmeseydin, kim bilir ne olurdu."

Ryat, karısının yaşayabileceği hayatın olasılıklarını hayal ederek yumruklarını sıkar.

"Tabii ki, Elli..." Sin'e dönerek sinirli bir şekilde sorar. "Onun zihinsel olarak dengesiz olduğunu kanıtlamak istediler. Onun geçebileceğini kanıtlamak için ona hiçbir inisiyasyon vermek istemediler. Ama sen onunla evlenerek oyunu değiştirdin. Lordlar onun senin karın olduğunu anladıklarında, en azından sana olan sadakatini kanıtlamak için ona bir şey vermek zorunda kaldılar."

Sin elini saçlarının arasından geçirir ve gözlerini yere indirir. "Ve Laikyn... Babası, onu Lordların bir parçası yapmamak istedi çünkü onu satacaktı." Tyson'ın çenesi onun sözleriyle keskinleşti.

Bill devam eder. "Lordların senin için belirlediği yolu hiçbir şey değiştiremez. Hiçbir şey kesin değildir," diye devam eder. "Ve Ashtyn. Onunla hiçbir şey planlandığı gibi gitmedi. Onu reddettiğinde, işler değişti."

Siktir! Gözlerimi kapatıyorum. Bu olmaz...

"Bekle. Ashtyn'i reddettiğinde ne demek istiyorsun?" diye sorar Saint.

Gözlerimi açtığımda, Bill'e bakıyorum ve o "Üzgünüm" diyor.

"Önemli değil," diyorum Saint'e.

Bill'i kenara itip bana doğru adım atar. "Bana bu saçmalığı anlatma, Haidyn!" diye bağırır. "Hiç havamda değilim." Sesi yükselir. "Bana gerçeği söyle."

"Saint?" diye bağırır Ryat, kollarını tutup geri çekmeye çalışır, ama Saint kıpırdamaz.

"Hayır," diye bağırır Saint yüzüme. "Bana bunu borçlusun!" Parmağıyla göğsümü dürter.

"O sana hiçbir şey borçlu değil," Adam koridordan gelirken seslenir.

"Adam..." Elimi kaldırıp ona sorun olmadığını belirtir ve Saint'e bakarım. "Ash benim seçtiğim kişi olmalıydı." Bu sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, kendimi daha hafif hissederim. O kadar uzun süredir bir sırrı taşıyordum ki, şimdiye kadar bunun ne kadar ağır olduğunu bilmiyordum.

"Siktir git, Haidyn!" O yumruk atmaya çalışır, ama bu sefer Sin de araya girer ve ikisi birlikte onu geri çekmeyi başarır.

Bir parçam hayal kırıklığına uğramış durumda. Şu anda yüzüne bir yumruk atmak hoşuma giderdi. Bu yüzden öne doğru adım atarak aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Onu istemiyordum," diye bağırıyorum, sinirleniyorum ama nedenini bilmiyorum. Belki de bu zamana kadar intihar eğilimli olduğumu düşündükleri içindir, kimse bana inanmıyor. "Onu ne kadar sevdiğini biliyordum ve onu senden asla almazdım," diye ekliyorum.

"Saçmalık..."

"Doğru."

Sin ve Ryat onu bırakır ve o da dönüp koridorda duran, çok uykulu görünen Ashtyn'i görür. Sulanan gözleri benimkinden kocasınıninkine geçer.

"Bunu biliyor muydun?" diye ona inanamayan bir şekilde sorar.

"SENİ HER ZAMAN SEVDİM, ASHTYN," akşam yemeğine giderken ona söylüyorum. "Haidyn..."

Açıklama yapmam gerektiğini hissediyorum. Onu rahatsız etmek için yemeğe çıkarmadım. "Kız kardeş sevgisi gibi değil, çünkü bu iğrenç olurdu. Seni becerdiğimi düşünürsek." Gözlerim onun

ve o koltuğunda kıpırdanır. "Ayrıca, hayatımın geri kalanını seninle geçirmek isteyecek kadar da değil." Kaşlarını çatar ve ben gülümserim. "Romantik, değil mi? Sen benim seçtiğim kişi olacaktın."

ASHTYN, kocasına cevap vererek başını sallar. "Öyleydi."

SUV'da başladığımız konuşmayı, kaza yapıp ikimiz de kaçırılmadan önce bitirme fırsatım olmadı. Ama bana inandığını biliyorum. Ona böyle bir konuda asla yalan söylemezdim.

"Neden bana bunu söylemedin?"

Saint'e yumuşak bir gülümsemeyle bakıyor. "Çünkü bu hiçbir şeyi değiştirmezdi." Elleri büyüyen karnına gidiyor ve ona, onun kendisine söylediği şeyi söylüyor. Bebeklerden biri onun olmasa bile, bu onların geleceğini, ailelerini değiştirmeyecek.

Saint bana dönüp baktı, sonra tekrar ona döndü. "Bu Haidyn'i mazur göstermez..."

"Lanet olsun, Saint!" Adam onu keser.

"Adam." Kafamı sallarım. Yeterince konuşuldu.

"Hayır." Bana bakar. "Bu saçmalıktan bıktım artık." Adam Saint'e döner. "Birini suçlamak istiyorsan, beni suçla."

"Zaten suçluyorum, Adam. Ama madem bu konuyu konuşuyoruz, bu kadar çok şeyi nasıl bildin?" diye sorar ve Adam'a doğru adım atar, ama Ashtyn onu geri çekmek için kolunu beline dolamıştır. "Bu kadar uzun süre ortalarda görünmeyen biri için çok şey biliyorsun."

"Çünkü babalarımız ona Ashtyn'i karısı olarak alacağını söylediklerinde ben buradaydım ve o reddetti. Tekrar tekrar reddetti." Adam'ın sesi yükselir. "Ve ona başka seçenek bırakmadılar. Gerekirse onları evlendireceklerini söylediler."

"Hanım mı?" Ashtyn bana şaşkın gözlerle bakar.

Bu iş gittikçe daha da iyiye gidiyor. Ona bunu asla söylemeyecektim.

"O sana söylemek istedi, ben de ona bu işi halledeceğimi söyledim."

"Hayır." Saint kafası karışmış bir şekilde elini ensesine götürdü. "Bu mantıklı değil... Baban onu seçilmiş kişi olarak almama izin verdi... Haidyn'i onunla evlendirecekse neden buna izin versin ki?"

Saint her zaman onunla evlenmeyi planlıyordu. Hepimiz onun hayatının geri kalanını onunla geçireceğini biliyorduk.

"O sana tuzak kurdu, Saint," diye homurdandı Adam. "İki saniye olsun sinirlenmeyi bırak ve bir düşün." Saint, kayınbiraderine gözlerini kısarak baktı. "Annem onu tecavüze uğrattı ve babam sana... yemin töreninde seni aldatmanı istediğini söyledi." Saint, durumu olduğu gibi görmeye başlayarak yutkundu. "Bence bu seni ortadan kaldırmanın bir yoluydu. Seni öldürecekler miydi, esir alacaklar mıydı bilmiyorum ama kesinlikle onun senin hanımın olmasını engelleyeceklerdi. Sana söylüyorum, hepsi Ashtyn'in Haidyn ile evlenmesini istiyordu. Dördü de bu işin içindeydi."

"Doğru," diye araya girer Bill.

"Sen nereden bilebilirsin ki?" Saint bağırır. "LeAnne."

"Saçmalık..."

Adam, Saint'i keser. "LeAnne biliyordu çünkü Haidyn ve ben babalarımızla görüştüğümüz gün babamızın ofisindeydi." Adam iç çeker ve ekler, "O zamanlar Ashtyn'in tecavüze uğradığını ve senin aldattığını bilmiyorduk. Sonra ben saklanmak zorunda kaldım ve sen, babalarımız Haidyn'i buna zorlamadan önce gizlice onunla evlendin. Kısa bir süre sonra Haidyn bana Ash'in hamile olduğunu ve Laura'nın ona tecavüze uğradığını ve senin yemin töreninde aldattığını söylediği için çıldırdığını mesaj attı. Bebeğin senin olmadığını söyledi. Laura hamile olduğunu biliyorsa, babam da biliyordu, bu da tüm babaların bildiği anlamına geliyordu. Bir şeyler yapmam gerekiyordu. Onu kurtarmak için... seni kurtarmak için..." Sesi kesildi. "Onları öldürmem için bir neden daha oldu."

Saint dikkatini bana çevirir ve yeşil gözleri yorgun görünür, ama yine de onlarda acı görebiliyorum. Bu acı her zaman orada olabilir. Bir zamanlar olduğumuz gibi kardeş olamayabiliriz ve bunun tüm sorumluluğunu üstleniyorum.

"Saint?" Ashtyn kolunu çeker.

"Evet, tatlım?" Ona bakar.

"Hepinizi seviyorum." Elini uzatıp onun yüzünü avuçladı. "Ama sen benim kocamın. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim tek kişi. Sadece tüm bu kavgaların sona ermesini istiyorum." İlk gözyaşı yanağından süzüldü

yanaklarından süzölür ve o öne eğilip alnına öpücük kondurur. "Sadece her şeyin bitmesini istiyorum ki hayatımıza devam edebilelim. Lütfen, Saint."

"Elbette, tatlım," diye onu teselli eder.

Kapı sağımdan açılır ve karım Blakely ile birlikte odadan çıkar. Ona doğru uzanıp kolumu uzatırım ve o da hemen bana sarılır, ben de onu sıkıca kendime çekerim. Eğilip saçlarını öperim ve Ryat karısına doğru giderken Blakely ile karımın birbirlerine gülümsediklerini görürüm. En azından o kaltaktan karım dışında iyi bir şey çıkmış.

"Kaç tane kurucu aile olduğunu nasıl öğrenebiliriz?" diye sorar Tyson ve konunun değişmesine çok minnettarım.

"Hayır," diye cevaplar Bill. "Verebileceğim tek tavsiye, Spade kardeşlerin şu anda Carnage'da bulunan ve gelecekte Lordlar tarafından gönderilecek olan herkesi test etmenizdir. Kayıtlarını tutun." Bana bakar.

Kashton kollarını göğsünde kavuşturur. "Beş tane olabilir, binlerce tane olabilir. O kaltak tek yaptığı yalan söylemek. Onun söylediklerine hiç güvenmiyorum."

"Lords'u kadınlar mı kurdu?" Saint, Bill'e sorar ve uzun bir nefes verir.

Bu lanet günün sonuna geldi, ve açıkçası ben de öyle. Bu geçen haftanın sonuna geldim. Sanırım hepimiz öyle. Ashtyn'in her şeyi bırakıp devam etme fikri kulağa oldukça iyi geliyor.

"Evet ve hayır," diye cevaplar Bill.

"Ya öyle ya da böyle," diye tersler Saint, Ashtyn ise elini uzatıp onun elini tutar ve onu sakinleştirmek için ona yumuşak bir gülümseme atar.

"Onun, her şeyin böyle başladığına inandığını düşünüyorum," diyor Bill.

Bilgisayarımın başında oturuyorum ve odanın diğer ucuna bakınca karımın kanepede bana dönük olarak kıvrılmış olduğunu görüyorum. Uzanır uzanmaz bayılmış. Saint ve Ashtyn yatmaya gitmiş, Kash Sin'le bir yere gitmiş ve ona beklememem için şaka yapmış. Açıkçası, bu beni biraz endişelendiriyor. İki Lord bir araya gelip ortalığı karıştıracaksa, bu onlar olur. Özellikle de birlikteyken.

"Otur." Masamın karşısındaki sandalyeyi işaret ettim.

"Karımı yumrukladın." Şimdiye kadar onunla yalnız konuşma fırsatım olmadı.

"Yani ona pişman olduğun hiçbir şey yapmadığını mı söylüyorsun?"
Kaşlarını kaldırarak sorar.

başka bir zaman. O hiçbir yere gitmiyor. Karısı bizde ve ona istediği kadar ziyaret edebileceğini söyledik.

"Ona aşık olacağını mı?" diye soruyor.

"Onu öldürmeyeceğim," diye homurdanıyorum. Isabella'dan ne kadar nefret ettiğimizi biliyordu. "Onu korumak zorunda olduğun halde neden hayatını tehlikeye attın?"

"Bir adamın yapabileceği şeyler sınırlıdır." Kıkırdar. "Ve Isabella, Charlotte'un hayatına karışmama izin vermezdi. Yani, Charlotte'un hayatı için yaptığı plana. Bu plan, sen onun babasını öldürmeden çok önce belirlenmişti." Tekrar konuşurken gözleri yumuşar. "Ve tabii ki Ashtyn."

"O ne olacak?"

"Onun için yaptıkların, kaçmasına yardım etmen. Karım buna yumuşaklık ve zayıflık dedi. Ben buna erkeklik diyorum." Sandalyesini geriye çekip uyuyan Charlotte'a bakıyor. "Bizim dünyamızda karılarına gerçekten değer veren çok az erkek var." Bana dönüyor. "O gün onu suda gördüğün anda bunu anlamıştım."

Kaşlarımı çattım.

"Sana söylemedi mi?" "Kim neyi söylemedi?"

"O hikayeyi karın sana anlatsın." Yumuşak bir kahkaha atar ve ben onun karısıyla ne zaman yalnız kalıp konuşma fırsatı bulduğunu merak ederim. "Ama ikimiz de biliyoruz ki, fırsat verilirse sen onu değerlendireceksin."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," diyorum dürüstçe.

Ayağa kalktı. "Her şeyin bir nedeni vardır ve sanırım o gün babanın ofisinde teklifimi reddetmen iyi oldu."

Onun neyi kastettiğini tam olarak bildiğim için donup kalıyorum. Charlotte benim seçtiğim kişi olsaydı, onu öldürmek zorunda kalır mıydım, yoksa Isabella'nın adamları tarafından tecavüze uğramasını izlemek zorunda kalır mıydım? Neyi seçeceğimi biliyorum, çünkü onun cehennemindeyken bunu gördüm. Bunu yaşadım. Bir halüsinasyondur, ama gerçek de olabilirdi. "Sence kızına Sierra ile aynı kaderi yaşatır mıydı?" diye soruyorum.

O başını sallar. "Kesinlikle. Isabella kendi burnunu ısırp yüzünü mahvederdi. Bir çocuk..." başını sallar. "Onun için bu haklı bir fedakarlık."

"Neden babama geldin? Neden onu benim seçtiğim kişi yapmaya çalıştın?"

"Isabella intikam almak istiyordu. Trent'i öldürdüğü için sana bedelini ödetmek için onu hayatına sokmaya hazırды." Omuz silkiyor. "Ama ona reddettiğini söyledim ve o da başka bir fırsat bulacağını söyledi. Bu kadın şeytan olabilir, ama bir azizin sabrına sahip."

"O, seçilmiş biri olmak için henüz reşit bile değildi," diye ekledim homurdanarak ve kafamda hızlıca hesap yaptım. "Lanet olsun, babasını öldürdüğümde kaç yaşındaydı, on altı mı?" Kahretsin, o gece yatında şampanya içerken yirmi bir yaşında gibi görünüyordu. Yaşını sorgulamayı hiç düşünmedim çünkü bunun bir faydası olmayacağını biliyordum. Bu durumda, babamla benim seçilmişim olması için anlaşma yapmaya gittiğinde on yedi yaşında olmalıydı.

"Pennsylvania'da yasal rıza yaşı on altıdır." Omuz silkiyor ve ben neden bunu bildiğini sormaya zahmet etmiyorum.

Ben öfkeyle nefes alıp veriyorum. "Charlotte, ona gelecekteki kocasının Carnage'da mahkum olduğunu söylediğini söyledi. Ona verdiği ismi araştırdım ve böyle bir kişi hiç var olmamış."

"O bilgi istiyordu..." "Yani yalan mı söyledin?" diye homurdanırım.

"Tabii ki." O da öfkeyle nefes alır. "O gün eve geldiğinde..." Elini saçlarının arasından geçirir. "Charlotte farklıydı. Kendine güveniyordu ve çok fazla soru soruyordu. Isabella, Charlotte'a gösteriş yapıyordu ve ona tokat attı."

"Ne yaptı?" diye bağırırım. "Neden buna izin verdin?"

"Benim de bir rolüm vardı." Gözleri benimkilere dikildi. "Tıpkı senin gibi. Charlotte'un Carnage'a ilgisini canlı tutacak bir şeye ihtiyacı vardı. Ben onu zorlamasaydım, Isabella zorlardı... özellikle de onun bekaretini senin aldığını bildiği için. Isabella heyecanlıydı. Sonunda senden bir şey elde ediyordu, *Annabelle'i* kendine ait ilan ediyordun." Başını salladı. "Sonunda Isabella'nın istediği gibi gidiyordu ve ben bunu mahvetmek istemedim."

"Peki Hudson?" diye soruyorum. "Sen bu olayda ne rol oynadın?"

"Hudson'ın ona yardım ettiğini bilmiyordum. Onun bu işe karıştığından şüpheleniyordum ama kanıtlayamıyordum. Sonra Isabella'nın telefonunda onun Isabella'nın seks partneri olduğuna dair bazı mesajlar buldum. O zaman onun bu işe karıştığını anladım."

"Neden onu öldürmedin? Karını beceriyordu." Karımdan sonra bir pislik daha azalır, birçok sorunun çözümü olabilir.

"O zamanlar ona hiç aldırış etmiyordum, şimdi de daha az aldırıyorum." Omuz silkiyor. "O onu meşgul ederse, karım da gözümün önünden kaybolurdu. Ayrıca, aynı şey için seni de öldürebilirdim."

Son kısmı görmezden gelerek başımı eğip iç çektim. Yapmam gerekeni yaptım. Onu becermek istediğimden değil. Bana bir seçenek sundu ve ben en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi seçtim.

Ona soracak başka sorum var mı diye düşünmeye çalışıyorum. Yakın zamanda hiçbir yere gitmeyeceği hissine kapılıyorum. Her zaman karımı koruyacak ve ona göz kulak olacak.

Kapıya döner. "Ona iyi bak."

"Bekle," diyorum ve o duruyor. Ona bakıyorum, hareket etmemiş, sonra bakışlarımı ona çevirip kaşlarımı çatıyorum. "Onun babası da onu öldürmeden önce bana aynı şeyi söylemişti." Bill'in suda geçirdiğimiz gün hakkında az önce söylediği şeyi düşünerek sözlerimi kesiyorum. "Yatı kastettiğini sanmıştım." Kafamın arkasını kaşıyorum.

O gülüyor. "O lanet şeyi nefret ediyordu. Isabella istiyordu. Sence neden onun adını verdiler?" Oda sessizleşiyor ve o çıkıyor.

Bilgisayarımı kapatıp kanepeye doğru yürüyorum. Eğilip kollarımı onun altına sokuyorum ve onu kaldırıyorum. O, odamıza kadar cansız bir oyuncak bebek gibi kalıyor ve onu yatağa yatırıp nazikçe soyuyorum. Onu yorganın altına sokup kendimi de soyuyorum ve yanına uzanıyorum.

Vücudu çok sıcak ve ona sarılıyorum, onu sıkıca tutuyorum ve alnını öpüyorum.

CHARLOTTE

Ağır gözlerimi açtığımda, Haidyn'in odasında yatakta uzandığımı görüyorum. Son hatırladığım, onun ofisindeydik ve gözlerimi zar zor açık tutabildiğim için kanepede uzanmıştım.

Ona daha yakın olmak için yanına sokulduğumda, o da yan dönüyor ve baktığımda onun zaten bana baktığını görüyorum. "Neden uyanıksın?" diye fısıldıyorum. Saat kaç? Etrafa hızlıca bakınca, hala gece olduğunu anlıyorum.

"Senin uyumani izlemeyi seviyorum," diye utanmadan itiraf etti.

Onun ne demek istediğini anlıyorum çünkü bir keresinde uyandığımda yanımda yatakta uyurken onu izlemekten keyif almıştım. "Dinlenmen lazım," diyorum ona.

Yumuşak kahkahası göğsünü bana doğru titretir. "Bunun için bolca vaktim var."

"Ben...?" Gözlerim onun Lord armasına düşüyor, bilmek istediğim şeyi sormak için cesaret toplamaya çalışıyorum.

"Sözlerini kullan, bebek yüzlü," diyor, elini kalçasının üzerinde duran uyluğumda yukarı aşağı gezdirerek.

"Annene ne oldu?" Gözlerim onun gözleriyle buluştu.

O, annesi veya babası hakkında hiç konuşmaz. Ama Haidyn ve ben onun çocukluğu hakkında hiç konuşmayız. Nasıl bir çocukluk geçirdiğini bilmiyorum, ama güzel olmadığını tahmin edebiliyorum. Hudson'ın bana gönderdiği videodan babasının nasıl bir adam olduğunu biliyorum ama annesi hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Son birkaç hafta içinde annemle ilgili pek çok sır ve yalan ortaya çıktı, ben de onun annesi hakkında bilgi edinmek istiyorum. Babası çok kötü bir adamdı ama annesi iyi bir kadın olmalı, değil mi? Haidyn'in böyle bir insan olması için? Onun kadar büyük bir kalbi olması için.

"Ben on yaşındayken bizi terk etti," diye cevaplıyor.

"Gitti mi?" Onu ve babasını terk mi etti? Bu mümkün değil. "Lordlar onu geri mi verdi?"

O sırt üstü yatar, ben de elimi sert göğsünde gezdirir, kalp atışlarının yavaş ritmini hissederim. Bacağımı belinden çekmek isterim, ama eli uyluğumu yakalar ve yerinde tutar.

"Hayır. Annem tipik bir hanımefendiydi, babamın dediğini yapar ve hayatından nefret ederdi." Diye iç geçirir. "Bir evimiz vardı, ama babam neredeyse Carnage'da yaşıyordu. Babalarımızın hepsi evlerini değil, burayı tercih etti. Bir sabah, evimizde uyandım ve annem bana kahvaltı hazırladı. Sonra tezgahın üzerine koyduğu çantasını aldı ve kapıdan çıktı."

"Ama... Lord'dan aldığım e-postada, anne babanızın vefat ettiği yazıyordu."

"Babam ona çok kötü davranıyordu," sanki ben konuşmamışım gibi devam etti. "O, büyük bir erkek çocuklu aile istiyordu, kendi deyimiyle bir ordu. İkinci çocuklarına hamile olduğunu hatırlıyorum. Bir erkek kardeşim olacağı için çok heyecanlıydım. Hamilelik sırasında yaşanan komplikasyonlar nedeniyle bebek kaybedildi. Kanama ve acil histerektomi gibi kelimeleri hatırlıyorum. Ondan sonra babam annemden nefret etmeye başladı. Onun değersiz olduğunu düşünüyordu."

Sözleri göğsümü sıkıştırıyor, ama şaşırmıyorum.

Yine yanına dönerek, elini uzatıp saçlarımın birkaç telini kulağımın arkasına itti. "Bir parçam hep onun annemi öldürdüğünü düşündü. O gece eve gelmemesine hiç şaşırmamış gibiydi. Sanki annem hiç yaşamamış gibi hayatına devam etti. O gün mutfağında bana her iki ebeveynimin de öldüğünü söyleyene kadar emin değildim. Lordlar onun öldüğünü biliyorsa, babam onu öldürmüş demektir."

Göğsüm ağrıyarak oturuyorum. "Haidyn... Çok üzgünüm... Yapmamalıydım..."

"Hey," diye oturur ve iki elini yüzüme koyar, bana yumuşak bir gülümseme atar. "Kontrolün dışında olan bir şey için özür dileme, bebek yüzü."

Boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Sana hiç söylememeliydim..."

"Sana ilaç verdim." Beni keser. "İstesen bile yalan söyleyemezdin." Alnını alnıma koyar ve iç çeker. "Sana üzgünüm demesi gereken benim, Charlotte."

Kafamı sallıyorum, o da başını sallıyor. "Evet." Geri çekilerek gözlerime bakıyor ve bana yumuşak bir gülümseme atıyor. "Üzgünüm, Charlotte."

"Hayır," diye itiraz ediyorum, özrünü kabul etmiyorum. Yaptığının yanlış olduğunu biliyorum, ama aynı zamanda bu adamın beni cehenneme mahkum bir hayattan kurtardığını da anlıyorum. Bütün hanımlar benim kadar şanslı değil. Onları koruyan, onlara aşık olan, onlar için kendi canını verecek bir lord bulamıyorlar.

"Hayır mı?" O gülüyor, ama ben onun şu anda nasıl gülebildiğini anlamıyorum.

Ben kaşlarımı çatarken, o omuzlarını düzelterek derin bir nefes alır. Yüzümü kendine doğru çeker ve dudakları bana yumuşak bir öpücük verir. "Yaptığım her şey için özür dilerim, Charlotte."

"Umurumda değil," diyorum içtenlikle. Hiçbiri önemli değil. Artık değil. Geri çekilir ve gözleri benimkilerle buluşur, sanki iyi olup olmadığını sorar gibi.

Nasıl olur da hepsini bir kenara atabilirim ki? Onu seviyorum. Şu anda önemli olan bu. Buraya nasıl ve neden geldiğimiz benim için önemli değil. Önemli olan geleceğimiz. Evliliğimiz, çocuklarımız, kuracağımız hayat.

"Charlotte..."

Dudaklarımı onun dudaklarına koyarak sözünü kestim ve o da tereddüt etmeden beni öptü. Beni sırt üstü yatırdı ve ben de bacaklarımı açarak onun aralarına diz çökmesini sağladım. Ellerim saçlarına kaydı ve o da beni sikebilmek için kalçasını kaldırarak sikini ayarladı.

Dudaklarımı onunkilerden çekip boynumu geriye doğru eğdim ve sert penisinin içime girmesini hissedince nefesimi tuttum. Dudaklarından çıkan homurtu göğsümü titretti ve ben kollarıma onu sarıp ona yapışırken dudakları boynuma doğru gitti. "Lütfen?" diye yalvardım, ondan daha fazlasını istiyordum.

"Biliyorum, bebek yüzlü." Boynuma yumuşak öpücükler kondururken, benim için olmak istediğim fahişe gibi beni sismeye başlar.

O sert. Elleri boynuma dolanıyor ve kollarım cansız bir şekilde yanlarıma düşüyor, ona istediğini yapmasına izin veriyorum.

Güzel mavi gözleri benimkilere bakıyor ve ben o gözlerde boğuluyorum.

Kocam bana bu dünyada iki farklı tür aşk olduğunu öğretti. İlki özverili aşk, başka bir kişi için hayatını feda edebileceğin aşk. O benim için hayatını feda etmeye hazırды, böylece ben de benimkini yaşayabilecektim. Ve ben buna saygı duyuyorum, gerçekten duyuyorum, ama eğer bir daha beni terk etmeye kalkışırsa, iki bacağına da bıçak saplayacağım, böylece yürüyemeyecek ve koşamayacak. Çünkü ben Haidyn gibi değilim. Ben ikincisiyim, bencilim. Her gün yanımda olmayan ve her gece yanımda yatmayan bir hayatı yaşamayı reddediyorum. O benim kocam... benim efendim. Biz bir takımız ve bize saldıran herkese bunu hatırlatacağım.

DOKSAN

HAIDYN

Ben masamda otururken, Kashton karşımda kendi masasında oturuyor ve Saint odanın ortasında Adam'la konuşuyor. Ofisimizin kapısı açılıyor. Sin, burası onunmuş gibi içeri giriyor.

"Selam, Sinny." Kashton ona gülümser ve Sin, takma adına burun kıvrır. "Eve dönmeye karar verdin mi?"

"Lordun emriyle buradayım," der Sin ve odadaki hava bir anda hafiflikten ağırlığa dönüşür.

Ayağa kalkarım, Kashton da öyle.

"Ne tür emirler?" diye sorar Saint.

"Dün gece bir Lord'u Carnage'a teslim etmekle görevlendirildim," diye cevaplar, gözleri Saint'in üzerinde. "Bir saatim kaldı."

"Kim?" diye sorar Kashton, bunun iyi sonuçlanmayacağını bilerek.

Sin, Saint'ten Adam'a bakar ve o konuşurken ben gerilirim.

"Sen."

"Ne oluyor, Easton?" Kashton masasının arkasından çıkarak bağırır. Adam, Kash'in göğsüne elini koyarak Sin'i yere atmasını engeller.

"Bu benim hatam," diye homurdanırım. Adam saklanıyordu ve Spade kardeşler beni kurtarmak için onu aradıklarında onu ortaya çıkardım. "Lordlarla konuşacağım."

Sin gömleğini kaldırır ve kemerinden tabancasını çıkarır. Kashton'ın masasına koyar. "Onlara gitmeyi reddettiğini ve bunun yerine kafana bir kurşun sıktığımı söylemeye hazırım."

Adam, Sin'in onu öldürme teklifini görmezden gelir. *Bu bir oyun değil.* Sin'in bir görevi varsa, bu görev tamamlanmalıdır. Yani ya kardeşimizi esir olarak alırız ya da Sin'in onu burada, şu anda öldürmesini izleriz.

Adam bana bakar. "Babalarımızı öldürmemi sen istemedin."

"Hayır, ama istemeliydi..."

"Kız kardeşimi korumak için yapılması gerekeni yaptım," der Adam, Sin'e bakmadan önce. "Ve yine yaparım." Sonra Saint'e döner. "Yaptığım onca şeyden sonra, ona ve sana karşı yine başarısız oldum. Üzgünüm."

Saint gergin bir şekilde yutkunur ve umarım bu onun sonsuza dek vedası değildir. Bana, Lordlara teslim olmadan önce öleceğini söylemişti. O hayatı yıllar önce geride bırakmıştı ve asla geri dönmeyecekti.

"Bekle. Bekle." Kashton ellerini kaldırır. "Bir saniye düşünelim. Bir saatimiz var."

"Bu yeterli değil." Saint homurdanır. "Daha erken gelmeliydin," diye Sin'e bağırır.

"Sorun değil," Adam onu sakinleştirir. "Ben aşağı iniyorum." "Seni hücreye koymayacağız." Kafamı sallarım. "Zaman kazanmamızı sağlayacaksa koyarız," diye tartışır Kash.

Elimi saçlarımın arasından geçirip iç çekerim.

"Şimdilik aşağı ineceğim, bir çözüm buluruz. Sin..." Silahı alır, Sin'e geri verir ve kapıya doğru başını sallar. O ve Sin ofisten çıkarlar.

"Bu saçmalık!" Saint, kapı kapandığında masaya yumruklarını vurur ve bize kardeşimizle ne yapacağımızı tartışmak için birkaç saniye zaman tanır.

"Bence onu hapiste turalım. Yani, Lordları mutlu edecek ne varsa onu yapalım." Kashton ellerini yanlara doğru açar. "Aksi takdirde, hep kaçak olarak yaşayacak."

Saint iç geçirip başını sallar. "Katılıyorum. Ashtyn... onun etrafta olmasını istiyor," der sıkı bir sesle, Adam'a hala çok kızgın olduğunu ama

Ashtyn'in kardeşi ile bir tür ilişki kurmasını istediğini belli eder. "Bir çaresini buluruz," diye onları temin ederim.

Asansöre doğru ilerleriz ve kapı kapanmadan hemen önce yüksek bir ses duyarız. "Bu da neydi lan?" diye sorar Kash.

"Silah sesi gibi geldi," diye homurdanır Saint ve asansör durmadan kapıyı açmak için düğmeye basar.

Asansör bodrum katına ulaştığında üçümüz de dışarı koşarız ve Sin'i dizlerinin üzerinde, burnundan kan akarken, Adam'ı da yanında yerde yatarken görürüz.

Sin bize bakar, boş ellerini kaldırarak konuşur. "Silahımı aldı."

DOKSAN BİR

HAIDYN

Carnage'da kasvetli bir gün ve ben sadece havadan bahsetmiyorum. Cleffy'nin "Meet you at the Graveyard" şarkısı küçük bir hoparlörden yumuşak bir şekilde çalıyor.

Takım elbise ve kravat giymiş duruyorum. Son iki gündür yağan yağmur nedeniyle siyah Prada ayakkabılarım çamurlu zemine batıyor. Yağmurlu günleri her zaman sevmişimdir, ama bugün farklı. Kardeşimize veda ederken kalbim ağırlaşıyor.

Ashtyn'in ağlamaları hıçkırıklara dönüşüyor ve Saint onu tutmak zorunda kalıyor. O ve Adam hiç yakın olmamışlardı, ama hiç bir şeye ikinci bir şans verilmiş ve bunun nereye varacağını görebilmeden elinden alınmış mıydınız? O da öyle hissediyor. Üstelik hamileliği nedeniyle hormonları da dengesiz. Adam'ın onun için en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını biliyor, ama nedenini asla soramayacak.

Yumuşak bir el benim elimi sıkıyor ve yanımda duran siyah elbiseli Charlotte'a bakıyorum. Boş elimle üzerimize şemsiye tutuyorum. Dün gece bana söylediği sözler aklımda yankılanıyor. *"Bu senin hatan değil."*

Ama öyle. Kardeşimi korumak için şeytanla bir anlaşma yaptım ve sonunda hepimiz her şeyimizi kaybettik. Yıllar önce bir araya gelseydik, pek çok şey önlenebilirdi. Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım, ama şimdi Charlotte'um olduğu için, her şeyin yanlış olduğunu anlıyorum.

birçok insanı, birçok acıyı önleyebilirdi. Ama işte buradayız. Geri dönmek için çok geç. Bir eşim ve çocuklarım var.

Sadece ileriye bakıp, yaşadığımız kayıplarla yaşamaya çalışabiliriz.

"O intihar etmezdi," diyor Ashtyn, yağmur bir zamanlar kıvrımlı olan saçlarını ıslatırken. Şimdi saçları omuzlarına ve yüzüne yapışıyor. Şemsiyesi açık ve yerde duruyor. Onu tutmayı çoktan bırakmış.

"Ash..."

"Hayır." Saint'i keser. "Buna inanmıyorum." Onun kollarından kurtulur ve tabuta koşar. Tabutu açar ve kardeşinden geriye kalanları görünce çığlık atar. Kapalı tabutu bir nedenden dolayı seçmiştik. Saint, onun kardeşini o halde görmesini istemiyordu — ondan geriye kalanları. Lanet şeyi kapatmalıydık.

"Tanrım." Kashon kapağı tutup kapatırken, Saint karısını kucaklar. Bacakları artık onu tutamıyor ve çamura düşer.

Saint onu Carnage'ın girişine park ettiği arabasına taşır. Onu ana binaya geri götürür.

"Hoşça kal... kardeşim." Kash, ağlayarak konuşur, sonra eğilip ıslak tabutu öper ve arabasına doğru yürür.

"Kash?" Onun arkasından seslenirim, ama o sürücü koltuğuna atlar, kapıyı çarpar ve Saint'in yaptığı gibi ters yöne döner. Lastiklerini gıcırdatarak kapıdan çıkar ve Carnage'ı terk eder.

Yerimde kalıyorum, veda edemiyorum. En son burada durduğumda, altı aylık "eğitim" dönemimiz bitmişti. Sonunda nefes alabilirdim ve babalarımızın gömüldüğü buraya gelmiştim. O piçe veda etmek istedim. Öldüğü için üzülmediğimi söylemek istedim. Ve cehennemde çürümesi dileklerimi iletme istedim. Carnage'dan çok daha kötü bir cehennemde. Ama şimdi hareket edemiyorum.

"Haidyn?" Charlotte yumuşak bir sesle diyor.

Ona bakıyorum, o da elimi sıkarak bana hüzünlü bir gülümseme atıyor. Etrafına hızlıca bakınıyor, yalnız olduğumuzu görüyor ve bana dönüyor. "Hadi eve gidelim." Gözleri ağlamaktan kan çanağına dönmüş, makyajı biraz akmış.

Tabutu ve onu çevreleyen mezar taşlarına bakıyorum. Babalarımız bu mezarlıkta gömülü, şimdi de aramızdan ilki. Birer birer, hepimiz bu topraklara gömüleceğiz. Ölümümüzde bile, kendi yarattığımız bu cehennemden kaçamayacağız.

Mesele bu: Lord olarak doğarsın, Lord olarak ölürsün.

Arkamı dönüp karımı arabaya doğru çekerim. Kapısını açarım, o yolcu koltuğuna oturur ve ben kapıyı kapatırım. Ön tarafa dolanıp, arabaya binmeden önce kaputun üzerinden kardeşime son bir kez bakarım.

CHARLOTTE

Bizi ormandaki evine götürmemesine şaşırdım. Carnage'ı seçti. Belki daha yakındı. Ya da belki Saint'in yanında olmak ve Kashton'ın dönmesini beklemek istediği içindir. Emin değilim.

Arabadan inip içeri girip odasına çıkıyoruz. Yatağın ucuna oturuyorum ve aklım Ashtyn'e gidiyor. Onun için üzülüyorum. Aramızda sorunlar olduğunu biliyorum, ama bu onun kardeşini kaybetmesini istediğim anlamına gelmez.

Annem ölmedi, ama ölmüş de olabilir. Bodrumda olduğu için ona üzüldüğümü söyleyemem. Bunu hak ediyor. Spade kardeşlere yaptıklarından sonra, ve bu sadece benim şu anda bildiğim kadarıyla. Ama şaşırmamalıyım. Bu dünyadaki herkes kötüdür. Kocam bile.

Yüzüğümü aşağıya doğru bakıyorum ve dudaklarım gülümsüyor. Duşun açılma sesi dikkatimi çekiyor ve banyo kapısının aralık olduğunu görüyorum. Kalkıyorum, elbisenin fermuarını açıyorum ve çamurlu topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum.

Banyoya girip duş kapısını açmak için yaklaşıyorum, ama tezgahın üzerinde çalan telefonunun sesi dikkatimi çekiyor. Ona doğru yürüyerek, ekranda yanıp sönen bir mesaj görüyorum.

BİLİNMEYEN: Bu gece yarısı. Havaalanı.

Ekran kararırken alt dudağımı ısıırıyorum, bunu kim gönderdi ve kocamdan ne istiyor olabilir diye merak ediyorum. *Herhangi biri olabilir.*

Daha sonra bu konuya geri dönmeye karar vererek, duş kapısını açıp içeri giriyorum. O duş başlığına bakarken, arkadan kollarıma sarılıp onu sıkıca kucaklıyorum.

O benim ellerimi çekip, bana doğru döner. Ben de ellerimi uzatıp boynuna doluyorum. Onun güzel mavi gözlerinde pişmanlığı görebiliyorum. Kendini suçluyor ve ben bundan nefret ediyorum. Keşke onun acısını ve kaybını ortadan kaldırabilseydim, ama içten içe bunun mümkün olmadığını biliyorum. Ama deneyeceğim.

Parmak uçlarımda yükselerek dudaklarımı onun dudaklarına bastırıyorum. Elleri kalçama iniyor, parmakları derime batıyor ve beni kaldırıyor. Bacaklarımı beline dolayarak öpücüğü derinleştiriyor. Benim onun için burada olduğumu biliyor. Efendim beni istediği gibi kullanabilir. Ben onun oyuncağıyım, fahişesiyim. Ve kendini daha iyi hissetmek için beni kullanması gerekiyorsa, ben varım.

Ondan uzaklaşıp derin bir nefes alıyorum ve konuşuyorum. "Adımı değiştirmek istiyorum."

Sözlerime kaşlarını çatıyor. Uzun zamandır bunu düşünüyordum ve onun kim olduğumu bilmesini istiyorum. Gerçekten kim olmak istediğimi. "Yasal olarak," diye ekliyorum. "Charlotte olarak. Senin için."

Yavaşça beni bırakır ve ben de bacaklarımı belinden ayırıp ayağa kalkarım. Büyük elleriyle yüzümün iki yanını kavrar. "Seni seviyorum. Annabelle... Charlotte... isim *senin* kim olduğunu değiştirmez."

"Senin aşık olduğun kişi olmak istiyorum," diye fısıldarım. Adımı annem ve onun en yakın arkadaşı olan ikiz kız kardeşinden aldım. O hayatla ve aileyle hiçbir ilgim olsun istemiyorum. Bu muhteşem adamla kendi hayatımı kuracağım ve bu, olmak istediğim kişiyle başlıyor.

Bana gülümsüyor. "Öylesin, bebek yüzlü. Sen benim karımsın. Benim çocuklarım olacak. Hiçbiri ismin yüzünden değişmeyecek." Ağzımı açıyorum, ama o hemen konuşuyor. "Ama ismini değiştirmek istiyorsan, değiştir. Sadece benim için yapma."

Bizim dünyamızda, bizler sır olarak saklanıyoruz. Kim olduğumuzdan bahsedemezsin ya da kimsenin toplumumuzu öğrenmesine izin veremezsin. Ama Haidyn bana kelimelerimi kullanmayı öğretti. Ne istediğimi ve nasıl hissettiğimi söylemeyi. Onunla birlikte olduğum halimi,

onunla birlikte olduğum halimi, hayatıma girmeden önceki halimden daha çok seviyorum.

Charlotte Reeves, her zaman olmam gereken kişiydi.

EPILOG BİR

HAIDYN

Charlotte'u uyandırmamak için odamın kapı kolunu nazikçe çevirip koridora çıkıyorum. Koridorda yürürken, Saint ve Kashon'un da aynı şeyi yaptığını görünce duruyorum. Adam'ın cenazesinden sonra Kash'in nereye gittiğini ve ne zaman döndüğünü merak ediyorum.

Birbirimize bakarız ve sonra telefonlarımıza bakarız. "Bir mesaj aldım," der Saint.

"Ben de," diye ekliyor Kash ve ikisi de bana baktığında başımı sallıyorum.

"Hadi. Ne haltlar dönüyor bir bakalım." Saint asansöre doğru yürümeye başlar. Asansörle garaja inip motosikletleri almaya karar veririm. Hepimiz birlikte motosiklet sürmeyeli uzun zaman oldu ve bu gece bunun için en uygun gece gibi görünüyor. Neyse ki, bir ara yağmur durdu.

Kasklarımızı takmayı tercih ediyoruz. Böylelikle gerekirse birbirimizle konuşabiliriz. Carnage'ın kapılarından çıkıp virajlı yolda ilerliyoruz. Gözüm, karımın SUV'sinin durduğu araba yolunu görüyor ve bizi bu noktaya getiren olayları düşünmek çılgınca geliyor.

Buluşmamız gereken havaalanına vardığımızda, siyah bir özel jetin yanında duran aynı marka bir SUV'yi görüyoruz. "Kim olabilir bu?" Kash, jete merdivenlerden çıkarken soruyor.

"Ne oluyor lan?" Saint, deri koltuklardan birinde oturan iki tanıdık yüzü görünce bağırır.

Konuşuyorlardı ve Saint'i duyunca sustular. Bill, bir elinde cep telefonunu tutarken diğer eliyle viskisini alıp bir yudum aldı.

Gözlerim yanındaki adama kayar ve kaşlarım çatılır. Elinde bir manila klasörü vardır ve üzerine uygun bir kravatla tamamen siyah bir takım elbise giymektedir. Tıpkı onu son gördüğümüz zamanki gibi — dört yıl önce.

"Siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" diye sorar Kash. "Oturun beyler." Bill, koridorun iki yanındaki koltukları işaret eder ve soruyu kasten geçiştirir.

"Ne istiyorsunuz?" diye soruyorum, yıllardır görmediğimiz adama bakarak. *Neden şimdi?*

"Kardeşler." Bizi selamlıyor.

Ben sağdaki koltuğa otururken, Kash ve Saint karşımdaki koltuğu seçerler.

Bir cep telefonu çalmaya başlayınca sessizlik bozulur ve aşağıya bakınca dedektifin ve bir kızın resminin olduğu bir telefonun ışığını görürüm. Kız siyah mezuniyet kepi ve cüppesi giymiş; dedektif kolunu kızın omuzlarına atmış ve onu kendine doğru çekmiş, ikisi de gülümsüyor. Dedektif aramayı reddeder, telefonunu kapatır ve ters çevirir.

O gergin bir şekilde boğazını temizlerken başımı kaldırıyorum ve Bill, telefonundan dedektife doğru gözlerini kısarak bakıyor. "Neden...?"

"Sonra." Dedektif sözünü keser.

Bu da neyin nesi?

Bir kadın arkadan çıkıp, sanki yerden almış gibi bluzunu düzeltir ve düğmelerini iliklemek için sendeler. Onların yanına gelir.

"Pilotuma hazır olduğumuzu söyle." Bill havayı işaret eder. "Ve bu adamlara içmek istedikleri her şeyi getir."

"Tabii ki." Ona gülümser ve sonra gözlerini ayakkabılarına indirir ve kokpite doğru yürür.

"Burada ne halt ediyoruz ve nereye gidiyoruz?" Saint saatine bakarak sorar. Bildiğim kadarıyla Kash'in evde yatağında kimse yok, ama Saint ve benim var. Ve bu iki adamla burada olmaktansa, karımın içinde olmayı tercih ederim. "Havalanınca sana haber veririm."

Motorlar çalışmaya başlayınca koltuğuna yaslanır. koltuğuna yaslanıyor.

Bize söylemeleri gereken bir şey olduğunu ve bunu duymamız gerektiğini bildiğimiz için rahatlarız. Bill'in bize henüz söylemediği başka ne olabilir ki?

Uçuş görevlisi içecek siparişlerimizi alıyor, sadece Kash sipariş veriyor. Votka istiyor. Kardeşimizi gömdüğümüzden beri bütün gece içtiğinden eminim.

Saint ve ben içmemeyi tercih ettik. En son istediğim şey uyuşturulmak. Hâlâ Lord'uz, yani her şey mümkün. Ayrıca, teke tek bir kavgada şu anda ne kadar iyi performans gösterebileceğimden emin değilim. Hâlâ yüzde yüz kendimde değilim ve sahip olduğum tüm enerjiyi karıma harcıyorum.

Uçak düzleşir ve Saint başlar. "Tamam. Ne halt ediyoruz biz..."

Arka kapı açılır — kadının geldiği kapı — ve hepimiz ayağa fırlarız.

"Olamaz!" Kashton nefes nefese.

"Ne oluyor lan?" Saint sorar.

Yüzünde gülümseme olan adama bakıyorum. "Kardeşlerim." Kollarını genişçe açıyor.

Kash onu sıkıca kucaklayarak sırtına vurur. "Ne oluyor lan, Adam?" Adam gülerек onu iter. "Kaç tane hayatın var senin?"

"Ben kedi gibiyim," diye şaka yapıyor Adam.

Ben de gülerек onu kucaklıyorum. Adam geri çekilince Saint'e dönüyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor.

Adam iç çeker. "Otur lütfen. Sana anlatacak çok şeyimiz var ve bütün gece seni burada tutmak istemiyorum."

"Seni gömdük," diyor Kash bariz olanı. "Cesedin... Soğuktu." Beni işaret ediyor. "Haidyn'in morgda oturduğu sahte ölümü gibi değildi. Kendini vurdun... Yüzün yoktu."

Adam koyu saçlarını eliyle düzeltir. "Evet." Yeşil gözleri benimkilerle buluşur. "Ama o benim cesedim değildi. Bazı bağlantılarımızı kullanmak zorunda kaldık."

"Biz mi?" diye soruyorum ve gözlerim uçakta bizimle birlikte olan iki adama kayıyor. Hiçbir şey söylemiyorlar.

"Peki, ne... sen dedektif misin, polis misin?" Kash, Adam'a bakarak merakla sorar. "CIA mı?" Sonra şaka yapar. "Kiralık katil mi?"

"İlle de öyle değil." Adam gülerек başını sallar.

"O zaman ne lan sen?" Saint, sahte ölümlerden ve oyunlardan bıkmış bir şekilde homurdanır.

Dedektifin sırtına bir şaplak atar. "O benim patronum. Son dört yıldır, çok gizli bir bölümde gizli görevde çalışıyorum."

"İnsan kaçakçılığı konusunda uzmanlaşmıştır," diye duyurur Adam ve uçahta sessizlik hakim olur. Dudaklarını yalar ve devam eder. "Lordlar Kamarası'nda son sınıfta yaptığımız toplantının ardından, öldürmekle suçlandığım kızın ortadan kayboluşunu araştırmaya başladım." Gözleri kucağındaki ellerine düşer. "Başlangıçta amacım masumiyetimi kanıtlamaktı, ama sonra bu daha fazlasına dönüştü ve o günden beri hayatım böyle."

"Bunca zaman mı?" Kash gururlu bir baba gibi ona gülümser. "Bunu sır olarak mı sakladın? Neden bize söylemedin?"

Adam iç çeker ve bu soruyu görmezden gelir. "Lordlar benim ölmemi istiyor." "Hadi canım." Saint sertçe çıkar, "Ama neden?"

"Onlar..."

"Lordlar sorunun bir parçası." Bill sonunda konuşur ve ben onun neden burada olduğunu merak ediyordum. Hepimiz ona bakarız. "Adam'ın çok şey bildiği için onun ölmesini istiyorlar. Onlara göre, o topluma sırtını döndü ve yeminini bozdu."

"Peki ya sen?" Saint kaşlarını kaldırır. "Kafam karıştı... Şu anda Lordların bir parçası mısın yoksa sen de onlara ihanet mi ettin?"

"Olmam gereken kişi benim," diye cevaplar Bill belirsiz bir şekilde. Saint, cevabını beğenmeyerek burnunu çeker.

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?" Kash, Adam'a bakarak sorar.

Adam başını tekrar eğdi ve Saint ayağa kalktı. "Lanet olsun, Adam," diye homurdandı. "Kız kardeşin senin öldüğünü düşünüyor."

"Onu koruyorum." Adam'ın yeşil gözleri ona dik dik bakar.

"Saçmalık!" diye itiraz eder Saint. "O berbat bir durumda..."

"Onlar onun peşine düşecekler!" Ayağa fırlar. "Ben burada bir şey yapmaya çalışıyorum! Bizim de yaratılmasına katkıda bulunduğumuz bir sorunu çözmeye çalışıyorum!" diye bağırır ve ekler: "Karı tecavüze uğradı. Yine." Sözleri Saint'i irkiletecek kadar etkiler. "Kız kardeşim..." Kendi göğsünü işaret eder. "Tecavüze uğradı... yine. Ve o lanet olası piçin çocuğunu taşıyor! YİNE! Başka bir annenin, kız kardeşin veya birinin kızının da aynı şeyi yaşamasına engel olmaya çalışıyorum."

Ayağa kalkıp koluna dokunuyorum. "Adam," diyorum yumuşak bir sesle, durumu yatıştırmaya çalışarak. Hepimizin bildiği bir şeyi gündeme getirmesine gerek yok. Bu geçmişi değiştirmeyecek. Ayrıca, Benny'nin Ashtyn'in bebeklerinden birinin babası olup olmadığı kesinleşmeden ben sormadım ve

Benny'nin Ashtyn'in bebeklerinden birinin babası olup olmadığı kesinleşmiş mi diye sormadım ya da duymadım. Adam'ın en kötüsünü varsaydığını tahmin ediyorum.

Adam geri adım atar ve patronu ile Bill'in arasındaki koltuğa oturur. Bir çantayı açar, başka bir manila zarf çıkarır ve ön yüzünde TOP SECRET yazan zarfı Saint'in kucağına atar.

"Bu ne?" diye sorar ve zarfı açar.

"Sadece bu değil," der Adam.

"Ne yok?" diye sorar Kash.

Adam'ın patronu konuşmak ister, ama Adam ondan önce davranır. "Kızlar... kaybolanlar."

"Tyler Cason Crawford." Saint ismi yüksek sesle okur.

Adam'a bakarım. "Tyson ile bir ilgisi var mı?"

"Bulduğumuz kadarıyla yok," diye cevaplar patronu.

"Bu Tyler denen adam bir lord mu?" Saint devam eder ve raporu gözden geçirirken kaşlarını çatır.

"Bildiğimiz kadarıyla değil." Adam başını sallar.

"Sekiz vaka... yol kenarına terk edilmiş araba... cüzdan ve çanta bırakılmış." Saint dosyayı kapatıp bana uzatır. "Bunu bize neden gösteriyorsun?"

Adam konuşurken ben de dosyayı açıp okudum. "Bunlar, benim suçlandığım davaya çarpıcı bir şekilde benziyor. Ama Indiana'daki bu sekiz vaka, Pennsylvania'daki kadar kamuoyuna duyurulmadı. Bazı şeyler gizli tutuldu."

"Aralarında bir bağlantı olmalı." Kashon anlayışla başını sallar.

"Ama onlar önce gerçekleşti," diye ekler Bill, elimdeki dosyayı işaret ederek.

"Indiana buradan yaklaşık yedi buçuk saat uzaklıkta," diyorum.

"Chicago'dan sadece üç buçuk saat uzaklıkta," diyor Bill.

Ona bakıp kaşlarımı çattım. "LeAnne Chicago'daydı." Ryat onu öldürene kadar kocasıyla orada yaşıyordu, sonra Teksas'a taşındı. Şimdi karımın dediğine göre buraya taşıyor.

"Bu genç kadınların kaybolmasıyla ilgisi olması mantıklı. O Isabella'nın ikizi," diye Saint de aynı fikirde.

"Yani başından beri bu işin içinde olduklarını mı düşünüyorsun?" diye sorar Kash.

"Isabella'nın o gece Sierra'yı çite bağlamasını tuhaf buldum," diye itiraf ediyorum.

"Adam'a atıfta bulunan sapkın bir şaka olduğunu düşündüm." Kash, seçtiği kişiye atıfta bulunur ve koltuğuna yaslanır. "Dikenli tel kullanımı... Adam'ın vahşice öldürülen kızlar için kaçak olduğunu bilerek. Onun sadece hasta bir kaltak olduğunu düşündüm."

Klasörü masanın üzerine atıp yüzümü ellerimle ovuşturuyorum. Düşündükçe her şey daha mantıklı geliyor. Charlotte'un SUV'si yol kenarında benim görmem için bırakılmıştı. Isabella bunun dikkatimi çekeceğini ve görmezden gelemeyeceğimi biliyordu. Ayrıca, Adam'ı arayıp dört yıl önceki davalarla ilgili hafızamı tazelemesini isteyeceğimi de biliyordu, çünkü bu davalar onunla ilgiliydi.

"Adam..."

"Bunu yapmam gerek, Saint." Söylemek üzere olduğu şeyi keser. "Ashtyn seninle Carnage'a geri döndü diye bu iş bitmez." Saint'in çenesi gerilir ve gözlerini kaçırır. "Onunla ilgilenebileceğini biliyorum, ama diğerleriyle kim ilgilenecek?" Adam masadaki açık klasörü işaret eder. Başını eğip, agresif bir şekilde saçlarını elleriyle tarar. "Her zaman böyle olmayacak," der yumuşak bir sesle. "Bir gün ölü numarası yapmak zorunda kalmayacağım."

"Peki ya öyleyse?"

Kashton'ın bakışlarına karşılık olarak başını kaldırıp sorusuna cevap verir. "İletişimde kalacağım. Sana mesaj atacağım ama sadece burada bulunanlara. Ashtyn, ben öyle diyene kadar öldüğümü sanmaya devam edecek." Saint'e bakar, Saint başını sallar ve gözlerini siyah-beyaz halıya indirir.

"Peki sana bir şey olursa ne olacak?" diye soruyorum.

"O zaman seni ararım," diye cevaplar patronu ve ben omurgamdan bir ürperti hissederim. *Kardeşimiz ölecek.*

"Yani bu ne demek oluyor...?" diye sorar Saint, ellerini açarak sandalyesine yaslanarak. "Son bir veda mı?"

"Bu, artık yalan istemediğim anlamına geliyor," diye yanıtlar Adam yumuşak bir sesle.

Patronu öne eğilir, dirseklerini pantolonuna dayar. Gözleri benimkilere bakar. "Sen ve karın, Dollhouse'u keşfettiğinizde yeni bir kapı açtınız."

" diye sorar. Ben burun
kivırırım.

"Yıllardır onların faaliyetlerini araştırıyoruz."

"Ne?" Saint masanın üzerindeki açık klasörü işaret ediyor.
"Dollhouse'un seks ticareti için bir saklama yeri ya da benzeri bir şey
olduğunu mu söylüyorsun?"

Bill'e bakıyorum, gözleri zaten benimkilere dikilmiş durumda.
Gözlerimi kaçırıyorum, midemde mide bulandırıcı bir his oluşuyor.

"Benny, Ash'i o evde tutuyordu." Adam homurdanır ve Saint ayağa
kalkar ve Adam eklerken odada dolaşmaya başlar. "Hepsinin birbiriyle
bağlantılı olması mantıklı."

Adam'ın patronu başını sallar ve Saint'in önceki sorusuna cevap
verir. "Dollhouse'u döner kapı gibi kullanarak kadınları ve erkekleri oradan
geçiriyorlar. Sürekli açık artırmalar ve partiler düzenliyorlar."

Saint durur ve koltuğuna geri oturur.

Uçak sessizleşir ve Adam bana bakar. Sonra patronunun da bana
dik dik baktığını fark ederim. Bill'e bir kez daha bakarım ve
homurdanırım. "Ne?" diye sorarım, onların bakışları karşısında
kendimi garip hissederek.

Adam iç çeker, patronuna bakar ve sonra tekrar bana döner.
"Isabella'nın seni kullanacağını düşünüyoruz."

Kaba bir kahkaha attım. "Beni nasıl kullanacaksın?" Tabii ki beni
oyuncağı yapacaktı. Onunla oynayacağı bir deney. Carnage'ı
yönetirken de öyle yapmıştı.

"Seks kölesi olarak." Bill cevap veriyor.

Kahkaham daha da büyüyor. "Şaka yapıyorsun,
değil mi?"

"Bir düşün, Haidyn." Adam başlıyor. "Sana vasektomi yaptırdı.
Böylece kimseyi hamile bırakamayacaktın. Hayatta olduğun sürece seni
en yüksek teklifi verene satacaktı."

Kahkaham kesilir ve sessizlik geri döner.

"Ama o bir Spade kardeşi," diye itiraz eder Saint. "Charlotte'un
olmasını istediği kadar güçlü çocuklar verebilecekken neden ona
vasektomi yaptırsın ki?"

"Kendi sorunun cevabını verdin," diyor Bill.

Saint elini yüzünde gezdirir. "Açıkla, çünkü uzun bir hafta oldu ve
ben gerçekten çok yorgunum."

"Charlotte yüzünden." Konuşan Adam'dır. "Charlotte'un onun çocuklarını doğuramamasını sağlamak için Haidyn'e vasetomi yaptırmaya hazırdı. Bu da onu Dollhouse için mükemmel kılıyor."

"Lanet olsun." Kash iç çeker ve ben ona bakarım. "Bu mantıklı."

"Son dört yılda bir sürü şey gördüm ve inanın bana, sizler dışarıda ne tür kötülükler olduğunu hiç bilmiyorsunuz. Lordlar da işin içinde, ama mesele bunun çok ötesine geçiyor. Kadınlar da erkekler kadar sapık olabilir. Peki ya Charlotte?"

"Karım ne olacak?" diye sözünü kestim.

Charlotte'un adı geçince Bill içkisinin kalanını bir dikişte içti ve ben de bize asla anlatmayacağı şeyleri ne kadar bildiğini merak ettim.

Adam cevap verir. "Bence kızı için, senin bilmeni istediğinden daha fazla planı vardı."

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar

Kash. "Birincisi... bir damızlık..."

"Hayır." Küçük masaya yumruğumu vurup ayağa kalktım.

"Yetiştirici derken neyi kastediyorsun?" diye sorar Saint, bu konuyu henüz onlara anlatmadığımı hatırlatarak. Bill, sanki onlara her şeyi anlatmak için bolca vaktim varmış gibi bana kaşlarını çatarak bakar. Onu görmezden gelirim.

"Her şey mümkün. Onlar büyük paralar getiriyorlar." Adam devam eder ve onun haklı olduğunu bildiğim için dişlerimi sıkarım. "Çocuklar sadece Lordlara verilmiyor, aynı zamanda satılıyorlar."

Saint elini kaldırır. "Toplum içindeki çocukların toplum dışına satıldığını mı söylüyorsun?"

"Bu başından beri oluyor," diyor Bill. "Ama bir süre bunu gizli tutmayı başardılar."

Adam, Saint'in sorusuna başını sallar ve Bill'in sözlerine ekler. "Lordların arasına girmek için Lordların çocuğu olmak gerekir, ama insanlar çaresiz kalıyor. Bu sır ortaya çıktı ve onlar da katılmak için bir fırsat arıyorlar. Kendilerinin üye olma şansının olmadığını anladıklarında, para vererek girmeye çalışıyorlar. 'Evlat edindikleri' çocukların gelecekte üreyeceğini düşünüyorlar."

"Bekle..." Saint gülmeden güldü. "Yani onlar... Lordların çocuklarını 'evlat ediniyorlar' ve sonra onları kendi

biyolojik çocuklarıyla üremelerini zorluyorlar, böylece soyları Lordların soyuyla karışsın diye mi?"

"Aynen öyle," diye onaylar Adam.

Koltuğuma yaslanıp derin bir nefes alıyorum.

Adam'ın patronu, ona ve Bill'e işe başladıklarında verdikleri manila klasörünü uzatır ve bana uzatır. Şüpheyle ona bakarım, sonra klasörü alıp açarım. İçinde bir kadının resmi vardır. Kadın bir sandalyeye bağlanmıştır, başı kapüşonla örtülüdür, çıplak vücudu ve yer kanla kaplıdır. "Bu kim?" diye sorarım.

"Sonraki sayfa," diyor.

Bir sonraki sayfaya geçiyorum ve Kashton ben konuşmadan konuşuyor. "Ne oluyor dostum? Bu senin seçtiğin kadın."

"Evet." Adam iç çeker ve ben ona bakarım.

"Anlamıyorum." Dosyayı Saint'e veriyorum, böylece o da bakabilir.

"Charlotte'un dizüstü bilgisayarını araştırırken, biraz daha incelediğim bazı bilgilere rastladım."

"Yani?" diye homurdandım, çünkü bana kalırsa o hiçbir şey bulamamıştı.

"O, Charlotte'un inisiyasyonuydu."

Kafamı salladım. "Hayır. Charlotte asla..."

"O bilmiyordu." Adam sözümü keser. "Olanlar Charlotte'un suçu değil. Lanet olsun, hepimiz Lordların istediğini sorgusuz sualsiz yaptık."

"Ona ne oldu?" diye sorar Saint. Charlotte'un yaptıklarını onlara anlatmadım. Bir kabul töreni ve bir görev olduğunu biliyorlar ama ayrıntıları anlatmadım. "Sırtının üst kısmından ne kesildi?"

"Lordların damgası," diye cevaplar Adam.

"İç uyluklarında ne var? Ne yazıyor?" Saint okumak için yüzüne yaklaştırır.

"Bir barkod. Dollhouse'daki tüm kölelerde vardır," diye cevaplar Bill.

"Onu seçtiğin zaman damgaladın mı?" diye sorar Kashton. Adam başını sallar. "Ben değildim."

"Neden Lordların arması var?" diye sorar Kash.

"Hikayeyi bilmiyorum. Sadece tahmin edebilirim. Sen ve Haidyn seçilmişlerinizi öldürmek zorunda kaldınız, ben çoktan gitmiştim. Ash kaçaktı,

ama teknik olarak o zamana kadar o zaten Saint'in Hanımı olmuştu. Bu yüzden bence seçilmişlerimizi ortadan kaldırdılar."

"Bize söylemek istediğin bir şey var mı?" Bill'e bağıryorum. "Marka ve barkod hakkında ne biliyorsun?" Karım, inisiyasyon için damgalanmıştı. Belki de Adam'ın seçtiği kişi kuruculardan biriydi? Hayır. Bu olamaz, çünkü onu bu kadar genç yaşta öldürmezlerdi, onu damızlık yaparlardı.

Bill başını sallar, ben de yumruklarımı sıkarım. "Söyledim ya, karım beni habersiz bıraktı."

"Sana inanmadığım için beni affet," diye terslerim.

"Onu en son ne zaman gördün?" Kash, fotoğraftaki Adam'ın seçtiği kadına bakarak devam eder.

"Uzun zaman oldu," diye cevaplar Adam belirsiz bir şekilde.

Uzun bir nefes verdim. "Yani karım masum bir kadını öldürdü diyorsun." Charlotte'un başlangıçta bir inisiyasyon geçirmesi bile bana garip gelmişti. Markasını kaldırıp sonra Charlotte'a onu öldürttürmesi de mantıklı gelmiyordu. Bunun gizemli kadınla değil, Charlotte'la daha çok ilgisi olduğunu düşünüyordum.

"Evet."

"Onu ben vurdum," dedi yumuşak bir sesle. "Ve ne zaman gözlerimi kapatsam, onu görüyorum."

"Charlotte bunu asla öğrenmemeli," diyorum ona ve hepsi başlarını sallıyor. Bu onu mahveder. O, yapılması gerektiğini düşündüğü şeyi yaptı.

Bill bana bakar. "Isabella ile bir anlaşman vardı."

"Onunla bir anlaşman mı vardı?" diye bağırrır Saint.

"Ne oluyor, Haidyn?" diye bağırrır Kashton. "Ne kadar süredir?"

Bill ikisine de ellerini kaldırır.

Dikkatimi ona veriyorum. "Evet." Gözlerim bir saniye Adam'a kayıyor ve o derin bir nefes alıyor.

Eğitimimizi bitirdikten hemen sonra, habersizce evime geldi ve bana bir ultiatom verdi: ya ben ya Adam. Ona beni verdim. Bu sadece birkaç yıl sürdü. O gelirdi, ben de onu sikerdim. Onu öldürmemek için tüm gücümü kullanmam gerekti. Ama Lordlar zaten babalarımızı öldürdüğümü düşünüyorlardı, bu yüzden onu öldürürsem, Carnage'a yeni birini gönderip kardeşlerimi cehenneme göndereceklerinden korkuyordum

kardeşlerimi cehenneme göndereceklerinden korkuyordum ve onlara bunu yapamazdım. *Bir daha yapamazdım.* Şimdi onun daha iyi bir plan yaptığını anlıyorum: Charlotte. "Ne olmuş ona?"

"Onun 'ölümü', anlaşmanın artık geçersiz olduğu anlamına geliyor. Sözünü tuttu." Buna burun kıvırıyorum, çünkü tuttuğu tek söz bu. "Bu yüzden Adam ölümünü sahte olarak göstermeye mecbur kaldı. Büyük bir gösteri olması gerekmiyordu. Sadece inandırıcı olması yeterliydi."

"Yeni bir anlaşma yapacağım," diyorum. "Lordlarla konuşacağım."

"Hayır." Adam başını sallar. "Herkes için yeterince şey yaptın, Haidyn. Bu sefer kendi anlaşmamı yaptım."

Uçakta sessizlik hakim. Kimse ne yaptığını sormaya cesaret edemiyor, ama hepimiz cevabın tam önümüzde oturduğunu biliyoruz. Bill'e gidip reddedemeyeceği bir teklifte bulunmuş.

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum.

"Dollhouse'un seninle ne ilgisi var?" Kash, Adam'a sorar. "Eğer siz onun yerini bilmiyorsanız, Lordlar onu seninle nasıl ilişkilendirebilir?"

"Mutlaka bağlayamazlar. Ama Lordlar, son dört yıldır 'kayıp' gibi davrandığının doğru olmadığını öğrendiler. Bu yüzden bir şeyler yapmamız gerekiyordu..." Adam, kafasına ateş etmek için el hareketi yaparak ekler.

"Onu ihbar edenin sen olmadığını nereden bileceğiz?" Saint, Bill'e sorar.

"Bilemezsiniz," diye cevaplar.

Adam başını sallar. "O yapmadı." Bizi temin eder. "Peki

Sin?" Kash sorar. "Onun görevi ne olacak?"

Adam başını sallar. "Bu da benim varlığımı gizli tutmamızın bir başka nedeni. Sin benim ölmediğimi biliyor..."

"Şimdi onu dövdüğüm için kendimi kötü hissediyorum," diye mırıldanır Kash. "SİKTİR!"

"Göstermelikti." Saint gülmeden güler. Benim hissettiğim kadar yorgun görünüyor. "Siz bizi tuzağa düşürdünüz."

"Çok az zamanımız ve çok sınırlı seçeneklerimiz vardı." Adam ne katılıyor ne de karşı çıkıyor. Ya da nasıl bir ceset bulup onu kendisine benzetmeyi başardığını açıklamıyor. "Doğru olanı yapmaya çalışıyorum. Ash için

yapamadığım şeyi yapmaya çalışıyorum..." Adam sözünü bitirmez. "Sadece... hala burada olduğumu bilmenizi istedim."

Kashton ayağa kalkar ve Adam'ın yanına yürür, Adam da ayağa kalkar. Adam'ın sırtına vurur ve onu tekrar kucaklar. "Ne yaparsan yap, nerede yaşarsan yaşa, sen hala benim kardeşim olacaksın. Ve eve dönmek istersen, Carnage'da her zaman senin için bir oda hazır olacak."

"Teşekkürler dostum." Adam gülümser ve uzaklaşır. "Benden o kadar kolay kurtulamazsın," diye şaka yapar.

Ayağa kalkıp cebime uzanır, anahtarlarımı çıkarırım. Anahtarlıkta asılı olanı çeker ve ona uzatırım. "Al."

"Hayır..."

"Al şunu. O evi senin için aldım. O ev her zaman senin oldu."

O da onu alır ve beni kucaklamak için kendine çeker. Bu noktaya geldiğimiz için çok üzgünüm, ama Adam'ın inandığı şeyleri savunmasından gurur duyuyorum. Tanıdığımız birçok erkek bunu asla yapmazdı. Özellikle de Lordlara karşı. Bir kez hedef haline geldiğinizde, bundan kaçınmak çok zordur. Bu, onu son görüşümüz olabilir.

"Teşekkür ederim." Onu cebine koyar.

S a i n t ayağa kalkar ve ona döner. "Öldürülme," der.

Adam güldü. "Tek planım bu zaten." Saint onu kucaklamak için kendine çekti.

"Al. Bu senin için." Bill bana başka bir manila zarf uzattı ve ben bir saniye bekledikten sonra zarfı açtım. Bu gece benim için başka ne olabilir ki? İçindeki içeriği çıkardım, adamın resmine baktım ve sonra kaşlarını kaldıran Bill'e döndüm.

"Ona ne oldu?" diye soruyor ve ben onun zaten bildiğini hissediyorum.

"Onu öldürdüm."

Bill dedektife bakar, dedektif burnunu çekip "Lanet Lordslar" diye mırıldanır.

"Neden önemli ki?" diye soruyorum.

"Karımla birlikte çalıştığını düşünüyoruz," diye cevaplar Bill. "Isabella, Charlotte'un gittiği spa'nın sahibi."

"Orospu çocuğu," diye tıslıyorum. Kahrolası kaltak, Charlotte'un hayatındaki her şeyi yönetiyordu. Ama mantıklı. Isabella

kızının damarlarına giren maddeleri kontrol edebiliyordu. Bu, Bill'in doğum kontrolünü engellemek için birini değiştirmeyi nasıl başardığını da açıklıyor.

"Bu kim ve onu neden öldürdün?" diye sorar Kash, zarfı benden alarak.

"O, karıma masaj yapan bir masaj terapistiydi," diye homurdanıyorum. "Çabuk hallettim." Bu durumu biraz olsun hafifletirse.

"Kadının Dollhouse için kadın seçmek amacıyla spa'yı kullandığını düşünüyoruz," diyor dedektif, Kash'in Saint'e uzattığı zarfı işaret ederek. "Orayı gözetliyorduk, cevaplar arıyorduk, ama sen ana şüphelilerimizden birini öldürdün."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak arkama yaslanıyorum. Ondan özür dilemeyeceğim. O piç kurusunun karıma elini sürdüğü için ölmesini istedim. Biraz aşırıya kaçtığımı biliyorum, ama kesinlikle pişman değilim. Keşke yavaş ve acı verici bir şekilde öldürseydim.

Adam konuşmadan önce dedektif sessizliğime iç çekiyor. "Tamam, iş konuşalım."

"İş mi?" diye soruyorum, kaşlarını kaldırarak. "Ne tür bir iş?"

Patronu koltuğuna yaslanıp sol ayak bileğini sağ dizine koydu ve konuştu. "Yardıma ihtiyacımız olacak." Sonra Bill'e baktı, Bill de başını salladı.

Saint, Kash ve benden önce davranır. "Söyle bakalım."

Eve dönerken, sadece garip bir sessizlik vardı. İletişim kurabilmek için hepimiz kasklarımızı takmıştık, ama kimse bir şey söylemiyordu. Her şey, bir saatten fazla uçuğumuz jette söylenmişti.

Saint ve ben otoyoldan çıkıyoruz ve Kashton'ın bizi takip etmediğini gördüğümüzde Saint'in sesi kulaklarımı dolduruyor.

"Kash...?"

"Gitmem gereken bir yer var." Saint'i keser, ön tekerleğini kaldırımdan kaldırır ve tekerlek üzerinde sürerek uzaklaşır.

"Siktir." Saint iç çeker, kaskı sallanır.

Hepimizin düşünmesi gereken çok şey olduğunu ve onun biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu anlıyorum.

Carnage'a varınca, Saint ve ben motosikletleri garaja park eder ve kuş kafesine doğru yol alırız. Asansörden inerken konuşur. "Sabah gidiyor musun?"

Elimi kapıya koyup ona dönerek bakarım. "Ofiste görüşürüz. Saat yedide."

"Saat yedi." O da kabul eder ve odasına girmek için harekete geçer ama bir an durur. Derin bir nefes alır ve gözleri benimkilerle buluşur. "Seni Ashtyn ile evlenmeye zorlayacaklardı." Bu bir soru değildi, bu yüzden hiçbir şey söylemem. "Onu mu yoksa beni mi kullanacaklardı?"

Fark etmez. "Saint..."

"Beni." Kendi kendine başını sallayarak kendi sorusuna cevap verdi. "Tabii ki. Beni ne kadar sevdiğini bilselerdi, ona karşı kullanarak onu itaat ettirirlerdi. Tıpkı Isabella'nın Dollhouse'da Charlotte'un sana olan sevgisini ona karşı kullanacağı gibi."

Mantıklı. Isabella babalarımızın planını biliyordu — ne olursa olsun — ve bu planın bir kısmını kullanmaya karar verdi. Ancak kendi planını hazırlamak için dört yılı vardı. "Asla bu kadar ileri gitmesine izin vermezdim," diye onu temin ediyorum. "Onların Ashtyn'i benim karım olmaya zorlamasına izin vermeden önce bir şeyler yapardım... ne olursa olsun."

"İyi geceler kardeşim," diyor ve ben aynı şeyi söyleyemeden odasına giriyor.

Çıktığım kadar sessizce odama giriyorum. Yatağın başucundaki ışık yandığında gömleğimi çıkarıyorum. Dönüp baktığımda karım oturmuş, çıplak göğsünü kollarını kavuşturmuş ve gözlerini bana dikmiş.

"Neredeydin?" diye soruyor, sanki beni onu aldatırken yakalamış gibi.

Bir dakika düşünerek cevap bulmaya çalışıyorum. Eve geldiğimde böyle bir manzarayla karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim.

"Sen duş alırken mesajı gördüm, Haidyn." Gözleri yorgana iner ve kollarını açar. "Başın belada mı?"

"Hayır," dedim, tişörtümü yere bırakıp kot pantolonumla yataкта sürünerek uzandım. Yanına uzandım.

O uzanır ve başını çevirir, böylece güzel mavi gözleri benimkilerle buluşur. "Bana gerçeği söyler misin?"

"Tabii ki, bebek yüzlü."

"Başımız belada mı?" Eli düz karnına gider ve onun bu kadar endişelenmesinden nefret ediyorum. Sevdığımız her şeyin bizden bu kadar kolayca alınabilmesinden nefret ediyorum.

"Hayır." Elimi onun elinin üzerine, karnına koyuyorum. O da iç çekiyor, diğer elini boynunun altına koyuyor ve tavana bakıyor. "Her şey yolunda," diye onu sakinleştiriyorum. "Sen iyisin. Bebeklerimiz iyi, biz de iyiyiz."

Gözleri yaşlarla dolmuş, gözlerime bakar ve ben ona güven verici bir gülümseme atarım. Bir kez olsun ona yalan söylemiyorum. Kardeşlerim ve ben Adam ve Sin'in sırrını saklayacağız. Hiçbirimiz sahip olduklarımızı, burada kurduğumuz şeyi tehlikeye atmayacağız. Adam iyi gidiyor ve biz de onun başladığı işi bitirmesine yardım etmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Ne kadar sürerse sürsün.

"Bana söz ver, artık sır yok. Artık yalan yok."

"Söz veriyorum." Hemen sözümü bozuyorum. Onun öldürdüğü kadın hakkında ona asla bir şey söyleyemem. Bu sırrı mezara götüreceğim. Hiçbir anlamı yoktu. Annesi ona kötü bir şaka yapmış ya da Adam'a bir mesaj göndermeye çalışmıştı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Ayağa kalkıyorum ve o bacaklarını açarak, aralarına diz çökmeme izin veriyor. Ben hala yarı çıplakım, ama karım çıplak. Onu bıraktığım gibi. Her iki kolumu da başının iki yanına koyuyorum, parmaklarımı koyu renk saçlarına geçiriyorum ve başını geriye çekiyorum, böylece dudaklarımı narin boynuna indirebiliyorum. "Seni seviyorum, Charlotte."

O inliyor, tırnakları yanlarımda yukarı aşağı kayıyor. Dudaklarım çene hattına ve onun dudaklarına doğru kayıyor. Bana kendini açıyor, kalçalarını kaldırarak ağzını bana teslim ediyor, daha fazlasını istiyor.

Geri çekilirken bana gülümser. "Hala bana balayı borcun var."

Gülümserim ve "Sırada..." derim.

Elini ağızıma kapatıp başını sallar. "Haftaya, gelecek ay ya da gelecek yıl bilmek istemiyorum. Sürpriz olsun istiyorum." Elini ağızımdan çekip kollarını boynuma dolamıştır.

"Hanımefendi ne isterse," diyorum ona, kafamda bir planla.

Burada işler değişecek. Bebekler yolda

—sadece karım değil, Ashtyn de—ve yakında bu cehennem dediğimiz yer kahkahalarla ve koridorlarda koşuşturan küçük ayak sesleriyle dolacak. Carnage'ın çocuklar için uygun bir yer olmadığını hep söylemişizdir, ama bu durum bizim yanıldığımızı kanıtlayacak.

Hayatımın böyle olacağını düşünmemiştim. Hayal edebileceğimden çok daha fazlası.

EPILOG İKİ

HAIDYN

ON SEKİZ YIL SONRA

O kaltak annesi, uzun ve sağlıklı bir hayat sürmem için bana bir şey enjekte etti. Ne kadar aldığımı veya hayatıma ne kadar süre kattığını bilmiyorum, ama karıma her baktığımda, onsuz bir gün geçirmek zorunda kalacağımı düşünerek göğsüm sıkışıyor. O da aynı şeyi yaşıyor... ama bu, ikimizin de kurşun geçirmez olduğu anlamına gelmiyor.

Eskiden yaşamak ya da ölmek umurumda değildi, ama şimdi ölüm sık sık aklımda. Tek düşündüğüm şey, eğer o benden önce ölürse, onu kaybettiğim gün beynime bir kurşun sıkacağım. Ama sonra çocuklarımızı düşünüyorum. Bana ihtiyaçları olacak. Çocuklarımız güçlü, ama aynı gün içinde iki ebeveynlerini de kaybetmek? Üstelik biri intihar nedeniyle? Onları kendi başlarına kalmaya terk etmek istemem.

Hiç hasta olmadım. O yerden çıkarıldığımdan beri bir kez bile soğuk algınlığı geçirmedi. Tek bir beyaz saçım bile yok. Haftada en az beş gün evimdeki spor salonunda çalışıyorum. Kendimi harika hissediyorum ve bundan nefret ediyorum. Her gün kendimi daha fazla zorlayıp daha ağır ağırlıklar kaldırıyorum — hiç bu kadar büyük ve güçlü olmamıştım — kendime zarar vermeye çalışıyorum ama hiçbir şey olmuyor. Peki Charlotte? O her zamankinden daha güzel.

Bana üç oğul verdi ve bana kalsaydı, onu sonsuza kadar hamile tutardım. Ama üçüzleri taşımak, kurucunun geliştirmelerine rağmen onun için kolay olmadı. Hamileliğinin çoğunu yatakta geçirdi ve çocuklar acil sezaryenle erken doğdu. Devin ve Gavin, üçüzler söz konusu olduğunda bunun olağandışı bir durum olmadığını söylediler ve biz de erken doğum olmayacağını başından beri biliyorduk. Bu, karım ve çocuklarım için endişemi hafifletmedi.

Kardeşlerim beni kurtardıktan iki ay sonra vasettomimi geri aldıldım. Charlotte ve ben daha fazla çocuk sahibi olmaya çalışmayı hiç bırakmadık

ama bu hiç gerçekleşmedi. Gavin bunun garantisi olmadığını söyledi. Başarı yüzdesi yüzde doksan ila yüzde doksan beşti. Ne yazık ki, ben bu sonuçları alamadım. Bu, sahip olduklarımız için minnettar olmadığım anlamına gelmez.

Evimiz kahkaha ve çılgınlıklarla doluydu. Üç erkek çocuğu yetiştirmek -geleceğin Spade kardeşleri- kolay olmadı, ama bunu paylaşacak daha iyi bir eş bulamazdım.

Üç oğlumuz da Lordlar'a katılmak istiyor. Tabii ki Charlotte bu durumdan pek memnun değil, ama bana bunu beklediğini söyledi. Hepsi de benim onların yaşındayken olduğum gibi pervasız ve pişmanlık duymayan tipler.

"Nasıl gidiyor?" diye soruyorum Devin'e, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturmuş, iblislerimizden birine bakarken.

"İyi görünüyor," diye cevapladı Devin, oğlumun uyluğundaki dikişlere bakarak. "İyileşiyor." Sandalyesini dolaba doğru yuvarladı ve oğlum masaya oturdu, sonra atladi. Boxer şortunun üzerine kot pantolonunu çekip fermuarını kapattı.

"Size önemli bir şey olmadığını söylemiştim." Dikkatsizce omuz silkiyor.

"Beş santim sola kaymış olsaydı, femoral arterin kesilirdi." Devin ona sert bir bakış attı. "Kan kaybından ölürdün."

Oğlum sırtarak mavi gözleriyle benimkilere bakar, ben de başımı sallarım. *Aşık bir çocuk işte.* "Annen bir keresinde beni bıçaklamıştı, biliyorsun." Bu anıyı hatırlayarak gülümserim.

Dudakları tiksinti ile geri çekilir. "İğrenç, baba. Sen ve annemin sapkınlıklarını bilmek istemiyorum."

"Cinsel fetişlerin kalıtsal olduğunu söylerler, biliyorsun," diye ekledim. O öğürme sesi çıkardı, Devin ise sadece güldü.

"Hadi." Oğlumun sırtına bir şaplak atarım. "Okula geç kalacaksın."

Deri ceketini giyer ve Devin'e teşekkür eder. Oğullarımız iyi çocuklar, ama her gün bir şeyler kırıp dökmediklerini söyleyemem.

Onlar durdurulamaz durdurulamaz
olduk an yürümeyi Charlotte ve ben o
zamandan beri onları kovalıyoruz.

Telefonu çalıyor ve cebinden çıkarıyor. "Alo?" diye cevap veriyor. Gözleri bir saniye benimkilerle buluşuyor, sonra aceleyle telefonu kapatıyor. "Seni geri ararım."

"Kimdi?" diye soruyorum, konuşmasını duymamı istemediğini bilerek.

"Sawyer'dı." Deri ceketinin yakasını düzeltir. Yalan söylediğinin işareti.

"Öyle mi? Kardeşin ne dedi?" Saatime bakarım. Neredeyse on oluyor. "Dersinde olması gerekmiyor mu?"

"Geç kalacak." Beni eliyle uzaklaştırır, yalanını pekiştirir.

"Anlıyorum," derim, konuyu kapatarak. "Peki, okulda iyi günler," diye bağırırım, Carnage'ın çift kapısından çıkarken.

"Görüşürüz baba." Arabasına atlar ve lastiklerini gıcırdatarak uzaklaşır. Nereye gidiyorsa acele ediyor ve bunun okul olup olmadığından emin değilim.

Çocuğun aklında tek bir şey var, o da bir kız. Onu suçlayamam ama. Benim aklım hep annesinde. Charlotte bana, bizim dünyamızın dışında var olduğunu sandığım bir hayat verdi.

Arabama doğru yürüdüm, içine girdim ve Carnage'dan çıktım. Caddenin karşısındaki kapıya kısa bir sürüş yaptım. Arabadan indim ve yıllar önce eşimle birlikte inşa ettiğimiz eve girdim. O, ormandaki evimi çok sevmiştii, bu yüzden ona benzer, ama daha büyük ve daha güzel bir ev tasarladı. Evi renk ve hayatla doldurdu.

Büyük fuayede bizim bir fotoğrafımız asılı. O, onu ilk gördüğüm gece giydiği beyaz elbiseyi giyiyor, ben ise siyah smokin. Bu, evlilik yeminlerimizi yenilediğimiz onuncu yıldönümümüzden. Düğün gecemizi geri alıp değiştiremem, ama ona bir şey daha vermek istedim. O buna ihtiyacı olmadığını söylese de. Bunu daha da güzel kılan şey, üç oğlumuzun da bizimle birlikte fotoğrafta yer alması: Adler, Keller ve Sawyer.

O elbise hala onda. Ve her yıl bir kez, benim için onu giyiyor. Onu yemeğe çıkarıyorum ve karımı dünyaya gösteriyorum. Onu benim olarak adlandırmaktan gurur duyuyorum. Ertesi sabah, ona balayı gezisiyle sürpriz yapıyorum. Ne planladığımı veya ona ne yapacağımı asla sormuyor. Bana hayatıyla güveniyor ve ben de onu tahminlerde bulunmaya devam etmesini seviyorum. Onu giyinik görmekten ne kadar hoşlanıyorsa, onun bana yalvararak ve ağlayarak, çaresiz bir fahişe gibi onu sikmemi istemesini de o kadar seviyorum. Ve o da bunu seviyor.

"Bebek yüzü?" diye bağırıyorum, ceketimi çıkarıp büyük fuayede bulunan yuvarlak masanın üzerine atıyorum, bunun için daha sonra bana kızacağını biliyorum.

"Banyoda," diye bağıyor.

Gülümseyerek, ana süitimize doğru ilerliyorum. Banyoya girdiğimde, onu tezgahın önünde, koltuk altlarına sıkıştırılmış beyaz bir havlu dışında hiçbir şey giymeden dururken buluyorum. Uzun siyah saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış ve makyajı hafif yapılmış. Su ve köpükler boşalırken küvet gürültülü bir ses çıkarıyor.

"Adler'in randevusu nasıldı?" diye soruyor, güzel mavi gözleri aynada benimkilerle buluşuyor.

"İyi. Devin her şeyin harika görüldüğünü söyledi." Arkasına yaklaşip havluyu çözdüm ve ayaklarının dibine düşmesine izin verdim. Vücudunun bazı bölgeleri banyodan dolayı hala ıslaktı ve omzunda köpükler vardı.

Elimle, üzerinde hala benim adımın yazılı olduğu kalçasını okşuyorum. Evlilik yüzüğümü asla çıkarmayacağıma söz vermiştim, ama bu sözümü verdiğimden kısa bir süre sonra bozdu. Yüzüğümü çıkardım ve parmağıma onun adını dövme yaptırdım. Bana adını yasal olarak Charlotte olarak değiştirmek istediğini söylemişti. Onun kararını desteklediğimi bilmesini istedim.

Charlotte Bailey Reeves, seçtiği isim. Bailey, babasının ikinci adıydı. Babasının hala hayatının bir parçası olmasını istiyordu.

Geri çekilerek bana dönüyor ve kollarını boynuma doluyor, bir bacağını kalçama doluyor. "Birkaç saat daha spaya dönmem gerekmiyor." Hamilelik karımı çok yordu ve çocuklar doğduktan sonra onlarla olabildiğince fazla zaman geçirmek istedi. Sonunda annesinin sahibi olduğu spayı devraldı ve kendi spası yaptı. "İşe dönmen ne kadar kaldı?" diye sordu.

Elimi indirip kalçalarını kavradım ve dudaklarımı dudaklarına yaklaştırarak fısıldadım. "Bugün bütün gün seni izleyeceğim, bebek yüzlü."

"Haidyn," diye inliyor, kalçalarını benimkilere doğru itiyor. Onun için çok sertleşmiş durumdayım. "Daha sonra gitmem gerek..."

"Hayır, gitmene gerek yok." Onun için çalışan harika bir ekibi var. Onsuz da günü idare edebilirler. "Nasıl sence Charlotte? Benim iyi kızım olup, kendini tatmin etmek ister misin?" Onu tekrar tekrar tatmin etmeye zorlamayı seviyorum. Karım çok güzel, ama onun

çok seksi bir şey var.

"Evet. Lütfen." Beni öpmek için öne eğildiğinde, ben geri çekildim ve o da hayal kırıklığıyla homurdandı.

Serbest elim bacaklarının arasına iner ve parmaklarımı amının üzerinde gezdiririm. Islak. İstedğim kadar değil ama onu oraya getireceğim. Onu bırakıp, kışına adımı kazıdığım yere tokat atarım. "Yataktan çarşaf hariç her şeyi sök. Hemen geliyorum."

Dönüp dolaba giriyorum ve gizli kapıyı açmak için bir şifre giriyorum. Odaya girince çantamı alıp odanın ortasındaki masanın üzerine bırakıyorum, sonra duvara gidip ihtiyacım olan her şeyi alıyorum. Karım bu evi tam istediği gibi tasarladı. Üç çocuğumuz olacağını biliyorduk. Bu yüzden, ona istediğim her şeyi yapabileceğim özel bir oda olmasını sağladı. Çocuklar evden ayrıldıktan sonra bile, onunla oynamak için bu odayı kullanmaya devam edeceğim.

Yatak odasına geri dönerek, yatağın kenarına oturur ve iyi bir kız gibi beni bekler. İş gününü çoktan unutmuştur. Çantayı ayaklarının dibine bırakıp diz çökerim. İlk eşyayı alıp yüzüne doğru tutarım.

Ağır safir rengi gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesi hızlanır. "Yalvarmamı istemiyor musun?"

Ona gülümserim. "Oh, yalvaracaksın."

O benim için ağzını açıyor, ben de siyah lastik topu ağzına sokup arkadan bağlayıp kilitliyorum. Onun güzel yüzüne bakarak, ağır nefes alıp verişini odamızı doldururken, başparmağımı onun pembe rujlu dudaklarında gezdiriyorum. Eğilip alnına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve ona yatağa uzanmasını söylüyorum.

Acele etmeden onu bağlarım, boğuk inlemeleri ve hıçkırıkları sesini seviyorum. İşimi bitirince geri çekilip karımı hayranlıkla izlerim.

Yatağımızın ortasında, köpek pozisyonunda yatıyor, bacakları genişçe açılmış, her iki ayak bileği de ayak ucunun iki ucuna bağlanmış. Sırtı kavisli, pürüzsüz kalçaları ve amciği havada. Kolları altında. Bilekleri birbirine bağlanmış, fazla ip ayak ucunun ortasına bağlanmış.

Başı yana dönük, bana bakıyor. Büyük, sulu gözleri ağzındaki top gag ile bana bakıyor. Hiçbir yere gidemez. Son şeyi alıp yatağa eğiliyorum. Gag ile anlaşılmaz kelimeler söylüyor ve ben gülümsüyorum, elimde ne olduğunu ona gösteriyorum. "Bununla amını dolduracağım, Charlotte. Ve bir saat boyunca yüzüstü yatıp, yatağımıza bağlı kalacaksın." Gözleri büyüdü ve ipi çekti. Hareket, kirpiklerini titretti ve ip hareket etmesine izin vermediği için inledi. *Benim küçük ip tavşanım*. "Sonra gagayı çıkaracağım ve kıcını sikmem için bana yalvarmana izin vereceğim."

Onun yanağına öpücük kondurup, ıslanmış amına yavaşça dildoyu sokuyorum. Sonra kum saatini onun görebileceği bir yere, komodinin üzerine koyuyorum. Zamanı izlemek zorunda kalmak, zamanın daha yavaş geçmesini sağlıyor. Üstüne üstlük orgazmlarını saymak zorunda kalmak... Onu siktiğimde berbat bir halde olacak.

Cep telefonum çalışıyor, yataktan kalkıp cebimden çıkarıyorum. Arayan kimliğini kontrol edip, çepeçevre verandaya açılan çift kapıyı açıyorum ve cevap tuşuna basıp verandaya çıkıyorum. "Selam dostum. Ne haber?"

"Meşgul olduğumu biliyorum, o yüzden seni uzun tutmayacağım," diye selamlar.

"Sorun yok. Bütün gün vaktim var." Gülümserim ve karımın benim sözlerimi duyunca kıvranışını izlerim. Bütün gün benim fahişem olarak geçirecek. Sonra onu yemeğe çıkaracağım ve ona ait olanı göstereceğim.

"Karım bu hafta sonu şehirde olacağımızı söyledi, bu yüzden akşam yemeğine çıkabilir misiniz diye merak ediyordum?"

"Evet," diyorum. "Tabii ki."

"Harika. Ona Charlotte'a ulaşmasını söyleyeceğim, onlar planlayabilirler

."

"İyi fikir dostum," diyorum ve o telefonu kapatıyor.

Yatak odasına geri dönüp telefonumdaki uygulamayı açıyorum ve amında bulunan titreşimli dildoyu çalıştırıyorum, o da inlemeye başlıyor. Sanki benim sikimi sikiyormuş gibi kıcını ileri geri sallıyor. "İşte böyle, bebek yüzlü." Kıcını okşuyorum. "Hissediyor musun?" Hızı artırıyorum ve bacakları titremeye başlıyor. "Bir saat," diye hatırlatıyorum ona. "Burada uzanıp benim için boşalacaksın, Charlotte. Her birini saydığından emin ol."

Onun cep telefonunun bip sesini duyuyorum ve tuvalete gidip telefonu alıyorum ve eşlerin grup sohbetinde bir mesaj olduğunu görüyorum.

J: Bu hafta sonu akşam yemeği için kimler boş?

Ekranı kilitleyip telefonu yerine koyuyorum. Karım bu akşam cevap verebilir. Bugün için programı dolu.

Yatak odasına geri dönüp mini bara doğru yürüdüm. Kendime bir bardak viski doldurdum ve açık Fransız kapılarının yanındaki sandalyelerden birine oturdum. Bir yudum alıp, onun mücadelesini izledim, ağzına tıkılmış bezden çıkan boğuk sesleri severek dinledim.

Benim gibi erkekler şanslı değildir. İstedığımızı görürüz ve alırız. Yıllar boyunca çerçeveleyip asmış olduğu aile fotoğraflarına bakarken, hiç mümkün olabileceğini bilmediğim bir hayat görüyorum. Ne zaman öleceğim önemli değil sanırım. Charlotte bana hak etmediğim bir hayat verdi ve onunla sonsuza kadar birlikte olabilecek kadar şanslı olsam bile, bu yine de yeterli olmazdı.

L O R D S T R E E

THE RITUAL

RYAT ARCHER | BLAKELY ANDERSON
REIGN ARCHER | ROYAL ARCHER | RYANN ARCHER

THE SI Æ B E R

EASTON SINNETT | ELLINGTON ASHER
BREXTON SINNETT | ANNALEIGH SINNETT

THE SACRIFICE

MÄLsLoN c | 'FoRD | iiÄRTLvN c | Joao

Garnag

SAINT CARTER | ASHTYN PRICE
TINSLEY CARTER | BERKELEY CARTER

Madness

HAIDYN REEVES | CHARLOTTE HEWETT
A DLER gEEVES | KELLER REEVES | SAWYER REEVES

AYRICA BENİM TARAFIMDAN

Lords Serisi

Ritüel

Günahkar

Kurban

Sabotaj

Katlîam

Delilik

Karanlık Krallık Serisi

Sessizlik Kodu

Titan Haçı

Mezar

Kemikleri

Cesaret Serisi

Sana Meydan Okuyorum

Cesaretin

Varsa Sana

Söz Veriyorum

Bencil Serisi

Bencil

Özverili

Ben

Yedi Ölümcül Günah Serisi

Bağımlılık

Takıntı

Tarif Edilemez Boxset

Bağımsızlar

Dash

Katliamı

Yalvartmak

Donut Fazla Düşünme

Sadece Bir Öpücük

BANA ULAŞ

Shantel'in Facebook Spoiler Odası. Lütfen tüm kitaplar için tek bir spoiler odam olduğunu ve henüz okumadığınız kitapların spoilerlarına rastlayabileceğinizi unutmayın.

Cevaplamanız gerekir

onaylanabilmesi için her iki soruyu da yanıtlamanız gerekmektedir.

<https://www.facebook.com/groups/246657056669108/>

Özel içerikler ve hediyeler için Shantel Tessier'in e-posta listesine katılın:

<https://bit.ly/37c1fEM>

Facebook Okuyucu grubu: <https://www.facebook.com/groups/TheSinfulSide/>

Goodreads: <https://bit.ly/39le4j0>

Instagram: <https://bit.ly/3DPF0GZ> Web

sitesi: <http://Shanteltessier.com>

Facebook sayfası: <https://bit.ly/3lhlC7p>

TikTok: <https://bit.ly/3R6a6gl>

Shantel'in Ürün Mağazası: <https://www.shanteltessierstore.com>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM